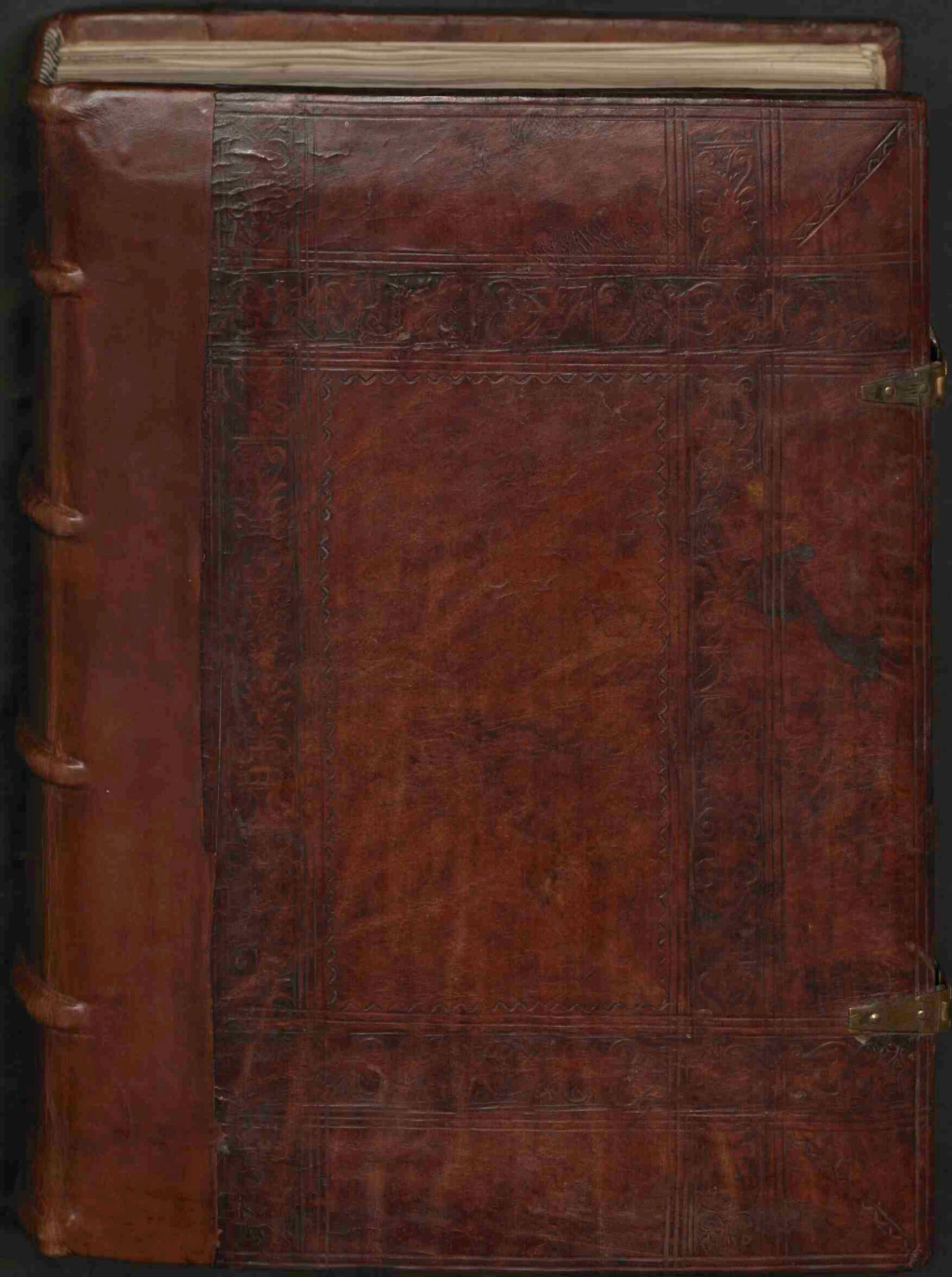

Berologion de correptione pravorum.

<https://hdl.handle.net/1874/329147>

gerestaureerd voorjaar 1987
Lie Map Restauraties

N. 200.

Over Bero, Prior van het klooster Sion te Bevenygh, men dit boek werd opgedragen
aan J. Heusje en R. Pijn, Oudh. van Kennemer-
land, p. 353. Bero werd Prior in 1448
en was het nog in 1476. Hy was een Am-
sterdammer (p. 365). De schrijver van dit
werk noemt zich aan het hoofd der Epist.
dedicat. f. 25, "frater ordinis canonicanorum
regul. domus Blatæ Mariæ Novæ lucis in
Blokker prope Hoorn, cuius ad presens no-
men nulla urget necessitas nominari." Hy
was dus monnik in 't bekende Regulieren-
convent te Westerblokker, waarover men
zie Oudh. van Novæ Holl. 473, n. —

Ja het Breviologion rond ih mogen gewag
gemaakt, tot heden. De inhoud is micrologisch
& schijnt mij weinig belangrijk. —

J. Moll.

gerestaureerd voorjaar 1987
Lie Map Restauraties

Aevum medium.
Scriptores-ecclesiast.
Nº. 208.

Hs 4 D 2

Nº 12

F. 321

321 (Eccl. 208, antea 287k.) *Charta et membr. fol. 188 ff. Saec. XV.*

Berologion de correptione pravorum.

(Fol. 1—24 tabula.) Fol. 25a. Reuerendo ... domino Beroni Priori monasterij beate marie virginis in syon ordinis canonicorum regularium s. augustini parcium hollandie prope beuerwyck Suorum deuotorum minimus frater eiusdem ordinis domus beate marie noue lucis parcium westfresie in blocker prope hoorn cuius ad presens nomen nulla urget necessitas nominari. Pro se medullarem, cet. Fol. 188a. Explicit tractatulus missus et dedicatus.... Beroni cet.... Ab ipsius nomine dictus Berologion de correptione prauorum. Copulatus... a fratre quodam eiusdem ordinis domus beate marie noue lucis prope hoorn.

Vid. Moll, Kerkgesch. v. Ned. II 2 p. 374.

Hs.
4 D 12

Berolegion.

n° 254. L.

nº 247. l.

nº 287. sc.

N 131. R

H ominēta de frē tuū oñdit diabolus medū tātū panē comedere et deferit	plo	P
C reptio ysonarū T uū sine aseptione ysonarum res cōmunes distribuēde sīt	xxvii	Totū
T uod equalit̄ debet ob⁹ necessaria ministrari De aseptione ysonarū iū iudicando et corrigendo	xxviii	D
T uod magis ysonarū et sacerdotū pām ē aseptio ysonarū	xxix	A
T en̄ debet fieri asep̄ ysonarū iū distributionē rez et q̄n nō	xxx	B
T ue tenet hō equaliter ministrare et que non	xxxi	F
T uod magis ydoneo min⁹ bono aliq̄n aliquid debet qđ min⁹ ydoneo magis bono nō debetur	xxxii	R
A ccusatio	xxxiii	F
T uod maligne aliū accusat̄ tenet ad pena talionis D e ipā plura vide in C apitā et D enuntia	clvi	C
T uod fōz̄ causarū sī nō cōsientie accusatio p̄t fieri ammonitione sereta nō premissa	clvii	R
T enā discrete procedēdū sit ad publicā accusationem	clviii	
E t de quatuor iū tali accusatiōe requisitis A quod multi ab accusatiōe et testificatiōe repelluntur	clix	
T uō adulatores platos seruos et intrūspatos fariūt erant et sedurunt.	clx	
D e his qui adulantur platis et peccatis pone tes eis pululles	clxi	
M alū sit peccatis adulari nec illos cor ripere ratione cupiditatis	clxii	O
T uod ad quāq̄ valer A quō dicit ad modū utilis	clxiii	P
T uod nō est utilis iū facie adūsis si utile aliq̄n	clxiv	H
T uod seruāda est marie q̄n rocambe D elinare	clxv	E
T uod tria pēcula platis tāmēt ratione alti stat⁹	clxvi	F
T uod trib⁹ modis contaminat̄ q̄s alienis pāris	clxvii	A
T uō aliquis male se habet ad pārā aliena et participat illis A quō liber fit ab illis	clxviii	W
A mbitio	clxix	O
A nima	clxx	
A pōstoli pāna	clxxi	
A maricia	clxxii	
B	clxxiii	
D e maximā pāte culter ad fōdū satnē adūsiōs malitnē	clxxv	E
D e tenacitate quorūdā auarorū V ide I fra G uyslūtās	clxxvi	
E nebifitū T uō debet dāi A de mātis iū beneficiorum largitione necessāris A de defertib⁹ multis cura illā	clxxvii	
V ide clxxvii et ultra p̄ mitū capitula si significata I fra iū dare	clxxviii	

Denimodo

- C**uod sit p̄prie beneficium. Et quod i. nō est nō i. rebus
Quod benivoli et mansueti nō dure coepiendi
Dicitas de duplice caritate necessaria christi fidelibus
Cuod nō est alia vita anime nisi caritas. Et p̄ caritatis extinctio moes anime sola est
A�itulatio. An licet publice proclamare fratres
i. capitulo c̄monitione secreta nō premissa
Cuā discrete proredēdū sit i. p̄cipuis rebus ad
publicas p̄clamationes capitulares. Et de quatuor
sit p̄titionāti necessariis. Et q̄ mīhi a tali p̄t̄. Philēt.
De nōcō zelo mītatis q̄ se debet fr̄s libē monie et p̄t̄mē. cl̄ K
Cuā malū sit ex timore omittē p̄clamationēs i. capitulo. cl̄ S
Cuod r̄ndēdū sit his qui dīcū nō esse proclamadū
ne alios ad odū nostri ex c̄itemus. cl̄ Y
Cuod turbatio q̄ ex p̄clamationē mītativa suscitatur
P̄ graciā sancti sp̄i s̄ito conquiescit. cl̄ R
De tribus nōcō suādis i. p̄clamationib⁹ capitulib⁹. cl̄ M O
Cuod p̄clamation nō debet fieri nisi de certitudine cognitis. cl̄ N O
Cuod malitiose alios p̄lamātes aut etiā false siue
medose tenēt̄ ad penam talionis. cl̄ P
Cuod p̄clamation t̄m ex c̄uitate fieri debet. cl̄ N R
Cuod nūc̄ debet aliquis aliū p̄lamarare nisi p̄
p̄f̄ seip̄o grammato iuenerit̄ t̄m ex c̄uitate fieri. cl̄ N R
Cuod p̄lamarās aliū debet benignē loqui. cl̄ N D et cl̄ N F
Cuod aspera p̄clamationē cōmunit̄ ad malū trahit̄. cl̄ M T et cl̄ N G
Cuā graue sit i. discrete p̄lamarado aliū turbare
et sic ad odū sui exire. cl̄ A
Cuō tria p̄ p̄cipue p̄latū et q̄libz disponūt ad casū. Ivi O
Cuō superbia semper ruine patet. Ivi R AB C
De multiplici casu sup̄boenū vide. Ivi Ivi Ivi totum
Cuod gloz̄ de v̄rute quere est int̄ radere. Ivi D
Cuod sepe hō p̄t̄ sup̄bā mēris p̄mittit̄ radē i. viciacionis. Ivi F
Cuō seruritas maxime disponit ad casū. Ivi R
Cuō occupatioēs externe mēte rerat̄. Ivi L
Cuō detractionis malū rerat̄ hoīem. Ivi H
Cuō p̄t̄m exerat̄ hominis rationē. Ivi T p̄prium H
Cuō sacra scriptūa aliquā ē nobis cl̄ous aliquā pot̄. Ivi F
Cuā compassiu et clemētes plati p̄cipue esse
debet circa penitentes. Ivi D

Cadere

Certitas anime

**Tabns scriptie
Compassio**

Consolatio
Contumacia

- Quod tria induunt ad compatiendum delinqüēti lxviii C
Quod conscientia equitas nature inclinat hominem
ad compassionē et misericordiā lxix D
De triplici conformitate ad opatiēdū delinqüētib' inclinat lxxii P
Quod ex conformitate spūali debet iūcē compati
tamez mēbra pī lxxii A
Quod ex memoriā priorū pītēdū debet iūcē
compati et cōdescendere aliis lxxii B
Quod ex conscientiē iſirmitatis debet alieno opati lxxii D
Quod superbi nō habet compassionē lxxii D
Quod aliquā pīmittit' cadere i aliq' vitia carnis
ut discat opati aliis lxxii E
Quod sol' dei est et nullus hōis sine opassioē
alios scripere lxxii F
Quod opassio facit correptionē; et doctrinā ab
aliis benignē accipi lxxii G
Quod nichil sic probat spūale virū sicut
alieni mali tractatio lxxii H
Quod conscientia mali pīi facit aliis compati lxxii K
Quod delinqüētib' compatiēdū ē nō trasfendū lxxii L
Quod diuine scripture cōsolant' afflitos lxxii M
De contumelia et quicō et quō se habet i gradu pīi lxxii N
Quod et qm̄ vba iuriationis sunt mōelia ul' venia lxxii O
Et q' triplici dicunt' causa lxxii P
Quod i grecioso vīanda ē qfīis grīsta et pīoē ipī i honoratio lxxii R
Quod quicari alium ex odio oīdit' molle pī tria lxxii S
Quid sit vī fī dīcē alium ratha vī fatue lxxii T
De coactione infra plura Violēcia lxxii U
De cōformitate i extēmis sī seruanda lxxiii A
De triplici cōformitate ad opatiēdū delinqüētib' inclinat lxxiii C
Quod conformitas nature don nos opati quicō et miserei lxxiii D
Quod ex conformitate spūali de iūcē opati tēz̄ gmebim lxxiii A
Quod ex conformitate pīi de pīmītib' opati lxxiii B
Quod conscientia malicie nūq̄ est sine timore lxxiii D
Quod conscientia mala pīi nūq̄ qeta aut seruā cē pī lxxiii F
Quod nō corripere est consentire et appbare lxxiii G
Quod nō i pēdie pīm̄ nec pēcurē arguere nū
hō pī nichil est aliud q' qsentie et cooperā pīo lxxiii G
Quod de minimo facit maximū pīm̄ lxxiii H

Conciarium

Coartio
Conformitas

Conscientia mala

Consensus

Contēptus

Contentio
Consideratio sui

Quod mobedictes et contumaces excommunicati sui et vniuersitatis nullus debet rebellibus et contemptis familiaris esse. Quod fauens rebellibus et contemptis malinobis peior hostis est et nocturnor ecclesie omnes qui quis hostis eternus. Quod quicunque zelum bonum habet nunc tamen est sine pietate. De tribusque de hoc considerare in seipso ut ex eis distingui possit et misericordia proximo suo.

cxxii cxxiii f

cxxiv h

cxxv l

cxxvi totu.

De consideratione pietatis firmitatis cxxvii Totu. pietatis d

De consideratione equalis et conformis nature cum aliis cxxviii v

De consideratione priorum probatum cxxix b Et cxxm E

Quod ex equalitate nature diversim alios conuincere cxxxi v

Quod ipsius suspicere est omnes bona quae ex comparatione peiorum colligitur cxxxii h

Quod minus malum ex comparatione peiorum amittit ratione bonum cxxxiii l

Quod nunc mixta est cum turbatione cxxxiv r a v

Quod ipsa sola sola platus reddit stabile et securum cxxxv h

Quod clementia platus reddit deliciabile et utiliter aliis cxxxvi l

Quod sola clementia conformat platus deo cxxxvii l

Quod prelati obligantur custodire tria cxxxviii l

Quod quia se non attendit ideo aliena reprehenduntur cxxxix q

Quod omnes considerant mala aliena negligentes pietatis cxxxi l

Quod hoc non debet scrutari si firma aliorum ut corripiat cxxii vi o

Dereptio fraterna de tribus principaliis circa illam considerandis cxxiii n a

Quod cadit sub precepto Et quod est duplex cxxiv b

Quod coereptio principalius spectat ad platos minorem quam ad alios cxxv l

Quod obligatio ad coereptionem colligitur principalius ex tribus cxxvi m e

Quod ratione diuine preceptionis obligamus ad coereptionem cxxvii m f i sic

Quod ad illam obligam ratione mutue dilectionis cxxviii m h et cxxix q

Quod coereptio est signum maxime dilectionis cxxviii m h et cxxix q

Et ratio mutue dilectionis societatis obligam in me coeripe cxxix q

Quia periculosus sit nolle delinquere et quod

est signum aliorum osculti omni et vindicte cxxxi v k

Quod ledit propter si non corripit cum perat cxxii v p

De tribus considerandis circa preceptu de coereptione frama cxxiii v l

Quod preceptu de coereptione obligat super hoc non ad semper cxxiv v l

Quod triplici tam tempore eius tenet corripere equaliter cxxv v

Quod platus require tenet delinquere ut coeripiatur nisi omnes eius cxxvi vi k

Quod hoc non debet scrutari frater aliorum ut corripiat cxxvii vi o

Quod triplici ratione redditus aliquis erufat a coeripiendo cxxviii vii o

Quod nullus platus tempore eius puerum pietatis ex tribus cxxix vii p

Coniuicere
Comparatio

Contemplatio
Clementia

Eustodia
Curiositas

- Quod corripio nō facienda vbi nō sp̄at emendatio** **vii A**
Quod scripturā suadet lessā a correptionē puerorū **vii S**
Quod pueri nō sustinet correptionē et corrīpiētes se redargunt **vii S**
Quod p̄si corrīpiētes se vituperant et redargunt **vii T**
Quod a correptionē puerorū lessā ē nō ne nos
ip̄i odiāt sed ne ip̄i ex correptionē peccores fiant
Quod pueros corrīpere nichil aliud ē q̄z irritare
Quod q̄ nō vlt corrīpi vi ex malis et p̄tinacia p̄care
Quod s̄i nō timet malos ad odīū sui corrīfē tristia
Quod cor a nō plato nō ē facienda vbi nō sp̄at emendatio **lxxviii F**
Quod nō est v̄tatis malum hōib⁹ ex aduerso
in facie sp̄ resistere sed v̄tili aliquā declinare **cxvi E**
Quod cor sicud medirima vbi nō p̄fuit dī omitti **cxvii A**
Quod uemo v̄t corrīdere p̄tōc n̄i de v̄bo suo **cxviii T**
Quod a correptionē puerorū lessā ē ne deterescat
De tribus circa correptionē idūtōnū hōi considerādis **cxix D**
Quod i p̄ntia solliciti plati exūscant s̄b a corrīpēdo **cxi E**
Quod correpti a platis et penitentes nō debet apli⁹
a frīb⁹ corrīpi s̄ poti⁹ relevari et consolari **vii V**
Quod tria ḡna hōi nō dīt facili⁹ corrīpi p̄t̄ dīe
De distretōe h̄ndā i correptionē f̄ dīsūtātē deliquētū w̄t et i p̄t̄ et **xxviii p̄t̄ et i**
Quod i firmatōe correpti a dīo nō sūt ab hōe corrīgedi **w̄t D**
Quod deiōti p̄sillanimes et despiciēt nō dīt dīe corrīpi **r H**
Quod māsuēti v̄terūdi et bēnuoli nō sūt dīe corrīpēdi **xii A**
Quod tripli ad h̄t rōe p̄nt sb̄erti a corrīpēdo exūscā **xii P**
Quod iuuenes nō dīt se v̄tā mītū de corrīpē thronūtē **xii Q**
Quod i p̄ntia multorū p̄serti bonorū sb̄erti a cor dī exūscant **xii R**
Quod nouī nō se dīt de corrīgedo multū thronūtē **xii E**
Quod mālū senes sūt a platis durissime corrīpēdi **xii S**
Quod publice penitentes dīt publice corrīpi et nō secrete **xii D**
Quod publica correptionē a s̄b̄t̄ omitt̄ i pecc̄ v̄git exūta **xii E**
De ḡtāse t̄ero ex libertate publice corrīpiētes **xii F**
De correptionē platorū passua a subditis
Quod differunt arguere corrīfē corrīpi et ammonere
De trib⁹ cōsiderādis circa correptionē platorū a s̄b̄t̄ hōi
Quod nō est subditoz arguere t̄el corrīpē suos platos
Quod semioes boni rostrandi sūt q̄m irrepāndi
Quod i pericolo fidei etiā mōres platos corrīpē p̄nt
Quod vbi iūinet p̄cūlū toti cōitati ex scādalo **xvi A**
xvi S
xvi T
xvi D

publico planū p̄t ei i facie etiā a s̄bdito resisti lxvii
¶ Quod corerephio ipse est eq̄lū ad mīcē et et act⁹ tritatis lxviii
¶ Quod corerephio tñmātū est act⁹ tritatis ad dñes se
extendit passiue et active etiā ad ipsos prelates lxix
De tribus i corerephione platoū obseruādis lxix
¶ Quod platus griephis casib⁹ fidei et publici scādali
nō tēt⁹ accusatiōes publ⁹ s̄bditorū q̄ se admittē lxix
De quib⁹ s̄bieri p̄nt suos platos corerepho et de qb⁹ nō lxix
¶ Quod s̄bieri certis modis et casib⁹ tēt⁹ platos corerepho lxix
¶ Quod s̄bidi tēt⁹ interdū suū platum corerephere
et hoc ratione defertus tripli ratione lxix
¶ Quod sit dicēdū ad greciū q̄ dīc̄ s̄b⁹ pla⁹ nō m̄ lxix
¶ Quod s̄b⁹ q̄ ad aliquid p̄t iudicāre s̄n p̄t se suo plato ponat mīdiōs lxix
¶ Quod s̄bieri p̄t rām fidei nō dīc plato i facie resistē lxix
¶ Quod ubi plato supēciōz nō h̄z ad dēū rerurredū est lxix
¶ Quod plato s̄bieri tēt⁹ corerepho platoū ratione alti status lxix
¶ Quod singulārē corerepho s̄t plato q̄ s̄t gr̄ēplāna alioz lxix
¶ Quod s̄b⁹ tēt⁹ qm̄ suos āmonē plato ipsoz mītē et ad mīta obligatiōes lxix
¶ Quod s̄b⁹ tēt⁹ qm̄ suos āmonere platos ratione
peccati ipsoz ad casū ratione alti status lxix
¶ Quod debito tritatis s̄b⁹ qm̄ tēt⁹ suos corerepho platos lxix
¶ Quod max⁹ hō gr̄ē mītate qm̄ suū tenet⁹ corerepho plato lxix
¶ Quā reprehēsibiles s̄t s̄bidi q̄ cū possint bēngna īmoniōe
renōrē platos suos a malo et nō faciūt lxix
De his q̄ nolūt aliquid adūsūtis s̄fūmē p̄ventite s̄t poti⁹
adulando place platos et alijs perīnb⁹ ponendo eis palauit lxix
¶ Quod s̄bieri corerepho ex mītate suū plato nō ponat
i reū os suū nō debet p̄sumere de ip̄i scādalizatiōe lxix
¶ Quod p̄ceptū de corerepho frātia se gr̄ēdet et ad platos lxix
¶ Quod plato a boīs et nō criminofis s̄bidi qm̄ nereſſe est
etiā publice accusari lxix
De trib⁹ i ḡne ~~q̄~~ regis̄ ad hō ut coe plato lāte fiat a s̄b⁹ lxix
¶ Quod null⁹ dīc irruerēt i rāpē ad passi corerepho sp̄iale p̄t suū lxix
¶ Quod plato p̄t rām fidei nō dñt a s̄b⁹ mīt h̄i āmonēi lxix
¶ Quod sumē dīc hō arcūspēt̄ esse et fid⁹ max⁹ cīr corerepho
plato suū q̄ nichil p̄bat sp̄iale virū si alia mā tractatio lxix
De trib⁹ q̄siderādis cīra habitudiñ dīversā dīversoz
ad corerephoñ suorū magime prelatorum lxix
De plurib⁹ alijs q̄siderādis cīra mateiñ corerephoñ
platoū a s̄bditis vide in lxix et ulteri⁹ ibi q̄nt̄

- 4
Ande signata hñt infra in **D**ubditi **Vnde ibi si placet**
Quod ideo dure iudicet et reprehedi aliorū magne
 platorū **T**ifirma et mala q̄ nō recognita nō cognoscit **lxvii** **B**
De quatuor notabilib⁹ documētis sumēdis ex malo successu
 et vaia habitudinē platos suos trahit reprehēdētiū **xvi** **I**
Quod cōmunit⁹ plus profitit blāda cōreptio q̄ dura
 reprehēsio apud platos et potētes a s̄bditis **xvii** **G**
De trib⁹ malis q̄ sequunt⁹ et h⁹ q̄ subdit⁹ suos platos irre
 uerent⁹ corripiunt⁹ Et p̄mo q̄ hoc idēcentissimū est **cixvii** **H**
Quod irreuerent⁹ plati corripi a sbieto sacrilegiū est **cixviii** **E**
Quod vchēmēs cōreptio p̄spue plati a subdito frequēt⁹
 vergit in peius et raro inde bonū prouenit **cixvii** **E**
Quā p̄nū sit sbietū q̄nq̄ suū cōmonere plati **cixviii** **A**
Quod publica cōreptio platorū q̄munit⁹ vfit i malū **cixix** **J**
Quod platorū virtus nō sūt a subdit⁹ passim archēda **cixx** **K**
Quod criminosi et t̄fanes nō p̄nt platos corripere **cixi** **D**
Quō dēnt plati etiā a minoib⁹ et s̄bditis suis libenter
 et humilit̄ cōrephōes accipere **cixii** **A**
Quō boni plati legūt⁹ hūlūt⁹ antepisse cōrephōes s̄bditorū **cixiii** **H**
Quō xp̄s suo ex docuit plati hūlūt⁹ cōrephōes suscipere ex s̄bdi **cixiv** **I**
Quod plati nolet̄ corripi videt⁹ ex malitia pertineat **cixv** **F**
De cōreptioē platorū cōtinua ad subiectos
Quod cōrectio ul̄ cōreptio cōhibituia malorum ad
 platos spectat et nō ad subditos **cixvi** **G** Et **cixvii** **F**
Quod plati nō dāt a cōrephōe p̄sōm desistere p̄ter
 illorū turbationem **cixviii** **C** Et **cixvii** **A**
Quod cōrephōe et etiā cōrectio publica puniuit
 malorum deb̄ fieri a plato p̄spue p̄t⁹ quatuor **cixix** **E**
Quod cōrephōe ad platos p̄spue et p̄ncipalit⁹ spectat **cixx** **I**
Quod platus etiā querē tenet⁹ s̄b⁹ p̄petuit ut corripiat **cixxi** **K**
Quod plati s̄b⁹ p̄eruleo nō sic tenet⁹ corripe deliquēt⁹ **cixii** **E**
Quō aliq̄ plati p̄t⁹ q̄sītā male vīte p̄rie p̄ducere
 et corripere nō audēt et quātū hor nos⁹ subdit⁹ **cixiii** **H**
Quod platos a corripiendo p̄rie vīte erubescēta nō extrusat **cixiv** **C**
Quod plati sūt fūculas et frōnes q̄nq̄ clamāt̄ quāt̄ nō tare **cixv** **H**
Quod plati s̄b⁹ p̄eruleo p̄t̄ mortalib⁹ nō p̄nt a corripere **cixvi** **D**
Quod plati ita p̄cēt a cōrephōe malorum taredo sicut
 s̄bditi mala farredo Et q̄ sic taredo p̄cēdi lūtēna tribuit **cixvii** **E**
Quod plati a cōrephōe dīmīquetū taredo ip̄s̄ occidit **cixviii** **G**

b Quod plati tot occidunt q̄d ad mortē ire faciendo oſpiciunt
A Quod plati corripiendo a ſanguine ſbitorū ſe grumunt
Quod mertenarn nō paſtores ſunt q̄ pcam h̄ cor nō r̄fifit **lxvi** **A**
Quod plati canes multi ſunt et p̄petue filii q̄ pcam nō corripunt **lxvii** **B**
Quod iminēte periculo plati a correptionē taretis moritur
peccat qua p̄tō multipliciter cooperantur **lxviii** **C**
Quod plati nō corripere q̄t 9ſentie et appbne **lxix** **D**
Quod plati nō corripies pcam h̄ ſuētis malis tribunt **lxx** **E**
Quod plati a correptionē faciendo 9ſenties ſit cu peccate
punitur Et ep̄p̄ plus delinqut q̄t actualis penas **lxxi** **F**
Quod plati qm̄ corripere tent̄ et vbi nō ſpat emēda delinqut **lxxii** **G**
Quod plati nō corripies oī pcam re efficit̄ et occidit **lxxiii** **H**
Quā dñabile ſit plati q̄ tenet nō corripere delinqutē
et de trib' circa omiſſioēs correptionis r̄ſiderādiſ **lxxiv** **I**
Quod plati nō corripientes daūnat p̄ p̄m ſbitorū **lxxv** **J**
Et ex^m **Wh** eſt hor de heln ſacerdote et alib bñ **lxxvi** **K**
Quod etiā plati qm̄ r̄ſſae dēnt a publicis r̄ſuris
et correptionib' vbi i ſoi deſpērāt emēdatio **lxxvii** **L**
Quo et qm̄ plati dñt p̄fis ex adūo occurrē et i ſanē r̄ſiſtē **lxxviii** **M**
Quo plati pterios et publice peccates dñt diue corripe **lxxix** **N**
De zelo platoen p̄ deo ad cor̄ magna et publica p̄m **lxxxi** **P**
De tripli utilitate correptionis p̄forni a platis **lxxii** **R**
Quod plati q̄ dñt p̄t nō corrip p̄forn ſe p̄cipē facit **lxxiii** **S**
Quod boni plati nō ſuſtinet tare: qm̄ ex ſuo ſcilenio
videt a malis pcam iterari et augeri **lxxv** **T**
Quod publice peccates rito pub' et dure ſunt corripiedi **lxxvi** **U**
Quod ipunite malorū p̄m auſfet̄ et p̄tōres cuamt̄ **lxxvii** **V**
Quod dñ plati vni p̄m p̄ illū oī alios r̄ſiſunt **lxxviii** **W**
Quod correptionē a platis cha pueris ad milia p̄fuit **lxxix** **X**
Quod pie plati etiā aliq̄ tuitos cohibet a pcam **lxxxi** **Y**
Quod n̄ plati ira qm̄ dñt alios corripe **lxxii** **Z**
Quod plati p̄fos diue et pub' cor̄ dñt p̄t alios **lxxvii** **A**
Quod plati nō corripientes aut coe patēna dei p̄uorit **lxxviii** **B**
Quod plati pub' peccates pub' corripe et p̄uore dñt **lxxix** **C**
Quod plati dñt corripe etent̄ bonos cu ſideratione ſu **lxxxi** **D**
Quod plati tent̄ uba ſua p̄oderā et m̄ſuete corripe **lxxii** **E**
Quod plati i corripiedo dñt ſemetipos ſiderare ne
nimis aſp̄ corripiedo grauon ſmittit q̄ corripunt **lxxvii** **F**
Quod i correptionē platus dñ bēuidentia et h̄uilitate ſuāe **lxxviii** **G**

Quia huius et masuete sri plati corripe gaudiuerunt	xx	o
Quod p discretionis plati qm aliqz culpas d dissimilae et aliquorū corripere	xli	t
Quod summa tū crudelitas et crudelis mā est plati tacendo pmitē roareptos peire petantes	lxvii	e
Quia crudelis sit nō corripe tū hō p̄t emēdāe	lxviii	i
Quod soli dei est et nulli hoīs sine mā corripe	lxix	f
Quod supbi plati nō hnt qpassioez i recri dō	lxx	g
Quod qpassio sola facit roarephoz plati benefici ripi	lxxi	1
Quia turpe sit plati irasci et sit corripe	lxxii	d
Quod plati supbi si aspe et sine lenitate corripe voluit	lxxv	e
Quo aliqui plati coeripiūt māma talis dissitam̄ maḡ i seip̄	lxxvi	h
Quod aliqui p̄t scadaliū et sonā mth̄ etiā plato a coi ccessadi ē	lxxvii	j
Quod q̄ emēdāe nō p̄nt coi p̄ parte aliqui tolerāe dñt	lxxviii	h
Quod plati coi medicorū mōe a lemoriib̄ p̄de dñt	l	g
Quod ex malitia petates due: ex iſfirmitate leit̄ coi dñt	l	h
Quod pub̄ petates pub̄ et nō secrete corripe dñt	lvi	e
De mō q̄ plati dñt coi p̄ vide plua i seip̄b̄		

De correctione equalium ad iuris et i*comuni*

Quod corripe prie eglm ad mire et est art' mltatis	xxvii	E
De trib' iductius ad correphoe facienda et somuni	xxviii	S
Quod pmu i correphoe d' ee qpassio frater na	xxix	D
Quod supbi i correphoe no hnt mia et qpassioez	xxx	A
Quod rea fidelitas et dilcio ad pror' est ipm deliquete	xxxi	Ag
no desere si corripido p posse sbleuae	xxxii	
Quod summa mltatis e de culpa rognita px' corripe	xxxiii	R
Quod no emedae px' cor' cu poss e ipm omide	xxxiv	D
Quod correpho est max' signu dilctiois fratne m h et	xxxv	R
Quod summe mltatis e corripe q p lepoie qnat sente	xxxvi	F
Quod crudelis e mia pmittet ta' cor' peire deliquetes	xxxvii	E
Quia piu est corri' eripere delinquentes	xxxviii	H
Quia crudelis sit px' no corripe cu ho poss emedae	xxxix	R
Quod signu diuine dilctiois e a re' peratm no mire	xl	R
Quod ois correpho d' fieri et mltate et pia itentioe	xli	D
Quo ad correphoe fm debe iduci afferre mltatis	xlii	
ut possim' eis pdesse Et q' e art' max' mltatis	xliii	D
Quo correpho aliqui est art' iustiae aliqui mltatis	xlv	D
Quo correpho magis e art' mltatis qm cuatio i firmatis	xlvii	R
Quo ad correphoe iducere nos debz zel' cois discripte	xlviii	

Et plura infra vide in zebis Et **cxxii** R et O Et **cxxxviii**
Quod cor est unum de septem operibus meis: et quod sit illa **cxxvi** O
Quod opera mea coelum credit in tribus **cxxvi** H
Quia prius sit cohబe hoeris liz iniitum a peccatis **cxxvii** E
Quod magis amicū ē delinqūtē cor qd adulā p̄tori **cxxvii** D
Quod sume caritatis in dictum est frēs iniit se amone **cxxviii** O
Quia pia misericordia et patrō amioe correpho fieri dū **cxxix** F
Quod delinqūtib⁹ patientiū nō irascendiū **cxxxi** E D
Quod etiā duri cor sint ex caritate et sine odio **cxxxi** D
Quod i correpho nō est attēden ad p̄nitē delinqūtē
modiū et tēpōale tristia ac voluntatē s̄ salutem **cxxxii** R
Quod diligat nō cessādā ēē a correpho mānus p̄ modiū
christi deliqñtis nū dñs videat p̄t h̄ obtrugisse gr̄s s̄ aq̄b **cxxxii** R
Quod correphē debe p̄t q̄sensū p̄m et p̄cipiātōe intāda **lxvii** A
et **lxviii** O et **lxix** H et **cxxv** V et **cxxvi** P
Quod corrīpere debe p̄t p̄culū crudelitatis vitādū **lxvii** K I
Quod fīm occīsōes sūnt q̄ visa culpa nō corrīpunt **lxvii** I et
cxxv R et **cxxxii** O et **cxxvi** A
Quis et qualis erit correpturus

Quod i mānib⁹ p̄tis positi correphē nō dū p̄t tria **lxviii** O
Quod correphē p̄m est bonū et nō malozū **lxviii** E
Quod minuta p̄m nō p̄hibet aliquē a correptōe **lxviii** H
Quod mānū a vīnis dū ēē p̄m i se aliū correptur **lxviii** O
Quia dignū sit ut i se vīnosi alios correphē velint **cxxxvii** A
Quod crīmōsi et t̄fones nō p̄nt aliū p̄b̄ correphē **cxxxvii** D
Quod h̄ tria hō mouet et bñ dīspōit correphōe facienda **cxxxviii** C
Quod correptur aliū dū sepo ēē tranquillū p̄i ex ḡfideiōe
p̄t delicti sui **cxxv** R ad id **cxxxi** V et **cxxvi** A et **cxxvii** E et **cxxviii** H
Quod i dignū ē aliquē ex ḡmōne correphē p̄ter tria **cxxvi** R
Quod volentes s̄ correphē sepe etiā plū mētunt **cxxvii** R
Quod q̄ rōmōt correpit p̄tā passioē ḡequit **cxxvii** V
Quod passioē suis nō plene dīmātes nō dīt farūt
zelo h̄cet bono valde ḡmōtī corrīpere **cxxviii** D
Quod ira ḡmōtī nō dīt correphē liz plati ut plato **cxxviii** E
Quod nūq̄ alijs dū alijs aliū correphē maḡ p̄b̄ nisi p̄i sepo
etaminato t̄menēt se t̄m ex caritate et pia tēhōe face **cxxix** H
Quod correptur aliū dū se ēē tranquillū sine ira **cxxix** H
Quod correptur aliū dū illi p̄fīm itēde nō ḡmodū p̄m **cxxix** E
Quod ex ira correphē ē oppīmē potq̄ emēdāe **cxxix** H

- 6
- Quod difficile est ut in gemitore zelus modum teneat** xxxvii ¶
Quod fieri de corporeo xxxviii ¶
Deinde corporeis et tribus corrum pudentibus xxxix ¶
Quod oportunitas temporis impedita ad cor attendit et tribus xl ¶
Quod cor non potest hoc in furore gemitus xli ¶
Quod ubi iustitia periret alius vel ipsius delinquens sanctum xlii ¶
timet malos ad odium sui corporis incitare xliii ¶
Quod corporeo fratrem non est factio noster pro Christo et oportuno xlii ¶
Quod sancti in corporeo et in eis quae bono oportunitate Christus expectat xliii ¶
Quod irati non dunt nisi quoniam nimis et urbano modo corpori xlii ¶
Quod de irato cor cause remediari et ira illudi xlii ¶
Quod insulte corporis insidente est tristitia est xlii ¶
Quod dilectio ad odium gratitudo et enim mortis ad amorem pugnat xliii ¶
Quod corruptus deus uba sua poterit et laetus corporis xliii ¶
Quod corruptus seipsum de conscientiae ne frangendo in quietatibus xliii ¶
Quod in corporeo de beatitudinea et humilitate seruari xliii ¶
Quia humilitas et mansuetus spiritus corporis conscientia xliii ¶
Quod ideo dilectio reprehendit mala aliena quam nos habemus xliii ¶
Quod dulcis cor contumelie fructificatur xliii ¶
Quia opus passionis cor fieri deus et de mouentibus ad illam xliii ¶
Quod solus dei est et nullus homo sine operis passionis corporis xliii ¶
Quod operis passionis sola facit corporeos beneficia recipi xliii ¶
Quod patranti in cor obsecratis illo patre ipsi suum et principi xliii ¶
Quod cor strenua se patre est premita xliii ¶
Quod subtili spiritu voluntate et sine lenitate corpori xliii ¶
Quod publici patentes sunt non dilectio et publici corporis xliii ¶
Quod in cor summa virtus est in conscientia in agendo xliii ¶
De eodem in capitulo D xliii ¶
Quod raro bona venient ex corporeo turbulentia xliii ¶
Quod et gratia hominis sicut haec per corporeo turbulentia xliii ¶
Quod gratia corporis est operis potius quam emendatione xliii ¶
Quia via strenuus et paterna caritate cor fieri debet xliii ¶
De publico corporeo vide plura in Capitulo xliii ¶
Quod in cor deus homo operis et beneficia loqui xliii ¶
De eodem in capitulo Fymo totum xliii ¶
Quod cor operis contumelie ad malum interpretatur xliii ¶
Quod uba operis frumentum audiuntur licet leniter dicantur xliii ¶
Quo quidam in exercitioribus rufi di in cor aliis sunt senes xliii ¶
Quod sit in domum alterfatis in baptismo pauperum de domino cor xliii ¶

- C**euod ex malitia patentes dñe ex iustitate sunt leui*cor*^d **clv** **P**
Ceuod mod^e et odo*cor*^o adūt sub p̄cepto sicut artus
 correphōis. Et q̄ talis odo *f* comprehēdit **clvi** **E**
Ceuod fratna*cor*^d ē se secreta. Et de q̄sidāndy nr̄ h^o **clvii** **O**
Ceuod an ergmūnātōe*cor*^d ad emdā^o delīḡtis dñt p̄de **clviii** **F**
Ceuod iō secrete*cor*^d sūt ex similitudē p̄cessū medicinalis **clix** **G**
Ceuod t*cor*^d sp̄ quātū fia p̄t p̄cendū est fame **clx** **H**
Ceuod secrete*cor*^d an denūnā^o necessaria est tripli*cor*^d **clxi** **I**
Ceuod secrete*cor*^d efficacior est ad emdātōe deliquētis **clxii** **J**
 De dñsis obiectōib^d contra secrete*cor*^d correphonis **clxiii** **K**
Ceuo z quāe de^d alijs p̄mit et denūnāt anq̄ secrete*cor*^d p̄cipiat **clxv** **M**
Ceuāe xp̄s iudā denūnāt anq̄ secrete*cor*^d p̄cipiat **clxvi** **N**
Ceuod ubi nō ḡstat de terrorifabilitate penāns*cor*^d debē **clxvii** **P**
Ceuāe aliqui sancti denūnauerūt aliquos ante secrete*cor*^d
 amonitōe ut ioseph. paul. petrus **clxviii** **S**
Ceuod ubi ḡstat de terrorifabilitate deliquētis cessandū est **clxix** **R**
Ceuod p̄m̄ pub^d dñt pub^d nō secrete emē*cor*^d p̄cipiat **clxx** **T**
Ceuod ubi p̄cūlū imin̄ alij denūnāt dī alij nō **clxxi** **V**
Ceuod p̄m̄ om̄lū de quib^d p̄cūlū imin̄ sūt i dī dñs **clxxii** **X**
 De pub^d*cor*^d q̄ sit i^b vide sup^b Capitulācio **clxxiii** **F**
Ceuod p̄cessus i materia correphōis colligit^d ex p̄cessu
 i practica medicinalis*cor*^d curationis **clxxiv** **H**
Ceuod trib^d modis p̄cēre emēdāndus est **clxxv** **R**
Ceuod*cor*^d ē se secrete. Et de trib^d i h^o necessarijs **clxxvi** **A**
Ceuod duob^d modis p̄cānet^d ira a correptione **clxxvii** **D**
Ceuo*cor*^d quadriplici dī tēpāmēto moderari **clxxviii** **Norū**
Ceuod correphōi dñt alijs dulcia et blāda misteri **clxxix** **I**
Ceuod*cor*^d tēpāri dī q̄m̄ quorūdā laude bonozū **clxxxi** **K**
Ceuod sup̄borū p̄ci^d est tēpārī bonozū laude tēpāndū **clxxxii** **L**
Ceuo*cor*^d p̄t tēpāu q̄m̄ q̄midatōe et p̄missi^d vñlū^{ns} & fruct^d ille q̄ corripit **clxxxiii** **M**
Ceuo correphōe*cor*^d suā tēpāvit q̄m̄ p̄pue plati aliq̄
 perua adh^d iſfirmis p̄mitēdo et iſdulcēdo **clxxxiv** **P**
Ceuod nimis ſeue coempti q̄t veoēs fiunt **clxxxv** **G**
Ceuod modesta*cor*^d q̄t q̄m̄ bonos melioris **clxxxvi** **H**
Ceuod discreta*cor*^d debz ſici diuīsimode f^m diuīsimē
 correphōdoū: et q̄ illi ſūt i quātuplici dñs **clxxxvii** **N**
Ceuod boni p̄pue plati vñlūq̄q̄ amonēt et corripit
 ſerūdā erigētia p̄ſone ſae **clxxxviii** **O**
Cyp̄ discretoē p̄pue plati alijs debz culpas correpe alijs diffidare **clxxxix** **T**

- Quā sūme hō dī ē i corripētē cūrūspētus
 Quod oportēt eū q̄ corripētē dī sūme ē dīscretū
 Quod i cor̄ frātētā dīscretio sūme ē nēcessā
 Quod aspētā corripētō ḡit ad malū trahit t̄lī T et cl̄m D
 Quā f̄ne sit idiscretā cor̄ al̄t̄bāe z ad odīt̄ sūmēt̄ cl̄m A
- D**e utilitatib̄ sūmē fructib̄ corr̄ptionis fraterne
 Quod p̄e corripētēt̄ esibi z p̄oxt̄ v̄hlit̄ ḡsulunt̄
 Quod sancti conat̄ cor̄ t̄ḡ patrotinū v̄te sūmē
 Quod q̄ nō vlt̄ cor̄ v̄der̄t̄ ex mātria pectare
 Quod cor̄ se hō a sāctiū p̄ p̄ot̄oꝝ et imit̄
 Quod iusti viri corripētōes alioꝝ ut beneficiū
 accipiunt̄: q̄ a p̄t̄is sūmē p̄ ea exp̄ientur
 Quod purgāt̄ corripētōes et amonitōes platoꝝ
 Quod ip̄f̄t̄ corripētōes senectatē iudicant̄
 Quod i tractatiōe mali alieni possū nosip̄os probāe
 Quod i corripēt̄ sāna z i ope bono s̄ deb̄ attēdi
 fruct̄t̄ s̄i resp̄n dāpni si nō fiat̄
 De tripli utilitate corripētōis etiā p̄uersorū
 Quod corripēt̄ a p̄toꝝ se p̄incipiōt̄ se ḡmit̄
 Quod p̄ corripētōes etiā p̄uersorū p̄t̄ cohibentur:
 ne vlt̄ libere serpētā plures ifciant̄
 Quod cor̄ etiā maluolit̄ et p̄nūs ad ml̄ta p̄fint̄
 Quod cor̄ p̄ohibet a malo etiā tuit̄ Cxlv
 Quod cor̄ dat intelligentia p̄t̄ori Cxlv
 Quod cor̄ fraterna purgat a scoria vñdeū Cxlv
- D**e quib̄ debēt̄ nos iūtem corripēt̄
 Vtrū de venialib̄ et mūmis delictis alijs cor̄ tenat̄ Cxxviii
 Quod i corripētōdo de mūmis et venialib̄ delictis hō
 nō deb̄t̄ ēt̄ nūmis iustus Cxxviii Y
- Quoꝝ aliqui zelo p̄uerso stricte corrip̄nt̄ i alis mūma
 sed dissimulat̄ i sc̄p̄is multo muoda Cxxix R
- Quod de mūmis s̄p̄ cor̄ nō est nūt̄ nisi tripli cor̄ Cxxix D
- Quod nō cor̄ de venialib̄ p̄t̄ aliqui ēt̄ etiā mortale Cxxv T
- Quod i corripētōe fraterna vtrū sit nūt̄ corripētē attēdat̄
 et penset̄ fruct̄t̄ resp̄n dāpni et sic fiat̄ v̄l̄ nō Cxxvi E
- Quod de oib̄ velle corripētē temātans ēt̄ v̄det̄ Cxxvi F
- D**e omissione corr̄ptionis fraterne
 Quāt̄ p̄t̄uli sit si hō nō corrip̄iat̄ t̄i p̄t̄ p̄t̄ sup̄m
- Quoꝝ aliqui nō corrip̄nt̄ p̄t̄ erubescēt̄ male

Quod sine tristitia et liberalitatem danda sunt nostra fratribus	xxvi	F
Quod liberalitas dantis attendit in tribus	xxvii	V
Quod hilaretur danda sunt beneficia et nostra fratribus	xxviii	B
Quod credendi difficultas oculis gratiarum munere tollitur	xxix	D
Quod ingrata sunt oculi beneficia quia nimis pretiosum extorquuntur	xxx	E
Quod a duos datore res spectatur non beneficium	xxxi	F
Quid est proprie beneficium et quod est in aiuto non in rebus	xxxii	F
Quod donatur aliquid de eis dulcis in affatu	xxxiii	G
Quod humiliatur donanda sunt nostra transiens aliena non propria	xxxiv	I
Quod subiectio et donando attendit in tribus	xxxv	I
De non iactantibus Et quod aliquis occulte aliquis publice donanda sunt	xxxvi	M
Quod turpe est aliorum supererare beneficium vel datum	xxxvii	O
Quod turpe est per beneficium vel dato retribuendis querere	xxxviii	P
Quod ratio dante debet quia opere sine dilatatione	xxxix	R
Quod sine dilatatione danda sunt nostra postulantes propter tria	xl	B
Quod ratio dandum propter commendationes dat et pietatis	xl	C
Quod vereturis occurrere et offendere annos penitentia	xl	F
Quod relatis beneficiis commendat turditas de honestate	xl	K
Quia gratiam sit beneficium datum a benivolulo collatum	xl	L
De duplice dantore si liberalitatis et iusticie	xl	M
De nostra discrecio in datore sive distributio in tribus	xl	S
Quod discrecio in distributio sive dantore de regulari triplici gratiali respectu vel consideratione trium	xl	S
Quod gratialis in triplici non est dandum penitentibus	xli	T
Quod sufficiens penitentibus non est dandum ex traditione respectu	xli	V
Quod singulare penitentibus in religione non est dandum	xlii	R
Quod nostra sibi penitentibus non est dandum	xlii	R
Quae sit differentia inter debita aliorum recte profecto et de gratiis omnibus soluendo	xliv	R
De denuntiatione secreta quo et quae sint mittenda sit publice denuntiatione	clvi	D
De denuntiatione priorum occultorum quo ad denuntiationes	clvii	F
Quod testes exhibent propter initia et negotia dominacionis	clviii	K
De quadam obiectio contra inducitioem testium	clix	I
Quod quantum patimur si occulimus si videntur et alioz detinentes de denuntiatione	clx	M
Quod unius testis exhibet ad amonendum si duo ad suos intendit	clx	S
De denuntiatione publica et quod aliud duplex intelligitur dicti ecclesie	clx	O
Quod spernentes ecclesiam et communica dono est et a quo	clx	R
et quod est huius ut ethnici et quid sit ethnici	clx	R
Quia districte procedendum sit ad denuntiationes proprias	clx	R
publicas et de quod in tali denuntiatione requirienda et queritur	clx	R

Debitum
Denuntiatione

Denuntiatione publica
publikum

Desertus hominis
Desperatio
Derisio

Quā nichil hō sit et se desuēs sū seruāte ip̄s plorōe diuina **xxvii** **H**
Quod despōe set ad serūn uelle ut ad p̄mā redire: hor est
De oīra illos qui ex libertate fr̄ilia absorbei a diabolo **viii** **P**
ritatis nūnie, derisio se inīce publice corripunt **xxviii** **F**
En̄ derisio est p̄m̄ mortale et q̄ndo veniale **xxix** **F**
Quod dupl̄ derisio aliu⁹ arn̄ p̄ p̄o. et pro nichilo dicit⁹ **xli** **F**
De tripli derisio mōzli. et tripli gradū cōfūtati⁹ eiusd̄ **xlii** **F**
En̄ vba derisiois et iuratiois sūt mōzla ut reālia **xliii** **F**
Et q̄ tripli causa p̄ferunt⁹ **xlii** **F**

Despicere
Discrecio

En̄ ex q̄sidētōe p̄p̄o. p̄toz de uox s̄b a⁹ h̄ū et null⁹ **de**
Ex bōi v̄ nō desp̄andi p̄t̄ aliq̄ p̄na pub⁹ mala Despicere **xxxv** **F**
De discrecio h̄ndā i cōceptōe s̄m̄ diuisitātē deliq̄etū **xxxvi** **F**

Detractio

De discrecio h̄ndā i distributōe necessarioz **xxxvii** **E**
De iniūtate discreciois i prelatis prudētis i platis **xxxviii** **D**
Quod discrecio i disp̄esantē tēpōaliū necessarioz dī **xxxix** **E**
regulā tripli q̄nāli resp̄u ut q̄sidētōe triū **xxxi** **T**
Quod malitia detractiois colligit⁹ ex trib⁹ **xxii** **T**
Quod detractio oris⁹ ex pessimo fonte et principio **xxiii** **T**
En̄ata mala detractio p̄p̄ue p̄latez op̄eat⁹ **xxiv** **T**
Quod detractor ap̄di⁹ nos q̄ fur et raptor **xxv** **T**
En̄ sc̄ne detractōes curiat⁹ et rodūt vitā suoz p̄la^{t̄oz} et alioz **xxvi** **A**
Quod una līqua detractiois tres simul occidit **xxvii** **A**
Quod detractor p̄mo seip̄m occidit: et q̄ sit mois nūe **xxviii** **E**
Quod occidit illū tu detrahit et carnes eius deuocat **xxix** **D**
Quod occidit suos auditōes Et q̄ det̄ h̄ēs p̄la^{t̄oz} s̄nt̄ oīb̄ nos **xxx** **E**
Quod detractio est sine odio h̄onidū ē: nū odio dupl̄ **xxxi** **H**
De malo fine et dāpnationē detractorū **xxxii** **H**
Quod grauissimū est det̄ h̄ēs p̄la^{t̄oz} et boīs porī honordis **xxxiii** **H**
Quod detractio p̄la^{t̄oz} reddit⁹ obligat⁹ mītri p̄t̄ q̄ ad dno **xxxiv** **H**
Quod detractio h̄ōez ererat a veritate **xxxv** **D**
Quod detractor obligat⁹ ad penā mīliois si maluole ali⁹ carissas **xxxvi** **D**
Quod obligat⁹ restituē mīta q̄ aufer **xxxvii** **E**
De nōtia restituōne abla⁹ tā Tſona q̄ i rebus **xxxviii** **F**
Quod mītiple assimilatioō oīdīt⁹ nōtia restituē detractori **xxxix** **G**
Quod detractor nisi restituōe p̄facta nō absolut⁹ a
p̄to. n̄ intromitt⁹ i relū aut s̄cōz cōmunitōz **xxvi** **H**
Quod raro fit debita restituōe fame p̄ detractōez abla⁹ **xxvii** **H**
Quod fācēdā ē ūstī ūtē p̄ detractōez abla⁹ Et p̄ q̄ ūtēdā **xxviii** **H**
De tripli dāpnationē finali detractor de fālis et medos **xxix** **H**
detractorū **xxv** **H**

- Quod derritor faciet si vna dicendo aliquem ifamauit **xvii**
 Quod iudi^d derritoris ē iiquū sⁱ "q^e" iudic^r regisita
 Quod faciēdū sit p eo qd nō p̄t hō de falsa abla^t iſtūne **xviii**
 Quod derritor si nō vē peccat nō debet absolui **xix**
 Quod rarissimi sūt q de derritorē digne peccat e satisfract **xx**
 Quod nō sufficit indulgentia indulgentiā pete n̄ fiat iſtū p posse **xxi**
 Quā omīne sit viciū derritorē t rōnētib^h hōm et q
 quenētib^h vni nobis vari loquunt deo
 Quod vix est aliq^s viciū peccatosi derractioē
 Quae sūt astutie diaboli Et quo et qm ab ipso diabolo
 dicimur circumueniri
 Quod absorbe^r a diabolo ē despōre z ad p̄m velle redire
 Quod transfigurat s^b spē boī decipit **Ex** "de hor
 Quod hō p̄ supbia diabolo similis efficit et nū illo mōdit
 Quod interdū reser tēptū ut post seruos p̄cipuer
 Quod dilatioē dei sic^s spēiale sūt tribulationes
 Quod dilatioē dei di sic^s q̄t a correptionē p̄tātū nō trist
 Quod sit dilige^r primū sicut seipm **lx**
 Quod vna dilatio oēme s̄būtioē nō affectionis
 quādōz ifirmores fortesib^h anteponit **lxii**
 Quod vna dilatio est frēz deliq̄etē torripe nō palpā^r **lxiii**
 Quod nō dāe debe^r sine dilatione deti vnde plia ifra **lxiv** ~~Odū maloz~~
 Quod oport^r interdū dispensandos fieri et q̄ ones lefes
 humane ut statuta p̄nt ut expecat s^m vba fernari **lxv** ~~lxvi~~ **lxvii**
 Quod rarissimi et paucissimi hoīes quēnūt sibi mutuo
 t uno sensu affū et mōb^h vniuersi sensuus et mos est **lxviii** **lxix**
 Quod oport^r plati ē q̄si vnu rapid mōtraz faciem
 Quod nō solū plati ī apparent et morib^h s̄tā ī vbiis
 et factis aptiē se debet singulorū rōditionib^h **lxviii**
 Quod malū dormiūt vbi vigiliā deberet **lxix**
 Quod tripli dolet aliquis de bono alterius **lxvii**
 Lemofina Quod clemosina corpōal^r ī aliq̄ rāu gradū spūale **lxvi**
 Lunkia Quod sit et quo oport^r mōdū epukersat bñ de hoc **lxviii** **lxix**
 Qualitas De equalitate suāda ī distribuōē h̄piliū indīcōz et alioz inf^r plat^r
 De tripli equalitate nos ad mūaz et q̄paf^r h̄mouēt **Vide b** "Cōpas et rōfectas
 Quod ex^m pub^r vī qad mō roactōis h̄z ad seqūā et imitātōis sui **xvi**
 Quod ex^m bonū ut malū alis relinques p̄tēps erit
 om̄ q̄ ex illo sequit^r ī bono et ī malo **lxix**
 Quod malo ex^m alios scādalifātes sūt hōtide aīazū
 Ed^r displūetia maloz nō ē curāda de h̄ vnde plia ifra **Odū maloz**

Et de grauitate illi^o homicidiⁱ **ca^ro b*ix*-to^m** et vlt^o puniet^o. bene.
Quod malo ex^o n^o alios fr^odaliz^o: i^o futilo^o & illo^o p^o c^ofrustie **lxvii** **to^m**
Quia grauissimū sit homicidū illū vna cum ex^o suo fr^odaliz^o
et p^ode **lxvi** **Totū** sit^o **lxviii** **lxix** **Totum**
De malo publice p^ontiū **lxvii** **Totū** pluā vide *infra* **Scandalū**
Quo^o ex alijs p^ontiū p^ontiū eritisare **lxviii** **D**
Quod graui^o est p^ontiū eritisare q^o p^ontiū **lxix** **D**
Quod null^o est eritisatus aut inore*to*e malo alieno
De his q^o extera tū curat nō interna **lxviii** **D**
Quo^o ad quicq^o dñk et quo^o dicit^o ad modi^o respn^o p^ontiū ad d^o uale^o **lxviii** **h**
Quod spernes eritū eritisatus est^o ut etiū hūd^o

Crusario primi
Crusano p̄m
Ceteri
Cr̄timo re poal
Cr̄dumunimpo

Quod offert excommunicatio ab anathematizante	lxv
Ama de priusitate fame: et de nocturno ieiunio detractione	lxvi
Quod fame se prediu est et q̄ p̄fiosa est	lxvii
Natio dei Quod filiorum dñe siḡ sur firmitates et tribulaciones	lxviii
De nimia fruilitatis norum libente valde caueda	lxix
De fidelitate dispensatorū ut nō attinet sibi gloriam	lxx
deo soli debita de eo quod dispensant	lxxi
De monasterio plagato pro fraude gressi	lxxii
Quod i ope attedat fructus resp̄ni dñpni ut sciat nō expedit ut nō	lxxiii
Quod nō est v̄tus adūsis et malignis homib⁹ facie semp	lxxiv
resistē: si vrile aliquā declinare	lxxv
Maria Quod nemo est ei caput nisi purgat?	lxxvi
Facie subtracit Quo q̄m aliquā hoi subtrahit pro effusione	lxxvii
frit et correptione miscreta	lxxviii
De his q̄ infidelit subdit glorias: ip̄i soli debita i operib⁹ suis	lxxix
De eod̄ multa bene lxxx	
Quod gloria soli deo debet: et nulli alteri	lxxxi
Quod gloriaz de v̄tute et grere est ut habere lxxxii	lxxxii
Paritas Quod habet debet donando et operando	lxxxiii
Omnidū spūiale Quod suo ex aliis scandalizatis publice	lxxxiv
sunt hominide: et de ciuitate illi hominidij sup rōle	lxxxv
Quod plati tot occidit q̄t ad mortem ire a correptione taceret conscientia	lxxxvi
Quod hominidū spūiale q̄ p̄serit plati suo ex subiectos	lxxxvii
occidit et scandalē et graui dñi hominidio corporali p̄cipue i trib⁹	lxxxviii
Quod tot occidim⁹ q̄t nō corripim⁹ nū possim⁹	lxxxix
De tripli hominidio detractionis lxxxi b c d et ultra	lxxxi
De tripli q̄ne hominidiorū s̄m petri apostoli lxxxii	lxxxii

Humilitas

Enō p^t hūlitatis custodiā hō aliquā i aliq^u vīcā rēms rāde pūttit² **lx.** 10
Enō oīs labor pdit² nūf i hūlitate seruet² **lxvii** 11
Enō ex m^t spiliti qfideārīe p^rie ifurmitat² debe² nos hūlīac **xviii** 12
Enō nos hūlīac debe² ex qfideārīe p^rio² p^rio² **xix** 13
Enō nos hūlīac debe² s^b bonis hoib⁹ enā ab ex^t rep̄hedēdā. 14

Artantia Quo vitanda i domino dono et beneficio ~~xxvii~~ ^{xxviii} Latiq' gmatteib' ~~xxvii~~

Puod iactantes mercede privat^z quā pri^z rereperūt **XXXI**

In a mala

intentioē tñ smiera et assertione s̄p̄ saluis	celvi
Quod in gloriōsa q̄ms boz̄ zelū vīdea h̄re: s̄p̄ tñ p̄mīcta ē p̄mō	celvi
Quod ira hoīz ḡfundit i ascendis et nichil rite facit	celvi
Quod nō est itromitēda: s̄p̄ ei i p̄cipio resistend̄	celvi
Quod quasi m̄sanū facit et s̄t itromissa regnō p̄t	celvi
Quā difficile est aiesū s̄t n̄ reprimere	celvi
Quod magistrū est aliq̄ē ex ire q̄moīē cōripē yst̄ tria	celvi
Quod ira nō h̄z modū et oīā p̄cipiat̄ facit	celvi
Quod ira difficult̄ facit: q̄ s̄p̄ se iugū putat	celvi
Quod se ire ipet̄ palliat̄ sub p̄magis me zeli	celvi
Quod ira etiā mōctes i crīmē mōhuit	celvi
Quod sūme cauēda est ira i cōceptōe sentīna	celvi
Et q̄ i usū q̄p̄ assūpta d̄ familiā nō dñari	celvi
De duplī habitudī bonoz̄ ad q̄monoz̄ zeli q̄t̄ iustīnā	celvi
Quod nō irat̄ d̄ alii. varie q̄t̄ de platone	celvi
Quā stultū sit irasci ob p̄ca aliena Et q̄ sic sequēti	celvi
sue iusto semp̄ effet irascendū	celvi
Quod ira virt̄ oēz p̄doez abicit et nichil debite facit	celvi
Quod iusto etiā zelo s̄p̄ ira suspīcta haberi debet	celvi
Quod ira nulli p̄t̄: et etiā iustos iuadit	celvi
Quod ire remedū est q̄sidāno ypp̄ malū	celvi
Quod duob̄ modis p̄t̄ se aliq̄s armie et p̄seruāe q̄m̄	celvi
ira et i patiēnā ad iuriās irrogatas	celvi

De triplici motu sine gradu iactudine

Quod q̄ mā et ipariēa debet cogitare mala q̄ nos alii aliū fisiunt
seum? i quib⁹ adh̄ portū ab aliis nō habeat et ut p̄inde māti sim? **xli** d E
Quod ressāndū est a corripētō ad tēp̄ et declinādū a ḡstatiō
adh̄ i ḡmōrōe ire et feruōe **vix** & **xxxv** & **xxxvi** **et** **xli** def. G
Quā māte ascendū est rūta irācūdos corripētos et emē-

dandos tēp̄e ḡmōrōis

xli **To**

Quod m̄osulte corripētās: m̄itiae est

xli **I**

Quod q̄n et a quib⁹ q̄nq̄ imācūdis maligñātib⁹ ex adūso
occurrend⁹ est et i facie resistendū

xli **To**

Quod hō irācūdus grābat etā sibi sc̄ritos

xli **E**

Quod ira magna brevis qdā m̄sanā est rōis et vīl̄ imp̄ar

xli **f**

De yporriszelancū ḡtēna dat⁹ et p̄ua

xxv **Totū**

Quod op̄oz̄ iterū dissimilare et ep̄ukersāe: et q̄d̄ f̄ ep̄ukera **xxv** I

Quod i corripēdo m̄mā i aliis hō nō debet ēē m̄mis inf̄ **xxv** I

Quō sumā iustīa f̄iē p̄t aliq̄ et ēē sumā iustīa **xxv** Q

Quō p̄ iustīa p̄uersā aliq̄ corripūt p̄uāt iustīa

i aliis: dissimilates māda i semērīpis

xxv **I**

De iustīa et equitatē seruādis plato i totū iudicē **xxv** **Totū**

Quō sumē de⁹ ēē iustīos platos vicarios dei

xxv **D**

De iustīa diminuta i ḡtēnīs et p̄uis t̄m sollītā

xxv **D**

De iequalitē q̄zā platorū i corrīgendo

xxv A

Quod p̄m̄ sitat iſfirmatas tria i hōiē mala facit et

operatur Vide de his malis singillatī **xxvi** p. q. r. b. t.

Quod iſfirmi corripti a dno nō sūt ab hōiē apli⁹ corrīfēdi

xxv **d**

Quot iſfirmates sūt sig⁹ ſtāle dīctiōis et ſhātōis diuīne

xxv **E**

Q̄n ad op̄atiōnē alijs iſfirmas p̄pria ſp̄ debet attendi

xxv **D**

Quā nichil hō sit sine iſferuāte p̄m̄ q̄m̄ dei

xxv **H**

Quod ordīne ſbuenīdī ſepe iſfirmōes fortib⁹ ānpōm⁹

xxv **V**

De iſpunitate malorū q̄ mala sit

xxv **K**

De iſtīs habebit̄ iſfra. Odīn malorū

xxv **V**

Q̄n v̄ba iurātōis sūt mōlia ut veālia: et p̄ iahā

xxv **K**

uerba tripli ſauſa p̄ferūt

xxv **A**

Quod i alto ſtatū raro eſt quies tripli ſauſe

xxv **A**

Quod occūpatōes ḡtē ſarūt hōiē m̄q̄tū

xxv **A**

De m̄quietūdī mentis Vide iſfra. timor

xxv **A**

Quo pronenit ab occūpatōib⁹ extēmīs

xxv **O**

De iſfidelitātē captātū ſtōtāz dei

xxv **Totū**

Quā turpe sit alii bonā iſpēſa iſperāe

xxv **E**

Quod ſimplitas mōtētē reddit q̄tū et ſerūn

xxv **E**

yporrīſis

Juſtīa De iuſtīcē
nūmetate

Inuīſtīcē

Inſiſmūtās

Inpūnitās

Inmīnitīcē male

Inuīrīa

Inquietūdo

Inſenſibilitās

Inſidelitās

Inproperūm

Innocētīa

IntencioImpedimentumInobedientiaIndulgereImpatientiaImitatio malorumIrreproIuuenesJudicium temerariumJudicium dei occultum

Quod p^r intencionē ad frenā dēm̄gi spūalit' māde est **lxvii** **S**
 Quo malo suo malo gr^e ipedunt et retrahūt alios a **lxviii** **Totū**
 bono: et s̄ ḡ trāffimū hoc sit
 Quod pessimi raptoe sūt alios suo gr^e a bono retrahē
 tes et ad malū ipallentes et scādalizantes **lxix** **A**
 Quod ifirmi vīsa prospēitate maloz̄ eoz̄ exēplo
 sepe retrahūt a bona volūtate sua **lxx** **D**

Quā fraue sit nō obediē **lxxi** **S**
 Quod iobedientes et ḡtūates ḡymnūtādi sūt et vītū **lxxii** **F**
 Quod iobedēs dīnt n̄ dēu tīme n̄ hōies reuererī **lxxiii** **H**
 De ihs̄ iobediēb^r et rebeldib^r **Vide sup̄ Cōceptus**
 Quod nō indulgenti de^r nō miseret^r **lxxiv** **C**
 Quod dñob^r modis p̄t se aliq̄s armare et p̄fernare
 Xtra turbanoe ad iurias irrōgatas **lxxv** **D**
 Quod ḡtra iparētā de^r rogitnē q̄ nos alios feri^r
 aut san? et i quib^r adh ab eis portā n̄tē habe^r **lxxvi** **E**
 Quod hōies sp̄ paranoe s̄ iclīat magis imitāt̄ pon̄ malū q̄ bo^r **lxxvii** **G**
 De irrisione **Vide sup̄ Verisio**

Quod iuuenes nō dīnt mītū corrīpe aut de alios se **lxxviii** **G**
 mītromittēre Et de duplīcī iuuenēte **lxxix** **H**
 Quod deferre sp̄ dēnt 2 mīq̄ irreuerētā semib^r exhibē **lxxxi** **C**
 Quod ipoz̄ est tūc audie mītrogāe et dīst̄ **lxxii** **D**
 Quod ex^r suo xp̄s docuit iuuenes nō debe esse prop̄
 tulos ad loquendū docendū ut corrīpiend^r **lxxiii** **A**
 Quid respōdēdū sit allegantib^r iheremā et danielē
 qui iuuenes lejhūt senes dormisse et corrīpissē **lxxvii** **H**
 Quod ad publicā offīriā pōi iuuenes nō facili^r dēnt **lxxviii** **G**
 Quo male affīn alios om̄ opa illos et uba rōt̄ i^r p̄fēt̄ i pēi **lxxix** **P**
 Quod malo i se. s̄ se oīa retrahūt et mīt̄ p̄fēt̄ i malū **lxxxi** **G**
 Quod ideo alios dure iudic^r q̄ nr̄ nō nītēdim^r **lxxxi** **Q**
 Quod fr̄s quieti nō deberet suos officiales iudicāe **lxxii** **T**
 Quo quidā i extēriob^r rīfidi i iudicādo alios sūt senēi **lxxiii** **X**
 Quod iudicāti alios p̄ deberet iudicāe seip̄os **lxxv** **A**
 Quod fatē debz hō ut nō uodz ḡmū suū rōspēto
 aliquo malo i p̄pōi sed ut magis exīsset **lxxvii** **O**
 Quod iudic^r detractionis est iquā f̄ i mīdī req̄sita **lxxviii** **Q**
 Quid est iudicāe mīt̄ dīe et dīne dīe **lxxix** **P**
 Quae de suos dēos māde q̄rāq̄ p̄māt̄ i hāq̄ pub̄ vīn iarmū **lxxi** **P**
 Quod iudicā dei nō sūt rōe discūndā s̄ hālū tēndā **lxxii** **R**

Iunare

L

¶ Quo ex debito naturae tenemus nos tunc iuvare et sustentare

cxxvii **H**
cxxxm **I**

¶ Quod oꝝ idū i obseruāē legis positiōe epilogis et qd sit h^o

¶ Quod melius est obseruāē legē ut statuta s^m nōn iocē statuēns
q̄ f^m uerba legis

cxxviii **V**

¶ Quod nullus hō p̄t p̄p̄e sup̄ artib^m m̄tiorib^m aīe

cxxix **H**

¶ Quod i possibile est aliquā legē ab hōe dñi ut aliqd statutū
ab hōe ordīnā q̄ ut qd sit i oī casu suādapt seruād

cxxxm **R**

¶ Quod aliquā fācē s^m liba legis est est p̄m̄re i latēm

cxxxm **S**

¶ Quod valde vitiosa est lesio honois p̄m̄ni i loq̄ndo

cxxxm **XV**

¶ Quo progr^m rīm ledi detrahēdo Vide sup̄ detrahō

cxxxm **Totum**

¶ Quod primis nīis m̄tr̄p̄t noīe et illos ledim^m

m **F**

¶ De nūmī fālūātūs libtātē ad nūrē valde rānēda dūonis

xvi **F**

¶ Quod natūalit^m oīs hō q̄rit libtātē fūtēs s̄bietōēz

xvi **G**

¶ De sūma libtātē volūtās hūane iroghabilis

xvi **H**

¶ Quod oēs creatūe p̄cipue hōes q̄rūt et tuēt libertatē

xvi **C**

¶ Quod oēs hōes natūalit^m enā religiosi odunt violētā
coactiōēt et i periosos prelatos

xvi **D**

¶ Quod libēlitas cūiūlibz dispēsatoīs plan ut alter^m osit i trib^m

xvi **A**

¶ Quod leniter dī in discrete qd grant^m audīt

xvi **B**

¶ De dulcedē suāda i affari q̄n rogn̄m̄r

xvi **C**

¶ Quod querētis p̄chdolē raro de deo loqm^m

xvi **D**

¶ Quod i illā rāde p̄mittim^m p̄t sup̄biā

xvi **E**

¶ Ansuehi Quod māsuel^m z beniuoli nō sūt due corripēdi

xvi **F**

¶ Ansuetudo ¶ q̄siderāo nīi sart nos māsuetos alys

xvi **G**

¶ Quod p̄ p̄uidētia z cogitādo q̄ sepe alijs mala ferim^m
et adh i plurib^m portū nīi habe^m māsuetudēz suād

xvi **H**

¶ Quod sciri p̄t a alijs ex malitia ut i firmitate pētē

xvi **I**

¶ Quod disde modicū a medio nō ē ḡra v̄tūtē

xvi **J**

¶ De medio se fernādo. er^m xp̄i z dei magie p̄lato

xvi **K**

¶ Quod nos facit alijs opa

xvi **L**

¶ Quod vēa tūt mātest: si a iusticia aliena nō est

xvi **M**

¶ Quod crudelis est māa p̄mittē tūtē iōrep^m pēre p̄m̄ntes

xvi **N**

¶ De septē opēib^m mīe spūalib^m et corporalib^m

xvi **O**

¶ Quod opa mīe spūalia credūt corporalia i trib^m

xvi **P**

¶ Quod i alijs casu elemosia rōl^m credit spūale

xvi **Q**

¶ Quod ex q̄siderātē trū debere monē ad misericordiā

xvi **R**

¶ Quod māa zelo iusticie dī eē p̄m̄ta et egūso

xvi **S**

¶ Quod p̄t q̄dā mōra p̄t p̄b^m apparetia
nō debem^m bonos viros despēare aut despūtere

xvi **T**

Minora p̄ta

xvi **H**

Quod debe nos sibi homines et quod deliquerit humiliare **xxxv**
 De minoib; pccis Vide plia ifra veniale patrum
 Quod modicum a medi' discredere non est qd' utile
 Quod mors aie est genito mortalis **vii**
 Quod nostra est voluntate deripe alios **xvii**
 Quod pessimus est pccum in miris pcc' tria **xix**
 Quam mala ex marmore proueniat **xxi**
 Quod murmuris virtus ab omni bono removit **xxii**
 Quod in miratioz qd' platos de sua iuriam reportat **xxii**
 Quod pccum in miris de legit' sepe grauiisse pccuisse **xxii** A
 Et liguria de negligencia consideracionis spiritualium it' norum **lxii** E
 Quod sepe per negligenciam seruum per pccum spiritualiter encertatur **lxii** I
 In iustitia id qd' per nimietatem ex mortitate deligitur, nisi a deo dimittitur **xxxvi** d
 De nimietate Vide plia **vi** i justitia

Rorere
 Rorari
 Notabilitas
 Rorina

Quod proximis nbris noce multipliciter **iii** f
 De magno norunto qd' fit hoc a deuote Vide plia 6 deuoto et lesio
 Quod non dnt mltu corripere aut se intronit **xvii** R
 De notabilitate se uita da et extensis **plv** C
 Quod norua potentib; non est dandum et per multipliciter
 dirut' esse aliqua hoc norua **lv** D
Hedonia Quod mal' pccatis et platoz non est obedientibus **lxvi** d*def*
 Quod se obedientia magis et roib; met' apud deum qd'
 primaria singularitatis et priuatis **lv** S
 Quod et prospectis de se obedientia nichil hre debet **lxvii** T
 Quod non sufficit exq' t'm obedire plaus nisi et int'
 obliquit' sentiam de eis **lxviii** J*ux*
 De obedientie necessitate **ri** et **rii** et ultra totum
 Quod nulla res per sine plia obedientia possit **lii** T
 Quod obia exhibenda est etiam malis plaus **liii** T
 Quod obia a reddenda roe excludat et conservat **liii** V
 De obia pccia et pccata et plurib; cum ea considerando et
 observando Vide rai **viij** rui duob; sequentib;
 Quod vero obedientia non obest malitia pccatis si pcc' dest' **lx** A D
 Quod vero obedientia non per iuram male mali finalit' **lx** C
 De fratre morencio qd' pessimo semini obediunt **lx** F
 Quod se maiori pot' obedientia est qd' minori: et deo
 magis qd' iuribus hominum **lx** E D
 Quod sancti et clericis paruerunt malis si non ad illis
 religiosas debet et hys qd' non existat ee qd' deum et qd' que sit non
 obediens

De obia ad leges et statuta huana Vide nobilia i cap <i>xxvii</i> et <i>xxviii</i> <i>sighta vla</i>	<i>xxvii</i>
Quod i preceptis se resipiebat ad mentem propriam et rogi precep <i>xxviii</i> <i>clv</i>	<i>xxviii</i>
Quod sicut est obediens pres <i>xxviii</i> plati sui de reuelacione illi secretis et occultis et quomodo non	<i>clv</i>
Quod facit proprie <i>xxviii</i> plati inquietum	<i>xxix</i>
Quod i occupacionib <i>xxviii</i> laz mth <i>xxix</i> occasio temeraria et alio <i>xxix</i>	<i>xxix</i>
Quod faciunt hoies confusum i semet ipso	<i>xxxi</i>
Quod etiam sancti i occupacionib <i>xxviii</i> nimis delinquent	<i>xxxi</i>
Quod distrahit mente et rem a cognitio <i>xxxi</i> et conscientiae sui <i>xxxii</i>	<i>xxxii</i>
Quod mente induratur et insensibile reddit	<i>xxxii</i>
Quod non simili hoies redie int <i>xxxii</i> ad seipsum	<i>xxxii</i>
Quod deuoti non dant ext <i>xxxii</i> occupacionib <i>xxviii</i> i plimi	<i>xxxii</i>
Quod p <i>xxviii</i> distractio <i>xxviii</i> occupacioni ext <i>xxxii</i> narum plati et alii sepe i peccata cadunt	<i>lx</i>
Quod hoies int <i>xxxii</i> exercent et i turbine rotant	<i>lx</i>
Quod mente confundunt et usu boni ope <i>xxxii</i> p <i>xxviii</i> dunt	<i>lvi</i>
Quod ad officior <i>xxviii</i> occupatio <i>xxviii</i> non b <i>xxviii</i> an <i>xxviii</i> exercer <i>xxviii</i> t <i>xxviii</i> rei <i>xxviii</i> tot <i>xxviii</i> exsiccatur <i>xxviii</i> et evanescit	<i>lx</i>
Quod sepe de <i>xxviii</i> ialt <i>xxviii</i> dilicos ab officiis et occupacionibus rustodit <i>xxviii</i> ad q <i>xxviii</i> duras mittit	<i>xxxii</i>
Quod i regim <i>xxviii</i> officiis et occupacionib <i>xxviii</i> poss <i>xxviii</i> positi sustin <i>xxviii</i> te <i>xxviii</i> et turbines turbines mundi	<i>xxvi</i>
Quod p <i>xxviii</i> nimia <i>xxviii</i> occupatio <i>xxviii</i> plato <i>xxviii</i> sepe subi <i>xxviii</i> dierescit <i>xxvi</i>	<i>xxvi</i>
Quod onositas et sterilitas sunt male	<i>lxvii</i>
Quo <i>xxviii</i> pro offensio <i>xxviii</i> fr <i>xxviii</i> gra <i>xxviii</i> ho <i>xxviii</i> subtrahit <i>xxviii</i>	<i>lxvii</i>
De officialib <i>xxviii</i> et eoz am <i>xxviii</i> ministrantib <i>xxviii</i> Vide ista <i>xxviii</i> Priorat et nota sunt i <i>D<i>iae</i> 6</i>	
Quod ydoneitas alium <i>xxviii</i> ad officia pes <i>xxviii</i> deb <i>xxviii</i> ex trib <i>xxviii</i> <i>xxxvii</i>	<i>xxxvii</i>
Quod non s <i>xxviii</i> meliores sunt magis apti ydonei seu depu <i>xxviii</i> tandi ad officia exterma <i>xxviii</i> s <i>xxviii</i> q <i>xxviii</i> ex <i>xxviii</i> tra <i>xxviii</i>	<i>xxxvii</i>
Quod deuotissimi fr <i>xxviii</i> non dant ext <i>xxviii</i> officiis i plimi <i>xxviii</i> s <i>xxviii</i> port <i>xxviii</i> deuotio <i>xxviii</i> cryptes et dari	<i>xxxvii</i>
Multa de officialib <i>xxviii</i> et officiis Vide sup <i>xxviii</i> Occupatio <i>xxviii</i>	<i>xxxvii</i>
Quod non est iustis timendum	<i>ca<i>g</i>o</i>
Quod iusti malorum odior <i>xxviii</i> diffidulter evadunt	<i>ca<i>g</i>o</i>
Quod bo <i>xxviii</i> sig <i>xxviii</i> iustis odior <i>xxviii</i> a malis et displice <i>xxviii</i> illis	<i>xxxvii</i>
Quod s <i>xxviii</i> non habent timet mal <i>xxviii</i> ad odior <i>xxviii</i> sui cor <i>xxviii</i> prouide <i>xxviii</i>	<i>xxxvii</i>
Quod i o <i>xxviii</i> bono attendi de <i>xxviii</i> et i <i>xxviii</i> fr <i>xxviii</i> resp <i>xxviii</i> d <i>apni<i>xxviii</i></i> ut <i>xxviii</i> fiat ut no <i>xxviii</i>	<i>xxxvii</i>
De dupli <i>xxviii</i> ordine religiosorum necessario eius <i>xxviii</i>	<i>xxxvii</i>

Quod sit religiosus aut i' tñi vñes d' esse bene dispo-
situs et ordinate se hrc quo ad tria

xxxiiii R
xxxv I

Quod ordine solumedi sepe firmiores fortiorib' p'p'om'

Quod ita est nis. maiora minoib' sunt resto et de-
lito ordine p'poneda et nō eg'iso

xxviii d f
xlvii E

Ax Quod sipluritas et mosæta reddat ho'is n'mus paratu' et securu'

xlviii E

Quod n'l' oedimat se app'et' r'ddit paratu' ho'is n'l' et securu'

xlvix D

Quod malicie o'stia n'us sinit ho'is ee paratu'

xlvii F

Quod p'nt' o'stia su' timida n'us p'nt' ee paratu' et securu'

xlviii F

De tripli' motu sue gradu passionu' p'cipue ire

xlvix F

De irrationabili paria et necessaria ira p' zelu'

xlvii I

Quod ad paratu' su'ad'a valet p'uidetia et q'sidetio co'z q'alijs sen'

xli D E

et adhuc cotidie faci'

xxxvi M

Quod q' pertinete nō corip' cu' possit: p'cipue se delict' o'stituit

xxxvii M

Quod dissensio'ido et corrip'edo discedim' sp'cialit' a p'cipua

tione et soritate malorū et p'ctorū

xxxviii O

Quod tripli' alijs male h' ad p'nt' aliena et p'cipat eis

xxxix C

Quod tripli' occasio' o'tanat' quis et p'cipat alienis p'nt'is

xxxi C

Quod i'su'adibilis sensus p'ri'j' q'it' est a diabolo

xli O P

Quod o'cupatio'is eti' s'is p'nt're faciut

xlii H

Quod p'nt' o'stia n'us sinit ho'is ee quietu' et securu'

xliii D

Quod p'nt' cu' dimittit' cu' nō ex malitia p'nt'is

xxxi D C

Quod ad similitudin' m'obi' corp'culis opat' tripli' desim'

xxxv C

Quod p'nt' ipedit' n'nt'etu' ubi dei tripli'

xxxvii C

Quod p'nt' op'ario'is v'rus ipedit' q' ad tres vires cu'

xxxviii C

Quod solus de' p' v'b'u' su'u' p'nt' ho'is a p'nt' sanare

xxxix C

Quod p'nt' v'b'is regnat et oia' s'it' v'c'is plena

xli C

Quod sciat' alijs ex malitia ul' ifirmitate p'nt'ae

xlii C

Quod p'la' nō d' a p'uso' p' illo' i'dignando' desist'

xliii C

Quod p'la' neglif'es cu' correpho'is to' grefe' p'c'culo' expou'

i S

Quod corr'eo' coh'ertina p'lan' s'ob'ectis q'nenit

m' i H V

Quod p'la' t'et' q're' s'ob'etu' culpabil'e ut corr'iat

vii H

De dif'ferent'ie n'nt'ia p'lat'o ad corr'f'ed' f' d'iversitat'e

d'elinqueriu' **viii** H et **xxxix** p et **xlii** H et **xli** M

Quod tenet' uba sua p'oderai' et discrete corr'pe ar-

m'asuet' q' i'urie ei' graues ut fulg'ra feint'

xxm K

q' p'la' d' semip'm q'side' ne nis aspe co' ip'e q'uo' q'mittat

xxm I

Quod d' i' corrip'edo beniu'leria' su'ale et gr'p'lo s'ro'

xxm M A

q'nt' cora' s'ob'etis se hu'liac' i' verbi

Masco
Dacentia

Participario

P'linaria
P'erratum

Prelatus

TQuod iudicando et corripendo debet esse iustus et celsis omnibus
De quibusdam platis acceptis psonarum
De iustitia et equitate quodam platoe iudicando et corripendo
Quod magis platoe et sacerdotum primi est accepto psonarum **xxxvii b**
Quod plato iudicatur alios prius iudicare seipsum **xxxviii a**
Quod quidam plato propter erubescenciam doce et corripi
non audet: et quoniam horum uoret subditis **xxxix**
Quod plato a rore erubescencia prie uite non erubuit **xxxi**
Quod platus tamquam sperulatoib[us] et pronib[us] quiete clamare et tare **xxxi R S**
Quod plato sub p[ro]prio p[ro]prio moechis non potest a rore tare **xxxi**
Quod ita pertinet plato bona tare subdit mala
fariendo: et quod taredo a uerepnoe pertinendi literaria prestat **xxxi**
Quod plato taredo a a uerepnoe deliqueriu[m] ipsos occidit **xxxi**
Quod plato ror[us] et ammonedo a sanguiue subditus se grimat **xxxi**
Quod plato tot occidit quod ad mortem ire tare **xxxi** et dissimilando spiritum **xxxi**
Quod miserabilis est et non passio quod pertinetib[us] ror[us] non resistit **xxxi**
Quod plato rarus mutus est et prophetia falsa quod deliquerentes non corripit **xxxi e**
Quod plato non corripies pertinendi literaria malis tribuit **xxxi**
Quod plato p[ro]prio taredo gemitus simul cum pertine p[ro]met **xxxi**
et quoniam plus pertinet quod actualiter deliqueret **xxxi**
Quod plato trureditur modus est: si taredo p[ro]mit peccare deliqueret **xxxi f**
Cum p[ro]m sit plato ror[us] eripi[re] deliqueret **xxxi h**
Quod plato non de subditis suis p[ro]fici honestiores ipudet rusticus
de honeste vel turbida: et se alijs dilectionis et amicitiae talium admisit **xxxi e**
Quod plato quoniam fecit corripi etiam non sp[irit]us emenda deliquerit **xxxi t**
Quod plato non corripies omni p[ro]prio reus et hominida efficit **xxxi a**
Quod sol dei est et nullus hominis sine misericordia corripit **xxxi f**
Quia turpe sit plato iratus esse et turpe corripi **xxxi d**
Quod plato superbi se petunt asperie corripi et sine lenitate **xxxi e**
Quod plato correptus alius debet in sero prius esse tranquillus **xxxi f**
Quo zelus et misericordia deinceps plato esse contineat **xxxi g**
Quia difficultate est ut in correptione ex zelo modus non credat **xxxi h**
Quia damnabile sit profectus plato non corripies ubi tenet
et de tribus circa talis omissiones considerabis **xxxi**
Quod plato damnatus per p[ro]prios subditos cum non corripunt
eos pertinet **xxxi** Et ibi unde de helio ex helio **xxxi**
Quo helio horum pertinet quod non sans asperie corripit **xxxi**
De his zelo quoquidam platorum correptorum districte
minima et aliis si dissimilariu[m] maiora et seip[s]is **xxxi k**

- Quod plan tenet iessae a publicis tensuris et corrip
tioib⁹ manifestis i rei ubi despacat emendatio
Quo et qm plato deb⁹ curvidis et yteris et maliginis
ex aduerso occurrere et i farie resistere
Quo plato p̄fios et pub⁹ penates deb⁹ dure scripe
Quo zelū dei h̄re deb⁹ plato ad corripēda et puniēda
maxime publicos et frānes et gressus
Quod plato est p̄pme p̄sis i farie resistē
Quod plati nō corripētes p̄cipes sūt om̄ maloz
Quod boi zelosi plati nō sustinet tate. qm ex suo videt
silencio. p̄ta et gressus autē
Quod pub⁹ penates dēnt rito dure et publice scripe
Quā pia mīsticē et patna affectio plati corripē dēnt
Quod ad modū medēns i corripōib⁹ et correcōib⁹
plato h̄re debet a lenib⁹ paulatū predēdo
Quod cūmo p̄sos publice et dñe corripē deb⁹ p̄t alios
Quod plato nō corripēs ubi deb⁹ patiāz dei irritat

De clementia et modestia honorū platorū

- Cūm clemēs et gpassiu⁹ plato ēē deb⁹ ercta hūlūr pētētes **VII** **A**
De dicitia qdā plato n̄ pētentib⁹ p̄cētū **VII** **A**
Quā māsuet ēē dī ex⁹ dei cui⁹ vites c̄fībā **VIII** **B**
Cūm turpis sit i plato seūria i sbieris **XIV** **B**
Quod rōe poti⁹ q̄i roactioē regē deb⁹ et facili⁹ idulſe **XIV** **A**
Quod plato volēs tinei poti⁹ q̄i amai a sbieris suis
sem̄ suspect⁹ et nūq̄ p̄t esse seruus. **XIV** **C**
Quod nūq̄ amor est aut fides certa seruoz erga
duros dnōs n̄ sbieris q̄i duros platos **XIV** **S**
Quod plato dñi et furiosi sp̄ mīt sibi i pedi q̄i ip̄i alis fecerūt et ideo **XV** **G**
Quod sola clementia plato reddit seruū **XV** **G** sūt suspici **XV** **G**
Quod si se h̄re plato n̄t ad ip̄i⁹ presētia hoīes non
hoīeant et fūgiant sī delectent⁹ et gaudient⁹ **XV** **I**
Quod sola clementia plato vñt̄ sibimēpi delectabile⁹ et aliis vñlē sūt **XV** **I**
Quod debet nūt̄ plato sbieris ut v̄ba ip̄i⁹ libē audiat **XV** **II**
Quod nō libent⁹ audiat⁹ qui nō diligis⁹ **XV** **II**
Quō liritū est velle plato alijs ad ip̄o⁹ p̄fīm **XV** **II**
Quod sola clementia gformat plato deo **XV** **P** et **XV** **I**
Quod plato deb⁹ ēē clementis et gpassiu⁹ sbieris pern
tib⁹ ex consideratiōē equalitatis natūre **XV** **V**
Quod plato ex gfidētione triploris eq̄litatis debet man-

Prelat⁹ clementis

- suscitare et inducere ad clementem misericordiam et patientiam lxviii f
 Quod ex membris propriis patrum de patre et consuecede aliis lxix b
 Quod ex parte naturae dicitur patre et filio lxix c
 Quod ex consuetudine firmatus patre de pater firmant alieno lxix d
 Quod ex superioria pater induratur et consuecerit amittit lxix e
 Quod duri pater quoniam permittitur inde in alio via
 carnis ut in se dicitur quoniam debent firmis patre lxix f
De necessaria eminencia et prestantia platonum super subiectos lxix g
 Quod ininde a virtutibus debet esse platonum alios coirentur lxix h
 Quod vilissimum est platonum si malus fuerit in dignitate constitutus lxix i
 Quod platonum tenet esse eminens vita regis alterius statu lxix j
 Quod platonum vilissimum est nisi excellat a sanctis et sanctis statu sui dicitur predictum lxix k
 Quia id est sit si in nullo pastor differat a grege lxix l
 Quod platonum est sapientia et habet scripturam lxix m
 Quod ignoratur et platonum est norma et disponibilis non
 illum gerusat a patre quod scire tenet lxix n
 Quod platonum sine crimine debet esse quam in coram aliena lxix o
 Quod platonum primus agnoscitur debitu et officiu scriptoris
 et magnitudo doctri dei propter dignitatem lxix p
De virtute malorum platonum testedis absit et non publicando lxix q **E**t platonum vide subiectum
De deitate platonum passim vide infra lxix r **T**otius demersus
 Hinc signata particulariter Dubdum
 Quod grauissimum primus est deinde platonum Vide s **D**eturatio
Ede summa reverentia exhibenda prelatis
 Quod platonum est mali ex Christi honorandi subditio sunt lxix s
 Quod mali est platonum honorandi sunt plusquam boni subditi impiorum regis lxix t
 De trinitate platonum sine platonum lxix u
 De unitate platonum regis regis boni per se reverendam malos
 coheteros et dilectione mutua reverendam sonendam lxix v
 De unitate platonum regis regis boni promovendi lxix w
 De summa caritate et fiducia habendis ad platonum lxix x
 Quod platonum et omnibus intendit utilitatem subditum lxix y
 non proprie: quia illis promovendis dani sunt lxix z
 De unitate platonum regis regis boni reverendi et custodiendi lxix a
 Quod platonum tenet vigilare et custodia regis religiosis
 et discipline et etiam bonorum temporium lxix b **M**eritum et **L**ux Protinus
 Quod nulla res per se sine platonum obediencia persistit lxix c
 De trinitate dignitate platonum Pro qua etiam mali honor
 radi sunt platonum plusquam boni subditum lxix d

- Quod plati sūt vicarii dei et ideo mēto honorādi cm b
 Quod nichil iurie ist moleste liḡ ferre platis vicariis
 dei i terris etiā malis cm c
 Quod iuria platoꝝ p̄fereat ad xp̄m cuiꝝ sūt leſati cm d
 Quod algranꝝ magnꝝ honoravit p̄tificē in deoꝝ cm e
 Quod plati sūt mediꝝ m̄t̄ den̄ et populi ſbiertū p̄ inter
 ieffiones orationū suarū & ideo honorādi cm d
 Quod oratores platoꝝ sūt efficacissime p̄ ſbiertis cm a
 De fr̄ q̄ qm̄ dec̄ ānis debuit ē i p̄paratioꝝ ſed oceꝝ
 plati ſuī q̄ obediens faciat libert̄ est cm e
 Quod plati dirūt̄ reges ſpirituales lx
 Quā i ſine horas dicit ſidelium r̄ḡ cm b
 Quod platoꝝ officio q̄p̄t̄ ſtēde ſp̄naliꝝ et oceꝝ p̄ ip̄to et ſibi ſbiertis cm f
 Quod plati sūt vel̄ ſpirituales p̄ q̄s deꝝ ch̄r̄ ſua iſtūd̄ ſbiertis cm k
 Quod ip̄ped̄ q̄ ad aliqd̄ i den̄ qm̄ machis qm̄ ip̄p̄ ſp̄naliꝝ p̄t̄re cm o
 De magia p̄t̄ate platoꝝ ſac̄dotū ex p̄te ſacerdotiū ſup̄
 p̄t̄ate demonū. angelorū. et marie
 De magia reuerētia platis arhibeda ex fr̄at̄iſti
 De magia p̄t̄ate platoꝝ q̄ ad vi iurisdictiōis
 Quod platis platoꝝ ered̄ oēs p̄t̄ate mūdiale
 Quod ſit reuerēda ſut p̄preta platoꝝ tūz̄ dei
 Destruita temeritate platoꝝ q̄ ſariles ſut ad p̄cipiēd̄
 Quā grauit̄ ſbiertos obligat̄ p̄preta platoꝝ cm d
 Quod eiſ maloz̄ platoꝝ p̄p̄ ſut vñēda et ſaried̄ a ſub̄
 ieris ſi nō ſunt otra deū rx a et rx h
 Quod mādata ſarta. et bñficia dei nō iſiriūt̄ enānu ministroꝝ rx b
 Quod officia enīe et ſarim̄a nō ſut ſp̄neda p̄t̄ idemt̄ate ministroꝝ rx c
 Quod ḡatristas plati ſuī i den̄ p̄citat̄ rx f
 De tripli utilitate platoꝝ r̄ee cm̄ p̄l ſut hōrāndi cm j
 etiā mali plati q̄ ſibi ſbierti cm j
 Quoꝝ plati ſbiertos m̄t̄iple purgat̄ cm h
 Quoꝝ plati et ſardotes mali ahoꝝ p̄ ſe purgatos mittit̄ i relā et ip̄
 dñd̄it̄ q̄ ſiſe i iſernū ſiles i h̄ aque baptiſmaꝝ q̄ i cloam̄ mittit̄ cm j
 Quoꝝ purgat̄ coereptiob̄ et amonitiob̄ platoꝝ ſum̄ cm j
 Et p̄ ip̄ ſe dēnt̄ ſbiertos antefibiles p̄b̄ cm l
 Quoꝝ boi plati ſuos ſbiertos m̄t̄iple paſtrunt cm l
 Quoꝝ plati ſuī vñiquēq̄ amonet̄ ſm̄ qualitatē p̄ ſoē ſic cm o
 Quoꝝ plati iudicat̄ int̄ die et ſone diem cm s
 Quoꝝ plati ſuos ſbiertos m̄t̄iple defēdit̄ et p̄teſit̄ cm s

- Quod plati etiam malū honorandi sūt a sacerdotiis propter generis modū**
 trutios ab extēnis modestiis quod habit ab eis xxvi T
Quod in regimū et occupatio*n*e positi sufficiunt promulgat latēbus
 septario*n*es et turbines modi xxvi F
Quod propter nūmā occupatio*n*es sepe sacerdoti deterescunt xxvii q
Quod intelligit quod plati malus propter horadum sit quod sacerdoti beatus et dominus honore
Quod culpe sacerdotiis erigit ut plati mali sint xxvi V gratulato xxvi A
Quod propter platos viget ultra desirit disciplina xxvi D
Quod plati non potest scripere aliquod aliquod super osculns xxvi H
De virtutate et exemplaritate naturae exemplis vite plato*n*um
Quod plati obligantur ad bom et prestans tripli*r*ōe ln Y
Quod plati ponunt oibs Fallo nostri tragos ex*empla* alio*n* ln Y
Ad idem def*icit* quod non potest in suis artibs excessibs late lm o et xxviii q
Quod plati tenet alios prel*e* sanctitatem sanctitatis dignitatem ln D
Quod propter eminē*ria* vite debet dista*c*e a grege ln F
Quia sollicite sanctam monuerunt platos ad dominum bom et lm r
**Quod in plato*n*um sacerdotiis tragos in libro leg*e* dent quod sit
sacerdotiū eis et quid dimittendo lm r**
Quod singulatur emendandi sanctū plati quod sacerdotiis ex*empla* alio*n* xx I
Quod plati ponunt tragos et spesula ad ex*m* intuendo sacerdotiis lm 6
Quod nichil sit propter sacerdotiis sicut bom et plati lm t
Quod bom et plati spesula sacerdotios ad bona sacerdotia lm v
Et quod illo solo meretur habere sequires lm v
Quod onus bom est quod plati propter effar*ia* ei*n* monitioni lm F
Quod tota grau*atio* c*h*re*st*is dep*ende*s ab ex*m* pasto*n*is lm q h
Quod propter platos viget ultra desir*e* disciplina in religio*b*s lm h
Quod eminē*ria* singulais sanctatis res*er*vit in prelatis xxvi h q
Quod se habebit plati in administratio*n*e et distributio*n*e xxvi 6
De tribus naturae plato in distributio*n*e naturae xxvi 6
Quod plati fravis ad naturam ministranda odios*us* est sacerdotiis xxvi t
Quod liberalits sine tristitia de subdicitis misericordie naturae xxvi r
Quod maxime plati de*bet* ee libe*ale* xxvi a
Quod libe*alit*is plati de*bet* habe*re* prop*ri*e*ta* tria xxvi b
Quod debet ee hil*as* in apparatu quod rof*at* natur. xxvi b
Quod bon*us* plati non de*bet* a se sacerdotiis multa dimitte xxvi c
Quod grededi diffidulas o*n* a plati c*h*re*st*is dati tollit xxvi d
Quod a du*o* collato*n*e res extor*at* non beneficium xxvi f
Quod rof*at* da*re* ee dulcis in offata xxvi h
De plato quod coacte donare xxvi k

De pane lapidoso. si rū vbozū aspetate donato	xxvii
Quod nra dāe hūlū tñg aliena nō sua	xxix
Quod nō debz sibi attrahē glociaz de eo qd dispesat	xxx
Quod supbia pla' aliqd donatis dephebit et trib'	xxxi
De platis q n̄ fastioso gestu tribuit nra pfectib'	xxxii
Quod pla' nra postulatib' nō donat dāe smē dilaciōe	xxxiii
Quod smē dilaciōe nra dāe d pfectib' p̄t tria	xxxiv
Quod molestia sit plato seruē murmuratib'	xxxv
Quod rito dīe d nra pfectib' p̄t qmēdariis pietatis	xxxvi
Quod huius dē q' sbiectos s' q'le sibi suū veht et plati	xxxvii
Quod verūdis ad pfectū omurē dē et dāe unq' petant	xxxviii
De his q' p̄t hūt in dulta erā posib' gressent	xxxix
Quod rito dāe p̄ebet pfectib' ad ostēdēnā beinolēnā suā	xl
Quod aliquā puenie dē desideiū rofaturi	xli
Quod celeitas bñficiū qmēdat tarditas de honestat	xlii
Quod pla' eq̄lit' smē psonari arrephoe m̄stracē d' n̄ s̄bē	xliii
De trib' attēdēs pla' rura equā distribuōe rerū	xliii
Cue p̄nt libe et q' oēnt eq̄lit' dispesai	xliii
De trib' q' tenet' pla' eq̄lit' dispesae sbiectis suis	xliii
Quod pla' i p̄ria psona dē et eq̄lis oib' et m̄s dāe ip̄i	xliii
Quod pla' i p̄ria psona ē res qdā rōis oib' debita	xliii
Quod pla' i medio eq̄lit' ad ones ut dē cr̄stes est abilis et hōrabilis. s. p̄salis est odiosus et n̄ dissennōis	xliii
Quod eq̄lit' oib' de rōi pla' nra m̄strue debet	xliii
Quod i indicādo et corripēdo dē iustus et eq̄lis oib'	xliii
De quibusdā platis arrephob' psonari	xliii
De iustitia et ieq̄litate q' dā plato i iudicādo et rōi	xliii
Quod nra plato est discrecio ad fidelit' dispesad nra	xliii
De nritate discreciois platorū i dispesandē rerū	xliii
Quod magie plato virtū dei dē et iustū	xliii
Quod discrecio plato i dispesandē nritioz i s̄bōtos dē regulā triplāti resprū sine gsidēriōe trū	xliii
Quod i oib' dispesandis dē attēde i difēcie nritatē	xliii
Quod i gmissioe officioz attēde dē rōis bōi utilitatē q' ad tria gsidēanda i officiādīs	xliii
Quod discrecio plato nra oib' iōnū f' tria ab eo dispesada	xliii
Quo opoz plato se gformāe mōib' singuloz s̄bōtoz et aptiōe affertib' et n̄ fraue sit h'	xliii
Quo opoz plato quasi vnu raput ec mltarū finērū	xliii

Quod plar se d no solū i apparatu et mobis etia rube **xx** **viii**
et fastis aptie qdicioib smfuloz sbditoz **xxx** qd gressimur est
Quo oport plar qz ex adiso et i gtrum obvne mobis sbditoz **xxix** **xii**
Quod i dispesatioe nrcrū respice d ad qdicioes Eso
narū et indigencias carudi. **xl** **R**

Quod p discrenoez alijz culpas corrige alijz d rculpe **xli** **t**
Quod plar intdū nefie d petetib et h i tripli insu **xlii** **t**
Quod supflua petetib dae no debz tripli roe **xliii** **v**
Quod singulairia petetib dae no d Et qd vigilat pte d ne pessima singulairia irrepit **xliii** **h**
Quod norina petetib dae no d et qd illa sit triplinia **xlv** **v**

De plature ac platoe multipli periculositate

Qd difficultiū est platu se a lapsib rufodie **xlvii** **a**
Quod platu roit mutat homi mores et affect **xlviii** **a**
Quod platu roit sibi et odiosa **xlvii** **b**
Qd vir e possibile i alto platu dui stae sine rasu **len** **a**
Quo sepe plar i mtho peccat qd in ignocent **len** **a**
Quod ipsi platura appetit nullo mō dent **len** **o**
Quo sūt et qd mta reqnt ad eū qd fesse debz **len** **p**
Quod se vdoneū frēs peccat si vocat turū no admittat **len** **c**
Quod huitas i fuga platu tūt solū laudabilis est
si ptinax no est **len** **R**

De qd amates qdē pria i fuga platu sup salutē fratrem **len** **e**
Quod ipfeti turū sp derlinat prelatum **len** **v**

Quod oēs sancti platura sp fugerunt **len** **e** **bpm**
Qm temeariū sit qd frōze qd ad platura chelae **len** **a**
Quo xps qd suo doruit platura fugē **len** **b**
Quod platu sp misiu p̄z s̄ sibierno est serua **len** **c**

De mtho magnis et sanctis qd i platu reiderunt **len** **d**

De magno pérulo platu. p̄ ex de eo qd post mortē
appares dixit In fuisse de numero platoz vī **len** **e**

Quā horredū sit ee i platu ad scandalū alioz **len**

Quod no d hoī duratū suscipit qd nest' alios bñvinedo pire **len** **b**

Quod demēto sbditoz sepe boī i platu mutat spēi **lxvi** **x**

Quātē demēto sit pérulis platu aliquē se īferē **lxvi** **c**

Quod vir est possibile p̄t īfinita platu pericula
aliquē i statu prelatue posse salvai **lxvi** **d**

Quo i platu aliquē boni p̄nertit **xc** **cl** **f**

Quod tria pérula platu minet roe alti statu **xx** **x**

Aō

- 17
- Quod ex tripli causa plati sūt rāo m̄ quieti **xv** A
 Quod ap̄le reteis tēptant̄ a diabolo et fūet quā h̄ **xv** B ♀
 De eod̄ **xvi** C Y **desiderio frustant̄** **xvii** C
 Quod magna ē mā dī qn̄ aspirat̄ ad platura suu
De duritia miseria et odiositate platorū
 De iquietudine plarie p̄t om̄parioes externas **xviii** A
 Quod luceria plarie dunt ad oē mala **xix** A
 Quod om̄parioes enā s̄os i p̄m adducut̄ **xxi** A
 Quod plaria rōit̄ s̄bieris est odiosa **xvii** B
 Quod plati rōit̄ p̄z iudicis iudicis et iudicis s̄bieroz **xvii** C
 Quod p̄t̄ tra plati s̄bieris suis effit̄ ḡt̄ erosus **xvii** P
 Quod supbia et ḡt̄p̄t̄ s̄bieroz sūt familiaes plato **xvii** P
 Quod tria mala supbia plati erosu en̄ faciunt̄ **xvii** Q
 Quod sepe plati sūt alios p̄indiales se q̄rētes alios duri **xvii** R
 Quod habuidates i sensu suo sepe sūt ḡrenosi et māudi **xvii** S
 Quod eoz supbia ē iuriosa sepe et det̄toia alios **xvii** D
 Quod eoz supbia durines ē qdā tirāndis **xvii** E
 Quod ex tripli sorte surgit rāta s̄bieroz ex platos **xvii** A
Ex os hoīes odiūt̄ et fūiūt̄ naturalit̄ violētia coarctioez
 et ip̄ioses platos et dnoēs **xviii** D Quod supbia et duri
 plati amāt̄ sy pon̄t̄ coripe q̄ lūire. tmei q̄ amāt̄ **xviii** F
 Quod duri et ip̄iosi plati rōit̄ sūt suis s̄bieris odiosi **xviii** I
 Et q̄ talis ip̄iositas veit̄ ex supbia **xviii** I
 Quod supbi plati nesciunt̄ s̄bioris suis hūilit̄ loqui
 s̄i iſi de alto p̄cip̄e et cuī austēitate deterrere **xviii** O
 Quod dñia ip̄iositas platos s̄bieroz ad odii accedit̄ et
 magis obstat̄os facit **xviii** H Quo plati bon̄ deb̄ est̄
 hūilitate i auctoritate ondē et i hūilitate auctoritate suue **xviii** R
 Quod anxietas hoīis it̄ni platis q̄m p̄nit̄ ex trib̄ **xix** A
 Quod plati dui et iuriosi faciunt̄ turbidi et timidi
 effit̄. ex iurie ḡstria **xix** B Ex anxietas hoīis
 sepe platis ḡsurgit̄ ex trib̄ **xix** C Ex p̄ ex iordani adhesione platorū
 Quod supbirias et inorēia rōdit̄ hoīes serurū **xix** E
 Quod m̄ iordinate pet̄ reddit̄ hoīes serurū **xix** G
 Quod malicie ḡstria m̄q̄ s̄nt̄ hoīes ee serurū **xix** D
 Quod ḡstria pet̄ sy timida m̄q̄ p̄t̄ ee serura **xix** F
 Quod duri plati et iuriosi se timet̄ sibi r̄pedi q̄o ferent̄ **xix** E
 Quod sola temerita plati rōdit̄ serurū **xix** H
De multipli obligatioē prelatorum

- Quod plati scripue ad tria rigitissime obligat² I A
 Quod obligat² scripue ad custodiā aīā sibi gmissarū I B
 Quo plati dicit² sperulator; et de magno pēcululo aīā I C
 Quo sō pēcululo aīe sue tenet² scripue delūpietas I D
 Centū tēre h̄z de distracta rōe rōdēa pro aīab̄ I E
 Quo obligat² plāⁿ custodie boās ḡuetudīes et statuta I FERN R
 p̄m suo^z i vītōre I G
 De nōm solitūndīe platorū ad custodiā ḡregis I H
 Quod plati nōm murū se oppone^d ḡt m̄ductioēs sine I I
 p̄sup̄tioēs oīs m̄disciplinatioēs et resistere pueris I J
 Quā pēculosū et dāpnabile sūt platis si tpe suo bonas I K
 ḡuetudīes et statuta p̄m perire p̄mitat̄ I L
 Quo plati obligat² ad boⁿ orⁿ prestādū sōdīs tr̄pli I M
 ranone ca In ḡ et vlt̄ I N De hac obligatioē vide plā sup̄ de gr̄plai vita
 De magno pēcululo rafus et traūssimo lapsu platorū I O
 Quod diffīllimū ē plati se a lapsib^z custodie I P
 Quod pēculū radē di platis min^m rōe alti stat^d I Q
 Quod sp̄ plati tēre dēnt^d pēculū rafus sui I R
 Quod oīs platinū ē pates p̄na sine p̄m ad lapsū p̄m I S lvs e ra hem E
 Quod p̄t et p̄ tria plati sepe labunt^z i p̄m I T
 Quod p̄t distīctioēs ornūpationā plati et etiā alii sepe i p̄m radē I U p
 Quod ad platinū an nō bñ extēmat^d vētōs freqūet^d I V
 tot^d exsīcat^z et evanescit I W
 Quod occipatio plati mēlē ḡfūdit et turbīc; totat I X
 Quod p̄t culmū est p̄t est tēpestis mēlis I Y
 Quod colt^d platis faūlūs est sugbra et vnde hor I Z
 Quod rarissima est hūlitas i platis et potētib^z I A
 Quod sepe se suo mēlo putat̄ ad platinū vēsse et quō tunī I B
 Quod plati sup̄bi lucifō silēs ex sui ḡparātōe s̄b̄ctos suos despiciunt I C
 Quod ex sup̄bi plati vīne sp̄ patet I D
 Quod diabolo silēs efficit q̄ hōib^z p̄esse conat^z et cū ipso radē I E
 Quod sup̄bi plati ad modū elenat^z; s̄ rōto decidit et deficiunt I F
 Quod licet foīs stātes m̄t h̄i i p̄m radēt I G
 Quod insus eorū ē p̄ etiā gloā de tēpōali ḡnūde I H
 Quod radē ip̄orū ē p̄ intēcioēs ad tēpōalia demergit I I
 Quod p̄ sup̄bi foīs ascēdetes m̄t q̄ssi i tota radē I J
 Quod sup̄bi plati p̄ appetitū gloā radēt a fidelitate dei I K
 tūlū vices gerit et cui^d se gloā v̄surpat̄ I L
 Quod sup̄bi plati radē i spūlē q̄dā apostolīā I M

Quod supbi plati sūt fūcē et rāptoēs gloē dei
 Quod qñp p̄f̄supbia mētis p̄mittit̄ tāde i vitia carnis
 Quod ex securitate plati disponit̄ ad facilit̄ mēdē
 Quo ip̄i adulatoēs pla^{tus} seruos ac p̄ hor 9sequēt̄ ad
 oīa mala p̄t̄lues **lxv** x Quo plati p̄ adulatoēs suos
 serurāt̄ sedurūt̄ et p̄at̄ terant̄ **m^o** **lxvi** et **lxvii**
 Quo plati supbi p̄t̄ adulatoēs ex supbia se tradunt̄
 qñp numis occupatioēb̄ quib̄ efficiunt̄ insensibiles
 Quod vir est aliqd̄ platis securitate deterius
 Quod vir ē possibile p̄t̄ p̄missa oīa i alto platiē diu
 posse stāe sine casu p̄m̄ **lxviii** Quod casus platorū
 grauior est ruina alienū tripli rōe
 De tripli altitudiē platiē rōe cui p̄m̄ plator̄ grānius
 esse oīdit̄ p̄t̄ alioz Et p̄mo rōe alti stat̄
 Quod plator̄ p̄m̄ aquat̄ debitū et offitū fr̄tans et magnitudo
 donoz dei p̄t̄ i n̄f̄tudieb̄ **lxix** p Quod malū ex platorū
 magis corrūp̄ if̄rit̄ et destruit̄ entiaz et sb̄iectos p̄t̄ tria **lxvi** p
 Quod plati sūt facies eccl̄sie rū turpitudō nō p̄ late **lxvii** p
 Quod plati et oēs i quietu plurim̄ publice peccates ḡuissie
 peccat̄ p̄t̄ ex et sequela alioz **lxviii** p
 Cām̄ hoīredū sit ee i platiā ad scādalū alioz **lxvii** p
 Quod plator̄ a mala altitudo stat̄ oīd̄. alias occultā **lxvii** v
 Quod plati dirūt̄ muri et numerāta entia. quib̄ diru
 ns et collisib̄ oīa hostib̄ patent **lxviii** e Quod p̄m̄ platorū
 grauissimū est p̄t̄ triplex ip̄edimētū qd̄ p̄b̄ s̄bd̄us ad bo^m **lxix** l
 Quo male viuedo sue peccato plati destruit̄ qd̄ b̄ndat̄ oīr̄ **lxix** k
 an p̄st̄r̄it̄ crudelit̄ om̄dēdo ex q̄s pauit̄ s̄bo vbo
 Quod p̄ mala vita plator̄ sb̄iecti emōnt̄ a bo p̄osi suo **lxix** f
 Cām̄ dāpnabile plati sūt et noriū s̄bd̄us q̄ nō p̄dicat̄ **lxix** p
 Quod plati et sb̄iecti sūt sibi iūnē debitoē. illi vni. isti obsequi **lxix** o
 Quod p̄t̄ q̄st̄ētā male vite sue p̄rie plati sepe doce
 et corrip̄e nō audēt̄ et q̄t̄ h̄ sb̄iectis nos
 Quo plati peccato ex suo s̄bd̄us et alios ret̄bunt̄
 et ip̄edūt̄ a bono Et q̄ hoīibile h̄ sit i hoīe quocūq̄
 Quo mali plati qd̄ v̄bis es p̄dūt̄ mōib̄ grālant̄
 et qm̄ dāpnabile sit hor eis
 Quo mali plati i sb̄iectis ip̄edūt̄ bone op̄erātōis effim̄ **lxix** o
 Quod malus plati assimilat̄ s̄t̄ desuḡ arbori s̄bia
 cēte terrā a fructificatiōe sua v̄bra ip̄edienti **lxix** p

Conducit de populo suo malos platos suorum punitum

lxixii **E**

Quod platos et sacerdos nostra sibi queruntur Et quod utrumque vita et mens
alterius disponit **lxixii** **Q**uod platos mali dant per peccatum populi

Quod ignorancia platos est quia ex demeito sacerdotio

lxixi **T**

Quod nec pro iste cogniti de malitia platos sui per suo meito sibi dant **lxixi** **V**

Quod demeito sacerdotio sepe boni et platos punitum est per nos **lxixi** **A**

De magno dampno scandalose vite prelatorum

Quod nichil apostoli nos eresie malo plato

xx **b** **g**

Quod quisque mali platos facit alios heretici uidet **xvi** **xxv.** **xxv.** **d**

Sed ex enim vel scandalum publicum platos vel aliorum est quasi

quodam contra sacerdotio ad malum **lxvii** **E** et **lvi** **et lli** **A**

Quod mala gressus platos maxime nos per eos illi actus

sunt omnibus conspiratio **xx** **d** **f** **g** **l** **et lvi** **A** **Totum**

Quod mala vita sua platos sunt sacerdotis causa punitio

xx **f**

Quod rarissime inueniuntur boni sacerdoti per malo plato

xx **g**

Quod nichil apostoli nos eresie et sacerdotis malo ex plato

lvi **a**

Quod sacerdoti circa credunt et sequuntur mala platos si bona

lvi **a**

Quod non platos via via punit marie occulta

lvi **r**

Quod raro sunt in bono platos famosi nisi valde boni

lvi **d**

Quod circa mala platos trahuntur et sacerdotio

lvi **f**

Quod tota gressus grecis depedit ab ex parte pastore et idem

lvi **g** **h**

malus platus suo ex parte magie nos eresie

lvi **g** **h**

Quod per platos videntur vel desiderant disciplina et religio

lvi **g** **h**

Quod se impossibile est per malo plato bonos esse sacerdotos

lvi **g** **h**

Quod platos publice perirent oculis a quibus attenderunt omidunt

lvi **g** **h**

Quod magister platos ex irrepido iudeo peruerit sacerdotio ad

malum imitandum **lxvii** **A** **E** **Q**uod malos platos iniqui-

diores sacerdoti sequuntur et precipitum **lxvii** **E** **lxvii** **A**

Quod malam vitam platos vniuersitas emere coepit in suis et puniti **lxvii** **C**

Quod malum ex platos velut venenum fecerunt in grecos **lxvii** **D**

Quod mali platos suo ex sacerdotio suos spiritualiter occidunt et quod hunc sit **lxvii** **G**

Quod malo ex platos sacerdoti reficit a bono profuso suo **F**

Quod grauidus est homicidium per scandalum vel malum ex parte prius

platos qui homicidium corporale **lxvii** **I** **E** **Q**uod scandalum platos

plures a bono reficit et per spirum malorum plures reficit **lxvii** **V**

Quod per reficit platos suo ex sacerdotio scandalizans quam

herodes in ore interfectus **lxvii** **O** **E** **Q**uod platos et quibus aliis scandalis

suo alios noverit ad restituendos oculis dampni sequens **lxvii** **S**

Quod scandalosa ex parte platos sunt in sacerdotio et sufficiunt oculis bonorum eius **lxvii** **E**

19.

Quod iusti prospicitate malorum platorum ex iustitia a bono voluntate sua **lxvii** v
et pessimi raptoe sunt plati vel alii suo genere a bono iustitiae et ad malum repellentes **lxviii** x
Quod non ornat plati scandalizantes si alii eorum genere non ymitur **lxix** ff

T De platorum malorum iudicio durissimo et futura penalitate
Quod nichil finaliter dampnabili est platorum vel sacerdotio
si non dignae puniatur ad statum dignitatem **lxx** i
Quod iudicium durissimum inimicorum platorum malorum futurum post tria **lxvii** b
Cuius tribulus est iudiciorum futurorum plati districtissime iudicatio post multam **lxviii** c
Ex triplici et post tria rigidiissimum est in futuro platorum iudicium **lxix** d
Cuius grauissime in futuro puniet platorum nunc coercitiones
suum potest non suscipientes **lxxi** e
Quod maiori culpe detur: maior in plato utrio pene **lxxii** f
Quod triplici rei plati quoniam puniet in futuro post ipsius rei punientem ipsorum in
punitione **lxxiii** g Quod platorum mala in mortuorum in futuro ad ipsorum
confusione iudicetur deus omnibus denudabit **lxxiv** h Quod difficillime
et rarissime plati post a suis vienis emendare et quae hanc **lxxv** i
Quod adulatio plati faciunt in sua malitia pernaces: et quod
frequenter ex malitia perniciens **lxxvi** j Quod plati in futuro de malis
suis grauissime puniuntur quod eos in primitu nullus dignus esse et punire possunt **lxxvii** k
Quod platorum mala dei iudicio in futuro reservantur **lxxviii** l
Quod de quoniam sacerdotum mala per platos non disruptur
platorum via in futuro per semetipsum scribitur **lxxix** m
Quod plati rautate deberent semetipsum non iudicando et
corrigendo futuram iusticie severitatem puniri **lxxxi** n
Quod platorum mala non in iudicata sunt quod dilata **lxxxii** o
Quod plati malum in futuro grauissime puniuntur quod multas in primitu
fuerint causa et occasio ad primitu suo ex exemplo **lxxxiii** p
Quod ex triplici lege ostenditur platos in futuro grauissime puniendos
qui non in suo genere alios corrumpunt et ad primitu ducunt **lxxxiv** q
De principiis patrum israel in patribus suspensis per patrum populi **lxxxv** r
Quia districte dominus suauit patrum monisti et in fine vite post
triconta octo annos puniuntur **lxxxvi** s De epo quoniam fidem ex timore
negavit quod difficultate post patres signum vere obtinuit **lxxxvii** t
Quo platos scandalosos in futuram grauissime puniendos
declarat ex lege canonica **lxxxviii** u Quod post duo plati sepe moechiuntur
pernaces grauissime se pene obligant in futurum **lxxxix** v
Quod plati post ratiocinem conscientes sit cum pernaces puniuntur
et quoniam plus delinqunt quod actualiter pertransirent **lxxxi** w
Quia grauitur in futuro per scandalum sacerdotum plati puniuntur

Quod homicidium q̄ plati suo q̄ sibi cito suos occidunt
graui⁹ est homicidio corporali tripli rōe lxvi I
Si m̄ grauit̄ plati dāpnabūt̄ q̄ filios suos sp̄nales
scādalo suo iter finit lxvi P Quod plati et publico scādalo suo
obligat̄ ad penā etiā i futuo Vide lxvii tñ sequēti
Quod plati et q̄libz alius scādalo suo alius nosēs
tenet̄ ad restituciōes ois dāpni i sequēti
Si nō excusat platos scādalizat̄ si ali⁹ nō imitat̄ lxix f
Quod plati mali plures q̄ ali⁹ scādalizat̄ pro plurib⁹
m̄ triplicib⁹ punitur i futuo lxviii A b
Quod platos malos et scādalosos grauissime post mortē punit̄ om̄diz
a simili ex lege ratiā lxix E Quod plati scādalizat̄ alios vlo vlo fo
etiā p̄ter itenōes ad huc rei sanguis eritūt ipoz lxix E
Quod plati obligat̄ ad oia q̄ ex suo ex sequit̄ lxix E
De horribili pena scādalizat̄ alios p̄cipue plater lxix k
Quod grauissima i futuo platis malis pena iuniz eo q̄
ip̄t̄ ali⁹ causa sūt sepe int̄cāti penarū lxix I
Quod ali⁹ mētis platorū dāpnat̄ et punit̄ vita sibi cito lxix m
De monastēio plagiato p̄ fraude vni⁹ ḡusi officialis lxix p
Quod qñq̄ iuste p̄ ip̄to plati sb̄diti punit̄ lxxi I
Quod iuste plati graui⁹ ali⁹ punit̄ i futuo q̄ hic
ali⁹ sūt causa penarū toleādarū i futuro lxxi b
De correptione platorū passiva et activa Vide lxvii Correpho lxvii
Quod plati culpabilis d̄ p̄mo serrete monei qñq̄ publīt̄ lxviii h
Quā ratiā posētes coercipi debet lxviii d & lxviii E lxviii d lxviii h
Quod ex suo sc̄i nos dōct̄ hūlit̄ loqui platis lxix C
Quod scriptū nos dōct̄ hūlit̄ loqui platis lxix b
Quod plati scādalosus suo debr̄ honōe p̄nai lxix I
Quod differunt̄ q̄ ad obligatiōes p̄cept⁹ legis negotiā i affirmatiā lxix R
Quod i p̄ceptis sy respicēdū ē ad itenōes p̄cipiens et roēs p̄cept⁹ lxvii F
Quod et qñ nō hō tēt̄ obediē p̄cepto plati de rendād̄ secrens lxvii I
Quod plati i malis nō est obediendū lxvii d bn
De procuratōib⁹ et officialib⁹ reteis quō h̄re se debeat i administrādo exha
ncia fr̄ib⁹ de sibi ḡmissis Et de defectib⁹ q̄ obiq̄uit i eis circa horū vide
intra in lxvii p̄ totū et deinceps ibi p̄ m̄ta capta optē Et h̄nt̄ signata
singulair⁹ sup̄ i Daē et i lxvii Proclatōis lxvii m
Quod tria mādaunt de vniuersit̄ de proximo suo lxvii F
Quod proxim⁹ nr̄os m̄ triplicib⁹ led̄ vlo dāpnifitamus lxvii F
Quod proxim⁹ led̄ si nō coercipi⁹ rū delinq̄uit lxvii F

Precepta

Procuratōis

Proximus

<u>Prosperitas</u>	Quid sit diligētē proxīos nōs sicut nosipos	lexen	I
<u>Proclamatio</u>	Quo ex esilitate natūe dicit hō quiuere primis	lexen	V
<u>Pictas</u>	Quo frequēt̄ mutat affīctus et moēs	clvij	A
<u>Principia</u>	De p̄clamacionib̄ i capitulō Vide sup̄ Capitulano	xxvij	H
<u>Pusillanimitas</u>	Quo ad eā val̄ et ī q̄ cōsiste	clvi	H
<u>Puritas</u>	Quod sp̄ viciōnī p̄cipīs resistendū est	clvij	H
<u>Pastore</u>	Quo pusillāces et dīcti nō dīt scripi nisi mūte et nō asp̄e	clvij	H
Q	Quod sp̄lices fr̄es pusillāmes tuci⁹ omittūt̄ plato	clvij	H
	Quod nemo est capax fr̄e nisi purgant⁹	clvij	H
	Quod purgant⁹ correptionib⁹ et ammonitionib⁹ platoz	clvij	H
	Quo bōi plati sb̄iectos m̄l̄npl̄ pastūt̄	clvij	H
	Dies Quo ad q̄etē h̄ndā val̄ h̄mūlis stat⁹ Et q̄ plati roē	xx	A
	alti status raro sūt quieti p̄t tria	xxvij	D
	Quod p̄tī nūq̄ sūt hoēz ēē quietū	clvij	H
	Quod cōstīta mala nūq̄ sūt hoēz ēē quietū	clvij	H
	De quiete plura Vide Par Securitas	clvij	H
	C Quod reges ī scripturā dicunt̄ plati	lxix	A
	Estatutus Quod dās causa dāpmi restituē tenet̄	lxix	A
	De nūtīa restituētē oblati tā ī reb⁹ q̄ ī fāna	clvi	D
N	Religiosus De religiosis vide et applic. q̄ h̄m̄ Dubdili		
	Angius Cōd significat̄ ī sagīne q̄ de māi spectatois tacēt̄ r̄git̄	lxxi	A
	Enes Quod mali senes sūt durissime īc̄pādi	lxvij	H
	Quod iurenes se deferre et nūq̄ irreuerētā exhibē dīt senib⁹	lxix	T
	Quod ī senib⁹ p̄t̄ erp̄ētā q̄iter maior ē sapīa	lxix	A
	Quod bōi seniores rogandi sūt pot⁹ q̄ īc̄pādi	lxix	T
	De maxīa p̄tā sacerdotū sup̄ p̄tā dēonū ageloz et maiē	lxv	H
	Quod p̄tā sacerdotalis quo ad facultatē q̄serādi in	lxv	A
	dēnotatōē filij dei excedit p̄tā bētē marie ī quatuor	lxv	A
	De maxīa reuerētā exhibēda sacerdotib⁹ ex° frānsi	lxv	H
	Quod ique data sacramēta et beneficia dei nō īfīnūt̄	lxv	H
	malitia ministrorū corūdem	lxv	H
	Quod officia ecclīe : sacramēta nō sūt sp̄nēda p̄t̄ voluntē mīstroz	lxix	E
	Quod sacerdotes mali alios p̄ se purgatos mittūt̄ ad	clvij	H
	celū dēsredētes ip̄i ī īfernū siles aque baptismatis	clvij	H
	Quod sp̄lūtās et īmōrētā r̄dīt̄ hoēz serurū	clvij	C
	Quod cōstīta malicie nūq̄ sūt hoēz ēē serurū	clvij	D
	Quod nichil īordīnate petē facit q̄erū et serurū	clvij	E
	Quod q̄stīa p̄t̄ sp̄ timida nūq̄ p̄t̄ ēē serurū et quietā	clvij	F
	Quod sola clemētā sp̄pue plati r̄dīt̄ serurū	clvij	H

Quod securitas securitate pastitur. Alm k
Quod nichil per qm̄ hoīe sm̄e timide ē securū. le S
Quod demōes ih̄u tēpānōe cessat: ut p̄ ih̄use vēcent̄ p̄cipit̄. le T
Quod diabol⁹ iſidat̄ securitat̄. le b tautos
Quod s̄c̄ p̄iculū securitat̄ magis timet̄ prospēr̄
qm̄ aduersa: et petūt̄ qm̄ temptari. le v
Quod nūq̄ d̄s h̄o velle ē secur⁹ qm̄tūq̄ sāt̄. lei t
Quod qm̄ p̄mitim⁹ tēpānōe securi eleuēm⁹. lei h
Quod sepe p̄ negligēt̄ securi spirituali omidūt̄. lei l
Quod p̄t̄maria p̄r̄ sensus cōt̄ ē deceptioia a diabolo. elv O
Quod sig⁹ sp̄iale dilt̄ionis et filiationis dei s̄f̄ ifurmitatis et tribulacionis. le f
Quod nō flagellā i p̄nt̄ sig⁹ est fut̄ile dāſmanōis. le f
Quod nō est timēd̄. s̄ ē bo⁹ signū displice malis. lxviii v
Quod sig⁹ dilt̄ionis ad deū ē a corp⁹ p̄ccatiū nō tūt̄. lxviii v
Quod i n̄lo sic oñdit̄ sp̄nal⁹ h̄o sicut i alēi mali tr̄tatioē. lxviii v
Quoū cū inoſteria r̄udit̄ hoīe securū. elv l
Quod singulaia petēt̄ nō est dandū. elv k
De pessia singulaitate q̄ i pl̄ est. sūme detestāda. elv k
Pūta mala p̄ueniat̄ ex singulaitate i p̄uans h̄ndis. elv k
De singulaitate q̄ i min⁹ est et q̄ debet habē tres
comites sm̄e quib⁹ est seductioia et n̄lo mō toleabilis. elv A
Quod singulaitas frēq̄uet̄ ē a diabolo si p̄tinax est. elv A
De s̄c̄ deceptio a diabolo q̄ i s̄c̄ illi āfeli apparet̄
dimidū illi pāne tūn qm̄edēdū ostendit. elv P
Quod singulaitas et mēritū et premiū p̄dit̄. elv R
Quod se obīa i cōl⁹ magis met̄ apud deū q̄ p̄t̄maria i p̄uans. elv S
Quod nō absq̄ satisfactionis p̄posito p̄t̄ absolui a p̄co. lxvi f
Quod mali ifr̄iēt̄ alios sūt vitandi. lxvi D delicta eoz. lxvi A
Quod disserēdo et cor⁹ disced̄ a serie malez ne p̄m̄p̄ce et ḡtāniem̄. lxvi A
Quod tripl̄ q̄s ḡtānat̄ p̄t̄is maloz et male se h̄z ad illos. lxvi D
Quod publice p̄ccatiū publice corr̄igēdi sūt̄. lxvi D
De scādalo publice p̄ccatiū q̄s ḡtāne sūt̄. lxvi totū et lexi d̄ alix
et f̄ q̄ quo ē h̄ondis et q̄sequēt̄ ibi de ḡtānate illi h̄ondi et. lxvi
Quod scādalizates n̄c̄ alios i futūo q̄m̄issione p̄m̄et̄. lxvi
Quod ḡtān⁹ est vna aut̄ scādalo p̄de q̄ mille corporū mōscēriū
de errā rape et int̄fāc̄. lxvi A Quod p̄e⁹ fāct̄ s̄c̄ b̄ suo sc̄iēter
alios int̄ficiēt̄ sp̄nal⁹ omidēs q̄ h̄ēdes mōscētes i fāces. lxvi P
Quod n̄tā et digna p̄m̄a publici scādalo ē satissimē
de om̄ malo qd̄ ex illo scādalo p̄uenit̄. lxvi P

Densus p̄r̄ius
Dignum

Simplicitas
Imperfūlāritas

Satisfactio
Donata

Scandalum

obligatum

Quod publicum scandalum operatoe suum est p' morte reliq't ad penam **lxviiii** R
 Quod ex suo abus' no[n]t' f'et' ad restitu'cioe; ois damp' sequens **lxviii** S
 Quod pessi raptoe s'nt suo ex' alios abo' r'f' h'c'is u' ad mala
 impelle'tes **lxix** Quod plures scandalizates p' plurib'
 multiplacis puniet' i' futu'ro **lxviiii** A
 Quod scandalizariu' pena multipli' i' futu'ro r'servat' **lxviii** b
 Quod scandalizas alios est si peccat adhuc tu q'z post mortem p' illo
 puniet' p' se'q'las sc'd' n'si forte p'ste i' vita r'uorau'ent **lxix** C
 Tam horribile et terribile sit a' scandalizare op' p' itenore **lxix** E
 Quod nō errusat scandalizates si alii ipso nō sequunt' **lxix** F
 Quod obliquit' ad omnia q' ex suo ex' sequunt' **lxix** G
 Quod n'i' refert malu' facere v' caus'a mali prestat' **lxix** H
 De horribili pena scandalizariu' a' p'cipue platoz **lxix** K
 Quod q'rum aliis aliq'z gr' reliquit p'seps eit omni
 qui illud sequunt' sine i' pena sine i' famo **lxix** J
 Quod q'rum nobis e' sc'ri'cia quā mala polluit vita **lxix** K
 Quod q'dā sc'ri'ci'fi' erit et fidē fidele' defendit
 tu' carnalit' uiuedo ad alea peccata redit' **xxv** P
 Quo' aliq'ni nobis e' rib' aliq'ni pot' **xxviiii** T S Q
 De sobrietate i' usi' temporalium Vide a' q'rio **Dip'st'ut'as**
 Quod sc'elitas et onositas s'nt maledict' **xxviiii** O Socialit' huic
 Quo' ex eq'litate nativ'e dis'c' alios miseric' et opah et tu' eis **xxviiii** D
 Quod statuta huic p' ubi sp' acripi nō p'nt: et quo' oportet i' talib'
 q'rum dispesae et epuk'esae **xxviiii** L Mat **xxviiii** Totum
 Quod nullu' statutu' ordinai' ab hoie ut q' i' o' casu' su' fernabile:
 et q' nō def'c' aliqui patiat' **xxviiii** Qde isto vide plua sup' in **lxix** R
 Quod i' p'ncia m'ltor' bonoz a correphoe excusant' **xxviiii** E
 Quo' s'boti h're se d'ent ad correpn'oz platoz suoru'
 actiu'na Vide m'ltia plane **Dip'st'ut'as** Correphio platoz
 Quo' q'dā s'berti malignat' aduersus suos platoz **xxviiii** G
 Quod p'nt q' ad aliq'nd' iudic' se plato patante iudic'es **xxviiii** R
 Quo' p' causa fidei s'berti nō d'nt plato i' facie resiste' **xxviiii** S
 nec ad p'mediu' illu' procedere
 Quod suos platoz rep'h'edetes sepe plato s'nt per'fariunt **xxviiii** O
 Quod ex tristitia f'olle surgit r'aror s'bertis q' suos platoz **xxviiii** A
 Quod naturalit' q'lib' diligit libertate fugio' s'bertior' **xxviiii** A
 Quod oes s'berti naturalit' odit' coactio'ez et ip'ciosos platoz **xxviiii** D
 Quod r'or' s'boti ex d'na ip'ciositate ad odiu' platoz
 suoz et obstinacio'ez acceditur **xxviiii** I

~~Cor' s'berti f'oli~~

Articulus male vita

Scriptura sacra
Sobrietas
Temperie
Socialitas
Virtute

Dubditi

Quod nūc sibi et fidē hñt ad duros platos **xvi** **S**
Quod pessimum est pñm minuris pñt tria **xvii** **S**
Quod sibi et minuratoꝝ q̄d s̄la de suā mūri r̄p̄t **xviii** **A**
Quod sepe s̄ta platoꝝ iꝝ p̄c̄ pñt tria **xix** **A**
Quod alia nimis zelosi idignat̄ platoꝝ suis pñt disp̄fatioꝝ **xx** **D**
rationabilit̄ tñ iſfirmis factas q̄ causā ignorat̄ **xxi** **D**
Quod pñm pñt correptioꝝ sibi fñs male afferti platoꝝ suis **xxii** **P**
oīa illoꝝ facta q̄ uba m̄p̄tent̄ iꝝ p̄c̄ **xxiii** **P**
Quod iō alia suor̄ s̄ta platoꝝ attendunt̄ et diuidunt̄
q̄ sc̄ip̄os negligēter nō considerat̄ s̄z ignorat̄ **xxiv** **R**
Quoꝝ ex semip̄is deberet iſfirma platoꝝ suor̄ exūſae **xxv** **S**
Quod q̄to mū q̄ iſfirma p̄p̄t̄: latomachis aliena considerans
rep̄hēdit et enīso **xxvi** **P** **Quod fr̄s q̄en et var̄ates nō deberet**
suos officiales de modis negligētis iudicare s̄z exūſae **xxvii** **E**
Quod s̄b̄ aliquā tenet̄ suos āmonē s̄la pñt illoꝝ m̄tiplicē obligatioꝝ **xxviii** **A**
Quod max̄ ex platoꝝ sui tñs̄ licitū et p̄ceptū sequit̄ **xxix** **P**
Quod rāſſime iuuenit̄ boī sibi et malo plato **xxx** **R**
Quod nichil sic p̄dest sibi et sicut boī ex plato **xxxi** **T**
Quod r̄ciꝝ et credit̄ et sequit̄ mala platoꝝ q̄ bona **xxii** **A E**
Quod r̄ciſſie mala platoꝝ trāſfundit̄ sibi et **xxiii** **F**
Quod tota q̄ſatio q̄refis dep̄et ab ex pastoꝝ **xxiv** **xxv** **q̄ h**
Quod platoꝝ et sibi menta sibi mutuo rociñdet̄
et q̄ ec̄ vita p̄ se iuic̄ disposit̄ **xxvi** **R**
Quod pro pñm s̄b̄itoꝝ dant̄ eis platoꝝ mali **xxvii** **T**
Quod ex demēto sibi et qñz ignorat̄ platoꝝ **xxviii** **T**
Quod att̄ s̄b̄ iuste q̄ri p̄ de malitia platoꝝ suo mēto sibi dñt ad eis **xxix** **P**
Quod mēto sibi et boī sepe iꝝ platiā mutat̄ iꝝ p̄c̄ **xxx** **R**
Quod ex debito rātatis sibi tenet̄ qñz suū āmonē plato **xxxi** **E**
Quod max̄ s̄b̄ iuste ex rātate quādoꝝ suū hñlū āmonē plato **xxxii** **K**
Quā rep̄hēbiles s̄t s̄t sibi q̄n possint benigna cōmōdicē
reuocare platoꝝ suos a malis q̄ceptibꝝ et nō faciūt̄ **xxxiii** **A**
De sibi q̄ nolūt̄ corrip̄edo aliqd̄ pro vēitate sustine: s̄z p̄c̄ adulado platiē
platoꝝ et alios malefactibꝝ pondē eis puluſlos et reruſalia **xxxiv** **D**
Quod ad correptioꝝ platoꝝ qñz sibi p̄ceptioꝝ obligat̄ **xxxv** **P**
Quod p̄ceptū de correptioꝝ etiā se extēdit ad platoꝝ **xxxvi** **R**
Quod s̄b̄ iuste corrip̄ies platoꝝ nō pot̄ iꝝ celū ob suū nō deb̄ p̄sumē de ip̄i
scādalizatioꝝ **xxxvii** **Q** **Quod platoꝝ a sibi et bonis licet nō criminosis**
p̄nt qñ nōc̄ est publice suis superiobꝝ accusari **xxxviii** **S**
De trib̄ sibi obseruādis iꝝ correptioꝝ suī platoꝝ **xxxix** **S**

- Quod nō sibi erit irreniens irrupe dū ad arguēdū sū p̄tē spūlē **lxviii** **S**
 Quod corpō coherrimū nō mō spectat ad sibi erit **lxix** **V**
 Quod plāh p̄t causa fidei nō dēnt a sibi erit nisi tenet amonē **lxxi** **X**
 Quod sibi erit nō sufficiat extē tū obteperāe plāns. si tenet etiā mō
 solum sennē de eis **lxxi** **V** De tripli habitudine sibiitorum.
 diuīsor ad mala v̄l ad correpnoēs suoz platoz **lxvi** **A**
 De p̄sitate q̄dā sibi erit q̄ seip̄os negligētes et magnos estimātes
 scrutat̄ et iudicat̄ suoz fīa platoz ipso ex q̄dā viso firmatib⁹ **lxvii** **B**
 Quod sibi erit suoz t̄firma platoz q̄sideantes **Despiciētes** **lxviii** **C**
 ideo sup̄bēdo pereunt. q̄ seip̄os nō attendunt **lxix** **C**
 Quod sibi erit q̄tra suos platos sup̄biētes dēn̄ ipuſnat̄ **lxvi** **D**
 Quod plāt̄ nō dēnt idiscrete et n̄i r̄uent̄ a suis sibi erit r̄phēdi **lxvi** **E**
 Quod sibi erit i corp̄p̄t̄ suoz platoz sumē caued̄ a supbia **lxvi** **F**
 Quoq̄dā sibi erit p̄t̄ et sup̄bi nō sustinētes corrip̄i corrip̄ites se
 etiā platos suos q̄tumeliose t̄famāt̄ et r̄dargiūt̄ **lxvi** **G**
 Quā p̄cūlosū sūt̄ et crudelē i sibi erit ex h̄mōe correpnoēs suie platoz
 sine alioz omitt̄ q̄n̄ se p̄sumūt̄ posse p̄dēs̄. et q̄ tales sūt̄ it̄ ḡne **lxvi** **H**
 De sibi erit q̄ adulat̄ plāns et alioz p̄tātib⁹ n̄ audēt̄ illos corrip̄e ne
 eoz grātiā amitt̄ **lxvi** **I** Quā malū sit a correpnoē tātē
 causa timoris se humile simulantis **lxvii** **K**
 Quoq̄dā h̄mōt̄ suos sup̄biētes corrip̄e. i orūlō tante illos dūmōrāt̄ **lxvii** **L**
 Quod s̄t̄ p̄t̄ p̄t̄ blāda mōno q̄ dūa r̄phēsiō ap̄ platos p̄t̄ **lxvii** **M**
 Quod scripturē nos dōret h̄mōt̄ loq̄ plāns s̄ libere **lxvii** **N**
 Quoq̄dā ex s̄t̄ monem̄ h̄mōt̄ loq̄ plāns **xii** **O** **dāmō** **xii** **P**
 Quā tante et h̄mōt̄ sibi erit suos amonē platos ex nāthā ad dāmō
 De malo successu eoz q̄ posēnoēs dūe arguerūt̄ **xii** **Q**
 Quod fālūce est plāns si a s̄t̄ modio t̄pērān̄ arguat̄ māsci et
 ex mīta de hor **xii** **R** **S** **T** **Y** De q̄t̄notabilib⁹ documēt̄
 sumēdīs curia malū successū suos māces traute r̄phēdēt̄ **xii** **I**
 Quod frequēt̄ p̄t̄ p̄t̄ blāda mōno q̄ dūa r̄phēsiō ap̄ platos et p̄t̄ **xii** **U**
 Quod platoz corrip̄o a s̄bōt̄ dū fīi latēt̄ abs̄ diffamandē **xii** **V**
 Quod s̄bōt̄ ex s̄t̄ filioz noe dōnt̄ plati sui viria tegē **xii** **W**
 Quod sibi erit suos platos p̄ ext̄nez om̄pērān̄ faciliſ̄
 r̄phēdētes ad r̄phēsioēs q̄duois plabunt̄ **xii** **P**
 Quā dāpnabīle sit s̄bōt̄ p̄dē mala suoz platoz **xii** **R**
 Dēteria q̄stātīm de tegēdis viriis platoz et religiozoz **xii** **R**
 Quod det̄ h̄es platoz i mōsteio ē q̄mūssimū et perlosissimū p̄t̄
 p̄p̄ne p̄t̄ tria **xii** **S** de mīt̄s mal̄ q̄ vēnūt̄ ext̄ali dēt̄hōe **Vide b̄ det̄**
 Quod det̄ h̄es plato enā s̄bōt̄ oīb̄ noget̄ **xii** **E**

Dubdūt̄

Quod sicut dicitur de hinc plato siue non sicut sicut habende sicut est facie et prouide **et ratiocinij**
Quod grauissimum est de hinc plato et hoc hoc ponit honorandis **pro**
Quod sicut plato suo vel alteri de hinc iustificat iustificatur redditus obligatus
et principie quo ad duo **pro** b Quod plato vel alteri demicibus
tenet ad restituicem oim qd lesit vel abstulit **pro** et ultimam Totum
Quod sicuti non dicit suos platos nisi reuidentur corripiere **c p** **et**
Quod plato et seniores irreuentur a minoribus iurebus male accipiunt **c c**
Quod sicuti platos suos irreuentur corripiere prohibetur sicut non reuerentur
sime desipere et audacia **b** De superbia et audacia quae eundam
sicut sicut suos platos qd iusticie defensionem et libertatem vorant **r p b v**
Quod servi dei esse contumeliam qd suos platos se erigunt **r g**
Quod sicuti est malos platos qd Christi honorare dent **r t**
Quod summae ruitate et fiducia sicuti habent hunc dicit ad plato suum **r h**
Quod sicuti non dicit de summa platos suos iudicare **r n** **h**
Quod sicuti etiam malis platos obediunt dent **r n** **t**
Quod sicuti obediencia a reddenda roe et iustitia et servit **r n** **v**
Quod sic sicut sicuti platos precepta reuenda facti dei **r v** **p**
Quod contumeliam sicuti de nimis punitis facit esse maxima **r v** **p**
Quod grauit sicuti sicuti obliquit precepta platos **r v**
Quod iobedies non deum timet non hostes reuerentur **r v** **p**
Quod sicuti religiosi et exercitantes terrebant obediens et iugitate debet illud
sicuti sicuti sibi qd principi **r v** qd Quod vero religiosus et denotus non debet
est contumeliam obediens tam in his in quibus ad extremum naturae est **r v** **t**
Quod sicuti non debet iudicare de precepto qd non constat esse malum et
presumere meliora **r h** et **r v** **s** Quod periculosisimum est sicuti
iudicare de iusticie an ieneat obediens vel non **r v** **s**
De periculo eo qd volunt in solis necessariis obediens **r v** **t**
Quod boni sicuti sic deberet obediens ad mortalia acsi eont precepta
et non heret ad singularia iusta **r v** **p** Quod simpliciter debe obediens
et firmiter credere platos nostris etiam in his qd videtur gratia regni **r v** **p**
Quod est malorum preceptorum platos sicuti non reuerenti naturae regi **r s** **a**
Quod maledicta sacramenta et balsamina dei non inserviunt
non contumeliam sicuti in dignitate ministros **r s** **b** **r**
Quod sicuti non dicit attende qles sit plato proprius sicuti principiat **r s** **d**
Quod maledicta platos non sicuti sacramenta in dignitate vite eoz **r s** **a**
Quod vero obediens non obest malitia preceptoris sicuti ponit
ei prodest et exempla de horum **r s** **b**
Quod sicuti vero obediens non sit in causa male mori **r s** **r**
Quod bono sicuti non obest mala itenno principiis **r s** **d**

Dubditi

- Quod sicut nō debet alium obediē qd̄ deū u ad malū **xvi** d
 Quod sicut ḡristas plati suū ḡtra deū p̄cāt **xvii** e p̄tōz **xviii** e
 Quod bō sicut corpnōz suā a platis bñficiū d̄p̄tāt p̄ purgandēz **xix** e
 Quod sicut a platis multiplicē purgant **xxi** e p̄tōz **xii**
 Quod a platis sicut multiplicē p̄scunt **xiiii** e p̄tōz **xiii**
 Quod sicut a platis multiplicē defendunt et p̄fūt **xv** h
 Quod mali plati honorādi sūr a sicutis p̄ qmodū trūcōis ab ḡtūis
 molestiis q̄ h̄nt ab eis **xvi** f Quod sicut deuoti et eterni nō dñt
 murmurāt q̄ s̄nos platos et officiales ex quez iquerendē et satisfaciōe
 ip̄i int̄ securē latēt et nūtent **xvi** g
 Quod sicut culpe sepe erigunt ut plati mali s̄nt **xvi** h
 De trib̄ malis q̄ sequunt̄ et h̄ q̄ sicuti suos irrenēt̄ corripiant
 Et p̄mo q̄ hoc est in deces **xvii** h et **xviii** i
 Quod sacrilegiū est sicuti suū plati irrenēt̄ corripē **xvii** g
 De s̄ostatino q̄ noluit iudicāne platos mala **xvii** d
 Quod vehemēs irrepasio platos frequēt̄ v̄ḡt̄ i detinēre exītū **xviii** c
 Quod sicuti modeſis et h̄milib̄ d̄b̄is monēdo plati suos plati **xviii** f
 Quod sicuti nō dñt plati suis dethe n̄ eos dñe rep̄hēde **xviii** f
 Quod sicuti p̄cātē i platos suos i deū p̄cāt **xviii** h
 Quod sicuti errusāt̄ se a p̄cāt̄ audīns defrib̄ platos **xix** k
 Quod sicuti platos suos virtū nō dñt p̄assim arguere **xix** k
 Quod s̄b̄ et p̄s̄ert̄ oī religiōs̄ deb̄ ordīnat̄ eē et r̄fūlūt̄ bñ
 disposit̄ habitudīe ad tria **xix** k Quod sicuti tenet̄ obediē
 p̄cepto plati sup̄ reuelādis sibi seceris et occulis et q̄n nō **xvi** a
 Quod sicuti plati nō p̄t p̄cipē sup̄ occulis **xvi** b
 Quod p̄t mala sua ḡtēsū honore facit **xvii** g
 Quod sup̄bia ē ḡtēsū et ḡtūmēsū **xvii** f
 Quod sup̄bia ē iuriōsa et mat̄ defīt̄iois **xvii** b
 De sup̄bia q̄ i donāte aliqd̄ d̄phēdit̄ et trib̄ **xviii** l
 Quod tollit frāz ab òni dono et bñficio **xviii** l
 Quod hoīz diabolo simile facit **xvi** b
 Quod s̄p̄ casu p̄t̄ et ē q̄da apostolīa **xvi** b deficit̄ et similitudīes adh̄
 Quod oīs sup̄bi p̄st̄ plati ad modicū n̄t eleuat̄ s̄cīto deridit̄ et **xvi** d
 Quod sup̄bi līz̄ sois stātes int̄ tñ rāt̄ i p̄tā **xvii** e
 Quod casus sup̄boz ē p̄ etīa gloīa de tēpōalī letāi **xvii** f
 Quod casus sup̄boz ē p̄ int̄erioz̄ ad tēpōalīa demīti **xvii** g
 Quod sup̄bi sois assēdētes int̄ deirūt̄ et radūt̄ **xvii** h
 Quod oīs sup̄bi p̄cipue plati rāt̄ a fidelitate dei
 cui⁹ vices gerūt̄ et gloīaz̄ sibi usurpant̄ **xvii** i

Duperbia

Quod de vītū glōriā quērē est int̄ rādē
Quod sepe hō p̄t supbiā rōd̄ p̄mittit̄ rādē i vītā rāmīs
Quod p̄t supbiā sc̄e aliq̄ p̄mittit̄ rādē i passiōē ignominie
Quod est qñz elī p̄t clācioēz r̄p̄mēdā et suādā hūilitatē

lxvii
lxviii
lxix
lx

i aliquid vītā rāmīs rādē p̄mittit̄
Quod p̄ supbiā sepe hōi v̄t̄ sit cāusa r̄f̄ et p̄dīcōis
Quod appetit̄ vane gloie ē qdā forniciatio spūalis
Quod supbi cū spūalit̄ i firmis nō h̄nt̄ op̄assioēz
Quod supbi s̄ volūt̄ asp̄e corrip̄e sine lenitate v̄bez
Quo aliq̄ er̄ op̄araciōē p̄cōez triēsc̄it̄ et se ēē aliqd̄ p̄ut̄at̄
Quod supbiis et̄ alioēz bona uerrūt̄ i p̄eūo
Quod susprā ē oīs bōitas q̄ ex p̄eōis op̄araciōē colliḡit̄
Quod supflua p̄et̄ib̄ nō est dāndū tripli rātione
Quod retinē supflua de cōi furtū ē et latrocinū
De qf̄ illos auaros q̄ supflua remētes iſ dātes i dīfēb̄
Dirūt̄ ēē sua cū quib̄ p̄nt̄ q̄ volūt̄
Quod paluādo nosmīp̄os triā supflua utrū dicim̄
Quod sc̄i vīri rāute obseruāt̄ ne s̄b̄ sp̄e nūtīt̄ et v̄lūtīt̄ ad v̄lūptūt̄
et supfluitatē sicut mali relāxent̄ xlvi
Quod tripli rātione ex p̄te
rētū t̄ religiōib̄ ip̄a supfluitas ē fr̄ib̄ detestanda
Quod supfluitas triā mala idūct̄ habūdāsi
Quo ip̄edit̄ a necessarijs meliob̄ spūalib̄ bonis
Qm̄ dīfrīte iudicāt̄ p̄ mortē et p̄nūt̄ religiosi de supfluitate rez xlvi
Quod sc̄i vīri sollert̄ nūchilat̄: ne s̄b̄ sp̄e nūtīt̄ ad v̄lūptūt̄ cap̄at̄ xlvi
Quod fallim̄ oēs iudic̄ p̄p̄o supflua nra nra estimāt̄o xlvi
Emptario Quod plati ap̄l̄ tēptāt̄ a diabolo xlvi
Quod sc̄i vīri appetit̄ qñz tēptāt̄ et tribulāt̄ ne i p̄f̄s secūrī
Quod diabolus qñz cessar̄ tēptāt̄ ut p̄secūros faciliſt̄em̄at̄ xlvi
Quod p̄mit̄im̄ qñz tēptāt̄ ne secūrī eleuēm̄at̄
Quod tēptāt̄ p̄cipue ire s̄b̄ i p̄cipio resisteōt̄ est
De ex̄ rāciturnitatis i xp̄o ih̄u xlvi

Quod tēp̄ op̄oerūt̄ seruād̄ eſe i oī rez negōo xxix et xxxix p̄d
Quod p̄m̄a v̄bīz r̄gnāt̄ et oīa sunt v̄bīs plena xlvi
De iudicōe testū i mateia correptionis v̄l̄ denūciacionis q̄z q̄re sic̄ dī
Quod testes i artu denūciacionis adhibet̄ p̄t̄ v̄lin xlvi
De quadā obiectōe q̄z iudicōe testū z respōsōe ad oīd̄ xlvi
Quod v̄n̄ testis adhibet̄ ad amonēs s̄b̄ duo nūmān sūt̄ ad ḡn̄t̄xlvi
Quod meliob̄ nichil ē q̄b̄ sp̄e timē sicut nichil p̄c̄ est q̄b̄ sine timōe
esse secūrū Et de m̄t̄ipli effū timōis sancti xlvi

Superfluitas

Tariturnitas

Tempus

Tempus malum

Testes

Timor bonus

Timor malus

Quod q̄ntūm sit sc̄s h̄o m̄n̄s t̄i d̄bz velle i h̄ vita eē serūf̄ s̄p pauid̄ **lxv** **q**
 Quod sine timōe nulla p̄t eē religio **lxxvij** **s**
 Quo prouent er̄ ḡstientia malitie **clvij** **d**
 Quod t̄ordīnat̄ amor facit timidū et iquietū **clvi** **e**
 Quod iuriosi s̄p timet sibi rep̄edi qd̄ fecerūt **clvij** **e**
 Quo timiditas se palliat s̄p sp̄e humilitatis **clvij** **q**
 De nō timēdo odio maloz **Duū** odiū maloz **lxxvij** **s**

Tribulatio

De nō tienda amissione gr̄e fauōis vt tpalū i nā correpnōe maloz **lxxvij** **to**
 Quod duplicit timōe t̄ordinato solēt alij qm̄ omittē cōrephōe fēnā **xxvii** **m n o**
 Quod tribulatiōes sūt sp̄eale signū dūlōis et filiatiōis dei **ix** **e**
 Quo diuine scriptiōe q̄solat̄ afflictos **ix** **q**
 Quod nō flagellā i p̄nti furie dāpnatiōis ē signū **ix** **f**
 Quod tribulati et afflict nō dñt ab hoīe corripi **ix** **d** d̄cipiat̄ a diabolo
 Quod sc̄i qm̄ appetūt tribulati et afflict i p̄spēis sc̄iū fūgūt **ix** **v**
 De tristitia fūgēda et hūltate fernāda **ixvij** **ixvij** **k**
 Quo diffēt zel̄t̄t̄e nemesia nūdīa i tristido dūlīmodo de bond **xxix** **k**
 Quod Ebano q̄ ex ira iusti zeli p̄uen̄t rito redat̄ et q̄gesit **xxxi** **a p**
 Quā fraue sit alios t̄discrete corripiēdo turbæ **rlha** et **rlhx** **n o p**

Penalitas
Veniale p̄am

U Crerūdia Quod vērūdi et nobiles animi pudōe rōit̄ farilī qm̄ metu vīcūt̄ **xii** **l**
 Quod vērūdis ad petēd̄ occurrēd̄ ē anīs petat̄ **xix** **f**
 Quod vērūdos hoīes nō dñt oēs passim corripe **xii** **m**
 Qm̄ sit i decorū bñficiū i questū vtere i retributōe i petēdo **xxx** **f** **p**
 Quod tripliū alijs p̄ta veñalia de p̄p̄quo disponit̄ ad mōrle **xxvij** **b** et **xxvij** **t**
 Quod vētaliū mītrudo ita aiāz grauat̄ sicut vñū mōrle **xxvij** **v**
 Quā graue sit i p̄uis sc̄it̄ et ex q̄ceptu pentē **xxvij** **x**
 Quō intelligit̄ veñiale sc̄i mortale dñi plaz **xxvij** **y**
 Quod p̄ p̄ua mōra p̄uenit̄ ad maiora **xxvij** **a**
 Quō p̄t̄res mīt̄pliū se hñt ad vñū dei **xxvij** **p q r b**
 Quod leuit̄ dīcūt̄ s̄p̄ grauit̄ fern̄ ledūt̄ **rlh** **v**
 Quod oēs hō fuḡ violētiā et roachōe et oēt̄ mīt̄ualit̄ ip̄osos p̄la **xxij** **d**
 Quod raro hō bene facit ex roache facit **xxij** **h**
 Quod mali hoīes dormiūt vbi vigiliūt deberet̄ et eq̄uso **lxij** **e**
 Quod nō ē alia aīe mīt̄ionalis vita nisi caritas cui ḡt̄nō moē ē **xxij** **f**
 De nobili libt̄tate voluntans hñane i cogi **xxij** **b**
 Quod voluntas p̄lea i possibilitate p̄ficiēdi iuedita r̄putat̄ p̄ s̄p̄ **clvij** **f**
 De uniformitate cū alijs cū quib̄ vñū s̄p̄ seruāda **clvij** **v**
 Clus Quod bōi viri zelāt̄ dñt q̄t̄ malos corripiētes s̄p̄ discrete **vm** **v**
 Quo alijs s̄p̄iet̄ t̄discrete zelāt̄ dignat̄ p̄lates suis p̄t̄ alijs

Verbi dei
Verba dura
ViolēciaVigilare
Vita anime
VoluntasUniformitas

dispersiones ifirmis rationabiliter factas. q̄ causa ignorantia xxxv O
¶ peritātēs ex zelo mō obiratēs et q̄stēdēs p̄tī illi⁹ ph̄cēs efficiunt xxxvi A
¶ zelosa ira orationē mixta s̄p̄ ē iusta p̄tō ḡnus bōz̄lū vident̄ h̄re xxxvii G
Quod zelus et māa dñt sit ē p̄mixta xxxviii
De zelo iudie ostentioso q̄ ex supbia nascit̄ et de malo ei⁹ xxxix A
De zelo p̄matū et obstinatio⁹ i⁹ sensu suo xlv b De zelo emularū t̄m
foriseras obseruātias xlv c De zelo emularū t̄m dūa et aspera
fois qui sūt deuotio⁹ et itēne suavitatis iſtnari xlv d
De zelo sp̄nali qđ sit et q̄ dūplex ē et q̄ ē artifernens rūtans xli e
Quod differt zel⁹ nemesis iudia dolēdo dūsimode si bō alter⁹ xlii f
De zelo p̄ ostentātē vir⁹ religio⁹ et disciphe⁹ et q̄ est̄ fūoi amōis h̄bi xliii g
Quod ver⁹ zelus bōtatis fūade p̄uenit ex amōe sto xlii h
Quod ex sc̄z̄ debet et nos ēē zelosi qđ virtus p̄ religiōe tūeda xliii i
De trib⁹ q̄sdeāndis circa zelū sp̄nale qđ ad corporio⁹ fratnā xlii j
De trib⁹ iūtāmēto ad zelū sp̄nale qđ virtus xliii k
De ira bōa q̄ i⁹ zelo qđ virtus amedit̄ xliii l
Cūtū deo placit⁹ p̄ zel⁹ et religio⁹ p̄ hōre dei qđ virtus et p̄tates xliii m
De exemplario⁹ sc̄z̄ ad zelū feruētū et sp̄nale qđ virtus et p̄tates xliii n
De rēpāmeto zeli et trib⁹ circa illud q̄sdeāndis xliii o sc̄z̄ tūpnoe
Quod qđto fuit̄ rūtatis sp̄nū i⁹ fūoē vehemētē: tālo d̄ c̄z̄ zeli p̄ xliii p
Quā nōtū ē irā zeli i⁹ corporio⁹ p̄ frenāi xlii q
Quod difficillimū ē ut zel⁹ feruētū i⁹ corporio⁹ fūna mōd̄ nō q̄redit̄ xliii r
Quod turbatio⁹ ex ira iusti zeli p̄uenies rūtē sedet̄ et serenat̄ xlii s
De puerō zelo corrigētū nimis stricte et alios mūma xliii t
s̄ dissimularū i⁹ semīe maiōa xliii u
De zelo dei h̄ndo ad seīose corripēda et corrigēda xlii v
magna p̄cipue et publica p̄tā xlii w
Quod bene zelosi viri fāti nō sustinet̄ a corrūtione xlii x
tāre ubi viderit̄ ex suo sc̄lētio p̄tā crucifēi xlii y
Quod ira se palliat s̄b ymagīe iusti zeli xlii z
De dupli habitudē bōz̄ ad q̄mōtōz̄ zeli qđ iūstitia xliii A
Quod passionib⁹ suis nō plene dominātes nō dñt facilē xliii B
liz bono zelo vehemēt̄ q̄moti alios corripe xliii C
Quod iusti eriā zelo s̄p̄ d̄ ira suspīa habeā xlii D
De necessitate ire p̄ zelū et irrationabili patētā xlii E
Explicit tabula tractat⁹ berologion

Sequitur ep̄stola collectoris ad dñm p̄tē beronē
pro grammatiōe et correctione berologion.

Lueredo i^r xpo p^ri dⁿo herom. p^roi monasteri b^re maie v^finis
i^r s^ron ordinis canori^r regulai^r sc^r i^r augustini p^riu^r holl^a die p^e
beuerw^rrk. Due^r d^r uotu^r m^m f^r eiusd^r o^rdini^r eom^r beate
maie noue lucis p^riu^r westfresie i^r blocker p^e ho^rni cu^r ad p^rns
nom^r nulla urget n^rritas no^rari. P^ro se medullare filiori^r
dilitionib^r affir^rmi: pro t^roi aut^r utilitate. i^r grammatic^r presen^r sap^r recta et q^r o-
portet p^rercolende pat^r i^r p^rordi^r a^re mee. dulcissime memor dilitionis tue rogitatu^r
frequet^r. si vel tandem i^r aliquo r^rnde possem fidei tue ad me. nec post misericordiam
mutata^r prohib^r aut^r usq^r adhuc paup^rtatis i^ropia i^r his q^r fo^rs s^rur. q^r et ad mo-
diru^r prosut^r. P^rout at tandem ad ea q^r int^r donare dⁿis dignat^r. data aliunde occa-
sione i^r t^repoe varancie ab extensis. tue me queri seruire si possibile fo^ret i^r aliquo
deuotioni. v^r exere^rde por*r*caus^r p^rbere v^rtuti. Vnde op*r*culu^r q^rdd^r copulare.
tueq^r industrie grammati^r tr^rasmutere ex his q^r p^r organoru^r suor^r hor^r e^r s^rat^r
doctoru^r suaves modos i^rsonae dignat^r est dⁿis nt potui p^rurb^r institi. et cooperare eius
qua^r qualiteru^r g^rsumani. Quod dⁿu^r ad q^rsp*r*cm prudencie tue ut desiderium v^resse
p^rsp*r*reis. fuerisq^r dignat^r ex ordine ad pleniu^r leged^r reuolu^r. nosce simul dig-
neris ea q^r i^r ip^r studio tuo elaborau^r. tue me iudicio grammatica q^rnitere
Volo eten^r si quid i^r eo mouet offenditq^r. tuo priuiss^r fo^rs p^rdeat vnde i^r nulla reno-
vandi possit s^rbesse facultas aut reservu^r serio aut corrigit^r. q^r a te alioq^r quoru^r
unico laudado palp^r q^r ab emulis postea possit veitale erit^r fernata. non
dⁿino iusti reprehendi. Itaq^r eoz q^r muto te arbitru^r rogo. q^r nō iā ad lefēdū
tibi necessaria iudicio: q^r i^r tue calculu^r smē v^renie deposito. Regi enī siet tue
prudencie. subsellii p^rtois ista dis^ru^rssio cui facile eit de meis iudicis. Vnī q^r c^ref^r
huc ausu^r nesno an temerario p^rdeundū putau^r: tuu^r eit liquido discernere:
et i^r oblans scrutat^r tenu^r nare frutinare q^r corrigit^r. ne tibi virio vertant^r
q^r mithi ponuerūt ignoranti obrepere. Et enī mithi soli i^r his fidēdum
putau^r: q^r ministrato desig^r i^rtemoli sobrio lumē haurire sufficietas
potui. Caligam^r nēpe iudicio oēs i^r grīs: proprias quēlibet fallūt sua
scripta dictat^r. atq^r vt sime reteris proles ridēde delectat^r: sic et scriptor^r
m^rdecors simones sui palp^r Atripe igit^r de correphoe p^ranox^r berolochi-
on tuu^r. sic a tuo noīe si l^rori nō disspliz^r. n^r reiciend^r iudicaneis appellādū
In q^r f^r interpretation^r vocabuli dⁿu^r inf^r ceteos te p^res. Venerabiles. qualis sic
v^r ad min^r ec^r debeas s^roz^r scriptis ut possū dico: quasi mutuata talamī
l^ringua virū pulchri^r deformis p^e beronē dico. Versurie itaq^r curē adhibe-
singula dis^rute atq^r vtrū amicoru^r cōmunicāi curib^r tute possint sapienter
discernere. In tuo vti libertate ex iudicio lisēria habe: sciē hor^r credē me. magis
tibi reteria ut appāda placere: si quedā cognoueo disspliuisse Vale amatis-
sime pat^r mi i^r oraciōib^r tuis memor mei: et desiderans scriptis tuis que
iudicaneis respire me facito

Explícit epistola sequitur prologue sive
inductio p̄hemialis i librū berolofion
Spedit magis urse occurrē rapho fetib⁹ q̄ fatuo cōfiden̄ sibi i stulta-
cia sua Verba sūt sapientissimi salōnis p̄ubloꝝ xvii m⁹ Cūead-
modū dicit b̄s Ambrosius sūg i apti p̄me ad thymoth⁹ m⁹ Die-
tas ad oīā valet utiles est p̄missioꝝ h̄ne vite q̄ nūr est et future Omnis sūma discipline
sapiāne i mā et puetate ē. quā si q̄s sequit⁹ et si lubricū carnis patit⁹. s̄me dubio vapula-
bit: nō tñ peribit Glosa ibi. ita faciliter. Hui⁹ rōe; assignas Cloios⁹ ierōe ad nepotianū
h̄z inquit int̄os itercessōes: et impossibile ē int̄os p̄tes nō grandiri Vere aut̄ pietatis
et sincere ad gr̄mū. miserationis affis̄ saluti oīā studēs i n̄lo ut sentit b̄s Bernardus
ad archardū p̄iacēsem albāe p̄tū i unoquoꝝ n̄m fermeat euideci⁹ motescit. quā
si alterutrū nobis nō sile⁹ quod de alterutro. fortassis ḡtm̄ dect̄ia ut factū audim⁹
ut fieri vide⁹: s̄ corripim⁹ iuicē s̄ monem⁹ In hor enī saluti fraterne nō parabiliter
magis q̄sulim⁹ ꝑ tū egestati corporee foranea omoda ministram⁹ Plus enī ut aut i
omelns suis q̄retōi⁹ ē viciū i p̄petuo mēte diuini ubi pabulo reficere: ꝑ morture
carnis ventrē freno pane satiare Vn i p̄allefatis p̄p̄satī sapiēns ubi si i misticū
sensū tr̄sferat⁹ ad huiusmōi necessale miserationis futurū. quo primoꝝ necessi-
tudini pro q̄nto vires suppetūt int̄ēde nūtimur. i stricōe q̄fructū p̄uocam⁹ In hor
etenī loco op̄aratioē realis̄ urse noīē significatā accipim⁹ rūm̄līb⁹ cuīā viri
deuoti et p̄cipue i officio rūe postōalis q̄stituti. zelatoꝝ p̄ fetib⁹ q̄ semine q̄tē et ubi
diuini. ip̄o genuit saluatōi Cūeadmodū ursa illa sp̄uialis b̄m̄ paulū loquor. q̄bus-
dā suis fetib⁹ scribes In ap̄o ih̄u m̄q̄ p̄ emātelū meū ego vos genui⁹ ad ch⁹
Et utrū alns filoli ait mei. q̄s utrū p̄turio: don⁹ formet ap̄o i vobis Ad q̄al⁹
m⁹ Dirūt at q̄ de naturis aīaliū scribūt. ursa iter oīā aīalia ceterā. v̄hemēt⁹
zelāe p̄ fetib⁹ et feror⁹ sensē i occurſates. quos sibi illos abstulisse putauent. p̄t
i ubi p̄missis p̄sp̄ienti clāe iuuit⁹ Dic p̄tes p̄mū sp̄uiales Demde. etiā et oēs
deuoti sue fraternēq̄ salutis emulatoꝝ p̄ suoꝝ seuiūt mistisꝝ raptu fetuum
zelō spirituali H̄nt enī et n̄p̄ nouissimi fetus suos peculiares quos diuini ubi
semīe q̄reptos. p̄tu sibi mistisꝝ signūt Per enī steriles i ist⁹ ist⁹ ac p̄mde male
dictis̄ opprobrio ſb̄erti eē p̄tūt⁹ Ipoꝝ nēpe rūm̄līb⁹ p̄t eē ad deū vor illa ra-
thelis Da nichil libeōs: alioquā moriar t̄enes xxx⁹ Et ne fictiū meū putes qđ
de fetib⁹ dico: Audi sp̄osā i cantis qđ de huiusmōi dicit Oēs m̄q̄ gemelli
fetib⁹ et sterilis nō est i eos eis Cantioꝝ m⁹ Hi ſcōꝝ emulatoꝝ fet⁹ gemelli dici
p̄nt nō i q̄frue. affectio ſacta et op̄acioſa. virtuosa. itellēs p̄aut⁹ et affec-
tūt certe q̄ēne diuine ſ̄ ſratne dilitionis affect⁹ Et ſteīlo reputat⁹ aīā: si vni-
co fuit fetu q̄tentā. Dic aut̄ Gilbert⁹ porretan⁹ ſup̄ ſānta ſmōe xxm⁹ potuisti
ad ſacrū aliquē i ſcripturis intellēm p̄tigere vñi iā peperish fetu Bonus
p̄fro fetus et ingēs: s̄ sufficiēs Iacratō ſensui. affis̄ vñdeat. Sterilis ē itelli-
gencia: quā nō coeuia et c̄ferrāna comitat⁹ deuotio ubiq̄ tibi ait i ſcripturis

spexit: quasi semē qdā: vñ gemellā hūr possis fetū gripare **P**ro rīm skthia:
 sed et suauia ibi sunt oīa. **E**t p̄ceptū dñi lucidū est: et ignitū eloquū. **V**erile est ī te
 vñ dei: et qua pte horū alterū nō operat. **S**u p̄ intelligēnā video i s̄z felido adhuc
 r̄utes assertu nōne st̄elis ī te reputat: et efficiat vbi v̄t ignea? **V**erbū dei et lucet et
 ardēt neūt ī te v̄tute p̄met: s̄z ḡemū de isto sc̄e gripe fetū. **V**erilis reputat v̄terus
 qui no his fetib⁹. **F**raudat. **B**on⁹ tñ fetus dilñ: qz cātas ī fructib⁹ sp̄us ḡnumēt.
Denuqz velut gemelli fet⁹: ḡema cātas. dilñ dei et proxim⁹. **H**ille. **E**t quoniam
 dilñ nūqz p̄t eē oriosa: fugit: et ip̄a cātē fetū: bone videlic⁹ op̄ando effectum.
Ecce hi h̄ sunt fet⁹: quos emulatores carismati meliorū auferri sibi neqzquā
 es nimis parat: quāqz ī eisd⁹ dep̄dationē aliquā sepi⁹ operant. **C**ircuit enim
 venator ille diabol⁹ cātas tāqz leo rugiēs et q̄rēs qd⁹ deuoret stupat comitib⁹
 plurim⁹. hoīb⁹ videlic⁹ q̄ vbo v̄t ex⁹ hos fet⁹ diripiunt hoc ē p̄fīm et salutē ī pedūt
 ataz. **D**e quoqz numero cānt quos notat apostol⁹ q̄ falathis scribēs. **E**mulant.
 mqt vos quidā nō bñ: sed excludē volūt ut illos emulemū **A**d q̄ falath⁹ m̄j.
Et de eisd⁹ loquēs capitulū sequēt. **M**tinā mqt absindat: q̄ vos conturbant.
Nisi vos conturbat portabit iudicū: quicūqz est ille. **V**is autē scire quēadmod.
 Et v̄se iste. sp̄iales p̄ huiusmōr fetib⁹ suis zelātes. adūsus raptoes exām
 destant. Attende q̄ lucas ewāgelistā scribit. **A**ctū ap̄taz. rīm. **C**ū veissent
 paulus et barnabas p̄dūtates ewā et p̄ ewā fetus sp̄iales ī ifidelium
 ḡūsiōe gnātes ī p̄aphū. et querit s̄t ibi p̄fīlē serchū paulū virum
 prudētem. īuenerūt ibi pāt et quēdā p̄seido p̄phetā noīe bariesu quod
 interptat⁹ cl̄mas magus q̄ eis resistebat. q̄rēs ip̄oz: quasi fetū rapere.
 hoc ē auerte progsulē a fide. **R**uāe et saul⁹ reglet⁹ sp̄u s̄t ituēs ī eū dirūt.
O plene dolo et dī fallaria fili diaboli Timore oīs iusticie. nō desmis s̄tūtere
 vias dñi rectas. **E**t n̄t esse man⁹ dñi sup̄ te et eis ret⁹ nō vidēs sole usq; ad h̄ps.
Et q̄estim recidit ī eū caligo et febre: et circuibat q̄rēs q̄ ei manū daret.
Ecce quō v̄sa ista p̄ suis fetib⁹ q̄t̄ diripiētē tremuit: et v̄tisēs suū fetum
 defendit. **R**ā v̄t ibi s̄bdit. **I**hōsul cū v̄dīsset factū credidit: amirās sup̄
 doctrinā dñi. **T**Aliibi quoqz eadī v̄sa. s̄z paul⁹ apostol⁹. cū resistētes sibi. et
 quasi fetus suos rapē. hor ē a religiōe fidei auctorē quersos. moliētes ī p̄periss;
 alerādrū quēdā et hymeneū. īseuēs ī eos et v̄tisēs p̄ fetib⁹ tradidit illos
 sathane: ut ip̄em̄ s̄ribit p̄ ad thymoth⁹ l⁹. ī fine. **D**ic et de alia qdā v̄sa p̄
 suis fetib⁹ nō min⁹ zlosa. sc̄issimo videlic⁹ ap̄tō iohāne ewāta. Edidit ī ecclēsi
 astris historis. **E**usebi⁹ resariēsis libro 3. ca. xvn. **E**nī iuuenē qdā quē ip̄e velt
 fetū sp̄iale p̄dūdo ḡemauit. cū audisset p̄ ep̄i negligēnā cui illū ḡmēdauit
 diabolica sibi fraude direptū et ī latronib⁹ sociatū. duri⁹ m̄crepas ep̄m zelo
 mot⁹ iussit sibi sterni equū. et parari ducē. itinēis īserut⁹ fetū suū oblit⁹. **S**em⁹
 n̄t̄ isfirmitat p̄t̄ corporee. **P**er destitit quousqz reductū illū et velut de
 faurib⁹ diaboli creptū recōsiliaret xp̄o et ī corporaret ecclēsie. sp̄dēs ad satis-

particē scelerū & missarū erā si nū̄ foret atq̄ se pro illo daturū. et responserū t̄ pō
Dirut et ip̄e oēs vrsas nr̄as. sp̄iales & fr̄tne salutis relatōes mon̄ i p̄ma ratiōi
casua cā m̄ q̄ sicut t̄ pō & nobis cām̄ suā posuit: ita deānt et nū̄ pro fr̄b̄ aū̄s pōne
Th̄e q̄ sunt vrsi sine h̄i vrsi sp̄iales de q̄b̄ ad v̄ns m̄tēd̄? signati i duob̄ v̄r̄s illis. de
quib̄ d̄i & regū i q̄ estressi de salutis saltu om̄idēt t̄ln̄ p̄ueos p̄here d̄m heligeo illu-
dēto. **O**rna cū huūsmōi sp̄iales emulatōes zelo p̄uerati de saltu. h̄ ē secreo iterne
q̄relatiois ad m̄tēdū p̄fertū primōe foras exiliū: blasphemātes p̄ete d̄m heligeo
p̄ueos iterficiūt. **O**rna dū puerilitati deditos et p̄ vitā rep̄bā moresq̄ dissolutos
t̄ pō d̄nō atq̄ seruus ei iuriosos i struūt et corripūt: ab eo plerūq; qd̄ male vixerūt
ocidūt. **E**t dentib̄ q̄busdā sc̄e i formatiois mastitūt sibi corporeant? quia dū a p̄
pristīa illos q̄usariōe quasi natīna sp̄e corripido exhortādo i struēdoq; ḡminūt: q̄si
iā alteatos sibi ribes i trahūt. et i sui natūraz h̄ est vite q̄formitatē digerēdo queritūt
Itūsmōi vrsi suor̄ nōnūq; fetū rapinā parat. **P**ro enī est inenē iſ oēs sp̄iales emu-
latōes aliquē: tāta sibi suisq; vigilāria p̄uisie tūtōis deditū. tāq; vigili custodia
obseruatiois itētū: q̄ nō aliq̄ erā si argi orūlātē lustret sp̄ialis amūr̄ fetus
sui corphōe parat. **F**erūtē etenī ut q̄dā ait nōnūq; tepeſit et alq; et en̄pedet. et
magis dormitat homīr̄: septiesq; vt d̄ p̄ublaz p̄m̄ i die tād̄ iustus Cōndit enī
enā absq; iustie p̄uidino lapsū flagilitatis hūtēne ut habet i collātē p̄m̄ p̄xī
Qest abbatis theone p̄tūlibz sollicitū iustine obseruatōes: p̄fītōes sue detrimē-
tū q̄nq; pati. et ul̄ cogitātōe q̄ p̄tō nō tarz̄ suenūr̄. ul̄ ignorātē ul̄ obliuionis
aut fragilitate. otiosi sermois offendē aut ad m̄tūt i theoria fidei aliquid hesi-
tare aut sōtli q̄dā cenodōrie utilitātē pulsāt aut nūtātē natūre aliquātsp a
sumā p̄fītōe recēde her enī septē lapsū q̄nā q̄nū lema videat: i facūt t̄n̄ p̄tūlibz
zelosas vrsas nr̄as: sine aliq̄ m̄tō sp̄ialis tūtūlibz fetūtū dispēdio ē nō posse. **N**ed
cū euūtūlātē videritq; exp̄fētati ul̄ i se ul̄ i suo sp̄ialis alicūt fetūt̄ har̄ ē ul̄ p̄-
fectus se dispendiū passos. dolēt q̄hemūt rugiūt amūt atq̄t̄: si q̄ nō recuperare
i q̄ d̄apnifatōs se tūtūlātē aliq̄ possint. **O**uidā vē tardū euūtūlātē granūs
obdormiscūt: ut ut n̄ se facilē abscopti negligēria crassiora p̄cipiat dēp̄dāt. **I**n v̄t̄
aut casū huūsmōi v̄r̄s nr̄is ul̄ euūtūlātē ad cooperādū. ul̄ adhuc sōpītis ad gr̄-
ritandū occurrē nos i bono v̄ba thētē p̄missa i hūr sensā trāssūpta sp̄inalit̄
vident̄ i formāe tria nobis i ul̄ rīta hoc ip̄m sp̄ecialit̄ i nūtēria s̄t̄
Utilitatē op̄eracionis fructū p̄ferēt̄. **E**t p̄mū q̄d̄ ut v̄r̄s i suo zelo occur-
rat̄. **S**aruitatē obstinatiois q̄silū q̄tēpētēs. **E**t p̄mū q̄d̄ ut fatū i suo sensā obsti-
nat̄ deseāt̄. **T**ertū ut alteo alterū
p̄ferat̄ et q̄ magis p̄spēdit eligatur

Dūmo q̄ circa v̄ba p̄missa Utilitas fructuose op̄eracionis i h̄ attēdit̄
si raptis fetib̄ ul̄ raptorē insequēti ul̄ adhuc dormiēt v̄r̄s occur-
rat̄. **O**uidā xp̄iane pietati q̄trūn̄ apl̄. aut magis p̄t̄ ēē fru-
tuosum? q̄ ut his q̄ pie zelant̄ p̄ fetib̄ s̄t̄ reliquiae p̄ iustitia pro

disciplina. p. vtrute p. salute nūaz fidelit̄ occurrat. hoc ē s̄bueniat. Quod t̄ si p̄t
 Vel auxiliū t̄pēdēdo. Ut n̄ min̄ magis nec alt̄ qm̄ operez talētē zelo nūm
 q̄l̄ q̄silū cōferendo feruē et agere q̄tū i nobis ē paciam. Om̄ itaq̄ occurs.
 Vel ionatū t̄pērādo. i huūsmōi negotio zeli ē. quo et p. vtrute et ḡtra viria
 bñ infedētē am̄ et erite et q̄ntū possuī s̄buenem. **D**ic figualit̄ ionathe ma-
 chabo p. lege p. religiōe p. q̄fē. p. t̄plo zāanti. q̄t̄ p̄phānos et barbaros occur-
 rit i auxiliū frat̄ suī s̄ymō put̄ dirit̄ s̄mi marshab ca° x°. **D**ic et p̄phān dāud
 rer occurs. sibi i adiutoriū dñi hūllid̄ dep̄sat̄ dices. **G**urge i occursū meū
 z̄t̄ p̄t̄ lom̄. **N**ecūd̄ occursus i huūsmōi vrsaz zelo stat i q̄silij collacione
 ut p̄cipitāt̄ forte aut t̄ordinate zelātē q̄silio et p̄suasōe rationabili q̄ntum
 possum̄ et s̄im̄ regule. **M**it ipa occurs. zelātē dos sapia i oī prudēcia occurs.
 t̄rent ut d̄. **V**apie sex. Et q̄rēti q̄zinas pris̄ sui sauli. figualit̄ etre-
 diendo occurs et obuiā vēiens samuel i dūtavit illi. quid et qualit̄ fr̄urus
 esset i z̄t̄ p̄t̄. **T**ertius occursus ad zelātē vrsarū wārū p̄missarū stat i m-
 tēperāne rep̄ssione. q̄ vehemēt̄ talenti occursi. quasi ros obuiās ab ardoee
 veniēt̄ ut d̄. **E**t alim̄. **E**t enī iueniē m̄ vrsas istas q̄ nimio zelo z̄t̄at̄ gritan
 p. fetib̄ et st̄p̄nāt̄ pauoz nec gladio redat̄ et min̄ discrete audiact̄ i occursus
 kḡt̄ armans. **P**ut de equo dñi missho s̄m̄ ex p̄oēz bñ t̄fregorū xxi° morf. d̄.
Job in xix. Qualē r̄m fuisse ap̄st̄l paulū liber artiū apostoloz oñdit̄ i p̄t̄.
 q̄n cū ephesi ad erūpedas theatri turbas zeli flāma rapiebat. **A** ut ibi d̄. **R**epleti
 sūt̄ ira. et exclamauēt̄ d̄rētes. **M**agna dñana ephesoz. **E**t ipleta ē ciuitas ḡfusōe.
 et ipet̄ fecerūt̄ vnamit̄ i theatru rapto ḡno et aristarcho cōtib̄ pauli et q̄si
 fetib̄ q̄s̄ i xpo genuit̄. **Q**uod r̄u midiss paulo oritat̄ aū volebat i trare i populū.
 h̄ occursit̄ ei nimio zelāt̄. **O**n̄ p̄misserūt̄ enī discipuli. **C**uidā etiā de asie
 p̄cipib̄ amici pauli occurserūt̄ illi. mittētes ad enī et rofātes ne se daet̄
 i theatru. **E**t sic quid̄ auxilio q̄silio ac t̄pōarmēto occurs. expedit vrsis vi-
 gilantib̄ i fetuī suoī zelo gritatis. **H**ic vēo q̄ duri obdormiscit̄ ut n̄ ad
 p̄mū sentiat̄ q̄ i fetib̄ dispēdia paciat̄. exhortaciōe aū irrepandē occursere.
 et rō swadet̄ et oñdit̄ nūtitas expediē. **S**p̄orū. **C**uēadmod̄ helias t̄sbitos
 ad irrepandū missus est a dñō i occursū nūcioz regis iſl̄ q̄ illos miseat̄
 ad q̄suledū sup̄ i firmitate sua dēū bechebub et acharō. **P**ut d̄. **F**r̄q̄ p̄mo.
Hic vēo occursus q̄ntū expedit̄. q̄t̄q̄ necessār̄ sit ex eo ut maxē colligit̄.
 q̄ pluēs sūt̄ q̄ amōti a suis erroib̄ nūt̄ resip̄scent̄. et querterēt̄ ad vtrutes
 si ex correphōe seiosa aliquā i suoī maloz nūt̄s resistēta paterēt̄. **C**ui iō
 nūt̄ audiact̄ peccat̄ et perēt̄. q̄ia q̄ a nemē rep̄hēdi q̄sp̄iūt̄. ex q̄fē
 scilēt̄ q̄asi p̄missū et lūtū credit̄. **P**ut de h̄ exp̄op̄osset̄ q̄ i issaia dīat̄
 de iusto. **T**ema vidit dñs q̄ nō ē vir. et ap̄oīat̄ ē hor ē defēt̄. q̄ nō est qui
 occursat̄ issae lxx. **E**t de h̄ date dñō i sequēti tractatulo ubi de cor̄pāde
 fr̄at̄ha et illū vrtilitate nūtitate ac omissois diūsitate et p̄sūlōfitate

trahit clari videbitur. Et ex istis et geniali aliquo potius quo in occursum isto vrsorum gessu utilitas operationis fructus ferens.

Secundo circa uba pmissa fatuus obstinatio gessu gressu nesciit hanc attentionem: ut ab occursum fatuus et sua stultitia gessu declinet. Fatuo enim gessu occursum supercurum est in dico: quod sapiens et gessu est capax nimis tueretur. Unde de ipsa sapientia scriptum est ecclesiastica propter hoeres stulti non apprehendet illam. Et prophetarum pars de rebus sapientialibus differentes tandem subiungit: quod stultus non intelligit hunc. Huius autem imprudentans gessu atque sapientie et fatuo sicut dicitur est in sua stultitia gessu. put ad primum occurrit triplex principale: ut tam sive ratione assignata videlicet.

Diversus prie cognitio

Despectus alienae rationis

Obstinatio viciose affectio

Quod sapienter sibi videtur stultus

Gripiendo cogitat: non stultitia sed gessu pueritatem putat.

Primum enim. Quia via stulti recta et oriturus suis pueris enim.

Unde se fatuus invenit ab estimata

altitudine sapientie sue ad iustorum atque prudentium gessum deducnat.

Et hoc est potissimum ratione et causa quod prie

hoeres a stultitia sua et malitia temeritatis sunt.

Aut intelligens sapientiam salomonem.

Vidisti

inquit hoeres sapientem sibi videtur: magis illo specie haberet stultus puerum.

Atque deinde sic sentit.

Primum enim hic ad sapientiam gradus est: insipientiam

sua agnoscere: et sapientem gessum obediens.

Nec stultus sit omnis homo nisi sapientia sit pria et in ori-

lis suis ut dicitur Jeremie.

Tertia causa est informatio desumptio alienae informacionis.

Et hoc sequitur ex priori.

Quia enim fatuus rursum se sapientem est habet: restat ut alios suos et sui companiones

gessent.

Unde in sua stultitia gessus prudentium uba non suscipiunt.

Scriptum est enim puerum primo

quoniam sapientem atque doctrinam stulti despiciunt.

Nec secundum breviterum scriptum est: mox rursum b.

Quia hoeres

nihil rursum nisi quod in sensu putant: et iustorum uba eo oriosa estiantur: quod suis hoc sensibus inveniunt

diversa hoc ille.

Quae et alios gessum ac monte non recipiunt: quibus se loget melius sentire credit.

Unde et scriptum est.

Quia non recipit stultus uba prudentie: nisi ea direximus et vestimentis in corde eius

puerum.

In auribusque insipientium aut salomonem loquuntur: quod despiciunt doctrinam eloquuntur

puerum.

Pter soli fatui prudentium atque iustorum uba non suscipiunt: sed eis eos ipsos et fatuas

prius sensu psephos insipientes credunt.

Nec enim scriptum est de stulto.

Quia iuxta viam abulam:

cum ipse sit insipientis:

oculos stultos estiant.

Emperies et bonos et prudentes fatui

derident atque despiciunt.

Victrix accidisse sibi sit obsequio stulti iugiles despiceretur me

Iob xix.

Tertia causa est obstinatio viciose affectio.

Ex eo enim quod huiusmodi fatui

in curiosis que gessentur: mouent se prudentem psephum.

Deo difficultate ad sanitatem venient: quod egredi

ne se non suscipiantur non credunt.

Unde ad perpetuam iugum psephum.

Tamen minime trepidat: quanto eis bona

est que gressant mala putant.

Unde et quasi pteris.

Hoc est sine timore pteri ptepti.

stultus operatur scilicet ut dicitur puerum.

Emperies ubi sapientem timet et declinat a malo: ibi stultus transiliet

et confidit.

Emperies et ita illuditur a puerum.

Et ubi in bonis trepidat iugis atque

sapientem: quoque in opere in manu dei sunt: eo quod nestri sunt finis suum.

Si omnia in futurum resuuntur

mīcta: ibi ipē i malis ita seruit̄ ē. quasi iustoz op̄ea habent̄ Cit̄ vñ Hūt enim fa-
 tuoz vota i his q̄ t̄ ḡsp̄tū apparet̄ iorūda: q̄m̄ reuen̄ stulta s̄nt et iſana. Quia
 cor stultoz ubi lenita Cit̄ vñ Et stultitia c̄tudū stulto Pu xv Prudētia v̄o re-
 rū exi⁹ metit̄ vt d̄ boeti⁹ i de ḡsolanoē ph̄ie Et q̄m̄ extrema c̄tudī luct̄ om̄p̄at
Pu xvi Ideo cor sapientū ubi tristitia est vñ Pa i corde ūsantes p̄n̄is finē leticie
dicit̄ c̄tudī: q̄nd fruſtra derip̄as Cit̄ 2 Qm̄ v̄o f̄m Gilbertū ſup̄ rāta ſimone
Vrm̄ Vult̄ mētē m̄ptat̄: et m̄t̄nos aff̄iſ ſaneſ eloqt̄ Inde ē p̄ dū iuſti atq̄ ſa-
 piētē emēdādīſ malis itend̄: grauitatis habitū assumūt̄ ut i ſeip̄is n̄ ab aff̄iſ
 ſacie diſenīat̄: et qđ ad eff̄m̄ eff̄m̄ valent̄ emēdādo ſondāt̄ Per tristitā enī vult̄: am̄us
c̄deriḡt̄ delinquent̄ Cit̄ vñ Et q̄m̄ f̄m trecoū vñ moꝝ ca xxi Hor vñ uſciuſ ſp̄ p-
 briū eſt̄ ut q̄lo ipē ſueū: tales ſibi giūgi et alioſ velit̄: diuerſitatē vite refuſiat̄: et
 h̄ ip̄m̄ alijs nūt̄ q̄ ipē amat̄ Ideo ſe ſtult̄ q̄ exultat̄ dūt̄q̄t̄ i reb̄ p̄fimis. et v̄ſant̄
 ut d̄m̄ ē i iorūdis. prudētū ſba eo ſibi on̄ depuſat̄: q̄ a laſtria quā appetūt̄ iorūdi-
 tatis ex̄te diſordāt̄ vñ et bñ ſapiēs aut̄ Quia q̄pedeſ i pedib̄ ſtulto doctriṇa: et q̄ſi vi-
 rula manū ſuſ manū dext̄ez Cit̄ leſiati xii Pa ut aut̄ Gregorij ſoꝝ m̄ n̄ ad
Pratib̄ hoib̄ iuſtoz ſba ꝑtūlbi paui ſonuerit̄ mīta ſūt̄. q̄ eoz viria reſeruit̄:
 audiūt̄ grauit̄: et tū ab oē iuſtoz ſapiā culpas iſrep̄at̄: ſtultoz aurib̄ q̄uasi ſiuria
 loquacitatis ſonat̄ Et ideo ſtulti q̄ quaſi grauit̄ ſe prudētū v̄bis m̄dicāt̄: ſbere
 illis audiūt̄ ex̄ ſtētu reuſant̄ Quā ut ſapiēs aut̄ Quaſi tū dormiēt̄ loqt̄: q̄ noſt̄ ſtulto ſapiāz Cit̄ xxi It̄ q̄ oīa Idē ſapiēs i v̄bis thēāt̄ p̄missis ab orisru ſa-
 tuoz p̄ q̄ſiliū v̄l̄ roſp̄tōz vicioz nos q̄ſi diſuadēdo reuocat̄ d̄rēs Quā ſatuo q̄ſi
 denti i ſtultitia ſua Cui accordat̄ qđ alibi d̄ Cū ſatuo ne q̄ſiliū habeas No enī
 diligēt̄ poterit̄ niſi q̄ ip̄is plāt̄ Cit̄ vñ Et ē huī reſſatioň ſo duplex
Mo ex eo p̄ ip̄i emēdāi nō poterit̄ Quia q̄ſilia ſalutis ur̄ d̄m̄ ē nō recipiūt̄: et
 ſi reſepe rit̄ nō riſtodiūt̄ Pa cor ſatuoz qua v̄as q̄ſractū. oē ſapiāz nō retinet̄
Cit̄ ihu xii No q̄ poterit̄ v̄bis a ſua ſtultitia reuocāt̄ It̄ qđ et ne ſalomō de ſatuo
 loquēs Di ḡtudeis inq̄ ſtultū i pila. ſeriēt̄ deſuꝝ pilo: nō eribit̄ ab eo ſtultitia
 ei⁹ Pu xxi Ordo ne ip̄e ſibi ſapiēs arquēdo ſatuū. v̄l̄ iquietudinis ul̄ tri-
 ſionis mateiāz acquirat̄ Dirētē ſcriptū Pu xii Qui erudit̄ deriſoꝝ: ip̄e ſibi
 ſiuria ſarit̄ Et q̄ arquuit̄ ip̄iū: geneat̄ marulā ſibi Noli arguere deriſorem:
 ne odet̄ te Cū um̄ ſtult̄ i ſe nō ſperet̄: p̄ amoninōz aut̄ coerpiōz poſſe emēdāi:
 ſed timet̄ pon̄ ad detrōra Pu xii q̄ nō amat̄ p̄ſtiles q̄ ſe corrip̄it̄: n̄ ad ſa-
 piētē ſradit̄ Pu xv f̄ ſi maſis obirafſit̄: odit̄ et i dignat̄ Ideo ab illi⁹ corri-̄
 hoē reſandū ee ſapiēs Pu xvi diſes de ſtultis et n̄q̄uis No iſendas carbones
 p̄tōz arquēs eos: et ne iſendas flāma ignis illoꝝ Cit̄ vñ Et iterū Cum
 ſtulto nō mītū loquaſ Verua te ab illo: ut nō moleſtiā habeas: et nō coiqa-
 bels beris i p̄tō illi⁹ Defleſte ab illo et iuenies requie: et nō accidabēs i ſtul-
 titia illi⁹ Pu plūbū enī quid grauit̄? et qđ nomē illi niſi ſatu⁹ Cit̄ xxi Enī
Di enī reſp̄it̄ ſtulto velle vir ſapiēs ex aduerso occurrē et reſiſtē: nō poterit̄

sine turbacōis īquietudī ab illo iterū faciliū resiliē. Quā scriptū ē. Quia vir sapi
ēs si cū stulto gredēt? siue irascit? siue rideat: nō tūmet requie. **P**ū. **T**xt. Et hī
oīb̄ habeat? stulto fatuitatē obstinaciōis q̄ filiū q̄ tēpñēsis: ut ab illo declinet?

Orcio p̄cipalit̄ tūra uba thēlis p̄missa. **A**ncaritas elerhōis vtricq;
sc̄ v̄rse et fatu occursū discernēt. i h̄ p̄cipue attēdit̄ et p̄bat̄. ut
vtrisq; p̄missis ex rā et sine p̄ndet̄ discreh̄. alter alio p̄fēat̄. et ad
p̄sequendū eligit̄. **D**icit itaq; utilitas op̄eatiōis. q̄ mō et tēnōe p̄dīs
p̄ raptib̄ sibi fetib̄ zclāt̄ ruilib̄ v̄rse. fratne occurrir̄. finalit̄ ex m̄thpli fr̄tu
tā ei q̄ occurrir̄ qm̄ illi r̄ni occurrir̄. q̄m̄dat̄. **I**ta et obstinaciōis fatuitas. q̄
q̄ filiū saluus. et fratne corr̄phoīs remedū sp̄nit̄. detestabile plurimū rūsaf̄.
et tūq̄ q̄ fidēia demōstrat̄. **Q**uid enī detestād̄ apli? q̄ p̄prudētē quēq; q̄ fidē sibi
ip̄i i stultitia sua? cū māfeste p̄nūciet sapīo. q̄ oīs q̄ q̄ fidit̄ i rode suo stult̄ ē.
Pū. **XVII**. **E**nēadmodū enī aut p̄het̄ p̄o xxm̄ p̄ q̄ cōfidit̄ i dño sicut mons
sion nō q̄m̄onebit̄ i etnū. **E**t sicut d̄. **C**risti p̄t̄. **C**en̄ q̄ fidit̄ i dño nō
minorabit̄. deficiēdos a v̄tute iustitia siue p̄fūmo trādu s̄ iā fortissis afferunt̄
est: s̄ p̄on̄ proficit et suorescit i augmēto p̄fert̄ smālis et v̄tutis. **D**icit itaq;
Jeremie xvij. **Q**uod bñd̄s vir q̄ q̄ fidit̄ i dño: et eis dñs fiducia ei? **F**rit enī qua
si lignū qd̄ trāsplātāt̄ sup̄ qd̄ qd̄ ad humoēz mittit radices suas: et nō time
bit cū venēt̄ estius. **E**t eit̄ foliū ei? v̄rīde? et i tpe sūcītās nō eit̄ sollicitū: nec
aliquā desinet fac̄ fructū. **S**ic a contrario de fatuas et tumētib̄ dirit̄. p̄ destruci
sūt q̄ fidētes siue virtuti: exerat̄ ē cī illos de p̄ sup̄bia eo. **C**risti xxi. **V**t̄ qd̄
maledic̄ aut **J**eremias ē hō q̄ q̄ fidit̄ i hoē sup̄le p̄cipalit̄. et mīlo magis q̄
q̄ fidit̄ i seip̄o: et p̄t̄ carnē brachīn̄ suū: et a dño recedit̄ iō ei? **F**rit enī quasi
mirite i deserto: et nō videbit̄ cū venēt̄ bonū: s̄ habitabit̄ i sūcītātē i desfo
i terra salsuginis et i habitibili. **J**eremie xvij. **C**enaffi. **Q**uasi dicit̄. **I**ta ex
sūcītātē et arescit̄: ut q̄admodū mirū huānis v̄sib̄ aptū nullū faciat fr̄tm̄
s̄ exsūt̄ paret̄ tm̄ ad tēdū sem̄piterū. **S**ec̄ solū sic a bono definiēt̄: verū
erā p̄cipitabit̄ i oē p̄t̄: ut cotidie de malo vno: achēte diabolo volutet̄ i
alīud. **V**t̄ i p̄leat̄ i eo qd̄ scriptū ē. **Q**ui q̄ fidit̄ i rochitātib̄ suis ip̄ne auct̄
Pū. **XVIII**. **V**t̄ s̄ i p̄igat̄ i oē farīn̄: sicut rapit̄ stipula an̄ facē v̄t̄. **V**n̄ nū d̄risser
dñs de huūsmōi. **J**eremie xim̄. **D**isseminabo eos q̄si stipula q̄ v̄t̄o raptat̄ i desfo:
s̄būnēt̄ prohn̄causta dīces. **H**er sors tua. p̄o q̄ mēsure tue. q̄ oblita es mei: et ro
fisa es i mēdario. **I**n mēdano q̄ fidit̄ oīs q̄ q̄ fidit̄ i hoē: q̄ oīs hō mēdar p̄o xxvij.
Nāp̄ime at q̄ q̄ fidit̄ sibi ut hīc i thēte d̄ i stultitia sua. **E**a p̄t̄ huūsmōi
fatuoꝝ occursū. et obstinaciōis eoꝝ fatuitatē detestād̄ et declinād̄ fac̄ arbit
rat̄ sū elige magis utilitatē op̄eatiōis et p̄ p̄n̄ i tpe q̄ variae a tumultib̄
debē donauēt̄ ad occursū me v̄sarū sp̄nālū p̄ raptis sibi foetassis fetib̄
req̄rend̄ emulātū sp̄arae. **Q**uod f̄. **M**intellēm̄ tēnōe mee et p̄posīt̄ p̄nt̄s.
pro vēnerādi p̄t̄s et dñi mei berōis cū nomē i latinū v̄rsū sonat̄ p̄orib̄

29

monasterij regulâu bñc manâ i syon ppe beu wörk rui potissime deuonoi ac reverentio
i sequenti opusculo tñenioli mei pñitas desudabit. oñq pñm et frñm ordinis pri
nri qmodo et utilitate p me nō posse arbitrat sñ fici efficacit quasi de vñsarum
moesu. fñna videlicz pñcipalit coerpnœ. q pro fetu suo recuperanœ ac fa
lubritate zeli emulacio ab eisd vñsis nris potissie exeret. de diuinaru pratis
scriptiæ. flostulos qdā sine herbas medicinales i vñu colligere modoq pñitas
tñenioli mei i vñu qdā tractatuli formâ ostendere. cui uicione nisi despiciat.
coruðe posset ad coerpnœ fñne zel obsequiu pñorâ. regulâu ad exercitium
et ad mod vñ a nimio tepearâ. Inscripat icti qd placet. et qd forte p veneam
pñc meu pñfatu man offededit opusculo istud: et ita legit: ut nichil ibi qtra
veritat aut ruiuslibz ruiusq meli aut alit pñr veritatē sentienti in dictu et au
toitare defendendu agnoscat. Har eni pñm pñstanœ q hñc ex aliena messe me
dicata ostendere poteo. siat lector mi eē collra: ut pñt sciez suas. nichil eoz q hñc
reperi et ita definitu eē accipi veli: i qd si pñt inuestigacione pñria ut meli
sentienti informacione aliena alit me sentie debuisse i strutu fuo i nō aliter
me sensisse penitebo: et spreto errore. onse adherebo ueritati Per eni disredo
pñtate men pñt etf intençez i nonnullis erraturâ i quibz smi iuria potero
nō iuste reprehendi. In quibz quoq nñ emendare qfundar qd ut i matela at i mō
forte i traute deliqrim. Nō eni ignoro foë impossibile plua dicere aliqui nō
fallere: nichil i huânis eē pñm: nichilq iuxta Oratû i libro odarû. ab
oñ pte bñm Et iuxta frânsru petrarchâ poetâ noiuissimâ laureatum
i sua affrica: diuinu eē dñx taxat qd labet carz: tu er qñq sonas r vauesat
homer i turrej maro. pede claudiz uno Forrectoz. utq se beninolâ
efficiuntur hñc scies ois recte tractans nñnoez. ut a cepheso errore rito resiliat.
errasse se doleat: atq iuete appleruleto magie i rebz ad vite religioez pñne
tibz therreat ueritati. Cum aut rui legé plaruerit et magie pñs spñiales
ad quoq pñs opusculu qspñm forte dirinatū fuit pñ visrea diuine mie
obnix rogo. ut si qd forte i notâ vñcioz qdā reprehensibiliu platoz hic i sonu:
erit nō ita sibi attrahat ut hñ quasi i ipso suffillatioez narrasse me patet.
et qsi obliqsim diuine smi. q pñcipi cuiuslibz populi mei maledicere prohibit sñ
Exodi xxi. ut eni vñbis iheromî ad nepocanu de vita cteiroz et mōartoz
vtar Reminē spâlit mea uba pulsabut. De aſfedis et uiridis vñcis et
vñtibz gñalis ē artio. Vñ si qd i dignâ voluerit pñs de se qd sit qfirebit.
Eni eni pñr euod ad pñmarciu et marcellâ sine noie qd vñcia scribit i qui
trasfit: accusator ē sui. Vñ quos ei qd corriget i xpô depñcet caritate i ne
sñ qdplarioe uilitatis mee. a scis debita i sententiâ reuerentia sñtrahat:
aut spñs sancti uba gñpnat.

*Incepit tractatus qui dicitur berolition de corre
tione pñriorum Capitulum primum*

Quod soli prelati propter peruersorum perturbationem
non dnt ab illo n̄ correptione desistere //

Cripte amicū tuū: sepe enī fit cōmissio **C**itlē
stirix. **D**ū alias ī copulatiōē cūsdā tractati
li de mēhs sterilitate de volūtate veneāndi p̄s
bos mei ad rocatū rūusdā sp̄calis amici omni
parer: accidit m̄cide ast quēstionē mateiē qua
detinebar de offensiōē sc̄atnā. q̄ iā ī alii tracta
tulū sp̄cale trāsserre p̄suas̄ oratioē: asepi op̄is
sep̄itentis: aliqd colligēdi de coep̄tioē **A**d qd̄
n̄rū fariē ī noīe dñi nr̄i ih̄u xp̄i de quēstione
p̄missa quēo. In statē r̄firmitate p̄mō p̄ntis q̄
vix aliquis sine aliquata offensiōē cripti posse vider̄ tūtū hōi sit. q̄sp̄tis
desertib̄ et excessib̄ alioz tācē oīno. ne īrepādo illos offendat: ut criptido
vērūlo se sc̄atne offensiōē gr̄pone f̄. Et p̄mo qd̄ de platis quozū ē q̄ vnuise
expeditū n̄titudinī cōmissor̄ p̄uidē. facilis ē et expedita r̄m̄sio. q̄ dñi ex p̄le ip̄oz
n̄o occurrat p̄petu. teneat̄ n̄o solū monē: s̄ ubi n̄tē fuit er auctoritate etiā coe
rigere publice deliquētes. **R**er ī h̄ adeo vereri quozūdā p̄usor̄ p̄turbationē
quo m̄i cōmunitati vtiliora p̄uideat. **V**ir enī aut Gregor̄ 2° lib̄ m̄o pastoūlū r̄a
x̄n̄. p̄sp̄ue canēd̄ ē platis ne dū huānā pacē numis desiderant̄. p̄nuos hōz
mores neq̄s redar̄guāt: et q̄sentēdo p̄usis. ab auctor̄ sui pacē se disiūgāt̄
P̄edū huānā sois iurcia metuūt: m̄ti ni fedēs distēnōē feiant̄. **Q**uid enī
est p̄ax trāsitoia ī p̄ulē diligē. s̄ ip̄z a q̄ ip̄ressa sūt n̄o amāc̄? **H**ūc dāvid.
qui cū totū se ad fedēa pacis īterne q̄strūfet: testat̄. q̄ cū malis q̄ordiā n̄o
generet dices. Rōne q̄ oderūt te dñe oderā? et sup̄ imicos tuos tabescbam
P̄s̄o odio oderā illos: tūm̄i facti sūt michi. Inimicos etenī dei p̄s̄o odio
odisse ē: et qd̄ facti sūt diligē. et qd̄ faciūt īrepād̄? moes p̄uoꝝ p̄me: vite
prodesse. Pensandi igit̄ ē. q̄n̄ ab īrepād̄ quiescat̄? q̄nta culpa cū pessimis
tenet̄ si p̄pheta tant̄ hor velut ut hostiā deo obtulit. q̄ q̄ se p̄ dñō p̄uoꝝ ī
imicinas excitauit. **H**ūc ē q̄ trib̄ leui assūptis gladiis p̄ castroꝝ media tū
sic̄. q̄ ferēdis p̄tōib̄ noluit p̄c̄: deo man̄ dīcta ē q̄serasse. **H**ūc finies p̄tān
tūuū grāz sp̄nes. roeūtes cū madianis p̄culit: et irā dñi irat̄ placuū. Hinc
p̄ sem̄ip̄az vētas dīct̄. **Q**uid putatis q̄ pacē vēi mutte ī terrā? **N**ō vtiq̄ s̄
gladiū maloz nāq̄ amicinas dñi iūghim̄: culpis ligham̄. **M**n̄ iōsaphat̄ q̄ tot de
ān̄acta vita p̄sonis attollit̄: de achab regis amicinas p̄ne p̄atur̄ īrepāt̄
sui a dñō p̄ ylhetā d̄. Impio p̄bes auxiliū: et his q̄ oderūt dñm̄ ī amicicia
m̄tēis? et idcirco irā dei qd̄ merebās: s̄ op̄a bona tuēta sūt ī te eo q̄ abstu
leis lucos de tra īda. Ab illo ei q̄ sūme rect̄ē eo ip̄o īā disrepāt̄: q̄ per-

Quod peruso
ru imicicia no
est iustis hēndā

versorū amicis vita nra grotat. **H**ec ille. **V**bi q̄ cōis vilitas. et retoz
salus erigit: maloz patē corripēdo viaa p̄lat' bon' exacerbae inūme
ptanessit. s; eis q̄rit. **C**uia sicut dī dīcō dīcō in culpa. **N**ecluse
rū possis pturbā pūsos: nichil aliud ē q̄ souē. **N**ec curz scripulo q̄sen-
tiois occulte: q̄ māste esto facinōi desinit dñuare. **E**t sūt vba s̄i v̄sidoi
Thyodis. In tali enī articulo si publice p̄stantes corripēdo p̄lat' turbā
negligit: id q̄fē p̄cīculo expōit. **C**uia iuxta vba leonis sp̄e ad ep̄m
aquilegiē. ut h̄r dīcō bīfē. **I**nfectō. Talis p̄lat' deses et negligēs
ad suor̄ sb̄ctoz. **I**serhōez mīta nutrit pestilēā: dū maloz tūminans
et offensioēs timēs. austēioēz pessis dissimulat adhibē medicinā. **R**am
iuxta sūta. s̄i Ambro lib' de offirze. dū er tali timē vni indulget idigno:
ad p̄barōis ḡtagū p̄uocat vnuersos dū. s; facilitas vēe icentiuū tribuit
delinquēdi. **E**t iux. Petru. damiani ad wolfredū ducē dū vltōie seuē
trans r̄sua r̄p̄mit: temeraria delinquēdi licēa relaxat. **P**ot q̄ petrus
apt̄ s̄rō clēti sribēs. **D**i te iquit muli ex fib' p̄t r̄fōez iustie odio
habueint: ex h̄ q̄d nō ledēs: q̄ ex huismōi odij̄ amore tibi q̄slibitur
dei. **E**t ideo satige magis ac refuge: ne landēs ab ip̄s: et ne a pessi-
mis diligas. **H**ec ille. **C**uāus aut̄ ista potissē ad platos p̄meat qui
sb̄uersoib' disciplie h̄nt ex adūso q̄surgē. et murū se oppone p̄ domo
dei: q̄ p̄m nre ē p̄mos t̄qua molēciū ip̄et errūpe. et q̄sligēnū iut̄ sus-
tine. **N**erthilom̄ t̄n̄ bonos frēs emulātes carismata meliora et zelātes discri-
plinā: plurimū q̄solant. **C**ui sepe p̄ eo p̄ tēde nolāt ad laxiora tēdētib' plu-
rimā ab eis molestia patiūt. **D**ifficile enī ut aut̄ jēo glōos̄ id q̄dracte-
mali smōe t̄quoz enadit obḡbria: cui ē amica iustina. **C**ui t̄n̄ t̄ h̄ ad
q̄solanoēz occurrunt s̄rō iohāes cristost̄ dīcō q̄ meh̄ ē odū p̄t̄ dēu: quā
amicia q̄ ē p̄t̄ dēu. **C**ui enī p̄t̄ dēu amam' debitoē deo sum': sed
rū odio p̄t̄ ip̄m habem': debitoē eū nobis farim'. **H**ec t̄n̄ anotādū
p̄ rigore correptionis p̄t̄ ad coartiuā emēdationē sine cohibitionēz ma-
loz p̄cipue p̄lm̄: ut dīm̄ ē ad platos de rū exhibitionē h̄is quib' ner-
dū cuā q̄missa aut̄ dispēsatio credita ē mōr sollicitudo trūbit. nisi
pro q̄nto ut ifra patet zel̄ disciplie t̄n̄ frātia cātātē requirit.
Put de h̄ loquēs bīnard' sup̄ cātia cāticoz. Amico t̄st sp̄osi id est
plato alia rō ē diligēt̄ obseruādi ne q̄s p̄t̄: et explorādi an p̄t̄:
et emēdādi si p̄tm̄ fucit. a q̄ sane nūtāte sp̄osa libēā ē: soli viuens
sibi et ip̄i quē diligit sponso. **H**ec bernardus.

D **E**apitulū secundum de trib' p̄cipaliter con-
siderandis circa correptionem finternam
Ro his ergo qui absq̄ cuā regimis sic cuā aliis vi-
uit simplici t̄ q̄mū: de quib' dīx̄taxat hic nobis

D **C**uod neflūfētes
p̄lan i roarephoe
lotū q̄fē p̄cī-
lose i serhomis er-
ponunt

T **C**uod iusti malez
odia diffitulter
enadunt

V **C**uod cohibino
coartiuā maloz
plans et no subdi-
ne incubit

H
Quod coreretio
fratna mdit sb
prepro. et q e duplo

interno ē: quō se ad huiusmōi corpīoēs mutuas sine amonīoēs sp̄iles
h̄e dñt ope p̄tū duxi aliqd amotae videt aut m̄ta huiusmōi corpīoēs
onesquātū ad p̄nō suffit tria p̄ipue q̄sideāda oſtrurere h̄ videlicē

A
Quod coreretio
fratna mdit sb
prepro. et q e duplo
Pietas iudicioris cohēdare. **A**mittētē obliktatioēs n̄ videlicē ista
Qualitas exerūtioēs fratna corpīoēs sit de n̄tūtē et quō mdit sub
prepro Ad q̄o fīed̄ notādū ē s̄m thōz i e z q̄ 33 ar 3 i roe q p
duplo ē coreretio sue merpno **V**na qd̄ q̄ ē art⁹ rātatis. q̄ sp̄enālē tēdū
et ordīnat⁹ ad bo⁹ p̄tne. h̄ ē ad emēdātōēs fr̄is deliquens. p̄ sp̄hēm
amomīoēs. Et q̄ talis ē art⁹ rātatis. iō p̄tne ad quēlibz rātatem
h̄ntē. sue sit sb̄dit⁹ sue plāt⁹. Et de har di i ranōē xxm q̄ 3 p̄ tā sacer-
dotes q̄ reliqu fideles sumā dñt h̄e rūm de his q̄ perēt̄ quāt⁹
eoz redarguēt̄ aut corigat⁹ a p̄mō aut si ioveritibiles apparet̄: ab
emīa separat⁹. Alia ē coreretio q̄ ē art⁹ qdā iustine et ordīnat⁹ et tendit
ad bonū roe qd̄ nō solū p̄nāt̄ p̄ simplicē amonīoēs fr̄is h̄ interdum
enīa p̄ p̄mīoēs ut alii a p̄mō hmētes desistat. Et talis coreretio p̄tmet
ad solos platos. q̄ nō solū h̄nt amone: h̄ eri corigē p̄nīedo **H**ec thōz
Et de tali coreretio **V**eneri iō clementia ad nērōē dīt q̄ i vīndictādo
sue corigēdo. h̄ tria lex seruta ē. q̄ p̄t̄eps quoq̄ sequi dīt ut aut eum
quē p̄nīt emēd̄: aut pena ei⁹ reteos meliōes reddat: aut ut sb̄lat̄is
malis seruīoēs reteri vīnat. Et ad idē **A**gelli libro vi p̄nīēdis
m̄q̄ p̄mō tres ē causas crīstiatū ē **V**na rū adhibet⁹ pena cūstīgādi
atq̄ emēdādi grā: ut is q̄ deliq̄t attēnoē fiat coreretioēs. Alia rū
dīfūtias ei⁹ auctoritasq̄ i qua p̄nīat⁹. tuēda ē: ne p̄missa animad-
uersio. q̄tētū ei⁹ p̄nāt **T**erra p̄t⁹ er⁹: ut retei metu pene terret⁹.
Hec ille **H**ar corpīoē n̄mo p̄nī coreretioē maiol⁹ derelicta: de p̄ma
q̄ ex mātātē i amonīoē q̄sishit p̄sequam⁹. **H**ec līz eri ad platos magis
p̄mīat p̄t̄ dirūt. **C**loīsōg ierom⁹ sacerdotū noīe ut mōis est dīvīne
scriptū platos p̄ipue signifīat⁹. Dacerdotes studeāt illud cr̄tētē
splere. **S**i p̄nīauēt i te fratnū eīt. Et **A**ugustin⁹ libro i° de rūmātē
dei. h̄ oñdit roe dīcēs. q̄ sicut p̄p̄la bñfīria. p̄t̄ dīz aliq̄s exhibere
illis quoq̄ rūmātē h̄z: ut eri bñfīria sp̄uālia p̄t̄a corpīoēs
dōtrīmā et huiusmōi magis dīz sp̄ēdē illis q̄ sūt sue rure commissi
Richiloi⁹ tñ quāt̄ iuxta p̄missa pōnoe illis et cr̄mīoē rūmātē sūt
ad talia. nō p̄ h̄ cr̄mīt⁹. eri alii nō plati qūt et ip̄i dīvīne p̄prepro
astigant⁹. ad huiusmōi corpīoēs p̄ loro et tēpēdē oportūm̄ ut p̄ate-
bit. Et h̄ p̄ipue si se h̄o nō rūmātē reū i equali illi maiol⁹ p̄cato.
q̄ illud ē de q̄ alii corripe parat. **T**ut em̄ tenet̄ frēs delīquētē
corripe mō et forma iferi⁹ assūtātē. et si nō auctōtātē offici⁹

I

31

qd^o solāmō est plato: tñ dicitate meriti De veitib^o et cotidianiis ministris
p̄mis reūtabiliib^o: quo ad sp̄edimētū coerpiōis mutue et amonitionis
fratne nichil ē ad p̄n^s Cūia si sit: tūc nō alii debet̄ corripe delin-
quētē cū nō sit sine delicto Iuxta illud l^e iohīs 1° Di dixerit q̄ p̄tm
nō habe^b: nosipos sedurim^o et veitas i nobis nō ē Di vēo i equali vt
maiori p̄co. sum^o q̄ corripe ut corripe param^o Et p̄st̄m si publicum
ē p̄tm nr̄m vth^o a coerpiōe tessam^o Et h^o de ḡfro. q̄uis īminente
nūtātē aut aliqua euīden utilitate p̄mu vt bōi rois p̄t p̄tm p̄edes
a coerpiōe fratna p̄sh serreta nō p̄hibet^o Verus ē de coerernō sine
coerpiōe publica quale et plan exeriset publice iudicando et puniendo.
vt frēs coūmē publice accusando et p̄clamādo Aut de his pulchre
s̄r̄ thōs 2° 1° 133 ar 7 i cor q Vtrū p̄t̄ possit corripe Correttio iūt̄
delinqūens p̄ p̄m ad aliquē p̄t̄ i eo viget r̄m iudicij rōnis p̄tm
aut nō tollit to Bonū natūle: q̄n remaneat i p̄mātē aliq̄d de recto
iudicio rōno Et f^m hor p̄t̄ sibi q̄p̄e: altā del̄m arguere Sed tñ
p̄t̄ p̄tm p̄edes sp̄edimētū qdā hinc coerernō affert^o p̄p̄ne p̄t̄
tria Pmo qd^o q̄ ex p̄to p̄eden̄ iudicij reddit^o ut aliū corrigit: et
p̄p̄ne si mai^o p̄tm q̄misit nō ē dign^o ut corrigit aliū de minori
p̄to Vn sup i Math vii Tend̄ vides festinā r̄f d^r Iherōl^o De his lo-
quit^o: q̄ cū mortali crīmē tenēat^o obnoxij mōra p̄mā fāb^o non
gredit^o Ordō a talib^o reddit^o i debita corrige p̄t̄ scūdalu qd sequit^o
Et corrige. si p̄tm coerpiēs sit māfestū Cūia videt^o q̄ ille qui
corrigit nō corrigit ex mātare si magis ad ostētatiōe Vn sup illo
Mat vii Orū dīcis fā tuō r̄f q̄ p̄t̄ Crifostō In q̄ p̄posito p̄m
Ex rātātē ut saluē primū tuū^o Nō q̄ teipm an saluēs v̄is f^o
nō nōs saluēs^o q̄ bonā doctrinā malos act^o relare: et sciēne lou-
de ab hoib^o q̄rē Terno p̄t̄ supbiā coerpiēs i q̄ntū s̄ aliquis
p̄mā p̄mā p̄p̄edes. serpm p̄mō p̄fert i corde suo. p̄mā eius au-
steā seueritate diuidim^o acsi ip̄e ēē iustus Vn Aug^d de fmōe dñi
i mōte Accusacē māt̄ virtū officiū ē bōz: q̄ cū mali faciūt alienas
v̄tes agit^o Et ideo sicut Augusti^d i eod^s Cogite^o cū ali que res-
hēdē nōrūtēs nos coegit^o utrū sit tale virtū q̄ nāq̄ habuimus
Et si sit: tūc cogite^o nos hoib^o ēē: et h̄rē potuisse Quod si habuimus
et iā nō habem^o: tūc̄at memoiz̄ rois fragilitas^o ut illā coerpi-
one nō odiū s̄ mā p̄edat Si aut̄ iūnerim^o nos i eod^s virtū^o nō
oburgem^o: s̄ igemisca^o et ad equalit^o p̄t̄endū iūtem^o Her ille vñ
aut̄ ad sp̄edimētū equalis m̄pa vt maior nullo modo^o p̄missorā ab-
stineat: manz ad obligatiōe fratne coerpiōis māta veitatis Math xvi
Si petrauerit i te frat^s tu^s magis aut̄ si i den^s si i m̄re^s ḡnumem

Quod minutū p̄mā
nō p̄hibet aliquem
a coerpiōe fratna

Quod i majoribus
p̄mis exis̄t̄ coeripe
nō d^r p̄p̄ne p̄ter
tria

E
Quod coeripere
p̄mā ē bonoz̄
officiū Et q̄ d^r s̄ia
mōrdit^o cū q̄sida-
noe p̄mā defectus

si ḡmūnē oḡrechānōeꝝ. rōm̄ disciplinā. si ī p̄imū tuū quē diligē
teneſ ſirū teip̄m̄ eiusq; iūriā p̄uſāe rū potueris: corripe eū inter
te et ip̄m̄ ſolū **Capitulum tertium Quod obligatio**
fraterne corrēptionis colligitur ex tribus

C **Quod tria vniuersitatis mādant de p̄imo ſuo**

Quod mādant alioſ tedit p̄imū ſui vel offendit

C **A** **T** nūt euīdēn̄ mōteſrat quēadmodū vnuſquę alt̄i quo
ad āmoninoꝝ ſue coeſpoꝝ fraternā et mātutinā rō
dit: ex p̄eſto diuino obligatō ſiderādū q; h̄ obliuſatio
q; p̄n̄ b̄reuitati ſans ē colligit² ex trib⁹ ſs
Driptuālī attelancē **N**omo q; fratne corrēptionis mātias et obligati
fatuālī p̄moſtratione colligit² Ex ſcriptruālī attelancē **T**eſte nāp
horialī coeordinationē ſcriptruā diuina **E**t xvi vniuersitatis māda
nt de p̄imo ſuo ſi nō ledēdo. diligēdo et corrēpiēdo **N**omo mā
dant de vniuersitatis de p̄imo nō ledēdo. neq; i p̄ſona p̄ occaſionē. neq; i
ſama p̄ detracțōe. neq; i amīna p̄ ſuſurrātōe. neq; i ſta p̄ furtum et
deſtāndōe. p̄ ut ſingulū ſans p̄ i diuinis ſcripturis **D**e orīſōe erodi x
Pro omīdes **D**e alia leſiōe corporali p̄ pupillis et mōruis iterū dñs loquit²
erodi xii. **D**i leſerīb̄ eos: vorifeab̄it ad me et ego graudā clamōeꝝ eos
et inſufnabilitur furor meꝝ p̄uñāq; vos **D**e furto vt alia q̄libet reali
dāp̄nifirānōe **E**rodi xxi. **D**i leſeūt quifq; quisp̄ia agri ut vineam
p̄imū ſui et dimiseit uimētu ſuū ut depaſat̄ aliena: quicq; oph̄
habuēt i agro ſuo vt i vinea: p̄ dāp̄ni eſt manōe restituet **D**e furto
Erodi xii. **P**ro ſurtū ſanies **D**e detracțōe **E**rodi xiii. **S**olite detracțōe alt̄ut²
De ſuſurrātōe **L**euiti xix. **P**ro eis criminatoꝝ et ſuſurro i populuſ **T**
Drodo de mādant vniuersitatis de p̄imo diligēdo ſue amīo ſue iūmō
at **D**ath xv. diligēs p̄imū tuū ſirū teip̄m̄ **L**euiti xix. diligēſ cemīcū
tuū **C**lare vi. diligēſ iūmōs v̄rōs b̄nſarite his q; oderūt vos. et ova
te p̄ p̄sequētib̄ et calūnīatib̄ vos **T**erno mādant de vniuersitatis de p̄imo
ſuo corrēpiēdo **D**ath xviii. **D**i perauēt i te frat̄ tuū corrripe eum
mt̄ te et n̄. **C**rī ſi p̄eiuſſ ſterrogas: ne vniuerperes quēq; **E**t n̄ int̄
rogauēis corrripe iuste **C** et iterū ibi ca. **xix.** **xix.** **C**orrripe amīcū nefo
te nō ſtelleat̄: et dirat̄ nō feri? aut ſi ferēit: ne iterū addat ſac̄e
Corrripe p̄imū tuū nefo te nō dixerit: et ſi dixerit nefo te iteret **C**orrripe
amīcū: ſepe enī ſit ḡmiſſiō **C**orrripe p̄imū amīcū ḡmineis: et da
lorū timō **C**apitulum quartum **D**e dupli carita
te necessaria chieſi fidelibus

E **F** **E** **R**ūdo principalē obligatio et mātias fratne corrēptionis
colligit² Ex ſigillālī p̄moſtrationē **L**euiti xvi **E**rodi xxi.
et iterū xxi. p̄ ſep̄iſſe dñm filiis iſrael iſrael ut
iter ſetēas oblāndōes p̄mīcū ſuū. auri argenti. pilorū

32

apreoz & recteoz offerrēt etā ad vñū et fabrīcā tabnaculi et sāctua
m̄. rotū biq̄ tūtū. Dimit̄t̄ enā ibi i sequētib̄ m̄. xv̄. nubet̄. idem
rot̄ bis tūt̄ int̄seri Sughumēali sūm̄ pōt̄fis. Quid aut̄ aut̄ Ḡreḡj̄
sup̄ exerhiele li 2 om̄e m̄. b. p̄ rot̄ nisi cūt̄as designat̄: q̄ s̄ flāma
amois attendit̄. Sed rot̄ iste bis tūt̄: q̄m̄ nō solū ex amois dei s̄ erp̄
primū r̄ta cūt̄as flāmat̄. q̄t̄ quisq̄ sit amat̄ deū ut gr̄imi sibi r̄o-
misi curā relinqt̄. adhuc t̄ eo rot̄ semel tūt̄ ē: et quisq̄ sit amat̄ p̄ri-
mū ut minuat̄ desidēlū q̄ flagrāne d̄ ad deū. nō est i eo color tūture ge-
minat̄. Debe⁹ q̄ et amae eos cūt̄ quib⁹ vñum⁹: et ad illū tons desideris
anhēlē: i quo vēarit̄ vñum⁹ Her ille. Sed iā m̄. signa et opa veratis
amois ad primū nullū mai⁹ ē: q̄m̄ si ab eo quē diliḡt̄ mala p̄ virib⁹
et noriuā pellam⁹. Int̄ mala vēo et noriuā primi: si reprobālib⁹ q̄nt̄ū
est de se sp̄nt̄aka sūt̄ peiora. Si q̄ primū nō diliḡt̄: q̄ reprobiis mala fa-
mē. s̄im̄ nuditatē et retiās indifēnas. q̄nt̄ū sūt̄ ab eo nō tollit̄: vñq̄ m̄to
m̄m̄ illū amat̄: q̄ p̄t̄upatū illū aliq̄ p̄t̄o vidēs: āmonēdo. ītruēdo.
corip̄iedō si sūt̄ m̄m̄ libeāt̄. P̄cipit̄ q̄ dñs ut ad edificanōz sāctuarij:
bis tūt̄ rot̄ offert̄: q̄m̄ ad edificanōz primi. q̄t̄ eo dñs habitaē dīg-
net̄. ab unoquoz nūm̄ ſbuenēdo ītruēdo āmonēdo. q̄nt̄ū p̄ualet̄ ipen-
dat̄. Et q̄m̄ iſa cūt̄as dupla qua i amādo deū p̄imi curā nō reliqui⁹
magie ut dītū ē sup̄ planis q̄fruit̄. Ideo i ſigna ſum̄ ſacerdōis
festare i Sughumēali bis tūt̄ rot̄ ſlat̄ quisq̄ p̄cipit̄: ut obligatū
ſe eis p̄ primo corip̄iedo āmonēdo ītruēdo retoz det̄. Vñ de his planis
loq̄t̄ Ḡreḡj̄' p̄ aſtōlib⁹ libro 1° m̄. x̄m̄. Origenes eis ſup̄ gro dū. om̄e
p̄ro. magis ad p̄p̄ofitū loq̄t̄ ita dīces. Di dores m̄ſt̄ela legiſ aperias
ſcretorū larchana diſtrinas. pertatē vēo nō arquas. negl̄igēte nō rotri-
bus. ſeuēitātē diſipline nō teneas. obrulisti quid̄ rot̄. ſ̄ nō diſpli-
tū. Ignis em̄ tu tñm̄ illūnat̄: nō accēdit̄. Qui q̄ recte offert̄ et recte
diu dīt̄ i rot̄ offert̄ diſpli- tū: ut cū ſc̄e iſm̄iculō. lumē ſeuēitātē
admiſſent̄. Her ille. In quibus vñis īnuit̄ i diuini ſt̄uct̄a. rot̄ ſigni-
ſitā. erudit̄oꝝ et ſerpiōꝝ quā quisq̄ ex diuino p̄cipio exhibē debet̄
pro virib⁹ ad edificanōz diuini fabnaculi hor ē ſordis fraterni.

Capitulum quintum. Quod ratione mutue ſor- tis obligamur ad ſorceptionem p̄oe ſororum

Eris p̄cipalit̄. ſerpiōꝝ fratnē nātas et obliq̄oꝝ
colligat̄ ex ſociali coöordinanōz. tua vi deliq̄ ōc̄a xp̄i-
ani ſpeciali⁹ tñ hi qui i vñā colligat̄oꝝ oedimis ha-
bit̄ et cohabitat̄oꝝ vocati. tñq̄ ſp̄uales quidā mili-
tes i rastis aſſociati regi celeſti militat̄uri ip̄a ſor̄
ſocialitātē. mutuo ſibi op̄e q̄ſlu et āmoninōz q̄ferre. a p̄eūlīs

33

Quod maximum
dilatoſ ſraternit̄
ſignū ſerptio vñoz

De dupli ordine
religiosorum necesse
fari eisdem

Puam periculose sum
sit nolle deliqueret
amoneat et quod est suum
odij et vindicte

Puam ledit proximam si no corripitur
cum delinquit

ansare ac de temerario ausib' et p'scipu' oib'. simulq' nafligens et tenui
trepidante arguere se iuue tenet' et irreproba. **Vn' q'formis** ad hunc sen
su' q'paranoez q'grua nro p'posito adductis bis thob' sup' **smaz** dis
ig' de corporis frat'na art'z. **Htrn' q'libz** ex p'repto ad corporis n'om
fraterna teneat'. In ore q' dicit' s'malit'. q' sicut' i exerritu e' duplex
ordo **Vn' q' oib' exerent'** oedmat' ad duce: ali' quo singuli de exeritu
oedmat' ad iuue. In i g'usatioe hui' vite e' duplex ordo **Vn' oib' sub-**
dutoru' ad plati': ali' oib' et singulor' subdutoru' ad iuue. Et vires ordo
adit' sub p'repto. **Vn' ordo** e' ut plati' subdutor' dirigit: et subdutor' pre-
lat' obediat. **Veru' ordo** subdutor' singulor' ad iuue e': ut unus
quisq' alteri auxiliu' p'beat ad sequendu' bonu' suu'. Et ideo sicut' plati'
ex p'repto trahit ut subdutor' rur'a faciat' gerat: et subdutor' ut plati'
obediat. In roequalib' ad iuue ex p'repto trahit ut sibi iuue auxiliu'
ferat. no' solu' i corporalib' s' i sp'cialib'. Et io' cu' maximu' auxiliu'. per
corporis hoi' i sp'cialib' adhibet: ex p'repto dnuine legis ad h' obliga-
t'. **Her' thob'** Atturrit aut' ad q'firmatioez p'missioez et ro' et similitudo
Vno ro' **Quia** sup' i math' xviii. **Di** p'errauit i te frat' tu' et **Glo-**
Rabu' dicit. q' ita p'errat. q' fr'ez suu' p'errae videt et taret: sicut
qui p'errati no' indulget. **Her' glosa** Et videt' ee' q'grua ro' **Cenua**
sicut no' i dulc'es manz i r'ar'e et appetitu' vidicte. **Dir' erf' q' videt**
fr'ez suu' i periculo p'cti et p'ssumit' eu' posse p' corporis emedai. si no'
sart' min' p'errat q' si vider' eu' ignorat' ut ex furia tende i periculu'
corporis p'utu' i man' i miroz capitaliu' aut latronu' sive i p'recepto
aqua' ut igne et no' eu' auisaet' ut amoner' sive tener'. **H** aut' si imi-
ro suo faroz grauis v'ni' vindicta videt' et esset. Et hor' e' q' aut'
Augusti **Di** i'quies q' timicu' suu' periculosis frebrib' frenetru' fratre
currere videt' i p'recepto. nonne tuc' pon' malu' pro malo ro' der'z. si sit eu'
ire p'mitter' q' si corrigendu' curadu' ligaz. Et tñ tuc' ei molestissi-
m' et aduersissim' videt' q' u'liissi' et m'ordissi' ex tñsset. **N** plati'
ne salute recuperata tato' ubi' ei gr'as ager'z: q'nto min' eu' sibi pe-
prise sensisse sensiss. **H** id est par' nost' **Aud'** v'ndicta qu'nd'a
sibi reputabat restitu'. si ab his q' alio' forte q'ristauat'. min' pro'
inde de suis desertib' corripet'. **Vn' Cloios' Her' scribes** i epistola
Obseruo i'quit p' m'asuetudinez p'pi: ut si lesi te dimittas m' i n' me
virissim' lededo: malu' p' malo ro'das. **Ledis** aut' me si m' tenueris
errore meu' que forte tenueris i diris ut factis meis. **H** ille. Cum
igit' no' corripere cu' apparet' oportunu' q'paret' nolle i' dulgere
p'z q' sicut' ex p'repto m'atahis. h' obligat' indulge p'errati. sic eodz
erit' p'repto obligat' corripere delinq'et' **P**t' cui' p'repti omissoez

33

T nō corripiendo d^r Aug^o T libro de vbris dñi Di negligētis corripere: peccat
fartus es eo q̄ perrauit Hor enī nō esset: nisi p̄ huiusmōi negligētā aliquo
preptū omittat. **N**o aploq̄z eis adhuc firmarōez ei^d qd̄ dñm ē de
obligatioē preptōla ad fratnā corripioēz antedit similitudo de elemo-
sina corporali quā terrū ē suo loto et tpe. si i articulo mīlitatis mīde
sub prepto sicut dēmīat sib̄ tho 2° 2^e q32 ar^o i cor̄ qōis Ergo
et corripio frathā rū sit elemosina spūalis. i qntū ordīnat^o ad sap-
plioēz desert^o p̄ximi spūalis tā ex pte itellē q̄ ex pte art^o Cordi-
nat^o Otrīq̄ enī desertu p̄ corripioēz alioq̄ mō sbuenit^o. dñ deliq̄ues
a corripiente nō solū corruget^o verū eis erudit^o ut ifra patebit
Ergo mō eis sub prepto mīdit loto et tpe debitis vt mīt id sib̄
thōs sup^o 4° dis 15° q̄ i articulo secundo

C apitulum sc̄tum de tribus considerandis cir- ca p̄ceptum de corripione

Cum iqt^o iuxta p̄missū ca^o Corripio fratnā nobis mīubat
ex p̄cepto trāgressio aut̄ p̄cepti dē diuni obligat ad nūpā
mōrē. valde istud sc̄polosū videt^o. boīs et sp̄līrib^o fēib^o
qui iuste q̄ dūna p̄cepta q̄olib^o vēiendo suas ḡfūas
vulneraret. aut̄ de oī errato alios passim corripiendo qm̄
vt d^r er^o p̄ sepe fit ḡmissio. sib̄ sibi et alio nonas turbatioēs gnarāt
Ideo hic vtile videt^o circa huiusmōi p̄ceptū ḡsidēre p̄cipue tria s̄z
Dictamē obligatioēs **P**mo q̄ ḡsidere^o **D**ictamē obligatioēs qd̄
Heuamē excusationis videlicet q̄lib^o h^o p̄ceptū dirat corripied^o
Grauamē omissionis **D**o. q̄ notādū p̄. q̄ istud p̄ceptū sicut et
oīa alia p̄cepta affirmativa legis nō obligat sib̄ et ad sib̄ sicut p̄cep-
ta negatīa s̄ tñ sib̄ et nō ad se hor ē dīe nō nisi qm̄ oportet
ut de^r p̄ tpe loto et mō oportunit^o **V**n h^o s̄tālū logdo de tpe q̄ ad illos
q̄ ḡmissioēz nō hñt i platiū s̄ s̄tā tho sup^o 4° dis 19 q̄ ar^o 2^e **T**empus
q̄ quilib^o tēt^o corripē p̄tōrē ē trāplgr. s̄ nū p̄tōrē ē p̄ns. cū platiū absēt^o
absens. et cū platiū ē negligēt^o **P**mo nū p̄tōrē ē p̄ns **D**o enī tener^o
p̄ mīdū q̄rē p̄tōres ad corripied^o eos ut curiose obseruaēt et sicut
farta alioz ad rep̄hēdēd^o illos **V**ir enī s̄ribit^o **P**u^o **X**rm^o **A**de isidi-
eris i domo iusti et q̄ras i domo iusti p̄tōrē iiquitatē neḡ vastes
rejēm ei^d **I**s solū qm̄ p̄tōrē occurrat: nū q̄lib^o ex p̄cepto mīlitatis
tener^o corripē eū. **O**n s̄icē s̄ s̄tā tho i 2° 2^e q33 ar^o i solū 4° ar^o
q̄ illud q̄ debet^o alioz rerte et dēmīate p̄sonē sine sit bonum
corporale sine spūale. oport^o q̄ ei i p̄eda^o nō ex p̄tōtates q̄ nobis
occurrat. s̄ debita sollicitudīz hñtes ut ea iquirat^o **O**n sicut
ille q̄ debet^o perūmā creditoī d^r enī iquarē cū tpe sicut ut et dec-

tenod tripliū tñ
tpe eq̄lis corripe
tener^o equalem

Differēta mīt^o de-
bita alioz rerte
p̄sonē et debitū cō-
munit^o cōnibus

F
Quod plateret
quod sibi delin-
quere ut corripiat
non est eis exle-

bitum reddit. Ita quod huius spalit cura alium de eum querat. Ta-
lis autem est omnis plateret respondebit et singulis sibi missis. Cui si rayne
rum in patheolo ty de corpore fraternam quod querit illud. **P**ropter hoc dissimilat
curae festina suspiria amicorum tuorum. Quod ipse uno modo sic exponit
ut meum et fratres singulis sibi missis diligenter discutiat. **I**n
illud propter hoc diligenter agnosce voltum personam tuam. Abo modo ut vadat
et curat ad perentes ad corripientem tam medicum ad egrotos ad mu-
randos. **C**uidato assignat secundum Christostomum. **P**rima prior ira et veracordia
detinet et quasi ebrium factus letitiam somno effrotat. **D**omi oportet ut ad illum plateret
tam medicum ad egrotum vadat. **N**ec talis ratio non est equalis ad easdem ut unius frater ad
alium. **I**lla vero beneficia quod non debet recte persone sed recte omnibus primis sine corpore
lia sine spiritualia non oportet nos quodque ipsedam. sed sufficit quod ipsedam eiis quod
nobis occurritur. **H**oc enim quasi per quidam sorte habendum est ut dicitur. **A**uctor in de doctri-
nina libro. **D**omi et id dicitur dicitur de ipsis domini sicut admonet nos dominus noster non
negligere inire priam nostram non quod reprehenda quod non debet effici exploratores
vite aliorum sed videndo quod corrigitur. **T**ertudo frater ad inire et quibus primis
aliis tenet corripere priorum cum plateret est absens. **C**um enim plateret quod ex officio tenet
corripere veritatem non est ipsius. putat quod ad locum remotum premitur. Ita ita. quod tunc
non potest esse recursus ad eum tunc quibus ex precepto tenet corripere delinquente. **T**ertio
quibus tamen corripere delinquente cum plateret cum ex officio immixtus corripere. **L**uz sit
ipsius est tunc negligens. putat quod de oue sibi missa paratur curat. **E**t ideo ne
dilatio corporis prius detinetur dampnacionis. quibus tunc obligatus ex pre-
cepto ad corporis priorum. **E**t inquit istas tres causas si prioris ipsius
pastoris absentia et passus negligencia quibus tamen corripere delinquente ex
precepto. **C**apitulum septimum. **Q**uod tripli ratione
redit aliquis excusatus a correptione.

Deuod circa istud preceptum de corripione debe considerare. **I**n
nam excusationis potest enim fieri ut hoc ab erroribus huius precepti
Diffidencia erroribus delinquens. **S**epi erruerit sed non potest
Diligentia promissis presentibus. **N**omo ergo exru-
Evidentia condonis sibi ait. **S**ed hoc ab erro-
rione preceptum de corripione fraternali assertum ad sibi ordinari non sibi delin-
quere ut missum per. **D**iffidencia erroribus delinquens. **I**n enim non speat emenda-
cio. sed magis verisimilitudinem detineat. **P**erquisitatem nimiam et impunitam ei
quod corripere tunc nullum preceptum non plateret corripere obligatus. **P**otest at istud per
dimissionem sufficiens. **N**omo sufficiens dimissio quia potest sibi thesauri in-
ratione patenti. **P**erquisitatem 933 ar 6 i or quod dicitur per duplex est corripio. **U**na
attestatione evidetur quod plateret ad platos et huius rectitudinem. **E**t corrip-
io talis non est dimittenda. **P**er turbarionem autem perquisitatem illius quod corripit
delinquens.

P
Quod ex tribus potest
non est plateret
corripere ait puerum

R
de duabus corripione co-
artia et cunctaria et
quod non est dimittenda
plateret perquisitatem
delinquens

34

tū qd si p̄aria sp̄ote nō velit cogēd̄ ē p̄ pena ut p̄cūne desistat. tū eis qd
et si corr̄ibilis sit. p̄ h̄ tñ p̄udet̄ bō rō cū s̄nat̄ ōndo iustine ut vñ
gr̄ alī terreat̄. Vñ iudex nō p̄mittit ferre s̄maz q̄ d̄p̄nāōs p̄ter
p̄sitate s̄ue tm̄ōs p̄turbāōs ip̄ī v̄t eis amīōs f̄nōs eūs. Rō enī id
tiro negligēda ē medīca: qd nullō t̄sanabilis ē pestilēa ut d̄f̄ **Auct̄**
Alia rō ē corref̄no f̄na. cui finis ē em̄dāō deliquētis. nō h̄n̄ ritu
onē sed simplicē amonitiōs. Et ideo vñ v̄similit̄ estiat̄. q̄ p̄cūne amonit
onē nō recipiat̄ s̄z ad p̄cū labat̄. ab huuismō̄ corp̄nō desistēd̄ ē. Quia
ea q̄ s̄ut v̄t ordinat̄ ad aliquē finē h̄nt̄ regulā f̄m̄ p̄ erigit̄ rō finis
finis at̄ corp̄iōs f̄ne ē em̄dāō fr̄is deliquētis. Enī q̄ ip̄a corp̄nō ē
sp̄editua illī finis tūr n̄ ē bōa. n̄ p̄m̄ facēda. Quia n̄ radit̄ sub p̄cepto
Quia illud p̄ceptū de corp̄nō f̄na s̄irut et p̄cepta retia affirmatiā nō
dat̄. n̄ si f̄m̄ q̄ ē art̄ v̄tutis. h̄ aūt̄ ē f̄m̄ qd̄ p̄monat̄ fini. Ordō h̄ id
p̄z Panō̄ patēt̄. Hāc aūt̄ rōēz s̄formit ad p̄missa p̄cū thōs 2° q̄ 33
ar 2° t̄ dī q̄. Distinctiōes int̄ p̄cepta lēis negat̄a et affirmatiā q̄ ad
obligatiōs dices. q̄ s̄irut p̄cepta negat̄a lēis p̄hibet̄ art̄ p̄tōz. Ita
p̄cepta affirmatiā īducit̄ ad art̄ v̄tutū. quō vñ ē fr̄at̄a corp̄nō
q̄ ē art̄ r̄ūtatis v̄t d̄m̄ ē art̄ aūt̄ p̄tōz s̄ut f̄m̄ se malo. et nullo modo
bñ s̄iē p̄nt n̄ aliō t̄pe aut̄ loco: quia f̄m̄ se s̄ut ḡuāt̄ malo fini v̄t
habet̄ ī 2° ethīōz. Et ideo p̄cepta negat̄a negat̄ s̄p̄ et ad s̄p̄. Ita art̄
v̄tutū nō mō quolibz s̄iē dñt s̄ obseruans debins circūstāris que
a reqr̄uit̄ ad h̄ q̄ sit art̄ v̄tuosus v̄t. s̄ fiat vbi d̄z et q̄n̄ debz et f̄m̄
q̄ debz. Et q̄ dispoſino eōz q̄ s̄ut ad aliquē finē attēdēd̄ f̄m̄ rōēz illī finis.
In istis circūstāris v̄tuosi art̄ p̄cipue attēdēda rō finis q̄ est bō v̄tutis.
Si q̄ sit aliqua omisſio aliō circūstācie q̄ nō totalit̄ tollit v̄tutē: h̄z nō
p̄st̄ attēgat ad bō v̄tutis. nō ē q̄ p̄ceptū. Vñ et p̄bō dīnt ī 2° ethī p̄si
parū dīscēdat̄ a medio; nō ē q̄tūt̄ q̄ v̄tutē! s̄ si m̄ltū dīscēdat̄: corr̄i
p̄t̄ v̄t̄ ī suo actu. Corp̄nō at̄ fr̄at̄a credat̄ ad fr̄is em̄dāōs: et idō
h̄ h̄ mō radit̄ s̄b̄ p̄cepto f̄m̄ q̄ ē n̄t̄ia ad istū finē: nō at̄ ita q̄ quolibz
loci v̄t̄ t̄pe f̄m̄ deliquēs corr̄ipiat̄. h̄ ille. **Auct̄** h̄ id p̄z Attestatione
evidē plurī v̄t̄ auctoritatū diuine scriptū et sc̄ōz doctoz. Cū enim
cōit̄ oīs h̄ō natūralit̄ q̄admō fūciat̄ q̄fūdi et de malo notā. q̄tū ē
q̄ t̄pe v̄t̄ose natūre marie tñ p̄cūne s̄r̄ōs tm̄ōs dei. p̄s̄ī et habituat̄ ī malo:
vitabit corp̄nōs. Put̄ d̄f̄ sap̄e xxix. et nō audiet̄ tñ arquēt̄ v̄t̄ habet̄ p̄ūz.
Verū et̄ nō amat̄ pestiles q̄ se corr̄ipit v̄t̄ d̄f̄ p̄ūz. Et nō solū nō diligh̄
vez odit̄ et p̄se q̄t̄ put̄ de malis talibz d̄f̄ ysa xxix q̄ arquēt̄ ī porta
idē ī publico v̄t̄ iudicio supplātabat̄. Pā tales p̄usi corp̄hi de suo h̄z
publicis malis corr̄ipētibz dei h̄ut̄. sicud scriptū ē Ipsi dīcixerūt̄ vñ
uerse corp̄nōi mee. P̄ū p̄ eosq̄ referie stat̄ q̄uicō̄s: et obiectionē deschū

B
De differēna inter
p̄cepta lēis negat̄a
et affirmatiā q̄ ad
obligacionem

Quod discedē mo-
ditū a medio nō ē
q̄ra v̄tutem

C
Quō scriptū sua
dīt̄ res̄ae a corp̄nō
p̄usōz corr̄ibiliū

Quod p̄usi nō susci-
net̄ corp̄nōs et̄ cor-
ripiēt̄ redarquēt̄

ut alioz maloz qficioe maculie moluif p[er] q[uod] d[icitur] chrisost[omus]? q[uod] malos qui
amor de offendit: iurrit odii q[uod] archit criminoso[rum]. Et mafest[us] salomo[n]
Pro[pterea] q[uod] Qui arfuit iqt ipiu[m] geneat maculam sibi. Ne sic[us] d[icitur] b[ea]tus
Gregor[ius] xli mor[is] m[od]i sup illis ubi sophar adusum b[ea]tus iob. Tibi soli tue-
bit h[ab]es: et cu[m] reteos irrisiois a nullo qfutabeis Job xi. Impedita mens
veritatis suuas grauit[er] tolent: et silenciu[m] pena putat i altis de q[uod] rectum
d[icitur]: deder[unt] sue irrisiois arbitr[us]. Quia cu[m] vera vox prauoz se aurib[us] ad-
mouit: memoriā culpa mordet: et i redarguende vicioz q[uod] mit[er] cognitione
mes tangit: foas ad studiu[m] q[uod] virtuois erit[er] ferre voce no[n] valit: q[uod] a
tacta i uolne sui reat dolet. Quod enī int[er] egisse se meminit: audire
foas erubet. Unū mox se ad defensiois sparat: ut reat sui vereturia
p[er] vba p[ro]ue refutatiois legat. Acut enī rū de q[ui]busdā q[uod] ab eis non
verte gesta sūt corporiois voce misteriu[m] ruitans esitant: sic pueri ro-
tumelā derisiois putant. Illi se p[ro]m[ov]it ad obiam p[ro]m[ov]it: ihi ad isamam
sue defensiois erigit[ur]. Illi corporiois admotu[m] vite sue p[ro]monit depu-
tit: p[er] q[uod] dū p[ro]nis viciu[m] culpa corripit: vētari iudicis ira tepeat. Mi-
cu[m] se ipeti redarguende q[ui]spicunt: gladiu[m] prussiois credet[ur]: q[uod] dū p[er] corpor-
iois voce culpa detegit[ur] p[ro]nis gloie opinio fedat[ur]. H[ab]et quippe i laude
iusti p[er] salomo[rum] veritas d[icitur] p[er] iuris dore iusti: et festinabit aripi[er] hinc
pro[pterea] stūria despiciit dico. Quui erudit derisiois: ipse sibi facit iuriā
Ne sit plenū ut cu[m] corporia mala i se. p[ro]p[ter]i se defendere nequit: et
vereturia peccatois fiat[ur]: et sic i sua defensioe supbiat: ut q[ui]da viciu[m] qf
vita corporientis erigit[ur]: et i eo se criminoso[rum] no[n] estimet si criminis et
alijs iponat: q[uod] cu[m] vera menie nequit finit[ur]: ut ipi quoq[ue] habeant:
q[uod] no[n] ipsa iustitia irreparare videat[ur]. Ver gregor[ius] ibi. Et iterū planū
de eod[is] moralium li. viii. ca. xvij. F[acit] Cu[m] p[ro]p[ter]o iqt quisq[ue] fecisse
corripit[ur]: quasi i opiniois gloria destrucat[ur]: deprehensu se i prauitate
trasnit[ur]: et loqui redarguente philib[us]: q[uod] velut i orulo vulnē tact[ur]
dolet. Quibus ipelitis motuit: talis vult ab oib[us] estimari. et p[ar]am
noz ē moi q[uod] corripit. Redarguende detedor reddit[ur]: quia quasi di-
re prussiois estat iarulu[m]: puritans vbi[us] vni grasperit[ur]. P[ro]m[ov]it i rotumel-
io surgit[ur]: et q[uod] mala erigit[ur] qf vita corporiois erit iquirit. Denio
strae longe i[n]parabilit[er] reu[er] rephezois suu[m] desident: ut inorete non
suis artib[us] si alienis criminib[us] ondat: ita ut sepe ho redarguendo
aliquid dixisse peccat[ur]: et quasi a carpenti a[re]o q[ui]da ut ita dixerit sanctus
merosis currat. Unū vbi[us] p[er] salomo[rum] d[icitur] p[er] iuris foli arfue derisorem:
ne odet te. Reg[is] enī iusto timedū ē ne deriso[rum] cu[m] corripit[ur]. Rotumeli-
one fratna eoz q[uod] no[n] speat[ur] emendatio si deterioratio ab ipsa merp[er]

Tuod p[ro]p[ter]i corrip-
tes se virtuteant et
iterū redarguunt

Nuod sancti amant
corporiois h[ab]it[us] pa-
troniu[m] vite

nō p̄babilis n̄t̄ his q̄b̄ ex officiis auctoritate nō īcabit s̄i suadent
 ēē tessandū Tales ē p̄sos velle coercere: nichil videt̄ aliud. q̄ illos
 adūsū se nō odia amara et mala. n̄phioā p̄uomē et īflāmāe. Quod
 utiq̄ malū ē. Put cloios̄ ierō ī ploco sup̄ librā esre quēdā ex sapi-
 tib̄ dixisse ḡmemorat. Quod fruſtra nūt̄: et nichil aliud fangā-
 do nūf̄ odiū q̄rē: extreame demēne ē. Pt̄ qd̄ eſt̄ p̄ sapientē veritas
 vñquēz amoz̄ dices. Eclesiast̄ vni. Nō iſedas carboes p̄t̄ ar-
 quēs eos: et ne iſedas flāma ignis exz̄. Cui quasi roeſ assignas poeſ?
 rauēnensis ī qdā fm̄oē. Puersū m̄st̄ coarſe nichil ē: q̄ stimulac̄ iſamū.
 q̄ oleū adhibe cammo: et ventis iſendia superē. I ille. Huius ex "ma-
 nifestū habe⁹ ī abner filio ner patruo saulio et prinpe excretat̄ ei⁹.
Quē cū post mortē p̄ris sui saul. yſboseth arguſſet̄. p̄ eo p̄ tulissi
 reffa filia archia grubiāz saul p̄ris sui. et fūſſ ad ea iſgress⁹ ut
 habet̄ ſidī zeff m̄. irat̄ ē valde et ad maliciā iſlāmat̄ atq̄ vīdictā
 ſtat̄ p̄upit̄ ī vba ḡtumelie dices. Puqđ ſapud minis ego ſū ad-
 uersū uida hodie q̄ ſerē minz sup̄ domū saul p̄ris tu. et ſuper
 frēs et p̄imos ei⁹ nō tradidi te ī man⁹ dauid. tu req̄iſhi ī me
 qd̄ argueres p̄ muliere hodie. Her faciat de⁹ abner et h̄ addat: nūf̄ quo
 uirant dñs dauid ſir ſanā cū eo. vt trāſſeat̄ regnū de domo ſaul. et eleue-
 tare thron⁹ dauid ſup̄ iſt̄ et ſup̄ uida. a dan uſp̄ bersabee. Et m̄t̄ atq̄
 ſcedēs ab yſboseth. laboauit̄ ope p̄firē p̄ illi ḡmāt̄ ſuc̄at̄: ner reſauit̄
 quoniam ipſe occumberet̄ ut ibi patet.

Capitulum octauum. Quod in presentia folliriſti Relati fratres excusantur a correptione

Afrādo excusat̄ hō ab eretūnōe p̄epnōe frātīna. ¶
 vt ī toto vt ad min⁹ q̄ ad aliqd̄. Ner diliferia p̄uisionis
 p̄ſidentis. Qn̄ videt̄ ip̄e plāt̄ p̄n̄s ē et ſans follirīt̄ et
 diligēt̄ ē vt appaz̄ circa p̄ouſioe. et correptionē ſuorum
 ſubdit̄ oīm et ſinguloz̄ tūr ſb̄dit̄ absoluit̄ et excusat̄.
 ab h̄ p̄epo p̄ut̄ vult ſr̄b̄ thōs 4° ſcrip̄ ſen̄ diſ̄ ī de ſeip̄noē frātīna.
 11 ar 2° ī ſolunōe 3° ar 1°. Hui⁹ aut̄ ro ēē videt̄. See ſcriud ſcribit̄ naū p̄
 Consurgat duplex tribulatio. et m̄thpliata ſeip̄noē aliqd̄ nimis p̄gra-
 uer̄. Cū enī ad īrepād̄ paſtor vigilit̄. p̄p̄ ſrauit̄ deliquiſſet̄ q̄ ab eo
 arguit̄: ſi culpa ſua hūlit̄ agnoscit̄ atq̄ ad penitēt̄ et ligſt̄ emen-
 dādūq̄ qd̄ deliquit̄ ſe deuote ſoſternit̄. ſicut̄ n̄ ab ip̄o d̄ plato p̄ten-
 veit̄ ſtrīnois dñm̄ trāctā. ſir n̄ dignū ē p̄ eod̄ enī ḡmifſo a frīb̄
 itēato īrepā. Su p̄t̄ ſuū reatū hūlit̄ ḡfretes et deuote plan-
 ḡfetes. Iſolai pon̄ dñt̄ q̄ ſenēi argui ſc̄i vt d̄ Ambro ī libro
 de paradiſo p̄ut̄ affūt̄ ī manōe 8 pe diſ̄. Venias ē culpa quā

Quod ſeip̄h a plāt̄
et p̄etētes nō dñt̄ a
ſcrib̄ ſeip̄h ſi ſolaū

A
De ḡma durinā et
seueritatem quoii-
dam platoū

B

Quod bōi vni dūt
zelae q̄t malos sed
discrete

C
De magia p̄fate
apto ad tradēd
sat̄hae sp̄os p̄usos

ḡfessio sequit̄ delictorū. **Vñ Gregorij** i rediſtro m° 164 dominiano metropo-
litano reſtribēs ex veteris testamētū p̄ſignatioē illos ex platos rep̄hēſibiles
ondit. q̄ hūlit̄ liz ḡfiteſes et p̄eſteſes. duriſ pon̄ irrepādo occidē: quā
leniſ tractādo p̄ māſuerudis ḡfaz de ḡfartū curat̄ iſfirmitate rele-
uāe. **I**dduit at ad h̄ ondēd̄ ſigurā q̄ habet̄ **Genes. xxviii** de filiis
iacob. q̄ i vñione corrupciois dñe ſorois ſue a ſiſhē filio emor. in
dolo p̄ uixta eoz p̄ceptū iſtūcīſos. poſtea occiderūt. oīne p̄ ſiſhem
terre p̄iñpē diabolū et p̄ dñmā nū. **P**ſiſhos at iacob ni mū zelosos
platos designāi. **I**ta dñes iacob filij uhemēt̄ irati. q̄ ſeſhem
domū eiusq; priaz gladios ſum̄t: q̄ a rūtis zelū dei hñhb̄ ſpi
quoz iſequēdi ſūt: q̄ malitī ſp̄o adiutoes ſūt. **C**ui priū ſiſhem
onē p̄ipūt: q̄ i dolōe poſitos poſt modi occid̄t: q̄ plerūq; ſeniores
m̄ḡri ſi zelū ſuū modeuri neſauit. q̄ nis p̄ p̄dūcāoē viria verup-
rionis reſeret. cū iā a deliq̄u delinq̄uenb̄ plāct̄t: q̄ ſueat p̄pet̄tū:
ad h̄t̄ iā p̄ aſpeſtā ſeuunt et diuīoēs exiſt̄t. **C**ui enī iā p̄pūia
abſtideant. moī mīme debueant: q̄ q̄ culpa plāct̄t luxurie. et v̄o-
luptatē carnis i dolōe. v̄tūt a maſtris ſent̄ no dñt aſpeſtā
diſcipline: ne ip̄e humāni ḡfus redēptor min̄ amet̄: ſi p̄ eo aīa plusq;
debz atteut̄. **Vñ** et eſd̄ filiis iacob dīnt turbas me: et odiosā
ſeris̄ rhānaneis. **E**nī enī h̄ p̄ iā deliq̄etes plāct̄t. ad h̄t̄ m̄ḡri
crudel̄ iſequēt̄: iſfirme mēti. ip̄e redēptoris ſuū amor tepeſit̄: quā
ibi ſe affligi deſideat. ubi ſibi et ip̄a no parit̄. **H**ec ḡregorij. **I**ā p̄t
vñuſquisq; p̄pedē. q̄ ſi h̄ tā ē ſrādolosū. ſi ip̄i iā corrīptas culpas
hūlit̄ ḡfiteſes plāct̄t. moleſtos ſibi et aſpeſos eos ad h̄t̄ p̄ eſdem
ſenct̄t. q̄ coriſpedi auctoritatē ex offir̄ ſuū ḡmissione fuſſepeſit̄:
q̄nto tūr arerbi tolent̄: ſi net i p̄atenria poſiti requie ab eo. iſre-
partioē iueniunt̄: q̄ ſāq; ḡſoetes ure vite ſocialis. ḡſolatōes pon̄ i
ſua q̄lruq; afflītioē h̄t̄ debuerūt. **C**ū q̄ ſb̄ditoz quisq; pro ſuo
delicto a plato diſtriſte ſcrip̄it̄ ſi hūlit̄ veſt̄ ſi ad emdānoē ſe ſp̄o-
taneū et deuotū p̄bz. no argui iā a ſrib̄ ſz ḡſoetā ſapl̄ et ḡſolai
debz. **H**ui q̄ ſpublīcū artīpa i ſcō paulo apto. **I**p̄e enī plāt̄ et dor-
tor ḡfencū q̄ diſtriſte ſcrip̄it̄ vñu de ſibi ſb̄iertis. **D**iz ex eo q̄ ip̄e
ip̄e ſcribi. **T**horāthiſ ſpta p̄ ſā q̄nto de eo q̄ nouerū ſuā. ſi v̄roē
p̄tis ſuū diyrit publīcē i v̄roē. **C**enē ip̄e apōſtol̄ corpoē abſē ſed
ſp̄u p̄n ſe ſt̄ regnatos thōrāthiſ ſu ſp̄u ſuo i noīe dñi iudicavit̄
et iudicādo iſdidit ſat̄hae i ſteitū ſarnis ut ei ſp̄o ſalutis ſiet̄
i die dñi nr̄i ihu ſpi. **H**abebat enī apōſt̄ paul̄ ſirud et retei apōſ-
tol̄ ut h̄ ibi. **C**loſa ordināia hāc p̄tātē a deo. ut cū ali que a ſu-
nīa ſua et malicie p̄uſtate no poſſ ſamoneo p̄dimido ſue ſor̄.

ripiendo dimoue. dyabolo enī vexādi tradere. quousq; pēnitēnā q̄ sit
 a malo desister. **D**icit istū publicū formicatoē et incertusū scandi-
 lizatōrē esse. virtute dei tradidit sathanā in interitū carnis. **H**oc est
 ut ei dyabolus respoalit̄ vexaret. **E**t hoc nō ex rācoē ut odio ad ip̄i
 aīē p̄miciē sed gr̄amōt̄ ad aīē illē ip̄i salutē. ut h̄z sp̄us eius salu-
 fieret in die dñi nři ihu ch̄risti q̄n ss de illī cor̄ visim̄. et cor̄
 illī ad suā q̄raz ad cognitioēz et op̄uctioēz illustraret. **T**ale e. **C**r.
 ce quā disticta corpno deliquēis discipline ex vigiliati cura et sol-
 licita p̄ouisioē m̄gr̄i. **T**ale enī illustratioēz p̄ et apposicioēz gr̄e dei
 ī eos illī corde illī diē dñi appellat. **D**ī iā ad p̄positū videnm̄ quē
 talis ac tāt̄ plāt̄ tā disticta ac publice corripuit. an illū velud iā
 lugēt̄ iā pēnitēt̄ etiā sup h̄o stelē de quo iā correct̄ fucat̄. ab aliis co-
 discipulis vlt̄ī corripi et t̄t̄ graui. an ab eisd̄ eccl̄io p̄ dulcificā
 et q̄solacioēz ad sp̄ē et fiduciā relevā. **F**erte sicut habet̄ z̄ ad ch̄oēz
 q̄nt̄i ch̄orūt̄ios ad ip̄ī correctioēz ī p̄ma ep̄ta ut phabūt̄ est q̄
 vñt̄ dei cū sp̄u suo voluit ēē sollicitos. tāt̄ iā illē z̄ ep̄ta ubi sup̄
 certa illī iā correcti et p̄tēt̄s recreatioēz ac q̄solarioēz p̄cipit ēē
 deuotos. **V**n circa h̄o max̄is eis sui cordis solitudoēz et itenioēz
 q̄tinuās ita dī. **E**x multa angustia et tribulatioē coedis scripsi
 vobis per m̄ltas lacrimas. no ut cōtristemini si ut sciat̄s quā
 cūtātē habeā habūdāci ad vos. ond̄es si quō diligebat salutē
 eoz̄ erā q̄s sic dure corripiebat. **E**t post pauca sp̄alit̄ de illo sic
 corripi et pēnitēt̄ scribēs. **S**ufficit iāt̄ illī q̄ eiusmōi ē obiurgā
 huī q̄ sit a plūb̄ quasi dicer. **N**ō dī vlt̄ī talis a quoq̄ vñm
 corripi deridēt̄ aut quoq̄ mō graui. q̄ satis ē ad satisfactionem
 etiē q̄ sic corript̄ est p̄ dēcto sno a plūb̄ t̄ a plato publice loro plu-
 riū. **Q**uod enī aliquē publice corā oib̄ corripiēdo. publica sibi vir-
 totate ḡmissa plāt̄ facit. vice oīm facit. et h̄o oēs quasi cū eo faciūt̄.
 qui illī assidēt̄ et assentiūt̄. et ad faciēd̄ illī sua elctione auctorita-
 te et facultatē ḡtulerūt̄. **S**ufficit q̄ aut ap̄to tali pēnitēt̄ huīusmōi
 corripi ut vos eḡt̄io magis donetis et q̄solem̄. donetis s̄. ut
 ip̄e resumat et q̄solem̄ ut nō desperat̄ s̄. pficiat. **C**ōsolem̄ m̄ḡ q̄
 q̄x̄ a p̄m̄ p̄ penitēt̄ resurgēciā sicut fuit dauid ī Regnū x̄. **A**ut̄
 v̄o diuinariū scriptuariū. q̄le ē illud vīo ego dicit dñs nolo mor-
 te p̄tēt̄ s̄. ut m̄ndis q̄utat̄ et vuuat. **E**zechielis x̄x̄. **E**t adūgit̄
 enī ap̄to q̄ p̄te deliquēis sic corript̄ causa sine rōz̄ quac̄ nō pēt̄ q̄iā
 tēs nō dī a q̄frīb̄ vlt̄ī corripi s̄. q̄solā. ne forte iāt̄s habūdā-
 t̄ori tristitia absobeat̄ q̄ eiusmōi ē habūdāt̄ori tristitia et p̄
 nimia irrepationēz. et nimis asperz̄ pēnitēnā absobeat̄ a dyabolo

**Quod q̄passūi
et clementes dñt̄ et
plati cura pēnitēt̄**

Duo despiceare et ad
seculū velle at p̄m
redie ē absorberi a
demonie

Id est ut despiciat veit redie ad faciōnē et uti seculo. **I**or ē f̄m̄flosa
sācti ambroſi i h̄ loco ē absorbē a dñabolo. despēcātē iterū querit
iterū ad admitteda p̄mā. **P**ter qd̄ s̄ ne fiat aut ap̄t̄ obſecro vos ut
coſfirmetis illā tātūtē. et ut ſicut et cūtale mūchū obeditis illū iā iudi-
catū cīciēdo. ſic coſfirmetis nūc in illū eādī cūtale ad māi moniōez
illū recipiēdo et qſolādo. **E**t h̄ ne circūueniam⁹. decipiam⁹ a fathana
ut ſz ſic corrētū faciam⁹. despēcāte. Nepe enī p̄t̄ numīas et aſpēores
aīadūſioes in despēcātē. iſfirmos p̄cipitat. Sed et iſtos frēes quos
ad p̄m ut pectacū ſeñſi ſduat fathanas no p̄t̄. i h̄ cūtū uenit
et decipit. q̄ eos erga deliq̄etē ſub ſpecie zēli et iuſthae numīas aſpe-
ros et crudeles facit. **E**t iſte ſūt̄ i h̄ aſtūcie fathane. de quib⁹ qd̄cūd
ap̄t̄ dīcēs. Nō enī ignoram⁹ aſtūcas ei⁹ ſi. dñaboli. Di. at de h̄. viſ
h̄rē ex "q̄ duri⁹ corrēpti a ſcrib⁹ ſunt a ſcrib⁹ discrete ne despēcāt̄ mō
dō absorbēat̄ qſolandi. nota q̄re et tuenies i q̄ vitasp̄m p̄te q̄ r̄
i de quodā ſolitācio. qui req̄fit̄ ſup̄ aliq̄ frē culpabili. qui habitu-
bat i ogrefancōe ab iſp̄ abbate. iudicauit illū debere expelli. **N**uod
cū ſcīm fuſſi. fleuit expulſus ille i foſſato. **N**uod cū audiſſi abbas
paſtore vocauit ſolitūn illū. et p̄poſuit paſdiagma illi de duob⁹
h̄mīb⁹ ſinfulis mortuos ſuos et cetera.

Capitulū nonum De tribus generibus ho- minum qui nō dñt ſeueris irrepari

Huic maiorē aut euidecū ſmuſſoz. iā poſito nouiſſimo
ca⁹ hor etiā adiñedū ēē videt̄ p̄t̄ p̄dōs alia adhuc tā
hoīz ēē ḡna a quoꝝ coſpōe ſcipue rigorosa. boni et
deuoti frēs p̄nt̄ min⁹ ſcrupuloſe deſiſt̄. quos n̄ iſpos
deꝝ platos ſeueri⁹ quōlib⁹ iſcrepādo p̄crauāe. **I**at
Corporalis hermitatis neceſſitudē p̄crauāt̄. **S**unt
Conſtitutioe pufſilamītans viciſſitudē deſpēcāt̄.
Naturalis puderositans mansuetudē decorati
Nō enī ut **C**assiodor⁹ ait libro eptārū 4⁹. Et rōs vna m̄ ſalutis
est. Alter cibis reficit̄ alter p̄ abſtinecie bñficia attenuat̄. **H**ic
lauacra mollia. hic ferrū q̄rit ad vulnea. et vāia poſcit. **I**nfra
ca⁹ xxxix p̄ et ca⁹ xl. **I** et **T** meditionā dñuſa qualitas paſſio-
nū. **E**t ideo ubiq̄ nūt̄a p̄bat̄ ēē prudēcia. q̄ reb⁹ oīb⁹ adhuc vide-
accōmoda. **H**ec ille. **N**emo q̄ nulla aſpetate niſi i erēca nūt̄a
te arguēdi. ſi poci⁹ blāda ſūt qſolacioe reſouēdi. **C**orporalis iſfir-
matis neceſſitudē p̄crauāt̄. **N**enī p̄t̄ diligētē ſup̄mēdēcāt̄ ali-
cu⁹ plati p̄ntis ad ſuī ſbiectū corrēpied̄ et emēdādū. reliqui
qſortes ut dñm ē ab eiusdī coſpōe et a moniōe relevantur.

E
De diſcretiōe h̄mīa
i coſpōe ſ̄m̄dūſi-
tate delinquentiū

D
Quod firmitate
coſp̄i a dñō nō ſat̄
ab hōe arquendi
ſed qſolandi

q̄to magis nō solū exoneant q̄fres s̄ ec̄ ip̄e pl̄at̄ h̄o excusabilis vider̄
 ab illi corp̄io et supportatq; quē ip̄e sūm̄ pl̄at̄ oīm̄. tñq; singulā-
 ter sibi dilt̄m̄ t̄ sui curā et p̄nisiōēs assumē vident̄: ip̄z corrip̄edo et
 castigando sine t̄sumitib̄ sine paucitate tribulatiōē angustiōs t̄m̄-
 moditatib̄ aut defectib̄ et fortunis sp̄ntib̄. corp̄oalib̄ ut realib̄
 quibusq; Q̄ia enī talia signa sūt singulāis amoīs et p̄nisiōē ip̄z
 sūgsummu pastoīs et plan̄ saluatoīs nūr̄ ih̄u xp̄i arca hoīz tale de
 hac p̄nīa et sup̄ int̄dēcia sūm̄ plan̄ dei. ec̄ venerabilis beda t̄ omelias
 quādā sup̄ i m̄th xxviii Ecce ego vobisnū sū oīb̄ dieb̄ v̄sq; ad q̄sum
 manōēs seculi ut dicit Dñs v̄bis diuina maiestas adest elcīs q̄m̄na
 pie p̄terhoīs q̄ illos sp̄alit̄ p̄ p̄nīa dona vt flagella quasi filios pat̄
 erudit̄: atq; ad possessioēs futūre hereditatiōē erudiēdo p̄uehit̄ Ip̄e enī
 deo arguit̄ t̄ estat̄ p̄ māsuens fr̄e ysaye p̄t̄ iiquitatē coerip̄es hoīz
 et tabescē faciēs sicut araneā aīn̄ p̄o xxviii castigāos eos p̄t̄ uq̄nt̄s
 vt suns vt alioz thobie xiiii. Ip̄alit̄ t̄n̄ arguit̄ et coerip̄ sibi magis
 dilectos sicut ip̄e aut Ego q̄s amo: arguo et castigo Ap̄oca m̄ volcs
 vt sic castigat̄ p̄ vite sue em̄daciōēs. et diuine cuaciōēs et dilaciōēs cir-
 ca et ad se q̄sidiaciōēs ad ip̄i corp̄oēs q̄ut̄ Dñs p̄mo. Dignū ē enī
 talis corp̄o. diuine filiaciōēs ac p̄ h̄o iarraciōēs ad p̄cipioēs eterne he-
 reditatiōēs Dñs dī Dñs p̄mo. Quē diligit dñs coerip̄et̄: et q̄si pat̄ t̄ filio co-
 plaz sibi Coerip̄et̄ q̄ a dño faḡi a p̄re filī. nō ad p̄diciōēs. s̄ ad emē-
 daciōēs ut dī in dñt̄ vñ. ut nō cū h̄o mūndo dñp̄net̄: ad cho ri s̄ ut
 emēdato p̄ corp̄oēs h̄eduras et na seruet̄ Nut̄ h̄o declarat̄ augustin⁹
 i glosa sup̄ v̄bis ap̄ti ad hebreos xiiii. Quē diligit dñs castigat̄:
 flagellat̄ oēs filiū quē recipit̄ Quis enī filī quē nō corrūpt̄ pat̄er.
 Quod si ext̄ disciplinā estis cui p̄ph̄ipes facti sūt oēs supple filī
 dei: q̄d adulteri et nō filī estis Dat̄ t̄quies augustin⁹ p̄ disciplinā: ut
 nō auferat̄ māz Sedit̄ t̄tuacē: ut r̄ddat̄ hereditatiōē Dñ p̄missa p̄ris
 bñ agnouisti: nō timeas flagellai: s̄ exheredatiōē Curre s̄b manū p̄ris
 flagellatiō: q̄d du flagellat̄ erudit̄ ad hereditatiōē Noli ē t̄quio sensu
 et puerli: ut diccas plus amar̄ p̄ me fr̄ez meū cui p̄mittit̄ facere
 quicq; vlt̄ q̄ me: q̄ si me moueo q̄t̄ iussioēs eī flagella t̄menio p̄oc̄a
 grande sub flagellis: q̄d t̄bi seruat̄ h̄eduras yuis ad t̄ep̄ p̄nt̄: quos
 iernū dñpnabit̄ h̄o Aut̄ Talis q̄d ad p̄positū quē s̄t̄ pat̄ sūm̄ et pla-
 t̄ deo t̄cī p̄riū filiū p̄ sem̄ ip̄z corrip̄it̄: corripe vlt̄ h̄o nō p̄suat̄
 Dñ dī Gregorii 14° mōr̄ m̄ Considerādīt̄ nō ē s̄t̄ qui q̄-
 peitate corp̄ioē m̄digat̄. tūr̄ eos dñm̄ corp̄io admouēda est
 cū dei manū cessat̄ a v̄bere Cū v̄o sup̄na flagella insūt̄: nō a nob̄
 iā corp̄io. s̄ q̄solacio debet̄: ne dū t̄ dolōe t̄crepaciōēs iūgim̄us:

F

Quod t̄sumitantes
et tribulatiōēs sū-
speciale signū amo-
ris diuum et filian-
onis dei

F

Quod nō flacel-
lai t̄ p̄nī sūt̄
futūre dñpnaciōēs

Quod diuine scrip-
tie solant² afflictos

Prussoꝝ prussoꝝ sociem² **¶** n̄t̄t̄ diuine scriptur̄. sic coceptos a deo et in tribulacione positos. confortando ad pacem et pseueranciam et diuine procatuere eis gratia onoredo dulcit² solant² **¶** n̄t̄ ē illud ap̄ti ad hebreos xii² Nōdium usq; ad sanguinem restitutis adūsus p̄t̄m repugnates: et oblin esus solatiois q; vobis tāq; filii loq;² dices Fili mi noli negligē disciplinā dñi: neq; fangēs dñ ab eo arguitis ne. si ut d² eccl² 6² accidieis i vīculis eius **¶** Ipotetēis et grās agas sicud fecit sc̄us ille senior thobias d̄res Benedico te deus iste iste: qm̄ castigasti me Tobie xii Et mēto quidem **¶** Om̄ bis hō q; corripit² a dñ o ut d² Job ca² 4² Et iterū p̄t̄ 3² disciplinā fili mi ne abiras: neq; n̄ deficas tu ab eo arguitis Et ad hebreos xii² In disciplina pseuerate: tāq; filii vobis offert se de² **¶** n̄t̄ ad p̄positū bis gregorii maximiano ep̄o scrib̄es de quoda abbate firmo quē nichilō² ille excommunicauat ut h̄e i registro drectorē ca² 360. Quilib; i eo aut fruſſet exēſſus: ip̄a exēſſus eius afflictio ei debuit p flagello sufficere **¶** Quē enī diuina disciplina cōtēt: ei humana flagella addi supflū fuit **¶** Et post pauca dñi tñ p̄satū frēs qntū furōe grasperisti: tātu nūc dulcedine solac̄o **¶** Et iterū i eod̄ registro ca² 6² 42. bis gregorii scrib̄es cōdido ep̄o de rebe vetū Cū iqt̄ prusso corporalis vtrū p purgaciōe an p vī dicta exigit̄ dei i h̄i mīdiū ignom² nō d; a nobis afflictio flagellūs: ne nos culpe p absit offensa respiciat hec ille Et h̄i enī causa est ne talit² afflit² pond² sup pond² habent. et i eū q; qd² **¶** Peccatum p̄me dicit² duplex tribulacio cōſurgat

Capitulū decimū Euod pusillanimes non sunt dure cocriendi sed crante

Nōtūdō nō sūt facili² iſcrepādi nētūlīs pusillanimitas vītūſitudē despeſati **¶** Euēadmodū qdā hoīes sūt chm̄nes nanīa et tristitia deiecti. et ex despeſatiōe etia nōmūf ad tētū ſue occiſiōeſ ſuſpī p̄t̄ines et p̄ni **¶** Eu si ſup hor ab alijs ſueint p̄ cocripiōis aspeſitātē puocati cōferūt² i p̄c̄ps. et ſemai p̄pōs despeſantes i oī animi vēſanīa dilabūt² **¶** qub² a latere quo ad aliqd accordāt. hoīes pusillanimes de quib² dī bis gregorii li² p̄ſtoalū ca² vī² p̄ minis iſfirmitalis ſue cōſcrī. dū veheſt despeſata p̄t̄at ē cūta q; ſacūt: plerūq; ſracti i despeſatiōeſ cadunt **¶** Iſtos aut gregorii ap̄ti ad itar ad bīngēdi reduci²: si quedā bona illaz ex late iſcuram² ut dū i eis aliq; rep̄hēdēdo cocripim² aliq; ap̄letēdo laudam² plus eoz tenētūdīeſ lans audire mutari p̄ culpa iſrepaſta caſtigat **¶** Plerūq; apud illos vth² pſcam²: si et eoz bñ cōſta memo rāmū² et si q; ab eis iordātē cōſta ſūt nō iā tāq; p̄petua cocripimus: ſed adhuc ne p̄petrari debeat p̄hibeam²: ut et illa q; app̄bam² illat²

famor augerat: et qm̄ ei p̄ que rep̄hēdīm̄ magis apud pusillāmes
 exhortādo qualescat. Vn̄ et ap̄ts paul̄ ad tessaloniceses i accep̄ta p̄di-
 caciōe p̄durātes. cū eos quasi de vicino mudi termio. quadā cognos-
 c̄t̄ p̄usillāmitate turbatos: pri⁹ i eis q̄ fortia p̄spicit laudat. et
 tante monēdo postmodū. que iſirma sūt roboat aut enī Or̄ns aſe
 d̄bem⁹ deo ſi pro vobis fr̄es ita ut dignū ē: qm̄ ſup̄crescit fides
 vēstra. et habūdat caſtas vnicuiusq; vrm̄ i nūc. ut et nos ip̄i
 i vobis gloiem⁹ i eccl̄s dei p̄ paciēcia v̄ra i fide. Cui dū blāda her-
 vite eoz p̄conia p̄misiss: paulo post ſiddidit dicens Progam⁹ at vos
 fr̄es p̄ aduētū dū nr̄i ih̄u xp̄i et mē q̄gregaciōis ūdipm⁹: ut non
 cito mouam̄ a v̄ro ſenſu: neq; terreamini neq; p̄ ſpm̄. naq; p̄ ſermo-
 nē. neq; p̄ ep̄iſtōlā tāq; p̄ nos iſiſā. quaſi iſtet dies dū. C̄dit enī
 verus doctor ut pri⁹ audiret laudati quođ recognoſcent. et poſt mo-
 dū quē exhortati ſeq̄rēt⁹ i quaſen̄ eoz mēte ne q̄mōcio ſbiueta occūta:
 laus p̄miſſa ſolidaret. Et q̄ q̄mōtis viciſ ſiniſ ſuſpicioē cognouerāt:
 nō iā motos arquebat. ſi quaſi trāſacta neſt̄is adhuc q̄mouē ph̄i-
 bebat: ut dū de ip̄a lenitāte momōtis ſodicatō ſuo ſe iſognitos
 crederēt. tāto rephēſibiles fieri. q̄to ab illo cognosci foemidare. ~~Et Gregorius~~
 qm̄ paucor̄ ē are iſta formādi ministrū oris ad exiſtēciā q̄litans.
 p̄teris p̄ſertim vbi ſi pufilis et grauans corde ex iſdiscreta timetetur.
 locutioē p̄cūlū imineat. cuiq; oīno videt⁹ ſimpliſ ſi ab huuimōi
 hōiſ iſrepaciōe teſſāe et ſuſpicioe illos curaciōi q̄mitt̄. q̄ ſi quaſi pro
 poſt cuſt̄ante ad caſtatis p̄cūlū exponē. Meli⁹ enī ſe eſt i talib⁹ dubijs
 nō eloqui aut fac̄ digna: qm̄ iſerto euētuſ temēarie ſe q̄mitt̄. ubiq;
 ſatillame p̄ lungue lapsū poſſent p̄uenie peiora.

Ea⁹ xi⁹ Quod mansueti et verecudi non ſūt dure coſcipiendi ſed urbane

C̄trio nō ſūt faciliſ iſrepaciōi p̄cipue cū aliq; aſſeſtāte.
 ut ab hiſ paſſim quoꝝ cure nō ſūt q̄miſſi. Natuālis
 pudorofitans māſuetudīe decoſati. Quēadmodū ſūt
 hoīes natuāli iſgenuitate māſueti beniuoli et vere-
 cudi. Quos f⁹ Gregorii ⁊ moꝝ p̄ſtoalii ⁊ ſequēt⁹
 ad meli⁹ exhortādo modeſta magis q̄ iſrepaciō dura oponit
 Sic ut enī ſeñera i libeo de moib⁹ Nobilis equus vmbra virge
 ſola regit: nō enī calcarib⁹ aut vbeib⁹ eſet: ſic f⁹ iheroimū ad
 pāmachiū de dormiciōe paule ingemā liberat⁹ edoc̄ta: facili⁹
 verecudiā q̄ met⁹ ſupeat. nā q̄ ſtormēta nō viciū: m̄dū viciū
 pudor. Quia enī huuimōi bone verecude. et iſgenue mētes ex ma-
 hicia cōt̄ nō pectat ſi aut ex iſgnorācia aut iſfirmitate aut neg-

Quod ſimplices
 fr̄es p̄usillāmes
 tui⁹ ſmitt̄ ſu-
 p̄eiorib⁹ emādādos

Quod verecudi et
 nobiles animi
 facili⁹ pudor q̄
 met⁹ ſupeat

ligentie fit subiectioē portupat² Deo ut Gregorij p̄mi pastoalū ca² si tales quā
q̄ deliquerūt valde nūc est. ut ipa delicti ipoz corporio cū magno debeat mo-
deramē tēperāl Nā sicut id gregorij ait sup̄ ezechielē li¹ Om̄ xi¹ I sicut aspere-
metes atq̄ ipudētes si tērepatē lenit² fuent: ad maiōes culpas ipa lenitate
pronocant² sic est² Verecūde metes si q̄s fortasse culpas admiscerit² si aspera
aspēus tērepent² frangit² pori² q̄ crudulū Het ille cōpletum² i cōs q̄ Etatne
dī Quidi ut lib² de pōlo insula pōtor ad mōtū sit snt² ipē boni Nā q̄ mo-
deste tales n̄ suis debent erroib² emēdāl Vts paul² mulchee docz ad galathas
scribes ca² vi Frēs iqt̄ de huiusmōt² Di quas portupat² fuet² Taliquo deli-
to² ex surreptioē tēptatione etraui. ignorātā t̄ ifurmitate deliqrit² vos
q̄ spiritalles estis. r̄ no oēs paffit passim s̄ idifferet² s̄ vos q̄ lōgo exercicio.
de hūana ifurmitate estis fūs sāti grā et exp̄mēto istructi. et quō vos
ad huiusmōt² ifurmos h̄ē debent sufficiēt² edocit² Instruite huiusmōt² i spū
lenitatis Nō dicit coripere arguit² vt corigite s̄ iſtruite Cūia ut dicit
Gregorij p̄stōlū ca² 1¹ talib² iſfenuis et verecūdis metib² plerūq; ad q̄sīcē
sufficit² q̄ eis doctoz mala sua saltē lenit² ad memoiaſ s̄ reducat² et si quid
i eis reprehēsiblē dep̄phedit² quasi ex latē tringit² Ut ē aut Cassiodorij 4¹ libro
ep̄ta Dicit feroces districtioē p̄mēdi sūt: s̄r māſueri sūt faciliſ² cuiilit²
admonēdi et sub lenitate tractādi Cūeadmodū h̄ō suo ex² apto paulus
doctes ut h̄ē i ep̄ta ad philippenses 4¹ m̄ eorū dē philippesnū verecūdāciū
culpas ciuilissime quasi alātere tāſes rep̄hēdit dices Gaius i dno ve-
hemēt² qm̄ tādē aliqñ reflouistiſ pro me sentire sicut et sentiebātis:
ocrupti ei eratis Erē q̄ curialit² portupatos emēdat Ut et illoē culpas
tērepatio detegit² et eoz negligētā. smo mollior releuarit² Nouēt enī
būſſim pauli f¹ q̄ dī Cloios iheroi i ep̄ta ad oceanū s̄ Nō esse nō
bis pūgere no recalitrātē: p̄ se sans erubēſtē. qfundē apli cuſ sua
ratio mfr est. cui guria cōſta v̄q̄. et iſfēta verecūdia lex discipline
est H ille Er̄ his iā q̄ p̄missa sunt sufficiēt² eluz f¹ Cassiodorū ep̄tarū
libro 4¹ q̄ nō ſit p̄ſtim circa actū ſratne corporioſ ipa prudēcia:
q̄ ſingulis quibusq; rebus p̄ erigēre valetate. nouit et ſtudeat aſtromoda
adhibe. put er ipo 2¹ lib² paf bñ q̄re. p̄ ſingula capta plan² ph Cūia
f¹ Crisostom² i ſuo dialogo li² nō vniſormit² f¹ mēſurā delictoz in-
tērepatioē quoꝝ oportet iſterri i ſ̄ diligēt² iſp̄ce eoz q̄ deliqrit² vires
ak̄ p̄ſitū: ne forte volēs rupta ſartire. maiōes operet² diruptioē: et
cupiēs erigere collapſa: tāſu iſferat etrauorem

Fa¹ xii¹ Cuod mundus quis debz
eſſe a virtib² q̄ in alio reprehēdit

Er̄o p̄cipalit² videt² h̄ō ab eremioē ſeq̄ti de corp-
tione ſratna exrusā aliquit² po¹ P̄ euēnā 9dionis

**Quod verecūdos
hoīes nō dñt ūnes
passim coripere**

**Quod coripno debz
eſſe diſcreta et diuīſi
ſ¹ diuīſitatē permittit**

39

Sbiacentis hoīs si i obīa et sbiectioē cōstituti p̄t id cū qd̄ dīm cōl̄ tā de
plato q̄ sbiecto. est p̄ vnuſquisq; ab eo mūnis dz ēē vīo: qd̄ pat̄ i alio
em̄daē Juxta qd̄ bīs Gregorii A° li moꝝ affit dīcē q̄ mūd̄ dz ēē a
vīo qui aliena coerigere cūat̄: ut tāta p̄spicat̄ alioſ fugiēda vident:
qnto h̄ ip̄e p̄ sc̄aꝝ et vīa veri declīat. **R**ūia noſq; p̄ne i mēbro maculā
9ſideat: ocul̄ quē puluis grauat̄: et sibiectas sordes terfe nō valent.
man̄ q̄ lūru tenet. Et quo ait Ambroſi or alteri oculo potēt festucam
amputāt̄: qui ex suo nō p̄ trabē eruere? **A**pt̄ id mīſ. adhuc ex parte
sbiarentis sive sibiecti videt̄ ip̄e posse a corp̄p̄t̄ excusā tripli ratiōe
Decēnū etatis minoris. **C**omo igit̄ vident̄ excusā a corp̄p̄
Congruētē societatis frāuōis cōt̄ione sibiecti et simplices frēs rōne
Reuerētē p̄t̄is superioris sive resp̄cū **D**ecēnū etatis minoris
sive sumat̄. op̄utatio illa etatis f̄modicitatē ānoꝝ vīte. ut si iuuen
nes sunt sive f̄m̄ breuitatē q̄ūfaciois religioſe si i q̄ūfīone noui ut m
regulari q̄ūfacione noui. **H**uiusmōi enī taciturnitas q̄̄ pronitas
corripiendi deſz sive loquēdi. **N**ā de iūniorib; tpe h̄q; f̄m̄ **A**ncelmū
q̄ mīſ illa tria quib; tāg; p̄ſagis ad p̄butatē vēturi i ſenio dīnos
cunt̄: ſimul ē cū q̄tīnēa et vētūdīa taciturnitas. **P**ue tria f̄m̄ b
bernardū i de vētūdīa adolescentū ſimul cū dīſcipūla ip̄aꝝ iuueni
tē mīſtu exornat̄. **A**pt̄ qd̄ **F**īn 32° et ſapiens vñiquēs talē. āmonz
dīcē. **I**oquere adolescentēs i cauſa vir cū nōt̄ ſuēt̄. **S**i vir iuuenis
dz loqui nōt̄itate coact̄ i cauſa p̄pria. mīſom̄ vñq; corripiēdo in
tromitte. ſe dz de vita aliena. **D**e nouiſho aut̄ q̄nt̄ eos dedereat.
mor ut p̄ma lūmā emendatiois vīte forte attīgēt̄ ſtat̄ ſe de ali
oꝝ facis iherere. et quoꝝ nōdū p̄ſt̄ notūt̄ ſecut̄ ſunt. actus
rephendere. carpe moeſ. vba iudicē. nō q̄ uñforat̄. **A**pt̄ que i ſta
tus regulaib; cap̄li vñdemēſ tpe 3° ca° p̄o huiusmōi nouiſhs
mīdirat̄ ut tāg; mortui mūdo et ſibi ip̄is. de nullis ſoz forēſib; reb;
ſeu negocīs dom̄ priuati aut publice ſe alioꝝ mō uromittat̄ ſoh
deo vīere cupiētes. **I**n nec colloquioſ alioꝝ ſe aut opeib; dīt̄ ul̄o
ingēt̄. ſi ūib; honoꝝ deferēdo. vir audēat aliquid corā alioſ
p̄ferre. et ad mīſrogata cū vētūdīa ref̄oſde et ſimōe humiliūt̄ et
paucis dīſat̄ v̄ verbis r̄ndere. **H**ec ibi. **E**t bñ. qm̄ ſp̄ iuſtū ēē vīdet̄
ſeniorib; deferē iūniores et eis p̄ tpe et loro reuerētā exhibē. et ſi q̄
i eis rephendēda fortasse occurrerūt̄. nō temere carpe. ſi auertēdo
oculos diſcrezioni platoꝝ re reſuare. **R**ūia enī f̄m̄ **G**regorii in
i rectiſtro ad ianuarīum ep̄m̄ caralis ca° xxi⁹ put̄ eſt a q̄trario
moſat̄. q̄ vñ paul⁹ vbi ſenior iuuenib; ex⁹ ad iteritū ſibz: ibi diſ
tricta irrepātiōe ſerīed̄ et. **N**ā ſcriptū ē. **V**aque iuuenū oēs vos

39

Cuod tripli adhuc
roe sibiecti excusant̄
a correptione

Cuod iuuenes nō
dīt̄ mīſtu corrīpē
Et de dupli iuue
tute

Cuod nouiſhs nō
dīt̄ mīſtu corrīpē
aut ſe mīſom̄
tere rebus

Cuod mali ſenors
ſunt durifſime
mīſepāndi

T
Cuod iuuenes su
deserere dnt et nūc
irreuerētā exhibe
re senioribus

V
Cuod bonoz iuue
nū est tare andire
et diste interrogādo

Cuod i seculū
est maior sapientia
p̄t experientia

I
Cuod p̄p̄ ex suo do
cuit iuuenes nō de
be et p̄mptulos ad
loquendū et docendū
et corripiendum

ysae ely Et ruesū pheta dicit Et puer cētū aīoē maledict⁹ eiusd⁹ ysae
lxv⁹ Richiloin⁹ tñ talē a iūmore corpītōz fici mūme des Pō em⁹ des in
uuenes aliqua scib⁹ irrenērētā exhibe ne p̄perū illoz p̄ncipes fūt de
quib⁹ d⁹ trenaū b⁹ q̄ facies senū nō erubuerūt Et de illa sint c̄tē ipa
t̄p̄oba et alia⁹ lingue de qua p̄p̄ baruch pheta ait c̄tē v⁹ q̄ nō sūt reueit
senē x̄n p̄cīne iuuenes m̄t ut q̄t̄ senodes m̄t̄ loquendo dnt ee p̄ncipes
Scriptū est enī C̄tē 22⁹ Audi tare; et p̄ reuerētā accedit tibi bona q̄m
Adolescens si bio interrogat⁹ fūt̄: habeat caput respōsu tuū In m̄tis
esto quasi m̄sa⁹ et q̄t̄s In medio magnotor⁹ nō p̄sumas; et ubi sūt senes
nō m̄tū loquaū Ante gradiez subit choenstacio⁹ et an verecūdīa
p̄bit q̄m⁹: et p̄ reuerētā accedit tibi bona q̄m⁹ Her ibi Ecce quō h̄is
p̄ sapientē sp̄us sc̄p̄ iūmoab⁹ scripit cū reuerētā et verecūdīa coram
senorib⁹ tare interrogādo audie et distere et nō p̄sumē sine loqui qd⁹
vñq̄ fier fieri si ip̄i alios corripe auderēt ut dōte: quod sup̄bie et
p̄sup̄iori possi nō imēto depūtū Pāa sicut b̄is Gregor⁹ aut p̄i mo
ca⁹ m̄j⁹ Insirma etas etiā cū rr̄a sapientia ad docendū nō d⁹ itante p̄filiē
Pūia sicut id d⁹ mo 21 ca⁹ 3 21⁹ Progatāia est minois ē auditū
sibi valle extorquere maioris Vñ h̄is q̄siderib⁹ helv̄ fili⁹ barachiel ba
zites ut h̄is job xxix ad palliandā arrofātā suā amicis job senio
rib⁹ ad tēp⁹ detulit et tacit dices Iūmor su⁹ tpe: vos at̄ antiquores
Pocatio demissio capite verit⁹ su⁹ vobis idicale meā smāz Scriptū
sermones vros! audiū prudētā rr̄az: et doner putabā nos aliqd⁹
dicere cosideabā Sup̄ quib⁹ v̄bis d⁹ b̄is Gregor⁹ mo 21 ca⁹ vñ
p̄ iste helv̄ q̄ dñi pro r̄sp̄tū etatis tacit⁹: sapientia fuit C̄tē veo
i alios aīoē m̄titudīz sensi p̄fere despiciat: qm̄ puerilitate
despiat on̄dit p̄ta q̄tra ei⁹ smāz etas plixior loquit⁹: et p̄ aīoē
m̄titudīz sapientia docet⁹ q̄ et si loquenter sensu nō p̄bz: v̄su tamē
vehemēt exerct vñ job an d⁹ scribit⁹ In antiquo ē sapientia: et i m̄tū tpe
prudētā Sup̄ q̄ d⁹ Gregor⁹ p̄i mo 21 ca⁹ 4⁹ quā iūnes illa dicta i sapientia
radice solidata fuit: q̄ p̄ vinei v̄su etiā artū experimēto qualescūt
Her ille Ex his satis colligi⁹ q̄ quā dñi iuuenes cur i religiosa vita
nouit⁹ sum⁹ exurgere ad corripēdū et docēdū alios et magis sem
iores nō debem⁹ Ad qd⁹ docēdū f̄m⁹ Gregor⁹ li 2⁹ pastoraliū ca⁹ xxv
uersus fine We redēptor nost⁹ cū i celis sit q̄ditor et onſione sue
potentie s̄p̄ doctor ageloz: an tricenale tēp⁹ tñ m̄gr noluit fici
hon⁹ ut videlic⁹ p̄cipitans vi salubrimi tōris t̄fundet: cū ip̄e
etiā qui labi nō posset. p̄fē vite grāz nisi i p̄fā etate p̄dicas
Scriptū quippe est C̄tē fact⁹ q̄s̄t̄ aīoē x̄x⁹ remāst̄ puer
ih̄s i ih̄slm De quo a parenib⁹ requisito paulo post subditur

Invenerunt illū tēplo sedētē i medio doctoz: audiētē illos et interrogā
 tem Vigilantū itaq̄ 9sideācōe pensandū ē: q̄ cū ih̄s ānorū xij^o dī. i me-
 dio doctoz sedēs nō docēs s̄ m̄rogās tuenit. Quo ex° scilicet oñdu². ne
 iſfirmus docē quis audeat? si ille puer docēt iſrogādo voluit: q̄ p̄ diuini-
 tatis potētiā uerbū scie ip̄s suis doctoib̄ ministravit. Hec ibi dñ usq;
 ad tricesimū etatis sue ānū dñs ih̄s et quoniz ad h̄ licēnā a p̄re suo ce-
 lesti spālē accepisset. voce ad eū delapsa huim̄mōi a magnificā gloia. Hic
 est fili⁹ me⁹ dilect⁹ i quo l⁹ m⁹ bñ placuit ip̄z audire. nullū legi⁹ corri-
 puisse hoīz ut docuisse. ad ex⁹ vñq; ut dñm ē et q̄fusioz nr̄az. qui iuxta
 bba bñ bernardi i s̄mōe de ephiphania dñi si parū aliqd scim⁹ at ma-
 gis scie nos arbitram⁹. simile nō possum⁹ nosm̄ip̄os ostētates et ad cor-
 ripied⁹ et docend⁹ alios. tñ ipudēt⁹ nos q̄ p̄rudēt⁹ iſerētes p̄truli ad
 prōptuli ad loquēdū. audaces ad corripiedū. velores ad docēdū. tardi
 ad audiēdū ubi tñ xps tāto tpe siluit: et seip̄m abscondit. Tales sumus
 et tales sunt oēs qui i māori etate oſtituti. dñ scie se aliqd sup̄ ceteōs
 estimāt: statī seducti s̄pū vātalis ad monēdū alios se ydoneos putat?
 quoz mētē ut ait Gretor⁹ q̄z mor⁹ sepe ad loḡdi ip̄metū. vāe gloie appre-
 titus neq; se intra silencium cupies quasi zel⁹ cāutatis iſlamat⁹ atq; ad
 effrenatioz locutionis ip̄cellit dñ quasi sub studio q̄sulēdi. libido erūpi-
 apparendi. Nō enī sepe loḡdo ciuit̄ qđ t̄p̄sit s̄ appaеat⁹ n̄ studi⁹ ut
 malū qđ cernit corrīfat⁹: s̄ ut bonū qđ sentit oñdat. Cont⁹ qđ ut
 ait Gretor⁹ sup̄ ezechielē li p̄. Om̄ n̄ mōyses Deutero⁹ xv⁹ sub allego-
 rie mistērio ad mom̄ dices. Nō arabis i p̄mōgenito bonis Primogenitū
 bonus actum⁹ i iſfirmitate p̄mi n̄i p̄p̄os tēpōis bona operationem.
 In qua h̄i arādū nō est: qz cū p̄ma sūt adolescentie ut iuueniū
 nr̄e tpa⁹ nobis adhuc a p̄dicatione cessandū est: ut vomer ligue nr̄e
 p̄cindē nō audeat terrā cordis alieni. Hec ille Rōne enī quasi arā-
 tes ad purgandū. alienā frā p̄fidim⁹. quocies quasi ad ex̄shir-
 pānda q̄libz vicioz germina de corde fratno. ip̄i⁹ act⁹ ut mores
 corripido lingue vomē euertere et euersae laboam⁹. Quod p̄ten-
 ts et boī zeli scie habeat: fieri tñ a neophyto et iuniorē let̄ vetat⁹
 ne a virtus p̄p̄is nōdū erpiat⁹ aut i h̄iūlitatis vtute p̄ferte fūdat⁹.
 prie 9ſtie culturāz deseat: si mētis oculū ad 9ſideānda et curādn
 ḥropere aliena iſirma oblit⁹ sui elat⁹ tendat. Dī ḡt⁹ h̄ iā quidā
 calūnātē fortassis dicēt: quia et iheremias puer et iuniorē daniel
 s̄pū fēo s̄rō p̄herie repleti sūt: et ad docēdū corripiedū et iudicādū
 populos et seniores diuinit⁹ destinati. Quib⁹ b̄s Gretor⁹ sup̄ ezechielē
 libro p̄mo om̄ r̄d r̄ndz dices q̄ miracula i ex⁹ opacōis nō sūt
 trahenda. Op̄s enī de⁹ et liguis iſanciū fūrit disertas: et ex ore in-

Quod loq̄es et pro-
 cures iuuenes se exi-
 sat p̄ iheremias et da-
 nielē corripētē sciolē

sancū at lactencū pfecti laude. In aliud ē qd nos de doctrine usū at
disciplina dicim⁹ aliud qd de miraculo scim⁹ Hec ille
Capitulū xij^m Quod i pntia mltorū pftim
sapientiū et bonoru excusat⁹ subdit⁹ a corereptione

Actu⁹ ex pte odicis sic sibi excusat⁹ posse videt⁹ a cor
reptiō fratna rō sine respnū Confraternie societas
et frauios En⁹ videlic⁹ is qui de alia⁹ destū culpabil⁹
arguedus occurrit. mlt̄ mltos hoīes bonos et graues ex
istit: ut id qd argui debz corā multis qmittit Et quidē
si pns est plat⁹ delinquentis: nō dubitat ab illi⁹ correptiōe. iuxta pre-
missa ceteros excusat⁹ h̄i. In vēo plat⁹ pns nō est: adhuc nō debet
facilit̄ corā multis et i publico passim a qfrīb⁹ corripi nisi forte a plā
de his q i publico sunt qmissa. Quia publice peccates nō lenit⁹ debet
absq; corripiōe dimitti. Dicit dñs Aug⁹ i de qf⁹ ep̄taz pmeniani ut h̄i
23.9.4. Cū quisq; p qn ciuisq; notū crīmē et oīb⁹ cretrabile apparet
ut ut nullos pr̄sus at nō tales habeat defensōes p qd poss scima
qtingē: nō dormiat seueritas discipline h̄i ille. Et Gregor⁹ felici ep̄o
cīclie retribuit ut h̄i i registro ca° clxxvii⁹ qnifesta mst p̄m
nō sunt occulta corripiōe purganda: s̄ palā sunt arguedi qui pa-
lā nocēt. Ut dū apta purgaciōe sanat⁹: hi qui eos imitado deliq̄rat
corrigant⁹. Cū en⁹ dn⁹ corripi⁹ plurimi emdāt⁹. Et meli⁹ est ut pro
mltorū saluaciōe vn⁹ qdēpet⁹: qm p vn⁹ licēia multi periclitet⁹.
Rec mirū si mlt̄ hoīes h̄i rō custodit⁹: cū et mlt̄ uimēta h̄i s̄ci psepe
vide⁹ cognoscim⁹. Tēnē eā q scabie et ipētiae h̄rē videt⁹. separati a
sanis: ne illo⁹ moeb̄o cetera dāpn̄et⁹ et pereat. Daci⁹ est qd ut mali apti
corrigant⁹: qm p illis boīi pereat. Et iterū. Idē Gregor⁹ xm mox ca
2° alia⁹ h̄i rō assignas ex pte plati. Qui alijs mst cognoscētibus:
alij etiā cognoscētib⁹ icrepādi sūt: ne si plati tacent culpa appro-
basse videat⁹: at h̄i cresces i ex⁹ vēiat: quā pastois lingua nō se-
cat h̄i ille. Quis mā tñ coeripiōe: platis resnut⁹. Nā i sb̄dīs et
q tremialib⁹ frīb⁹ ubi i mltorū pñcia qfisit qui coeripiōe dignū
aliqd qmisit. h̄i videt⁹ ee oīno cautū ut illū i publico nō qfudāt
Quia tales publice corripiōes ubi ab equalib⁹ et maxē uimōib⁹
p̄sumunt⁹: frequēt̄ corriptū solēt⁹ p̄t sequens notā qfusiois ad idis
naciōez irā et oīu pñocāe. qui ex pñdica et h̄iūlī amonitione
secreta potuiss fortassis facili⁹ emdāt⁹. Scriptū est en⁹ Amos qd
qd odio habuerūt i porta hoc est i publico corripiētē: et loquētem
p̄t abhōmati sūt. P̄t et rep̄hesibiles ēt videt⁹: nō nulli religiosi:
qui liḡ ex nullo rancōe. nulla mali itenēe aut affectione sinistrā

C Quod publice per-
cates nō sūt lenit⁹
dissimuladi n̄ sece-
re s̄ publice corri-
endi

E Quod publica ce-
repcio a sb̄dīs sūt
i pñozē eritum
vergit

F De qd religiosos se
erjord et liberte pub-
liice faci⁹ corripiētē

41

marie dilectis et familiarib⁹ ex pura libtate et p̄supcione. inicem
marie caritatis. passim solet quasi risibilit⁹ obire etiam coram aliis a-
liqua defectuosa loculando. q̄ interdū audiēte tacite. grauiter
vulnēt: et t̄ memoia etiam post tēp⁹ renocita cooperante diabolo
ad grauiorū iterne p̄ficiat tacturā cāutus. **P**ut de h⁹ loquens
b̄s b̄nard⁹ t̄ smōe ⁊ pasche de trib⁹ vnguentis videt⁹ iquit⁹
multos sīcēa h̄z itēcioe et benigno accēdat⁹ aū: leuit⁹ dīce
quod grauit⁹ audiat⁹. Volat ut irrenocabile v̄bi⁹ ⁊ et qđ sanac⁹
debueat: q̄ mordaci⁹ forte videt⁹ magis exultat⁹. **H**ec ille. **P**ter
quod cāuēde religiosis valde sūt nimie ad īnicē familiaritati-
tes: et adūsū se marie ī publico p̄supcio libtans. **E**t h⁹ īrēde
videt⁹ ex pericēissim⁹ ille ī reb⁹ sp̄uālīb⁹. Abbas iohannes dīc cīmachiū
m̄. li. scalū gradū xvi⁹ vbi ait. **C**ān vidēt⁹ aliquos nos f̄m⁹ dñm diligētes.
ad illos ḡmarie custodiam reuerēciā. et fūtiā. audaciā. et p̄supcionis
fiducia. Richil enī ita dissolute cāutatē. et odū opēari naturalit⁹ h̄z sicut
fidentia et audacia. **H**ec ille.

Quod sepe lenit⁹
dicit⁹ q̄ grauiter
auditur

De numia libertate
et familiaritate cāuēda

Capitulum xij⁹ de derisione et Cān derisio est pertatum mortale et quando veniale

Diuīsmōi aut̄ lusōe obiectōes m̄tū app̄iquāe videt⁹. derisioni
que obiectio est alicui⁹ turpis de q̄ h̄o erubescat. et h̄ cum
risu ut ludo. vñ et derisio nonāt⁹. **T**alis aut̄ derisio ut illu-
sion⁹ f̄m⁹ h̄z i⁹ ⁊ 2⁹ ⁊ q̄ h̄o ar⁹ i⁹ cor q̄ nō sit nisi de alio⁹
defūt ut malo malū aut̄ si sit magnū nō p̄ ludo accepit⁹
sed seriose vñ si i⁹ risu ut ludū v̄tat⁹. ex quo irrisiōis et illusiōis nō accepit⁹
sumit⁹: hor est q̄ accepit⁹ ut p̄nū. **E**t t̄n̄ aliquod malū ut p̄nū acipi dñ-
plicit⁹. **A**mo mō f̄m⁹ se: alio mō rōe p̄sone. **C**ū aut̄ aliq̄s alter⁹ p̄sone de-
fectū ut malū i⁹ ludū ut risu p̄t. q̄ f̄m⁹ se p̄nū malū est: est veiale et
leue p̄t̄m f̄m⁹ se suū gen⁹. **C**ū aut̄ accepit⁹ p̄nū rōe p̄sone. sicut p̄nū
defūt ut stultoz parū p̄deare solem⁹. sic aliquē iride ut illudere est
enī oīno ḡtēp̄ne et enī tā vīlē estimāe. ut de ei⁹ malo nō sit curādū f̄s̄ sit
quasi ludo h̄ndū. **E**t sic derisio ē p̄t̄m mortale et graui⁹ q̄ ḡtumelia.
q̄ sit̄ est i⁹ māifesto. **C**ūia ḡtumelios⁹ videt⁹. accep̄t̄ malū alter⁹ seīse:
illusor aut̄ i⁹ ludū. et ita videt⁹ maior ḡtēpt̄ ee et delhōneac̄o. **E**t f̄m⁹ h̄z
illusio ē graue p̄t̄m: et tāto graui⁹. q̄nto maior debet⁹ reuerēciā p̄sone
que illudit⁹. **E**t de ista derisione mōeli intelligit⁹ illud p̄nū. **I**llusoē
nē si de illudz deludz. Deridē aut̄ dei sine deludē nō est aliud. **G**o
p̄t̄o mortali et nālīt⁹ punire ut p̄t̄ illud qđ dī i⁹ p̄s. **C**ū habitū i⁹
celis deridebit eos. **S**i h̄ de derisione hōis dñm est: grauissimū utiq̄
est deridē deū et ea q̄ dei sūt f̄m⁹ illud ysae⁹. **C**ui exprobasti et

Quo aliquā p̄t̄m
mīgna accepit⁹ ut
p̄na mortali⁹ ut
venialiter

De tripli⁹ derisioē
mōeli et tripli⁹ gra-
du grauitatis eius

quā h̄ quā blasphemasti et sup̄ quā exaltasti vocē tuā. Et s̄b̄d̄ ibi pos-
te ad sc̄m istū istū. Deinde z̄ locū tenz derisio parentū vñ d̄ p̄n
xxx. Oculū qui s̄bsanat p̄rēt et q̄ despicit p̄tū m̄ris sue: effodiāt eam
corū de roerētib̄ et cōmedāt eū filiū aquile. Dēm iustoz̄ derisio gra-
uis est: q̄ hōngē est v̄tūne p̄mū. Et ḡt̄ h̄ d̄ Job x̄ Deridet iustū sim-
plitas. Rue quid̄ derisio valde nocīua ē: q̄ p̄ h̄ hōes a b̄n agēdo
ip̄diūt̄ p̄t̄. qui dū i alioz̄ actib̄ exteōea alioz̄ bōa despirunt̄:
mor ea manu pestifere exprobatiois enellunt̄. her thomas

Capitulū xv^m De q̄ tumelia et cōniūctio et q̄ se h̄nt̄ i ḡnuitate et i gradu p̄t̄

Teād̄ aut̄ natūraz̄ aliq̄ mō p̄t̄ne videt̄ q̄ de ḡtumelie
et q̄uīo scribit̄ s̄b̄d̄ z̄ z̄ q̄ z̄ ar̄ z̄ i cor̄. Et post eū
frent̄ rayneri i p̄theologia sua ly de ḡtumelie ca z̄ di-
cēs q̄ uba dupl̄ p̄t̄ q̄sideari. Vno mō i q̄ntū sūt quidā
soni: et tūc nō est i v̄bis p̄t̄: eo q̄ nō sūt i noctumētūm
aliq̄. Vno mō i q̄ntū aliq̄d̄ significat̄. q̄ quid̄ significatio ex itenātō et
affectionē loquens p̄redit̄. Et ideo ad sc̄ed̄ v̄trū i v̄bis ḡtumelie uel
q̄uīrū q̄ q̄t̄ aliq̄d̄ loq̄t̄ sit p̄t̄: maḡe q̄sideāndū est et q̄ affi-
ct̄ intenātō p̄fēant̄. Tripliū aut̄ de causa aliq̄s huūsmōi uba iūriū
sa p̄t̄ dīce altēi. P̄mo ex iū lenitate causa solaciāndi p̄t̄. q̄n quis
iūnūt̄ ex labilitate līngue et ex ludo p̄st̄ q̄t̄ aliq̄d̄ uba iūriū
v̄t̄ si talia uba nō sūt notabilit̄ i de hōrātōz̄ altēi: et p̄ferunt̄
ut dēm est ex lenitate cu lapsu līngue. surreptōe ut er̄ modicū et
len̄ ira. absq̄ firmo p̄posito aliq̄d̄ de honestād̄. s̄z tm̄ itenātōe
aliq̄d̄ p̄ huūsmōi uba lenit̄ q̄tristandi ē p̄t̄ vēale. Nō dō ex z̄eli
seriositate cū coerigendi tūc talia uba z̄elo em̄darōis et corrētōis
primi plati n̄ ḡtumelie n̄ q̄uīcia dīci p̄t̄ nisi materialit̄ et p̄ acti-
dēs n̄ faciūt̄ p̄t̄ sed sūt mētōia. Cuīrō est. Q̄uā h̄z̄ s̄irūt̄ h̄z̄ alīm̄
cū corrētōis ut discipline aliq̄d̄ v̄berae ut i reb̄ er̄ godēpnāe: s̄irūt̄
corrētōis p̄t̄ aliq̄s. q̄ h̄ ex officio ly ubū q̄uīosū q̄t̄ alīm̄ dīce. S̄irūt̄
x̄p̄s dīr̄t̄ discipulos stultos et sine intelligū: et apt̄ galathas voca-
nit̄ insensatos. Vn̄ et f̄m̄ Aristotēlē i 4° ethiōz̄ assignat̄ p̄pria et sm̄-
gulcūs virt̄ q̄uā ip̄e europēla vorat̄. ad q̄uā p̄t̄ b̄n̄ q̄uīciā. hor̄
est cū utilitatis ut eos delictōis tm̄ et iori dīce vñl̄ leue q̄uīciū nō
tm̄ ad dehonoātōe ut q̄tristātōe eī i quē d̄ p̄ncipalit̄ mētā
Vbi tñ notādū q̄ i q̄uīciād̄ aliq̄d̄ aliq̄d̄ p̄t̄ modoz̄ oport̄z̄ hōes
esse valde discretū et obs̄nāe circūstātias debitas et modeātē vñ-
tahb̄ v̄bis. Q̄uā si i p̄mo aliq̄d̄ nō reformidaet̄ ḡtumelie eū. i quē
profert̄ huūsmōi iocosū q̄uīciū. dumō aliq̄s risū q̄t̄et̄. tūc h̄ nō

Ruod i q̄uīcio io-
cōso valde vītāda
est ḡtumelie fr̄is aut̄
nob̄lis lesio hōris
p̄egrini.

Et in virtutis valde virtutis p̄m ubi dicitur. **D**i misericordia aliquo
permisso modo quicunq; est ita graue q; p; iraute plati auferit
honore et q; que pertinet: tunc ergo posset hoc pertinere mōlēt erit si nō
mederis dehortacione alioq; sicut si aliquis iraute ludet cū aliq; nō ex lu-
do prout aliquis grauitate cū ledat: culpa nō carcer dicitur thōs. mōlēt
addit reynier. Tercio ex ludo et odiositate cū dehortacione et uincere
di. Et tunc talis ḡtumelia sine tale quicunq; est p̄m mōlēt. Et h̄ rāy-
neri ubi sup. declarat tribus modis ut p; tria s̄z.

Duod quicari
alicui ex odio moe-
tale p̄m esse ostendit
datur p; tria

Intentionis prauitatem. **M**odo p; intentionis prauitatem. **R**uina
Comparationis veritatem. **P**ecata ubique ex intentione p; ferentis alle-
prouenientis qualitatē. **I**uant et affrancat ut dicitur ē sup. Et
ideo si loquens intentione ad h̄ sefat ut ex ira ut odio. et ex uidebit
ex alio p; ferat ubi curiosus: talis ḡtumelia est p̄m mōlēt. **D**icō
Ex comparationis ueritatem. Et sunt similitudo sic. **N**ō min⁹ peccat qui
qui alterius onus cū ut ḡtumelia infert q; qui rapina ut furtū facit: eo q;
nō min⁹ aliquis amat honores suū: q; nō possedit. **B**ut qui auferit alterius quod
suū est ut tepeccat mōlēt peccat: q; magis peccat qui infert ḡtumeliam
alterius. **T**ertio p; prouenientis qualitatē. ex eo s̄z p; ex talis ḡtumelia ut qui-
cū iactacione p; uant. quodq; illi ex malo debet. **P**rope sit formata
Auctil met⁹ pena eterna nisi p̄m mōlēt. **G**et ḡtumeliosus met⁹ pena
eterna ut h̄r agat q; qui dixit fr̄i suo racha ut fatus reus erit
gehennae ignis: q; ex iracundia ut furor ad delictū ubi ut quicunq; p;
tesset: reus erit pene inferni. **E**rgo ḡtumelia ut quicunq; hoc mō sunt
p̄m mōlēt. **H**ec ille. **R**uāus aut̄ de ḡtumelis quicunq; et derisionis
bus cū id est. occasione publice corporis dñi sunt: nō m̄ h̄ nobis cū
intentione d̄ est de his principaliter: s̄z dixit xps de eo q; bōi et h̄miles fr̄es:
Proceros suos ut sc̄torib⁹ ut equalib⁹ p̄ntib⁹. publice coercere non tenent⁹.
Ḡtumelias enī est ut vniuersitas talium. alios se sapientiores et digniores
iudicet. quib⁹ magis ḡtumelias et q; melius sc̄iat qn et qualit̄ enī qui
amoneamus est deinceps. **V**nū h̄ notasse videt. **V**ener quidam
probat⁹ de quo legit⁹ li⁹ v̄itas p̄m tuberculū xl⁹. q; cū illū aliquis
fr̄m interrogasset dices. **D**i habitu cū alijs fr̄ib⁹. et video aliquā
rem iquicunq; vis ut loquar? **N**ū dicit illi senex dices. **D**i sūt ali-
jū mādes te aut coetanei? tace magis: et habebis requie. **I**n h̄ enī
q; te mōrē facies: etiā sc̄iurū te reddes. **D**icit ei fr̄at⁹. **C**uod et facio pat⁹
perturbat me sp̄s: **D**icit ei senex. **D**i laboas: q; mōe facito semel tānū
h̄milit⁹. **D**i aut̄ nō obediu tibi: reliqua laboas tuū i ḡspectu dei: et
sp̄ce te isolabit⁹. **H**oc est enī ut prioritat se cultor dei corā deo: et reli-
quā voluntates suas attende at tibi: ut s̄m̄ deū sit sollicitudo

P
Cuod sit duere
michi ut fatue

luna. Et tū video quō video bonū est trācū. **H**ūlitas est enī taciturnitas
Si acquisies taciturnitatē. nō habeas apud te quasi aliquā vñtem
etiam si obtineas: s; dic q; indignū sū loqui. **H**ec ille ibi

Capitulū xvi^m De cōrephonē platorum et tribus curia eam cōsiderandis illam cōsiderandis

Terio ex pte qdiciois sue. s̄becti et simplices frēs excusari
posse videt: a corpiciois p̄cepto rōe s̄ue r̄spciū. Neue
recie p̄tatis superioris. q; s̄bditi suos platos coripe passi
nō dnt aut tenet: nisi sub certis circūstānciis modis et ca
sib; circa platoz corpiōez cautissime q̄sideandis et ob
seruādis ad quoz cognitioez expedit q̄sideare i h̄ cā p̄cipue tria s̄z
Investigatioez intelligētū mālis **M**odo igit̄ q̄sideare occurrat
Insinuatioez obligātū mānonalīs **I**nvestigatioez intelligētū māalis
Modificatioez obſuātū actualis **q**uid v; sit dñe q̄ s̄bdit nō debet
coripe suū superiorē ut platu. **N**ā notād q̄ d̄f Astyan̄ i sūma sua
li s̄t titulo xxviii. p̄ dñā est m̄t Argue s̄ue corrige. coripe z monē
nā arguere s̄ue corrige est act̄ insicie: et fit cū autoitātē et q̄mī
cū coactioē et adhibitioē p̄caz. s; h̄ nō est nisi platoz ut ex superiorib;
pt̄ respectū suoz s̄bditoz. **V**n apte de h̄ loquies thymotheo discipula
suo quē emē p̄feciat z ad thi 4° Argue inquit obserua t̄crepa. **S**ed
et modū increpaciois isinuās ad titū cā 3° d̄f. **H**ec loquē et ex hoc
trācē et argue cū cī ipero. **V**n d̄f i cū p̄tate. **E**nī f^m amb̄ ibi p̄tō
aspere hoc accipit: cū p̄ salute fieri sciat. **S**z nulli dubiuū cē debet
talē correctioez cū p̄tate iperū nō op̄ete s̄bdito r̄spciū plati sui. sup
quē p̄tate in dictiā nulla h̄. **V**n Greg p̄ xxv moz cā xvi b.
Enī inquit rectoē h̄nt iudicē sūi: magna cautela s̄bditoz q̄t.
nō temē vitā iudicā regentiū. Regē enī frūstra dñs. p̄ semz ipsū sum
es nūmulaioez fudit. et cathedras vēdecū colubas euerit: nūmū
significās. q; p̄ m̄frōes q̄d vitā iudicat plebiū: s; p̄ semz p̄m̄ facta
gramīat m̄frōes! ḡnus eis s̄bditoz virtū q̄ a m̄frōis mō ut dissimū
lant: ut corrige neq̄uit: eius p̄culdubo iudicio refūnant. **H**ec ille
Vn h̄mō corrētōis. si sine reuerētia ut etiā det hēndo s̄bdit suū
platu ināde p̄sumet: quasi bestia tāgēs mōtē. lapidatioē ut h̄r
exodi p̄x. ut quasi oza tāgēs archā t̄clinatā morte ut d̄f n̄ regū
6° qdēpnand̄ es̄f f^m s̄t s̄m thōz z^o 2^e q 33 ar q. i 17 p̄m articuli
Et h̄ regulā suāda videt: no solū s̄bdito ad suū platu verūtia
q̄m̄ plato sit et s̄bdito ad quēlibz etate ut vita senior est dūmō boz
et māsnet fuit. **T**alis enī rogāt p̄cīd̄ p̄ seueri t̄crepā. **P**ut
ip̄e p̄m̄ etiā pastor bīs p̄err̄ frō suo exēplifīat scribēs et diēs

R
**Quod differunt ar
guere s̄ue corrige
coripe et amonere**

S
**Quod nō s̄bditoz
argue ut corrige
s̄nos prelatos**

T
**Quod bōi seniōes
rotādi sūt port
qm̄ increpandi**

43

pm̄e per 1° Deniōes qui sunt i vobis: obsecro ejo ḡserior **Ad qd̄ eis**
paul⁹ ad thimot⁹ 4° eūd̄ thimothēū cūnōz dīcēs Deniōes si etate
vita ut ordine ne īcrepaueis: s̄ obsecra ut p̄r̄z Est enī senect⁹ qui
dā nō t̄m̄ ex annoz numēositate q̄tū ex morū grauitate et vite
scitare q̄putat⁹ de qua dī **Varie m⁹ q̄ senect⁹** veneabilis est nō dū
turna neḡ numēo annoz q̄putata Cari enī sūt sensus h̄is: et etas
senectutis vita īmaculata **De pueris v̄o semib⁹ quoz ut dī Variē 4°**
nouissima est senect⁹ sine honōe: q̄ iunenib⁹ ad teitū exē p̄eeb̄et: dīm
est supē⁹ ex smā ḡrecois et canōis q̄ sūt durissime īcrepādi: q̄n tq̄
sūt pueri ut īdiribiles Ab his nichiloi⁹ excripiūt articuli i quib⁹ p̄e
clūt̄et: v̄itas fidei: aut sc̄adaliū publicū īminerz coi populo dei ex
pt̄o plati q̄i tūs poss̄ s̄bd̄it̄ etiā publicē et i facie plato se opponere
et ip̄z publicē arguere **On de pēculio fidei dī doctor s̄r̄o 2° q̄z 3° ar 4°**
i r̄f ad 2° ar 4° q̄ ubi īminerz pēculiu fidei etiā publicē eē essent
plati a s̄bd̄is arguedi **On et paul⁹ q̄ eāt subdit̄ petri p̄t̄ īminēs**
pēculiu sc̄adali circa fidē: petru arguit et i facie ei rost̄it̄ dīcēs **Ad gal**
2° Cū veiss̄ petr⁹ antiochia i facie ei testili: q̄i rep̄hēsibilis est veiss̄ enī
v̄erēt̄ q̄ndā ex iudeis xp̄ianu a iacobo iherosolimoz q̄o edebit̄ cu ḡe-
tib⁹ sine distincōe ciboz **Cū aut̄ veiss̄ s̄brahebat se: et segregabit̄ a.**
q̄tentib⁹ timēs eos q̄ ex cirrūsione erāt̄ qui lēgalia etiā de nūtātē salu-
tis suāda asserebat et liz petr⁹ h̄i nō sentur: q̄ obseruātiā legalium
suo decreto post reuelatiōe ewā: cu tētēs aplis an̄ publicē iherosolimis
abdicauēt̄: in sciens illos iudeos q̄ vencant̄ a iacobo zelātes legē isra-
mos timuit ne i ip̄o sc̄adaliati a fide recedēt̄ et sic ḡregē suū p̄derz:
s̄braxit̄ se a q̄tentib⁹ et assorciāuit se iudeis: v̄itas simulatiōe alijs certos
cibos cu ip̄is: et sic suo ex nō v̄bo gradmo coegit ḡfētes iudazae **Plā**
simulatiōe ei⁹ ḡfēserūt̄ tētēs ita ut etiā barnabas ducet̄ i eānd̄ simu-
laciōez **Tunc v̄des paul⁹ q̄ nō iūc̄ abulaent̄ ad v̄itātē ewā corri-**
puit petru corā dñib⁹: ut ei⁹ coēphōe publica on̄ pēculiu i fide pro-
uidet̄ **De publico at̄ sc̄adalo ex p̄to māifesto prelati: ad corrupti-**
onē toti⁹ alici⁹ ḡmūntatis ḡreftis s̄biecti etiā p̄z **Cū h̄ est f̄m**
iosephū i h̄ antiquitātū māioz q̄dīcō ut quicq̄ ip̄i fecerit alis
licentiāe v̄det̄ videat̄ **Ideo dī n̄ q̄ A testes circū finē q̄ par est in se**
a fide exorbitāe: et alios ex ut v̄bo a fide deice **per qd̄ i pēculiu**
fidei: ut iudicatiōe alici⁹ publici mali quasi p̄ coartatiōe mali exēpli
ut puerse doctrine alici⁹ plati ad iffectiōe populi v̄det̄ sibi etiā
i publico a s̄biectis eē resistent̄ et ip̄z corripied̄ **On i talib⁹ casib⁹**
ip̄i plati dñt suas coēphōes a minib⁹ h̄ullit̄ sustinē **Cui⁹ ex**
ip̄e b̄s petr⁹ se p̄biuit oīb⁹ platis i h̄ullia suscepōe coēphōes

¶

Quod i pēculio
fidei ut publici si-
dali mūnoes coe-
pe p̄nt superiores

¶

Quod plati fa-
ciunt alijs licētiae
v̄det̄ **Inf ca° 20 F D**

pauli mōris pmissē **V**n d^r Glosa bñ Angustini sup pmissō cā ad gal n^o
pmissō quod etiā ob cephas argui debuit qd p ipsi sanādis sibi dicuntur: ut oes illi obiurgaciōe sanaret^r Nō em̄ enī vtile eāt errōz qui pa-
la nocerz: i secreto enīdāl Huc s̄biūgit **A**ug^r accedit. qd firmitas et cūitas
petri. tui ter a dño dcm est pāse oues meas obiurgaciōez tale postēioris
pastoris p salute gregis libentissime sustinebat. volebatq; h̄ ad magnum
hūilitatis ex^m: ut i eo qd pmissō est: discat ceteri mutes ee et humiles **H**e enī
petr^r. pia paulo siebat utilit^r librate cūitatis: sācte ac benigne pietate
hūilitatis accepit: atz ita ex^m postēoris p̄buit tūto sācti^r p̄to ad imita-
dū diffīlī^r: quo nō dēdignaret^r: maiōes ut sc̄ubī forte recti tra-
mitē reliquissent: etiā a postēoriib^r corrigi Hec ille

Capitulū xvn^m **E**nuod ubi totū qmūnūtū īmīnet
scādalo p̄blico p̄lā p̄t ei i fariem resīst

Dhis aut̄ qui p̄blico scādalo vbo ut facto ad subūsiōē
comissē plebis totū gregē ad p̄cipitū pēculū ponunt
qd etiā a minōib^r possint līcīte īc̄pāl et qd possit eis
i facie resīstī saluo i h̄ et ob^r alh̄ a nōtādīs uī dīcō se
meli^r sencientū. videt^r posse q̄trua adaptatiōe fīctiōe
mōstrā. qd h̄r mītēt numēi xrn quā etiā tangit **G**racian^m qd nos
si s̄ p̄mo dicit enī ibi qd dū balaā arīolus iret ad maledicēdū populu
isit. angelus dñi qz me cui īsidebat balaā i via se opposuit: euāgī-
natoq; glādīo etiā qfīna abstīnē q̄pescuit **T**uā dū balaā vbeib^r
affligerz: i voce p̄cipit: et p̄hete īspīcīā redarguit ac rep̄hen-
dit dices **R**qd feti tibi **C**ur p̄cūtis me **N**ōne aīal tuū sū. cui sū
sedē q̄suemītī usq; i p̄ntē die dīc qd simile vñq; feti tibi **A**d p̄
sītū **P**afīna sb̄dītī intelligūt p balaā plati **N**ī qd aīal mutū an-
gelica vītū p̄hete īspīcīā redarguit illūsq; conatū restīt:
mītōmagis utiq; i casib^r p̄missis sb̄dītī racionabilib^r hōib^r hīc^r
rep̄hēndē vēsāram atz renītī conatib^r platoz: si forte eos ad malū
ducē p̄mo cogē ex^r suo aut vbo velīt **E**st enī quasi ipēnū qdā et
qdā coactio ipē public^r act^r platoz i oculis sb̄dītōz **B**ut glosa
sup illo vbo pauli ad petru ad gal^r si tu īnde cū sis īfēlūt^r
vīnis et nō īndāce: quō ḡtētes cogis īdaizāe? **C**ogis aut nō do-
centis īpēio: s̄ qūfāciōis ex^r **V**n alīa glosa dīcīt ibi argumēnū
acipi: qd ex^r cogūt **D**icit enī leo l papa qd validiora sūt grē^a
qz vba **E**t bernard^r fmōe z^r de vñqūtēs **I**ermo īqt vñq; et ef-
ficax ex^m est opis cito suadēs qd itendi^r **E**t vīs iheroi^r **O**ra aut
qd plat^r agit ut dīcīt: vocalia dñt ee: ut quicq; agit quicq;
loquit^r doctrina sit **I**deo iohānes se voce norat: qd sicut qlibz

Cuod malū ex^m
publicū plati est
quasi qdā coactio
sb̄dītōz ad malū
et etiā aliorū
Et enītī bonū

44

ps vocis vox est **ta** quicquid i^t docto^re est. doctrina eē debz **balaā** itaq; cum
vrges. ut ad maledicōn populū dei illū veherz signat eos q̄ coar-
tioib^z grē p̄missis aut p̄suasib^z. p̄ceptis ut minis abbdit⁹ cri-
gut ut eis i malo q̄sentiat assimilēt⁹ aut cooperet⁹ sine faueat⁹. **Ad**
p angelus i sb̄ditoz qlibz iustus et zelo dei ac̄esus ac sapia illu-
mīat⁹ euaḡiato gladio publice p̄dicariois futuē vīndicē aut icre-
paciois tales reuocz ab errore male vie. obſistēdo. conatu malicie
publice unq; līcē videt⁹ i voce q̄uestiois erupēdo et dico. **Cum** nos
affligit⁹ et ad malū vrgens **Nūqd** iobedietes alqñ suim⁹ nūfū
cū ad malū cogim⁹. **E**t de isto loqt⁹ **H**eda vēnabili⁹ sup i^o z^o pet⁹
2° ca^o de malo platis Vecuti sūt viā balaā ex besor. q̄ mercedem
iiquitatis amari⁹. corporioz vēo habuit sue vēsanie sb̄vngale mu-
tu qd̄ hoīs vore loquēs phibuit p̄phete t̄spēciā. Plerūq; inquit
miti catholicoz i tm̄ mercedē amāt iiquitatis ut enā docti ab m-
doctis. clerici a laicis. meito redarguat⁹ q̄ ure q̄parat⁹ p̄phete.
q̄ ubi asine ḡtra natuāz corripit⁹. nec tm̄ a p̄posito prauu iti-
neis retardat⁹. **D**ub⁹ etiā aptissime no⁹ ḡfruit ciuitatis. vnde
balaā vēisse phibet⁹. **H**esor quippe carne⁹ sine i tribulatioē posib⁹
interpretat⁹. Regz eni alia magis causa luxuriosis cr̄dit vbum
ibū vēitatis amore pecunie ut desiderioz **cōpozitū** adulterae.
q̄ se gr̄atis etiā carnis mācipauerūt. **H**er no⁹ ip̄i balaam
qui van⁹ p̄p̄t sine p̄cipitās eos intelligit⁹ talib⁹ queit⁹. **P**ri enī
agnitā vēitatis viā sp̄ote deserūt⁹. quid nisi van⁹ p̄p̄t sunt
qui etiā i p̄cipitū suos mergut nūditoes⁹. quib⁹ nō salutaria
q̄ corrigat⁹. s̄ q̄ illos delectat̄ eronea p̄dit⁹ de quib⁹ apte sb̄di-
tur hi⁹. mali plati sunt fontes sine aqua et nebule turbinib⁹
+ demōib⁹ ut carnis motib⁹ eragitate. quib⁹ caligo tenebrarū
refuatur **H**ec beda. Et plani⁹ quō sb̄diti se ad tales platos habē-
dēnt. **P**st̄m si ad malū sollicitat̄ p̄sidor⁹ put̄ h̄r xi q̄ 3° ca^o. **Q**uis
cū sequēti declarat dices. **V**i q̄s altei⁹ erroci q̄sentit videliz imi-
tādo ut cooperādo sciat se cū illo simili mō culpabilē iudicādū
Et tū i ca^o sequēti. **S**i is māt q̄ p̄est fecerit aut cuīq; qd̄ a dño
phibit⁹ est facere iussit. ut qd̄ scriptū est p̄terierūt aut p̄ter
re māduerūt. asti suā i gerēda ē dicētis. f. ad etal⁹ p̄mo. **C**ita
si nos aut angelus de celo aliud ewāgeliāt̄ vobis p̄terqm̄
qd̄ vobis ewāgeliāt̄. anathēa sit. **I**dē. **V**i quis p̄cohibet
nobis qd̄ a dño p̄ceptū est. ut rursus ipeat fieri p̄ dñs pro-
hibit⁹ fieri. cōcrabilis est dñb⁹ q̄ diligit⁹ deū. **I**dē. **Is** qui p̄est
si p̄ter voluntatē dei. ut p̄ter qm̄ i sāc̄is scripturis euident⁹

45

Ruod maloz
platoz p̄ceptis
et ad malū sua-
ficiob⁹ nō est q̄sen-
tia ut obedie-

Principit ut dicit aliquid ut ipse sit: tunc falsus testis dei aut sacrificatus habeatur. Ille vero dicta sunt de correctione et modo sine actionibus quod ex auctoritatis potestate platus queritur responsum subditorum.

Capitulum xviij Quod corripere est propter opusculum ad inimicorum inimicitate. Et est artus inimicis pinguis ad oes.

Func 2° loco est terminus corporis. Nam corripere cautelam summis missa quempiam de aliquo defensu est respondere parvum adiuvare et est opinio auctoritatis habentis cautelam. Et ideo dominus Iesus Christus dicitur: Si peccaverit in te si tuus vade et corripe eum in te et non soli. Hic actus qui cautelam est summis fratribus in 2° et 3° capitulo corripere ad uniusquisque secundum suum cuiuslibet personae ad quam cautelam est habere si in eo aliquod corrigendum inveniatur. Actus enim ex aliquo hinc ut potentia predicatoris se extendat ad omnia quod continentur sub obiecto illius potestio ut habet. Vixit visio ad omnia quod continentur sub obiecto visus. Et per actus virtutem eius modicam debitis circumstantibus. Ideo in corporis qua subditu deinceps corripere suos platos primum modus ageretur ut adhibetur. Et primo ut corripies proximo et tamen intentio moneat. et veritate seruit in verbis et non corripiat nisi de certis et cognitis non ex iudicio ira rancore ut odio aut animo vindictandi quod suum dñe diffamandi. sicut quidam corporis ipsati est et aliquan nichil omnino a platis corporis irritatus aduersus illum ad iudicium. Et ideo quoniam prius habere occasione aliquam insurgunt contumelias et redargutiores: inquit dum etiam dñe legitimas causas non habent aliqui medosae. fingunt quae suis platis reobiciantur quasi in hoc se dealbantes et excusantes uno ponunt vindictates si suos reprehensiones in aliquo quasi magis culposos potuerint ostendere put de hoc superius alii dicunt. Et Gregorius tractat unde mox capitulo super i^o job unde de corpo sine careto. Cui adhuc in flore sit non carpere manu. Secundo ut si culpabilis sit publicatus promoneatur. secrete atque ad eius publicationes ut accusatio ne procedat in quibus excessibus ut infra ostendetur. Unde anadetur papam principalem de episcopis loquens ut habet in quarto unde Accusatio apostoli inquit consideraverunt glossa ad cautelam futuorum ne facile gemitur et aut latenter est ut accusaretur. collum sacre ecclesie dei. Si quis adiutorius eos ut ecclesiastis eorum quod motu fuerit ut causa habuerit: prius ad eos recurrat cautelam studio. ut scilicet colloquio ea sanetur gemitus. quod sananda sunt. et cautelam emendetur quod iuste emendanda agnoverit. Unde at aliqua eos prouidet habet et lacerare accusare ut iustitia per se seruit excommunicatum et nomine absoluatur. anque per satisfactionem gemitus natus permissus est. Item iuria eorum ad ipsum patrem cui legatio

Detrinxi in corpore platorum observandis

Quod quidam subiecti malignantur quod suos platos

Quod platus culpabilis est primo secrete promonenter anque publicetur

45

fingit² tertio s^m sc̄m h̄z vbi s^u ut i^c corporiēdo māsuetudo hūilitat⁹
et reuerēcie obseruet² Et de hoc infra dicet² Ex quib^o colligit² q̄ cōcep-
tis casib^s pmissis et p̄cipue fidei a suis sb̄dūis acusatores publicis
aut iuictioēs māfestas de rīfōe iuris plan admittē nō coſtūt² prout
onde videt² Gracian^u n^o vñ Testes Nichilom^t n̄ bōi et hūiles plati
sepe iuenuit² ad sb̄dūo, et suo^z acusatores et corporiēdes se hūillime
et māsuetissime optulisse Hic b̄s petr^o ut legit² i^c artib^o ap̄tōl^o cum
de domo cornelij q̄ est apud reserā ascendiss i^c ih̄līm discrepabat
q̄tra eū fideles ex circūfisiōe. dūctes quāe mirasti ad ḡfetes et ḡme-
disti tū illis Quos ip̄e ex auctoritate nō i^cppulit: sed hūilit² se
excusans. retulit eis vīsioēs quā dñs ondit illi i^c solaio i^c ip̄e et
aliquā q̄ facta fuerat a deo i^c domo cornelij ut hr̄ d^r tf^o q̄ et deo
captis De quo d^r Gregor^o ut hr̄ n^o q^o A petr^o q̄ petr^o p̄tātē regendi
acepēat² et tñ vñ apostolo^z p̄m^o q̄rimonie q̄tra eū a fidelibus
facte. cur ad ḡfetes itaſſi nō ex p̄tātē officiū. qua dīcē posset oues
pastores suos nō acusent n̄ reprehendat. s^z ex auctoritate diuine vñt⁹
qua ḡfētēs acepēant sp̄m sc̄m r̄ndit Similit² et leo papa quart^o
lodowico augusto ad sbeudū iudicū hūilit² se sb̄ierit scribens
eis ut hr̄ n^o q^o A Nos si dīces Nos si i^cpetent² aliquid eq̄im² et
in sb̄ditis iuste leſis tramitē nō q̄sernam² vñt⁹ ac missorū vñt⁹ cū-
ta volum^o em̄dae iudicāo Em̄ si nos q̄ aliena debe corrigē p̄tā.
peiora q̄mittim²: certe nō vētatis discipuli: s^z qd^o dolētes dicim²
erim² p̄ tētēs erois magtri Inde magnitudinis vñt⁹ machopere
clemētā ip̄loram²: ut tales ad h̄ q̄ dīxim² p̄quirēda missos m
his p̄tib^o dignitatis: qui deū p̄ oīa timeat²: et cūcta p̄admodū
si p̄n̄s vñt⁹ p̄n̄s fūſſi ip̄erialis gloia diligēt² exquirat²: et tñ nō
her sola q̄ supēr dīxim² q̄rim² ut grauitatissime eragitat²: s^z siue
mimoa siue īnāo illis sint de nobis iudicata negotia. Ita illo-
ru cūcta t̄minet² grātē: q̄tñ n̄ posterū nichil sit qd^o ex eis m-
discussū ut i^c diffinitū remaneat Hec ibi Ecce q̄ hūilit² sumus
pontifex vīcā^o xp̄i sb̄ectorū suorū iudicio se sb̄mittit S^z h̄ mī-
nis adhuc mirāda videbūt² i^c sāctis: si quō i^c h̄ hūilitatis exē-
pēm² s^z sāctorū saluator nost^o p̄cessit atcedat Nā ip̄e xp̄s
qui eat pastor pastoriū ouib^o suis de quib^o aut Nō sū missus nisi
ad oues q̄ perierūt dom^o ist^o r̄s xp̄e māf^o posit² mīt² obprobria
et ubēa q̄ ab eis patiebat² aut Joh^o xvm^o Si male locut² sum:
testimoniu phibe de malo Quasi dicer² Vi q̄s vē p̄t: q̄cedo
ut arguat me Et iterū Joh^o xvm^o Cuius ex vobis arguet me
de p̄tō P̄misit f̄ saluator indeos ad se arguēdū et si nō

Quod exceptis cas-
bus pmissis plati
nō tenet² accusatores
publicas sb̄ditorum
q̄tra se admittere

Quod bōi plati
legit² hūillime
suscepisse corpori-
nes suo^z sb̄dito^z

Quo xp̄s suo exē-
docuit platos sus-
tine corporiēdes sb̄-
dito^z

A
I quib⁹ sibi est
pnt platos corri-
pe et quibus no-

R
Quod q̄ nō vult
coripi videtur
ex malitia et p-
timacia patere

P
Quod sub tēt⁹
corripe plati per-
cātē rōe defect⁹

P
Quod vilissim⁹
est plat⁹ peccatoe

seueritate iuris: tñ pſtione hūilitatis Concludit ex his salvo ut dicio meliori ut glō qdā h̄ ſup i° c̄fetorū m̄ ca° Petr⁹ n̄ qdā ſup vbo Accufent p̄missio p̄ ſbditi nō dñt accufacē ut rep̄hēde ſuob, platos i his q̄ ad bo° pnt iterptati Quo caſu loq̄ canō xii q̄ z ca Absit. Vz i his q̄ mala ē māfēſtū eſt: oues paſtōez licite repre- hendunt Et ſicut dñm eſt boi paſtōez tales rep̄hēſioeſ cauitatiue ac maſuete fuſcipiunt. Cū ſi publice peccātes nolleſ a quo ḡ ex ſb̄ditis coripi: videtur i p̄to ex malitia p̄tinacit re timēi. Vn b̄is ḡregorū paſtoalū libri p̄mi ca° xviii. P Qui piaua inq̄ ſtud⁹ agere et tñ ad h̄ vult ceteos trācē: ip̄e ſibimet teſis eſt: p̄ plus ſe veitāte appetit diligi. quā q̄t ſe nō vult defendi. Nemo quippe eſt: q̄ ita viuat ut aliquid nō deliq̄t Ille q̄ ſe p̄po apli veitāte deſideat amāi: quā q̄ ſibi a nullo vult ḡtra veitāte pa. Hic etenī petr⁹ i c̄repaciōeſ pauli libe- ter accepit. hic dauid coṛphoez ſb̄diti hūilit audiuunt: q̄a rectōes boi cū priuato diligeſ amōe nesciunt: libeſ p̄uūtatis v̄bū a ſb̄ditis obſequiū hūilitans credit h̄ ḡregorū Teroſ loco i h̄ ca° ſb̄ſequit ſ̄min⁹ monitiois. Monē enī ſ̄m̄ etiam nū ubi 6° infeiorū p̄prie iſpcū ſuperiorū. Vn bernard⁹ in li de q̄ſideatioe ad euq̄enū papā. Moneo inq̄ te no argi o. Et de hac monitione dicit i capitulis ſequenti⁹.

Capitulu vii^m. Quod ſbiecti ternus modis et caſib⁹ tenet̄ corripe ſuos platos tripli ratione.

Hic ſi cura coṛptioeſ platoen a ſb̄ditis q̄ſideant debem⁹. Inſinacioeſ obligātie rōonalis q̄ ſi trati onabilit ſb̄diti declareret obligati ad amonēdū ſuos platos ex cauitate ſub obſeruātis et qđicioi bus debitib⁹ iſei i ca° ſequenti anotādiſ. Iuſ ob ligatiois rōe ſ̄z reynor⁹ i p̄theologia ſua ti de coṛptioe ſatna ca° 6° colligit ex reſp̄ci tripli ut triu. ſ̄ defectus ſtat⁹ et affect⁹ ex quo ip̄e arctuit q̄ ſicut plati obligat⁹ corripe ſb̄ditos ex officio ſic eq̄uſo ſb̄diti teneat ſuos platos. pro loto et iſpe p̄ceptioie ex cauitatis zelo. Et p̄mo quid ex rōe ut reſp̄ci defect⁹. Cui enī defectuofe qđiciois eſt et uilis d̄i corrigi: ſi plati ſbiect⁹ p̄to mortalī ē huim̄ ſm̄. Dicit enī p̄ſidor⁹ i de ſumō bo libeo 3° q̄ q̄nto ſplēdoris honōe celſior quifz eſt: tāto ſi deliquat p̄to maior ymo ut ait ſy mach⁹ papa ſribes laurecī mediolanēſi ep̄o ut h̄e i q̄ ſuillat ſc̄etia

et sc̄itate: qui est honorē prestātor. Ergo et nō est idignū talē a
bono sb̄ditō āmonēi. **A**er obstat si dicat q̄ talis cor̄ptio plati
ī sb̄ditō videt esse temeraria pro eo p̄ dicit gregorii i past. p̄
āmonēi sūt sb̄diti ne platorū suorū vitā temē in ducet: enā
si qđ forte agere eos reprehēsibilis videt. **C**uia f̄m sc̄m thōz
sup. 4^m lsen. dis. 9. ar. 93. i respoſioē ad 4^m argumētu
gregorii ibi phibz iudicium temeritatis. ne s̄z alijs platorum
facta de facili i malū q̄ntat: ut de eis corā alijs loquat.
nō aut̄ phibz iudicium fratne cor̄ptiois cū reuerētia sc̄m
Nō etiā obstat si dicat f̄m Gregorii q̄ sc̄rū vitā corrigē nō p̄ce-
sumat nisi q̄ de se meliora sentit et q̄ p̄inde q̄ alijs nō dī de se
meliora sentit q̄ de plato suo: p̄sumposū sit si alijs subdit
sūt plati corpiat. **C**uia f̄m sc̄m thōz i 2^a r. 93. ar. 4. i res-
poſioē ultimi argumēti p̄nis alijs p̄sumē se esse ſimpliter
meliorē p̄ plati ſit p̄cipue ſi ſact̄ vir ſit videat ē p̄ſumptioſe ſu-
p̄bie: tñ meliorē ſe exiſtiae p̄tū ad alijs nō eſt p̄ſumptiois: q̄ nullus
eſt i hac vita q̄ nō habeat alijs deſtin. **E**t etiā q̄ſideāndi eſt q̄
cū alijs plati ſūt caritatue monz noſe p̄p̄t h̄ maiores illo exi-
tiāt: ſ̄ auxiliū ip̄t̄ i p̄ciculo q̄ſtituto. **E**t etiā ut ijs doctor dīnt
sup. 4^m dis. 9. ar. 93. i ſolutioē ulimi argumēti ſi sb̄dit̄ p̄tū
ad alijs sc̄m p̄ plati nō facit meliora de ſe ſentit: nō eſt p̄ſump-
tio. **P**er ſit corripiē ſuū plati poit i celū oſ ſuū. q̄ plati de-
linquēs i q̄ntū huuismōi nō eſt celū. ſ̄ correcțio ei debet. **E**t iſup
corripiē eū or̄e cautele. nō poit oſ ſuū i eu. **I**ſt̄ eu. ſ̄ pro eo q̄
ad illi utilitatē ip̄z āmonz. **H**erū eſt tñ f̄m doctoře ſim ubi h̄uſ
i respoſioē p̄mi et 2^a argumētoꝝ et iterū i 2^a r. ubi 6. i respoſioē
2^a ar. **P** si sb̄dit̄ corā oīb. p̄t̄ cauſa i p̄ciculo fidei i facie plati
reſiſteret aut ad afflīctē dā illi pro culpa pena p̄loſe p̄ ſe p̄cide-
ret: i h̄ excederz modū cor̄ptiois fratne nec h̄ sb̄ditō q̄pete-
ret. **C**uia pena iſligēda alicui nō eſt: niſi a ſuperiori. **C**uia
p̄t̄ ſi plati delinquēs ſimplici āmonioe emēdai nō poſſet:
recurrēd̄ eet sb̄ditō ad ſuperiorē denūtiādo illi. **W**el ſi platus
ſuperiorē nō h̄ret: recurring eſſ p̄ orōeꝝ ad deū: ut ip̄e plati
emēdāet ut de medio ſb̄traherz. **D**ic enū dicit bīs Gregorius
P̄ aliquā nūtē eſt ut prauis mētib. q̄ huana p̄dicationē. corri-
gi neq̄nt diuina flagella aptā benigne debeat. **E**t h̄ inu-
ere videt glōſa ſup. glō ſup illo vbo pauli ad gal. 2^e. In facie
ei restitu dices ut par ſc̄a f̄m ſ̄z tho i 2^a r. ubi 6. i respoſione
ad 2^m ar. n̄iſi pauli aliquo mo p̄tū ad fidei deuotioeꝝ de-

Q
Quoſ ſoluit aur-
toitas gregorij
de nō corripiēdo
p̄elatum

R
Quod ſub p̄ ſe
q̄ ad alijs iudi-
care plato per-
te meliorem

S
Quod ſub p̄ ſe
cauſa fidei nō dī
plato i facie reſiſ-
tere ut ad puni-
endū procedere

T
Quod ubi plati
ſuperiorē nō habet
corripiētē. recur-
rēd̄ eet ad deū
p̄ orationem

sensioē fuisse par petro: sū; eo mō t publico nō corripuisset ubi tū
plat⁹ exorbitaret a rō tramite fidei sicud dictū est posset enī a s̄bdito
t publico argui Tūc enī plat⁹ minor fieret si i fidelitatē laberetur:
et s̄bdit⁹ maiore s̄f⁹ sc̄m th̄z sup⁹ ubi 6⁹ De secreta at cōnōtione
nō est difficultas quī hucat s̄bdito: et sub certis cūstātib⁹ uixta pre-
missa cadat s̄b p̄cepto Vñ ap̄ts ad col⁹ scribēs ca⁹ ulno: de cōmoniōe
plat⁹ illos hortat⁹ dices archip̄o: ministrū tuū ip̄le

Capitulū ex^m Quomodo subiectus tenetur p̄elati corripere ratione alti status periculosi

Neūdo reyneri ubi 6⁹ ondū s̄bditū cōnabilit̄ p̄ceptore
obligatū s̄b debitis cūstātib⁹ ad corripēdū sine amo-
nēdū suū plat⁹ ex rōe at r̄sp̄cū status Cautas enī exi-
git ut i magno p̄iculo q̄stūtis: magno auxilio succur-
rat Dñ om̄is plat⁹ p̄cipue peccator est huiusmōi Ergo
et mēito s̄bueniēdū est p̄iculoso statui platoz Vñ de periculo plat⁹
at i regula sc̄e pat⁹ nos^t Augusti loquēs ad s̄bditos s̄o solū inquit
vestris et ipsi s̄ plat⁹ misere m̄i Cui ḡlo i loco sup̄eriori: tāto i peri-
culo maiori usat⁹ Et inuit ibi b̄fissim⁹ Augusti p̄icula platue ex al-
titudinē Vñ ex rōe alti stat⁹ videt⁹ plato p̄cipue iminē tria p̄icula
q̄ tangit m̄ Robert⁹ sup̄ regula augustini ca⁹ 180 R S scilicet

Quod tria p̄icu-
la platis iminent
rōe alti status

Turbacōis apliois **M**ōmo q̄ plato tāg⁹ t alto q̄situū iminē p̄e-
Obligacōis et amiois culū Turbacōis apliois **V**ut enī frequēt
Pericitatiois faciliōis turbati int̄ et raro p̄fē quieti **H**ec autem
int̄ior turbulētia platis euēnit frequēt ex plurib⁹ et variis causis

Dūissimo de illis occurritib⁹ sicut videm⁹ sumitates arborū raro ē
quietas Perflat enī ut poeta ait altissima vēl⁹ proutint⁹ sumos ful-
gura motes **A**periat⁹ aut ista turbulētia p̄eouent ostensione

Tēptatiois demoniacē **M**ōmo occasiōe Tēptatiois demoniacē **R**ā

Occupatiois externe **D**emones maxie platis suis tēptationib⁹

Insidacōis hūane **I**festaē et s̄buerē molūt⁹ **A**gnoscūt enī
verū ē q̄ b̄is Aug⁹ ait p̄ut h̄z d̄ 83 ca⁹ **M**ōmo q̄ nemo t ectā dei am-
plius nos: q̄ qui p̄use agēs no: ut ordinē sc̄itans et sacerdotis h̄z
Delinquitē nāg⁹ hūc redarguere null⁹ p̄suū: et i ex^m culpa vehēmē
extendit: q̄n pro reverēca ordinis peccator hōrat⁹ **H**ec ille Vnde ta-
les suis vitis ipediūt: ut ab errorib⁹ suis corripi mōtēs et emdā
mūme possit **C**euod enī illicitū ondet⁹ esse leuē at s̄bdito: quod
fieri cotidie a cleico videt⁹ et simūt⁹ a plato Vñ h̄notās b̄is Amb̄
t simē quodā qd̄ populū ut h̄z 8 q̄: **C**uid aut̄ **C**uid ait ego
vos arguo: cū possitis uno me quicere? **C**oncor aut̄ t hac p̄le

Quod ex triplici
causa plat⁹ sunt
rāo p̄fētē quieti

A Quod plat⁹ apl⁹
tēptat⁹ a diabolo
Et q̄ nichil mactis
noet ecclē malo
plato Inscri

Quod plat⁹ non
p̄t corripē i quo ne
culpabilis est

cleros vobis video magis negligētēs Quō enī possū corrigē filios? cū frēs emdāe nō possem? Aut q̄ fiducia sūcēsa lais: cū a ḡsortib⁹ p̄n-
dois vēndā otīescā Hec Amb Et valde bene Cū enī sīnt plati crē-
plar mōrū q̄admodū quida ait Regis ad ex⁹ tot⁹ op̄t⁹ orbis Ipsi et
sūt oīb⁹ sp̄icu. sicut resert Claudian⁹ i h̄ de ḡstātnopolitano ḡsule
retulisse theodosiū ad honoīn filiū suū Hoc te p̄terat crebro smōe mo-
zabor At te tot⁹ medio telluris i orbe viue cognoscas cūcīs tuis ḡ-
tibus ē facta palā n̄ posse dāi regalib⁹ vñj Decretū vīcīs m̄
lūx altissim⁹ fan Octultū nichil ē smūt Si q̄ plati tāq̄ libri ḡ-
emplaies oīb⁹ sp̄icu. fuerit icorreti i quo correcti sīent mōrēs
tāq̄ libri er eis scribēdi et s̄m̄ eos formādi. Ibi sūt sons vñ flūnt rūm̄
li ḡdplorū Si q̄ nō fuerit p̄mo bñ purgati: quo purgati poterūt s̄bdī-
ti qui p̄ vīte p̄mitatiōēs ex ip̄is flūnt tāq̄ rūm̄ vñ dñe singulari
zelo legit⁹ m̄ississime istissime ad correctiōēs istoz̄ ex̄plaiorū et fontiū:
scrip̄ēdo maḡe sribas et phariseos. et platos smāgoēt Ipis enī
icorrectis remanētib⁹: nō poterūt facilit̄ s̄bdī emdāi Put h̄ ondēs
b̄s q̄egōi⁹ z⁹ mōrū m⁹ sup illo iob 2⁹ Filiis tuis et filiab⁹ vīfē-
tib⁹ et bibetib⁹ vīnū i domo frīs suī p̄mogeniti: repētē vēt⁹ vēhemēs
irruat a rectiōe deserti et cruciōs do⁹? q̄ cornēs oppre-
sit libeos tuos: et mortui sūt Cuod iquāt a mōrōib⁹ voluptuose agi-
tur; maiorū disciplina cohībet Cū enī maiōes ip̄i voluptati deser-
vūnt: minūrū mōrōib⁹ lastiūre frenā laxant Cuus enī s̄b disciplinē
se ḡstrictiōē retineat: q̄n et ip̄i q̄ ius ḡstrictiōēs atripiūt. sese volup-
tatib⁹ relaxat dū q̄ fili⁹ i maiōis frīs domo q̄vīnat⁹ p̄ereunt: q̄
tūc q̄t nos hostis vēhemēa vīres accipit: q̄n et ip̄os q̄ pro custodia
discipline plati sūt lēcīe deseruē cognoscit Tanto enī līcēn⁹ ad
discipline occupat: q̄to et hi qui intercedē pro culpa poterāt vo-
luptati vacūt Hec ille Act noscētes q̄ dēones q̄ i nullo stragē po-

~~Si nō mō iō p
tū mō sū~~

**Quod malū exēplū
plati maxie nocet
Cenā ei⁹ act⁹ sunt
oībus ḡspicu**

De quod singulariter
coenipisci et emen-
dandi sunt plani

**Quod plati mala
vita sua causa p-
ditioris sūt sseditis**

1

bis gregorii xxxi^o mox ca^o 31° sup i^o job xxix^o Sicut ipse sonabit par-
tra: vibrabit^z hasta et clipe^z Depe enī q̄tingit: ut hi q̄ regredis alio
presunt temptationū certamina fortiora patiat^z: q̄ten^z corporaliū mo-
bellorū dū dux ipse ad fugā ruit^z: resistens excedit^z istipata una
nimitas sine labore dissipet^z Hec ille Ex isto plato ita se p̄ma-
videt^z turbulēcie causa oriri Ex q̄ est colligit^z q̄ p̄nū sit et de-
mēcie plenū: tanta hostiū vehemētia curū dat^z et senitū expe-
rito ad necē futurū: et anomaliōe cātatiua: q̄ euasōis et fa-
lūtis p̄suadē presertim cū tanta de illi^z erexit^z salus greci
prouētū speret^z: tanta de illi^z itētu p̄dico timet^z

Capitulum xxi^m De inquietudine prelatu- re propter occupationes exteras

Actuō ista turbulēcie inquietudo platis prouenit omni
occupatiōe Occupationis extere Constat enī plationis
officiū sine tempoaliū rerū occupationē dispēsau nō
posse Dic ipse cure xp̄aliū rerū dū mēte p̄ diusa dis-
trahūt: quietā ēē ī se mūme p̄mittūt Vnde egip̄t^z
qui mūndū fūt: et rerū mūdialū cuatores p̄ut erodi vñ legit
mox ca^o 21°: aliud fūt musta nimis insolēs et īquietū aūal: ni-
si insolētes curas t̄ desideriorū carnaliū De quib^z dī^z Etī x^o
vnde morietes p̄dūt suavitatē vngētē: q̄ cogitationes sup-
flue q̄ assidue ī aū carnalia cogitatōe nascūt^z et deficit^z ēā
suavitatē q̄ vñusquisq̄ ita se p̄sum vnet^z est p̄dūt: qm̄ itē
fratite ei^z p̄fui nō p̄mittūt Egip̄t^z q̄ mustis p̄cūt^z q̄ coeda
corū q̄ dispēsandis rebus mūdi insuūt: curarū suarū īquietū
dinib^z ferūt^z In hac aut curarū distractiōe magna valde aū
pēcula incūbūt Quod enī ī t̄reis rebus est cura distensior: eo aū
multipliciō insidiat^z īmicus Quia p̄p^z e^o li mox ca^o 24° dī^z Dicit
bis gregorii q̄ oīs q̄ dispēsandi reb^z t̄renis p̄fidz: occulti hostiū
iaculis lat^z patz Nonnulla enī p̄uidēs agē nūtit^z: et sepe dum
caut^z futūa p̄uidz: īcaut^z dāpna p̄ntia neqq̄ vidz Depe dum
p̄ntib^z īuigilat: ad futūa p̄uidēdā dormitat Depe dū aliqua
toxēs agit: q̄ vñigilat^z agenda sūt negligit Depe dū plus iusto
vigilate se ī actiōe exhibz: ipā actiōis īquietudie rebus s̄bdīns
peius noīz Aliqñ aut ligue modū pōne hūtit^z s̄z onere dispē-
satiois exigeat silere prohibet^z Aliqñ dū nimia se censura ref-
rigit: tas^z etiā q̄ loqui debuit Aliqñ ad ifereda nūtia dū
se laci^z relaxat: dicit etiā q̄ loqui nō debuit Plerūq̄ aut tñ-
is cogitationū voluminib^z īplicat^z ut ipā ferre vix vale

I
Quod ī occupatiō-
ōib^z extēnis latet mī-
tiplex occasiō tempta-
tionū et malorum
et iūsūsūsūsū

40

at. q̄ mita se prouid⁹ uersat: et cū nichil ope faciat: s̄b magno cordis sui pō-
dere vchemēt insudat. Cūia enī dura sunt q̄ apud sem̄p̄ int̄ patitur.
quietus foras oculos lassatur. Plerūq; enī quasi vētū nūm⁹ sp̄c̄it:
totāq; q̄t̄ hec intentionē p̄mōt̄ magnusq; ardor int̄entionis eisē miserit:
sopor fugit. nox i die v̄t̄? et cū queta foras mēbra lēculus teneat.
mē magnus clamorū i cordis foro lilitat̄. Et fit plerūq; ut nulla
enueniat q̄ p̄uidet̄: totāq; illa cogitatio. q̄ diu se plēa intentione
parauēat: repele vacua requiescat. Tanto aut̄ lōquus mēs a ne-
cessario cessat: q̄to tānia lan⁹ cogitat̄. Hec ille Cr̄ quib⁹ p̄t̄ quō
curarū terrenarū sollicitudinibus itcas platoz metes. malig-
ni sp̄us dūmō illicito ope. mō sup̄flua locutioē. mō coordinata co-
gitanōe vastat̄. a sui q̄sideratioē alienat̄. ut quasi velatis oculis
et a priorū pēculorū q̄sp̄lationē obtuans. eo dāpna q̄ de sem̄p̄is
patient̄ nesciat̄: quo erga aliena atz ext̄na fortiori qm̄ detet̄
studio elaborat̄. Per ista apud negligētes platos fieri miradū
valde est cū eis apud sc̄os et studiosos p̄frositos f̄ Gregorii ubi 6.
Plerūq; ḡius eoz mēs ad utraq; sollert̄ iuicillit̄. magnusq; et erga
se et erga ea q̄ sibi ḡmissa sūt circūspectioēs varet̄: nichilomin⁹
tū repētino turbata cuimlibz cause emerſētis articulo ita in
p̄cep̄ rapit̄: ut ab ea s̄bito cūte circūspectioēs ei⁹ obruat̄. Sic
q̄ occupatio ext̄norū i cautos platos nō solū i quietos et turbidos:
verū etiā a cognitioē sui et prouisiōe nūcia sp̄uāliū rerū. ignaros
reddit et ceteros. Cūia iuxta Gregorii xxv mox ca⁹ 1 b. dī apposita
messant̄ nos negotia occupat̄: a q̄siderādis nosm̄ ip̄is mēs
nūre oculū declinat̄. In istis nāq; visibilibz q̄ ituem⁹ eoz nostrum
extra se sp̄git̄: et quid de se agat̄ mūr̄ser̄ obliuiscit̄: dū ext̄ri-
secus occupat̄. Et ideo sicut id q̄t̄ aut̄ p̄mi pastoalii ca⁹ f̄ dū
sic occupatorū mēs p̄ insolente curā foas trahit̄: a timoē ihūmī
soliditate vacuat̄. fitq; i exteriorū dispōe sollicita et sui solūmō
ignara: sit mita cogitā se nesciens: Nā cū plusq; nācē ē se
ext̄erioribz implicat̄: quasi occupat̄ i innē obliuiscit̄ q̄ te debet̄.
ita ut a studio sue i quisitioēs aliena. ne ip̄a quid q̄ patit̄ dāp-
na q̄sider̄: et p̄ q̄ta deliquat ignorat̄. Hec ille S̄ sic turbato.
sic recato. sic timoē diuino vacuato dū a nullo resistit̄: quid
restat nisi ut resania cete mētis ausu p̄cipit̄ i oe malū p̄ferat̄.
Nā talibz plaus f̄ Gregorii xxvi mox ca⁹ vñ b. Operis fois mē-
tibz ad sem̄p̄os redie difficile est: q̄ prava itmea semel cap-
tos tāto delitabilit̄ tenet̄: q̄to i eis q̄t̄ oe qd̄ libuerit̄ lū et null⁹
quippe eis murus discipline obuiat̄ q̄ ostrigat̄: nūla retributi-

¶

Quod etiā facti
viri i occupatioibz
ext̄nis p̄ q̄siderāti
onē delinquunt

¶

Quod occupatio
distrabit auz et
cecat a cognitioē
et q̄sideratioē sui p̄t̄

¶

Quod occupatio
ext̄na metē idu-
rat et i sensibiliem
redit

¶

Quod occupatio
no simit metē r̄ die
ad sem̄p̄os. Et q̄
huc platus dunt̄
i omne malū

onis p̄spicit² pena q̄ treat: s̄ clavis oculis cordis eo p̄cipitāt² iſimus¹
obſcurat² a a ſumis¹ et tāto ſerui² mala typalia penetrat q̄nto duri¹
bona etna deſpeant Hoc eſt ſeūt attēde letor et his p̄missis i occupa-
tione platorū pecculis. qm̄ p̄m̄ ſit et dī mifeatiōne plenū ſic p̄occupa-
tū hoīz hiz platur velut acrū etnā freneti ut ebrietate q̄phēſu. quem
videres ignari aut oblitū ſu ferri i p̄cipitū. retinere amonere
et ex cauitatiue mētis humanitate pie corripido a pecculo aīc retrahere
here et auſaē: et ad rectā et tutā vitā viā p̄ virib² ducē et reuonē

Capitulum xxxvii Quod plati cōmunitē p̄- tent iuidns iudicns et iſidns ſubditorum

Dictio iſta turbulētē i quietudo platis prouenit occaſione
iſidianois hūane prelatis enī ut quidā aut. oēs adi-
lant²: oēs iuidet familiæ eſt enī ſbditis ſuorū corpora-
facta et iudicæ maiorū bñ dī Vts q̄tre xxv mox ca-
16 c̄c̄ i ſbditis ee malū ut rectorū ſuorū actiones in-
dicat: et si ipos regimē tenē ḡtigēt. ſe potuſſe agē meli putent
Et tñ nōnūḡ ḡtigēt ut iſ q̄ ſbict² eſt. h̄cū plati ſuent faciat:
qd̄ dudū fieri ſbict² arguebat: et pro eo q̄ illa q̄ iūdiciuſat¹
p̄petrat: ſaltē q̄ iudicauit erubefat H ille ad p̄poſitū tñ rara ē
ad platur ſbictis ſmea fides et vēa dilectio Prout inuit Quid?
libro p̄ methaniff dices No bñ quenūt n̄ i vna ſede morat ma-
iētas et amor Cuasi dīret Difficile ē ut mltū exellētē amo et
nō iūdia comitet² Et hoc etia inuit bñs iheronim² ſribēs ad
ſalunā de morte nebridi Difficile in quicq̄ factu eſt gloriā vñ
ſupeare. et ab his diligi. q̄ ſcedis Hui at iūdie ſuue liuoris
triplex vider² ee tuor elationis p̄cipue cauſa ſcilicet Tumor elacionis
Terror cohibitoris Terro ad ſuos platos vider² eſſe tuor elacio-
Error m̄p̄tatiois Rnis cōmune eſt enī platis ut tñ ſe ſuper-
ceteos eleuatos ḡſpiciunt altiora de ſe q̄ debat ſeniāt. et p̄ mētis
ſuis ad honoī culmē ſe prouertos credat: quib² debat c̄q̄nimi-
ter loqui E hac aut̄ elacione tuoris tria c̄munit² mala comitā-
tur. q̄ platos ſbditis erosos faciūt et infestos ſcilicet Uſurpacio p̄iudicialis
Exaceratio litigialis Plati ſibi ſbesse vider posſe q̄ ſcipit:
Protagrio iſacialis etia licere ſibi cepta cuncta ḡſidit
Vñ ſepe enuit ut ſbictis q̄ ſedp̄it et ſu ſparatiōe quā ſeo
michilo dicit² iūriosus fiat: iura eoz et res iūdat et ſi oīa
quoꝝ diſpēſator ad utilitatē alioꝝ ḡſtitut² eſt ſibi p̄ potentia

Quo ſepe q̄ ſuos
platos rep̄hedūt
plati facti penit
faciūt

PQuod p̄pt̄ tria p̄-
lati ſunt ſbictis
cōmunit erosif

PQuod ſupbia et
ḡtept̄ ſbditorum
ſut fauiles plati

PQuod tria mala
ſupbie platorū. odi-
osos eos ſanūt ſub-
iectis

49

vendicat: ut vix rogat? in quis rebus de omni huius? fibi nisi
cum gravitate quasi de propio petere? nescia credat: si quid gratum apud
quempiam sit in eodem accommodum videat sibi ait hat: et nisi sit et qualiter
sibi placuerit alius permitnat Tales sunt plati qui seipso magis quam sibi
sunt dilecti: sibi largi et propicii: alios rigidi et peccatores. Quales erant et
sunt pastores illi quos in cœchiile capitulo xviii. dominus reprehendit eo quod passim
semper iacuit iniquitate comedebatis et latus cooperiebamini? et quod crassum erat
occidebatis: fregite autem meum non pascebatis Tales sunt quod iuxta Amos prophetam
capitulo 6. comedunt agnum de fratre et vitulum de armario. libetos in phialis vinit: et
nihil patitur super gratitudinem ioseph. nec intelligunt super etenim et pauperem Tales
les alios sepe ex potestate usurpatione usurposi existunt. Porro habet enim daniel regis.
qui per superbiam potentiam virie militis sui fidelissimi uxore abstulit. ipsaque
occidit ut habet et reges reges regis. Porro de insimilis regibus et tiranicis quod ex superbia
ad dilatandam dominationem suam. aliorum bona iura et regna inascerunt. Vicit
secerunt non curus alexandri. antiochus et populorum romanorum. Porro in regibus
et principibus indecorum et catholicorum qui post patrem suam a suis et iustis cor-
repti dum ex superbia vacuidam dignam nequibat sufferre: illos potius
occiderunt. Ideo graceracio iuricialis dum enim plati ex superbia sua
suaque voluntates per voluntatem statuere. et suo sensu tamquam sanctorum therere
aliorum velut vilium et insipientium opera persuasions et gratia gemitos.
efficiunt gentilios dum non per alios sibi in obsequiis habere cedentes aut conscientes. Et
hoc est quod Gregorius dicit in libro primo de iure et in superbio plato. mox metis
tranquillitas in ira vicit: quod dum cunctos despicit dum sensu vitiosum omnino sine
moderatione reprehendit: tanto irrefrenatus se in iracundiam dilatarat: quanto
eos qui sibi amissi sunt esse sibi metu iudicatos putant. Hec ille. Et ex isto
per superbos iuricia et dissidentes occidunt. Prout scribit propter xij.
Porro superbos per sunt iuridia. Et iterum dicitur. ubi fuerit superbia
ibi et gemitus. Tales autem plati sic iracundi et ferocius in urbibus. odi-
bilis vires sunt sed dantis. Quemadmodum habet prius xv. primo mollis
scragit iram summo durior exigit furor. sic enim in libro xv. p. temerarius in
urbo odibilis est. Et iterum eiusdem xv. est odibilis quod provocare est ad lo-
quendum. Tercio derogatio iuricialis. Quia enim superbiam malum est
quod dum. Tercio derogatio iuricialis. Quia enim superbiam malum est
detractio. Nam superbiam dum aliorum bona carpit. inficit et minuit: quod
de alieno dampno dimittit. de alieno malo bonum se facit quod detinet. Ideo
plati quod eorum urbibus non contradicunt: tanto sepius eorum quod sibi male in-
clinatos suspicuntur: vite et urbibus vehementer detrahunt: quanto sibi habent
ex officiis auctoritate stulte licet presumunt. Unde dicitur Gregorius in libro primo
per superbiorum menses per ad interrogandas querelas est valida: ad tolerandas
firmata: ad latentes reditos firmata: ipso tunc ad obedientiam pigra.

R

Quod plati sepe
sunt alios punitio-
nes et semper ipos q-
uotes et superbis duri-

D

Quod plati habu-
vates in sensu suo se-
pe sunt gentilios et
vacuoi gemitos
alios.

T

Quod superbia est
gentiliosa et gemitosa

P

Quod superbiam pla-
torum et aliorum est in-
uiriosum et mater
detractionis

Ruod sup̄ba du-
ritia plādū est
qdā tyranidis odi-
būs subiectis

et ad ea q̄ fac̄ deb̄ iſuara et p̄nulet iſuara; ad ea aut̄ q̄ nec fac̄ deb̄ n̄ p̄nulet parata. Ecce ista sūt tria. Comitāta tuore i prelatis. p̄t que ut d̄ em̄ x̄. Odibilis corā deo et hōib̄ est eorū sup̄bia. Et ip̄i sūt p̄dītis rōdūt̄ instēti et exosi: et ex sequēti eorū iſidone. et odiosis machinatioib̄ exponit et suspecti. Vicit quidā sap̄ies aut̄ absit apud quēpiā illū ēē turū: apud a quo nichil est tutū. Nā p̄t abusum po-
tentie i sup̄bia. ip̄i plati i qdā tyranidē s̄bdiris q̄ntūt̄. Deout b̄s
gre' an moy ca n̄ declarat sc̄rib̄s sup̄ illo eleph̄ themāt̄his. Iob
xv. Numerus amorū incertus est tyranidis eius. Nā aut̄ sup̄biā
imp̄i tyranidē vocat. Prie em̄ tirān̄d̄: q̄ i t̄i re publica n̄ iure
principat. As sciendi est q̄ ois sup̄biā iuxta modū p̄p̄riū tyranidē
exeret. Nā nōnūq̄ ali? i re publica p̄ acceptā dignitatis potestū
alius i prov̄icia aliis i ciuitate. ali? i domo p̄p̄ia. ali? p̄ latētem
nequiciā hoc exeret apud se i cogitatioē sua: nec ituet̄ dñs q̄tū
quisq; mali valeat fac̄: s̄ q̄ntū velit. Et cū deest p̄t̄as foīs. apud
se tyranidē est cui dnātūr iniquitas int̄: q̄ et si extēius n̄ affi-
git proximos: intr̄secus tñ h̄re p̄t̄e appetit ut affigat h̄s ille.
Capitulum viresimum tertium. Ruod tripli fo-
mite surgit subdīt̄ rancor ex terrore in prelatos

Ruod natūralit̄
hō fugit subiectioē
odios sup̄bā dnāt̄-
onem. **S**
De nobili libertate
volunt̄s huāne
icogibilem.

C
Ruod oēs creatū
sensibiles p̄cipue ho-
mines querūt et
tuet̄ libertatem.

Accūdo p̄cipualit̄ causa luxuris et dissipitē s̄bditionū ad
suos platos videt̄ esse. Terror cohibitōis. **H**ic aut̄ ex tri-
pli p̄t̄ occasiōe somnē et matēam odi i platos q̄ndē
sc̄lic̄ ex inclinatioē natūrali. **M**ōno
p̄ceptione imperiali. Denegatioē irrationali. **X** ex in-
clinatioē natūrali. Natūrale em̄ hōi est fuḡe et odie s̄bjectionem
amāe et q̄rere libertatē qua nichil est i hac vita huāne affectui
gratius et desiderabilius. Et hic affect̄ contrari videt̄ natūrale illam
libertatē icogibile h̄uāne voluntatis. Nece eis p̄adīo ḡcreata
et inata tāz p̄dā cernētū est natūrale et tāz iſtrumētū elū-
di aut̄ refutandi h̄ aut̄ illud. Deout de hac libertate loquēs b̄s
līnard̄ sup̄ cautēa. Arbitri m̄st̄ libertas est plane dominium
p̄dā p̄fulq̄es tāz ḡfma i auro. Et hic nēpe test illi int̄ bonū
et malū. nec n̄ int̄ vitā et mortē s̄ nichil om̄i int̄ lucem et
t̄bras et cognitio iudicij et opinio eligēdi. **H**ille. Ex hac libertate
aīe q̄sequēt̄ esse videt̄ hōi natūralit̄ etiā affectio et inclinatio quod libuerit
ext̄set̄ faciēdi et dimittēdi adeo magna et fortis ut legit̄ ab iūnit̄
pro hac tuēda acquirēda et recuperēda libertate. coep̄et oīa q̄ nūndi
sunt exposuſſe hoīes usq; ad peccūla experientie extreme miserie dum
hāc h̄re potuſſent. **H**ec etiā adhuc natūralit̄ adeo dulcis: est hōib̄

50

simil et bestis ut potius velint virtu vilissimo sustentu arbitrio libeo prie
volutatis. q̄ ip̄tua delicia et timor ac uigo s̄besse alienis. Ira ut uicta
ylo pū i fabula muris felitū metu nō prut̄ dulce & bonū et nulla
eis sit quā timor obnubit sinea voluptas. Volētes poti voluntate
sua corrodere fabas q̄ i deliciis tpeo aliorū cura p̄peti rodi. Ex har
affectione hōi naturalit̄. q̄ uis relatioñ p̄p̄ dei timor ex gratia electi
one ad obediēnā resignato. Graue m̄ est dī libertate priuari. cogi iper
is et t̄ ea q̄ noluerit violēta coactioñ sp̄elli. Nobilis est q̄dinois ē homo
rationalis s̄ "fenera qui duci se fēsi pon̄. q̄ trahi patiat̄. hor est po
tus velut et possit ad id q̄d faciendū est siue dimittendū. prouocari
precibus et rōe p̄suadēi q̄ i dicta p̄ceptioñ sp̄elli. Et h̄c est q̄ oib⁹
maiōibus qui nullā huius i mūngēdis et prohibēdis naturali hōz af
fectioni p̄ humānitatē et māuetudinē morē derūt. naturalit̄ q̄dmo
indignat̄ s̄becti et iuidet. et ext̄eset ilic̄ sileant: intr̄serit m̄ ab eoū
reuerēcia et dilectione factescit. H̄c est q̄ ois prelat⁹ aūosus fr̄tosus et
ip̄teriosus suis s̄bdinis q̄uis i facie ei blādēlib⁹ i corde t̄n̄ est erosus.
et de illi s̄btractioñ s̄bect⁹ gaud⁹ non q̄ tristat̄. Per em̄ i hor fal
lit quod i quodā loco ait Quidq̄m p̄ne metuit quisq; perie petit

D

Quod oes hoēes eis
religiosi odunt natu
lit ip̄teriosos violen
cia coactioñ et ip̄ter
iosos prelatos

Ea" xxvii" Quod duri et ip̄teriosi plati cōl̄ sūt suis
subiectis odiosi. Et q̄ talis ip̄terositas vēit ex supbia
Ecūdo ex terrore fomes odij s̄bditis ad platos p̄uenit
occasionalit̄. Ex p̄ceptione ip̄teriali. Cen̄ videlic⁹ ip̄ p̄
lati ad s̄bditos ip̄terādo poti q̄ p̄suadēdo loquuntur
Cen̄admod⁹ arrogatib⁹ mois est ut hūlib⁹ s̄b⁹ et
auditoib⁹ suis uba sua nō q̄patendo s̄ vir dedigna
do largiāt̄. Longe quippe se i altū positos estiant: et sup̄ eosq; audi
toes suos quasi procedētis doctrine r̄sp̄m vir de sumo dignat̄ i cl
nāt Tales sūt f̄ " Grecoñ xxij mox ca° xv° c qui i ordinatum
sibi a s̄bdinis metu erigūt. q̄ afflictos et fr̄es auditores suos magis
districte corripe appetūt: q̄ blonde resone plus enī studēt ut mala
obuiscādo increpēt: q̄ bona laudādo q̄firmēt. Iuxpeiores quippe se
vidēi desideant̄: et magis q̄audēt cū eozā am̄ ira leuat q̄ cum
caitas ctequat: s̄i mēnē optat q̄ t̄cēpādo rigide feciāt. Unde
scriptū est In ore stulti v̄ta supbiē: q̄ videlic⁹ p̄cutere rigide sit:
h̄c Ipa hūlib⁹ nescit. Et Isra ibi ca° xvij. Arrogat̄es inq̄ v̄tri
dū admone delinq̄etes plati de nesciūt: nimis rigōis v̄su p̄ iactio
nis iracūdā et recte agētes effrenat̄. Ille Ipa et bona que
subditis iherūt: ip̄terādo poti q̄ admonēdo ut q̄salendo dicunt̄
q̄ ut dīm̄ est sibi nimis metu a s̄bdinis erigūt: et tinei poti q̄

E

Quod supbi et da
ri plati voluntati
corripe q̄ tenire
tieri q̄ amari

amai voluit de quibus iterum bis **Gre** **XVI** mox in **x^o** et sine **XV**
dicit Horis **Primi** doctrina arroganciam ut humili*nesciat* i se ferre
qd*o* docent; et recta q*sapiunt* recte ministrare non possint. In v*bis*
en*m* e*coen* prodit q*cum* dore*t* i quod*a* sibi videt*s*ummitatis culmine
reside*r* eos*s* q*s* docet ut lo*ge* infra se positos velut*i* humo respiciat;
quibus no*n* consulendo lo*q* si dominando dignat*s*. Recte aut*e* de his per
whet*a* d*z* f*er* et*ch* et*z* q*d* **Vos** aut*e* cu*m* aust^{it}ate i*pe*rabatis eis et cu*m* pot*er*
tia Cu*m* aust^{it}ate en*m* et cu*m* pot*er*ia i*per*at*s*; q*s* s*b*ditos suos no*n* tran*quille* r*ocinando* corrig*e*; si aspere i*flecte* domi*nado* festinat*s*. **H**ec ille
Sis quia ho*n* ut d*cm* est ex geneali*g*ditio*e* sue nobilitatis cogit et t*hi*
hi*ip*er*hi* violencia naturalit*r* refugit. Ideo **h*m*** gregor*i* i*reg*istro q*d*
volunt*at*ie no*n* suscipit*s*; q*et*ne no*n* dispo*it* v*bis* p*m* q*d* mordaci*gras*
per*ad*. et seuer*i* i*per*ando flat*s* apud s*b*ditos p*fer*it est. q*s* illos ad
su*m* od*u* uritat*e* et incedit*s* et ip*os* et*ia* deliquetes no*n* ad emendationem
per*rah*it*s*; si*t* p*recipit* ob*stinationis* mittit. **N**am **h*m*** gregor*i* x*m*
A*o* Scripti mes*re*pete ad od*u* pri*u*; si ha*c* i*mod*esta*inc*re*patio* p*ro*
q*s* debuit addic*it*. Et sicut philosoph*i* q*d* a*it* ut h*ic* dis*xl* v*bis* **I**en*it*
c*on*sig*it* i*rever*ent*i* exhib*s* c*on*sig*it*al*i*: asp*ect*us aut*e* n*um*re*inc*re*patione*
cor*ip*it*s* nec*inc*re*pationes* recip*it* nec*salut*e*C*ui*en* pe*ccati*
bus for*s*itan*f*rib*s* no*n* p*ie* q*pat*edo et*g*descendo ad*salut*e*q*ulere;
si*g*te*n*edo pon*it* et*ab*it*edo* so*let* in*sult*ie*d*ic*entes* **A**ccid*it* pollu*ti*
re*ced*ite*n*olite*nos* tag*e* nolite*nobisc*u** q*m*un*ic*te*T*alis lo*qua*
ut*aut* glo*ios*us i*her*oi*s* sup*ill* illo*rem* i*reno*z*o* no*n* illu*in*at*re*sum*s*
no*n* sanat*egrot*u*s* no*n* curat*if*firm*u*; si*magis* occid*it* al*ii* i*des*pe*ci*
one*mittit* **C**onsult*u* q*o* **P**lato **e**it*s* q*m* i*ipi* i*urie* gra*ui* led*unt*
et*tag* ab*alt*o*vba* crudel*ia* ut*fulg*ua*feri*nt*ut* a*it* **Q**uid*d*iu*s*
i de*p*onto*e*pi*s* **A** i*oue* p*ci*us*o* no*n* leue*vuln* hab*z* **C**onsult*u* n*ap*
illi erit*ut* ip*ce* an*o* o*ia* i*urta* monit*io* calix*ti* p*ape* ca*o* p*onder*
dis*l* ponder*et* s*moes* suos et*qd* s*b*bi*n* vult*loqui*; al*ii* no*n* lo*ss*
Vn*b* sacra*aut* script*u* **Q**uod*t*ibi no*n* vis*fiel*; al*ii* ne*faras*
nos*inq*at*kalixt* i*pe* i*digem*it*s* ut*alijd* matur*agam* **N**o*p*
p*item* q*silia* et*opa* n*ra*; ne*q* ordinatio*es* cor*ri*p*am* **D**zi*si* quis
quo*mo* laps*o* fu*it*; port*em* en*m* et*feat* no*n* cor*ri*p*am* affect*u*
sicut*aut* b*is* apostol*s* **D**i*occupat* fu*it* **E**t*q* plat*s* ut*aut* **G**en*ca*
i*li* de*moib* v*inor*u*s* fug*as* si*bm*ut*q* ip*ce* su*or*u*s* **A**lior*u* vero
ne*q* curiosus*scrutator*; ne*q* n*im*u*s* acerb*us* re*phensor* **P**re*h*m** **Am*u***
m de*sc* i*oseph*; si*usto* apl*s* irasc*it*; vol*es* aliena*coher*et*p*at**; i*m*
mittat*gra*u*ora* **V**n*b* **s**ener*a* v*bis* **o**portun*u* est*illi* se*mod*est*u*
corrig*e*; tag*e* si*ip*ce*co*tidie*peccet* **O**d*u* port*z* pe*ccadi*; no*n* metum*s*

6
Quod*supbi* plati*nesciunt* humili*s* sed*quasi* ex*alto* p*ape*
et*austeritate*

mf *ca* *21* *o*

7
Quod ho*n* r*ao* b*n*
fart*q* vac*at* i*lau*
tus fac*it* **E**t*q* di*u*
i*per*iositas*odum*
acc*edit* et*obst*at*u*
fac*it* **q**

Quod*dure* cor*ip*
p*at* ad*odum* et*lenit*
ad*rever*ent*i* et*az*
m*o*g*incitatur*

8
Y plat*s* t*et* v*ba*
sua*p*oder*et* et*dis*
crete*ar* m*as*u*ete*
cor*rip*e*q* i*urie* ei*o*
fues*ut* ful*gu*a*feu*nt*s*

9
Quod*plat*di*se*
ip*z* q*siderale* ne*car*
be*corri*ped*o* ip*se*
fr*au*de*q*u*attat*

faciat ut si ^{ad} Augustinū ī 2ª regula si nōitas disciplie mōibus
 hercendis dñe illū qñq vba dñi spellat s̄enā ubi 6ª obiurati
 tio si aliqd benignitatis admiserit Vñ sic s̄i p̄ aut leo ep̄ dis-
 elo ^U Licet plus sp̄ erga corrigēdos agat beniūlēcia q̄ seueritas: pl̄
 cohortatio q̄ amonitio: plus cūltas q̄ p̄tās est qm̄ s̄i Venecā ubi 6^a
 optimū est ī his maiorū sequi vestitia: si iusta p̄cesserit oculos sup-
 os ap̄ciens ī mōtes dirigit: quid circa h̄ faciendū suo docuerint
 ḡe. dīlītent attendat Consideret dīlīgent quō sc̄issimi et sumi etiā
 etiē doctores & plati ī corrigēdo sb̄iectos se humiliat. et vba mitigat. et
 cautissime satagit ne vborū nūmia asp̄itate q̄ sanae desiderat ad ipa-
 tientiā frāctā ^A s̄i Grecōnū xxim mox xvi^c sepe quodā decenti
 moderamē suas culpas etiā corā discipulis indicat: ut illi audiē-
 tes discant quō sem̄ ip̄os de suis actiōib⁹ sb̄ilit⁹ dep̄hendat Tanta
 aut dispensatione se tepeant: ut nez cū se erigunt intr̄sec⁹ rigidi s̄unt
 sint: nez rursū cū se humiliat extr̄sec⁹ remissi fūt sint: quia et ī dis-
 ciplina humiliatē custodiunt: et ī humiliatē disciplinā Paul⁹ discipli-
 na tenuit cū chorithios dicit Cū sit mt⁹ vos zelus et q̄tentio: nonne
 carnales estis. et s̄i hoīz ambulatis? ^H humiliatē ī disciplinā nō p̄didit:
 qua depcando p̄misit dices Obscurō vos frēs p̄ mīaz dei ut id ip̄m
 dicatis oēs: et nō sint ī vob⁹ sc̄issata Rursū humiliatē tenuit: cū
 eisdj chorithios loquēs paulo lat⁹ fortasse q̄ voluerat sem̄ ipsū
 rephendit dices fact⁹ su⁹ insipies ^V disciplinā ī hac humiliatē nō
 p̄didit: q̄ illō adiūxit Vos me coēfistis ^H et ille
^E a^m xxv^m Quod cū summa humiliatē et māsuete
 dīne sancti corripere consueverunt et rognando

^Q Vā māsuete aut et qm̄ modeste cū humiliatē dñi obse-
 crādo pot⁹ q̄ seueriū iuehendo s̄i doctores et prelati ad
 suos sb̄editos corripiedos veiat b̄is q̄r⁹ paulo an ī codic⁹
 q̄ quo dñe cuiusd̄ apti ad eosq̄ chorithios ondit Recesse est
 iniquēs ut caute videam⁹ p̄ p̄dicatorēs iusti ī ip̄is q̄ corri-
 put cū q̄ p̄tē alia fortasse aliqd bōe oēp̄atiōis meniūt: ad ead⁹ obiurati
 trios vba cū q̄nta dispensatiōe descendit Ecce paul⁹ chorithios dices
 q̄ eosq̄ ī culpa diuisiōis asp̄iciēs: exorsus est dices Grās ago deo meo
 s̄i pro vobis ī q̄ra dei q̄ data est vobis ī Ap̄o ihū: q̄ ī oib⁹ diuites s̄i
 estis ī illo Multū p̄stō laudant: q̄s ī t̄p̄o diuites ī oib⁹ dixit Et ecce
 adhuc blādimēta m̄tipliūt dices In oī vbo et sc̄ā: sicut testimoni-
 ū t̄p̄i affirmatiū est ī vobis Testimoniū xpi affirmatiū est ī vobis. dī-
 git ac si ope p̄c̄issent: quod doctrina didicent Et mor ī laudis cō-
 summatio s̄b̄inxit Ita ut nichil vobis defit ī nulla q̄ra: expectātib⁹

De beniūlēcia ser-
 uada ī corrip̄tione
 ex s̄idē se humili-
 atū corā subditis

Quo sancti viri in
 corrip̄tione suat hu-
 militatē ī austoritate
 et econuerso

reuelationē dñi nři ihū xpī. Queso te paule istis tot fuiōb rā quo te
tendas īsmua. Et ecce paulo post sequit. Obscaro nos frēs p mīc dñ
dei nři ihū xpī ut idip̄z dicatis oēs: et nō snt i nobis scismata. Dic
nificatū est enī m̄ de vobis frēs ab his q̄ snt cloes: qz gtentioēs n̄t
vos snt. De quib⁹ gtentioib⁹ paul⁹ s̄b̄ dicit dices. Cū cū sit m̄t vos z̄
lus et gtentio: nōne carnales estis et s̄m̄ hoīz ambulatis? Ecce quod
laudib⁹ ad apta corrptionis uba descendit: ecce i corde audiētū ḡ bla
da fuiōis manu. vīa districte īcrepatiōis promeruit aperuit. P̄t
nāq̄ sup̄borū brachia p blādīmetorū mīcula studuit relīctae: ut
post modū potuisset vuln̄ sup̄bie ferro corrptionis incide. Erant
prost̄ i choīthīs et qui laudā debuissent: et qui arcui p̄cīt
itas medic⁹ p̄t̄ sana mēbea q̄ circa vuln̄ eānt laudādo palpa
uit: et post modū putridū sīmū vulnēs ferredo trāffirit. Hec ille. p̄t
et i plurib⁹ alijs locis idē bīssim⁹ ap̄ts. quos amone debuit: depre
cando poti⁹ ḡ acrībi ferredo corrigit. p̄t̄ vīaz platis ex tribuō
q̄no pietate poti⁹ et māsuetudinē: qm̄ scūitate aut cū turbē qm̄f
sos sibi em̄dāe ḡsueſat. Vn̄ de ip̄om̄ oīz. creatōe bñdō d̄ sap̄c
tū. Tu dñalōe v̄tūis cū traquillitatē iudicas: et cū magna reue
renzia dispois nos. Et iterū de dñō ihū ysaias cā xlvi. In vītāte
m̄q̄ educet iudicium: et nō eīt tristis neq̄ turbulent⁹. Quia sicut
dicit plato ph̄s dñm⁹. Cū i sb̄iectos p̄t̄s sēnit: id est aſi tuti
pupillū p̄sequat⁹: ut cū suo mucrone iudicules: ob cui⁹ defensōis
ab eod̄ glādī tibi traditū accepisti. Pa cīm̄ bōa ad q̄ sb̄ditos plā
tus prouchē nūt̄: suadēdo poti⁹ et depcando qm̄ ip̄erādo illis minis
trāe conet⁹. Pa sicut aut seneca ī li⁹ de moib⁹ facilius penetrat uba i
mollia vadit. Quāpp̄t̄ vñcābilis ille. Grecōi nazāzen⁹ i appolloſerico
suo. Nō oport̄t̄ iqt̄ vi sūt nētātē astrīcte s̄i roe et vīe exp̄los suade⁹:
eo q̄ oe quicq̄d extorq̄t̄ iūtis? cū eo qd̄ tyranicū est vīdet⁹: n̄ p̄scut̄
rae qd̄ p̄t̄. Vīc de morte bēt̄ māie memoie theodosij ip̄eatois scrib̄
b̄s Amb̄z. Quod cū h̄et sup̄ oēs p̄t̄tē: quasi parēs exp̄ostulat̄
malebat: q̄ quasi iudex puniē. Qui bñficiū se putabat accepisse:
cū rogaet̄ iētōsē. Vīcē enī volebat nō plectē: qz nāq̄ venīā p̄t̄
ti negant̄ ofilenti negaret. Qui tūc eāt p̄p̄or vīcē: cū fūsset qm̄
tio maior iracūdīe. Qui tāta vēcūdīa egit ip̄eū: ut mallet sibi
hoīes religioē q̄ tmōe astrīcte. Hec Amb̄z. Am̄ vīdet̄ itellōs/
se p̄inceps iste: quod vīnā plati nři sp̄iales prudēt̄ adūctūt̄ et
memori⁹ teneat̄. qui sibi q̄miss̄ f̄m̄ bñadī sup̄ cātīca f̄ōe 23. s̄b̄ volū
ē formidini vīlītati r̄o raro: qd̄ m̄fert seneca de huiusmodi
formidīe ep̄ta ad luciliū c̄v. Timei m̄q̄ tā domi molestū q̄

¶
**Quod plato de p̄t̄cado poti⁹ ḡ iūtē
do corrīpe d̄z. Arg
turpis sit plato se
mīcia i sb̄iectos**

¶
**Quod plato p̄t̄cado
roe ḡ coactiōe s̄ re
ctere d̄z sb̄iectos et
facilit̄ iūtē**

52

Ruonod plati volen-
tes fieri poti⁹ p̄ amā
p̄ sūt suspici et nū-
quam feruri

Suonod nūq̄ est cta
fides aut amor sub-
ditos ad duros p-
latos seu dnōs

Fois: tū a se seruis q̄ a libas Nulli nō ad nocendū: sans virū est id-
dite nāc. p̄ q̄ timeat timet Remo potuit terribilis ēc securē Cōcept⁹
illi sup̄ q̄ Et iterū Idē Veneca plani⁹ i h⁹ 2° ad nouatū de ira-
cūdia Quid est mqt. p̄ sū i auctoē redūdat timor? nec quisq̄
metuit ip̄e secur⁹? Occurrat h⁹ loco tibi labeianus ille versus.
qui medio ciuili bello i theatro ducit totū i se populū nō alit
querit: q̄ si missa ēc vox a supēis Recesse est multos timeat: quē
nisi timet Ita natūra cōstituit: ut quicq̄ alieno metu magnū
est: a suo nō nascit Leonī esse pauida sūt: ad leuissimos pectora tac-
tus Acerimias scās: umbra et vox et odor isolat⁹ exagitat Cūicq̄
deterret: et trepidat Nō est q̄ quāc grūpiscitat quis sapient⁹ timeri
Hec ille his mōit⁹ prudēs quisq̄ plati⁹ amoēz sibi poti⁹ p̄ māsuetu-
dine studeat q̄siliare suozū: qm̄ rūtōe nimio timoz̄ i cōferere sc̄is
sibi sero et iperios. nū p̄ posse a s̄bdit⁹ apli⁹ certā stāe fidē aut
dilictionē et corde seruari. p̄ cōit⁹ habeat⁹ i vītrate ad duros do-
minos ab ip̄is seruis Ruorū ad dnōs ex ip̄o nō fides et amor
quales sūt Galterus i alexandreyde li⁹ octauo ex relatione legati
sc̄utatū ad alexandru magnū declarat ita dīct⁹ Esse caue tibi
ne credas quos vincis amicos Ante sc̄at stellas tellus septēs oriones
Abliuet ocean⁹ et sicū pīscis amabit Deū serui ad dnū sūt veri nō
amoēs Int⁹ eos nulla occidua nā lis extra Pax p̄tendat⁹ odio si
q̄it⁹ int⁹ Pax vult⁹ h̄z agitat p̄cordia bellū Ecce ista est pax ista
fides ista dilectio ista s̄bditorū ad dnōs platos et iperiosos suos qb⁹
tū fois et iclinat et obtepeant: quos sibi iminētes silent⁹ veniant⁹
et portat p̄t timoz̄ eius qui oīa portat vbo vtitūs sue et pītā nos-
tra ip̄e p̄tulit i corpōe suo sup̄ līghnū i p̄ e° facent q̄ plati tales
meo vīde pro pate et secūitate sua caut⁹ si q̄formaret se i aliq̄ ale-
andio magnō. i h̄cilio mēfri sui aristotelis prout de eo iterū scrib⁹
Galter⁹ i alexandreyde li⁹ d⁹ q̄s magn⁹ rob̄e vicit Hixit amore sibi n̄
dur⁹ tis n̄ amarus Exactor captos p̄cibus q̄ratisq̄ remisit
Capitulū xxvi⁹ Ruonodo prelati fraves ad
necia ministranda odiosi fiunt **T**
Gocio p̄ croēs somes odn̄ et rancōis s̄bditis ad platos
prouenit occasionalit⁹ nō nūq̄ ex denegatione irrati-
onabili qm̄ videlic̄ sib⁹ s̄bditis q̄ postulat necessaria
denegat ut si credit q̄ postulat⁹ tata hoc fravitate
tantis p̄cib⁹ postulati faciat: ut dñe ex gresso dono
p̄ ipetrādi difficultate grās pdāt Cui tales sūt sua p̄pria pos-
tulantib⁹ quid ec̄it si de suo p̄prio aliq̄ petent⁹ deberet plati

attende q̄ res quārū q̄t̄ āministratioē dūtagat accipiat p̄imoniū
sunt xp̄i. et ī rōi vita xp̄o familiantū: quib⁹ dñ nōlā postulata ut sub-
trahit ut nō p̄io et q̄n̄ deberet tribuit: rapinā q̄mittit faciunt q̄ s̄m-
melius de māmona īiquatalis amicos: ex fidelī et benigna distributione
tpaliū fruct⁹ sibi p̄parates sempitnōs Nō cū plato sufficē dī ut s̄bieris
pro facultate rerū et circūstatijs psonarū nec tribuat et se beneficium
exhibeat: nisi etiā ip̄a nūmā et bñficiā oportuna pro tpe et q̄fua q̄
admodū āministret diligēt⁹ attendat rōn̄ ī distributione rerū tria q̄sid
rāe deb̄z quatin⁹ ex ead̄ nō odiū s̄q̄ fr̄as apud dñ et hōrā mereat⁹ ut

De tribus obſtruic
t distributio ne
cessariorum

Tenuo libealit et
sine tristitia ē disti-
buto nūcōz et oīs
demosina facienda

Vnuod marie pla-
tus dz sine tristi-
cia ee liberalis

uideliz q̄ que oport̄ dispenset **M**odo q̄ plat̄ i distributio verum
liberalit̄ sine oratione ad quareda sibi dei et hom̄ trāz et iūni
Celeriter sine dilatatione cītia atq̄ iūdīa fugiēda sollicitā dī ut
Equalit̄ sine exceptione singulis q̄ oport̄ amīnistret¹
liberalit̄ sine oratione **Q**uicūq; enī gmissionē anticipūt dispensandi
sib̄ res necessaria p̄inde dīt ut liberalit̄ h̄ faciat et sine oratione
ut murmur sui ut aliorū **S**criptū est enī **C**on*m* **D**eclina paup̄
arie tuā fere sine tristitia **E**t iterū eiusdī tūm q̄n oī dato nō des tris-
titia vult **Q**uia prau cordis est i amīistrādo nūt ut ex tristitia
dāe ut p̄ grauitatē alijs tristitia gnāre sicut dī **C**on*m* **A**ppxvi **C**or pa-
ui dabit tristitia et ho perit resistet illi **M**arie tū platū den ē
sine tristitia libealem **Q**uia ut scribit Gregor̄ i registro suo scru-
do suo dei de mariano epo cā **xxxv** nō illi sufficiat lato sola et oī
ut remot̄ studeat sede: et de manu mūne fructificā **D**ī largim-
manū habeat necessitatē patientib̄ occurrit: alienā iopū suam
credat: q̄ si h̄ nō h̄ vacuū pastois nō h̄ tenz **D**ebz aut̄ ē libera-
lis sine tristitia ut oratione plat̄ sicut scriptū est n̄ ad cho ip̄
nō quasi ex tristitia aut necessitate **M**ine eiā gnādie et mur-
mure sicut h̄mo min⁹ q̄ alij officiales de quib̄ **A**ugustin⁹ i refu-
la sua 2⁹ dicit **Q**uod sine qui cellao sine q̄ vestib̄ sine q̄ odiab⁹
ponunt sine murmure seruat sib̄ suis

Capitulu xxvii^m Quod liberalitas prelati vel cu-
instibet alterius dispensatoris debet habere tria

Dicit autem libealitas plati sine ciuiis libz alieci how
dispesatōis sine bñfici ut rea sit et nobilis debz hrc
tria Hilātātē i vultu Hec tria si libealitatē pla
Gratiositatē i affatu ni comitata fuerūt: qran
Humilitatē in cestu osū illū et amabile efficiā:
quia sine his etiā qnūq p̄stiteit: n̄ laude apud hoīes n̄ grās hnt
habeat q̄o plati i ministrādo scrib⁹ suis Hilātātē i vultu sine

53

Quod plato dicit esse
hilaris i vultu et ap-
paratu quoniam rogetur.
necessaria

C
Quod bonus plato non
dicit nisi sibi a se nu-
bilum dimittere

D
Quod grededi dif-
ficultas oem gra-
muncis tollit

E
Quod i frata sunt
oia bnficiia. quoniam
mis pribus ex torquuntur

F
Quod a duobus colla-
toe ipetrantur res sed
non bnficiu. quod in
solo aio est non irre-
bus. Et quod sit be-
neficium.

Aspectu ut quotiescumque expostulat a fratribus quod dare ut permittere
disciplina non prohibetur. et recipere ut hinc necessitas virget uel utilitas siva
det: misereatur illis in hilaretate iuxta apostolum ad romanos xxxviii omnes
se illis hilariis exereat et ne sapientie sapientie vultus sit in omni tempore et principue in tali
opportunitate exerceretur ceteris hilariis vultus eius ut hinc eccl. xxvi hoc
enim valde refrigeratum et suave est ipsi sibi ditis omnia ipsius in hilari
itate vultus regis vita sed est delectabilis ut hinc puerorum xvi. Et sicut ros
sup herba ita et hilaretate ei cuiusdam puerorum hoc enim meitorum est non pla-
to apud deum omnia hilariis dato dicit deinde ad chorum. Et ideo
bonus plato quoniam verecundus rogetur ab humilibus sibi ditis quoniam ipse
protinus alijs occasiis granat sit et apud se nubilus dicit in intus
cohibe merorem: et ne tristitiam a se huic dei abiure permittat. inferre
sibimus violentiam serenae facie et iuxta osiliu sapientis eam xxxv. In omni
dato hilariis face vultus suu. In omni igitur negotio principue liberali ut de sena-
ca in libro primo de liberalitate ad eburiu amicu suu non minima porcio est quoniam
quidam dicunt aut fiant. Et hinc est quod plerique nonnulli nimia gredendi
difficultate oem sibi munecis grauis tam cum datur quod cum dederit admittit
ut corripuit. Quis enim nescit aut seneca librum de bnficiis in libro tenaciu
donatorum ostentat aut leviter rogetur aut semel? omnis cum aliqd a se
rogetur suspicatur est. scote non obduravit. vultus non autem occupationes
non simulauit. longis summo et de industria non iuuenies erit uita. occa-
sione petendi non abstulit et variis artibus necessitudines perierat non
elisit. et in angusto veo apprehensus aut distulit id est timide negauit aut
promisit. si difficultas sibi ductis superciliosus malitius ubi et vir ex-
pressus? omnis umquam talium domis aut bnficiis frater habebit quoniam tantis
peccibus tanto pudore et grauitate emittit nemo expressus potius quam accep-
tatus aduersus eum quisque est per qui beneficium aut superbe abierit. aut
iratus impedit aut fatigatus ut molestia carceret dedit. Infracta
sunt talium bnficiia licet re et forte specie minus videantur: que danti ex-
torquentur aut exciduntur. Multo quod frater veit. quod faciliter quod per plena
manu datur a duro collatore ac mordaci et si res quoniam postulat tam
acquiritur: bnficietia tamen aut graui dicuntur non merentur. Non potest bnficiu manu
tangitur: si ait enim quoniam agilitas est interest in materia bnficii et
ipsum bnficiu. Non enim quoniam eorum quoniam a proximis sois accipiuntur bnficii
est: si ipsa retribuentis voluntas bnficiu est beneficiola actio.
tribuens fraudum capientes tribuendo. et in id quod facit prona et sua
sponte parata. Ita non quid datur aut quid fiat refert: si quoniam metu
facientes ait omnia quod id quod impetratur ex dantis ut facietis iudicatur

affectu: si tu indignatioē tenuo vultu: aut vbis ḡtumelie venient:
grāz et dilectionē ex illo qui sic dedit nec met⁹ nec recipit Cū enī ita
natua sit q̄paratū ut alii iurie q̄y meita descendat: et illa cito
descendat has tenue memoria teneat custodiat: quid expectat qui su⁹ of-
fendit dū obligare presumit. Vnde aduersus illū est gratius sibi
eius beneficio iugnoscit

Ca^m p^{er} x^{viij} "E" quod prelatus et oīs dispensator
rerū necessariū debet esse affabilis

Actū ad libealē amīnistratioē necessariū requiri
i plato ad q̄quirēdā sibi ex ea dei et horū grāz ut q̄n
a bōis frīb⁹ postulat p̄tendat gratiositatē i affatu
ut si quid petit dāe ipa rerū tenuitas nō p̄mittit
aut cause q̄dīo retat: negati locū affabilitas supple
at: et tristiorē forte ex nō adepto patētis amī vbi dulcedo remul
ceat Quod si donādū in dicunt qd⁹ roget: uba bona facien
do adiciat: atz huāna p̄dicatioē qmēdāe studeat beneſte qd⁹
prestat. Dic enī ad grē questū duplato fendo mun⁹ augēt: si ad
adeptū indulgentis fauor smōe bono cōtēt⁹ nichil ergo feri
tatis nichil ip̄pērī: ut rancoris pastore pius et prudēs p̄stādo
miscreat: ne et illū q̄ accipit post paululū tali nubilo accepisse
peiteat: et oīs simili cū munere grāz qui tristis dedit merito p̄dū
Dic enī dī seneca li⁹ de bñficiis q̄ pleriq⁹ sunt qui bñficia aspīca
te vborū et supcilio i odiū adducunt: eo smōe vbi ea supbia ut
ipetrasse peiteat Dementia iſit⁹ est ait id seneca li⁹ de libealitate
ad eburtū corripiē cui das: et inserere ḡtuelia mētis Itaq⁹ nō
sūt eraspeāda bñficia: nec quicq⁹ illis triste misēndū est Si qd⁹
velis amone: aliud tēpus eligit̄ her seneca Et q̄similit⁹ sapient⁹
ait eti p̄vī fili inquies i bonis nō des q̄relā: et òni dato non
des tristia vbi malū Rōne ardōz refrigeabit ros? Dic et vbi
melius q̄ datū Rōne eis vbi supra datū bonū et vtq⁹ cū hōe
iustificato Qui duris vbbis tādē fatigati qd⁹ petūt tribuit: illi
illis vidēt⁹ eē similes q̄ panē ip̄portum⁹ postulati a paupē: ad
vindictā fatigatis i fancie pro pane ip̄eteat lapidē mittit Dic
i vita iōis elemosinarij ca xxij⁹ legit⁹ de theolenaio hōe p̄mūn
tenacē et duro: q̄ cū quadā vīcē i domū p̄pīā itur i p̄portū
a quodā paupere elemosinā petet⁹: et negādo illū nō posset
abigere quo min⁹ iſtaret denegāti tādē i irā versus. cū casu
panis aliq⁹ panes i cophino deferēs affuissz arreptū vñū de
panibus ex sportella lapidis quasi loco i iurie vindictāz post

Huod dāda sūt
bñficia cum dul-
cedine verborū

I
De pane lapidoso.

caput parvus proiecit instantis talit' donati illū. Veneta ubi supra
rē assimilat: qui bñficiū grāz alicui faktur? v̄bis duris petetem
exasperat fabius inq̄ verrucosus bñficiū ab hoīe duro aspē datū.
pane lapidosū vocabat: r̄ lapidib⁹ plenū: quē esuriēti necessarium
sit accipere et si acer bñ Ille Tale videt⁹ cē datū t̄sipientis de q̄ dicit
sapientē et t̄ sapientē p̄t̄ p̄t̄ q̄ nō est utile tibi. Vep̄cē em̄ ex tali dono plus
hōi ex vbo. infert̄ iurie: q̄ ex q̄ modo. grē f̄st̄. Vn̄ ab huūsmōi largiti-
one nulli donati seruat̄ grā: s̄ p̄t̄ m̄t̄at̄ v̄ndēta. Vn̄ de sic donū
te cū vborū iuria. Veneta li quīto de bñficiis. s̄cō inq̄ bñficiū attu-
lit: s̄ apponēdo illi parē iuria. a debito me soluit. Et si plus ledit
q̄ profuit. nō tñ grā extinguit̄: s̄ etiā q̄rendi vñtoez libertas pref-
tatur: qm̄ q̄paratiōe bñficiis: p̄sondeat̄ iuria: nō bñficiū tollit⁹
sed bñficiū grā. Et nō efficit⁹ ut nō habeā: s̄ ut nō debeā. Quo q̄
de eo quod cū beneficio affatu q̄cedit. Sapientē tñ xx⁹ cā dicit. q̄
est datū cū retributio duplex. Quia cū vba dulcia. crōse cuius-
qm̄ mun̄ ipedit⁹: nō ex dono tñ s̄ ex affū largitatis p̄ vba mol-
lia ad gratitudinē obligat⁹.

Capitulū xix⁹. I Euod prelat⁹ et quilibz dispensator
dare debet necessaria hūlit⁹ tāq̄ aliena non sua.

Dicō ad libealē administratiōe nātorū ad sciliandā
sibi ex ea dei et hōi grāz regit⁹ necessarie i plato ut
qm̄ a sb̄dūs fr̄ib⁹ dignē postulat̄. Stendat̄. Hūlita-
tē i gestu. ut videlic̄ recolat̄ qm̄ nō est suū. qd̄ donat;
s̄ de p̄monio crucifixi. iure diuino illi⁹ qm̄ hūlit⁹
rogat. s̄cō q̄ tñq̄ de p̄rio tribūnes ex largitate sup̄biat̄: s̄ qm̄ dis-
trictē a deo iudicet̄: si nō fidelit⁹ disp̄sauēt̄ i desinet̄ attendat̄
Infidelis aut̄ eū dispensator si disp̄satiois officio. de rebus q̄mis-
sio. Nō dñ est sibi attrahit̄ hoc est si gloiaz q̄ soli deo debetur
et disp̄sato mun̄e sibi ascribit̄. Fidelis aut̄ eū s̄m̄ bñardum
si de vñueris dñi boīs et si nō existetib⁹ ab eo. tñ p̄ eū ad sub-
ditos trāscētib⁹ nichil p̄ appetitū laudis p̄petatis aut̄ glorie
suis māib⁹ adhcerere q̄tingat̄. Hoc p̄orthdoloz i officialibus
et p̄fīm̄ platis n̄r̄ tēpōis rarū est. Pauitissimi em̄ t̄ueniunt̄
diebus istis. qui iuxta illud psaie xxviii⁹ cā manus suas exca-
nūt ab oī munere. Vn̄ sicut d̄j ad cho m̄. Iā q̄rit⁹ int̄ disp̄sa-
toes ut fidelis quis iueniat̄. Dicit et ip̄e dñs q̄sunt q̄athēi
xxviii⁹ quis putas est fidelis disp̄sator ubi s̄m̄ gloza p̄ ip̄az
iūtione fidelis inuit̄ raritatē. Vn̄ sicut d̄j xxviii⁹ multi hoīes
iueniunt̄ misericordes? virū aut̄ fidele quis iueniet̄. Quasi dicit̄

I
Euod plāt̄ nō d̄z
sibi gloiaz art̄ he
p̄ ifidelitatē de eo
p̄ dispensat̄

Dix iuueniet. **R**em ut d^r veraie ¹ omnes diligunt munera: sequuntur retributio*n*es. Plurimi etenim plato*n*os se esse fr*m* suor*n* et disp*er*salio*n*es d*u*taxat: pal*n*u*m* n*ost*ri*n* obliti sunt et d*m* re*v*er*n* vid*u* vol*u*t. **H**inc est i*n*ic*la* et oportuna f*re*b*s* si q*n* tribu*n*it: laudes sibi et retributiones queruntur: et si ab a*cc*ip*ie*tib*s* speciale eis. pro hu*u*is*m*ori laudis ut obsequij nichil tribu*n*it: et illos i*st*ratos et se quasi graui affecto i*u*uria g*ra*n*tu*nt. **N**eo sic se habebat ap*pe*ts. q*u*od eet pr*u*de*d*at*u* atted*u* h*u*il*u* *f*iles. fidelit*u* agnosc*e*s et s*an*i*c* volens ip*s*is cho*ri*th*io*s quib*s* e*c*at m*is*tr*u* et ap*pe*ts. quo*n* et*ia* plures ip*s*is titulo g*ra*n*tu* reliqu*o*s ex sup*er*bo amo*e* tumebat d*ic*etes. E*go* s*u* pauli e*go* s*u* pauli scrib*o*s p*ro*me ac cho*ri*th*io*s m*o*rit*u* in*q*u*o*d nos cristian*o*z h*o* ut ministros x*p*pi dispensatio*n*es m*is*terio*n*u*m* dei. **N**eo d*ix*it d*n*os n*o* d*ix*it m*is*tr*o*s n*o* do*ct*o*r*es n*o* apostolos s*u* dispensatio*n*es. Et infra ibi fact*u* sum velut p*ur*gamenta m*u*ndi h*u*ic: om*n* p*ri*ma us*u* adhuc nouent en*im* fact*u* ap*pe*ts p*ri*tu*m* dedecet o*pe*r*u* plato*n* sc*ri*p*tu*re religios*o*s. o*pe*r*u* i*u* dispensatio*n*es sup*er*bia: q*n* et*ia* apud eos qui fo*s*is sunt et solo honestatis obtetu*m* otutes speciety*u* d*u*taxat et quasi i*u* imagine colu*n*t*u* et b*u*nf*er*tie exhibitu*m* et b*u*nf*er*ti*n* collatione nichil eque vitand*u* habeatur. quodmodu*m* sup*er*bia put*u* d*ix*it Veneca i*u* de libe*l*alitate ad eb*u*rc*u* am*u*cum liberale*m* libro sec*u*ndo. **E**ta*m* l*xxv* **C**eu*o*d sup*er*bia prelat*u* i*u* dispensando necessaria deprehenditur ex tribus.

Dicit aut*e* administratio*n*e ver*u* nat*u*ram sup*er*bia videt*u*. q*n*tu*m* ad p*ri*ns occurr*u* et sufficit posse deprehendi i*u* prelat*o* sc*ri*p*tu*re ex tribus s*u* si i*u* donado vultu aut sup*er*cilio. **D**icit concessum iactet aut publice. **D**icit in donato retributio*n*es. exoptet aut*e* impropperet. **T**unc o*ia* Veneca ad eb*u*rc*u* ubi sup*er*bia tang*u*tes. **P**omo de fastuoso ges*tu* i*u* donado. **Q**uid op*u*s est in*q*u*o*d arrogancia vult*u*? quid tuore u*bor*u*m* sp*ar*a res te extollat. Et infra. **N**eo t*u*m i*g*rat*u*: s*u* i*u*us*u* et*ia* est b*u*nf*er*ti*n* sup*er*be dat*u*. **O** sup*er*bia Nichil a te a*cc*ep*is*se in*u*iat: quod das corru*p*is. **V**ina est sup*er*bie magnitudo: et q*u* i*u* od*u* et*ia* amanda p*du*cat*u*. **I**bi talis v*tu*osit*u* raro*m* dispensando faciliter*m* occurr*u*: nisi ubi ip*s*e disp*er*salor aliquid sibi i*u* rebus quasi p*ri*u*m*atis ass*er*bit*u*. **C**eu*o* modu*m* nonnulli o*ia* s*u* disp*er*salio*n*emissa quasi p*ri*u*m*ia re*lin*et*u*: nec n*on* modu*m* tenacia f*ab*ri*s* q*u* oport*u* tribu*n*it*u*. q*u* si de p*ri*ns da*re*nt*u*. **N**eo etenim a*do* facile i*u*nes*u*at*u*: de q*u* nichil sibi opt*u*e*m* i*u*ris attendit*u*. **D**e i*u*stantia vitanda i*u* b*u*nf*er*io*m* et elemosina. **E**t q*u* queda b*u*nf*er*ia danda s*u*nt*u* publice q*u*da occulte.

De platis q*u* c*u* fas*tu*oso gestu*m* tribu*n*it*u* nit*u*a petentibus

error id ra*m* 11

55

Festudo de iactantia et domi p̄dicatione Detrahēda ē aut
bñficio ianis iactatio Res loquēt̄ nobis tacētib⁹ Et pauc
lo s̄ P̄cipiūt̄ mqt̄ oēs auctōes sapie quedā bñficia
palā danda: qdā secreto palā que q̄sequi gloriosū
est: ut militaria dona: ut honores: et quicqđ noticia pul
chris est sit Rursus q̄ nō p̄ducūt̄ n̄ honestōes faciūt̄ s̄ susciturū
firmitati ignominie facile dandat̄ sūt: ut nota sint solis quib⁹
prosunt Interdū ip̄e q̄ innuat̄ fallend⁹ est: ut habeat̄ n̄ a quo aut
pēt̄ sciat̄ Hec bñficiū int̄ duos l̄o est Alt̄ statī obliuisci d̄z dat̄:
alter mēo d̄z eē accepti Rō est dicendū qd̄ tribuum? Cui amonet:
reperit̄ Nec alio quid̄ narrāe debe? Cui dedit bñficiū taceat:
narrat̄ qui accepit̄ Dicit̄ ei illi alias: qd̄ vni narrāti ubiq̄ bñficiū
sūi d̄cū fuit ab alio Rō negab̄is mqt̄ te recepisse Cui cū r̄ndis
set qn̄ Depe mqt̄ et nitis locis id est quoties et ubiq̄ narrasti
Tertio de ip̄ero et retributōis exactione ubi s̄ seneca ad ebūrū
interseit̄ Et de ip̄ero aut̄ Pessinū est si lateat̄ atq̄ animū et
premit̄ mēitorū qm̄icoratio Rō est dicendū quid tribueām? Cui amo
net̄ reperit̄ Vn̄ et sapies cū x̄m̄ Hult̄ mqt̄ acrit̄ ip̄eabit̄: et dat̄
m̄disciplinati canescē facit oculos Et iterū ca° xx° vbi s̄ Dat̄ aut̄
m̄sipietis: nō eit̄ vtilis tibi: oculi cū septēplices sūt: intentio ad rei
piedū meliora ut pluā m̄lplex et vāia Erigua dabit̄ et multa
ip̄eabit̄ Et huiusmōi ip̄eria ex supbia causant̄ sicut inuit̄ cū
XV̄ ubi sapies ait̄ Illusio et ip̄eū supborū et vindicta: sicut leo
leo insidiabit̄ Huius enī si qn̄ alicui bōi aliquid prestat̄ uel
faciūt̄: silēt̄ et nō ip̄eant̄ etiā si iqratos bñficiis videat̄: quia
benignitatis sue mercede nō ab hoīe s̄ a deo expc̄ant̄ sp̄e quod
d̄ eccl̄ xl̄ Ab amicis erubescit̄ de smōib⁹ ip̄ern̄: et cū dederis
ne ip̄eres Et iterū ca° xxxi° In iocūditate primi. vba ip̄e
rī ne dicas illi **D**e exactione retributōis sit̄ seneca ubi sup̄
ad ebūrū li° pmo Dem⁹ mqt̄ bñficia: nō fenerem⁹ Dignus
est decipit̄ qui de recipiēdo cogitāet̄ dū daet̄ Hec est virt⁹ dñe
bñficia nō vñq̄ redditura: quoē a viro egred̄io statī fruct⁹
p̄cept⁹ est Nullū bñficiū p̄dit̄: qui p̄di nō putauēt̄ Di rō
dit̄ aliqđ bñficiat̄: lucrū est Di nō r̄d̄it̄ dāpnū cōnō est Cui
enī p̄dit̄ q̄putauēt̄: ego illud dedi ut daet̄ mīchi Rō bñficiū
cīa m̄ kalendāio scribit̄ Auḡ illa vir bon⁹ cogitat̄: nisi āmoit̄
a reddēte Aliquā ī formā crediū trāscēt̄ Turpis feneatio est:
bñficiū expensū facere Et inf̄ li° m̄ Rō est bñficiū quod ī ques
tū vtit̄: hoc dabo et hoc recipiā actio est Rō ī numero peccatiū

55

Ruod iactātes se
se de bñficiis recipi
nt mēde laudis

OCū turpe sit a
līcī ip̄erē bona
illī impensa

PDe his q̄ retribu
tōis q̄rigūt̄ de bñ
ficiis ip̄esis hor est
bñficia vendūt̄

refertur. q̄ p̄udiciciā p̄st̄t̄ t̄cōr̄ nō solē sibi? Eod̄ mō t̄qui bñficiūm
debit ut recipet: nō dedit. **S**eneca Concordat huic diuina scriptiā
doct̄s dimitte debita. ut ī cōrone dñica m̄th vñ et rep̄hēd̄s eos q̄
suos debitores exarte requirūt. ut est illud nsiae lvm. Q̄es debitores
v̄rōs repēntis Et ḡ maḡ signū sup̄bie est et p̄suptiōis apud rel-
giosos disp̄satores si ab his quibz n̄t̄ia tribuit. refudi sibi aliq̄d qua-
si pro debito gratitudinis erigat: qn̄ ilhs ut dcm̄ est nō q̄ sua sed
que illorū sūt p̄pria et ideo debita disp̄sat Cum scriptū sit et dñm̄
ip̄s et eorū cuilibz de unoquoz cui aliqua cred̄t ut p̄mittit eti p̄p-
ron despicas enī in iocunditate illi: et nō p̄mas illū in reperēdo
Capitulū xxxii. Quod prelatus et quilibz disp̄sator
Debet dare fr̄ibz necessaria celeriter sine dilatōne

R

N

R
Quod sine dilatōne
dāda sūt fr̄ibus ne-
cessaria p̄t tria

R
Quod pessimū est
pc̄m murmuris
pter tria

T
Qm̄ m̄ta mala
murmur c̄nat

Eruo p̄cipalit̄ plat̄ ī disp̄satiōe revū ad c̄tilian-
dā sibi ex ea dei et hōr̄ q̄m rācois at̄ īuidē amai-
tudēs sufficiād̄ sollicitād̄ deb̄z ut singulis q̄ oport̄
āministret Celerit̄ sine dilatōne. Eruo ad mod̄ de īni-
uersis disp̄satoibz fr̄m regulaū bñssim p̄at̄ no-
ter Auḡ in regula sua sc̄di loqūs Vestimenta inq̄ et cal-
ciāmēta s̄b̄intellige q̄cūq̄ alia qn̄ fuerūt indigētibz n̄t̄ia: dā
nō differat sub quorū custodin sūt q̄ poscūt̄. Abi Hubertus se-
sup̄ regula addit̄ causā ne fr̄es murmurare faciat. Et Hugo
de sc̄o victōe in q̄mēto regule sup̄ eod̄ loco. Hoc est inq̄d̄ quod
sup̄ei dcm̄ est: ut sine murmure seruāt fr̄ibus suis sc̄ā qn̄ differunt
n̄t̄ia dāe: faciūt fr̄es murmurare et sūt occasio p̄t̄. Deb̄t ergo
prelati quo c̄tī poterūt n̄t̄ia postulata m̄strāe p̄fētibz. Et h̄ p̄c-
pue p̄t̄ tria sc̄ā. Homo p̄t̄ evitatiōe p̄rauitatis ut malicie
Evitatiōe p̄rauitatis alienē s̄i murmuratiōis de q̄ dcm̄ est p̄f̄
Comēdatiōe p̄ietatis simū est enī p̄t̄ murmuris p̄cipue mur-
dēmōstratiōe p̄ietatis religiosos homo p̄t̄ sui diffusiōe et iſecti-
onē. Eruo ad mod̄ enī uno p̄oco gr̄uīete ceteri comitant̄. Sic in-
aut paucissimus murmurāt̄ tota fere nōnūq̄ congregato ad
murmuriōe occitat̄. Dicit̄ legi Rumei xiii. q̄ ad detractionē
terre promissiōis a paucis exploratoibz tota m̄titudo filiorum
ist̄ ad murmurādū sūt prouocata et ab īquisitiōe et adeptiōe
eiusd̄ p̄edita. Vnde p̄t̄ m̄uplicis mali occasiōe sc̄ā murmu-
rāt̄es q̄tra suos platos. ad ip̄oz̄ īuidā odii detractiōes et p̄sem-
tiones iſlāmat̄. Dicit̄ legi exodi xvii. Murmurāt̄es filii ist̄ p̄
aque penuria diuē suū monsen lapidibz volebāt ip̄tere dicit̄
monse ad dñm ut ibi hr̄. Cūd̄ faciā populo hūc. Adhuc p̄su-

bū et lapidabit me. Et sicut legit^z Numⁱ xiij^m q^z murmurates
 filii isti post relationes exploratorū terre promissiois q^z monse
 et aaron lapidibus eos volebat q^z pete opp^r me. Et quid collidie s^bdi-
 ti q^z tra suos platos murmuantes et detrahentes eis aliud faciunt? in-
 si q^z quasi tot iⁿ eos lapides mittunt. quot q^z eos ut de eis uba malig-
 na euomunt. Dic iⁿ huicmōi sicut legit^z i^r regi xvi^m q^z semet q^z
 dauid et vniuersos seruos eius lapides mittebat dices. Egrede vir
 sanguinū et vir behial egrede. Nec mirū si q^z suos platos tales
 murmuratores vberū lapides iacunt: q^z m^t ab illorū amoe ifri
 fidati et ab oī q^z hunc m^t exsiccari ipmⁱ quasi lapideri ut
 lapides sunt prout de quolibz talium dici p^t illud Job 41 Cor eius
 durabut^z quasi lapis et q^z striget^z quasi malleatorū incus. Nec
 solū sic ad malū murmurādo pronocat: verū etiā ab oī sepe bo-
 no reuocat et declinat. Dicit enī de saluatō ipo nō legi^z Job
 vi^m q^z cū posuisset iudeis fmo; de edēda carne sua et sanguine
 vibedo. dur^r eis visus est fmo et murmurabat q^z eū recedētes
 ita ut et m^tli discipulorū eius abiēt retrofū et iā nō cū illo
 ambularet. Tercio p^t dei singulārē offensiōē. Qui enī q^z suos platos
 murmurat q^z deū singulārē pectat. qui illorū tūria suā reputat
 Vn̄ eis specialit^z ip^e aut zacharie n^o. Qui vos tagit: tagit pupillā
 oculi. Vn̄ ipem dñs ab illorū nos offensa et tūria prohibit dñs
 I^r paralip^o xvi et p^e cun^m. Nolite tangere xp̄os meos: et i^r pp̄hetis
 meis nolite malignai. Cuius enī extedit manū suā i^r xpm dñi.
 et cū inoēs: ait dauid i^r regi xvi^m Rā f^m Gregorii^m moralit^m
 c^m xx^e Dū q^z rōrē s^biecti supbiuit. etiā q^z iudicā q^z dñis ita
 mescut et dū pastoīs sui vitā diuidicat: nō quoz sapientia dis-
 ponēt ipuqñat. Cui accordat ap^t ad roānos xii^m. Qui p^t at-
 mquēs resistit: dei ordinatiō resistit. Vn̄ moyses erodi xvi^m. Cū q^z
 se et aaron exurgētē et murmuratē p^t i^r isrl cerneret. Indū
 aut murmur vrmⁱ q^z tra dñm. Nos quid sum^r? quia misitatis
 q^z tra nos. Et paulo post. Nec q^z tra nos est murmur vrmⁱ: s^r q^z tra
 dñm. Audiuīt enī murmur vrmⁱ. Et ideo q^z grauit^z offendat^z
 i^r murmuratioē huicmōi s^bitorū q^z platos suos. viciōs ei?
 grauissimis puniōib^r et plaqis diūsimode ondū. Rā cū murmu-
 rasset q^z moyse popul^r isrl pro labōe itūcēs et hñdis carnibus.
 dñ optimūsset eis moyse carnes. et adhuc enī i^r oē ipoē. et res-
 sus fuor dñ p^t i^r uscit eos plaq^r magna nimis numeri xi^m. Cum
 murmurasset q^z moyse et detraixisset illi maria soror ei^r et aar-
 on. i^r ant^r est dñs dñs eis. Cenac nō timuiss^r det^r he^r suo moyse

D

Quod murmur
a bono reuocat

F

Quod murmu-
ratioē q^z platos
deus suā tūriā
reputat

A

Quod de p^t am m^r
 muriis grauissime
 legit^z pluries pu-
 nisse

Statis p[ro]cessu est mala lepra et medietate carnis eius denocata es-
ta est populo. quousque deinceps moys[eh] sanata est et reuocata Au-
meri xij^o. Cū ad relatione[bus] expletione murmurasset oīs m[od]ilitudo
filiorū iste q[uod] moysen et aaron cur eos edixisset de egypto ut
occident i[nt] desertu irat[us] est d[omi]nus valde. Et his ad rofatu[m] moysi
dimisit eis pacem. veruptū dixit. Sicut locuti estis audiēte me.
sic facia mihi deinde iacebūt ca[usa]lēa vīta. Omnes q[uod] nūc m[od]icatiō
a xx annis et sup[er] et murmurastis q[uod] me nō m[od]ib[us] erāt p[ro]mis-
siois p[ro]pt[er] caleb et iose[ph]. Et mortui sūt i[nt] deinde serceta milia ho-
minū: qui t[er]ra p[ro]missiois debuissent intrare. Cū chore. datus
abiron et hon. qui se q[ua]tra monsen erexerant tra os suū aperi-
deuorass. et illi viui i[nt] infernum d[omi]ndisset. aliosq[ue] ducetos et quin-
q[ue] gita viros illis q[ua]sentetes et thurificates ignis de celo d[omi]ndens
q[ui]sup[er]isset. et ad hinc pro illorū morte oīs m[od]ilitudo q[uod] moys[eh]
aaron murmurass. irat[us] d[omi]no d[omi]nissimo desup[er] igne abu-
rāt in seditione chore. Numei ca xvi^o. Cū iterū murmurasset
pro p[re]mūria pa[ri]s et aq[ue] irat[us] d[omi]nus misit i[nt] eos ignitos spentes
ut d[omi]n[u]s. Numei xxi^o. P[ro]p[ter] igit[ur] h[ab]itū mala q[uod] s[er]uans ex murmuratio[n]e
pronenuit valde caue d[omi]ni plati et officiales ne prof[er]edo eos in
cessione eoru[m] q[uod] h[ab]ilit[us] et iuste poscunt: causā eis tribuat rātio[n]e
aduersū se et odii et occasio[n]es murmuratio[n]is. Nec solū hoc p[ro]p[ter]
cauere d[omi]ni p[ro]p[ter] vitanda s[er]uitorū mala: s[ed] etiā ad alleluia[n]da
sua grauamā. Qā murmuratib[us] s[er]u[er]ib[us] et sibi male affectis
h[ab]uire molestissimū est. Vn et ipse monses de q[uod] d[omi]n[u]s. Numei xii^o
q[uod] eat vir mitissimū sup[er] oīs hoīes qui morabāt i[nt] tra: p[ro]pter
frequēte murmuratio[n]es exacerbati populi iste sibi q[ui]missimū
tm granat[us] fuit i[nt] regimē eoru[m]: ut res sibi intollerāda videtur
et potius moi eligeret. q[uod] illoren[m] molestissimū d[omi]ni p[ro]graui
Vn Numei xi^o clamās i[nt] oratio[n]e dixit ad d[omi]num. Cur affliris
n suū tuū. Quād nō iuuenio grāz corā te. Et cur ipso suspi-
pondus populi hui sup[er] me. Nō possū solus sustine h[ab]itū populi
q[uod] grāuis michi est. Vn alit[us] tibi videt[ur]: obsecro te ut ieris
as me et iuuenias grāz i[nt] oculis tuis: ne tāns afficiar malis.

Ea^m xxxv^o Euod plani et dispensatores cito d[omi]n[u]s
dare nra p[er]tentib[us] p[ro]p[ter] q[ui]medatio[n]es dar[er] et p[er]mane-

Citu[m]do plani expostulati a feib[us] q[uod] oport[er] celeb[er] et sine
dilatatione d[omi]ni eis q[ui]descende et postulata q[ui]de p[ro]pter
Comedatio[n]es p[er]tans sive grācie facie[bus] dicit[ur] en-

57

In omni proverbio **N**isi cito dat bis dat **C**onua facilitas tribuendi
ipm domū ad gratias duplicat. Et sicut dictū est sup̄ multo grata⁹
venit: quod de facilis q̄ quod plena manu datur. **N**ā cū in nego-
cio libealitatis plus attendat⁹ qualit⁹ quidq; fiat aut detur:
s; sba domi sue facti. **I**deo s̄m **S**eneca in de libealitate li⁹ ad ebū-
cū i⁹ cedendo ut donādo aliq̄o mltū celestas facit: mltū aufer-
mora. **D**icit i⁹ telis aut eadī ferri vis est: s; i⁹ finitū interest virū
excuso lacerto torqueant: an remissa manu effluat. **G**ladius id
strigit et p̄solat: s; qm̄ presso articulo veneat refert. **I**de est qd⁹
datur: s; interest quo det. **Q**uod aut dandū sit ex seipso cognoscē
quisq; poterit. **R**ā cū i⁹ oī negocio attende p̄lat⁹ debeat: ut sic cum
suis sbiectis viuat et agat: q̄admodū secū p̄latū vellet: si sbiect⁹
i⁹p̄e cristeret. **P**ront dicit seneca i⁹ de clementia p̄cipis ad neronē
Optimū inquietis tibi i⁹ hoc ex⁹ cōstituā: ut tale te cuiuslibz exhibe-
as: qualē tibi dñm velis. **D**ic cū in seiore viuas: q̄admodū sup̄i-
orē terū velis viue. **E**nōtēs tibi i⁹ mēte veniat: q̄tū tibi in suū
licent: veiat et i⁹ mēte tatū i⁹ te dño tuo licere. **E**t **G**regorius in
rectistro ad iohānē s̄vratu sanū ep̄m ca⁹ + 31 d Tales mqt arm̄
sbiectos nr̄os debe⁹ criste: quales si sbiecti fuisse⁹ nr̄os voluerā⁹ esse
propositos. **M**axime tñ id obſinād̄ est in negocio libeali. **V**n̄ et seneca i⁹ li-
2° de bñficiis tribuēdis. **I**nspiciam⁹ mqt q̄admodū tribuēd̄ sit bñficiū
Cui⁹ rei expeditissimā videor mōtentur vīa. **D**ic debe⁹ dñe q̄ad-
modū vellem⁹ accep̄e. Ante oī libent⁹ cito sine oī hesitatioe. **A**ctūl
aut vlli eque amarū: qm̄ dñi pendē. **E**quioce aīo qdā ferūt p̄ci-
di sp̄e suā: q̄ trahi. **V**erū est p̄inde tm̄ te q̄re demie: qntū addias
more. **V**n̄ gratissima sit bñficia parata facilia. occurretia: ubi
nulla mora fucit nisi i⁹ accipietis vēcūdia. **I**ngratū ehe⁹ bñficiū
est: qd⁹ dñi mīt man⁹ dantis hesit⁹: quod quis egre dimittē vi-
sus est: et sic dñe tāḡ sibi eriperet. **H**ille **M**axime tñ her celestas
et facilitas tribuēdi apud illos p̄latū emulanda est ubi ad rofā-
dū sbiectos quosq; verecūd̄oēs trepidosq; cognouerint. **T**alib⁹ enī non
tribuere tm̄ celerius qnēt: q̄admodū scriptū est. **E**cclasiastū m̄ cap̄o
non p̄trahas datū angustiati: ne videlis aploi rubōe p̄fidatur
lassetur dilatōe exp̄atōe torqat⁹. **V**erū enī expedit p̄uenie rofā-
tes et occupae anq̄ rofet. **C**onua s̄m seneca ubi sup̄ cū oī probos⁹
rogandū os occurrat et suffudat⁹ rubōe: qui hoc tormentū remittit:
multiplicat mun⁹ suū. **N**ō tulit talis gratias: s; postqm̄ rofauit
acepit. **P**m̄quid ut maiob⁹ nr̄is granissimis viris visu. **N**ulla
res carius cōstat q̄ q̄ p̄cib⁹ empta est. molestū vēo est et onerosū.

DQuod tales p̄lati
dnt ee erga subiec-
tos quales sibi p̄po-
fitos ee vellent

EQuod cito presti-
da sūt beneficia

FQuod vēcūdis ad
petendū occurrendū
est et offerendum
nūqua petant

et demissō vulnu dīcōdū Rogo Iuet p̄petr̄ bñficiū? sō dedit: quia rogati
ti dedit Ideo talū maxime vēcūdorū et p̄n dīcorū hōz est diuinā
da volūtas: et cū intellecta est a nātūtate grauissima rogandi
libēnda **Capitulū tricesimū tertium** **Quod cito**
relati dare debent ad ostendendā benivolētiā suam

Ratio plati ex postulati a sib⁹ que oportet celest⁹ et sine
dilatōe dīt eis q̄descendē et postulata q̄cedē ppter
Dēmonstratiōe cūtatis sui mīe et affectionis p̄rie di
enī hilāt⁹ et sine mora paratos se offerunt q̄cedere
que posuit: on dīt se ex libealī aīo fauōe propte
volūtatis atz anōe hoc face: sicut eḡtra q̄n hesitat⁹ delibeant et
tardāt: et si tandem donāt: iūtos tñ se facere dēmonstrāt Dic enim
aut seneca li⁹ de libealitate ad ebūcū amicū suū Quia omni
offīcio magni estiat⁹ dātis volūtatis et quo quidz donec⁹ aīo nam
cūm⁹ est qui pua et sordida illustrat⁹: magna et p̄ciosa habita de
hoēstat⁹ Ideo cūtandū cūnodi⁹ si mēuenēt mora ne delibeasse vi
deam⁹ et tardātes dāe fecisse iūti Qui enī tarde fecit: diu noluit
Proxim⁹ a dubitāte negātē: qui dubitauit nullā iūt grāz Errat
proinde si quis sibi gratitudinē aliq̄ rñsūrū spēat illū q̄e dilatō
ne lassauit: grātatione cruciavit Enī enī ut dēm est: iocū dīssimā
sit i bñficiis tribuētis volūtatis: p̄ noleātē se tribuisse ipa cūctatione
testat⁹ est: nō dedit s̄ male retinuit Et id seneca ubi sup̄ li⁹ de
bñficiis loquētis de his qui se rogatēt postq̄ cōcesserūt adhuc diffe
runt cūq̄ de manu oferat⁹ Alii māt dēm post promissa rē sequū
tur more Richil aut̄ acerbius: p̄ ubi iperasti rogandū ec̄ bñfici
cia a quibusdā difficultēt est accipie: q̄m ipetrare Verū cūntū
ad grāz nichil fecit: q̄ morā cū potuit nō rescidit Qui tarde
diē ex die extrahēt profuit: nō ex aīo fecit Libenter enī faciētis
est cito face Protrahēt utaq̄ duas res p̄didit: tēp̄ et arctumē
tū amicē volūtatis Tarde enī velle: nolentis est Ex his sans ap
parz p̄ ad ostensionē amicē et fānētis animi suū pro cōilianda
sibi grāz ex munere quod dispēsat ubiūq̄ p̄t plat⁹ ut dispēsat
tor quilibz morā p̄stindē dī et celest⁹ nō solū dāe quod petitur:
verū etiā nōnūq̄ p̄op̄tudine volūtatis p̄uenie rognatur Sicut
iterū Veneca dīat i de libealitate ad ebūcū li⁹ Optimū in
quies est cōcedere desiderium cūtis: proximū sequi Illud me
dū rogaē: or̄ occupātātū cūq̄ rogem⁹ Illud bñficiū iocū
plura rogatis uba iterū dāda sūt: ne rogati videam⁹ sed cōt̄

**De his qui protin
hūt datū etiā post
qua cōcesserunt**

**Quod aliquā pue
nendū est deside
riū rogtaturi**

58

tores facti statū promittantur: facturos nos antea iter pella ipsa festi-
natio probemus. Neadmodum in eis oportunitas loci salutis est. et aqua
tepeste data remedij locū optime; ita quod ius leue et vulgare benefi-
ciū sit si presto fuit. si proximā quācumq; horā nō pedit. intu sibi
adicit. grām p̄ciosi si dū cogitati mūneis vinat. Ingēnia quo-
rumā beneficia silencium aut loquendi tarditas imitatata grauita-
tē et tristia corruptit: cū summittent vultū nefatū. Quādo melius
est adīcē vba bona et beneficē q̄ndae qd̄ pretest. ut ille se castiget:
qui tardior in rogādo fuit. Adicias lūs failliāre q̄relā. Irasor
tibi. q̄ cū aliqd̄ desiderasses: nō oī me sc̄le voluisti. p̄ tā diligē-
ter rogasti. q̄ quidq̄ adhibuisti. Ego vero fratulorū michi: q̄ ar-
menū experiri libuit. Nemel rusticati ignoscit: postea quidq̄
desiderabis tuo iure exīces. Dic efficies ut aīm tuū pluris q̄li-
met: q̄ illud quicq̄ est ad qd̄ petendū venient. Tūc enī summa vtr
tribuens. tūc benignitas: ubi ille qui discessit dicet sibi. Magnū
hodie lucrū feci halo q̄ illū tale tueri: q̄ si multiplicatū hoc de quo
loq̄bar ad me alia via puenisset. Hunc eius aīo: nūq̄ pare grāz rese-
rva. Dic ymo summe frātisū facit agn̄ shōnes. P̄empta et celest̄ dñe
que oportet. M̄t̄ q̄ oīa salomois voce swadz et̄na sapia p̄i m̄ca.
Re dicas iquies amico tuo: vade et reuertere. et cras dabo tibi: cū
statim possis dāe. intelligi volēs q̄ sicut celest̄. et p̄cepta ocurrēnt
liberalitate. hō met̄ grāz et amore: sic exūso tenaci dilatōe sens-
tratur grāz et icurrit sepe oīū et liuorem.

Capitulū tricesimū quartū Quod plāt̄ equalit̄ & sine p̄sonarū acceptioe. dispensaē deb̄ fratrib̄ necessaria

Quādo p̄cipialit̄ plāt̄ in dispensatione t̄palū ad iquire-
dā sibi ex ea deī et hōz amore grāz et cūmiciā et cū-
diā declinādā sollicitā dī ut singulis que oportet
administret. Equalit̄ sine exceptione. Sā q̄m̄ si sui
tūris cēnt que disp̄sat et sibi p̄pria posset de eis fac̄
quod sibi vidēt̄ et dāe cui vellet ut fueret: sicut et quilibz alius
secularis hō: mō tñ fecis est. Neadmodum de hō iquies b̄s thōs ī
2² q̄ b̄z ar̄ ī r̄ ad 3³ arcūmētū duplīcē dicit ēē dātōe. Vnū
que p̄met ad iusticiā qua sā aliquis dat alicui. qd̄ ei de iure debet:
et circa tales donatioes attendit̄ p̄sonarū acceptio. de qua nobis est
ad p̄ns hic intentio. Alia ad liberalitatē p̄prie p̄metē. qua sā gratis
dat̄ alicui quod ei nō debetur. qualis est collatio mūneiom grāz
apud deū. cū interdū duorū hōz vni² q̄d̄tōis. vnu assūt per
grāz. et alterū relinquit ī p̄cas p̄ iusticiā sicut dī. Mathei xxv.

59

Quod celestas b̄n-
ficiū q̄mdat tardi-
tas de honestat

60

Rem frātū sit b̄n-
ficiū. acceptum
a bēnōlo dātōe

61

Quod dātio libe-
ralitatis est libera ho-
minū sā dātio ius-
tice dī ēē equalis
omnibz

Erunt duo in lito uno: unus assumet et alter relinquetur. Et in hac donatione non habet personarum acceptio locum. Quia quilibet per absque iusticia datur de suo quantum vult et cui vult absque alterius prouidetur sicut illud **Mather** **XI**. In non habet michi quod volo facere. Tolle quod tuum est: et vade. **N**on de ista donatione non est prius hic enim de persona loquens: qua prolatione de bono communione uniuersorum quod cuius opus est talis de iure sibi debitum sine personarum acceptione distribuere tenetur. Unde secundum pastor enim singulos platos talis pastores auctorum uniuersorum Christi attendere amonent. **Actus XI**. Unde in hoc quod illos monet non unum aut alium: sed uniuerso totius Christi attendere? quia in illo illis omnibus sibi emissorum promissioe videtur in ore: ut creditarum sibi rerum pro utilitate Christi dispensandarum. quam singulis secundum omnes existentia deantur absque exceptione prouidentiam exhibeantur. Quod ut dicere posse tria dicitur ad prius occurrit diligenter attendere secundum

Distributionem equalem. **P**rimo quod in dispensando fratribus que oportet datur

Discretionem rationalem. **P**lani diligenter attendere et obseruare

Distributionem virtualem. **D**istributioequaliter ut omnia et singula

que ipsorum dispensationi remissa sunt: per ipsorum manus certis subiectis fratribus prout

cuius opus fuerit talis filii Aaron equaliter dividantur prout dominus leuita.

Capitulum trigesimum quintum De tribus que pre-

latus equaliter tenetur dispensare subiectis.

Hoc autem principale tria sunt alia de quibus ipsi subdiks a platis singulis tamen ut datur est secundum existentia necessitatibus suis eis

distributio debetur secundum **Obsequium personale**.

Subsidium actuale et

De his omnibus causa levigata **I**ndicium officium iudiciale modica tangentes videre

possunt quod homo plati singulis sibi subiectis datur equaliter sine exceptione **Obsequium personale.** In persona enim persona equaliter subdiks ad servitum sunt

obligati. **E**t enim secundum legidum de ratione in de regimine principum libri primi prius prima causa vel letat habeat conscientia tripliciter: scilicet ut ut homo:

ut ut minister dei ut ut rector multitudinis: facile est colligere

equaliter debitum ipsi ad eos. **T**ertium enim hoc principiat intellectum et ratione.

Sed postquam bona ratione non est bona aliud sumere quia tale est bona secundum sensum:

sed bonum universaliter et intellectuale. **C**onsecutus autem genere est et universaliter: non est unum aut aliquorum hominum et singulorum. Tale autem bonum

maxime platum principiae decet et id maxime genere fieri. **T**ertium autem minister dei qui est solus genere bonum cuius solidus participatione

omnia alia bona sunt et cui ut scribitur sapientia vestra: equaliter cura est de omnibus maxime platum decet genere fieri ymitatio dei per eum

le amorem et curam de omnibus. **T**ertium vero rector multitudinis si non de

O
**De tribus attendendis
plato circa equaliter
dispensatioe necessariis
in subiectos**

P

P
**Quod platus in persona
genere de ratione
omnibus omnibus ex tripliciter
conscientia ipsius**

59

tyrannizare oportet eum quantum amare. communia primariae compone-
re et ad eos se equaliter prout boni utilitas exigit per prouide-
tiā et amoē extende. et equaliter omnibus prouide. et non amoē prouato
aliquib⁹ singulat⁹ adherere ut fauē. Non enim vult de⁹ ut quidā
aut per res communib⁹ visib⁹ deputata: i⁹ specialib⁹ qmōdis expē-
datur. Et ideo plato qui est persona et res quādā communis et publica
seditorū visib⁹ qmōnib⁹ dei ordinatio. ecce i⁹stitutionē populi elec-
tione et intentio equaliter deputata: non dicitur adeo quoniam qmō-
dis qsortis et familiaritatib⁹ qmōdā et applicāe. ut quasi neg-
ligere alios videat⁹. aut non curare. plus ut amos quod scribit per quod
latoēs. sed et fauōes. sup vna cūnitātē et sup alia nō plures hoc est sup
aliqs fauōis sui fr̄as sp̄ces et nō sup alios. Dicitur autem est factum ino-
centiū i⁹ de miseria humana qdītiois īvenīē platos nōnullos. quod
videam factum cōmuniū et pampētū aut sibi ī vīchis suis et ccep-
tibus min⁹ iustis. min⁹ fauētū curas et causas cū mera negligē.
fauētū vēo sibi adulantiū. aut factum carnē quod placētū cū istāna pro-
mōne. In illis rīgoēs ondē: iustis ex māsuetudine iordinata dispen-
sare. Illos cū difficultate sed et gravitate respice: iostos cū fauore
tractare. Illos i⁹ iustis postulatioib⁹ indignat⁹ repellere: iostos i⁹ min⁹
iustis diligēt⁹ auscultare. Ibi tales sūt plati. qui nō attēdūt ad mei-
ta causarū: sed quod placētā personarū: nō mura sed mūnēa: nō quid rō
dict⁹. sed quid volatās affectet. Hec ille hominū itaque ad plato equalite sim-
gulis pro vniuersis indigētā dispensāe dicitur: ipse est qui omnibus dicitur equalis
i⁹ affectu quod solitū i⁹ affatu. obsequiosus i⁹ effētū. ipse tāque cōservis et p̄a-
ris om̄n et singulorū i⁹ medio om̄n equalite ab omnib⁹ distans. equalite singu-
lis ad accēdēt. patēt et approximās dicitur quod quod sed nulli specialite. sine can-
sa et indigētā sed alii adherere. Quēadmodū scriptū est. Eccī dec̄to
In medio factū: rōr illorū i⁹ honoē. Et beatū i⁹ hōrē. Quādū rōrē in
medio ut dicitur est cernit: ab omnib⁹ honoabilis et amabilis habetur
Dicitur ergo quodū alicui sp̄ecialite sine causa amoē et fauōe de medio
secedēt se associat: mox odī emō cōservis et īuidie somitē amīnūtāte. Quē-
admodū de iacob patriarcha legite quod dilorit ioseph sup̄ om̄n fr̄es
sūos eius singulat⁹ et illū amoē ondūt i⁹ effētū facies sp̄cialite tu-
nicā talare et polimittā. Hoc vidētes fr̄es quod ioseph a pre plus
ceteris amaret̄ oderat̄ eū. non poteant ei quicque pacifice loqui pro-
ut de his haben cōfēnēs xxviiiDeb; cfab plato i⁹ medio existē. sicut de
deo cui minister est et vicāius legimDeuteronomij vii et xx.
dicēte moysē ad filios israhel. Dominus deus vestr i⁹ medio virū est. Et ipse
saluator sed i⁹ medio legite extitisse discipulorū suorū. Verū ipis dixit

R

Quod plato i⁹ profo-
na sua est res co-
mūnis omnibus

S

De quodū plato
acceptoib⁹ personarū

C

Quod plato i⁹ medo
equalite existēt
est honoabilis sed nō
egliodiosus ut odī
causa et dissensiois

luce xxv. Ego i medio vrm sū sicut q̄ ministeriat. Et post resurrectiōne suā sicut dī luce xxvij appārēs veit et stetit i medio eorū. Et mathei xviij pronūciās de pñti et futuō ubiq̄us inq̄t fūcūt̄ dno ut tres congregari i noīe meo: ibi i medio eorū sū. In illi ex̄ et vestigia secut̄ bon̄ pedat̄ ap̄t̄ paul̄ discipulis suis scribēs p̄me ad thessalonicese. facit inquit suum sicut p̄uli i medio v̄ri. Capitulū trigesimū sextū. Quod p̄elatus equaliter debet omnibus temporalia ministrare.

Hec p̄lati singulis sibi s̄biectis dñt equalit̄ sine exceptiōe. Subsidii actuale ut de cō n̄cūtib̄ equi s̄bueniāt singulorū et sic i necessariū rerū distributiōe p̄lati m̄steio. singuli s̄b̄ditorū tāq̄ lemitr̄ ad dei seruiciū assūpti et deputati. equā ciborū et aliorum necessariorū portionē accipiāt prout dī Deutero xvij. Et diuidendā terrā hoc est trena stat̄ singuli ut frat̄ sū equi possideant prout dī Exodi xvij. Ut sic s̄nt i manu p̄lati iuxta legis sc̄ptū stat̄a iusta et pondēa equa iustus modius equusq̄ sextā lemiti xij. ut cūctis fr̄ib̄ tāq̄ filiis aaron sūmu sacerdotis xp̄i equa mēsura qđ opeit̄ p̄ singulos diuidat̄ lemiti vi. Quia equū pondus et mēsua equalis volūtas dñi. p̄i. Nō debz q̄ vni p̄lat̄ supflua tribuere: alijs vix necessaria p̄mitt̄ ut vn̄ habud̄ alter egeat. et quasi a simili dñi hec es̄rit: alt̄ iebret̄ put̄ dī j̄ ad cho xij. Quia hoc abhorabile est ap̄ deū sicut scriptū est Pond̄ et pond̄ mēsura et mēsura v̄m v̄trū q̄ abominatio est apud deū pron̄. Ut q̄ equalis mēsura et pondēis oīa exodi xxx. ut fiat i oībus et p̄ oīa equalitas i pñti te p̄oē n̄ ad cho viij. Alias s̄t̄ Greciū q̄ vni plus iusto q̄fert̄: alijs s̄brahit̄. q̄ est p̄iudiciale et causa murmuris et rācois aduersus dis̄tribuentē put̄ inuit̄ parabolice de op̄earijs vīmē. Mathei xxij. Capitulum trigesimum septimum. Quod p̄lat̄ i iudicādo corrigēdo et corripiendo debz ēē iusti et equalis omnibus.

Cecio p̄lati singulis sibi s̄biectis dñt equalit̄ s̄t̄ exigen̄tiā vñtūnusq̄ Officiū iudiciale ut abs̄ p̄sonarū acceptiōe culpas singulorū corrīfat̄. causas discutit̄ n̄ in iudicādo amonēdo corripēdo. ecce corrigēdo alicuius iniuria aut p̄iudicū faciāt: aut vni plusq̄ altei ḡnesiōes molesti aut i festi erist̄. Quia sicut dī p̄i xviij Actiue p̄sonā in iudicio nō est bōm. Quā p̄lat̄ i iudicādo amonēdo causas p̄sonarū magis q̄ p̄sonas causarū dñt aspicere: et sp̄ cui aliq̄n p̄io

his q̄ iudicāt iudicādī assistē dñt attendē **¶** n̄ f^m Crisost^m sup math^m
in ope ipsiō facile a iusticia deuiait: qui i causis nō deū s̄ ho-
mines reformidāt Rui q̄s nō amāt: seuere increpat: quos vno
viciose amāt i virtus suis et excessib^r viciosus palpāt Illoēū pua:
maxia diuidicāt Istorū frādia obūbratiōe vnde cūq̄ p̄tense alle-
niatiōs excusant: illis de festina iudices: istis ad oib^r conspiciās
etia tristes palpatoes **Cont** q̄s diuina scriptu ex ore dei procla-
mat dices **Lemici xxm** Equū iudicū sit m̄ vos: sine pere-
grin^r sine cuius peccauerit Et eiusd^r ca^r xix Nō facies qđ tūquā
est: n̄ iuste iudicabis Nec iſideres psonā pauperis: nec ho-
nores vultū potentiis iuste iudicabis proxio tuo **¶** Et deuteon^r
xv figūalit^r de eod^r Nō habebis i sacculo m̄st diuīsa pondea
maius et min^r: n̄ eit i domo tua modi maior et minor
Mondus habebis iustū et verū et modi equalis eit tibi ut
mitto vias tpe Quasi diuīsa pōdeā plati i sacculo deferunt:
cū culpas aliquorū granū pōdeantes seuere feriūt: aliorū
vicia iulta relinquit Ilos remissa lenitate promotioibus
efferūt: illos vicioē graniorē ad yma p̄mūt Modū vero
maiorē et minoē in domib^r h̄nt: cū qđ vni plus iusto sepe
et i meito gferūt: altei iuste bene meito nō gcedūt Talia sa-
ul i amalechitarū cede i sacculo pondea habuit quibus
abhoīnabilis deo fact^r diuīna q̄t se irā pomeruit: qđdo
pīguorib^r p̄cēs: qđ vile et regbū fuit iteremut p̄mi regū x^r
ca^r **Dz f^m** Grecōi^r i moralib^r tales quicūq̄ sūt: iudicādī de
subduis rē nequeūt: qui i sbduorū causis solū ut grāz ut odiū attendē
Cont q̄s Iberōi sup amos Cūcūq̄ m̄st p̄sanguinitate amicitia ut
odio hostili aut ūnicitiis i iudicādī ducit^r: puerit iudicū p̄pi
qui est iusticia Et iſidor^r de ūmo bono h̄z ca^r lvm^r Qui amicitia
m̄st ut fauore aut ūnicitariū odio iudicū puerit: sme dubio
i xp̄m qui est vētas et iusticia pectae dimoscit^r **¶** Qm̄ itaq^r f^m
Iherōim̄ i glosa malachie^r h̄nt oīa p̄ca sacerdotū quasi mar-
innū notat^r q̄ nō causas s̄ psonas p̄sideant: et despō iusto pa-
pere diuites honoānt iō d^r plat^r sollert^r attendē ut f^m **Grecōi**
i registro ca^r lxxxi nulli psonā nulli vba iſider^r: s̄ solū dei
timōt^r et rectitudinē an oculos habeat sicut scriptu est **Deut^r**
i et sunt vba dñi ad platos Andite illos: et qđ iustū est iudi-
cate Due ciuis sit ille sine pēgrin^r: nulla eit distingua psona
vbi Ita p̄mū audiētis ut magnū? n̄ accipietis ciuiss^r psonā:
Inia dei iudicū est **¶** Et meito q̄ f^m iſidorū de ūmo bono h̄z

De iustitia et iequalitate quorundam syllogorum
in coerifendo et iudicando

三

Quod maximū pla-
torū et sacerdotum
pām est acceptio p-
sonarū

ca*r* 18° facile plati errant a vitute iusticie: dū mēdūtū qualita
te psonae: et exultaunt sepe iustos: dū imp̄e defendōt iūcos vñ ad s-
tins oclusioēs capiti f^m Gregorii i registrō ad ep̄os scilicet ca^o 436.
Dūme plati canant: ne suis sbiectis q̄ tñues existat. Quia et i futura
et in pñti sibi vita pspicūt si eos q̄ sibi omisi sunt. sine et rauamē cōfūtū
Capitulū xxxv^m De necessaria plato discretiōē ad
p̄udenter et fidelit² dispensandū sbiectis necessaria

C

Per hunc plati in disp̄sando sbiectis nūtia attende dili-
gent² dñt et obseruātē Discretiōē rationale. Quid enī q̄
in ca^o pmissō dicta sunt de distributiōē coequali: non
alit² intelligi aut accipi pñt nisi f^m grecetiā nūtia
et utilitatis psonarū rerū aī causarū ut videlicis
ubiq̄us equalis nūtia. et equalitas utilitas pro loco et ip̄e i psonis
equalit² circumstantiatis occurrit: ibi etiā que disp̄sanda sunt
vnūsis a plato equalit² absq̄ vila psonarū acceptiōē distribuiat²
Obi statū occurrit q̄ necessaria sit i psonarū rerū et causarū q̄ sit
ratioē. apud plati discretio rōlis rōnalis ut ip̄e distribuere p̄eu-
dent² et fidelit² smq̄ulis possit: prout cuīq̄ op̄ē pspicēt. Prudē-
tia smq̄ulorū nūtates causas et psonas. cautissima obseruātione
rimet² fidelit² ut oīb² equalit² sine psonarū acceptiōē ad s̄bueniend²
nūtia pmissa inclinet vñ q̄ ad rationale discretiōē tñ prudē-
tia q̄ fidelitas equalit² occurrit jō i bono disp̄satorē ip̄e dñs vtrā
q̄ hñxit ubi aut. Quisputas est fidelis disp̄sator et prudēt² math.
xv^m Quid aut² necessaria sit platis i distributiōē dispensandorū p̄pā
discretio. colligi p̄t ex his q̄ tradit² Doctor sc̄ i 2° 2° q̄ bī ar̄jet²
Constat enī platos eī ministros dei et vicarios qui iustus est et iu-
sticia diligit ut h̄r i p̄o x^o et iterū p̄o 33° vñ ad ip̄os p̄cipue p̄tinet
emulū iusticiā. sicut dī sapie p̄mo Diligite iusticiā qui iudicantis
terrā. Nā iusticiā firmat² thron² eorū ut h̄r p̄u^o xv Ad iustine
aut p̄cise distributioē equalitatē p̄m² ut sine psonarū acceptiōē
dūsis psonis diūsa distribuiat² f^m p̄portionē ut dignitatis ut indi-
gencie ad h̄r ip̄a Nā f^m dignitatē ut indigētia ut etiā utilitatem
munis bōi rōdūt² aliq̄ disp̄sanda alicui debita. et ideo si illi nega-
rent² nō seruaret² a disp̄satorē iusticiā. Et tō op̄us est illi ip̄i plato cui ex
debito iusticie incūbit de cōi sibi omisso vnūsiq̄ distribuere quod il-
li debet. q̄ s̄deare et obseruātē causas p̄ q̄b² alicui aliqd debet: ut nō de-
bet. et f^m eas sine solo et p̄cipiali r̄spcū psonē. exequi actū sine moni-
tie nūtate. Consequētē utilitatē p̄mo q̄ h̄r plati m̄terdī i disp̄s-

D
Quod platos de-
cet eē iustos et de
nūtate discretio-
nis eorum.

61

fatione sando necessarie attende. Convenit enim certe aliquem aliquam speciale utilitate eminencia alicuius gratia donis date dignum habere ad aliquam promotionem et ydoneum ad quam alius licet magis bonum semper ex scitate potest caritatem tu illius prominente reddere minus ydoneum est dignus. Unde quod ydoneo debet, non ydoneo non debet. Si igitur dicit sic thos ubi 6° in corpore questionis. platus aliquis considerat aliquam proprietatem personae potest quam id quod ei perfert est ei debitum; non est acceptio personae si causa non Glosa dicit super illud ad eph 6° non est acceptio personarum apud deum: eo quod iustus iudicet causas discernit non personas. Duta si aliquis promovet aliquem ad magistrum potest sufficietiam sciendi ibi attendit non persona si causa debita. Si autem aliquis considerat eo cui aliud perfert non id potest quod id quod ei datum est ei proportionatum sit debitum. si solu hoc est quod est iste homo putatur ut Gerardus est acceptio personarum. Quia non attribuit ei potest aliquam causam que faciat eum dignum si simplicitate attribuit personae ad personam aut refert quicunque dono non facies causam ut sit dignus hoc dono: puta si aliquis promovet aliquem ad aliud officium ut plato vel magisterium. quod est diues ut sanguine suum ut spernit aliud ab eo: est acceptio personae. Secundum hunc platus interdum in dispensando necessarie attendere indigentie necessitatem. Dicit enim ydoneitas et sufficietia reddunt homini aliquid debitum tamquam sibi proportionatum ut iam dictum est. Ita multo amplius indigentia reddit alicui aliud debitum de eis. tamen necessarium datura si aliquis infirmus frater in corpore: indigebit multis quibus alius fatus et fortis non erit. Debent ergo singulatim nostra cibis potibus. leviter relaxantes ieiuniorum et vigiliarum medicamenta et similia. Deindeque dispensando que aliis non debent. Vi ergo indigentie intuitu platus talia et similia illi considerat. que aliis fortioribus non considerat: non est acceptio personae. sed discretio rationalis ex pietate dispensas pro indigentia cause. Similiter si aliquis spiritualiter infirmus factus tristis pusillimum temptat frater ut turbat. Desperatus iratus erat aut alius quilibet male passionatus in indigebit multis pro qualitate infirmitatis sue et personae aliqui consolacione. aliqui personatioe quibus informacione quibus repressione quibus increpatioe quibus publicatione. Infusione. Quae si illi debita de primo quae dispensando platus impedit hor est de persona propria que aliis non impedit. non est acceptio personae sed rationalis discretio pie dispensas pro necessitate cause: dummodo similitudinem casu simili. aliis sibi affectibus similiter se exhibet. Tertio platus intendit in dispensando hunc attendere necessarie consequentie utilitatem. Et hunc principue locum hunc in distributione ministeriorum et officiorum ratione utilitatis consequitur in bono coe. Primitus enim secundum quod rorat militum dinis est principue hunc prouide bono communione honum autem coe est bonum.

F

Quod magis ydoneo minimo bono aliquando debet non minimo ydoneo magis sibi non debet.

G

Enim dicit fieri acceptio personarum in distributione rerum corporalium.

H

1. dispensando
Quod platus in corporibus
aut attendere indigentie necessitatem.

I

Quod in dispensatione officiorum dicitur
uti coe boni utilitas quo ad tria.

vniversorū quod nō solum vniuersalit̄ i plato verū etiā diuīsi
periculaliter i mēbris suis p officiales instituēdos indiget bo
no regimē sine quo nō possent i cō habita ad promissiōē
vniversorū gseruā procurā aut dispēsai **Vñ digna cō**
suatio bōi cōis requirit tales i statu officiales qui ad gubernat
tioē pticulāū officiorū sīt idonei et efficaces **Hec aut̄ idonei**
tas videt̄ colligēda ex tripli cōspicū **Nemo p cōspicū illarū rerū**
quarū eis dī ex officio pculatio qmūti ut sīt ad eas pculandas
qfūadas et emdādas p naturalē industriā spūale grāz realem
experiētia fortēs valētes absq; sui detrimēto efficaces et idonei
Dēdō ex cōspicū ip̄i p plati ut sīt ad ip̄i mores errorē et terrore
pro cō bono et vniuersorū pace qfūri et industria ut sciat pos
sīt velint religiose prudēt̄ et pacifice ip̄i t suis morib; qfūre
et occurre put̄ oport̄ ip̄i i suis i firmitatib; portiē in deiectio
nibus releuaē ab erroib; renocat̄ i austēritatib; et terrorebus
mitigāe. m dubitatiōib; regulāe i bonis qfūtae et m̄ svictos
reliquos p plati pacē et vnitatē qfūae **Tercio ex cōspicū ad frē**
reliquos quorū mīstela agit̄ ne sup̄ illos se eleuet̄ si q̄ pati cū
tans et vniōnis sunt qfūet̄ ut denote illis et religiose ministrā
ner que necessaria sūt denegēt̄ et eos apud p̄cū tāḡ mediatoēs quidā
recōsilient et qmedēt̄ **S;** in his cōspicēdis nūt̄ est i plato distretio
ut tales i officiis ordinet q̄ ad huiusmōi potuerit tueriri magis
efficaces **E**t ad hec faciēda nō vt̄ p̄ valēt meli⁹ p̄ seip̄os simpli
cīt̄ digniores et meliores p̄admodū sūt qui magis habūdāt̄ in
spūalib; qfūe donis **S;** magis idonei p ea que dicta ad utilitā
tē et promotionē bōi qmūni p̄admodū sepe sūt in se fī liḡ minus
bōi et fācti tñ ad bonū qmūne magis qfūri **Rui etiā i talib;**
p̄nt̄ sine psonarū acceptiōē meliorib; p̄ferti fī sm̄ thōz vbi b;
i cor q̄ sicud et de ip̄e plures grās gratis datas qn̄ qredit min⁹
bonis **E**t h̄ etiā tnuisse videt̄ apt̄s e ad cho 6° dices decularia
iudicia si habueatis q̄tēpibiles qui sūt i ectā illos i stituite
ad iudicā dū **Vbi h̄ Glosa br̄i augustini sup̄ vbo** Cōtēpibiles
i aliq; sapientes qui tñ sūt mōris mēti attīn fideles et sī
Pt videlic̄ hi tērēas causas examinat̄ qui extērū rerū sapientib;
p̄ceperūt **Rui at spūalib; grāis ditati sūt terreis nō dūt̄**
negociis ip̄licāt̄ ut dū no cogūt̄ m̄ seiora bōa disponēt̄ valēt̄
bōis supēoib; deseruit̄ **H̄ anḡ** Ecce quo etiā apt̄s p̄cipit̄ i
extērū rerū cura et dispositiōē min⁹ scōs tñ i talib; sapientib;
meliorib; pro cō utilitate et necessitate anteponi

I
Quod idoneitas
alicui ad officiū
aliquā attendit̄
Ex tribus

I
Quod nō sp̄ meli-
ores i se sūt ad of-
ficiā magis utiles
h̄ qm̄s econtra

I
Quod denot̄ frēs
nō extērū offici-
is et occupatiō-
nib; onerādi

62

E capitulum xxxii^m Quod adhuc per tria dispensanda ostenditur discretio plato dispensatori necessaria

Nunc iā ex pmissis videt^r capitis duce quādmodū nūc plato sit in dispensandō rerū tēpōaliū et officiōnū pro subditis de cōi discretio rationalis ī singulis que sive fidei s̄biectus dispensanda sūt q̄missa. Quod et̄ ex ratioe pmissorū adhuc clāi potēt penitē: si p̄ singula tria q̄ sibi specialit̄ dispensanda omessa declarari? adhuc ī p̄ticulā trāscurrām^r. Autōitati dūtarat sc̄oru inicētōs p̄mo q̄ de obsequiō psonali vt de ipom̄ plato p̄t q̄no oportat cū tāq̄ cōz ōib⁹ et singulis debitū se singulis eōnū occurretib⁹ exi- bere s̄ exigētā utilitatis iſfirmatatis aut nūtitatis eōnū, prout vniuersitatis vident̄ profectui deseruie. Vn cū tā & variis h̄mo sepe ḡtrari s̄int hoīz singulorū affect̄ et iclinationes sicut d̄ ī Pheo libū sui p̄suis poeta vñile hoīz sp̄es. et rerū discolor v̄sus velle sūm̄ tñq̄ est n̄ voto viuit̄ vno. Et iterū Quidi id arte conādi aut p̄dictiōib⁹ moēs tot sūt q̄t ī orbe s̄figue h̄mo vniuersitatis stat̄ & unaq̄q̄ etas. vniūqđib⁹ officiū h̄i suos p̄p̄ios cōit moēs suas p̄p̄ias passiones. Dicit dicit de etate Quidi vbi būp̄. Nō bñ quenier cūctos mos vñ ad amos. oport̄ platiū. ut singulis p̄nt ex pedīt et occurrat et s̄bueniat p̄ sapias discretiōis rationalis quasi toties et s̄f̄ tot affect̄ variari et trāformari. quoct et quoties diuersi fr̄es occur- rūt. vt sic singulorū affectib⁹ et p̄dictiōib⁹ s̄f̄ et ipsi et stat̄ ḡrigem̄ p̄betent ī v̄bis morib⁹ et factio accordet. Quod beem̄ v̄stculo Quidius inuies vbi 6^m. Cui m̄q̄ sapit inuincēt morib⁹ apt̄ eit. Vn s̄f̄ Gregorij nazarenū ī appollogetico suo oport̄ platiū ēē quasi caput tot faciērū q̄t s̄bitorū vt vñciuq̄ obuia vēlenti. q̄fruētē sibi possit offerre q̄sp̄m. et vultū pro exigētia qualitatis sue. suo p̄fectui seruētē. hinc locūdū. altei serū. vni q̄solatoū. altei increpatōū. Cui etiā q̄spectui. pro me- toē dūsitate nōnūq̄ vba dñt et facta q̄formā. Vn b̄s Gregorij alle- ḡns p̄dīm̄ Gregorij nazarenū ī pastoaliū p̄ tā. Vn m̄q̄ lōche an nos reuerēde memoie q̄re nazaren̄ edocuit. Nō una eadēq̄ cūctis ex hor- tatio q̄fruit: q̄ n̄ cūctos par moēz qualitas aſtrigit. Nepe nāq̄ ab- officiūt: q̄ alios p̄fūt. Cenā et plerūq̄ herbe q̄ h̄i aūlia nutriunt. alia occidūt. Et leuis sibulus equos mitigat. catulos iſugat. Et me- dicamentū qd̄ h̄ic morib⁹ īminuit: altei vires iūgit. Et p̄uis qui vi- ta fortū roboat. p̄uulorū necat. Pro qualitate iſigit. audiētū formā debz sermo doctorū: vt ad sua singulorū q̄fruat: et tū a cōis eōſi- catōis ate nūq̄ recedat. De morib⁹ aut̄ et mō h̄nvi ī gestu quo m-

17

Quod oport̄ platiū se q̄formā et ap- tare moib⁹ et affici- b⁹ singulorū. Et q̄- q̄raue sit hoc.

¶

Quod paucissimi hoīes q̄nānt sibi ī sensu et morib⁹

¶

Quod platiū solū ī apparatu s̄i etiā ī v̄bis et fr̄is d̄ q̄fru- ere vniuersitatis q̄di- tionē

his platus ostendit se etiam de gaudiorum et affectuum sibi occurretis **Ide**
Gregorius super ezechielē liⁱ omelia xi ondit ita dicas **Sacerdos** etiam p^r
opūctioēs et lacrimas cogit. nō quip filiorū suorū cognoscere et ei
qui refugit nō patientē audie? at post suspiria celestia. carnalium
quocūlibz hoīz onerā portare: et sepe cū supuenientibz cor i diuina glutu-
te tūssim de **P**ā aliquid de lucris spūalibz gaudiū: si cū quilibz me-
rēs supuenient nisi meror illiⁱ se suscepit: tribulatioē illiⁱ qual-
ens nō est **E**t aliquid de dampno aīarū luget: et repente supuenient
qui de quibusdā suis prospexitatibz letat: quorū si letiae sacerdos
nō gaudiū min^r amāe credit: filios m quorū gaudiū nō exultat:
principie cū paulus dicat **Gaudē cū fāudētibz flere cū fletibz** **H**ec
Dicit hec nichilⁱ que de gaudēdo et fāudēndo sibi occurrit affatibz
gregorius loquit^r: aliud est plato graui^r quo sibi occurrit affatibz pro ipso
cū utilitate edūso i moribz respōde mirat^r mādat^r **H**oc est s se
hibere lenitatem dissolutis naturū et diuinē: grauatis mōstitudinē
hilaz: despealis facile: psumētibz relidētē **E**t i hūc sensū videt^r
loqui sapies dicas **E**cū lⁱ ca^r filie tibi sūt: hoc est nūc ifirme et
ipſe sine dissolute: ne ondas hilaz vultū ad illas **E**t iterū de
hūis mōi **E**cū p̄xviii^r **C**ū vīo irreligioso iquit tracta de sc̄itate:
et cū iusto de iustitia: cū muliere de his que emulat^r **E**nī timu-
do de bello: cū negotiatoē de traectioē: cū ep̄toē de venditione
Cū vīo līndo de grācis aſſedis: cū ipso de pīrente: cū chōcto
de honestate **C**ū opeario agrario de oī ope: cū opeario ānuali
de ūsumatiōe amis cū suo pīctro de mitra opeariōe **H**ibi **Ide**
qua graue sit bono plato pro tā mītūlī occurritū valētate
sit i tā diuersas qualitates cū hūtū et smōez alteraē **Ide** **dī**
Gregorius super ezechielē vbiⁱ 6^r ondit dicas **N**achil tā onerosū ordinū
sacerdotū video: qm̄ rigōez mētis op̄atēdo flectere: et cum
psōis supuenientibz cū mutaē **E**t tū h^r valde ē nām **H**gregorius
Capitulū quadragesimū **E**uod i dispensatioē necessario
cū plat^r respicere debet gaudios et indigentias personarum

R
De secūdo s̄ sibi actuali qm̄ nūc sit i eo q̄ ad ā-
ministratioē nūcōrū tp̄alū extētū. dīcreto
rationalis ex his q̄ premissa sūt: et cotidiana nos
experiētia doc̄ satis apparet: cū videam^r ad oculū
q̄ cotidie pro varia hoīz valētate et vītute. vni-
mīn^r est: q̄ altei sufficit **E**t enīsō quo vñ^r habūdat: hor altei
nō sufficit pro gaudioē diuīsonū maxīa dispātūte **P**ot^r quod
sūmā i talū dispensatioē dīcretoē obſuādā būfissim^r pat̄

63

nost^r aug^{ust} in regula sua 2^a iⁿ sinuat d^{omi}n^{is} Qui i^firmi sunt
ex pastina q^{ui}uetudine si aliis tractatⁱ iⁿ victu: nō d^{omi}n^{is} aliis mo-
lestū eē n^e iⁿ iustū vidē q^{ui} fecit aliqua q^{ui}uetudo fortiores
Pec illos feliciorēs putet quia valēt sumūt q^{uo}d nō sumūt ip̄i:
Sⁱ sibi potius gratulentⁱ q^{ui} valēt q^{uo}d nō valēt illi Et si eis qui ve-
netur ex morib^{us} delicateorib^{us} ad monasteriū aliquid alimentoū
vestimentorū op^{er}emētorū datⁱ q^{uo}d aliis fortiorib^{us} et ideo felicioribus
nō datⁱ cogitatⁱ d^{omi}n^{is} quib^{us} nō datⁱ q^{ui}tū de sua seculārⁱ vita illi ad
istā descendāt: q^{ui}us ad aliorū qui sūt corpore firmiores frugalita-
tē puenie nequinerit Nec d^{omi}n^{is} velle oēs q^{uo}d paucos vidēt apliūs non
quia honoantⁱ sⁱ quia tolēantⁱ accipēt ne q^{ui}gnt detestāda pueri-
tas vt iⁿ monasterio ubi q^{ui}tū p^{re}tū sūt diuites laboriosi sⁱat paupē-
res delicati Et plūa ibi q^{ui}inetⁱ Et i^o ad hīndā cura hīc oīa discreti-
onē p^{ro}misi ibi s^{an}c^{to} pat^r Augustinū iⁿ regula d^{omi}n^{is} Distribuatⁱ vni-
cuiq^s a p^{ro}posito viciⁱ et tegumētū: nō equalitⁱ oīb^{us} q^{ui} nō eq^{ui}litⁱ
valetis oēs: sⁱ poti^{us} vnicuiq^s sicut cuiq^s opus fuit Dic enī legi-
tis iⁿ actib^{us} apostolorū: quia erāt illis oīa tōia: et distribuebatⁱ
vnicuiq^s sicut cuiq^s opus fuit erat

Capitulū quadragesimū primū De quinq^s generibus
hōm̄ corrigendorū et differentiis correctionis eorumdem

Dēterio autⁱ sⁱ officio iudiciale q^{ui}ta debeat iunctitatea
plato cū sūma discretionē pro diūsitate culparum
causarū et psonarū. s^bditis ad eorū emēdationē
iⁿ corrōptiōib^{us} et corrēctiōib^{us} dispensātⁱ q^{ui}us sans
p^{ro}ptⁱ si ea que iⁿ superioreb^{us} posita sūt iⁿ memoia re-
nocentⁱ et q^{ui}parentⁱ: ad ea q^{ui} ifelⁱ signabūtⁱ: tñ hic vñā ad hoc
b^{ea} c^{on}gregorū iⁿ li^o p^o pastoaliū ca^o xx^o auctōritatē ānotac nō puto
ing^{re}nuⁱ Dicit enī vbi b^{ea} assig^{na}nas q^{ui}ntuplē dīmⁱ s^bditorⁱ
et s^m illā etiā q^{ui}ntuplē discretiōē circa illoz corrēctiōē ob-
seruāda Nonnulla sūt s^biectorū vñia prudētⁱ dissimulāda.
Sⁱ quia dissimulantⁱ indicāda: vt cū delinquēs et dep̄phen-
di se cognoscit et p^{ro}petiⁱ has quas iⁿ se tacite tolēari q^{ui}deat: au-
tere culpas erubescit: sⁱ se iudice pūnat: quē sibi apud se rec-
tois clemētia excusatⁱ Nonnulla autⁱ et apte cognita matūe
tolēanda: cū uidelicet verū mīme oportūtas q^{ui}ruit ut apte
corrīgantⁱ Nā secta iⁿatura vulnēa deteiⁱ iⁿferuescūtⁱ et nisi
cū tpe medicamēta q^{ui}enāt: q^{ui}stat p^{ro}cul dubio p^{ro} medēdi offiriⁱ
ū amittatⁱ Nonnulla sūt s^bibiliⁱ et occultā p^{ro}scrutāda: vt qui-
busdā sicut nis etiū pentib^{us} rōr iⁿ s^bditorū mēte omē q^{uo}d clausū

latet inueniat: et int'ueniēt corpīōis articulo ex minūmis maiora
cognoscat. ~~N~~onnulla sūt levit' arguēda. ~~N~~ā cū nō malicia sed
sola ignorācia vt infirmitate delinquit: p̄fō nūc est ut magno
moderamie ipa delicti cōceptio tēperet. ~~N~~onnulla aut̄ sūt vehemē
ter increpanda: vt cū culpa ab actōe nō cognoscit: q̄nt sit pondēs ab
increpantib⁹ cōfessūt: et cū sibi quis malū qd̄ p̄petravit lenigat: hoc
q̄tra se granit' ex cōcipiētis asp̄icitate p̄tūnscat. Ecce sub q̄nta discreciō
omis valetate iste b̄is ḡregorii cōrectiōes scribit adhibēda. *f*⁹ m̄taphys.
culparū dñz. *X* quib⁹ liqui. *f*⁹ *Venēta i de clementi⁹ clementia p̄t̄*
cipio ad nerone li⁹ q̄ nec promiscuā aut vulgārē p̄latū de⁹ i cōm-
qfendo h̄c clementi⁹ nec abscissā quia tū dīb⁹ iſtōscē crudelitas q̄t
*q̄ nulli. P̄t̄ enī culpe i quib⁹ culpa est relaxare vīndicās. *f*⁹ *U*tr̄
ut h̄c discep̄ vīm. *T*uia sūt. *P*t̄ sūt iterū culpe i quorū auctōes
nō sp̄ vīndicandū est. quia apud eos ap̄pli prodest clementia. et ad
patiās p̄lato et ad emēdatiōes s̄bdito. *f*⁹ *venerabilis beđe fīnīaz.* ~~N~~ā
si dñs post trīnā nefānoēs vīm petrū ap̄st̄l statī iudicasser: nō
tm̄ ex eo fructū sicut fecit recepīs p̄out d̄t̄ ḡre et ānotat̄ a dñ-
ciano distinctione quadragesima quinta. *Vicet**

T.
Quo p discretionēz
plat^d aliquoū cul-
pas d^r corrigē ali-
quoū indulgere

E capitulu quadragesimū secundū. Quod interdu
plicatus negotiæ debet petentib[us] et hoc in triplici casu.

Gratio in dispensando fratribus libertatis nati considerare debet platus et quoniam oportet obsequiae Subtractioem victualem sed enim semper oportet homo non licitum est aut pescium platum habere tendere fratribus et cuncta admittere ut tribuere de eis que rogat. Quicquidmodum enim ipsius est negare et subtrahe esse tibi necessarium que postulat ut a proprio crudelis est et tamen si que malia postulat. Tamen sine mode amissis discretioem credant. Tria enim sunt rerum ut peccatorum causa que et peccatis credere ipsius. et desiderantibus est subtrahe et denegare pietatis plenum. Nam sicut est hunc ut precedunt speciem vel realitatem. **M**omo ergo videt. et credere ipsius et subtrahere ut negare virtuosum petentibus. **H**abundantiam superfluitatis trahere ut negare virtuosum petentibus. **E**munericam singularitatem illa que pertendit. **H**abundantiam superfluitatis dae enim et permittere unum de bono eis superflua ut accipere periculosum est. **M**omo ergo pater eius in tribuit qui in hoc iuxta promissa iusticie distributionem cuius est ipse minister iura et regulas non custodit dum quo unum superflua tribuit alteri ea subtrahit et iuriam facit. **P**edo ergo pater eius qui accipit per eum immunitatem. Teste enim vero iheronimo ut scribit eusebius in obitu eiusdem x. De vestimentis ut aliquid ultra extremam possidere necessitatē

64

Paupera m̄digenti nō sufficiunt: sicut est et latro. Nam ait filii dilectionis
in rebus temporalib⁹ solū dispensatores nō possessores. Si quid superfluum
quo alio frater egerat possidem⁹ iuram ait. Non petius qm̄ qui fu-
rat ex iopia et necessitate. Et tunc de seculari quolib⁹ loquens. Ille magis
tamen ultra necessitatē retinet: q̄ centū inde viuent qui fame pereant. Ille
vni furtū facit: ille tot q̄ nō dōat patetib⁹ necessitatē. et q̄ sequitur
mitia de hoc ibi prosequit⁹. Hic. Et huc accordat quod h̄r. dis. xliij. c. i.
Hospitalē ex vobis eiusq; ieo⁹. p̄f aliena rapere nūt: qui ultra necessi-
tē sibi retinebat probat⁹. Dicit ad h̄c aliqui quia suū est. qd̄ h̄nt
et lig ipsū cū suo face quod voluit. Quib⁹ bīs Ambro⁹ i de eo quod
scriptū est attulit. Ager cuiusdam dūnitatis fruct⁹ uberes ut h̄r. dis.
A Dicit. Unde dicit michi m̄ ait qui sp̄ciū dīcis. quib⁹ facultati-
bus stipat⁹ igit̄ gressus es in mundū. Et post pauca sp̄ciū ait nemo
dicat quod coē est plusq; sufficit nō sup̄tū: enā violent⁹ obtentū
est. Et infra Tu susceptis dei munib⁹ et i sūmū redactis. nichil
te putas agē iiquū. sitā m̄itorū vite sū fidia solus optineas? Et
Quis enī tā iust⁹ tā auarus i q̄ qui m̄itorū alimēta suum
nō vñ sī habundantia et delicias facit? Neq; enī m̄oris est tri-
minis h̄nti tollē: p̄ cū possis et habūdas m̄digentib⁹ denegare
Esuriētū paup̄s est quē tu detines: nudorū indumentū quod tu
recludis: misericordia redēptio et absolutionē pecunia quā i tē
desodis Tantū q̄ cestias iuade bōi: quāc possis prestare quod velint.
Hec ille. Dicit ad h̄c quisq; de nr̄is se forte palpalit et dīs nō ēē sup̄flua
sī nūt que h̄z. Dicit ad hoc dīc p̄t q̄ nr̄m necessarū nimis excedim⁹?
quia enā sup̄flua nūt iudicat⁹. Nā ut dīc iheo⁹ humana natura
modico ḡtenta est: sī mitia ḡsuetudo adiecit: voluntas et voluptas
pluria copularunt. Et hugo de s̄to victōe i q̄meto regule augustinū
Si quis magis deū p̄fē diligenter: si quis carnalib⁹ desideriis omnino
renunciaret: mitia resecat sup̄flua: que mō tenet quasi nūt. Et si
nētā ad luciliū cpta xl⁹. Cui se voluptatib⁹ i merget: illis i ḡsue-
tudib⁹ redactis sup̄uarus carere nō p̄n̄t. Et h̄ miserrimi sūt: q̄
eo p̄uenierūt. ut illa q̄ sup̄uarua fucant. sītā sūt nūt. Vñ s̄. Eod-
li⁹. m̄oz̄ m̄oz̄ cā xi⁹ h̄ nūtantes naturales hoc h̄c valde peccati-
losū solent: q̄ sepe i eis mūme discernit: quid circa illas p̄ utilita-
tis studiū. et quid p̄ voluptatis studiū virtū agat. Erebzo enī
seductionis occasione iueta. dū nūtitati debita r̄odim⁹. voluptatis
vicio defūm⁹. et i firmitatis velamē an discretionis oculos artu-
satio nr̄a se palliat: ac quasi sub p̄cōtinio explede vñlitalis
occultat. Infirmitatē vñcō nativitē nr̄e p̄ negligētā relaxare. nūt-

A

De q̄t illos q̄ sup̄flua
retinetes n̄ dātes
m̄digentib⁹ dicit sua
ē q̄ h̄nt et posse cū
eis facere q̄ volunt

B

Quod palpādo no
bisipis enā sup̄flua
a nūt appellam⁹

C

Quod viri si tū-
te obſiūat ne sū spe-
utilitatē ad volunta-
tē relaxet et sup-
fluitate ſic uō mali

Nichil nichil aliud est q̄ calāitati miseria addē: ac vīorū squalore
ex eadī miseria mittuntur. Et deīn quō mali sic sub colōe nūtūtis ad su-
p̄flua et voluptuosa defluunt. post pauca oīdit dīces **R**āui hoīes in
hīs corrūptiōis sine nūtūtib⁹ gaudiēt: q̄ numerū cas ad usū volupta-
tis int̄iquet. **E**nī eis refūndis cibo corpōbus natūre fūiūt: p̄ delecta-
tiōez q̄ule i voluptatis inflūmē distendūt. **E**nī tēfendis mēbris ug-
timēta querūt: nō solū que tegat: s̄ etiā que extollat expetūt:
et ḡra torpōez frigōez nō solū que p̄ vīquedēz muniāt: s̄ etiā
que p̄ mollitē delectet: et nō solū q̄ p̄mollicē tactū mulceat: s̄
etiā que p̄ colōez oculos seducat. **A**cūtūtis iug⁹ causa i usū volup-
tans vīte: quid est aliud q̄ calāitatis sine miseria sociare? ille
Tercio ex pte rerū iparū etiā pēculū īmīz ex sup̄fluitate p̄stīm
religiosis m̄ et de cōi vīcētib⁹. **E**t h̄ tā accipiente r̄spicit q̄ dispē-
sante. prout de hoc pulchre loquit̄. **H**ubert⁹ sup̄ regula augustinī ca-
Xv a et c ubi pōit varias et m̄t̄plicas ratiōes quare sup̄fluitas re-
ligiosis est vitanda. **E**t iterū ca⁹ h̄ron k̄ ubi assignat septē pēcul-
losas qdīnōes sup̄fluitatis sine plus iusto et necessario de cōmūni h̄n-
tiū. **D**ī qñtū ad p̄sente breuitatē spectat. sufficit q̄sideare p̄ cōmū-
bona p̄cipue religiosūt sūt elemosine hōi⁹. **E**nī p̄mis dāt bōis
intuitu nūtūtis relevāde et sustētāde: nō sup̄fluitatis nuerien-
de. **V**n dī apostol⁹ ad romānos 13⁹ Necessariib⁹ sc̄dū cōfātēs nō
dicit delīctis vt sup̄fluitatib⁹. **E**t iterū ad ephesios m⁹ laboret̄ at
māib⁹ suis ut habeat vñ tribuat nūtūtē patienti⁹. **T**ūtā ut fre-
quēt̄ sūt a dantiū nūtūtib⁹. **T**ūtē si isti nō acciperet h̄cēnt alii
qui m̄ succurrerēt sine nūtūtati. **V**n ad sup̄flue vītes elemosinae
vox est pauperū s̄m̄ b̄tm̄ b̄nardū. **N**ostris necessitatib⁹ subi-
hit: quidqđ vñs accidit vñtūtib⁹. **P**ensandū est diligēt̄ q̄ie
sit illud qđ nūtūtib⁹ pauperū s̄b̄rahit̄: qđ de necessitatib⁹
dantiū ext̄h̄t̄ q̄ p̄o nūtūtate relevāda porrigit̄: si h̄ sup̄flue ex-
pēdat̄ vt refuet̄. **M**ūp h̄ ipa bona sūt q̄uisita sanguineo firm-
labōe vt aliorū hōi⁹. data p̄o sanguine v̄t̄ redēptiōe p̄tōrū.
Enī qđ p̄t h̄ bona q̄sciētia talia bona sibi sup̄flue coaceruāt̄
retinē vt expēndē dicētē dīo de huiusmōi. **O**ste m⁹ p̄tā popu-
li mei commēdēt̄. **E**a⁹ xlm⁹. **E**nī sup̄fluitas tria
mala inducit habundanti⁹.

F

E

Ihīs oīb⁹ lōz attende q̄ sup̄fluitas tot⁹ est
trūciātua p̄agīmo alieno. **E**t de p̄mo quid
impeditua bono proprio q̄no est trūciātua
obligatiāa sufficiō futuro p̄oxīo tā donāt̄

65.

¶ illi cui subtrahit² satis propter ex promissis. Qui etia acturit quod uenientes scandalizat non habentes aplius aplius cruciat. **D**e ratio non ipediuma bea propter hab est profici*re* spirituali propter ex eo quod totidie vide⁹ in naturali ex **M**aria arbores nisi exoneate fuerit a superfluitatibus spiritualaminum. et nimietate aliorum ramorum minus fructificat. Et sic sit*re* est de vineis et rebus alijs int*er* tis et diversis. **P**pt quod **V**enecia ad lucilium ep*iscop*a ait. **N**ag*na* a*n* est magna g*loria*; et mediocria malle quod nimia illa utilia et vitalia sunt; at hoc eo quod superfluit*us* nocet. **D**ic segete nimia sunt sternit uertas. **N**ec r*ati* onere sternut*us*. **D**ic ad natu*rit*at*em* non v*er*it*at* nimia secunditas. **I**de quoque animis eu*ent*: quos immoderata felicitas rupit. **R**ui non solu*m* in aliorum iniuria: sed in sua quiete. **H**ec ille De 3o quod est obligat*us* supplicio futu*m* satis propter ex eo quod superfluit*us* bl^{ea}tes et sibi de proximis crucifixi et bono e*o* nimia us*u* pates et co*ncern*ates obligat*ur* districta inde deo r*ati*o*n*e*s*; **V**n*u* a*n* **B**ernardi. **C**u*od* delicie ille tibi sapient*us*: pro quibus ta dure te obligas r*ati*o*n*e*s*. **D**u*o* quid de delicens loquim*us*: cu*m* ch*am* de superfluitate vilissim*u* ver*u* quosd*am* religiosos leg*it* post morte a deo dist*rib*uisse iudicatos. **E**t quod de hoc dubitat leg*it* quod de sic memoria **M**auricio propter senom*an*esi ep*iscop*o: post rothomag*es* archi*ep*o scribit fr*at* th*eo*s propter lim bo*m* v*er*u*m* salis de apibus ca*m* v*er*u*m* quod temtimuit de superfluit*us* exp*er*ies in die iudic*is* iudicai. **V**n*u* de **B**ernard*u* librar*u* annor*u* r*ati*dit*u* archie*ep*iscopat*u* sui: tem per milia libras resu*m*ant. pro toto a*n*o ad us*u* nec*ess* s*an*tu*m* tot*u* familie sue leg*it* insup*er* et att*end*at. **C**esarius monach*u* scribit in dialogo miraculo*m* dis*cipli*ca*m* ca*m* in fine de meyne*m* mo*nt*acho in hemero*m* vi*o* sc*ri*o: qu*o*d in extre*m* prov*isi*o*n*e*s* o*mn*is on*ta* illi fuit via speciosa strata ex pris in celu*m* proqua*m* vidit v*er*u*m* sui ordinis subito de medio f*in*u*m*. angeloru*m* copiis vallatu*m* letab*u* du*m* et laudale*m* tendet*u* et receptu*m* in celum quibusd*am* audi*te* meyne*m* calypniatibus fr*at* adhuc ui*te*res quod defunct*is* fr*at* debita pensiones neglig*er*et soluerent*ur*: et superflua sibi resu*m*antes veteres tunicas statu*m* cu*m* nouas re*cep*ter*et* non r*ati*der*et*. **E**cce propter hab et h*ab*u*m* mala ex superfluit*ate* vitanda dicit **G**regori*u* li xxo mo*z* ca*m* xio dicitur sancti viri in o*mn*is ag*it* studiosissima intentio*m* discern*u*nt*ur*: ne quid plus ab eis nature infirmitas quod sibi debet erig*at*: ne sub uirutatis tegmine in eis cupiditas voluptans ex crescat. Aliud en*u* ex infirmitate: aliud ex templan*is* su*m* fessio*n*e sustinet*ur*. Et quasi quida*m* tr*ans*sum

F
Quod superfluit*us*
ipedit a nat*ur* bo*m*
mo*sp*iritu*lib*us

G
Quod districte in*dic*at*ur* et pun*it*
post morte reliqui*os*
osi de superfluit*ate*

H
Quod sancti viri
sollent*ur* i*u*rgilant*ur*
ne s*b* sp*ec* u*tit*atis
ad voluptate*m* cadat

I
Quod oēs fallim⁹
i **Prīo iudicio nī**
supflua nātā iudi-
cates ut ex reū pri-
uatione probam⁹

arbitri mē nūtātē voluptatēs offituti hāc q̄sile do s̄bleuat: illa p̄mō
frenat. Vn̄ sit ut et si iſfirmatās sue calūtātē tolent: tñ ad ſſqualorē
miserie p̄ negligētā nō dñdāt. Hec ille Dz quia ſi ſibi iudicat⁹ p̄c-
ſide ſit ſcie poſſe et velle mē nūtātē voluptatēs aut ſupfluitatem
diſcernē ſcōrū eſt et nō niſi valde paucorū. Eoīt enī nī amoē decipi-
mūr ſicut Quidi⁹ ait i lib⁹ herordū. Rm̄ deceat nō vidz vllus amās.
Et aliis quidā Rēo bñ ſibi p̄fidz: nēo bon⁹ cūſtos ſui. Nemo ſibi
qđ nō aduersu eſt: qđq; ſalubre ſit iudicē valz. Et hāc eſt q̄ i his q̄
nos q̄ernūt fallim⁹ oēs. et uicia nobis putam⁹ que ſupflua fuſſe ip̄n
ablatiōe probam⁹. Vicut de hoc loquēs Deneca ad luciliū cpta cxm⁹.
ayulta mqt ſupflua eē nō intellerm⁹: niſi tñ deſſe aperūt. Ut
bam⁹ enī illis. nō q̄ debeba: ſi quia habeba: Rm̄ mīta paraba:
quia alij parauerūt: quia apud plerofq; ſūt. Hec ille. Et ideo ne
ceſſe ut q̄ nītātē mēſurā m̄tipliū occasiōe aceti metiri
in utendis rēe nescim⁹: aliorū iudicio regulem⁹: et dū ad ſupflua peten-
do iedim⁹: negatiōe rōnali ad mediocria ſperem⁹. Et ſic p̄t bñmum
quid ſz m̄tdu pñu ſu negafe. vt ſtrahē et ipñu q̄cedē vt admittē pe-
tita peopter habūdātiam ſupfluitatis.

Capitulū xlm⁹ **¶ Quod ſingulārī pētentib⁹ nō eſt ar-**
ſcendū et de pēffima ſingulāritātē vitanda

R
Quā ſollicite p-
lat⁹ p̄caue ſingu-
lātitātē q̄ i plus eſt
ne ſurrepat debet
et q̄ odibilis ſit

P Etido videt: et q̄cedē ipñu et ſtrahē vt neq; de vnu-
osu pētentib⁹ illa q̄ pretendunt Eminētā ſingulātā-
tis. et hor tā i plus q̄ i mīn⁹. Utrap enī ſingulāri-
tas vitanda eſt i coī vita degentib⁹. Vn̄ ad virāq;
p̄tancēdā rōe iuſtice diſtributioe et pacis quarum
ip̄e promotor dz eē et q̄ſeruator. Plat⁹ dz eē attentet ſeriosus. Aa
vbi plus conādo ſb dit⁹ ſingulārī petit q̄ coī ſuſtudo nō h̄y
niſi rōbīt nūtātē excusat⁹. grandīrī nō debz. ſuue illa ſint in
numeo ut ſi plūa petat. ſuue i valoē ut ſi p̄aſſiora et meliora
petat. ſuue i ſigūa et colore ut ſi curiosiora petat et pulchriora.
ſz etiā petat illa q̄ oīno ab alio nō habet⁹. In dīb⁹ enī h̄is p̄t-
indicaet⁹ alio nō h̄ntib⁹ vt accepītib⁹ et uitas pacis et cau-
tio ledet⁹ et m̄tipliū ſcādali et turbatiois ſcādali et q̄muni-
preſtaet⁹. Cui enī facit qđ nēo nō ſolū mirat⁹: ſz etiā i talibus
detestant⁹. Cū enī f⁹. Ihs⁹. I cauitas p̄dēs aut iuueniat aut fac-
at: ideo nīe eſt i oī q̄mūtate et oī re publica. ut vniatas p̄dēs
et q̄coedie coī lege et coīb⁹ obſuātīo ſoueat⁹. Maxie aut id q̄z
q̄truit ſb uno paſtore de coī. bono p̄mūdēdis et alēdis i una
regulā ſupflua religiōe. et habitatioe vniuetib⁹. Vn̄ pulchre

D **e vniuermitate**
mītā caritatis ſa-
emulāda.

h̄t i h̄d prohemio libri de statutis regulārū cap̄tū vīdezmēsis sic
 Qm̄ ex p̄cepto regule ubem̄ h̄rē cor vñū et aiaz vñā i dñō. iustū
 est vt qui sub vna regula et vni⁹ professiois voto vñium⁹ vñifor-
 mes i obſuātiois canōce religiois tueriam⁹. Quatin⁹ vnitatē
 que extēns obſuāda est i cordib⁹ foneat et rep̄ſent⁹ vniſormi-
 tas gr̄tius ſuata i molib⁹ b̄ ibi Ex quo inuit⁹ a q̄tr̄o sp̄ q̄tra.
 vnitatē cōtaicē et pacē militācē: quicqđ i ſcādalū et p̄iudicium
 aliorū a quocūz alit⁹ p̄ſuit⁹ ſingulārē p̄ſuit⁹ p̄eſtū i his q̄ nō
 pietatis ſi petulancē ſp̄eſ p̄tendūt et p̄prietatis Ex talū enī
 p̄ſuſp̄toē vt admissioē ſingulārē q̄nta mala i diſruptioē cūta-
 tio et pacis ſcādalū qſequat⁹. Meneabl ille mſr̄ Gherard⁹ groet
 i quādā epta ad abbātē de capo oñdit dices m̄t̄ alia. Quot m̄-
 tores et odia et lutes et dāpna et q̄t murmuratioēs et oblocutio-
 nes q̄t̄ corni oculi et ſribiles aſp̄is abſi⁹ eo qđ i tr̄iſer⁹ laiz mi-
 lu vēnūt m̄t̄ p̄es et fr̄es ex ip̄ai cultu et vefitu et vctu vofipi ſep̄i
 eſis expti. Quātā em̄ mētiū et vōrū diſſonātiā faciat h̄. q̄ cū mo-
 nachi paes ſeu fr̄es ſint et p̄aut̄ pauperes: q̄ eom̄ tūcē coppe et
 ſcutelle nō ſūt ſorores ſi tū dīſpaes et tēquales tēſtābile eſt. H̄t
 ex ſcutellis et vefib⁹ et p̄prieſtē tēqualib⁹ dīuītis tā diſcoris tā vñā
 vñā et q̄uſatio i monasteriis. Iſte diues ille paup̄ ille p̄iſquis ille
 mācer. Iſte eſurit ille ebr̄us eſt. Iſte angeli ille diabol⁹. Iſte iſrahē-
 lita ille babiloni⁹. Iſte corpoe de filiis iſte. mēte manēs eſt iſtideſ
 ſeſeculāis. Iſte iude⁹ reuersus i egyptū q̄t̄ phibitioēs altissimi. No
 ergo dñt plati talia ſingulārē p̄et⁹ ut q̄t̄ q̄mūne qſuetudine; vñ-
 li abſi⁹ euidenti natūtate villo modorū admittē. Si nō oēz ſp̄uālis
 edificatioēs mole precipitātē velit: et pacē oēz n̄z q̄coediā ſeſpo
 nere finalit̄ ad ruinā. Vñ ſapiēt̄ p̄cautū eſt i ſtatutis regu-
 laū pallegatis ad vitādū ſcādalū aliorū. Ut ſi quis cauſam
 hñs q̄mūnis ordinis et in fois obſuātia i aliq̄ ſibi petieit re-
 loxari nō occulit hoc ſiat ſi corā ſib⁹ qui deſtr̄i h̄ i casū veiat.
 cauſam et in diſtēnā ſuā expoat et ſi mār̄ petat et ſi uidet⁹
 autipiat. Ut videlicis hor mō ois de ſingulātate ſuſpi⁹ de me⁹ tollit.
E capitulum xlvi⁹ de ſingulāritate q̄ in min⁹ eſt. q̄
 debet habere tres comites alias m̄tolerabilis

O Ea vēo ſingulātate q̄t̄ i min⁹ qua alioz coi obſ-
 uātia nō ḡtenti districti⁹ ceteis cū quib⁹ habitat
 vñvñere volit qm̄ pecculosa ſit et frequēt̄ temēa-
 via m̄tiplici ſcōrū documēto oñdi ſit et baio ex⁹
 demōſtrā. Nā ſicut i collatioē z⁹ abbas monſi

Quātā mala ve-
 niat ex ſingulār-
 itate i priuatis
 habedis

legit. regula vere discretionis hoc exigit qd nō quicq; noui agere
net aliquid diffinie nro iudicio sumam. s; nos i oib; se iudicio
seniorū summam? Et sic a cunctis iudicis summi quis tutissim?
pmanebit. Et breuitat singularitas periculis vae gloie. psumptiois
et illaqueationis diabolice. proxima sp est nisi tres contes idini
duas secū habuerit s; **T**ene etia i priori singularitate
Prelati singularitez
Objici discretionem
Decadali vitationem

que est in plus deberet merito annota. De
quibus sans pulchre psequit. **I**o: **D**amus
mōr i vita psumptiois ordinis heremitarum scilicet

E
Quod singularitas
plinar frequentia
est a diabolo

P
De frē decepto a
qui illi dimidū
tū panē qmede
ostendit

O
De notabilitate i oī
bis vita da Et q in
terioribus debem?
ce ḡmunes et q̄fomes
alij

R
Quod singulari
tas et meritū et p-
miū perdit

Augustini pte 7^a cap*xi*. De quibus singularis hic psequi mirū est. Vnū
tū de oīb; hic addā. q talis singularitas p̄cipue qm p̄tinacia et in
suadibilitate hz angrā frequēt a diabolo est qui p illā hoīez ad suā
ipā destrucione producēt conat. Vn ipē recitat ibi pte qua 6^a cap*iiij* de
demonē quodā qui p huiusmōr singularitate cūdā frī sui ordinis
periculose illusit. Apparuit enī frī illi ipē diabolus. sub spē angelī
p aliq̄t dies i mesa ostēdēs illi formā dimidij pāis. s̄ndēs ne villo
modorū plus sūnt fumeret. Acquieuit ille demō. et ifin breue tē-
pus post hoc tātā debilitatē caputū tcurrit. ut i sensu desiceret et
peiret. Cui q̄ huiusmōr singularia petat et p se i discrete p̄sunt.
non est i suis petitioib; audiēdus s; bona informationē et iusta reprehē-
sione ad q̄formitatē aliorū reducend. **V**icūt quēdā discipulū fr̄
sūi mones. **V**enecia ad luciliū epistola quīta ait. Illud te moneo
ne eorū mōe qui nō p̄ficiere s; cōspici cūpūt facias alij q̄ i habi-
tu tuo notabilia sūnt. Asperū cultū et mōnsū caput et quoq; alius
abinoē illā puersā sequit̄ euita. Int̄ oīa sūnt dissimilia. fr̄os populo
nra quenāt. Id agam. ut meliōz vitā sequam̄. quā vulḡ nō ut
q̄trariā horreat. Et infra. Hor p̄mū p̄phetia p̄mittit sensū coēs
humātitate. q̄gregatioēz. a qua p̄fessionē dissimilitudo nos sepa-
rabit. **V**ideam̄ ne ista p̄ que volum̄ paraē admiratioēz. ridicula
et ociosa sūnt. Nēpe p̄positū nūm est s̄ naturā vivē. hoc q̄t na-
tuaz est torquere corp̄ sūi. et faciles odiſſe mūdicias. et sp̄valore
appetē. et cibis nō tū vīlīb; vīlī s; terrib; et horridis. Tēperet vita
nra mōr̄ mores bonos et pudicos. fiscipūt oēs vitā turaz nō af-
noscat. H ille. Talis singularitas i religiosis si p̄tinacia habeat
et laboēz i p̄nti p̄dit et gloiā p̄minuit. Vn legi de quodā deuotis
simo frē et i alij opīo hz i tali p̄tinacia. singularis obſuātis suo
prelato sans duro oēd̄ cīrt̄cēs. Cui p̄ morē suo abbatī apparet
in magna gloiā int̄ ceteā dixit. **H**onōrē meū īminuit obſuā-
tia singularis et obſtata. q̄ sine p̄tis sp̄ualis assensu. ceteis volu-

67

strictus viue. **N**on plus fame et frigide labore et min' alio
recepit a talib' q' p' plati cohibeti sunt sibi s'nt. **Sicut** suos fr̄es ab
illo cohibuit et cōcipuit i' smoe sup' cantica p̄ix v̄is bñard' ducet.
Nō vuln' ēē ḡtēni cōi vita et ceteā q' ibi p̄sequit'. Et iterū de eod'
sc̄o narrat Jordani p̄fat' i' eod' li' pte q' ca xii. q' ip̄e quadam
vice sedēs i' ca' portuensi pro tribunali cū ei questio p̄soneret'.
a fr̄ib' de singulāritate cuiusdā moachi ait ei **C**rederes ne v̄bo
dn̄i; vt v̄bo angelico nō ḡt̄rio v̄bis dn̄i. Et ille **C**redere **L**unc
abbas **E**go dico tibi i' v̄bo dn̄i lig' p̄ce p̄cōe. **S**ingulāritatē tuā
depōs. p̄mis i' ea videaris sc̄os aliq's i'initiā: magisq' merebeis
comuni vñedi mō fratrū. **R**ui statū acquiesces abbati. c̄ntra
singulāritatē oēz' vixitq' sicut ouicula i' c̄rege cōit'. **N**ūmope
q' ait iordani ibi. V̄ita dā est singulāritas i' munione: maxime
illa que sc̄andalū i'firmis vñit. **D**ic vñit illā et i' seip̄o v̄is bñard'
de quo **W**ilhelm' abbas sc̄i theo' p̄sumū illi eāt studiū admira-
toēz' fugē: et tāq' vñi se agere ceteorū. **Q**uo n̄mirū i'ntuū vñta
regulāq' q̄mūne aplius emulabat: nūl i' suis actib' p̄ferēs obſuā-
tie singulāris min' illā late velle ostēstās. q' cū ceteis eiusdī pro-
fessiois sibi cōia nō sectat'. S

Quod sp̄ obia ma-
q' p̄lnaciast.
q̄lāritatis meret'
apud deum

T

Quod s̄is bñard'
sūmope vñit
singulāritatem.

Capitulum xlvi^m **Q**uod subditis nocuā petentibus
pedat' nō debet anuerre. **E**t de tripli c̄terē nocuorū
Tono videt' et q̄adē tpiū et s̄bē hē vt negāe virtuosū pe-
tentib' illa que pretendunt. **Q**uidētā nocuitatis **N**ā apud
cū cui petentis ab' officio vt debito i'cūbit saluti prouidere.
parū reſerve videt' et sc̄et' q̄ferre vñsita nocuitura
vt nocere i' p̄sonā **A**ria. **N**āt' aut' ēē nocuā aliq' vt alicui
nocuitura p̄suā tripli. **P**mo i' seip̄s sūt mala et pñciosa. **q̄admod**
sūt venena. **H**admodū sūt et illa que int̄du poscū ḡt̄ri male affari
que ḡstat osilio medicie eos esse vt lesua vt saluti ḡt̄ria. **N**ā de i'fimo
dicit **A**ugustin' pat' nos' i' regula sua 2^a. **Q**uod si velut et fore nō
expedit sue cupiditatū nō obediat' eliq'n' et ait etiā si nō sit nocuit i' p̄eo-
desse credit' qd' delcat'. **O**t **V**eneca li' 2° de bñficiis tribuēdis. **N**āt' i'q'
quedā nocuitura ip̄etratib': q' nō dae s̄z negāe bñficiū est. **D**ic fri-
gus vt aquā i'firmis negam' et q' refugiūt amara p̄estamus
Icōdō sūt i'ndirec' aliqua alicui nocuā q' i'ḡt̄ria ip̄e statui etati
aut serui. que petentib' q̄adē vt dae aliqu' est obprobriosū aliqu'
a bono natiūro vt utiliori ip̄editiuū. **N**āt' dant **G**enera li' 3° de bñ-
ficiis dandis. **V**ideam' i'nḡues ne munera vacua signacut tri-
buam' ut feie vt seni arma venatoia rūsico liberos. **E**ḡ ḡratio

V

cōspiciemus. ne dū grata dāe volu⁹. suū cuiq; morbū exprobatio mittam⁹.
sicut ebriosō vīna. valitudināo medicamenta. Maledicē enī cōspicit ēē mūmū.
m̄ quo virū acipiēns agnoscit⁹. Is ille de talū qualitate ēē videt cū plat⁹
religiosus ea credidit s̄bdīs q̄ ipocū qualitatī nō quēnt ut p̄ lācā latīna
lācā dēbeat addiscere. et simpliciorib⁹ fr̄ib⁹ qd⁹ altis questiōib⁹ profun⁹
darū verū scrūtādis t̄s̄grat⁹. Iūm aut similia curiosa freqūetēt quib⁹
a simplicitate et studio deuotioē elongati. euāfīscat itūctes i cogitatioēbus
suis. ceteros despiciēt. et temp⁹ iūilit ex pendētes. Quod pleriss⁹ p̄missum
causa eis extreme pditioēs fuit. sicut et i scriptis lectim⁹ et tēpōib⁹ nouis
simis expti sum⁹. Tercio sūt aliqua līz i seīs̄ nichil malicie h̄nta.
presumūt n̄ i cōfīura. defectioēs et indiscretioēs i p̄nūcē postulatū⁹.
indiscretioēs. defectioēs. et i dispositionē eocūdī. In quib⁹ ut aut senectū⁹
2⁹ de libealitate ad eburciū eslimae dēbe⁹ utilitatē magis p̄ voluntatē
petentū. Depe enī noria q̄cupiscim⁹: nec despīce p̄ p̄nitiosa sūt lux⁹
qua iudicū iterpellat affect⁹. Bz cū ssedēt cupiditas. cū sp̄et ille
animi flagrātis qui q̄ciliū tulit cecidit: detestam⁹ p̄nitiosos male⁹
auctoēs mūnerū. Tūc tūcia bñfīcioē spectacē. tūc etiā exītus dēret:
et ea dāe que nō tūc accipē sed et accepisse delectet. Exorā i p̄nitē
rogantū: sc̄na boītas est. Quādmodū pulcherrimū opus est. unōs
nolentes⁹ huāe: ita rogatib⁹ p̄q̄fīca largiri blādū et assūbile odū
est pecunia iqt⁹ nō dabo quā mūmentū adultere sc̄na: ne i societate tū⁹
pis facti aut q̄sīlī tūmeniar. Si potēo renocito: si min⁹ nō adūnab⁹ sc̄l⁹
Dimile faciā si quē ira sp̄ellat quo nō dēbeat: aut abītois ardo⁹ abdu⁹
cat a tutis. Ad q̄mittā ne ille quā doq; dāe possit: ille me amādo or⁹
cidit. Depe nichil interest int⁹ amicēū mūneā: et hostiū vota. Quā
quid illi accidē optat: in id hōz tēpestina m̄dulgentia wellit atq;⁹
instruit. Quid aut turpi⁹? p̄ q̄ cūcīt freqūetissime: ut nichil int⁹
sit m̄ter odū et beneficū. Hec ille + + - + -
Capitulū xlv⁹ Enā pīn sit p̄ alijs q̄nq; plātūm⁹
suū unīqūtū tūmonēt. Et p̄ timiditas plātūs p̄uenit ex trib⁹

Hec huius iuris promissio satis per redendo ad positum quo ad ipsius
actiones obligante rationalis de corporis planis quod prius sit sub-
ditum interdum ex passione via veretur et modeste in secreto
suum amonit planum quem videt tot occasiis in offendit studiu-
m suorum expolitum ut difficultatum sit illum in tot reverentia vici-
tatis non interdum exorbitare a tramite virtutis et iusticie cum non sit homo
qui vivat et non peccet aliquis et insuper varissimum tenuerat aliquis in nu-
mero etiam eorum qui planum nomine signatum sunt qui ita se sciat accommodari
hinc variatione eventibus et conditionibus varijs reverentia et honorarum occurserint.

~~Quā~~ difficillimū
fit est placuisse ostē-
ficiōbus et lassib⁹

68

ut aliquando etiam ex timoritate est ipsatione. displicentie meata apud
sbditos non incurat Prosternit cum ipsa natura optima sit ubi grau-
piosior non obseruit fortia multae mores. et alteare affis non sepi-
m in gtrarii transformare occurretur sibi in idem copia rerum et agen-
di que voluerit libertate Nam in ipsa rerum dispensatione fuit exerciale
in libro suo ad tua res ut h[ab]et est moib[us] non tradere vitres Quia ut
Quid in de arte amoris luxuriat animi rebus plerumque seru-
dis Per facile est equa modo da mente pati dum vero a plato actio
cuctorum ut dicitur est spectib[us] ostendit. et tanto citius sepe carpit: quantoq[ue]
facit minorem amat H[ab]et sepius apud platos agit: ut intellectu et sus-
picio s[ecundu]m s[ecundu]m dispensentia. H[ab]et si aliquid sibi ex diuinitate suae illu-
ria offensionis menti oscula sunt. int[er]granit turbat: et iuxta quod
scribitur Job xv quasi sibi sit in auribus sonitus leonis etiam cum pax
sit ipsi insidias suspicet Dicit enim ut Gregorius in moysi capitulo xiiii
super vobis promisit aut nichil est simplici corde felicius: quia quo
innocentia erga alios exhibet: nichil est quod pati ab aliis foemi-
det Habet etiam quasi artem quoddam fortitudinis simplicitatem
suam: nec suspicet est pati quod se fecisse non meminit Unum bene
per salomonem dicitur in libro xiiii In timore domini fiducia fortitudinis
Sicut extra menses sebi violenciam apud alios male fecit. timor magis quam amoris
audita nunc quieta nunc tutam nunc est esse secura. sed sibi suspensa sibi suspicatur
se timida Nichil etenim ut aut Veneta formidabile facit cum nisi reprehendi-
sibilis vite mala fecit. sibi sibi ferri metuit: quod intentasse se alius
timenter meminiscit Et secundum Gregorium ubi super quicquid habet pretermissos et cogi-
truncat: hoc quod se excoigit a proximus formidat Sicut undique suspicatur un-
dique trepidat: eos qui ad memoriaz venient: exquirere gratia creditur Sicut
ergo tranquillitas securitatis deest: huic procul dubio terroris sonus
sibi in auribus est Et sepe cōtigit ut aliis utilia loquat: nul aduersus
cogitet: ille tamen ex se proximum metet: simplicitas erga se agi mitem puto
Capitulum xliii Quod timiditas anxietatis in planis se-
pe consurgit et tristitia Et primo appetit planos sunt timidus et temerarius
Talis timiditas etiam in planis religiosis quibus aliquo
modo erupit peripue a tribus scilicet
affectione prelationis Homo affectione platiens et
Recordatione commissione Quod enim amat: timetur
Arepitatione reditationis afferri Et ideo sicut securum
facit nichil occupare: nulli per amorem ipsi therere Dicitur dicitur
Veneta ad lucilium estat in Confratrem nobis est quod a vulgo tuti
esse possimus Domini aut nichil idem occupare vita est in appetitum

custodire ut per
latum et prosperi-
tas mutant mores

H Quod domini plati
et timorosi facile
turbidi et timi-
di efficiunt et in
iurie conscientia

C Quod simplicitas
et innocentia reddunt
honestum pacatum et
securum

D Quod fecit malice
nisi honestus sinit esse
quietum et securum

E Quod ordinata
aliquid appetere facit
timidum nichil male
appetere securum

FQuod cōscīa p̄cī
sp̄ timida et nūq̄
secura esse posse

Dicit egērio aut̄ Eurillus poeta i fabulis Amāe p̄dibile nichil finaliter q̄ timē. Et ideo Veneca ad luciliū ait q̄ta lxxim. Quisquis inq̄t se multū fortuit dedit: m̄gentē māteriaz sibi p̄turbationis et tēp̄cibale fecit. Vna h̄ vīa est ad tutā tendēti et tērā despīce et hōestō ḡtentū ēē. Vcō Recordatiōē q̄missiōē Nichil enī formidolosū magis aūm: q̄ reprehensibilis vite amara recordatio. Sp̄ enī p̄suīt aut̄ senect̄ seu p̄turbata ḡscīa. Et paucor h̄is qui op̄eant̄ malū aut̄ p̄oī. Hoc enī int̄ ceteā sp̄ p̄cī est proximū propriū: i suū se timōe paucō b̄vidicē auctōe. Tm̄q̄ enī sc̄i p̄t: ut tenebra tectū p̄cī latent: tñ a cruciatis trepidatis ḡscīetē exmat̄ ille qui peccat: sc̄i arte nulla p̄t. Bñ dicit epicurus natūra nos a sc̄elē abhoere: et q̄ nulli p̄canti no etiā intertuta: timōe. Decr̄ates m̄ltos fortūa libet̄ pena: metu nem̄z. Euāe: nūsi quia ifixa eius nobis rei adūsario est: quā natūra dāpnauit. Ideoq̄ nūq̄ est fides latendi etiā latentibus. Euāa coarctauit eos ḡscīa: et ip̄os sibi ondit. Vxim̄ est q̄ no cen-
tū: trepidacē. Euāa et si latendi felicitatē h̄nt: fiduciā nō h̄nt.
Ita igit̄ est ut aut̄ Veneca ad luciliū discipulū suū epistola xcm̄.
Vcēla tuta ēē nō p̄nt. Je enī malā mēte pene p̄mūt ac se-
quunt̄ timere sp̄ et expauescē: et secūtati diffidē. Euāe q̄ suffici-
cio hoc nequiciā liberē: quā nō p̄ illā i suspenso restā. Tertio
Trepidatōē redibitionis. Euāa enī ducū alius et oncosū fin-
se se mēm̄t: v̄di sibi sp̄ ab eisq̄ timet suspicū ip̄e q̄d fecit. Sc̄o enim
aliā sibi a sb̄ditis suās fidē sperāe poterit: qm̄ amoīs regule q̄m̄su-
ratā quē eisq̄ p̄lat̄ ip̄e p̄fauit. Dicit q̄ iuxta p̄missa male sibi
erga alios ḡscīū asp̄atatis nūmīc met̄ nūq̄ p̄latū finalit̄ sūnt.
ēē securū: cū deterreat nēo intrepid̄: nēo metuit̄ ip̄e secur̄.
Sc̄o illū diligit: i solo tōre oīa p̄cīt. Vc̄ e diūso ut aut̄ senect̄
inde clemētia p̄cipis ad nēoēz li⁹ ſola clemētia est que ip̄os
platos nō tā honestōes q̄ tutiores prestat: ornamētū t̄p̄ciorū
ſimil et certissima ſalus. Iusa ſola p̄latū et ab oī int̄ timōe
securū: et foīs vndiq̄ i vita ſua prestat ēē locūdū. Et p̄ quidē
ad ſecūtati ſota clemētia nūos ſb̄ditorū attrahit i affēm̄ cono-
ris ut zelent ac laborēt pro his q̄d diligūt: ut illos i nētātate ſb̄-
lenēt: et vbi op̄us fuīt etiā virib̄ tueāt. Et de hoc loquē
Veneca vbi ſ̄ ad nēoēz Illius inq̄t magnitudo ſtabilis ſu-
dataq̄ est: quā oēs tā ſup̄ ſe ēē q̄ pro ſe ſcīt: cui curā excu-
bae pro ſalute vniuſorū aī ſingulorū exp̄eūt. Quo proce-
dente nō tamq̄ malū aliqd̄ aut̄ noxiū aīal e cubili p̄ſiliet
diffigūt: ſ̄ tāq̄ ad clarū ac bñſicū ſidus aduolat. obīt ſe

GQuod diui et iu-
nios plati sp̄ timet
ſibi repedi quod
alios fecerunt

HQuod ſola clemē-
tia v̄dit p̄latū
ſtabile et ſecurū

IQuod ſic ſe deb̄
exhibē p̄lat̄ ut ad
ip̄i p̄nīa hoīes
nō fugiat ſed
faudeant

Pro illo mucronibus insidiatur paratissimi: et sosterne corpora sua:
si p straghe illi huāna iter ad salutē sternēdū est. **R**uis huius au-
deat struere aliqe periculū: sed quo iustitia pax pudicitia et seru-
tas florent: in cuio aī nichil hostile. nichil efferrū est qui poten-
tiā suā placide ac salubriter exerceat: qui tota ciuitate amatur
defendit: colit: de quo eadē hoīes secreto loquuntur: que palā **I**git
princeps beneficio suo tutus nichil prosidis egit: arma om̄eterti causa
habet. **E**t infra Secūtias secūtate paciscenda est. **N**ō opus
est in altū istituere arcis editas: nec multiplicibus se muris tur-
ribus sepere: saluū regē clemētia in apto prestabit. **V**nū est
inexpugnabile mumētū amor ciuiū. **V**nū hoc intelligēs the-
odosius ipseator piissimus amonēdo filium suū honorū ut nar-
rat de eo claudianus. **D**is inquit pius in primis: non cū vicamur
in mūne sola deos equat clemētia nobis. Violentior armis
oblig expungnat clemētia gentes. **D**e iocūditate autem vite preparie
Ide Veneca dicit li 6o de libealitatem ad ebueriū: quod voluptas ve-
ra in printi et bono viro digna: est perturbatione carere. **A**pparit autem
evidēt ad tale*iocūdi* voluptate offerre maxime si amai se re-
lit et sciat hoc magis quod timeri: quod sola clemētia prometur. **S**piritu
enī plati vitā sola optabile cūctis facit at*iocūda*. **E**x qua
meliora sibi spodēt om̄s et sperat prospēa cūcti. **N**ō enī est quis-
quod ut seneca in de clemētia pricipis ad neronē cui tā valde
inocētia sua placeat: ut non stāe in graspū clemētia parata hu-
mās erroibus gaudeat. **S**ic iā ut id ait quid iocūdi? quid ipsi
plato pulchri: quod optatibus vivere cūctis. **E**nīd denique et ipsi
et serbitis per ec fructuosius: quod ut sibi mutuo amore coherentes
et placētes in bono et ipse habeat quibus que ad salutē natūra sūt
plena fiducia mādata vētatis prependat: et illi diligat **+** a-
quo audie quod facienda sūt mūne speciat. **O**portet quod ser 7 Auctus
in regula ut ille qui per quis vtrūque sit necessariū: amai po-
tūtū appetat quod timeri. **O**portet ser 7 Gregorii primi pastoalium
et omni in fine ut bonis recte placere sibi serictis appetat: sed ut
sue estimatiōnis dulcedie eosque serbitos in affētū vētans trahat: non
ut se amai desideret: sed ut dilectionē suā quasi quādā viā faciat:
per quā corda audiētū ad amorez cōditōis itroducat. **D**ifficile
quippe est: ut quālibz ratiōnis predicatur qui non diligitur
libenter audiātur. **D**ebet quod qui preest studē se diliger: quatinus pos-
sit audiri: et tan amorez suū pro semzipo non querere: ne iueni-
atur ei cui seruē per officiū cernitur: occulta cogitationis tra-

R Quod securitas
securitate pacis-
cenda est

R Quod fata clemē-
tia plati facit de-
scabiliē et utilem.

R Quod plati debet
nisi place serbertus
ut amētiones
eius suscipiant.

R Quod non libet
auditur qui non
diligitur

nide resultat. Quod bñ paulus iſiniat: cū ſuī nobis ſtudij occulta manifestat dices. Sicut et ego p̄ oīa oībus placeo; ad hocꝝ ^x Cui tñ rursus ait Id qat' i' ſz. Ego ſi ndhuc hoīhus placet: xpi ſeru nō eſſem platis q̄ paulo et nō placet: quia i eo q̄ placere hoīb appetit: nō ſe ſz p̄ ſe hoīb place veritatē querit Hec grefor?

Capitulum quadragesimum nomi. Quod ſepe ſublecti facta platoen interpretantur i per ^{pt} tria

A

Tertio p̄cipitali ſtigmit noniā cauſa rancoris et in dignatioī ſuſtipe ſbditos aduersus platos ſuos p̄ ut ^{pt} Errorē interpretationis qm̄ videlicis ip̄i ſbdili ſuocū facta platorū intrifecus trahunt et interpretat̄ i peius. Hic aut̄ error ſaluo iudicio meliori michi videt̄ ſepe originari ex tribus & ſcilit

Ecitate cognitioī. Homo hic error videt̄ cauſa ſumē et **P**reuitate iſectioī octaſioē ad idignād p̄poſitus p̄arare **P**ueritate processioī quādoq̄ ſbditis ex Ecitate cognitioī. H̄nt enī n̄ce plati iuxta p̄missa p̄uidē vniuerſ et q̄ditionibꝫ ac n̄titatibus ſe coaptile et q̄deſtendē ſingulorū. ut exhibeat vnicuiq; qd̄ cuiq; opus ē p̄ſperat̄. H̄nt aut̄ diuerſorū diuerſe qualitates et nō dia poſſuī ſones. Qn̄ oport̄ ſepe platos cognitiſ q̄ rūdā certis indigētis q̄deſtendē et diſpēſat̄ ſcīpos et aliq; n̄cū nō nullis. et q̄mūm̄ eis obſuācie rigoē relaxat̄ i modo. et diuſimode tepeare. Huiusmōi aut̄ diſpēſatioī neceſſaria. ſbditorū aliqui ignocentes cauſas idignat̄ ip̄is p̄poſitus. tāquā deſtitutoes illos religioſe discipline et p̄ſonarū acceptoes in dicātes. Quia vtiq; temētate nō leui ſe diſcrimini ip̄i adicunt̄ et obnoxios faciūt apud deū culpe et pene granorū. Et de h̄ est qd̄ aut Id grefor lib. quinto mox ca' ix' b. Nepe inquit quia intelligi nō valēt: deſteoribꝫ diſplicet ut facta ut dicta meliori. Qz eo ab eis nō temē rephē dēda ſūt: quo apphēdīt̄ racit̄ nequaq; p̄nt. Nepe alijs a maioribꝫ diſpēſatioē agitur: qd̄ a minoibꝫ error putat̄. Nepe mīta a fortibꝫ dicit̄: que idcirco iſirmi diuindicat: quia ignorat. Id hic error qm̄ i ſbditis ſurgit. Ex prauitate iſectioī. Cotigit enim ſepe aliquē ſbictū male affici ad platonū. ip̄i ſi idignari īmeito et īuſte p̄ eo q̄ ſorſitan p̄ culpis ſuis ab eo coript̄. est aut̄ alias ab aliquo male deſideato ſuſpēſus. Sicut ſcrip tu est p̄i ^{pt} ix' ^{pt} x. Roli arguere deriſoē ne odeit te. Et iterū ^{pt} in ^{pt} xx'. Nō amat pestiles eū qui ſe coripit: nec ad ſapiēt̄

B

Quod p̄i ^{pt} cocep̄ ^{or} male af ſi plato ſuis et iſiſis oīa ip̄oꝫ ſuī et vba iſpretaſt̄ i peius

70

Tradit^e Talis autem qui est uba et facta plati sui ut loge superius
dictum est non videt nisi per vicious et corruptum
tum medium pestilentis affectionis sue. et errando contumaciam itorat
in malum. Dicit hoc frater Gerardus ordinis Redemptorium in libro suo de doctrina
cordis capitulo vni multipli declarat similitudinem et exinde inter
sic dices. Dicit visus bifurcato unum videt duo. Itē baculus in
aqua positus videt fractam reflectionem umbrae. Et altitu-
dines motuum seu turruim super aquam videt reuerso. propter reuer-
sionem umbrarum quibus et per quas videt. Et in quibusdam speculis
perspicientium vultus cornuti videt. Eodem inquit modo cordi puerorum:
ocula puerorum videt. Dicit enim in exemplis positis ex vicino ubique si-
ne ydolo seu imagine sed quia et per quam res videt. quia in se puerorum
est aut reuersus: ideo res ipse videt puerum et alterius modi quod sunt
ita inquit a cordibus viciatis: oculi videt esse viciata. Huius illius. Unde tales
sequuntur ex iumentis occasiobus quasi mentornis odiorum ad indigna-
tiones. velut sedculo cuiusdam iusticie apostolice Islamantur. Tercio
hic error quoniam in sediis occasionis videtur. Ex persistente processione
enim videlicet se negligenter totos se extendunt ad obscuratos et iudicados
positos suos. Si enim seipso diligenter attendentur: facile ex se collige-
retur: unde etiam si que in prelatis reprehendenda sorte videretur excusae me-
to possent. Si ipi quibus utpote ab omni malorum occasione semotis: nul-
la videtur a patre excusatio: quo spiritualibus studiis minus vacet. deoque mihi
toto corde ibereat adhuc tamen se gaudere nequint ac custodie quam coti-
die in mittis delinquat a quibus tamen ex humana voluntate et cum infirmitate
et in toto ut in parte excusat: nec a quoque egenitatem ferret sensum aut dis-
trictum iudicium sine in omnium trahi. Quoniamque posset et utique debe-
ret suorum se infirma excusare et allegare maiorem nec aduersus eos in
aliqua indignationes sed potius passiones pronoscere quippe quibus tam in mitti-
plex et vaia cotidie occurrit ad offensiones occasio. et utique sibi attende-
di oportunitas qualis vacantibus non existit. Unde ad talem excusationem pla-
torum et officialium formandam a sediis vacantibus bene bonarum super cava-
tina procurans. Si is inquit quod de claustro est enim qui usque in populo inten-
tus minus discrete sese agere deprehendens. Vbi frater in cibo. in somno in potu
in risu in ira in iudicio non ad iudicandum qwesti perfilat: sed meminebit
scriptum esse Melior est ueritas viri quam bene faciens mulier. Ne tu quoque
in tua custodia vigilas bene facies: sed quod inueniat mittos. melius facit et vi-
tilius. Quod si fortasse implere non sufficit absque aliquo ueritate id est
absque quadam iequalitate vite et questionis sue: memeto quia cari-
tas operit mittitudinem patitorum. Huiusmodi per ab hac excusationis pie-

71

Quod mali oculi
ut pertinet ad malum

Quod in aliis suis
et in facta platoz dicitur
dicat quod seipso non
considerant

72

Quod ex nostris deser-
tibus debet platoz
firme excusare

73

Quos fratres quieti
non dant officiales
iudicium si excusare

Vtate subiectus quisq; discedes ad carpentarii plati sui facta ut dca pente
Quod qd; qd; maior eo sepe prouenire dinoicitur. qd; sui oblitio pposteo ordine ad aliena in diu-
nis sua ifirmata supbe predictum. qd; et sequitur ceterum ut dum mala pria non considerat:
negligit tamquam qd; aliena deperit ex preparatio ifirmitatis sue alienae itumescat: eorum superbia due
et econverso pueniat: ut eum sibi pessime despiciat: quem fortasse contingit ut in aliis
actiis reprehendat. Dic qd; hanc tumois pustitate ait. **Ecccl; 9mo**
xv ca^o xvi subditorum mes ad custodiā humiliatis edomatur: si
ifirmitas pmo pria attendat. **N**a vires nrae vacuit: uestigia
re negligit et quia de nobis fortia negligit credi: idcirco eos
qui nobis prelati sunt districte iudicantur. Quo enim nosmz ipos ne
min agnoscit: eo illos quos reprehendere nimis plus vide her-
ille. **I**a ex pmissis ut puto satis apparat: qm; qd; rite et ratione
bilitate pte status pte vanae turbatioes tu ex temptatione deonum
tu ex distractio occupationi tu ex ifidiatione et indignatione
horum p diuisas occasioes pdcas quaedam subditis pceptoriis etiam
indictum sit mo et fide debitissimū pie et cunctis amonit et au-
Capitulum quinquefimum. Quod subditus facie platu
tenentur qm; corripere platos ppter iporū oblationem.

Dicitur quod variis platos p[ro]p[ter]e[re] p[ro]p[ter]e[re] p[ro]p[ter]e[re] ob[lig]atio[n]es
Vnde secundo sequitur ad p[ro]missa videamus quo h[ab]et id
se habuit quandoq[ue] corripere platu suu[m] mo et fo-
ma debitis i[n]t[er]cubat p[re]ceptio[n]e s[ecundu]m s[ecundu]m et p[ro]pte[re] status
r[ati]one obligatio[n]is grauior[is]. Si eni[m] diligenter aduult
i[n]uenimus ipos platos r[ati]o[n]e alti statu[s] sui i[n] quo tamq[ue]
speculator[es] domini iste dati sunt ut habet[ur] ezechielis m[od]us et ysa-
ie h[ab]et grauiter obligatos inter aliqua ad tria scilicet
Diligentia custodiende a[n]te rationalis Umo q[uod] platis per-
Vigilantia g[ra]uina de disciplie spiritualis culu[m] iminenz i[n] alto
Prestantia ostendende vite exemplaris g[ra]uitatis p[ro]pt[er] obli-
gatio[n]es qua astricti specialit[er] sunt ad diligentia custodiende
ante rationalis. Omnis unicus ho[rum] mandat de q[ua]ntitat[er] custo-
die semper sicut dicit[ur] Deutero[m] p[ri]ncipite domino custodi se-
mper et ait tua sollicite p[ro]porciu[n]em singulos de unoquoq[ue]
s[ecundu]m q[ui]missis sibi specialit[er] mandauit dices terciu[m] rectu[m] xx. Custo-
di viru[m] istu[m] qui si lapsus fuerit: eit aia tua pro aia eius q[ui]pi
enim sunt vigiles de quib[us] loquit[ur] sponsa Cantuor[um] m[od]us. Inuenientur
me vigiles qui custodiunt ciuitatem ipsi sunt speculator[es] q[ui] g[ra]uitatis
domini ut clamet et annunciet populo s[ecundu]m iminencia p[er]icula
Propter dicit dominus Ce[m] m[od]us unicus eorum filii ho[rum] speculator[es]
dedi te domini iste et audies de de ore meo ubi et annuncias

71

bis eis ex me. **H**i dicente me ad ipsius morte morieis non annuncias-
ueris ei neque locutus fuesis ut autem a via sua ipsia et binat: ipse
ipsius iniquitate sua morietur: quod non annuncias ei sanguinem vero
eius de manu tua requiratur. **E**t ista eiusdem causa xxxviii. **H**i specu-
lator videbit gladium venientem et non sonuerit bimaculatum et populum
non se custodient. venientibus gladiis et tulerint de eis animos? ille quidem
iniquitate sua captus est: sanguinem autem eum de manu tua re-
quiratur speculatoris. **E**cce quantum obligari sunt ad custodiā sibi gemitus
sororum platus: et quod exactam dominum ab eis exigunt de animabus gemitis rore. **P**er
quod de peccato maximo custodie animarum loquens badius bernardus in homine
3° aduentus domini de laetatione colubris. Longe magis frauduori et periculoso
debito tenetur astricti: qui pro multis animabus reddituri sunt rore. **C**ed
ergo ego felix quo me vestitur? si tamen thesaurum si preciosum depositum
illud. non sibi Christus sanguinem proprio preciosius iudicauit. contigerit
negligentia custodie? **D**i stillate in cruce domini sanguinem collectissimum
est repositus apud me in vase vitro. quod et portare sepulchrum oportet:
quod animi habitus et cetera in discrimine tamquam. **E**t certe id suadendum accepit
pro quo mercator non insipiens ipsam vitam sapientiam sanguinem illud dedit. **V**ero
et habes thesaurum istum in vasis fictilibus: et quibus in multis quod in
suis vetricis iminente peccata videtur. **A**ccedit sane ad sollicitudinis cu-
mulum et pondus timoris: quod cum et mea et proximi conscientia huic ne-
cessere sit neutra minus satis est nota: utque abissus est inpercutibilis.
utramque mithi nox est: et nichilominus creditur a me utriusque custodia?
et clamatur: custos quid de nocte: custos quod de nocte? **N**on est minus distre-
citur cum tamen nunc custos frater mei sum ego? **H**ec fateretur humilietur et dicatur cum
pheta nisi dominus custodiret regnum in eo tamen excusabilis ego video: si
debitum exhibeo custodiā et disciplinā. **H**ec badius bernardus. **E**t Gregorius
xxxviii. mox causa vestitio. **E**cce magis iudicati non a ceteris suis assis-
titur: vigilanti anno super aspiciatur: cui quis iudicari ipse de his iudi-
candis existat assistat: ut quanto nunc in eum quod non videtur sollicitus
tot solus animas habet. **E**cce lixi. **E**nī prelati tenent
custodire bonas consuetudines et statuta primum in vigore.

H

Ecclido platus in alto constitutus peccatum imminet
obligatioem qua astricti sunt. Ad vigilatiam quoniam
disciplinam spiritualis. Ipsi enim sunt sacerdotes qui debet
exculpare et obfuscare quicquid ad cultum plures mitti.

¶
Omnium timeant hanc
platem de districta
rore reddenda de anim-
rum custodia.

trudinis corā tabnaculo testimoniū: ut custodiāt vasa tabnaculi dñi
seruētes i ministro eius pnt doceat typice Rumē 3° ca^o Quād aut
sunt vasa tabnaculi dñi nisi statuta cōsuetudīes hōe et obſuācē
regulāes i quib^o dño ministrat^z Ad horū q̄ custodīa deputati
plati vigilaē dñt an ostiū et vigilant^z iſſistē ne quicq̄ iordā
tū aut fedū patiant^z mītrāe qđ mītrorē disciplie pulchritudīes
quoq̄ mō possit pollueare viciāe vt turbāe Vñ Gregorij i regim
iōhāni ep̄o pme. iustiāe illirici ca^o 4° scribes et oēs i eo plā
tos āmonēs Eſtote aut̄ i ḡmisi ḡregis custodīa vigilātē
at solliciti et disciplie zelo districti ut lupus iſidiās n̄ ouile
pturbāe n̄ nocere ouib^o aliq̄ occāſōe fraudis pualeat Et iſ
ibi ep̄is ep̄yri scribes ca^o 166° int̄ tēca ait Eſtote solliciti ſic
km̄. et ḡmiso ḡregri vigilātiā quā ſuceptis ipēdite et de
betis Inimici fraudib^o ſollicitudīe et oēe obuiate i iugūata
fide deo v̄o cū pēſis populu resignate: ut officiū vobis fa
cerdotis an q̄sp̄cm et n̄ iudicis nō ad pena ſp̄ficiat ad coo
na Hec ſit ibi Dic ſit ip̄i plan ad custodīa disciplie dom^o dei ſi
p̄e foib^o dñt rēſiſte: et ne qđ i duci pōſſit a quoq̄ i discipline
deſtitutioēs quāſi mur^z obuiare Vñ ſup i qđ scribit^z Ioh 11°
ix^o de equo dñi In oītūrſit p̄git armatis ſic dicit b̄ls q̄t̄
moy xxxi^o ca^o 3 23° e pleriq̄ m̄q̄ quieti et iñcūſſi reliq̄m̄
ſi obuiāe p̄auis p̄ iuſtiā nō cura Bz ſi ad et̄ne v̄ue deſide
v̄uū cūm̄ exarſeit ſi cū verū lumē m̄trīſet r̄ſp̄ic̄it ſi i ſe flām̄
mā ignis ſine feruōis accendit ſi i q̄ntū loc^z admittit i q̄ntū
cauſa erigit debe nosm̄ip̄os pro deſenſōe iuſtiāe obucere: et p̄
uerſis ad iuſtiā erūpetib^o etiā cū ab eis nō querim^z obuiare
Bz cū iuſtiā quā nos amam^z ſi nobis feruūt nos nichil om̄
sua p̄cuſſione oſo diūt etiā ſi veneāri videat^z H̄ ḡre Bz ſe p̄
ḡhuāda religiōe diuīni cult^z murū obuiū p̄eſtit Jeremias
ph̄eta cū dñs ait ſemie p^o Ego de di te i murū ereū ſup oēz tē
regib^o iuda p̄cipib^o eius et ſacerdotib^o et oī populo terre^z
et bellabūt ad ūtū te et nō p̄ualebūt q̄ ego tē ſū ut liberē
te dicit dñs Et iterū eiusd^o ca^o xv Dabo te populo huic i mu
rū ereū forte zq̄ vt b^o Bz ſe murū pro religiōe oſoſuit net
quousq̄ morte t̄iqua p̄elmeret^z eſſit boniſſe ponifex om̄ia
de quo legit^z machabeorūn^o ca^o 3° q̄ cū ciuitas ſc̄i ih̄l̄m̄ ha
bitaet^z i ūi pace et leges adhuc optēe custodiret^z p̄e onijs p̄o
tificis pietatē et aīos odio h̄ntes mala: ſymō quidā de tribu
bēyam̄ ſp̄oſit^z t̄ep̄li oſtitut^z cōtēdebat obſiſtē ſibi p̄a

F
De ſollicitudīe
platōr ad custo
dīa ḡregis ſpiri
tualis

G
Quō plati tāz
mūrū ſe opponere
q̄t̄ iñ reſu ūnis
i disciplinatioēs
dñt̄at p̄uſ ſiſte

72

cipe sacerdotū tūquā aliqd i ciuitate moliri. **Dic** murū se obierit
pro religione factus andreas ap̄t̄s occurrēs eſſe i patrīs ci-
uitate tū populū ad diſcedēd̄ a cultu xp̄i et ad sacrificiū
idolis veniss̄ pellē. **Sic** iſ natū adūſus triuam̄ ip̄eātōeſ cūtis
xp̄ianis mortē minatē pro religioē p̄mo longo tpe orōib̄ demū
i p̄ſonā p̄pia murū se ſb̄erit. **E**t m̄ti alij ſc̄i pastoēs et plati
ſimilia feciſſe legūt̄. **H**ec est enī volūtas et h̄o mādatū dñi
i platis: quos tñ ianitoēs doſ ſue ſp̄eales. ad tuēdā et q̄huā-
dā i ea diſcipliāz et religioēz ip̄e iſtituit. **Vn** quibusdā eoz
i hoc intelligentib̄ ip̄e p̄ p̄hēta ſuī iſpeat dices. **Ezechiel' m̄.** **N**ō
ascendisti ex adūſo? n̄ oppoſiſtis vos murū pro domo iſrit:
ut ſtareris i plio i die dñi. **E**t q̄ colligīt̄ no p̄ui eē peiculi ſi
bonas q̄ſuetudīes et obſuātīas religioſas ſue fidei q̄missas
plati ſuis ſinat tē poib̄ quōlibz minui et mala q̄ p̄detet
ſorū ſuorū fuçānt ſollicitudīe p̄focata: ſua diſsimulēt iſna-
via aliqualit̄ itēari. **P**ront de talū duplīci reatu ſcribēs
b̄ts. **G**re i regiſtro. p̄athaleoū ep̄o affrīce qui donatistas. p̄m
ſuā. et legū districtioē dāpnatos reſerpe p̄mittebat ca. clxvi.
Primū m̄q̄ quale de vobis reliquias iudicū attenore: ¶
ſi hi qui aliorū tēpoib̄ iuſta rōe q̄preſſi ſūt. vob̄ amīnistrālib̄
vīa ſuī excessus iueiat. deīn p̄ditorū nūas dñm nūm de manu
vīa ſeitorē require: ſi tñ nephās i m̄tū poffibilias exigit emē-
daē neglīgit̄. **H** ille. Inuigilāe q̄ ſollicitudīe maxīa dñt ec-
clesiariū ac monaſteiōu plati et pastoēs ſi quod dīcūt̄ ope-
bus velint et moib̄ de moſtrāe. huāe iura. et maiorū ac deceſ-
ſorū ſuorū laudabiliā iuolabilit̄ obſuāe ſtatuta. **Q**uiā ſi-
cut. **G**ermisda p̄ ait ut h̄r xv. q.i. p̄ma ſalus. **P**reū ſalus
eſt rōe fidei regula custo die: et a iſtitutis p̄m nullatē demū-
are. **Vn** leo papa quart̄ ut h̄r ibi i ca. Ideo m̄q̄ p̄mit-
tente dñō pastoēs hoīz ſum̄ eſſi ut qd̄ p̄es nū ſue i ſactis
canoib̄ ſine i mudāis affixere legib̄. excede mūme debar?
Cont̄ eocū quippe ſalubriā agi iſtitutai ſi qd̄ ip̄i dñūno ſta-
tuerūt qſulto. utactū nō ſuā. **E**t iterū ibi. **G**regor' ca.
Iuſticiē qd̄ mōtanū ethnoz. Iuſticiē m̄q̄ ac rois odo ſwadz?
ut qui ſua a ſeductoib̄ deſiderat mādata ſuā. deceſſoib̄
ſuī p̄culdubio volūtate et ſtatuta cuſtodiāt. **H** ibi. **N**ō ergo
p̄nt abſq̄ peiculo prelati diſſimulē ſi ip̄is ſciētib̄ bone
q̄ſuetudīes et p̄deceſſorū ſuorū p̄ diſcipliē q̄ſuatiōe lauda-
biliā iſtituta cepeant vſu q̄trō temearie abolei. **Vn** leo p̄

Quā dāpnabile
ſit plati ſi tpe ſuo
boas q̄ſuetudīes
et ſtatuta p̄m pe-
rie p̄mittant

Iribes mercelliano epo augusto. Sc̄orū p̄m inq̄t auctoritate ista
ta nulla p̄nt ip̄bitate quelli. nulla nouitatem mutau. In quo ope
auxiliante xpo fidelit̄ exquedo n̄c̄ est hui sc̄e sedis p̄otis
ces p̄seuerat̄ exhibe famulatu Disp̄satio em̄ nobis creditu
est. et ad nr̄m reatū tendit: si pat̄narū rectule sanctionū no
bis q̄sentientib̄ v̄l negligēntib̄ violent̄ Hec ille. Q̄ui ḡfir
boas q̄suetudines p̄orū v̄l ip̄i tr̄nsfredit̄ v̄l p̄aire p̄mittit:
nomē vei pastoī et custodis p̄dūt Vn Gregorii felicis epo scribū
ut ānotat̄ ca. Di ea z̄ i. q. 2. Di ei īqt̄ destruerē: q̄ācessores
statuerūt: nō q̄structos s̄ euersor eē iuste p̄barer testāte vo
tatis voce q̄ aut. S̄e regnū i se diuisu desolabit̄: et v̄is sc̄u
et lgr adūsu se diuisa destruet̄ Et iterū Ide ad boīfaciū p̄
mu defensōez ubi 6" ca. Institutionis R̄imis īqt̄ est asperu
et p̄cipue boīs sacerdotū mōib̄ ūnicū: niti quēppā p̄ta
cūq̄ roīs excusatioē q̄ bñ sūt ordīata rescindē: et exēplo
doce ceteōs. sua qñq̄ Istituta posse dissoluere

Capitulum quīquagesimū secundū. Eūo prelati obli
gantur ad bonū exēplū p̄estāndū ſb̄dins tripli ratiōē

Tertio platis i alto q̄situs p̄culū ūminet v̄e
obligatioē qua tenet̄ astricti ad p̄stātiā
ostēdēde vite exēpliā ad hoc enī i altū ſb̄liat̄
est plati ut sup̄ ceteōs eminēs ab oib̄ vidēatur
Vn q̄stātin̄ maḡ ille ip̄eatorē scriptissē legi
m̄ri sue. Ent̄o inquiēs excellētioēz locū tene⁹ m̄t̄ hoīes: ta
to pate⁹ om̄i asp̄cib̄ Om̄i siqd̄ mortaliū oculi om̄i iudi
cia. om̄i vota nr̄m nolle et nr̄m velle q̄siderant̄ Ide v̄o ſm̄
gregoriū sup̄ ezechiele li 2. Om̄e v̄o plati p̄bent̄ alīs ſb̄
iectis q̄spicui ut sit quasi exēplar et speculū i quib̄ v̄idē
at qd̄ debeat̄ opeari Vn dicit̄ Eu sati viri itra ſc̄az eccl̄
ia ad loca ſuma prouehit̄: eoū vita tāz i ſpeculo p̄oit̄: vt cū
ti videat̄ boā q̄ debeat̄ imitāt̄ H̄ ille donut̄ ḡi alto quasi ſig
nū ad ſagittā ut d̄i thenoz. Dignū inq̄ i qd̄ dirige cūt̄
debēt̄ ſue mētis ſtūtū: et ſm̄ qd̄ toti ſue vite dñt regulare
p̄cessū. Ut q̄ quilibz ſic i altū ſb̄liat̄ ad p̄stātiā vite ex
ēpliā obligat̄ p̄mo ut eminēte ſtatus ſui p̄ vita ip̄e v̄nd
at et hoc fit ſi cū v̄bo vita q̄cordat̄ R̄a ſm̄ Gregoriū p̄imi
mozo pastoaliū iz et iterū ad ſm̄ p̄iarchas i registrō ra
vñ. Qui loci ſui nūtūtē exigit̄ ſuma dicē: har eadē
nūtūtē q̄pellit̄ vita ſūma moſtrare H̄ic p̄ p̄phetā dicit̄

Quod plati po
nūt̄ oib̄ i alto co
ſpici tāz exēp
laria aliorū

Ced̄o plati tenet̄
ee eminēs et exēp
lais vite v̄e alti
plati q̄ st̄ oib̄ ſpi
cui

Sup mōtē excelsū ascende tu qui euāgelizas s̄īon: ut videlicet
 qui celesti p̄dicationē vīt̄: n̄ma iā t̄renorū opm deserēs ī rerū cul-
 mīe staē vīdeat? tātor̄z facilius s̄bditos ad meliora p̄trahat:
 q̄nto p̄ vite mēitū de sup̄mis clamat h̄ic diuina lege armū sa-
 cerdos et dextrū ī sacrificiū accipit et separatū: ut nō solū
 sit eius opatio v̄tilis: s̄ etiā singulaibz: n̄ int̄ malos t̄nmodo.
 q̄ r̄ta sūt faciat: s̄ bñ quoq̄ opeātes s̄bditos. sicut honoē or-
 dinis supeāt: ut etiā morū v̄t ute trāscēdat. **Hā** ut scribit
 p̄ sy machus laurētio mediolacēsi ep̄o ut hr. 8. q. i. Milissim⁹
Hputādus est nisi p̄cellat sc̄ia et sc̄itate qui est honoē p̄fētātior. Quia
 lis enī aut heroi⁹ ut hr. 8. q. i. qual' ēt edificatio discipulū: si m̄
 telligat se maḡro ēē maidez. Vñ nō solū ep̄i dñe magnope p̄ni-
 de ut cūctū populū q̄uisatiōe p̄eat: verū etiā t̄feioris gradus oēs
 qui domini dei def̄niūt. Quia behemēt destruit ecclesiā xp̄i:
 meliōes laicos ēē q̄ cleicos et ex q̄nti machis s̄bditos qm̄ platos
 Et Gregor̄i rectistro Augustinio angloz ep̄o scribēs. Sacerdotes
 inq̄t et reliqui q̄s dīḡnitas ecclesiastici gradus exornat: eoru
 qui laicali ordīe q̄sistūt obſuātiā. sicut loco ita religiōe p̄cellat
 Vñ hāc p̄cellantiā uellaz uict̄am plato sup̄ sibi q̄missos bñus
 bñard⁹ quodā loco. ex vitiorūq; noīe cōf̄i. pastoīs et ḡregor̄is
 colligēs. **D**i ait sacerdos pastor est. et p̄p̄la ones. Indicnū ē ut
 i nullo apparet pastor ouib⁹ dissimilis. **D**i instar mei q̄ omis sū
 pastor me⁹ curu⁹ gradit⁹ vultū ferēs deorsū. et t̄ra sp̄ respīcēt et fo-
 le vētri mēte ieuina pabula q̄ritās ī quo discernim⁹? **V**e si ve-
 neāt lūp⁹ nō ēt qui p̄nudeat: qui occurrat qui eripiāt. **D**ecet ne
 pastoīm moē pecorū sensib⁹ icubae corporeis herere t̄simis. ihuē
 treis: et nō poti⁹ erēt̄ stāe ut hōtez. celū mēte suscep̄t p̄se. que
 fursū sūt et q̄re et sap̄e nō q̄ sup̄ t̄rā? **E**x ista similitudine q̄dū-
 dit bñus Gre⁹ p̄mi pastoāliū c̄x̄ loquēs de ep̄o. **R**uod tātum
 deb̄ actioz p̄p̄la t̄nscēdē actio p̄fūlis: p̄tū distāe solz a ḡrege
 vita pastoīs. Oportet ut metiri studeat sollicitate⁹ q̄nta tenende
 r̄titudinis nāt̄te q̄st̄ct̄t̄: s̄b cui⁹ estatūt̄e p̄p̄la ḡrer̄ vocat⁹ h̄i ille
 p̄fisi aut̄ vēdīt̄e dignitatē. moib⁹ p̄lat̄s. fr̄iz et eminētie status
 sui. vite mēita coequāe. ridiculosa sibi alitudo dignitatib⁹ nō
 īmeito vidēt⁹. Vñ bñard⁹ de q̄sideratiōe ad euāḡeliū i⁹ Audīdī-
 q̄t cantitū meū: et quid mi⁹ suaque: s̄ salutare q̄ostruosa res
 gradus sūm⁹ et aīm⁹ t̄sim⁹ sedes p̄ma⁹ vita īma. līqua maf-
 miloqua et man̄ionosa p̄mo mult⁹ et fruct⁹ null⁹ vult⁹ gra-
 nus et act⁹ leuis īq̄es auctoritas et nutr̄as stabilitas

Quod p̄lat⁹ est vi-
 lissim⁹. nisi p̄cellat
 alios sc̄itate sicut
 et dignitate

Qm̄ idicnū sit
 si nullo pastor
 diffēat a ḡrege

Capitulu l*m*" Et nō prelati tenentur ē exēplāis quia
eozū actus omnib⁹ patent et nō p̄n̄ latere

Nodo ad prestatiā exhibēde exēplātūs hui⁹ platiū
obligat id qđ ex suo ex⁹ reſitr⁹ exēq̄t⁹ et i bonū et
i malū f⁹ vite sue onſe ipso diuīſā qualitatē. Nō
enī possibile est vita eius nō inotescē ceteris quē
de eis lucē dedit. Mathei v et tāq̄ lucernā sup
candela brū collocant lucem⁹ p̄cipiēs ei. ut lucet coram
hōib⁹ quati⁹ vidētes opa ei⁹ bona glorificet p̄tē q̄ est i celis.
Mathei quīto Cū igit⁹ necessarie sit q̄spicu⁹ et i ex⁹ et specu-
lū plati⁹ ſbiectis dat. Sicut enī i cathalīario ſalutis ex ore
ceſas i ſenatu ſcribit. Qui demissi iquies vita i obſcurō agit-
ſi qđ egerit aut deliq̄rit pauci ſciunt: ſama enī atq̄ fortū eaꝝ
paes ſūt. Qui vero magno ip̄eo p̄diti i ex celo etate agit eos
ſta cūcti nouerūt. Cū itaq̄ h⁹ ita ſint et f⁹. Eriſoſo i dīalo-
gu ſuorū li⁹ ex pte ſbiectorū ita ſe h̄re natūra ipa optū ſit
ut regentū moē vulgus ymitet: et quaſi ſpeculo ita i p̄ſidētū
vita itendē ſtudeat eozū q̄ ſici p̄ ſimillī. Maiorū aut̄ f⁹. Iose-
phū i li⁹ antiqtatū. et i ſup f⁹. Gauſtilianū de iſtitutioē morū ſit
ita qđio: ut quicqđ ip̄i fecerūt alio nō ſe li⁹ licetū ſed et ip̄eū
videat̄ quaſi ip̄o ope dictes quod Jerobaal dixit trecentis viris ſo-
cīis ſuis Judicū 6 quod fecerō: facite. Et abimelech ſequacib⁹ ſuis
Quod me vidētis fac: cuo facite Judicū ix. Hic est f⁹. th̄z i li⁹
i boi vniuersalis de apib⁹ ca⁹ q̄ paulatī ymo citi⁹ deſcendat i pec-
toa et vi ſi p̄eptorū obtineat̄ q̄ ſtingit i platis ſepe q̄ſpici et frequē-
ter audiri: et nichil ita valent ad alteationē vite ſequētū: q̄ad
modi ex ſi platorū. Et reſiſcit illud Duetonij i li⁹ de xii cſaib⁹
q̄ exēplis p̄cipiū formāt̄ mētes et moē ſbdiotorū. Et f⁹. Clau-
dianū i ſe maiōis volūnūs nobile mutat̄. ſp̄ cu ſu nobile vulgus
Ita ut f⁹. ſapiētē Eccī m⁹ f⁹. iudicū p̄tū ſic et mīſtri eius ſint:
et qualis r̄tē eſt ciuitatis ſic et ihabitātē i ea. Hui⁹ ex ſi plurā
qui h̄re voluerit de ciuitationē plebis i bonū et i malū p̄ qualitātē
p̄ſidētis: decurrat libros paralipomenō Judicū et refū:
et iueniet si diligēt̄ p̄ſperat̄ rarissime ſb̄ bois p̄cipib⁹ a dei cultu ex-
orbitasse plebē et q̄uſo vix diu diuum cultus tenuiffe pietatē: ubi p̄tū
patū reprobi tenuerūt. Et h̄r etiā eſt q̄ ſu mi ecclie paſtoes et doctořes
catholice plebis i ſp̄nali religiōe q̄ſtatiā emulatē tāta ſollicitudinē
ad exēplāis vite nūtitudinē ipos filatos ſcribedo et amonēdo p̄ua-
rūt. Dic paul⁹ th̄mothenū ap̄lm diſcipulū ſuū amonuit dices Q

P
Quod malū ex⁹
platī tāq̄ p̄ceptū
et lucru ſbiectis
ſequant̄ ſequunt̄

R
Quod rarissime
ſb̄ malo plato ſūt
boni ſbiecti

74

est fidelium et ubi in gaudiis in caritate in fide in castitate pme ad chlmo.
¶ Et tuum sit que enim perficit amorem dico. In oibz teipz pbe ex^m
bonorum opm in doctrinam in integritate et frumentitate. Ad tuum et. Dic
¶ Hoc in registro ca^m 6.11 agnelli epm de fudis amonens. In tuis iqt
actibus plebi ex^m bniuiedi qfistat. In dei timore pmtm quod modi viue
possit tui moes istitutat. Actus tui in aliorum correctiones perficiat. in ad
iunctum sibi. vite tue imitatores assumantur. sicut te in cunctis operibus
exhibe festia. ut scriptura constructiones te habeat. quicunq; a te no
pt lctione formari. Dic bts Theroi eppla pxx epm quedam amones
In te aut ois oculi diriguntur. Domine tue gaudiis. quasi in specula
Istituta: mfrta e publice discipulie. Quicquid feceris: id ee facie dū
oem pntat. Cane qd ne remittas qd i te possit iuste reprehendi: aut
quod no possit excusari. Hec ille. Dic te positum sit iob faciet dices
Posuit me in ex^m coram tis Job. Dic posuit fuerat sit thobias ut pos
teris daret ex^m pacie eius Thobie n. Dic demum ipem dñs ex^m se
prestat dices Job xii. Ex^m dedi vobis ut quodmodi ego feci vob:
ita et vos faciat. Ecce quodmodi ut veget: quasi plato ad
speculum et signum in altum subliat. in altum vita claresce: et quasi
lucernam vite ex^m plaus manu sit actionis perfiri. qua subiectus ois
bus quid agend? quid dimittend? eis sit posset ubi et vita quasi
ab alto declinare. Et de isto loquens bts Hoc in registro dñco epo
carthaginesi ca^m 4.82. Deo aut deo dñcū sacerdote moibz et vi
ta claresce: et quasi in eo tam vite sue speculo plebs omissoe et
eligere qd sequat: et videt possit qd corrigit. Hec ille nichil eni
ait quidam subiectorum ois equi letificat ad gaudium instruit ad
verum aiut ad arduum: sicut qfidentia in plato vite scitas et ex
emplatas morum. Eius assenties venerabilis ille seneca. Nulla
inq; res magis ois in malum declinabiles reuocat ad recta
et prouocat ad honestam: qd maiorum nostrorum bona gaudiis. Eni
ipi ut Ioh dicit ad lucilium epistola lm^m vita magis qd ubi docet
¶ Eni cum dixerint qd facie dū sit: probat facie do: qn nūq; in eo qd
vitadū direxint: deprehendunt: magis cum videt: qd cum audiunt
admirabiles. Eni ipi tam bea signa non fallentia iten dētū in
se oculos qd dicit meruerunt studet operibus ad ipsos: et oia sbois
bona et facta fris magis qd ubi on dē. Et p^m bndcm ca^m de ab
itate in rectula: oī qd discipulis docuerunt esse contraria: in suis ac
tibus indicat non aget da. Clamates enim singuli cum aplo ad phi
lippenses 2^m imitatores mei estote: et obseruate eos qui ita cibulat
sicut habetis formam nra. Tales faciliter ad donec op^m bonum

R
Quā sollicitate sā
monuerūt platos
ad dādū bonum
ex^m subditis

¶ Quod in vita plato
subiecti dnt legē qd
fariant vel non

S
¶ Quod plati ponit
ut tam in specula
ad ex^m it uendit a
subiectis

T
¶ Quod nichil sic
prodest subiectis sic
bo^m ex^m predati

V
Quod bonorum plati operantur subiectos ad bonum qd illo merit habet sequaces.

quod intendunt: sequaces subditos secū ducunt. etiā qntūcūq ardum et difficile videat. Ita ut f^m lucanū i pmo de fastis cogat eos nimios tolerare labores summa ducis vt. Tūc enī f^m Ouidiū solum ex parat. Cū præcepit alios quod mons ipse facit. Sicut et ipse dñs ihesus f^m lucā Actⁱ cepit p^m facere et sic docere. Dic enī ager platus solum fideles dign^o est habe sequaces. Ut h^o inuenies alexandri itur i pliū 2^m qd dñi regē psarū. i orōe ad milites suos prout narrat Galter^r i alexandrē li 4° ca^o vltio. Risi aut p^m i agmē pmo Reg^r apparuit q terqū vertent hosti. Christus cūt. Et ista Cū dixeo forū vērū p̄cedē nūs. Tūc demū socios suū dūt nūs h̄re sequaces. Et gl̄udit ibi Galter^r dīces. Exemplū mouent fortes docimēta viçois. Exhibeat quicūq regit. Illa enī vox ait. Gre^r i registro ca^o xv^m ad pārarchas libenti^r corda audiētiū penetrat. q̄ dīctis vita qm̄dat. quia qd loquēdo p̄cipit. ostēdedo adiuuat ut fiat. Alias ut ait. Gre^r i pastoūlib^r. Aut totitas loquēdi p̄dit: si vox ope nō munit^r. Ut quod confirmā vbiū ait sapientē eccl^r aye ut. f. dñs det vocis sue voce v̄tutis p^m lxv^m. Cūid est vbiū q̄firmār nisi id qd vbo p̄cipit^r opeūbus p̄meare. Ut d^r bernard^r i smōe 2^m pasche de vngētis mulierū q̄ smō vni^r et efficax ex^m est opis. cito swadēs qd iten dimidū factibile probat. ēē qd swade. Dic exēplāt^r vba sua p̄ceptōia opis onſioē q̄firmavit nobilis ille. Cesar iuli^r de quo refert frāscus petrarcha nouissi poeta laureat^r i libro de viris illustrib^r q̄ exhortabat. docebatq assidue qd agendū qd caudēdū foet. p̄stī ex^r milites ad labores erigebat. q̄ q̄firmās. Nūq̄ sibi ipē regit: indulſū q̄ aliqd. Prim^r i agmē eques. pedes sepi^r cernebat: n̄ gelu. n̄ sole. n̄ pluia. caput opacis. Nullus p̄inde locus cāt istinātē: ubi suū p̄ceptōez p̄euntē videntur. iubētēz nō ire: h̄ reire et se sequi ad pericula. Capitulū quīquacēsimū quartū. Quod nichil aplius nocet eccl^e et subditis q̄ malū exemplū prelati.

Quāq̄ aut̄ ita ut iā dīm est efficax sit exēplāt^r vite prestanīa i plato quo ad p̄monōez boī subiectōez: m^tto tñ iparabilit^r efficacit^r est ad destrucōez oīs spūlūs disciplīne et si quid hoestans si qd religiōis deuotōis et pietatis est i sbdito: corruptio vite q̄sidētā i plato. Et pmū quidī huāne corruptiōis viciata qdicio ad mala s̄y emulanda q̄ ad boā proclivior. m̄to audi^r iquirit. cīn^r credit. libert^r suscipit. et seduli^r v̄mitat. si qd de prelato

A
Quod placi cīn^r credūt et sequunt^r mala platoz q̄ bona

reprensibile forte occurrerat: q̄ si qd̄ v̄tūs si qd̄ boī **F**ū rara sit
cuīscūp̄ potentia magna cui sit a p̄plo sb̄iecto fides certa sicut
dcm̄ est 6° Et nulla sit cūtas sine iudicā f̄m̄ frāciscū petrar-
chā vbi 6° carēs iudicā **A** f̄m̄ **Quidū** i de remedio amoīs **P**ū-
ma petit līnor **A** f̄m̄ q̄ id̄ ait de arte amādi Odīm̄ imodicos
expto credite fastus Ideoq; f̄m̄ Salustiū i iuglūrā Difficillimū sit
sit m̄ mortales glōia iudicā vīce **H**ic est f̄m̄ **Erisost̄** i dīalogorū
snoz li 3° q̄ eroēs platoz abstōdi nō p̄nt oculis hōz: b̄ etiā exīfia
eōn̄ celest̄ inotescit **S**icq; v̄es de factis iudicāt plati: quasi n̄ carne
cīctū dat̄ sit: n̄ hōz i f̄temitate teneat **H** ille Et iuxta satiricū
iūuenalē videlis i p̄mo lib^o suo Om̄e animi viciū tāta q̄spētiū
i se crīmē h̄z: q̄nto q̄ p̄ccat maior h̄z **P**euato iqt̄ p̄ccati ait **D**e-
b̄lesens ep̄stola cōm̄ de iſormatiōe elīi ſep̄ſſe p̄cīt̄: b̄ ſi plā-
tus deliqueit. i eius iſamīa ſiq̄ue oīm̄ acuīt̄ Multi aut ex aliena
pſuasionē credit̄ ſuī crīmē ēe p̄oſſus abſtōdit̄: b̄ p̄cūloſe fal-
lunt **V**iat enī oīs plati ex aliq; ſe ſp̄ ēe iſame: niſi vēz opeib⁹
exhibeat ſcītātē **S**criptū eſt enī q̄ vor ip̄li vor dei **H**ec leuiter
iuxta op̄inōe meā extiātio coīs aliquē platiū ex tollere: niſi que
effēs op̄m̄ et iugis exp̄eientia q̄mēdass h̄ ille **E**x quo iſit̄ ſi in-
quirere ſcire credē et diuulgāe necnō et iñutā ſpoſitorū ſep̄
iſirma parata eſt poti⁹ b̄ ſb̄iecta plebs ſb̄iecta ſicut dicit eſt
Deneabilis ille ḡre nazāzen̄ m̄ḡe i iherōimi i ap̄ologetico ſuo.
Si quis inq̄ens eſt i r̄core vicioz̄ morib⁹ facile i ſb̄iectos ſibi trā-
fūdit̄: et m̄to ſatil⁹ qd̄ malū eſt ab eo trāſit: q̄ ſi qd̄ i eo v̄tu-
tis fuēit **D**y enī ip̄i viciā q̄ſp̄ua cūctis. oculis heret maxīe
platoz ſb̄iectorū **O**ruli aut̄ illi⁹ ſūt i hoīe natūe: ut viſis af-
ſificant **H**ic enī dicit **Quidū** i de remedio amoīs **Quod dū**
ſpectat oculi: leſos ledūt̄ et iñi **M**ultaq; corpōib⁹ tūſtīoē nočet
Hic f̄m̄ **C**laudianū i 2^om̄ amoīs volumīs. quo ad denotatiōe p̄-
lati **R**egis ad ex^o tot^o p̄pōt̄ orbis **H**ec ſic iſicere ſenſus huānos
edicta valēt: ut vita reſtētis **E**ni^o ſoemis ad p̄missa aſſignat̄
Ex^o de voto et voti redēptioē ca^o Magne **R**uia qd̄ aſſit̄ a platis:
facile trahit̄ a ſb̄ditis i ex^o iuxta qd̄ dñs ait **L**emici m̄ **G**raſa:
cerdos qui eſt vñt̄ p̄ccauit̄: delinque ſaciet populu ſuī **E**x
iſis ſib⁹ colligit̄ q̄ tota plebis q̄mīſſe q̄ſatio: ab ex^o depēd̄ plati-
torū **C**onſtatq; b̄ba p̄nde **G**regorij li^o p̄ſtōaliū ca i q̄ ſz cū
p̄ſtor p̄ abrupta gradit̄: i p̄cipitū ſer ſequat̄ **#**it̄ qd̄ dñs
p̄phetā de talib⁹ platis ſub noīe ſacerdotū q̄qrit̄ dūces **Z**ee
Et laqueus ruine ſp̄li mei: ſacerdotes mali **E**t rūſū p̄ eze-

H
Quod platiū cōt̄
est odiosa ſb̄iectis

C
Quod n̄ p̄na plati
z viciā p̄nt ma-
nere occulta

D
Quod raro ſūt
i bono plati ſruo-
zoſi niſi uadē boi

E
Quod ſb̄iecti cīn̄
mala platoz ſuo-
ru i p̄ bona ſequit̄

F
Quod cito mala
platoz ex^o trāſſū
dūt̄ i ſubditos

G
Quod tota q̄ſatio
ḡregis depēd̄ ab
ex^o p̄ſtoris **Et ideo**
mal⁹ plati magne
noz ecclēſie

chielē ait facti sūt domini iusl' i offendiculū iiquitatis. **R**eo quippe
i etiā aplius nocet: q̄ qui puerse agēs. nō vt ordīes sc̄itatis habet.
Delinquentē nāq̄ hūc redarguere nullus p̄sūt: et i ex"culpa ve-
hemēt attendit: qm̄ pro reuerēcia ordinis p̄tor honoāt. **H**anc
gregorii suāz e vestigio serut. **A**bs bñard⁹ i smōe 3° ep̄yphāe
dñi. **V**idete mqt frēs q̄ tū noiceat mala p̄tas iqua: quō caput q̄
n̄ sbiectos quossue ḡfemat i pietati. **E**t ex"sumēs de herode
rege cū quo turbata est oīs iherosolīa auditā a magis nativita-
te dñica. **M**isera aut plāe ciuitas i qua r̄gnat hēodes! qm̄ hero-
diane sine dubio p̄ticeps eit malicie: et ad noue salutis ortum
hēodiana turbatioē mouebit. **C**ōsido esto i dñō q̄ mē nos mūni
r̄gnabit: etiā si ad ē 9figat: qd̄ et i p̄z auertat de. **A**d cuiq̄so
nātā i natūris regulāiū capti w̄idesemēs li 1° ca 1x° hēt de
proib: q̄ p̄ ip̄os viget vt deficit disciplina ordo i domib⁹. **E**t
vere. **R**em sicut iohānes Crisostom⁹ sup illo mathē xxi⁹ ubi dñs
eicit emētes et vēdetes de tēplo oī dit oē q̄ dñi malū i p̄to:
egredi de mūstris etiē et tēplo: sic oīs dissolutionis i religione
causa q̄dāmō ee videt plati p̄cipue suo ex. **T**ruēadmodū
aut cū videis arbōz pallētib⁹ foliis marcidā. itelligis quā
aliquā culpā h̄i circa radicē. Ita cū videis p̄tm i disciplinā
et m̄re irreligio sū: sine dubio cognoscē q̄ eius sacerdotiū
nō est sanū. **D**n̄ vt alius quidā aut p̄toreū lues grauissima
et p̄ditio maxīa sequit̄ nātū: ex eo q̄ sbiecti eos platos sibi
aspiciunt: quos p̄ire se p̄ vite mētū nō agnoscēt. **D**ectētes q̄
plati nō solū sibi deliquūt: s̄ et alijs causa p̄ditiois existūt. **S**e
re etenī i possibile est: negligētib⁹ mēbris sollicitos ee discipli-
los: et dormitātib⁹ dñis. vigilātes huos. **V**idete aut Crisostom⁹
sup mathē ca xxi⁹. **V**idete prōinde sacerdotes qm̄ vos q̄pātis
in vbo et ope: qm̄ sicut i corpoe si aliqd̄ mēbeū ifirmatū fuerit:
nō oīno lāctuet et stomachus: si aut stomachus langueat: dñia
mēbra corporis erūt ifirma. **D**ic et si alijs xp̄tanorū peccauerit:
nō oīno peccat et sacerdotes: si aut sacerdotes i p̄tis fuerint:
totus populus querit ad peccātū. **D**ic aut i platuā esse ale-
alicui n̄mo plurib⁹ n̄mo toti q̄mūtati et causa tē occasio peccati:
exhibitioē mali ex q̄ abhōnabile sit apud deū et dāpnabile ho-
minē ex eo p̄z qd̄ de illo p̄mū bñs bñard⁹ ait sup cantica smōe
lym⁹. **N**e iquies hoc p̄ quē sc̄andalū veit. **O**ni sc̄andalizauit i p̄z
vnu de his pusillis. **D**urū est qd̄ sequit̄. **F**ēnto duriora meret:
qui tātā et tā mēta sc̄az mētitudieē sc̄andalizat. **D**urissimū

I
Quod p̄ platos
vñz vt deficit dis-
ciplina.

I
Quod fere ipossi-
bile est sō malo
plato bonos ee
subiectos.

R
Quod plati ma-
li publice peccates.
oēs a quib⁹ attendi-
tur. occidunt

76

prosperus iudicium portabit quicunq; est ille **C**um ut ait **Augustinus**
sup illo ad titu^r 2° Temp prebe ex^m honorū opm. qui iⁿ sp̄ci p̄fē
male vniūt. q̄n tū iⁿ ip̄o est eos a quibus attendit^r occidit q̄nq; ip̄o
vnuāt h̄ ille Ex his iⁿ tribus p̄missis emēt^r p̄t ad q̄ta et q̄to
peccato obliqtati sūt plati. q̄nq; p̄iū sit p̄ relevamē et cautela
tāte obliqtatiōis vt s̄b diti suū etiā plati verecūde ḡmonant.
salvo moderamine inferius annotando.

Capitulū quīquaq; si mū q̄ntū. Quātū peccatū cadendi peccatis īminet ratione alti status suū

Quartio ex p̄pte et r̄sp̄ci status aliois hūlūl̄ corripē
platū suū mō et forma debitis ifel̄ assig nādis
videt. q̄nq; p̄ceptoie īcūbe s̄b diti rōne peccatati
onis factiois ut ḡmūrōis Quis enī dubiū h̄t̄
pt̄ pietatis ee si quis āmonēdo cuiusaret alii que
rōe alte situatiois viderz iⁿ yel̄simili peccato casus. et p̄ casū
moctis s̄sequēde cōstitutū. Quis p̄ iⁿ tali peccato nō acta-
maret filio. aut quis fili⁹ egr̄tr̄io a simili s̄blicheret nō acta-
mare dīlō fīlio suo p̄iū In tali occasioe iⁿ peccati sp̄ualis ḡst̄
tū et videt^r oēs ecclesiastici et religiosi plati rōe alti stat⁹
suū a quo illis p̄ videt^r ee formidādū. **P**ut s̄b b̄nard⁹ de hor
loquēs **C**onsideo inq̄ gradū: et casu vereor **C**onsideo fastigū
dignitatib; et itueor facie abissi iacēns deorsū attēdo celsitu
dīz honoīs: et e vicino reformido peccatū horroīs. **P**eo q̄ scrip-
tū est h̄o cū t honoē eēt nō itellēxit: q̄parat⁹ est īmētis īspī-
entib; et simulis fact⁹ est illis Ahi diceret Honor absorbuit itel-
lēm. In altiori loco positi⁹ positus es: si nō tutiori. In s̄blimiori
nō securiori. Roli iſit⁹ altū sapē: si time **H**ec b̄nard⁹ iⁿ q̄sidē
tūe ad euq̄tūm p̄m Ut iſit⁹ q̄ meito iⁿ tali peccatūa emine-
tia q̄stitutis platis valde timēd̄ sit clād̄ elucescat. occurrunt ad
p̄n̄ tria q̄ b̄n̄ q̄sideata nūq; sic s̄blītis patet⁹ abēc timoq;
hor est si attendat īmūnere sibi peccatū scilicet ex
Lapsus facilitate et **N**omo p̄inde sic iⁿ altū s̄blītato rōe status
Casus cōtruitate **E**xitius penalitate **L**apsus facilitate **F**acile est enī f̄m b̄nard⁹
t de q̄sideatib; nō euq̄tūm In alto sepe obtūtē obstupescere: et de vi-
ta peccatū **P**ot̄ qd̄ si donati v̄ba ad morū doctrinā iuerta Posi-
tione vnuā dūt̄xerat accidit: et hoc est casus **O**t enī aut **H**etenatis
p̄t̄ iⁿ libro suo q̄ dī **P**thomeus **I**p̄a s̄b altitudo. attōtāt sumā Et
vult dicere f̄m Venecā iⁿ ep̄stola xx⁹ ad lucilū q̄ attōtā h̄z sumā

Quod s̄b plati
deberet p̄t̄ tria peccata.
casu timere

A
Quod oēs platum
est pates et prona
ad lapsu peccati

Ruit autem in alto attinet stupet: stat nimis quod casu p[er]tinet. Non non alienum h[ab]et de p[ro]prio f[ac]to. Quidam in primo methamorphosio sibi erit nimis. Depe casus supra. Et h[ab]et in casu amplius patet principue plati in alto constituti. Hoc autem ut manifestins patent attendat p[er]petuum ad p[ro]moto occurrit tria esse principia quae subtilitate platois quasi idem dina assistunt: et de sui natura ad frequentes casus valet disponere scilicet

Iustitiae distractio[n]is. **M**odo q[uo]d subtilitate platois ad casus familiaritatem elationis frequentes spinales disponere de sui

Decurrit operationis natura quamvis solet iustitas distractio[n]is.

Ruendomodum enim vide ho[re]z alios intentum p[ro]spectum. et mente occupatum. mihi posse suis pedibus p[ro]spicere a precipitis et offendiculis p[ro]curare. et p[er] sepius scandalizare et pruere. Dic ipsa platura subtilitas quae sine occupatione et cura rerum temporium administrum mune valet. mente ad diuisa distrahit: et quamvis a prouisio[n]e sui ipsius longius abducit. Oro quanto enim dissipata mente sollicitus ea que sunt foliis considerat: p[er] tanto natus est ut a sui consideratione metis oculos auertat. si extremitate dispone sollicitus et sui solum ignorans multa scires cogitare sensibiles. Cetera dum plus se extremitate impluat: quod intrisecus dampni spiritualis patiat ignorat. Non natus est ut sepius offendat sepius corrut: si aliis quis visu therēs sui oblitus quasi ceteri incedat. Et ita est ut aut

Ecce trius modi caerulei p[er] cura multiplex terrenarum rerum quae occupat: etiam exercitat. Ecce autem si cetero ducatur p[ro]sternit: abo in foue cadit. p[er]tinet h[ab]ere miti p[er]sonam et lucis vi. H[ab]et enim occupatio cure pastoralis hoc p[ro]prium quod mente subtili quasi in turbie et precipicio collocatur: nisi tanta illa manus in mente sollicitudinis et circumspetio[n]is permanens.

Non enim p[ro]prium pastoralium cuius autem poterit inoccupatio regimur: qui in tranquillitate tenebat. Quia quieto manu rite natus et iperitus dirigit: turbato autem tempestatis fluctibus etiam periret se nauta subdit. Quid namque est p[ro]pria culminus: nisi tempestas metus? In qua cogitatione supercellit nam cor dis quatitur: hic illicus incessanter impellit: ut p[er] nos excessus ovis et operis quasi p[er] obviantia sarcin frangatur. Ille vide quod si in tranquillitate homo se a lapsu viciozum nulla p[er]turbatio circunquatur p[ro]spicere ut non aliquem corrut: quod de eo sicut sit. **E**cce trius modi caerulei p[er] rito ad huiusmodi occupatio[n]es non erudit spiritualibus veit: tanto eas carnalibus exequitur. P[er]tinet enim p[er] loco studio et diuinam gloriatio[n]em desiderio celestis gaudia.

Ruendo p[er] et per tria plati facilius et frequenter in p[ar]ta labuntur.

Ruendo p[er] distractio[n]es occupationis plati et etiam alii sepe in p[ar]ta cadunt.

Ruendo occupatione nostra platura ita exercitat et in turbinem rotat.

Ruendo occupatione exercit nos platu[m] confundit. et usum boni opis p[ro]dit. Et p[er] opis p[ro]prias culminis est tempestas metus.

Sed ad platura ut officium non bene an exercitare vides totum exercitat et etiam nescit.

lescat: tū ad extēiora aſenda refundit: ab oī ſtatū bōi opeis
eradicat: qm et ſi quid bōi fortasse aſe cepeit. priuſq; in co-
plongitudinē tēpōis qualescat ad extēiora relabit: et p̄iſe
deſeit q̄ rē ichoaſſe videbat. Et iſra ēū iſirm' quifq; tū ad lo-
ca regiminiſ ſt ad extēiora aſeda retrahit: quo quasi extin-
ſe ducit: eradicat: quia et arbor q̄ radices p̄i altū nō mittit:
cū ventorū ipetu ſternit: ſi ſe ad altū verticē extollit: cogātū
ad yma corruit: quo altū i aere ſine radicib; excreuit. Ecce quō
p̄mū i platiā ſblīatū ad caſū diſponēs eſt iugitas diſtrićtiō-
niſ. Quia ſicut dicit Grecoī xvi^o mox ca^o m^o b ſup illo Job
26°. Ecce q̄igates genitū ſb aquis ipa occupatio dignitatū tāto
ſaciſorib; vičis p̄mit: q̄nto maioriſ curis grauat. Quām
nāq; cūm vīde et deuitare p̄tā vīna valeat et quiet. **A Grei**
Capitulū quīquagēſimū ſextum. **E**nu comunit' fami-
liariſ et appendēs prelaſis eſt ſupbia. **E**t vīde hor-

Fīndū i alto platiū q̄ ſtitutos ad caſū diſponēs eſt fami-
liaritas elatiois. Nam etenī iueniūt platiō culmine
ſblīatū qui nō altū ſapiat: et et p̄te aliq; ex eo q̄ ceteis
p̄minet nō ſecrete itumescat. **N**ā adeo eſt faſiliaris
ptāti elatio ut aut Greoī xxi^o mox ca^o xix^o p̄ mirū eſt
cū i cordib; ſblīatū: regnat hūilitas morū. **N**ā aut p̄ſandū eſt.
quia potētes quiq; cū hūilit ſapiūt: culmē entrance et quālī loqe
poſite vītūtis attingunt. **E**t rē hac vītūtē dūm ſintoci placat: q̄
illud ei ſacrificiū potētes offerunt: qd̄ potētes iueniē vīx poſſūt
Dubitlissima nāq; ars viuedi eſt: culmē tenere gloiaz reppmēre:
ēe quid i potentia ſi potēte ſe ēe nescire: ad largiēda bona potēte
ſe cognoſcē: ad repēdēda noxia. ūe qd̄ potēt valet uſt nozā. **H**er ibi
Familiā eſt q̄ ſlatis ut dſ Greoī xii^o mox ca^o ii ſtātē regiminiſ
ad culpā p̄cipere elatiois. **N**ā vt id ait xxviii^o mox ca^o zo eēū
cuiuslibz meti ipa ſupbia i coſtitutiōib; fuit ſugetit q̄ ſolo vīte
meito ſup ceteis excreuit: et ſi qua lñ ab eo aliquā ſesta ſūt her
ip̄portūt eius aīo ſbicit: et cū hūc deo ſingulat̄ placuisse iſinu-
at: quo facili ſugeta pſuadeat ipaz ad teſtōniū ptātis tradi-
te retributiōz vocat dices. Quia niſi ope de te his dñib; meli-
ore terneret: oē hos ſb tuo regimē nō dediſſet. **E**t hūiſmoi
plerūq; p̄mū ſugetiōe int̄ r̄cor metē erigit: et eo ipo q̄ ceteis
p̄minz elatio coſtitutiōi ſtūmescit. **P**er iſta apud platos adeo
eſt admirāda elatio. Quia ſicut dſ Greoī p̄mī paſto alii ca^o
16° huāna plerūq; mēs extollit: etiā tū nulla ptātis fulcit:

Ruod iariſſā eſt
hūilitas i prelaſis
et potentibus

V
Ruod plati ſupbi
ſuo meito ſe p̄putat
ad platiāz vēiffe
et quo tument

quoniamq[ue] i[n] altu[n] se erigit: cu[n] se ei etia[n] p[er]tinet adiungit. Tunc etenim d[omi]n[u]s ad
usum cuncta subiacet d[omi]n[u]s ad votu[m] velocit[er] currit i[n]ssa copulent[ur]. d[omi]n[u]s onus
subdit[ur] si qua b[ea]n[ti]a festa s[unt] suis laudib[us] efferunt. malefestis autem nul-
la auctoritate q[uod] dicunt d[omi]n[u]s pleru[m]q[ue] laudat etia[n] q[uod] reg[na] rep[re]b[are] debue-
rat. seduct[us] ab his q[uod] istra suppetunt. sup[er] se cum tollit[ur]: et d[omi]n[u]s fois
in meso fauore circundat[ur]: int[er] veitate varuat[ur]: atq[ue] oblit[us] sui i[n] voces
se p[ro]ficit alienas: talesq[ue] se credit[ur] esse qualiter[ur] fois audit[us]: non quale
int[er] discernit debuit. **D**ubios despicit: eosq[ue] equales sibi nature
ordine non agnoscit: et q[ui] ssorite pertinet excescit: transcedisse se eti-
mante melius credit. **E**ccl[esi]asis se existimat aplius sapientia: quib[us] se videt am-
plius posse. In quodam quippe se culmine constituit apud semiquadragesima: et
quia equa ceteris naturae q[ui]ditiue ostegit[ur]: ex equo respicere ceteros
dedignat[ur]: sicut ad eius similitudinem ducit[ur]: de quo scriptum est.
Omne sublime videt: et ipse est rex super omnes filios subiecti: qui singuli
lae culmine appetet et sociale angelorum vitam despiciens aut non donam
sedem meam ad aquilonem: et ero similis altissimo. **H**ec ille Eccl[esi]asis quod
familias et quasi idem d[omi]n[u]s p[er]tinet est subiectio. q[uod] tamen se ruine p[ro]p[ter]a
Dicit enim in scriptis frequentibus casu lecti esse genitum ut sub-
secutu[m] **D**icit genes[xlix] iacob patriarcha nomine terastis signauit d[omi]n[u]s
bolu[m] insidiali calcaneo equi subiecti ut cadat ascensor eius retro
su[m] **E**quu[m] ascendit qui per subiectam elatus ita est: sicut ascensor retrocessu[m]
cadit: d[omi]n[u]s ubi et quoniam non putauit in culpam prius et postea damnationis
principium corruuit. **D**icit per ascendendo per subiectam lucifer ille cecidit de
quo dicit psalmus xiiij capitulo. **O**riu[m] cecidi de celo lucifer qui mae[st]er oriebas
qui dicebas in corde tuo. In celum ascendam et super astra celi exaltabo so-
liu[m] meu[m]: sedebo in monte testamendi. in latitudinibus aquilonis: ascendam super
altitudines rubrum: sitis ero altissimo. **V**erum tamen ad infernum detra-
hens. **H**unc luciferum ascendente oculis sequuntur: qui se super hoc[um] alios
tollere per subiectam moluntur. **D**icit dicit. **O**rem p[ro]mi pasto[rum] xix capitulo
apostate angelico sitis efficitur: d[omi]n[u]s hoc habens esse similis dedit nat[uram]
Dicit sicut ille miro iudicio sonata delectio inuenit: d[omi]n[u]s in culmine se
pertinet extulit. **D**icit eius sequacibus non aliud speandu[m] est q[uod] cui
sequuntur excessum: expellant percuti et casu. **D**icit ergo de ipso scriptum est
dicente domino luce. **R**edeba satana tandem fulget de celo indebet
Dicit et de sequacibus eius situs scriptum est per lexi[n]um. Deieci eos d[omi]n[u]s
alleuaret: et hoc in ponte quo ad culpam. Et in igne deicies eos
in futu[ro] quo ad penam per centum. **M**unici d[omi]n[u]s magis ut honosificati fuerint et exaltati: deficie-
tes proadmodum sum[us] deficit. Et iterum in eodem. **V**idi ipsum super

Ru[n]do subibi pla-
ti similes diabolo
ex sui preparatio[n]e
sieritos despiciunt

A
Ru[n]do ex subiecta
planis se ruine
patent

L
Ru[n]do diabolo
sit[us] efficitur q[uod] ho-
b[us] p[er]esse conatur et
cu[m] ipso cadet

70

tatu et elevatus sicut cedros libani et transiui et ecce non erat. Et
quesui eum et non est in eum locus forensis quod ois superbia casu patitur
Scriptum est enim Jeremie 10 Eritis superbi et coruget. Et pro 27 ver 16
ante ruinam exaltatus spissus. Et iterum pro 27 ver 16 Anquestio gemitur
exaltatus cor hois. Quia de gloriatur pro 27 ver 16 qui altius facit do-
minus suum. se sed super alios eleuando. quod ruinam. Nam dicit ad tale
domini per abdum prophetam superbia cordis tui extulit te. exaltatus solium
suum. qui dicit in corde suo. Quis deridet me in terra? Di exaltatus
fueris ut aquila; et si in superbia posueris nido suum. inde deridet ha-
bitus dicit dominus. Non domini spiritualis superbias resistit et graz sua subtrahit
ut dicitur Job 12. pro 27 ver 16. pro 27 ver 16. Quoque non cadent quibus dominus subtrahit
ta graz aduersata; et diabolus ibellit et prosequitur. Ecce sicut tem nos
1o de pro 27 ver 16 endet in manu hostili. Et his satis liquet super patet casu
superbia platorum. Et ut dicitur Bre*moz 37 ca 19* fig superbia faciliter
ruina sequitur. quanto apud se quisque superbo exaltatus. Non id Bre*moz 37 ca 19*
super pro 27 ver 16. Ois cao semper et ron moz 37 ca 19. Iniquorum inquit po-
tentia flori semi quod parat quod nimis carnis gloria dum metet cadit.
dum apud se extollit et tollit: repetito ut cepta sine remittit. Duran-
tia aurarii flatu in altu stipula rapit: sed casu retro ad yma revo-
catur. Ut ad nubila sum attollit: sed repetit in nichil tumescendo
dissipat. Ut ab ifinis nebula descreendo se erigit: sed exortus hanc
solis radius ac si non fuerit abstergit. Ut in herbarum superficie noctur-
ni roris humores aspergit: sed diurni lumen subito calore consumuntur
Et spumose aquarum bulle in thoro pluviis excitatae ab itinmis
certati perduntur: sed eo celestis disrupte deperirent: quo in flatu altius
extenduntur. Eius ex crescere ut appareat: crescendo pacem ne sub-
sistat de iugis igit talis glorie elatione tumetibs in nulla
soliditate duratibs rite per beatum Job 37 ca 16. Fleuunt sunt ad
modicum et non subsistent. Hec ille

Capitulii quinquagesimi septimi Quo superbi licet fois
stantes mias in peccata cadunt

Et ad hunc forsitan videbitur quod hunc determinat de casu
superborum qui est in morte sed non videtur gloriare de spuma-
li patni casu patni qui est aie. Vide enim maxime superbos
nunc quasi per orbem terrae et florere ad quod dicitur pro 27 ver 16. pro non
debet pro 27 ver 16 facie iudicari. sed iustum iudicium pro 27 ver 16 in exteriori
honestate quo vis elat in eo coram deo spiritualiter corrutus: unde fois coram
hoibus per superbia stradit. Et primo quidem pro 27 ver 16 ubi 6o superbi
eleuantur ad modicum et non subsistunt: quod eo ipso quod videri altius cupiunt

E

Quod ois superbia
casu patit et ei
deus resiste

D

Quo superbi oes p-
fit plati ad modi-
cum eleuantur sed cito de-
cidunt et deficiunt

E

F
Quod casus super-
borum principum plati-
torum est per eterna
gloria de transi-
letari

G
Quod casus super-
borum principum plati-
torum est per intemperie
ad transitoria demisi

H
Quo superbi pri-
pue plati foris
ascendendo int' deca-
untur et cadunt

: a vā dei essentia longe p elatiōē fuit. Subsistere etenī nequit: qd ad
eterne essentie soliditate diuidūt at hāc p̄mā riunā tolent: qd
p̄ priuata gloriā i semip̄is cadūt. Et iterū Gre xi mox ca^o
sup i^o Job xii Optiates supplātat. Cū mētē inq̄ regentū iusso
iudicio deus desit: h̄ internū retributioē p̄mū nō requiri
Et i eo supplātat quo fallit: vt pro et̄na gloria de p̄cipiatu
gloriet. Dupplātat iſit optiates. qd dū vā celestia p̄atē patim
premia negligunt: i suis voluptatib̄ hic cadūt. Et ad huc pla-
nius Idē Gre xxxii mox ca^o vñ sup i^o qd de supbis dñs ait
ad bñm iob Eiusdij ca^o xl^o facies eoz de merge i fouēa. Justo
ait iudicio supborū facies dñs i fouēa mergit: quia itētōē
cordis eorū sese ultra hōris erigētē Isa^o dicit^o: Hyma enī ref-
picit: cui facies fouēa attendit. Et bñ de supbris d^o p̄ eorū
facies i fouēa de merge iſit: qd hyma petūt dū supbiedo alti-
za appetūt: et quo magis extollēdo se erigūt: eo magis ru-
endo iſei tendūt. Terrena quippe gloriā q̄rūt: et ifima sūt
qd p̄spiciūt dū supbiedo alta sectant^o. Vn miro ac diuīso
mō res agit^o vt hūiles celū petat dū se ifra deiciūt: et sup-
bi ifima appetat. dū se despiciēdo ceteos quasi i altioribus
extollūt. Isti dū se despiciūt celestib̄ uīgūt: illi dū se eriḡt
a superiorib̄ diuidūt^o at vt ita dixerūt illi se elevates dep-
mit: isti dep̄mētes lenāt. Et bñ de supbientib̄ p̄ psalmistā
d^o hūi hat aut p̄cōres vñ ad trā Cenā qd ifra sūt abi-
entes dū extollendo se erigūt: amissō celo qd aliud qd tēcom-
petūt. Ruīb̄ hor iſi nimis recidisse est: reluctis superiorib̄
hyma q̄fisse Iſi ibi. De hoc casu supborū platoē adhuc lo-
quēs Gre i registro scribēs theoniste soroi ip̄eatois ca^o vi
Pressū i honōe h̄ inq̄ tumultu seculāuū nec orōrū ex cīs mē
ē video: de quib̄ scriptū est. Decicisti eos dū alleuarēt. Ado
dixit. decicisti eos dū alleuati sūt. s^o dū alleuarēt^o: quia priuā quis
qd dū tēpōali honōe suffulu foris vident^o surge: int' cadūt al-
leuatio qd ip̄a ruina est: quia dū gloria falsa s̄būari sūt: a gloriā
vā euacuāt. Hic iterū dicit Descicites p̄ admodū descicet for-
sum quippe ascendēdo deficit: et sese dilatādo euaneat. Hic vñ
delic̄ sit: cū p̄cōres vītā p̄n̄ felicitas comitāt: qd vñ onditur
vt alt̄ sit: mde agit^o vt nō sit. Hic iterū scriptū est. De me
pone illos vt rotā. Nota quippe ex postēiori p̄te attollit: i an-
teriorib̄ cadit. Postēiora aut̄ nob̄ sūt bona p̄n̄is vītē qd relin-
qui^o antēiora vēo sūt bona eterna et p̄manētia ad qd vocamus.

79

Paulo attestate qui ait **Que retro sūt oblit?**: i enī q̄ sūt p̄ora extēdēs est me p̄tor q̄ cū i p̄nti vita p̄serit ut rota p̄nit: quia i antēoribz corruēs: ex postēoribz elevat **Nā cū i hac vita gloz p̄cipit quā reliquit: ab illa cadit q̄ post hāc vēt **Hec Gre? Hic aut Gre?****

p̄mi pastōalium rbi° saul p̄ hūilitatis mētū: i tumē supbia culmē p̄tatis exēerunt **P hūilitatē quippe plati est p̄ supbia regi-**

tus: dñs qui ait **Rōne cū ees p̄nul i oculis tuis? caput te q̄stū i tribubus iste isit? **Daruulū se i suis p̄ oculis videat: si fult?** potēria t̄pali iā se p̄nul nō videbat **Ceterozū nāq̄ q̄parabō se p̄serē: q̄ plus cūctis potēat: maḡnū se p̄ oibz estimabat m̄ro** aut m̄ cū apud se p̄nul apparuit: apud deū apparuit maḡnū **cū vēo apud se maḡnū apparuit: apud deū p̄nū fuit **Hille******

Ecce quō iste saul i rota posit⁹ vñ a postēori et potēria se extulit m̄ de corā deo i antēori facie et r̄spci et ne gloz i nichilū ruūt **Prima ḡ tumētū ex potēria platozū p̄ supbia ruina est demissa intentiō supnā future retributiōis gloz spernē: et s̄blimationis p̄ntis delit̄ delectatiōi dn̄ndi libidine ī hevere**

Capitulū lom⁹ Rūo prelati et oēs supbi p̄ supbiā
cadunt a fidēitate dei cuī vices querūt et gloz sibi usurpat

A Et huic e vīto lapsū alia p̄ supbia plato īmīnes ruina sequit̄: qua p̄zia gloz q̄ritas ab ei cū i p̄nti vues sup p̄st̄m ḡt̄ fūci et fidei integritatē separat̄ **Quia dñ p̄nū se honoēz requirit et appetit: sui dñi gloz: q̄nta teneat̄ sollicitudīe dñx taxat q̄re nō attendit **Depe enī aut Gre? mox x̄m⁹ ca iō i fine sup illo Job 3⁹****

Enī dicit regi apostata noui⁹ p̄ pleriq̄ qui p̄fūt īordiātū sibi metū a s̄bditōs erigūt: et nō tā p̄t dñm q̄ p̄ dñō venēri volūt̄

Et q̄ h̄ tuēntia corda r̄corū s̄btilit̄ dñs p̄fēat: bñ q̄t eos d̄: qui dicit regi apostata **Unusquisq; enī supbi r̄cor toties ad culpa apostofie dilabit⁹: quoties p̄esse hōibz delat̄: et honoēs sui similitudinē letat⁹ Sub quo enī sit nō q̄sideat: et p̄ equalibz q̄unsi nō sit equalis erūt̄ **Apostata q̄ ip̄c et p̄mo angelo apostate similiis efficit⁹** Quia unusquisq; r̄cor quoties i eo p̄ ceteos regit extollit̄: toties p̄ lapsū supbie a sumi r̄coris seruicio sepat̄: et cū equalis sibi s̄bditōs despiciat̄: ei⁹ sup se dñm sub quo oēs ej̄les sūt nō agnoscit **Hille Infidelis etf suo dñō et frādulēt et nūcīt: q̄ gloz q̄ suo est p̄zia dñō sibi attrahē et usurpare conat⁹** Ipi⁹ est enī magnificēta et potēria et gloz nāq̄ victoriū ut h̄r i palibz x̄x̄ Et ip̄i soli debet⁹ gloz i secula seculoꝝ vt**

¶
Quod supbi plati
adit i spūale quā
dā apostofiam

¶
Quod oēs supbi
fur et rapor est
q̄res gloz que
soli deo debetur

h̄r n̄ pat̄ svij*⁹* i^o ad cho x^o et i^o petri m^o **H**ec est enī anglica distributio
qua cantat gloria ī ḡcels deo: et ī tēa p̄x hōib^o bōe voluntatis luce
2° et xix^o **C**ū q^o ip̄i plati sit sp̄cales m̄istri dei ip̄i deberet p̄cipue
afferre dñs gloriaz et honoēz afferre dñs gloriaz nō eius ut h̄r i
ps̄ xii^o **O**ia ī gloriaz dei facietes ut h̄r i ad cho x ut ip̄i soli essa
gloria ī ecta quā regnū ad eph^z **N**ō q^o deberet ip̄i ēē ianis glori
cupidi ut h̄r ad gal v p̄p̄t ianē gloriaz ministrates et sua op̄a
facietes ad phl^z 2° et sibi gloriaz ab hōib^o p̄tētes ut h̄r i ad th̄i^o
Volus enī qui querit gloriaz qui misit illū hic verax est: et ianis
ciat illo est ut h̄r **Joh v** **E**nī soli sibi de gloriaz fuit et nulli
q̄mūcat **V**n ip̄e ait **E**go dñs hoc est nō meū gloriaz mēa alia
nō dabo **I**saiē xii^o **E**t ap̄ts l^o ad thi^o **D**oli ut deo honor et glori
gloria **E**t ideo plati deberet tñferre honoēz dei sui ad ho
mīz mortale sicut fecit et tñmit mardochē ut h̄r hester xii^o
mīto aut magis attrahē et usurpare sibi ip̄is sicut tñmit et
ap̄ts dices ad gal v **M**ichi aut absit gloriari n̄ ī cruce dñs
Dīa p̄dolore sicut dñs de p̄cipib^o indeocū dixit **Joh xii** mī
ti plati et sup̄bi oēs magis diligūt gloriaz hōiz q^o dei **E**t ideo glori
deo et honoēz n̄ offerūt n̄ querūt **S**icut iterū dñs indeocū dixit
Joh v **E**quo potestis vos credē: qui gloriaz ab mīce accipūt. et glo
ria ī a solo deo est nō queris **T**ales q^o apostate sūt et ifideles suo
liates dñm de eo q̄ sibi p̄mū est. f gloria et honoē suo illū sibi p̄for
usurpātes **S**icut de h^o ip̄e dñs q̄nīt **Joh xix** **I**polauerunt ip̄
iquēs me gloria mea **E**t ideo oēs tales plati sup̄bi ifideles sūt
et fures sicut de eis dñs dicit **I**saiē **P**ro p̄p̄es tu ifideles
Capitulu lix^o **E**quod oīs etiā sp̄ualit^o sup̄b^o **I**soen furū
gloria de virtute sua querēs foris intus radit

Non solū vēo extollenib^o se de plati p̄minētia. si es
de quaenāz se vñtute et ī statu hūlioni extollētibus.
casus īmīz sp̄ualis **S**icut enī ait **Ore xxviii** mo^z 2° b **E**nī quis sup̄ se extollit: ip̄o elatiōis sue p̄dare
grauat: et eo se ī infimis mergit: quo ī sup̄bie vñm
pruēs ab eo qui vere ḡcelsus est elongauit: atq̄ inde magis
nīma appetit: vñ se giūctū sūmis estiā uis. sicut p̄ prophetā se
tollenū ait d^o **E**nī pulchrior es: descedē: et doceā: cū ī circū
risis **O**is enī qui se ditatē sue ifirmitatē q̄sideare neq̄lūfūt: si
p̄ elatiōis fastū vñtis sue gloriaz attendit: vñ pulchrior et mī
descendit: q̄ extolleo se de suis meritis inde ad imā intēus
corrūt: vñ se esse gloriissū indicauit **E**nī descedēs cū ī circū

80

cisis dormit: quia i eternā cū pccabns deficit **H**ibi **D**m̄ v̄o eo m̄
huiusmōi casus pcculosi credit: quo int̄ sternes ab hōib⁹ fōis
mēme videt. Ideo sepe pmitte dei iustitia agit: ut int̄ supbia
etā i carnis pccā patent labat. **V**criptū est enī **J**ob x⁹ ca⁹ de ipo
dñipotenti deo. **A**ltenū regū dissoluit: et pccātū sine reges eoz
Qui enī dicūt̄ reges nisi plauetiarū quib⁹ **I**actū xx⁹ dicit̄ ap̄ls pa-
ul⁹. **A**ttendite vobis et vniuerso gregi i quo sp̄s s̄b nos posuit rāse
eccl̄sia dei quā acquisiuit sanguine suo. **Q**uib⁹ ppheta ait p̄ sp̄ n̄.
Et nūc reges itellūsite: erudinim qui iudicatis. **D**z horū dū regū
de ipa pccatis pccnētia i elatiōe mēs attollit: pletūz op̄is de
supbia deserēt̄. hāc i imūdiciā op̄is cade pmitit. **R**egū itaq̄
baltheū dissoluit: q̄n i his qui recte foris alios videbat: ppter
elatiōe culpā castitatis cincfūlū destruit. **C**uid aut̄ ait **O**re⁹
Moz ca⁹ v̄o f̄ i fine accipit̄: nisi pccm̄. **A**icut p̄ salomo⁹
Iniquitates sue capiēt ip̄iu: et funib⁹ pccorū suorū ostringi-
tur. **D**u⁹ v⁹. **E**t iterū p̄ sp̄ crv̄m̄ funes pccorū q̄ circūplgi sūt
me. **E**t q̄ i renib⁹ carnis delictio pccipat̄: district⁹ oſciētiaz
m̄dex: qui regū baltheū dissoluit: fine renes eoz p̄fūgit pcc-
git: quan⁹ dissoluto castitatis cincfulo: s̄b eoz mēbris delicta-
tio pccā dñet̄: vt q̄b i occulto supbia iquimat: q̄ sint detesta-
biles etiā i publico oñdat. **I** **O**re⁹. **P**ot⁹ qd⁹ ior⁹ b̄s. **O**re⁹ xxvi⁹
Moz ca⁹ xi⁹ a. **M**ultis iquit sepe supbia luxurie seminātum
fuit: q̄ dū eos sp̄s quasi i altū ergit: caro i t̄fimis mersit
Hi enī p̄i⁹ secreto eleuāt̄: s̄b postmod̄ publice corruūt: q̄ dū ocul-
is itūescit̄ motib⁹ cordis: ap̄ls cadūt lapsib⁹ corporis. **S**ic sit elan-
ista fūlant retributiōe feriedū: vt q̄ supbiēdo se hōib⁹ p̄ferūt:
luxuriando usq; ad iumētorū similitudiez devoluūt̄. **H**o quippe
cū i honoe ēt̄ no itellūgit̄: q̄parat̄ est iumētis iſipieb̄det s̄tis
factus est illis. **Q**uasi enī i altū sc̄e illos i altū pēna s̄bleua-
neat de quib⁹ paul⁹ ap̄ls rōnis dicebat: q̄ enī q̄ nouisset dñm̄
no sicut dñm̄ florificauerūt aut q̄m̄ egerūt: s̄b euamuerūt i
cogitationib⁹ suis. **Q**uō aut̄ i iumētorū aut plusq; iumētōz
voluptate cecidēnt̄: s̄b didit dñs dices. **T**radidit illos deit̄ i desideria
carnis eoz i imūdiciā. **E**cce caro mersit quos supbia sc̄a eleu-
uit: atq; inde s̄b se p̄strati sūt: vñ sup̄ se ire videbat̄. **H**ec ibi
Estis iā liquido p̄ sp̄ frequēt̄ diabol⁹ post̄ semel int̄ per-
supbia hōis sp̄m̄ cepit: mox se ad corruptiōe carnis exte-
dit. **E**t i ipsis hoc p̄mis hōib⁹ t̄enḡ m̄ māfeste cognoscim⁹:
q̄ dū p̄etrata supbia p̄deda mēbra cōtegūt̄ indicauerūt̄.

80

Ruod sepe hōsp̄
supbia cordis p̄mit-
tit̄ cade i viae ca-
nis

Ruod plati dirū-
tne reges sp̄iales

80

Ruō p̄t̄ supbia
sue aliq̄ i cadūt̄
i passiōes iſino-
minie

Propter etiam electi sunt superbia repromedata et humiliatae suadent in alij via carnis adere quibus permittuntur.

Et post apud semipos int' arrupe alta conati sunt; et carne foas erubescenda perulerunt. Hec autem pstratio superbie et via luxurie admira da min' ex diuina iusticia apud reprobos cernit: si quod etiam electi perpetuum et ad culmen spiritualium do noscum assupiti diuine misericordie dispensatione ob remedium superbia metis et humilitate quam uadat cadere nonnulli et via corporalia sinant attente pesset. Non nulli enim autem quoniam xxviii' mox cap' xiiii' e' p accepta dona beatitudini p ipsam gratias bonorum opum et superbie virtutum cadunt: sed quo tamen reciderunt non ignorant agnoscuntur. Unde quod eos hostis antiquis quia ita ita dicitur etiam extra seruus permittit: ut qui in cogitatione elati sunt p carnis luxuriam psterantur. Scimus enim quod aliqui min' est in corruptione corporis cadere: p cogitatione inacti ex deliberaata elatione peccant. Sed quod mihi turpis superbia creditur: nunquam vitatus luxuria vero eo mali glorie erubescunt hoeres: quod sit oes turpe nouerunt. Num fit nonnulli ut nonnulli p superbia et luxuria corruentes ex apto casu malum culpe latentes erubescant? et tunc etiam maiora corrifant: cum pstratio et nimis grauius offenduntur. Neos enim se in multa miseria spirantur: quod se liberos in grauora crediderunt. Nam quod dispensatione domini luxurias nonnulli: diabolus de culpa ad culpam trahit: et dum plus percutit: inde eum pcepit amittere atque unde viceesse cernit: inde superatur. Int' que considerare libet: nesciunt tristis sanguinem quanto densius fauore nos gloriantur. Ecce qui de beatitate se extollit: p vicinum ad humiliatem reddit. Qui vero accepit beatitudinem extollit: non statim sed ut ita dictum medicamento vulnerat. Quod est enim beat' nisi mediciamentum: et quod est virtus nisi vulnerum? Quia ergo nos de medicamento vulnerum facimus: facit ille de vulnera medicamentum: ut quod venientem: vicio curemurus. Neos namque beatitudinem dona ita quecumque pfectum: viceo ille vicerum illecebras assunt et arce beatitudinem: et salutem suam pfectum ut suet: ut qui humiliatem corruentes fuscimur: ei sat te cadentes hereamur. Hoc ille Ecce quod in multis familiariter pfecture tumor superbie: causam prestat et preparat viceo ruine. Capitulum sextum. Quod planum ex securitate disponit ad faciliter cadendum in peccata.

Recordum
Sicut nunc
Quod sicut nunc

Contra etiam alterum platiue constitutos ad facilitatem lapsus disponens est securitas operationis. Nichil enim magis periculoso est periculo constitutio: quam pericula non aduertere. et ita esse securum quasi non sit ullum modo timendum. Dicunt enim ad oes bonum utramque salutare

81

hil tui et meū
est q̄ nere ita nu-
hil periculoso est
securitate

¶

Quod demones
iterū cessat temptare
ut post possunt sup-
plantare securos

¶

Quod sc̄ p̄t p̄culū
securitatis magis
hement p̄spēq̄ ad-
uersa temptamēta

¶

Quod plati adulato-
res v̄dūt securū
et ad pac̄ p̄clūtū

¶

Quo adulatores p̄-
latū securū sedu-
cunt et cecant

qui est ūtiū sapie ut h̄r. Dū p̄mo odies malū eorūdū vñ p̄ quē
oīs declat malo eorūdū xv° p̄mo modestie x̄n° sc̄ie religiositas &
corona sapie expellēs p̄tm̄. sine quo nō p̄t h̄o iustificā. Et i' quo
nichil est melius eiusdī x̄m° Sic e regioē secūtas pessū et q̄
hoīz a timoē et sollicitudine evanescat: et expositū sine tutela oīb̄
malus p̄st̄at sicut dī Judicū x̄v° de viris lais. q̄ exploratoēs
filiorū dan īveniēt eos habitates securos abq; ullo timoē. qui
etos nullo eos p̄t̄ resistēt. vñ et ab eiusdī filiis dan ext̄minati
sūt: nullo p̄t̄ ferēte p̄sidū. Nō q̄ bonū est timore dū nō cē
apud nos ut h̄r. Ieremie 2° Quod vñq; sc̄issimi viri valde timue-
rūt. Sc̄iebat enī securitati hoīz dēones maxīe m̄fidū. Et iuxta
qd̄ scribit Gre 7° in mox xix° a sepe ab ip̄o temptationū certamine
callide discedē nō ut illate malicie sine p̄beat: sed ut corda fide-
lū q̄ p̄ quietē vñde secūta potuerūt repēte redēutes facilī. Topia-
ti irrūpat. ut q̄s timoīs sollicitudo circūspectioīs miro tuto-
sūt: secūtans ignauia ad oīs mali ūtiū accessibiles v̄dūt. De-
dīne q̄ ūra se ordīatioīs occulta sp̄ disposūtū suspīci sicut di-
cit Gre 7° viii mox ca 7m° ī sine sc̄i viri de secūtate timidi p̄lī
prospēr p̄t̄m̄sc̄t. temptā appetūt flagellū q̄cupisc̄t: q̄t̄m̄ in-
cūtē mēt̄ met̄ et dolor erudit̄: ne ī hac peregrinatioīs via hos-
te ex iſidōs erūpēte sua cā deterr̄ secūtā sternat. H̄c p̄t̄ta aut̄
Oba me dñe et iupta me. H̄c iterū dicit. Ego ī flagella p̄m̄
sum. Ille H̄c aut̄ secūtate lapsū sp̄ et deceptioī p̄clūtū. fre-
quēt̄ ī cordib̄ platorū fauōes ḡneant et sonet adulatioēs vñdi-
torū. Cui s̄m̄ Gre 7° xvi mox ca 7m° b̄ dū ad vñ cūcta q̄ plaz-
cūnt offerūt: et que mādant̄ ad eff̄m̄ obediet̄ et nō p̄duant̄:
dūfīqua si qua bñ sūt ḡesta memorātes laudib̄ efferūt. male
aut̄ festis silencio pressis nulla auctoritate p̄dūt et nōm̄q;
enā laudat qd̄ obiurq; debuerūt: his seduct̄ aīm̄ s̄up̄ se
attollit̄. Et dū null̄ q̄ facit mala iſrepādo om̄ēorat: bona
putat ēc̄ oīa que laudādo fallēs adulatio palpat. Cūq; a n̄tto
rep̄hensio īmēo enā fōis fauōe cūtūdat̄ honōe colit̄ obsequio
veneāt̄: frequēt̄ int̄ veitāte p̄nit̄ et timoē vacuat̄ atq; oblītus
sūt ī vocē se adulantiū sp̄q̄it̄: talēz se credit quālē fōis audīt̄:
nō quale int̄ discernere debuit. Ex qua enā illūsioē sequit̄ v̄t-
dū cūcta put̄ audīt̄ r̄c̄ se gr̄at̄ ac̄f̄: de null̄ se etiā cre-
dat̄ debē rep̄hensione ūtēre. Vñ enī timoē q̄c̄ip̄z̄: si dīma
q̄ p̄t̄endit laude et p̄mo digna illūsus putet̄. Pā dū a n̄tto
illi p̄fīonis aliq; vñq̄ iſerit̄: p̄ft̄a putat̄ et sana cūcta que

coffitare² Illos quos amicos sibi et venires iudicat: quorum filii
lingua dū laudes et pietatis tribunt: insidiari sibi posse aut adua-
fari aliquid nūme credit dū q̄ cūcta circa se pacific foret suspi-
cat² ēē dissipata: et inuersa q̄ esse laude digna: sit nōūs ut
p̄m exteroz secutatē liz falsa etiā iterū sine timore exercita reso-
lut² q̄d nauis torpeat et tāto cūq̄ q̄nto minō trepid² i vāna nōne sue
pēcula ruat. Di enī oī nos circūspectioē qua possim² obſuare
ad huc tñ i vias varias culpas cotidie cadim² sicut scripū q̄
Dū 29° Septies in die cadit iustus et resurg² Pēndū tūc de eo sp̄
randū est: qui adulantū blandiū seduct² et i p̄prio statu
p̄minetis ostent² nulla sibi cautela ab insidiatiū laqueis et sā-
dalib² p̄uidz dū quasi obdor mīstes i medio tūmōrū ex securitate
negligent² torpet. Certe uēſicā de se qui huīusmōrū sūt tēnū
p̄m Gre² pastoalū cā zī a p̄ dū sic a circūspectioē follicitatē
cor eoz destituit²: vulnerib² apertur Hostis enī callid² tāto liber,
pectus p̄cutit: q̄nto nudū a p̄uidētē lumine dephendit.

Capitulū sexaq̄ esimū primū Pēnō p̄elati p̄ter ad-
ulationes ex supbia se tradūt nū mīs occūpatōib² q̄b² offīnū

C Ed accidit prothdolor talib² p̄cipue i platiue cu-
ra ostens. q̄ q̄nto se bñ dispone oīa foīs ab adu-
lantibus p̄dīis audiūt: tanto audiūt uītan fauē
laudis totos se p̄uidēdis rebus exterius tradūt q̄n
q̄sequēt sepe enīt p̄ q̄ totā suā intentioē rebus foīs
p̄curādis immoderatiū iplicit: ubi mīt corrūat ut quib² culparū iacu-
lis trāſfigant ignorat Tanto enī sepe pluēs int² culparū ma-
culas et aūe vulnērā insensibilitē liz ḡtrahit: q̄nto vīctilant² et ut si-
bi videt² irreprensibiliū p̄uidēdis foīs rebus ton̄ insistit Dū et bñ
i p̄sona vñtūrū talū salomo Dū 29° x̄mīs loquit² dūes Verbera-
uerūt me s̄ nō dolui trāperūt me et ego nō sensi Quando
enīt labo et vīna rūſū repeiām H̄es ait Gre² ubi 6² a cura
sue sollicit udīs dormīs v̄beat² et nō dolet: quā sicut imīnē
mala nō p̄spicit: sic neq̄ que p̄etrāment agnoscit Trahit² et ne
quāq̄ sentit: q̄ p̄ illecebras vīcioē dūcīt: n̄ tñ ad sui custodia
suscitat² Pēne quid² vīgilāe optat ut rūſū vīna appetat regel-
at: q̄ quānis sopno torpois a sui custodia p̄mit² vīgilāe tñ
ad seculi curas nitit² ut sp̄ voluptatib² debret² ut cū ad illud
dormiat i quo sollert² vīgilāe debucat: ad illud vīgilāe app-
tit ad qd² dormire laudabilit² potuisset H̄ic i eisdī p̄ublīo su-
peius scriptū est Et eis quasi dormīs i medio mari: et quāq̄

Duod diabolus
isivat secutatē
nre tāq̄ dormien-
tib² nob et tārcu-
spectis

Drd² occupatio
Enītū facit ho-
mīz insensibile

E Rd² p̄auī hoīe
dormīt ubi vī-
gīlāe deberet et
erouerso

102

Sopitus gubernator amissis clavis In medio enim mari dormit. quā t-
hius mūdi temptationib⁹ positus puidere mot⁹ irruētū vīctorū
quasi timinētes vndarū cumulos negligit. Et quasi clavis gubernator
amittit: qm̄ mēs ad regēda nauē corporis studiū sollicitudi-
nis p̄dit. Clavis quippe ī mā amittere est intentioꝝ p̄uidā m̄t p̄d-
las hius seculi nō tenet. Ille vbi v̄o amissis clavis et doam-
ente rōre ī medīo tēpestatib⁹ nauis agit: quid restat nisi ut
illā h̄t mde rotatā aut fluctuū vorago absorbeat aut carib-
dis elidat aut silla grifat aut crudelis pirata ī p̄dā accipiat
aut opta desup laberib⁹ pluuiis. sine enā negligēta sentia replete
deorsū paulatī īfluentib⁹ vndis demū ī p̄fundū s̄mersa
depereat. Sic est oīs qui m̄t p̄cellas curarū lenocināte blāde
ptatis delictiōe negligēntia pressus et securitate sōpīdū a sui
puidentia tenete desituit. p̄ vñias nāt̄ est occasiōes ad diūsos
passim p̄tōrū lapsus sui nescius sp̄ellat. Vir qđ est plato
p̄st̄im. rātis pēculiis de quib⁹ dēm̄ est sūj̄ ne ressaie exposito
hac pessima int̄ securitate ex adulatiū sibi et obsequētiū decep-
tiōe deterius: qua sit vt eo facilius adūmī volūtate ī oē malum
sp̄cipitetur īferius. quo ex tēp̄nō fūoē male laudatiū quasi qui nō
habeat nāt̄ timē ī p̄tāle sup̄ē ex delictiōe retineret. Nullus enim
nūm̄ est qui n̄s̄ tot⁹ terus fucit mde nō p̄t et sp̄ sibi ē de p̄teito
ad huc qđo timeat: et de futuro sp̄ sibi īmīnere ex rōe m̄t sp̄cūlī
vñ meito ex pauq̄stat. Quia p̄t̄ vñs q̄re scribes q̄retoꝝ cubitū
larie angustie vt h̄t ī ca⁹ registra ta⁹ alij⁹ a Secura aut de p̄te
p̄t̄is tuis fieri nō debes: nisi cū iā ī die vīte tue ultio plangere
etiā p̄t̄ mūme valebis. Ne dies quousq; vīiat sp̄ suspecta
sp̄ trepida metuere calpas debes: atq; eas quotidianis flebilis laude
Ferte paul⁹ ap̄ts iā ad celū ascendēat ī paradisiq; duc-
tus fucat archana v̄ba audient q̄ loqui hōi nō licet et m̄
ad huc trepidus dicebat. Casuq; coepus meū et suututis b̄-
icio: ne forte alij⁹ predicās: ip̄e rep̄bus officiar. Ad huc timet
qui iā ad celū dicit: et iā nō timē vult q̄ ad huc ī terra rō-
uersatur. Pende dulcissima filia: q̄ mat̄ negligēntie de solz
esse securitas. Vir qđ illā ī hac vīta nō debes sperare: p̄ quā
negligēntior redens Scriptū quippe est sp̄ p̄uoz̄ 28⁹. Vñs hōi
qui sp̄ est pauid⁹: qui v̄oē mēns est dñe coruert ī malū. Et
cursus scriptū est. f̄ p̄s̄ 2⁹. Veruite dño ī timoꝝ: et crudelie ei cū
tremoꝝ. In paucō qđ hñi vīte tpe mētē vñs nāt̄ est ut timoꝝ
tenent: quatin⁹ p̄ securitatis fāndū sine fine postmod̄ exultat

F
*Quid vir est ali-
quid plato securi-
tate deterius*

H
*Quod p̄tūnū s̄c
nūḡ deb̄ hō velle ee
securis sp̄ pauid⁹*

Hoc quod pmihi
mūr temptā et tri-
bulā ne securi-
tatem
eleuenitur

Hoc sepe p negligē-
tā securi spiri-
tualit p petm
necant

Hoc sepe virt
p supbia sit hoi
causa casus et p
dihis

Hoc appetitus
væ cloie est qd
fornicatio spualis

Hec ibi. Et ad hanc tā necessarie trepidationis sollicitudines qd mala
secuitate nobis inveniendā. debet nos sepe ut turbulā ut etiā ab
hoste t pnti temptā pmittit. **E**cce sūm Gre uñ mox cū vñ
b sup i° job vi. Soluat manū suā et suu idat me cū seruos no-
at de virtutū affluētia elatos. repēsin' ut flagelli dolor tot
firmitatis temptatio p̄cunt: p̄tin' ab status suu vñcice mēis no-
elato sumisa cadit: ut de semipā nū uideat: si firmitatis
sue ictu p̄strata manu lenāus querat. **H**ic ille dat enī op̄s p
multis sepe magnitudo vñtūs occasio p̄dinois fuit: ut cū d
q̄didentia viriū torditate securi sūt: tōpūate p negligētā mo-
derentur. **D**icit de hoc est figura t isboseth n̄ regū f̄. **H**ic cū cū
sup strati suu dormaret i meridie. et ostia dom⁹ sūt ob dormi-
set: a latronib⁹ iterat⁹ est. **I**sboseth rex tūc spualis i meridie
domit qñ vñciūs qñ p̄cipue p̄lari i sp̄le doce p̄tans aut
fullore vñtūs ex secuitate p ieraria resolut⁹ q̄ sibi ex oculo
mala p̄tū imineat nō attendit. **E**n obdormiscente ostiariū
domus sue a latronib⁹ i m̄q̄ne iterat⁹: quia sopita p negligē-
tā timois sollicitudinē a demōib⁹ p̄tū p̄petratio et p̄cipue
luxurie delatōe necat. **N**epe enī sūm Gre t pastoalū cū p̄t
vñtū b virt⁹ cū vñtū renuit⁹ quadā delatōe eius sibim⁹ qñ
blanditur: sitq; vt enī bñ agētis mēs metū sue circūspetōis
abiciat: atq; i sui q̄didentia secura requiescat. **E**ni tā torpēt seducta
callidus oē qd bñ gessit enumēat: eis quasi p̄cētē p̄pōlente t tu
mōe cogitatōis exultat. **V**n agit⁹ ut an iudicis oculos fouea mētis
sit memora vñtūs: quia reminisēdo q̄ gessit. du se apud se erigit:
pud hūilitatis auctorē cadit. **H**ic sūb ihrlm sp̄e vñtū supbiēs nā te-
pbat cū d̄ f̄ ezechiel xvi. **P**stā eis i decoe mō. quē posuerā sup it
dicit dñs: et lñs fiducia i pulchritudinē tua formata es. In nomine
tuo fiducia quippe sue pulchritudinis qñ attollit⁹: cū de vñtū
tū mētis leta apud se secuitate gloriat⁹. **P** p̄ hanc eand⁹ fiducia
ad fornicatioē dicit⁹: q̄ dñ interceptā mētē cogitatōis sue deri-
piūt: hanc malitii spūs p̄ inimicā vicia seducedo coerūpūt
Anotando vñtū est q̄ d̄ fornicata es i noīe tuo: q̄ cū r̄spām mētis
supri r̄coris descit: laude p̄tin⁹ priuata queit: et sibi arrogat⁹
incipit oē bonū qd ut larcitōis p̄comō suūret accepit⁹: opinio-
nis sue gloriās dilitiae desideat: satagit ut admirabilis cūtis
notescat. In suo cō noīe fornicat⁹: q̄ legalis thori qñubū dese-
rēs: corruptoi spiritui t laudis appetitu sūsternit⁹. **H** Gregor⁹
Capitulū xvn. **E**xuod vñtū possibile est — — —

83

I alto platue diu posse stae sine casu peccari

He his tribus iā pmissis taliis suis solo posse colligi
quō p̄het tria platue frequet̄ ad herētia hō ex lassus
facilitate disposit̄ ī eiusd̄ platue celsitudine ad peccati-
tione mūnīoꝝ Ita ut frequet̄ de ī platuā solita-
tis vēſitū videat̄ Illud lucam poete ī pmo de fustis
In iuda fatorū series sumiss negatū est Itaē diu nimio etraues
se pōne lapsus In se magna vniū letis hūc nūme rebus Erq-
tendi posuere modū Quāq̄ aut̄ hec p̄tatis ruina ertē sepe ī fa-
cie aut̄ rebus nō appareat̄ m̄tē tñ iudei est de q̄ corda magis
q̄ que foīs sūt p̄esat̄ orā quo et̄ qui ext̄is̄c̄ bñ stae videt̄ q̄ in-
uit̄ corruat̄ qui ex v̄tute aut̄ p̄tate p̄cessa ī ipa etiā sola cogi-
tatioē itumescit Et sepe qui p̄est bñ se agere et sine rep̄hensio-
ne illa existat̄ quib⁹ tñ q̄t̄ se valde irā sup̄ne ī dignatiois u-
rit̄ Hā ut aut̄ Grē p̄m̄ pastoalū & Acq̄b̄ peccare se eze-
chias credidit̄ cū veniētib⁹ ad se alienigenis cellas aromatū
ōndit̄ q̄ ī dāpnatioē p̄lis securiū ex eo irā īdicis p̄tulit̄ qd̄
se fac̄ licet̄ estiāuit̄ Et s̄b̄ dit̄ ibi Grē de occulto casu mēhs
Sepe inquīc̄ dū nitta suspectū dūq̄ acti p̄nt̄ q̄ s̄b̄diti q̄ acta
sūt̄ amurēt̄ ī cogitatōe se aūm̄ eleuat̄ et plene ī se irā īdi-
cis p̄uocat̄ q̄ uis p̄ t̄iqua foīs opa nō erūpat̄ Intus quippe est
qui īdicat̄ m̄t̄ qd̄ īdicat̄ Cū q̄ ī corda det̄quim̄ latet̄ hōis
qd̄ apud nos agfin̄ q̄ tñ ipo īdice teste peccam̄ Vñ ret̄ habi-
lonie de quo s̄ h̄r dan m̄ successu sue p̄tāns eleuat̄ dū magna
se fecisse et̄ rūdet̄ tūt̄ tū ī cogitatōe se p̄ferēs apud se tacit̄ dixit̄
Rōne her babilon magna quā ego edificau ī domū r̄f̄ni et̄ m̄
robore fortitudinis mee et̄ ī efforā det̄dis meī Cūa tñ tacite
elanois voce occult̄ iudei nō tacite audiuit̄ q̄ h̄c p̄tin̄ feri-
do rep̄hendit̄ Vñ et̄ ī irrationalib⁹ quippe hūc aūl̄ v̄tit̄ ab hū-
na societate separauit̄ agri besnis mutata mēte giūxit̄ vt̄ dis-
tricto videlic̄ inst̄o iudicio hō esse p̄det̄ qui magnū se vlt̄m̄
hōies estimasset Her utaq̄ p̄ferētes nō p̄tate rep̄hēdī q̄ ab ap-
petitu illī cordis īfirmitatē mūnīm̄ H̄c ille locus enī sup̄eōe
et̄ si timeat̄ vt̄ decet̄ in decet̄ tñ appetit̄ aut̄ bñ Auct̄us Et no-
solū ī decet̄ verigenā p̄culose p̄st̄ ab ip̄stis Enāpp̄t̄ aut̄ Grē
p̄m̄ pastoalū m̄ ī sollert̄ se vnuquisq̄ metiat̄ ne locū regi-
mīnīs assumere audeat̄ si ī se adhuc viciū r̄f̄nat̄ ne is quē
crimē dep̄uat̄ p̄m̄ intercessor fieri appetat̄ pro culpis alto-
ru Cūa sicut̄ id̄ ait̄ vbi 6° co. 9° Cūi curā populi susi-

Quod sepe ī m̄t-
bis plau peccat q̄
tñ idnorat̄ p̄ sup-
bia ī tñā cōfūtatiois

Quod ip̄stī plau-
ta appetere aut̄ m̄
illā se īferere nō
modo debent

P
Quae sunt q̄ regnā-
tur i eo qui alijs p-
esse debet

ſeruit: quasi ad eſtrū medicus veit. **D**i q̄ adhuc ī eius ope paſſioē
viuit: qua pſuuptioē prouidū medici pteat: qui ī ſarie vuln̄ poerat
Debet q̄ hō ſe an cure acceptioē diligent̄ examinae. an poſſit in
ſe tuenē que i vīore aliorū eſt nāc exiſt̄. **H**oc eſt f̄m̄ **Ore** vbi būp̄
cā jo ſi cūcū carnis paſſioē moeſes iā ſpūalit̄ viuit: ſi pteat mu-
di poſpoit̄ ſi nulla aduersa pteat: ſi ſola mēna deſideat. **D**i eius
intentioni bñ q̄ fr̄ues nec oīno p̄ iherabilitate corp̄ nec valde p̄ glu-
matia repugnat. **D**i ad aliena capieda no deducit̄. ſi p̄pria laſſ
q̄t̄. **D**i p̄ pteat vīſea vīſea cīn̄ ad iſt̄ noſt̄endit̄ ſlectit̄. ſi
nūq̄ plus decet iſt̄ noſt̄es ab arce rītitudinis iſclinat̄. **D**i nulla illi-
cita pteat: ſi p̄petrata ab alijs ut pteia deplorat̄. **D**i ex affectu
cordis aliena iſfirmati pteat̄: ſicq̄ i boī ſprimi ſicut i ſuſp̄
fectibus letatur. **D**i ita ſe imitabile alijs i cūctis q̄ agit iſſuunt:
ut mī eos no habeat qd ſalte de traſactis erubefat. **D**i ſic ſtudet̄
vnuere: ut ſprimorū corda arēcia doctriē valent flueſt̄ iſſigā.
Di orōnis vſu et expeimēto iā didicit̄: p̄ optine a dño que popf̄
cēt̄ poſſit̄. **D**i p̄ eff̄c̄ voce ei iā quaſi ſpecialit̄ dicit̄: adhuc lo-
quēte te dicā ecce aſſū. **D**i enī fortasse quis vniat̄. ut pſe ad in-
tercedend̄ nos apud potēte queptā virū qui ſibi irat̄ nobis
veo i cognit̄ ē ducat̄. **P**tin̄ reſpođem̄. **A**d intercedend̄ venire
no poſſum̄: quia familiaritatis eius noticia no habem̄. **D**i ſi
hō apud hoīz de q̄ nūme pſuūt̄ fieri intercessor erubefat̄: q̄
mēte apud deū intercessioē locū p̄ populo arripit̄: qui fami-
liare ſe eius fr̄e eſſe p̄ vite meita neſat̄. Aut ab eo quo vēla
alijs poſtulat̄: qui utrū ſibi ſit placat̄ iſnorat̄. **C**uia i re-
eſt̄ adhuc ſollitū formidađū? ne qui placat̄ irā poſſe credit̄:
hāt̄ ipaz ex p̄prio reatu mereat̄. **E**ucti enī liquide nouimus.
q̄ cu iſ qui diſpliz ad intercedend̄ mittit̄: wan aīm̄ ad det-
riora pnuocat̄. **H**er̄ **E**cce iſta ſūt̄ q̄ ad dignā ſui exi-
tioē platiua poſtulat̄. **H**er̄ ſi adesse ſibi et p̄inde ſme ſui deti-
mēto p̄delle poſſe alijs iſ ſideat̄: pteat̄ vñq̄ ſi vocat̄ ad
regimē abſy iſteruētu affect̄ ſui et coopeatiōis no aſſedat̄.
Talis enī f̄m̄ **Ore** p̄mi paſtoalū i ſi culmē rectiminiſ ſu-
ſtip̄e renumit̄: ipa ſibi plerūq̄ dona adimut̄: q̄ no pro ſe tñp̄
modo ſi enā pro alijs accepit̄. **C**uia cu ſua et aliorū enā
lucra cogitat̄: ipaz ſe que priuata hr̄e appetit̄ boī ſpriuat̄.
Hic petro dño ait̄ Petre amas me i. **E**nī cu ſe amāe p̄t̄in̄
reſpođiſſ audiuuit̄. **D**i diligis me: paſte ones meas. **S**i ergo
dilictionis eſt testimoniu cura paſtoalis: quisquis v̄tutibus

04

prefē dei rēnuit pascere: pastoēs sū mū quāc² nō amāc h̄ ibi
Capitulū sexagesimū tertiu **Q**uod hūilitas i su-
ga p̄elature landabiliſ est si ptinax non est

B
Ontingit aut̄ nōnūq̄ platura refugere aliq̄ ex ni-
mua sui deiectione i cōfatioē p̄p̄uari cui nimū inīte-
tes vocatione diuinit̄ iſpiate ptinaci resistunt

Dicit de quibusdā p̄mi pastoalii 6° **O**re dicit q̄ sūt

nōnulli qui ex sola hūilitate refugiunt ne eis quib⁹

se ip̄aēs estiant p̄ferat **Q**uoē p̄fō hūilitas si ceteris quoq̄

vtutib⁹ cingit⁹ tūt an dei oculos vēa est cū ad respuēdū

hot qd⁹ ſcire vilit̄ p̄cipit ptinax nō et **P**ro⁹ enī vē est hūilio qui

ſup̄ni nut⁹ arbitriū vt debet p̄fesse intelligit: et m̄ p̄fesse q̄tēpnit h̄ ibi

Apud aliq̄ h̄ nimū ptinax fuſa cure pastoalis et ex eo quod

quietē p̄p̄ia et secretū amate ſolitudinis ad vſū ille ſpeculatioē

pfectui m̄tioē iordiato iudicio mētis anponit **D**e qualib⁹ iterū

dicit **O**re vbi 6° ca⁹ 1° **V**nt nōnulli qui criminia vtutū dona p̄ci-

pūt: et pro exercitando t̄ ceteroē magis muneib⁹ exaltantur:

qui ſtudio caritatis mādi. abſinētē robore validi doctriē dapi⁹

refecti pacie locūnūmitate hūiles. auctoritatis fortitudine erecti.

pietatis grā benig⁹. iuſticie ſenectate districti **E**t h̄i hūiſmōi

munerib⁹ ditati. nōnū dū ſolius q̄tēplatioē ſtudis tardescut:

parere utilitati p̄moem i p̄dicatioē refugiunt: ſcretū q̄ enī

diligunt: ſecessū ſpeculatioē petūt **D**e quo ſi diſtriicto iudicent

q̄ tantus p̄culdubio rei ſūt: q̄n tis veientes ad publicū p̄deſſe

potuerūt **Q**ua enī mēte is q̄ p̄m̄as p̄futur⁹ enutescat. utili-

tan p̄imorū ſcretū p̄p̄it ſūt: q̄n ip̄e p̄cō ſām̄ vniſeruit ut

mitis p̄deſſet de ſimū p̄cō eſt eſſus et ad publicū nām **H**erib⁹

Qua p̄p̄t qui ſe talib⁹ vtutib⁹ p̄nūſis a deo p̄uetū et diſatūm

iſtelligit ſicut iñ **O**re aut vbi 6° ca⁹ 6° diuimus diſpoſitionib⁹

ſbdit⁹ q̄z a vno obſtaclois alien⁹. cū ſibi regimunis culmē

ip̄eāt⁹ vt alio enā proſit et ex coede debz fuſe: et tūt obedie-

Aī ſm̄ eñd **O**retoē 3⁹ mox ca⁹ x̄n e qua obia i p̄p̄eis nū-

hil de ſe dī h̄rē cū hui⁹ mūdi ſucessus ſcipit: cū locus ſu-

perior ſpeāt⁹ is qui ad p̄cipiēda h̄c obedit. obie ſibi vtutē enatrat:

ſi ad h̄ enā ex p̄p̄io deſideio anhelat **P**ro⁹ ſe ſub obia dirigifit: q̄ ad p̄-

cienda hui⁹ vite p̄p̄eā libidini p̄m̄e abuiois ſuit **V**n qui obie pal-

mā veāt̄ nitit̄ apphendē: ad platiū p̄p̄eioz nullo admixto deſideio

ex ſola debet iuſſione militac **I**n ille **T**Qui veo has p̄missas vtu-

tes i ſe nō intelligit: et adhuc mſup vicioē iſirma ſentit. caueſus

De q̄t amāt̄ que-
tēp̄ia i fuſa pla-
ture ſup̄ia ſalutē
fraternā

Quod obia i p̄ſ-
p̄eis nichil de ſe
debet habere

W
Quod ip̄ſi tutius
declinat ſe platiū

Si se aliorū regimini subtrahit q̄mittit. Verū est cū q̄ usq;as quā
renti dñō quē muteret et cui p̄dicationis officiū ḡmē daret: vtero
obtulit dīcēs Ecce ego: mutte me ut habeat̄ ysiae vi^o. Sed hoc ad
prīmō uilitatē tāt̄ p̄pheta nāqāz appetit nisi ut ibi h̄r p̄fī
se p̄mis p̄ altāis calculū purgatū diuinit̄ vidit. Ne q̄ aut̄ s̄c̄
p̄mi pastoalū vi^o ca^o nō purgat̄ adire quisq; ministra et re
quā sacra qui his ipar est andeat̄: et p̄ occupatā culmine
ducātū suscipiat p̄dīcōis. Quia itaq; valde difficile est: purga
tū se q̄libz posse q̄g nosc̄: tūn̄ est regimini locū et p̄dicā
niis officiū hūlī declināt̄. H̄c monses f^m Gre^o xxxv mox
ca^o x̄m^o cū i^o dīsto ones p̄scerz. dñō p̄ actū i^o igne loquēt̄ vocat̄
et ut eripēde oīm israhelitārū mīlitidū p̄sset. H̄z qui apud
se mēte hūlī extitit. oblatā p̄tin^o tāt̄ regiminiis glōriæ expan
mox ad isfirmitatis patrocinū recurrit dīcēs. Obsecro dñē nō
sū eloquēs: ab h̄eī enī et nudus tertius ex quo cepisti loqui ad fūn̄
tardioris et ipeditioris līgue factus sū. Et se postposito aliū deposit
dīcēs. H̄t̄t̄ quē missurus es. Ecce cū auctōe līgue loquit̄: et ne tam
regiminiis p̄tāt̄ suscipiat elīgu se ēē causat̄. H̄c gre^o H̄c oēs se
ve post illū sāt̄ p̄tāt̄ p̄minetā et regimis culmē declinauerūt̄
et fugerūt̄. H̄z enā hoc i^o maximis et sc̄issimis viris noui testi
mēti Grecois. m̄n̄o. Ambrosio. Augustino. merito amonio. ysac p̄p̄
mūcio. et m̄t̄ mīlis alios. qui p̄curula platiū veraci agnoverūt̄
Et quorū ex^o quis p̄cipites colligat̄. cū q̄nta culpa et appetitu
p̄rio f^m Gre^o; pastoalū; s̄. ceteis p̄ferri ip̄i nō metnat̄: si sancti
viri dīcatū plebū deo etiā iubēte timuerūt̄. Mōnes et alij q̄
plūes swadēte dñō trepidariūt̄: et isfirm^o quis ut on^o honoīs
p̄cipiat abhēlat̄. Et qui ad casū valde uiget̄ ex ḡmē: humi
rū libent̄ opp̄mēd̄ p̄dēibz submittit alienis: q̄ egit ferre non
valeat: et auget qd̄ portet. Ne q̄ id aut̄ ubi sup̄ ca^o i^o ipseri quis
quis culmē arripē regiminiis andeat̄: et qui i^o plāis stante
tv tubat̄: i^o p̄cipino pedē ponat̄. H̄c f^m endi ibi ca^o 3° p̄ie in
cōbus phibet dīcēs. Nolite plūes m̄ftri fieri fr̄s mei. H̄c ip̄e
dei hominū mediatoe regnū p̄cipē vitauit i^o terris: qui sig
norū quoq; sp̄nū sc̄iāz sensuq; trāscendēs an secula regnū
i celis. Scriptū quippe est. Venerūt̄ ut raperet̄ ell̄ et q̄st̄ut̄
ret̄ s̄bi regē: quo cognito ih̄s fugit et abscondit se. Quis enim
p̄cipari h̄obz tā sine culpa potuissz: p̄ is q̄ hos numirū re
feret q̄s ip̄e creueat̄. H̄z quia idcirco i^o carne veneat̄. It̄ nō
solū nos p̄ passioēz redimerz. verū enā p̄ q̄satioēz doceant̄.

Ruō omnes sū
platūis fugerūt̄

A
Em temeariū
sit ad platūaz an
helae of s̄c̄re gre

H
Ruō x̄p̄s docuit
ex^o suo nos plā
tura fuctere

⁸⁵ se sequētibus ḡb̄s rex fieri noluit: ad crucis v̄o patibulum
sponte queit: oblata gloriā culminis fugit: pena p̄brose moe-
tis appetit: ut mēbra eius videlicet discēt fauores mūdi fu-
gere: frōes mēme timē: p̄ nētate aduersa diligē: p̄spera
formidādo declināē Rā plerūq; adūsitans magistri sub
disciplina cor p̄mit: id si ad regimēnī culmē cūperez in
elatione protin⁹ usū glorie permuteretur

Capitulū sexagesimū quartū Ex iudicio subiectio se- cūa predatura semper casū est inclinata

Hec p̄inde ait Gloriosus ihēoni⁹ i regula sua ad
eustochiū v̄ḡis v̄d̄ic̄ ca xv⁹ magis securi qui
subſut q̄ qui p̄fuit: et quib⁹ poti⁹ ministrat q̄ mi-
nistrat Euāus sup̄ba mēs hoīz et p̄uidā peri-
culozū sp̄ maiorū dignitatū ascensū desideat: et
nisi post fūm deterret⁹ ex descensu: qui q̄nto maior est ascens⁹
tanto durior est descensus. H̄ forte descensū rarū existāo. Deo
firmissime doct⁹ ex periculis et nō paucis dīca. Nam p̄ gradus
dignitatū ascendit hō: q̄n m̄to graui⁹ nō dñdat h̄uic sine
ihēonim⁹ satis accordat p̄ Salter⁹ i alexādren de ait li⁹ 6⁹ dīab⁹
fortunata parē solet alea q̄rere casū. Ex quo etiā idubitatum
et incredibile nimis sequit⁹ p̄ b̄s Gregorij⁹ pastoalū ca⁹ xxvi⁹
aut p̄ plerūq; etiā iustos cū p̄alis potentia sustulit: velut
laqueū culpa ḡphendit. H̄ ille Magiū ḡ est et valde mira-
bile ita posse se quēp̄ia i p̄tātē dīc̄re: ut culpe possit casū de-
clināē. Et mirabilis hoc tāto credit⁹: q̄nto n̄ eos sine crīmē
stāe potuisse i p̄tātē cerni⁹: q̄s ad p̄tātē elōs specialit̄ vocati
one diuina. et iustos venisse vide⁹. Enī vniq; i dī veteis iſtru-
mēti serie. peculiari⁹ moyse ad platiūs a deo vocat⁹ et Enī
dīs i t̄fue p̄ angeli⁹ apparuit: ip̄m⁹ de medio rubi ardēt⁹
vocauit dīces Exodi 3⁹. Ego su⁹ dīs p̄nis iu. cū his q̄ sequunt⁹
H̄ vē mittā te ad pharaonē vt educas p̄lm meū filios. ut
iſt de egip̄to. Enī trepidāti rectimē on⁹ assumē et se hūlit⁹
excusāti adiutoriū sue diuine assistētē p̄misit dīces. Ego ero
tecū Enī et mita signa certe elationis sue q̄festū p̄t̄dūs p̄st̄lē
Et hic t̄m sic patent⁹ elōs. sic de sua diuinit̄ elatione certificat⁹.
p̄m̄ lapsū ex ip̄a platiū ām̄inistratiōe nō evasit. Rā ad aquā
predictiois suis t̄pe cū ad petrā vētū fuisset ut dī⁹ numeri
xx⁹ diffusus est: sep̄ de ead⁹ aquā posse educē dubitauit: quā
iubete dīo largis vniq; aque flūtis apernit. Ecce hor ei per-

Quod etiā marī
et elā vīni i p̄tātē
tenderūt i p̄tātē
Et ex̄⁹ de phāb⁹
De monsē q̄ a deo
ad platura iuit⁹
vocat⁹ i ei p̄mittit

catu*m* incredulitatis sicut scribit **H**ore*m* i*n* registro angustio anglo*m*
epo*m* ca*m* clvi*m* q*m* accidit post*m* tam*m* signa*m* i*n* e*m* ipso ope*m* fuit po*m*
p*m* ul*m* is*m* de e*m* ipso edux*m* i*n* m*ote* s*m* y*m*na*m* p*m* diebus et noctib*m* re*m* u*m*
n*m*as legis tabulas accep*m* it*m* chorusc*m* tonitruos p*m* timesc*m* et*m* o*m*
p*m* ip*m* o*m*p*m*t*m* os dei s*m* u*m*no*m* solus fa*m*liari en*m* collocut*m* e*m* g*m*nt*m* q*m*
rub*m* ma*m* aper*m*nt*m* et*m* i*n* i*n*ne du*m*ce n*m*ib*m* hab*m*nt*m* colup*m*na*m* es*m*
en*m* p*m* ip*m* ma*m* deposit*m* carnes desideant*m*ib*m* us*m* ad fac*m*etate*m* ni*m*
ni*m*ia*m* i*n* h*m*emo*m* p*m* miracul*m* am*m*inistravit*m* Et post*m* h*m* ta*m* m*ita* et mad*m*
na*m* t*m* d*m*um pe*m*tando offendit*m* q*m* n*m* i*n* p*m* i*n*mission*m* it*m*ra*m* po*m*
tuit*m* qui ut*m* i*n* ill*m* filios i*n*st*m* introduce*m* specialit*m* ex no*m*e vocat*m*
fuit*m* **H**ec u*m*s mai*m*fest*m* ad p*m*ot*m*ificatu*m* vocat*m* a*m* deo*m* v*m*ip*m* fuit*m* q*m* a*m*
ron*m* cu*m* v*m*q*m*a*m* m*it* ceteas*m* virgas duodeci*m* p*m*rip*m* filior*m* i*n*st*m* i*n*
tab*m*na*m*cul*m* fed*m*is cor*m* testimoni*m* pos*m*itas ex p*m*re*m*pt*m* dei*m* i*n* sign*m*
sp*m*al*m*is el*m*c*m*on*m*is sue*m* ger*m*man*m* tur*m*g*m*el*m* q*m*em*m*is flor*m*nt*m* et*m* dil*m*
tans fol*m*is am*m*ic*m* das*m* p*m*ul*m*it*m* ut*m* d*m* **R**ume*m* xv*m* **E**ni*m* m*ita*
et*m*ia*m* ub*m*ete*m* p*m* monsen*m* d*m*no*m* cor*m* p*m*ip*m* miracula fec*m*t*m* De quo*m* q*m*
d*m*ns ex*m*odi v*m*h*m* ad monsen*m* d*m*ix*m* cu*m* ip*m*z*m* de*m*u*m* pharaon*m*is*m* **E**tit*m*ur
p*m* aaron*m* e*m*ph*m*eta*m* su*m*is*m* **H**ic t*m*n*m* id*m* aar*m*o*m* sic ad p*m*ot*m*ificatu*m*
catus et el*m*es d*m*u*m* e*m* monses*m* i*n* m*ote* s*m* y*m*na*m* p*m* sus*m*cip*m*eda*m* le*m*je*m*
multi*m*u*m*ti*m* iter*m* aduers*m* p*m*to*m* de coll*m*is i*n*aur*m*b*m* v*m*ulu*m* q*m*fa*m*
t*m*le*m* fec*m*t*m* alta*m* ill*m* q*m*str*m*ur*m* et*m* ad sacrificandi*m* id*m*olo sole*m*pn*m*
te*m* i*n*d*m*ix*m* ut*m* h*m* pleni*m* h*m*nt*m* **ex*m*odi xxv*m*** **E**n*m*us no*m* vid*m*et*m* v*m*om*m*
tu*m* a*m* d*m*no*m* saul*m* ad r*m*gn*m* qui m*m*te*m* filios*m* i*n*st*m* sorte*m* tu*m*ent*m* qui ex*m* h*m*
militate*m* i*n* reg*m*e*m* p*m*si*m* met*m*ues*m* fug*m*it*m* et*m* se ab*m*fr*m*od*m*it*m* s*m* re*m*ss*m*it*m*
p*m*sto*m* et*m* tu*m*ent*m* a*m* saul*m* et*m* samuele*m* d*m*no*m* p*m*cip*m*ite*m* i*n*unct*m* q*m*
Et hic id*m* saul*m* q*m* i*n* humilio*m* statu*m* t*m*ate*m* in*m*oc*m*tie*m* fuit*m* ut*m* de*m*o*m*
dicat script*m*ua*m* q*m* p*m*uer*m* v*m*ni*m* anni*m* cat*m* cu*m* r*m*gn*m*ce*m* ce*m*pis*m*et*m* **E**ni*m*
bo*m*tan*m* sum*m* an*m* p*m*icip*m*atu*m* iter*m* script*m*ua*m* attest*m* d*m*icens*m*
p*m*mi*m* r*m*gn*m* **v*m* x*m*** q*m* e*m* el*m*es*m* et*m* bon*m*o*m* et*m* no*m* e*m* de*m* i*n*st*m* mel*m*ior*m* illo*m* **H**ic m*m*
q*m* put*m* aut*m* **H**ore*m* p*m*mi*m* pasto*m*al*m*u*m* z*m* b*m* q*m* sic*m* id*m*gn*m* se*m* pri*m*o*m*sid*m*ce*m* f*m*u*m*
rat*m* mor*m* ut*m* r*m*gn*m* q*m*ub*m*na*m*cul*m* sus*m*cep*m* it*m*um*m*nt*m* **H**onor*m*ai*m* n*m*u*m* cor*m*
p*m*to*m* cup*m*es*m* d*m*u*m* rep*m*h*m*di*m* public*m* n*m*ol*m*nt*m* ip*m*mi*m* q*m* i*n* r*m*gn*m* se*m* v*m*nx*m*at*m* f*m*ad*m*
her*m* ib*m* **H**ec dauid*m* a*m* de*m* el*m*es*m* et*m* vocat*m*o*m* et*m* ip*m*o*m* in*m*be*m*te*m* i*n* reg*m*e*m*
ip*m*q*m* p*m*ri*m* am*m*abili*m* re*m*tor*m* fuit*m* i*n* f*m*u*m*io*m* q*m* cu*m* p*m*uer*m* ad reg*m*num*m*
Nā ut*m* aut*m* **H**ore*m* p*m*mi*m* pasto*m*al*m*u*m* ca*m* z*m* i*n* fine*m* q*m*pe*m* au*m*ct*m*os*m* i*n*dic*m*
p*m*ene*m* i*n* c*m*uct*m*is act*m*ib*m* place*m* mo*m* ut*m* p*m*ress*m*re*m* p*m*od*m*ere*m* car*m*u*m*nt*m* in*m*
tum*m*o*m* vul*m*ne*m* er*m*up*m*it*m* fact*m*us*m* est*m* i*n* morte*m* v*m*rie*m* crudel*m*it*m* rig*m*
d*m*ub*m* q*m* i*n* appet*m*tu*m* fe*m*e*m* fuit*m* ener*m*u*m* flux*m*us*m* **E**t q*m* mal*m* an*m*te*m*
none*m*at*m* pie*m* piere*m* i*n* bon*m*u*m* quo*m* ne*m* post*m* did*m*ic*m* sine*m* ob*m*sta*m*lo*m*

De aaron q*m* a deo
ad p*m*ot*m*ificatu*m*
i*n* plat*m*ua*m* pet*m*au*m*

De saule q*m* a deo
vocat*m* i*n* plat*m*ua*m*
pet*m*au*m*

De dauid viro*m*
E*m*to*m* dei qui*m*
plat*m*ua*m* pet*m*au*m*

86

Eduā periculosa sit
platina et ex de h
q uia si de numero
eporū fuisse et de
numero dāpnādōz

retractatioīs anhelacē p̄cī quippe ferire dēphensū p̄secutoēz noluit.
et post cū dāpmō desudatōs exerat̄ etiā deuotū mīlītē exerit̄ **D**ue
p̄fī ab elōrū numero culpa longius raperet: nisi hūc ad vīas
flagella reuocasset̄ **H**ec ibi. **D**ic p̄t colligere de salomōe ezechia.
iosia. amasia. et iſinītis alīs lōcē p̄vides. q̄ difficult̄ p̄t i culpa
aliquādo ex p̄tate nō inīidere: etiā qui alīs cogit̄ regēdis in-
tus p̄sīde. **Q**uod q̄sideans bīs Gre⁹ p̄astorālū xvi⁹. **C**onsi-
quit p̄t̄ hēc opes. q̄s p̄tate. q̄s glōrī. q̄rat inorū: & si et illis
mīlerūt horīa. qui hēc habuerūt nō q̄sita? **C**uis int̄ hēc sine
maḡni discriminis labōe saluabit̄ si illi i his culpa īterne-
mēte turbati sūt. qui ad hēc fūeant deo cūgente p̄parati. **H**
ille **H**ūn ad ḡfūrmātōe p̄missorū **G**louos **I**herōi i regula
sua ad custochiū v̄fīez ca⁹ xii⁹ volēs ostēdē nō pericula ensus
culpe h̄mo et sepe dāpnādōs et ne imīncat hōi ex emīnētā
platine **P**olo inq̄ p̄traſie ex⁹ q̄dā q̄dā sc̄dā m̄ refente
seue i herēmo ex vētātē sc̄ui. **C**ū iuuēis quidā sūct⁹ p̄posito et vīta
electus foret ad ep̄iscopale fastigū. quo q̄raui⁹ periculosisq̄ neq̄
aliud cogitā: patruī suū quēdā virū vñq̄ sc̄m et p̄fectiō spiritu
plenuī herēmi incolā ut cū ad hoc q̄sulerz adiūt nō īcaut̄ dūdi-
ta itaq̄ narratioē nepotis. vir sāctus nō v̄bis h̄ sīctnis p̄on⁹ p̄:
cuntant̄ r̄ndit: ne et q̄t̄ aptm q̄ desidēcātē ep̄iscopatū i bono ope-
laudat q̄trauret dissuadēdo. **J**ussit itaq̄ senex q̄oratū a terra ve-
hemēt̄ pedibus eleuatū ascendere iuuētē et quat̄ p̄ q̄tuoz disi-
lateā supinū reuoluere semip̄z v̄fīz ad horā casus. sūct⁹ casu imī-
nētē si cīta succederet reuolutio mādauit ut q̄t̄ sumitātē disā
ad huc se volueret. **E**ui cū nepos se nō posse ex timōe casus in-
derz illūo fecit descendē: et p̄ quādā latā planicie dūnt̄ volutāe
Fūz ex m̄ titūdīe volutātōnū v̄trīs enēm̄ fastidū. surge
m̄st̄ senex et p̄fē quo vis: facitoz p̄ tibi securi⁹ cernit̄ **D**edigna-
tus itaq̄ iuuēis recessit: et altei sc̄i. patruī delira mētum
putis sc̄m retulit. **Q**uo de periculo p̄minētē doct⁹ elōoni re-
mīciat: ut teneat p̄ est tutū. **E**ui post modicū felici obitu ex-
seculo erīs: hilari⁹ et iōtūd⁹ apparnit patruo. **G**rās inq̄ pat̄
refeo ex dissimilātē ep̄atis. **N**ūc sc̄ito q̄ nūc cēm de numero
dāpnādōz: si fūssem de numero ep̄oē **H**ec ihēo. Ex his oī-
bus i lōq̄ p̄missis sans p̄nto apparet quo platis i altū sblīa-
lis rānoe statu⁹ sui et gradus sblīmōris periculū p̄mo i mī-
mīz ex lapsus facilitate et quo illa facilitas occasionat̄ ex trib⁹
Capitulum sexagesimū quītū. **E**nīd ins⁹ platoz dīuōe et

Ruine ceterorum triplex ratione

Ferendo p̄cipalit̄ plato ecclesiastico sive religioso i altū sibiato rōe status sui et gradus submioris peccitatio tūnere videt̄ Ex casus ḡmuitate Nō enī facili tūmo cadit q̄ i altū sibiata et grauit̄ ampliorq; Et quāq; m̄ta sit valde q̄ casus criminales affectuauet platorū Ad p̄ns tu p̄t hui breuitati sufficiat videt̄ h̄ et grauitas colligi posse p̄cipue ex tribus

s3 **Vehementia durioris collisionis** Ex his tribus nisi casus s̄mū consequentia ap̄horis corruptionis lis platorū plurimū affectu Evidentia tristioris sp̄ditionis nat̄ p̄mo ex Vehementia durioris collisionis Vide enī ad oculū q̄ q̄nto res aliqui ab altiori c̄dēt: tanto graui et duri cadit et vehementi collidit Sic etiam sp̄ualit̄ qui alto statu cadit peccādo: graui utiq; ceteris partibus c̄dit et aplius collidit Unde de malis i altū sibiatis Claudio p̄cta i h̄ q̄t euphimū ait Nā nō ad culmā rerū In iustos creuisse queror tollit̄ i altū ut lapsu grauiore ruat̄ Est aut̄ ut ee sit triplex altitudo i platis rōe cuīslabz peccādo graui ceteris cadit̄ **Preminēcie** Et de p̄ma q̄di altitudie p̄minēne quo ad aut̄ Scientie et toitatem p̄tis p̄t ab eis p̄ plati ceteris aplius **Harmōnie** possit Et sicut ceteris aplius p̄t ita ad portionem ceteris aplius obligant̄ Nō q̄ si se nō p̄ferunt: si ex trio peccādo i canonora nō cadit: q̄ munib; hōibus graui delinquit P̄n dicit **Canon di xl** Homo Et sicut uba Crisostoi p̄ hō xp̄ianū fuit c̄dit i p̄tm p̄t duas causas aut p̄t magnitudies p̄t: aut p̄t altitudines dicti natalis Et alibi canō dicit p̄ q̄nto fulgencio graudus: tāto i felicior casus P̄n quidē ex regie usūficiōe aut̄ q̄nto dignior es ut p̄ q̄nto vel p̄ honores In te tāto res mādose sunt grauiores P̄nto q̄ maior est aliq;: tāto p̄tm eius est graui Et hoc dū peccat delibeate Ita dī Ihsidorus li 3° de sumo bono p̄ q̄nto maius ut graui cognoscit̄ ee p̄tm: q̄nto q̄ peccat maior habet Et id h̄ i canō di 10 Denia sc̄itas Ex v̄bis Cate goiū ad secūdinū ubi ait p̄ sicut mādor maior p̄cellit honores ita et crīmē Et h̄ id p̄bat v̄b̄ thōs i p̄z q̄jor ar̄ 3° i solutione ē ar̄ ondēs p̄ stat p̄sonē affectuāt p̄tm et p̄ p̄nde p̄l p̄ccat plati p̄ s̄bditus sp̄ualis p̄ seculis dīnes q̄ p̄ pauper et hoc ex veritate varietate sacrificiorū legaliū Nā alia h̄ p̄ principis: et alia p̄ p̄tio alterius p̄sonē singulāris Et sic de

S De triplex altitudine plati. rōe mādō p̄tm plati ondit̄ graui altiorū Et q̄ p̄mo rōne altiorū q̄mū cadunt

97

multis alijs. Ex quibz dñbz graui eē appari manifeste pām plan
q̄ s̄bdili ceteris paribus. **D**icō est t̄t et eē tenet i platiua altitudo sc̄e
No enī sufficit plato hōitas q̄usatiois honeste nisi enā p̄cellat
discretioē sapie et intelligētia diuine scripturē. **Vn** p̄t h̄t de
pe di vi. **C**ū aut̄. Et sūt vba Augustini i libro de pe Faneat
spūalis in dgr. ut sicut nō ḡmisit arnē nequicie sic nō careat
munere sc̄e. **O**p̄t̄ enī ut sicut coḡ nosr̄: quicq̄ debet iudicāre
Iudicāia enī p̄t̄ h̄t ex postulat: ut qd̄ d̄ iudicāe discernat h̄t
ibi. **T**enet enā nō solū sc̄e: si et alios posse docē. **N**ā ut aut̄ Glo-
riosus theo i actio. **V**acerdotū officiū est de lege interrogā-
tibus r̄n de. **N**er simplicitatē quis putet et ciborū ḡlinētā m-
etq̄o suffice: n̄si p̄ ip̄e facit possit alios erudie. **E**t iterū
Ioh Chlorosus theo i l i l Actiū i q̄t p̄dgt plato.
quē p̄m ap̄lm oport̄ eē doctoz. ḡsc̄ia v̄tutū frui: n̄si et credi-
tū sibi p̄pt̄ possit instruere: ut valeat exhortū i doctrinā:
et eos qui q̄t dicit̄ redarguere. **E**x p̄missis auctoritatibz apparet
ut iſret Briarian d̄s XXXVII i fine ca^o Ideo q̄ ip̄eritia platis
p̄t̄ sp̄ i d̄ebet d̄ eē aduersari qm̄ tū p̄ ignorātiā cecuti alios duc-
tū ceperint p̄t̄are: ambo i fouēa cadūt. **Vn** d̄ i pe. **O**bseruit̄ oculi
li eorū ne videat̄: et desū eorū sp̄ i curia. **C**ū enī obscurat̄ illi qui
peccat̄: ad ferenda onēa facile sequētes iſtiant̄. **E**laborādū itaq̄ ē
sacerdotibz ut ignorātiā a se quāsi quādā p̄st̄ abiciat̄. **L**icet enī
fūis nestiēs voluntatē dñi sui: et nō faciēs dācat̄ vapulae paup̄i-
no tñ hor de ñibz ḡnialit̄ intelligit̄. **A**ut̄ enī ap̄ls. **C**ui ignorat̄
ignorabit̄: qd̄ de eo intelligend̄ est: qui noluit intelligere ut
bene ateret̄. **Vn** Augusti aut̄ i l^o 83 jom̄. **N**ō ois ignorās i mu-
nis est a pena. **I**lle enī ignorās p̄t̄ excusā a pena: qui a quo
disceret i nō tñuerit. **I**llis aut̄ ignost̄ nō poterit: qui h̄ntes a quo
discerent op̄as nō dedeb̄ dederūt. **Vn** i toletano ḡcilio legit̄. **I**gnor-
antia cūctorū mat̄ errorū magie i sacerdotibz vitanda ē: qui
dotendi officiū i p̄t̄o dei suscep̄erūt. **E**t post pauci. **D**icit̄ q̄ sacer-
dotes sc̄as scripturās: et canones: et op̄us eorū et i p̄dicationē q̄sistat:
atq̄ edificet̄ cūctos tā fidei sc̄a q̄ op̄m disciplia. **H**i enī ut scribit leo
p̄p̄ ep̄is ḡstānnopolitās i lāras videt̄ i tolleabilis i sc̄ias q̄ntomagis in
hīs qui presūt̄ nec excusationē est digna nec veia. **I**h ille. **S**ic ad p̄po-
sitū q̄to plura: q̄ quis cognosat̄ alijs p̄t̄mētā ad salutē: tāto enā ceteris
paribz alijs graui p̄ccat̄: eo q̄ facilius sit p̄nō resistē. **Vn** salua-
tore de tali loquēs. **L**uce x^o. **D**ernius māt̄ sc̄ies voluntatē dñi sui et nō
faciēs digna: plagi vapulabit̄ m̄t̄is. **S**up̄ quo vbo. **E**risostom. **S**ic

Quod oport̄ plā
tu ee scientem sc̄
ipturas

Quod ignorāciā
i platis ē dīpma-
bilis nec eos erru-
sat q̄ sc̄e tenet̄

dicit. Nō enī similit̄ i dñb̄ om̄ indicāt̄: sed maior cognitio sit mai-
oris pene materia.

Capitulum sexagesimū sextū. Quod eminēcia sanctitatis requiritur in prelato.

Quod est ut et teneat̄ platiua Altitudo sc̄mone
enī plato sufficit̄ ḡusatio equa vulnib̄ ne de eo in-
ficeret̄ qd̄ d̄ Oree m̄. Et eit̄ sicut̄ p̄t̄: sic et sacerdos
oportet̄ enī prestat̄ ee seitate: et p̄frione fac̄ vnde me-
liorū q̄miss̄ oib̄ p̄minē. Vñ hoc oñdes ex signū ve-
tēis testamēti b̄is Ambrosī scribēs i epistola ad vñrenū et loquens
de platis sub noīe sacerdotū. Recepit̄ m̄st̄ dñs mons̄ ut mōte af-
tenderet̄ cuī sacerdotibus: p̄t̄ aut̄ deorsū stāet̄. Separauit̄ igit̄ sacer-
dotes a p̄t̄: et postea ip̄z monsen m̄t̄ nubē miroire p̄cipit̄. Vide di-
uisiōnes nichil i sacerdotib̄ plebejū requirit̄ nichil populac̄ nū-
hil coē cuī studio atz vñ et morib̄ iñdite m̄titūdinus. Sobria a rū-
bis grauitatē. seria vita. singulae pond̄ dignitas sibi vendunt̄ sa-
cerdotalis. Quod enī p̄t̄ obſuai a p̄t̄: qui nichil h̄z secretū a p̄t̄
dispar a m̄titūdine. Cuius enī i te miret̄: si p̄p̄ sua i te recog-
nit̄ si nichil i te aspicit̄ qd̄ vle se tuemāt̄: si que i se erubescit̄
i te quē reverēdit̄ arbitratur offendat̄. H̄y ḡrediam̄ itaq; plebe-
jas opinōes. et strata qd̄a ḡredialis ḡusatiōis ac detritī vie
cabitas declinem̄. H̄y q̄ram̄ nobis viā iasensam̄ s̄ mōb̄ i solē
ciū: via opeib̄ i p̄p̄toz: et quā null̄ maculosus detent̄. Ille et
meito dñb̄ sacerdos et ab oñi vñcōrū macula defecatioz ee deb̄
qui purificandi alios officiu habet. But de hoc loquēs. Glōs̄
theroī i ep̄ ad tñtū et anotat̄ a graciāno d̄ xvi m̄ vltō. Xxi.
mū m̄q̄ sine crīmē iubet̄ ee ep̄o qd̄ alio vbo ad thimothēum
irrephensibile nouatū puto. nō q̄ eo tpe l̄m̄ q̄ ordinādus est
sit sine crīmē. s̄ qd̄ ex eo tpe quo i xp̄m̄ renat̄ est. nulla p̄t̄
ḡscia mordet̄. Quod enī p̄t̄ p̄ses eccl̄ie auferre mala de me-
dio eius? qui i delictū corrūt̄. Aut̄ qua libertate poterit̄ cor-
ripere peccat̄: cuī tacit̄ sibi ip̄e rñdeat̄ ead̄ se admis̄se que
possit̄. Et ad id. Iimachus p̄p̄ i canōe. ca. Remo. dis lxxi.
Remo enī rē mōtōis p̄soaz suscipit̄: nisi qui actib̄ suis eri-
ta qd̄epnat̄: et amoēz inoceñie. ḡusatiōe demonstrat̄. Et ita
manifest̄ manifest̄ s̄ m̄ Auf̄ i hb̄ de p̄ma dt̄ anotat̄ a ḡm̄
ciano i de p̄ma d̄ 6" ca. i. Hacerdos aut̄ cui ois offert̄ p̄m̄
an̄ que statuit̄ ois languor: i nullo eorū sit iudicād̄ que
iudicāe i alio est p̄mpt̄. Judicās enī aliū qui est iudicād̄.

**Quod sine crīmē
dz ee plat̄. q̄ alioz
delictū corrūt̄**

**Quod iudicare
dz h̄o p̄s sc̄pm̄
et post alioz**

88

qđpnat sc̄m & Cognoscat qđ se et purgat̄ se i se: qđ alios videt sibi
offerre Careat ut a se p̄cēt̄: quidqđ i alio dāpno sū reppererit ad
uertat qđ dī: qđ sine p̄cō est: p̄mo i illā lapidē mittat Ideo enim
libeauit peccatrice: qua nō eāt q̄ i illā p̄ceret lapidē Quia
pidaret: qui se lapidādū cognoscet̄ Nullus enī eāt sine per-
cato: ex quo itēlīq̄ it̄ oēs fuisse reos Hā verālia sp remitteba-
tur. p ceremonias. In qđ qđ i eis p̄tm eāt: criminale eāt de-
teriores itaq̄ i hoc sacerdotes suplemo dñi sūt se p̄i nō edifi-
cantes: illis qui dñm obseruabāt iſidns In h̄ itaq̄ patetis-
simū crīmē est sacerdotū et ultra modū detestabile: y nō p̄i
se iudicant: et alios alligat̄ debet enī timē crīmē. qđ tūn̄merūt.
et detestabile eē censuerūt hi qui a dēo erāt rei: y sumā sapi-
enā speabāt capē iſidns suis Qđ illis patuit qđ tā quisq; vi-
tauit: vītēt sacerdos qui i hoc peior illis iudeis erāt. Herib̄i
Nullū ḡ ait Ore i registro ad patriarchas cū rōm̄ plati imū-
dictia polluat: qui hoc accepit officij: ut i alienis quoḡ coe-
dibus polluiciois maculas tergit̄ Enīa nātē est ut ee mūda-
man⁹ studēat: q̄ diluere sordes curat̄ ne tacti queq̄ deteñ⁹
iūinet: si sordida ipā stercois lutū tenet̄ Net solū platus i se deb̄
esse mūdus: s̄ i oī enā p̄fōne sc̄tāns excellēt̄ singulāris Re int̄ ma-
los tūmō q̄ rēa sūt faciat̄ s̄ bñ etiā opēantes sicut honōe ordinis
supēat̄: ita etiā morū vtute trāscendat Hille Et iā etiā ad ipso-
sc̄tū her vīte sc̄tas sicut platu ad ap̄liorē sollicitudinē quo ad se et
maiorē gratitudinē quo ad dēn habita astigit̄: ita etiā grauior̄
reatu opt̄pta et p̄ p̄tm maculata adicit̄ Quāe q̄nto est aliquis
maior t̄t̄ alio vtute et sc̄tate: tāto cū p̄cat̄ q̄mū p̄cat̄ eo q̄
est magis iſfratus dono ut bñficio diuinū sibi collato ut sacerdo-
tise ad recipiēd̄ habile exhiberet Qđ si i p̄nt̄ s̄t̄ nō sit: locū tñ
et officiū lñs sc̄tāns honōe bñtūs suscipit. In qđ quelib̄ maiora
i bñtūs t̄paliib⁹ p̄t̄ iſfratitudinē p̄tm afficiat̄ ut dī Sapie serio-
Potētes potēt̄ tornēta patient̄ int̄romagis i spūalib⁹ Un̄ usido-
rūz i h̄ de sūmo bono Crescit aut delicti ut p̄i cumulū iuxta
cediz̄ mēitorū: et sepe qđ minorib⁹ iſfrat̄: maiorib⁹ iſputatur
Et Erisosto sup matheū Quāt̄ māt̄ maiorā bñficia sūt hōibus
Istituta: tanto grauiora p̄cāt̄ib⁹ sūt iudicā Habeat̄ itaq̄ ex
his t̄rib⁹ p̄ plan ab alto radētes ex vehemētia durioris collisionis
grauiaj̄ alij̄ t̄feriorib⁹ cetēs parib⁹ p̄cāt̄o cadūt̄ p̄t̄ triplū
altitudinēs: s̄ p̄minēt̄ scientiē et sāctimōmē Hor̄ est dice alij̄
nōib⁹ p̄t̄ Narrerū i p̄theologia sua titulo de p̄cō ca⁹ p̄ter

89

Qđ p̄essimū in
platis est p̄ non
iudicat pri⁹ semet⁹
ipos

90

Reuod plati cor-
rectur alios no-
soli i munis ab
oi culpa s̄ enā sin-
culais sc̄tānis ee
debet

91

Reuod i plato pa-
cātū aḡq̄nat debi-
tu et officiū sc̄tā-
tis et magnitudo
donoz dei p̄t̄ m̄
finitudinēz

honore plationis splendorē cognitionis et valore p̄ficiens
Capitulū Xvii^m **Quod malū ex^m prelati marie
corripuit iſſit et deſtruūt ecclāz et populu ſbiectū.**

P

Ecūdō granitas casus criminalis platorū i alto agen-
tiū colligi posse videt^z ex **Conſequēcia aploas corrup-
tione**. Sicut enī q̄gregatō fideliū ſbitorū nichil p̄tē
ſalubrū nichil utilius q̄replā viu platorū. Om̄ ſicut
dī i canōe dīs lxi M̄iram. Inegritas p̄dēntū ſalut
est ſbsequiellū. Ita a ḡfrō. nichil ita corripuit iſſit. et deſtruūt
boī repeit^z i ſbding: ſicut ex^e viuōeū q̄ſideata i platis. Ex eorū on
malo ex^e ſeq^t q̄ Gre^m i regiſtro aut ſcribēs ep̄is vniuſis galī n̄i
ca^m i 21. q̄ totū ſcīpīt corpī moebus i uadē: ſi laq̄aꝝ nō fuēt m̄i
ratū i corpōe capite Attestatur hūt. H̄oſofus ibē ſcribēs ſuper
Galathas li^ro. Enī inq̄t a v̄tute doctor recesserit vide) paulanū
uētū ſequi om̄ q̄ vigebat. Nō ſeffet aut a diligēti iſpectōe ut vi
det^z colligi ro q̄ſequētie q̄ corruptionis hūt ex criminōſo caſu et
ſcādaloso ex^e platorū i ſbdiuſ precipue ex tribus ſriliſt
Eſp̄icuitate opeſationis.

Facilitate imitationis

Generalitate dōp̄nationis

Ex q̄ſp̄icuitate opeſationis. Quia val-
to plati quaſi i ſpecula q̄ſtituti ſunt. ideo quicq̄ egerit. qui qd
loturi ſuēint etiā i ſecreto et cubiculis. videt^z ab oib^z uident ab
oib^z enī ubi occultū ip̄i ee putauēint p̄dīat^z i tertis. Nequaz
enī ſciri traditioꝝ et occitioꝝ vrie dauid voluit. cui iñ mag
p̄pheta ſuū dñs ait n̄ regū m̄o ca^m. La ſecuū i occulto: ego n̄t
ſatū i q̄ſp̄u ſolis hūt. Nō q̄ p̄tē latere vicia et criminā platorū cu
etia de oib^z i ḡmū dīat dñs Iuce xⁿo. Nichil ee optū qd nō
reuelat^z neq̄ occultū qd nō ſciat^z. Quod ſi etiā i minoib^z verū eſt. qd
ut auguſta quog i regnū ſua e^r loquēs de eo qui i p̄udice i ſe
mīaz oculū ſigſit. Nequaz aut p̄tēt ab alib^z ſe nō videi qui hoc
fecerit. Videt^z enī oīno: et a quib^z ſe videi nō arbitrat^z. Hoc ille qd
to q̄ magis hor veſitaī nō eſt i p̄tē de platis. Enī ip̄i ſi
Gre^m x̄m^m moꝝ ca^m vñ d ſunt facies emē. qui i longis regimīnum
pōti appetet p̄mī. Abſcondi aut virtū qd i facie q̄ſtitur. nequaz
poſſe nullus dubitat. Nō q̄ a platis q̄t^z oē p̄mī ad ſcāda-
lū et corruptionē cedere om̄ illud itueriū. Aut hoc inuēs. Cheo-
dosius i p̄eator ad honoī ſiliū ſuū ſicut refert. Claudiām
i li^r de ḡtānopolitano qſule. Hoc te inq̄t p̄terea cerebro ſmē
mōrabor. Ut te totū medio telluris i ſebe viuere cognoscas. nūtio-

Q
**Quod plati ſuū
mala ſūt oībus
qſp̄ua et nō p̄tē
manere occultū**

R

**Quod plati ſuū
quaſi facies emē
cui tūp̄itudo nō
poſteſt latere**

Grande gravitas casus tristis platorum in alto argenti colligi posse videtur ex Consequencia amphoris corrupti ois. Hic autem cum congregatio fideli subditoz nichil potest esse salubris nichil utilius exemplari vita platorum. Cum sicut dicitur in canone Disce haec Miserere. Integritas pte dentium salus est subsequetur. Ita a contrario nichil ita corruptum inficit et destruit. si quid boni reperiatur in subditis: sicut ecce a viciorum considerata in platis. Et eoz enim malo excedere sequitur quod Gregorius in registro aut scribens episcopus vniuersitatem consiliis brevia tunc etiam per totum incepit corpus moribus inadere: si languor non fuerit curatus in capite. Attestat: hunc gloriosus tecum scribens super ad galathas li. 2. Cuius nuntia utile doctor recessit videlicet paulatus interitus secundum omnia que vigebant posset autem a diligenti inspectio ut videtur colligi ratione consequentie corruptio his tribus scilicet conspicuitate operationis frumentaria.

Dimalū ex^m plati
max^c corūpit infic^t
et destruit et am^m it
p^llm subiectus p^lpt^g
tria

17

Conspicuitate operationis
Facilitate imitationis
Generalitate

Generalitate dampnatiois
Pmo g° hec corruptio sal-
tu

*De corruptis
et de consignatis*

conspicuitate opatiois. Quia in alto prelati quasi in specula
constituti sunt. Ideo quicquid egerit quicquid lotuti fuerint etiam in seculi
to et cibulis. videt ab omnibus iudicat ab omnibus et occisione vnde dauid vo-
rit. predicit in terris. Neque enim sciri traditiones et occasione vnde dauid vo-
luit. cui tamen mox prophetam suum dominum ait: regum regnum tuum. Tu habasti in
omnibus: ego autem faciam in conspectu solis tuorum in domini dicitur dominus
a et criminis prelatorum tuorum etiam de omnibus in conspectu solis tuorum in domini
luce regnum tuum. Nichil enim optinuit quod non sciret neque occultum quod non
scatur. Quod si etiam in minoribus verum est pro ut augustinus quod
in regula sua: loquens de eo qui impudenter feminam oculum sigit. De
quaquam aut potest ab aliis servito videri qui hoc fecerit. Videlicet omnino:
et a quibus se videri non ab arbitriatur. Hec illi. Multo ergo magis hoc
verificari natum est in pontifice prelatorum. Cuz enim secundum Gregorium xiiij mort
ca viij di. sunt factae ecclie. qui illos regumini pontificis nullus dubitat
abstundi autem viuum quod in facte gerit. neque posse nullus dubitat
Datet ergo quod a prelatorum gerit. one pitem ad scandalum et corruptionem
redere omni illud intenciam. Prout hoc innens Theodosius imperator ad
honorum filium suum sicut resert. Claudio summo morabatur. Ut te tonus
consule. Hoc te inquit pterea trebro summo morabatur. Et talis utrum
medio telluris in orbe vnde cognoscas cum suis gentibus et enim facta
palaz nec posse dari regalibus. Secretum vnde. Nam lux altissima
fati. Occultum nichil esse sinit. Et qui in conspectu plurimi peccat
tanto vobis graviter peccat: quanto eos a quibus attenditur scandalum
sat et ad suum imitationem si non vobis tamen factio iniurias. Et talis utrum
enim inaderet: si solus sine causa in occulto delinqret: quod ab alto conspi-

Predatoz mala
st omnib^y conspiu-
t et non pnt mane-
occulta

Splati st' facies
et me cum' turpitu
do no' pt latere

Preclati et ones
in communum pluri-
us peccantes gra-
uissime peccant
exempli
audz

tu p̄tēm suū ad ex " oīm ocul' se cōtuentū intruderet alioz **D**
hor aduertens Denerabil' Petr' blesens archidiacōn' batonichī
epistolaz ep̄ 27ª apologia scribens tñdaz pon' nepoti suo inter
cetera sic ait **D** ut vñ testimonio salomōis Cito et horrende fier
uiditū hys qui p̄st' Horrendus quippe est p̄esse pp̄lis: flāmas ge
hennales pro iniquitatibz incurre' alienis. **D**icerca et ego tūti' putu
in latere et sumare sub modo: qm̄ ascendē sup tandelabuz. m̄
aq̄z tenebras ocul' intrude' alioz In diuīs mea lux ēt obſtrūtas: et
nox illuminatio mea in deliūs mei. **M**ultoz siquidē turpitudō latu
it et donet honoris assūptio palpebras fame vulgaris aperies in pul
litz deduxit notiz: quod statu hñlīor omittat. **N**am dñ
m̄tias indignes ostendit Ad de etiā q̄ multoz dñatio ē coz dāpnā
tio. **C**uot eū paup̄tas ad celū promouet: tot tuz dignitatis su
is inferi' absorbet het ille. **H**ec hec ampliudo corruptionis
subditoz p̄ casuz et corruptaz vitaz platoz occasionat: ex facilitate
imitationis pro eo q̄ ip̄i quidq̄ fecerint alys licentiae q̄mo ip̄erae
videant: et semp̄ hy qm̄ subst' malū pon' q̄ bonū qd' in platis
suis viderint imitari paratores sint. **H**ec eū illatuz sibi aut no
tuū existimat: qd' a prelatis quoz inhere' doctrinis et exemplis
dñt regulari. sine q̄i viderunt trepidatioe cotidie attitari. **E**ius
eū in infim' insume' abū tanq̄ noxiuz quæcūq; timebit: qm̄ mediū
suiuz audacter sumere ante p̄spexerit. **P**z sicut Gregor' aut p̄mu
pastoralū tñ pli curā rector suscipit: quasi ad eḡmū medicus at
cedit. **D**ront ergo h̄z in ep̄ romaz missa p̄p̄ano et anotatur
a gratiano d̄ l̄ abit. **H**bi poterit p̄m̄ medīa procede': si ip̄e ne
dic' intercepta medīa indulget p̄cul'. **I** hoc nō est curare: si
si dicē verū volū: om̄de' Ip̄i eū prelau duces st' pli. **D**i cing
ip̄i presedentes corruerūt: n̄t̄ est vt in p̄cipī sequentes imili
tur. **D**nde secunduz Gregorius 24° mox ca'z sup 1° iob 34°. **C**en
vocat duces impios. **N**āt̄ est vt is qui p̄ceſt que exempla subdi
tis prebeat diligenter attendat: et tantis se faciat viue: quātis
p̄ceſſe: ac vigilant' aspiciat. ne vnde a pueritate auerte' subdi
tos poterat: inde magis intuentū corda p̄uertat: ne se p̄ ab
impia sequentes subditos ad impietatem ducant: et p̄ officiis
pietatis. dux impietatis existant. **E**t exemplificans de casu
supbie. **C**ui inquit dñando p̄ſt': exemplo sine supbie subdi
tos ad impietatem trahūt. **A**d viam nāq; pietatis ducerent:
si subditoz oculis humilitatis exempla monstrarēt. **D**ux autē
est imp̄i' qui a traiente veritatis exorbitat: et duz ip̄e in p̄cep̄
runt: ad abrupta sequentes inuitat. **H**ec gregorius. **C**īng' frequē
in malis penit' reorem p̄l's sequitur vitare d̄z hoīm ducaturz ille susa
pere: qui hoīes n̄fet bñ vñendo p̄ne: ne qui ad hoc ducatur
vt alioz culpas verbo parat' et exemplo corrigit: quod prefat
debit ip̄e corrūpat. **D**e hys duobz iam premisis sc̄z d̄spicuntate

I
Cor horrendus sit
esse in p̄datura ad
scandaluz alioz

D
Cod alitudo statu
inotescit inala p̄la
ti alias occultando

X
Cuio maluz ex m
prelati prouocat
et m̄trepli dos red
dit s̄bictos ad ma
luz imitanduz

A
Du pilatos malos
tanq̄a duces s̄b
sequuntur in p̄ca
p̄cauz

B
Cuio d̄z hoīm du
caturz suscip̄e q̄ ali
os n̄fet bene vñc
pure

90

et imitationis facilitate expressius si placet plura vide superi^o ta^o ly et l*ij* o
et hev*y* q*r*

Gratio ad aggrauationē casus prelatorū herc amplitudo cor
ruptionis subditorū corruptaz et scandalosaz vitaz eoz
occasionat. Se generalitate depravatio*n*is ipsi em̄ pre
latū s̄tētē porre ipsi muroz. Qui dux impellentib^z hosti
bus aliquo crimine depravati ad yma corrūt: ad cor
ruptiones deinceps vniuersē etiā ex^m et adituz hostab^z
pandūt. Vnde de talū muroz lapsu et obtrusione colligi videtur posse illud
ysae 27. **A**dumūta sublimiu*s* tuoz muroz adēt: humiliabit^z et detra
hent: in tlam usq^z in pulucrez. **H**z quid tali detrac*t*o v^o collapse muro
tūtati iminet. Job ip̄e ca^o xxx^o de corruptionib^z aīe demonib^z loquens: et
illī corruptionē ymo totū subiecte plebis depravationē in se transfigurās
Quasi inq̄t muro et apta ianna iruerūt sup me: et ad meas miseras
denolūt st. **D**ñ em̄ is qui pro custodia subiecte plebis tangi mūr^z p̄ cū
cūfdez xv. **D**abo te populo huc mūrū eruz fortē. **E**ual^z et baptista
dñ fuit de quo cūntat eccl̄ia q̄ usq^z ad saugtūm secl̄i restit. **Q**uando inq̄
tal mūr^z hoc ē quilib^z prelat^z interrupit^z: v^o ad trām torruit: hostes
in cūntarez irerūt: et ad miseras tuoz hoc ē subditorū denolūt^z. **E**t
tūc oī corruptioni et omni malicie ac depravatio*n* ad subditorū vitā ianu
a patidit^z: q̄n̄ is qui eis in regimine presidet: quasi murez in pulucre
redactus: sic in stercore viaoz iacet. **V**nde bñ salomon Proi^o 18° sub
agri et vinee noīe corruptiones cuiuslib^z subiecte plebis insinuas eiz
dixisset. **P**agrūz hōis pigri transiui et vinea viri stultu: et eate oia reple
uerat vīte: operuerūt supīcē eius spine spinaz et vītaruz sc̄noīe
pūt oīe viaoz et paucientia desideria carnalitatiz intelligens mox causaz
tante dāpnationis adūgit dicens. **E**t materia lapidū destruta erat. **D**ō
em̄ iuxta premissa aliud est destructi tangētis et immūtēs materie: nisi
destituta et dissoluta in prelato ad subiectorū munītē posita exhibito
exemplaris vīte et obseruatio discipline. **H**ec ut ad generalē dāpna
pōmis periculuz plebs exponit^z: q̄n̄ is qui pēst in vīoz sorde dūsat^z
Di cū ut scribit leo p̄p̄ ep̄o aīlegēns multaz in etiā nutrūt maiores pes
tilentias qui delinquentib^z seueriores dissimulat adhibere medicinā. **V**ul
to vīqz ampli^z quasi pestifer q̄dām totam subiectam sibi plebez inficiūt:
qui ē omniu*s* ora et oculos prāue oīsatio*n*is exempla quasi quedaz mortife
ra venena diffundūt. **E**t hinc ē quod bñ Augustin^o aut et assumit^z in
tanē ca^o. **N**emo di hexen^o. **N**emo quippe in etiā ampli^z noct^z: q̄ qui
puerse agens nomine v^o ordinez sc̄tatis et sacerdotis habet. Delinquentez nāz
huc redargue null^z presumit^z: et in exemplis culpa v̄hemēt extēndit^z:
q̄n̄ pro reuerentia ordinis p̄tior honorat^z. **E**t idem et esdem verbis p̄ au
gustinuz lo^z **G**re^o pastoralū i^o ca^o. **D**ñ idem **G**re^o in regis ep̄o augus
tidūtēs de quodām dissoluto prelato scribens ca^o 334° **D**atis inq̄t noīuz

90

Co platū dāntur
muri etiā et mūnūtē

D

Co malu*s* exemplū
prelatū veint venenū
inficit totus gregem

at; punitiosus est: ut unitatio eius qui edificari debuerant destruant
hys iaz tribus sati patet quod valde ad aggrauationem casus criminalis
prelatorum facit sequentia corruptiois ampiioris

E
Caput prelatorum
grauius est quam
triplex impedimentum
quod prebet subditis
ad bonum

Duo mala vita plato
et emorunt subiecti
a bono proposito suo

S
Duo prelati malo
exemplo suo subditos
suos occidunt et quo
hoc sit

Uerio grauitas casus criminalis prelatorum in alto
tum colligi posse videtur. Ex evidencia tristioris impen-
tiois Non solus enim per grauitates causat in prelato
hoc quod male et scandalose viuedo ad malum aliove
item est multipliciter praehat: si hoc etiam non munus quod
meliora tendit variis modo scandalum et impedimentum ponit. Nam enim
Greco pinu pastoralium in aliisibus duis subditorum quisque proficit spiritualiter appetit
in exemplo eius qui prelatus est offendit. Potest autem impeditorum ista
noz in subiectis fieri per casus presidentes precipue tripliciter.
Mortificatione directe affectionis
Euangelio porrete eruditiois
Defraudatione reiecte predicationis
et scandalosaz vitaz sui prelati sive rectorum multipliciter impedit. Primo mortifi-
catione directe affectionis. Pepe enim subiecti ex diuina inspiratione l' au-
dita predicatione l' etiam visu in aliis bona exemplatioem in cordibus suis
l' de emendatione defectuum l' de proficiuntur vita bona multa ducuntur. Et ad
prosequenda que proposita sunt tunc viribus in ardore desideriis sed dum in conatu bo-
noz opim positi: ire per abrupta et sine timore facili mala eos qui positi se
indescinent aspirant: ab eo quod cooperantur refugesunt. Et ad salutem sibi
putant posse sufficere: si illoz quos maiores se et sapientiores iudicant
possit morib[us] venire. Dicit enim apud se tacit[us] Ita si tanta est que pa-
mittunt credere: ad hec vitaz assequenda vita et morib[us] laboraret: si
ad eam forent detestanda que prohibent: solliciti ipsi ab eisdem abstineret.
Ipsi melius nouit que facienda est deducenda est: facere nobis sufficiat quod faciat
Duxit ut duis ex inspecta vita precedentium nec bona ut deberent apprehen-
sionis affectione desistant. Ex quo enarratur quod duis exemplo vite sue
prelati id quod in cordibus subditorum ad profectum spiritualiter vivisse cooperant
enecant: occisorum eorum non iniuste in scripturis et dicantur et fiant. Non no-
tabilitur super apostoli ad titus 2. In omnibus teipsum prebe exemplum bonorum opim
ex ipsis sancti augustini pars nostri glossa ordinaria sic dicit. Malii pastores non pa-
tit omnes: qui non modo languentes non curant: sed etiam sortes et pugiles nec
quintus in ipsis est. Et si illi vivunt de misericordia dei vivunt: tunc quintus ad
pastores malos pertinet occidunt. **N**on male viuedo: et exemplum prebeat
Attendes enim omnis positus suu male viuet: oculos a reguli domini deducere
tem et hoem intedentes: inquit dux apud se. Tu positis me sic vivit:
ego qui omnis sum: quid non faciam quod ille faciat? **O**mnis ergo qui male
vivit in apostoli eorum quibus positis est: quintus in ipso est occidit eos. **V**er
Aug. **V**ivit sine bene vestigio discordat bunt Gregori ubi est pastorali

91
113° Ammonedi inquit s^r prelati. quod omisssis sibi exempla bene
vivendi exter^r prebeant. Et scie debent si pueris unq^s petrant
tot mortib^s digni s^r; quot ad subditos suos p^onitios exempla tis
mittunt. Unde necesse est ut tanto se canti^r a culpa cistendiant. q^sco p
pua que faciunt nō soli mouint^r; sed alioz etiam aiāz quas p^onus ex
emplis destruxerunt rei sūt. **H**ec ille Tales aut hoīdiz spūale penit
est q^s corporale. Et tanto pei^r q^sto est aiā p^onosior q^s corpus ut habetur
Mathei 6° Unde si graue p^otan iudicat et grauit punit etia mulicē
que puerū occidit dicit Extra de hys qui filios occidūt ca^r 1° vni mu
lieri que filiū suū occidit p^s mādat ut laboret ad hoc ut ad aliquid monas
terius transfeat in quo pita sua p^ontua penitentia deporet. **D**i inq^s tam
grarie punit^r qui p^omortez corporis corpus vnu insantis. tradit tre et
aiām deo; q^sto tunc maiorem et grauiorē atq^s penaz mere
bitur qui vbo frō l^e exemplo p^ouso filiū hoc ē subiectus suū occidit spūali
te tradens tam aiām illus q^s corpus diabolo. q^s r^one illi facit huire i
p^oto. Et tū qui filiū inficit vnu soluz occidit: qui veo in aspū oīm male
viuit: nō vnuz tū spūalit^r s^r plures vno omes a quib^s uidet^r. q^sntūz
eo est iterem. **G**rauissic^r igit^r prelati peccant qui suo ex^r alios et p^opue
suos subiectos scandalisando l^e ad p^ota p^orahūt^r l^e a bono p^onedūt. **T**ales
cū sūt de quib^s Raban^r archiepūs ad teribalduz scribens ut habet^r in
cangē ca^r de his veo d^r lo^r. **S** scandaluz ē pplo dei tales psonas sup se p^opositas
habe^r: quas vltra moduz et stat viciosas cē f^orempe inde detrahent sacrifi
cio dei sicut quodam heli filiis peccatibus feasse legūt^r; et rebelles hinc atq^s
dtrary existentes eoz p^onus exemplis cotidie peiores sūt. **H**ec ille Tales
sūt similes illis quib^s dñs dicebat luce 11° De vob^s legi p^oritas qui tulistis
cluez scientie: et ipi nō introistis; et eos qui introibant prohibiustis
Wnde et beat^r Gregor^r p^om pastoraluz. **N**on regnum inquit appre
tit^r attendat ne p^o exempluz p^onus operis phariseoz more. ad ingressuz
regni tendentib^s obstatuluz fiat^r; qui iuxta suū m^ori votem nec ipi
intrant; nec alios intrare p^omittunt. **H**ec ille De quib^s et omnib^s alios
suo exemplo passum scandalizantib^s hoc vnu dico saluo iuditio meli^r son
tentuz; q^s non legi semel in scriptis eoz qui viruz s^r in carne p^ontez vi
dere meruerunt. **E**ncrabilis illuz et scāssimuz atq^s omni honestate ospicu
uz p^orem. **D**ñs florentū rōrem et fidatorem p^omarū illus sitē aggregatioz
et dom^r eiusdem noīe intulatu^r et insignitu^r s^r in dauentria dixisse
aliq^s frīb^s suis. magis displice^r deo. grauiusq^s patere illos qui osilio l^e
exemplo aliquē scient^r et voluntarie retrahūt^r l^e impeditūt ab aliquo gra
du p^ofectionis. virtutis l^e profectus spūalis; q^s illos qui ipm met dñz
iūm cristuz in carne mōli p^ontez suis manib^s patibulo crucis affixerunt
Cue sūta ut puto nō ingredib^r nec admiranda videbit^r his qui ea q^s
stūs bernard^r in sermōe 2° aduent^r dñi de p^osecutioē herodis. **E**t p^o
hot in sūmōe 1° de ouersione stū pauli si bene memini sup illo. **Q**uid
me p^osequaris scribit diligent^r considerauerunt

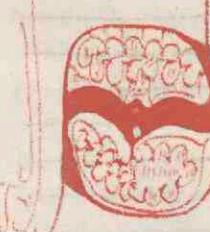
H
Ex milto gnu^r e hoī
tiduz spūale p^ocan
daluz t^e maluz ex^r
q^s corporale p^ostum
prelatoruz

J
Quo p^olati malo
exemplo alios ipedi
unt et retrahūt abo
no. **E**t q^s horibile sit
h^r i aliquo homine

Ruō male viuēdo,
prelat⁹ destruit qđ
in docendo ante
p̄striguit et om̄dit
quos ante nutrīuit

Ruō mal⁹ prelat⁹
qđ v̄bis preditant
morib⁹ & nūlant
Et qđ dāpnabile h̄ē

M
De temptib⁹ sua
quā mala polluit
vita

Etūdo ista euidentia īpeditionis bonoz in subdī-
tis ad aggrauatiōēz talus sive p̄tū prelatoz p̄t-
fici Euātuatiōē p̄orrete eruditōis Cūn 21.
delicet prelat⁹ subseqūetis prāue exemplis in
satiois destruit: quod ad edificationes subdītis
bene predicando p̄erogantur. **Q**uid em ad salutē
p̄fert alimētoz p̄uis iocunditatē quēmpaz suauit̄ p̄steret et dēm
qub⁹ intereat venēti pocula mūstrare. **D**ic qui dūssuz sibi p̄lm v̄
bi p̄mū pabulo refat: et exempla illi postmoduz qub⁹ iūficiatur
ondit. **W**nde p̄mū aliqd predicando profecisse se credidit: viuēdo
postmodū dēteri⁹ sternit: et quod p̄uis edificasse visus ē bene dō-
do: postmoduz deiecasse dērisus ē dūse viuēdo. **W**nde bās iobut
dīct⁹ eiusdē z̄ ca⁹ tuz multa mala sub dīcōe premisſet et si vñj̄
illa p̄etravit sūa se maledictōis astringet hoc quod premisſuz ē
maluz scandalū maledictōis loco intulit dicens. **P**rogenies mea era-
dīct⁹. **H**up qub⁹ v̄bis b̄tū gregorij⁹ z̄ moralū ca⁹ A d aut q̄ p̄ ple-
rūqz discipuli mūssuz bona audiūt: tū ex magistri vita op̄m ex-
destrūit⁹. recte dīct⁹ ad maledictōe. **E**t progenies mea eradicat⁹.
Doctores em⁹ progenies eradicat⁹: qn̄ is qui v̄bū nascit⁹ exemplis e-
rat⁹: quis quē lingua vigilas ginguit: vite negligentia occidit s̄z
qz em⁹ torpenti ē nob̄ mente transcedit⁹. q̄ apud salomonē z̄ reguz
z̄ mulier filiz quē vigilas lactare s̄suerat: dormītis iteremut⁹: qz
numirū m̄gri vigilantes qdēm sc̄ia⁹. s̄ vita dormītēs. auditors suos
quos p̄ vigilias p̄edictōis nutriuit: dūz quod dīct⁹ face negliguit p̄
sōpm̄z torporis occidit⁹: et negligendo op̄mūt: quos alece verbor̄
videbant⁹. **Q**uisqz ḡ uixta hoc quod loquit⁹ nō vniuit q̄s v̄bo gr-
nuit: a stabilitatē rectitudinis euellit. **H**ec Gre⁹. Etce quō prela-
ti profon⁹ spūalez in suis subdītis impēdūt: qn̄ hoc predicando illis ad
fomētuz pietatis ante p̄eroganciat⁹: p̄ subseqūetis vite sive impie. **E**c⁹ n̄
scandalosa ne succēst̄ possit p̄efogant⁹. **P** quod utqz tanto eis ad dīp-
nationē reat⁹ atrescat: qn̄to ipo⁹ v̄bo et exemplo subiector⁹ profectus
ex pastoralē ture debito promoueri debūsset. **W**nde pulchre b̄tē Gre⁹
lī. lī. pastoralū ca⁹. de talū prelatoz culpa et reatu loquēs. **D**ūt m̄p-
nō nulli qui sollēta tura spūalia p̄cepta scrunt⁹: s̄ que intelligendo
penetrat⁹: viuēdo dūlant⁹: repente dōtent⁹: que nō ope s̄z meditātōe
diditerūt: et quod v̄bis p̄editūt: morib⁹ impugnat⁹. **W**nde fit vt
tuz pastor p̄ abrupta gradit⁹: ad p̄cipiūz ḡre sequat⁹. **W**nde fit vt
p̄phetaz dñs dīra d̄temptib⁹ pastorū scientiaz d̄querit⁹: dītem⁹
Gethiel sc̄z 37. **C**uz p̄ limpīdissimā aquā biberetis. reliqua pedib⁹
vris turbabatis⁹: et oues mee que dūlata pedib⁹ vestis fuerant
p̄secebant⁹: et que pedes vesti turbauerant hec bibebat⁹. **A**qua q̄ppz
limpidissimā pastores bibūt: tuz fluēta veritatis r̄tē intelligentes
hauriuit d̄z eādem aquaz pedibus p̄turbare est: s̄tē meditātōe

92

studia male vnde dotori rūpe aqua sc̄ corū pedib⁹ turbatā oues bibut̄?
tuz subiecti quoz nō sectant̄ bona que audiunt̄: s̄ ea que solā spicuit̄
exempla prauitatis imitant̄. Cui cū diatascunt̄: qz p̄ opa p̄tūt̄: qz
corruptus fontibus. in potibus lutes sumunt̄. Hinc de sacerdotibus
Dñs p̄ prophetam alii dicit fāci sūt domui isrl̄ in offendiculuz iniqua-
tas hēc ille.

N

Terzo ista euidentia ipeditiois bonoz in subiectis ad ag-
gravationez casus sine p̄t̄ prelator̄ fieri oīcunt. De-
fraudatioe reiecte predicationis. Quicadmoduz eīn
intremēto plante valde obfisteret: qui mīsteriū illi et
rū suoz profim̄ prelati valde obmutatur qn̄ somēta illis sc̄ē predicationis
et āmonitiois non iput̄. Onde enīa subdit̄ oīra suos prelatos iuste cau-
sam querelē accepit̄: qz debituz illis sc̄ē predicationis et vite exempla-
ris pro acceptis exteriorib⁹ vite suspendiis nō rependit̄. Ecclesiastica
omoda ad usuz corporis sui p̄cipiūt̄: s̄ exhortatiois mīsteriuz sibi omis-
sis nō impēdūt̄. Exigit̄ districte qd̄ suo debet̄ op̄i: s̄ nō refundit̄ qd̄
subiectoꝝ debet̄. cordi dubitati sibi omoda vite exterioris neqz sus-
tinēt̄: et desice a profanū atz sterileſte subiectos pro defactū ubi silent̄
vident̄. In quo et aīas suas valde agrauat̄: duz subiectos a debita
sibi exhortatioe defraudant̄. Dicit̄ enī Gre⁹ a moralū ca⁹ 22° aut
Hoc debz op̄tentia deo oīs qui p̄est p̄lō hoc qui multis hoc qui pau-
torib⁹ p̄est: vt sic debita mīstera a subditis exigit̄: qtm̄ ip̄e enī
quid sp̄ āmonitiois debeat attendat. Oēs aīqz qui sub dispensatio-
ne dñitoris victorio nob̄ mīstero iūgim̄: sub uno ac vēo dñō quid
nob̄ aliud qn̄ iūmē seru sum⁹: Cuz ḡ qui subē seruit̄ ad obsequi⁹:
restat proculdubio ut is qui preest seruiat̄ ad v̄bz. Cuz is qui s̄b est
iussis obtemperat̄: oportet ut is qui p̄est curaz sollicitudinis ac
pietas gerat̄. Dicqz sit ut duz studiōse nūc seruē nob̄ iūmē p̄t̄
iūtatem nitim⁹: qn̄qz cū vēo dñō tōi exultatioē dñem⁹. Hec ibi
valde ḡ ḡ subiectos prelati infidelit̄ agit̄: et profanū eoz ad
sui grauamē vehemēt̄ obfistit̄ qn̄ ip̄is ut tenet̄ arguendo et exhor-
tando ad p̄terit⁹ studiuz nō occurrit̄. Dz sepe prothdolor̄ ip̄i id eo
prelati arguē delinquentes et iustos ad profanū exhortando p̄no-
tiae nō presunīt̄: qz reprehensibiles se ex publica vite p̄rie prauita-
te spicuit̄. Et hanc dicit̄ Gre⁹ 18° mox ca⁹ 6° a Correc̄tiois ausuz
oīra fallacia p̄dit̄: qui adhuc fallacit̄ vnuūt̄: qz numuruz soli
illi reprehendere maliciā alienā rē queunt̄: qz in p̄rie nō succibit̄
Wnde de tali scribens Gre⁹ in registro hildeberto francorū regi ca⁹
53. b. Nō iuḡ tal munit̄ gregem s̄ detipit̄: qz duz stradicētē vere
tudia nō p̄t̄ alij̄ hoc quod ip̄e nō facit̄ p̄suadē: quid est aliud nisi
ut plebs dñica p̄donib⁹ populanda p̄maneat̄: inde sumat interi-
tuz: vnde salutifere protectionis magnuz debuit h̄re subsidū h̄bi

D

Quō p̄idati et s̄b-
diti s̄b iūmē
hū et debitoꝝ
illī s̄b isti obsequi⁹

P

Dicqz ostendit̄
male vite prelati
doce et āmonē nō
audient̄ et p̄t̄ h̄
nos subiectis

D
Et plati aloquendo erubescere vnde prie non extitit pietate officiorum

Quam autem hoc quis exprime vnde erubescere ab intrepatione et animo prelati silet ipius subiectus ut premissus est plurimus noteat nichil omnium tuum ipsum ad patrem pondus amplius gravat. Quod enim illos vnde cogit de loquendo sed ita erubescere loca que tristitia cogit non taceat. Ipsi enim ut superius omnis est locum et officium speculatorum hunc sicut dominus in figura illo prophetae Ezechiel dicitur. Ezechiel et filii hominis speculatorum dedi te domini iste. Diversitas suorum vestimentorum est super Ezechiel li. 10. omni 11. Speculatorum spiritualium non sufficeret etiam si in alio viuedo disticeret nisi et loquendo assidue ad alta auditores suos praeraheret eo quod metes ad amorem celestis patrie loquendo succenderet. Ipsi preconis officium suscipiunt quod singulus dominus precipit dicens psalmus 78. Clama ne cesses: quia si tuba exalta vocem tuam. Et dominus in registro ad priuarchas meos. 18. dicit Precois officium suscipit: quoniam ad sacerdotium accedit: ut ante aduentus iudicis qui terribilitate sequitur: ipse secundum clamando gratia dicit. Vates igit predicationis est nescius: quia clamoris vocis ditur: est precor natus. Hinc est etiam quod super pastores primos in lignis gaudet spiritus sanctus insedit: quod numerus quos replevit de se protinus loquenter facit. Domine moysi precipit: ut tabernaculorum sacerdos ingrediens se in ambigat: ut videlicet voces predicationis habeat: ne superius speculatorum iudicium ex silentio offendat. Propterea quippe est secundum Exodus 28. Audiat sicutque sacerdos ingreditur et egreditur in sanctuarium in aspectu domini: et non moriat. Vates natus ingrediens se egrediens moritur: si de eo sonit non audiatur: in qua mazura se occulti iudicis exigit: si sine sonitu per dictationis intercedit hec ibi existet quod prelati quilibet si ab intercessione et exhortatione tacuerint: mortalis se criminibus percussio adicit. Prelatus enim secundum dominum super ezechielem li. 10. omni 9. super Ezechiel et loqueris uba mea ad eos si forte audiant et questant quoniam irritatores sunt. Unde subditur. Tu autem fili hominis audi quenque loquor ad te: et noli esse exacerbans sicut dominus exacerbatrix est nisi ad loquendam uba que loqui mittitur: obediatur omnipotenter dominus si autem ipsi de pueris ope sic ipse de suo silentio exacerbat. Nam non nullus boni maxime prelati exacerbantur quod retinet bona. Illis itaque culpa est pueris agere: istas recte retine. In hoc ergo malis etiam boni sit deus exacerbans: quod cum pueris non incepit: eis per suum silentium pertinendi licentias parantur. Hoc quod in summa hoc etiam silentium perculit prelatorum dominus Ezechiel et filii eius ad eundem prophetam loquens innuit dicens. Tu dicente me ad impium morte morieris et non annontiaueris ne negligies fueris ut auerat: a via sua impia et omnia: ipse impius iniquitate sua morietur: sanguinem autem eius de manu tua regnabit. Super quibus omnibus in sententia brevis dominus super ezechielem omni-

D
Et prelati secundum pietatem mortali non possunt taceant a predicatione et correptione

I
Edita patentes plati vero tacendo sicut mala subditi faciendo. Et per tacendo pertinendi licentias parcentur.

93

Go dicit **D**i pectante impiis speculator tacent ipse impii in iniquitate morientur: quia impietas eius meritum sicut ut dignum non est quae sermo speculatorum fieret: sed sanguinem eius de manu speculatorum dominus requirit: quia ipse hunc occidit qui eum tacendo morte tradidit In quibus utrisque pensandu est: quatuor sibi dñs ex ea sunt pectorum atque pectorum: quia ubi subiectus ex sua culpa moritur: ubi us qui precessimus qui tacuit reus mortis tenet: Et infra **D**omini liber a dominis suis sibi sanguinem fecerat predicator egregius: quod rebatur **M**undus suu a sanguine omni: non enim subterfugi quoniam animarez omne sanguinum dei vobis siluerat Actuum 21: **D**ic enim non animarez mundus non est **A**s quibus omne sanguinum dei animare stolidus: ab eo sanguine mundus sicut in qua voce ait sanctus Gregorius de se et aliis sub nomine sacerdotum precipue de prelatis uos ouemus: nos obstringimus: qui sacerdotes vocamus qui super ea mala que propria habemus alienas quoque mortes addimus: quia tot otendimus: quod ad mortem ire cotidie repidi et tacentes videmus: Cui vero apud ezechiel dicitur sanguines autem eius de manu tua regnabit: si hoc in loco sanguinis nomine mors corporis designat: valde nobis de nro silentio augeris metus: quia si in subiectis qui prelati ad speculum tradiduntur etiam de morte corporis quam mortuam reus teneatur: quo reatu de morte corporis quam mortuam tam grauitatem reus teneatur: quo semper uiuere si ubi correptionis audisset: **D**omi noster per sanguinem nomine patrem signari **V**nde quidam cum patre carnis defleret dicens libera me de sanguib[us] deus de salutis mee **D**angus ergo monitionis de manu speculatoris regnit: quia patrem subditus culpe pessimi sit tamen reputat: **H**ec gregorius

Do prelati tacendo a correptione deliquerunt subditorum ipsos occidunt

Xo plati corripedo et amoneo a sanguine subditorum se eximit

Po tot plati ostendit quod ad mortem ire tandem conspicit

Ro signat in sanguine quod de manu plati regnabit

A

Ho durissimum iudicium iminet prelatorum malum in futuro triplex ratione

Quod principale in alto platea sublimatis ratione stat sim et gradus sublimioris periculis iminet si non trahisse precepsat ab exitu penalitate **N**isi cum loci sui eminente prelati digna onus imideat aut si in ipsa prelature prelati digna onus imideat aut si in ipsa prelature negligenter et scandalo se viuat nichil erit ei et hic periculo sius et dampnabilis in futuro apud dominum **D**omini expresse nomine sacerdotum prelatorum designas batus prius Augusti in epula ad valorem: quod etiam assuit: **C**ui dis 41° probat dices ante omnia peto ut cogitet religiosa prudenter tua nichil esse in hac vita et maxime hoc tpe facilius et leui et omnibus acceptabilis episcopi aut presbiteri aut diaconi officio: si proficie et tristi et dampnabilis itez nichil in hac vita deum miserabilis et tristis et dampnabilis: itez nichil in hac vita et maxime hoc tpe difficulter et laboriosi episcopi at presbiteri aut diaconi officio: sed apud dominum nichil beatius: si eo modo militet: quo ne imperator iubet **H**ec ille Durissimum ergo iudicium et pena grauissima prelatorum iminet in exitu vite huius qui idigne sue vocationi sit in minorum prelatorum legimus quod subiectorum peccata puniri Et hoc quod in iste **C**uius potest ad p[ro]p[ri]e[ti]tate sufficiens triplex ratione assignari hoc est si de

bite consideret q̄ ip̄oz p̄tā graui q̄ alioz in futuo pumēt. **E**t p̄t̄ tria s̄z
Cauſionē t̄p̄al p̄t̄nōis **E**t p̄t̄ hec tria merito dicit sp̄z
Occaſionē criminali omiſſiōis **s̄t̄n̄s d̄mīnādo p̄ſeſt̄b̄d̄**
Causatiōem ſociali afflictionis **im̄m̄ēt̄ illis diſtrićt̄oē futur̄**
diuñdiciōis **D**ipiente 16° Audite reges et intelligite: diſate in
diuñdiciōis **D**ipiente 16° Audite reges et intelligite: diſate in
dices finiū terre **P**rebete aures vos qui d̄m̄etis multitudines: et
placetus vob̄ in nationiū **Q**m̄ data eſt a d̄m̄ p̄t̄as vob̄: et v̄tus ab
altissimo **N**on interrogabit ope v̄t̄: et cogitationes ſcrutabit̄
Nm̄ cū c̄t̄is m̄iſtri regni illi nō recte iudicatis: neq; custodisti
lege iusticie: neq; ſc̄d̄ in volūtātē dei ambulastis **H**orrende et nō
apparebit vob̄. qm̄ iudicauit durifl̄m̄ in h̄is qui p̄t̄ ſicut **E**x
guo p̄cedit m̄ia: potentes aut̄ potent̄ tormenta patient̄. **E**cce
qm̄ tribul̄ et penalism̄ erit exitus maloꝝ prelatoroꝝ qm̄ ille n̄d̄o
quē modo p̄e ocul̄ ad ſalubrem timore h̄ic d̄tempnūt ſicut dicit
in ps 14° Nō eſt timor dei ante oculos eom̄ **D**icit dicit et de q̄
buſdam talibus & regū ca° 16° q̄ nō timiebant d̄n̄z **Q**ual ſunt
rex pharao qui dicebat Exodi 7° **D**uis ē d̄n̄s ut audiam voce
eius **N**efro d̄n̄z Ille m̄q; n̄d̄e qui iustis apparebit blandus ip̄oꝝ
apparebit ſicut dicit **A**bbatut 1° ato horibil̄ et tribul̄ ſicut ip̄oꝝ nō
terribiles exiſt̄t pauperib̄ ſubiectis **E**t faciet in eis et de eis
iudicū Durū ſi male intrauerūt. Durū ſi male rexeſerūt. Durifl̄m̄
neuerūt Durū ſi impensis ſibi omodo et honore abuſi fuerūt. Durifl̄m̄
ſi vires dei agentes. illi de ſuis bonis nō ſcrueſerūt aut de ip̄oꝝ v̄t̄o
v̄t̄uſi honorez nō dederūt Durū ſi oues xp̄i nō paueerūt ciboꝝ po
tali diuī ſi nō v̄bo doctrinali durifl̄m̄ ſi nec exemplio ſp̄uāli **D**u
rū ſi bonos ad proſt̄m̄ nō ſouuerūt. Durū ſi malos nō cohueuerūt
Durifl̄m̄ ſi insup̄ alios ad malū v̄bo et exemplo prouocauerūt
Hoc aut̄ iudicū et dicit m̄ḡe Hobertus holthot ſup̄ li "ſapientie
laſone" Ille n̄d̄e tūc tribul̄ et horribilis in eis et de eis ſicut
Dotent̄ cū intuſiōe trionſ. q̄ ip̄oꝝ ſubiectis ouib̄ nō cū pietate ſ;
austeritate nō cū op̄aſſioe ſ; indignatioe nō cū amore ſ; timore
ſperanerūt put̄ p̄querit d̄n̄s **E**zechiel 37° **H**onde hic dicit ſapie
t̄ **H**orrende **D**identes eim̄ eū turbabut̄ timore horribili imp̄o
uident̄ cū exadiſioe torporis. q̄ tuto pro eo q̄ diuicias longa
mutatis et patiētac dei qua illos ad p̄n̄az et em̄edatioe ſ; longa
numit̄ et miſericordit̄ expectauit. d̄tempſerūt ſicut dicit
Ap̄l̄s paulus Ad rōnos: **I**deo n̄i et ip̄oꝝ diuiceint pax et ſecuritas
repentin̄ eis ſupuēt interit ſicut dolor in utero h̄uit̄ et
affligit extendent man̄ ſuas et nō erit qui aſpiciat **P**rohibeoꝝ i.
Evidenter cū dedatatione vigoris **V**t coꝝ mala que nō audire
nūc aliquis tangit̄ torcipendo l̄ torrigendo tūc iudex arguat
ad publicā noticiāz deducat. et ante faciē eom̄ ſtatuat p̄out
ip̄e d̄m̄iatur in ps. 49 et hoc pro eo q̄ iam nullus eſt q̄ eos p̄ouit

C
Nam tribul̄ erit in
dex futur̄ apt̄ tria
platos diſtrićt̄iſſe
iudicans

D
Hō triplicē p̄p̄e 3°
diſtrićt̄e iudicabit
deus p̄capue
prelatoroꝝ

94

argue prout dicat² Job 9° O q̄ tribul' erit exp̄atio · tribulior
temptatio tribulissima passio illa videtur ut dicit² ad hebreos
10 et ignis emulatio · que sumptua est aduersarios Ignis
eum ante ipm prece det et inflamabit in circuitu umidos eius
ut habet² ps 95 Nam creatura creatori deseruēs excedet
in tormentis aduersus eos ut habetur sapientie 6° caplo

i iudicio

Grauissimum et p̄ restat post hui² vite sine prela
tis mal² iudiciorū : grauissimum ex iudicio pro
dissimulatis at² velatis in p̄nti ipso mal² infla
mus vtricib² tormentis **D**omo quidem iuxta
premissarū ex ordine causarū prosecutiones propter Euasio
nes ipsalib² punitionis **C**uz etenim nullū sit l²maneat in p̄nti
et futuro malū impunitū · sicut nec bonū remuneratur ·
restat ut quāto nūc in p̄nti pro ordinis reverentia prelatis
p̄titur : tanto corū in futuro p̄ntis crudelior vltio reseruet²
Preter idēm q̄ scđm premissa in silī dmisso rōne multipli
ca tēris paribus decēt et gravi² ip̄ delinquit · et ob hoc
corū culpis pena grauior debet² **D**icit bñis gregori² z^o
scribens ut habetur in canōe dis² 7° **E**nias sc̄itas sicut aut
minores maior precessit honore : ita et criminis et maior
sequit² culpa · maiori implacet vndicta **E**t sicut dicit² Deu
tero² 2° **P**ro misera p̄ta erit plagiarū modus **E**t iterū Ioa
nis in apocalypsi caplo 18° de dampnata illa babylon me
retrice m̄re formicationū **C**uātū inquit vox de celo glori
ficiunt se et in deliciis sunt tantū date a tormentū et iugis
Preter id inq̄ vident² adhuc tria esse in peccantib² prelatis
que ad penarū illis aggrauationē offerunt in futurū
Pmū q̄ ipsoz hic sepe peccata manent osculta specie sc̄ita
tis palliata dicit dicit gregori² in deliario suo o² 18 que
est in die sc̄i luce **C**ui multa sūt p̄positorū mala : que
hūanos mō oculos latent **E**t p̄terūz pastores · sc̄itos se
homini² exhibent : at² in oculis suis videri turpes ante
internū arbitri oculos non erubescunt **V**eniet veniet p̄scō
net longe est ille dies · in quo pastor pastoriū apparcat ·
et vniuersis sc̄is in publicaz dēducat **E**cce hoib² mō negari
possunt · qd latente agit² **D**icit ille tertie iudex ventur² est · cui
intendo pastores se non p̄nt celare : quez negando non pos
sunt fallere **C**ui sicut modo subditorū culpas p̄ p̄positos
vltisatur : ita tūc p̄positorū mala p̄ semetip̄siz sc̄iens
dampnat **D**icit ille **T**erciudex est q̄ rarissimi prelatorū
iument² qui possunt a suis vīcīs et erroribus quib² sc̄imel
iretati se faciliter emēdari **E**t omūnit p̄seuerant i malis

For maiori culpe
debet² maior ul
tio pene in prela
to

Gropter tria p̄
lati graui² puni
ūtū in futuro
pp̄ter ip̄nūtate²
ip̄oz p̄ntem

Huāto in futuro
prelatorū mala
mō occultā · ad ip̄o
rūz fusionē deg
uidex denudabit

Indifficillē et
raisiē plati p̄nt
a suis vīcīs emē
dae et q̄re hoc

Illo
¶ **P**ro prelati toti punitant se alys sapientes

¶ **C**od adulantes prelatos faciunt i sua malitia Et p freque t ex malitia peccant

¶ **M**u
¶ **N**o plati i futuro grauissime punient q eos i pni nulli pdigne corige et punie psumit

luis inorrecti sua pccata horribili iudicio dei reservates
¶ **C**uadmoduz eum aut se gerardus in de doctrina cordis caplo 17° et videm ad oculuz qm in extiruatione auct dis ficiilme potest pellis a capite separari Sic a prelatis pelle viciose affectionis et praeue cuiuslibet suetudinis laboriosissimuz est q etiam sine truetatione et diuersa vulneratio tam manu decoruantis q ipsi capitul. raro fieri videm quia tunc apta ad hoc instrumenta correptionis l informatis adhibeant Ipsi eum st capitul in quib habundant sensus hoc est intellectus et sae ve l putative Comunit eum scdm gregorius in moy tanto se prelati alys putant melius sapere: quia to se vident alys amplius posse Et deo pnt a suo sensu qm eroneo et dampnoso difficiilme separari et emendari Ad quia erroris et malicie obstinatione adulantur eas lingue collateraluz et subiectoru plurimū suffragant ¶ **V**nde de hys loquens **H**enerabil ille magis petrus blesensis in epis tolaru suo epistola 108 scribit informatione audaz nouit elto me tetera sic dicens Illud certissime tenas. q si ad hoc enormes attus semel prelat manū extendeit ut canis a curo no deterreribit vnto l vnto s glutino malicie iusticatu de tetro respirare no poterit: et nisi tu multiplici aduersitate pnc. ad inotentiam no redibit Prelatus siquidem rarissime iuenit qui collaterales no habeat consentaneos sibi qui eū lactant et palpant et oleo peccatoris impungunt laudat pator in desideriis sue aue et iugis benedicit Ihi sunt qui cu rectoris sui animū videlicte vagillantem possent qm ibo exhortationis auellere. et erigere in vtutem: mellitus sermonib spm in eo virtutis extinguunt cu scriptū sit Dpm nolite extinguere Atz adhuc inbealles sanioris ppositi conatus euacuant et subuertunt Det ille Existis videtur q predati ptnari et magis ex malitia peccant. q ex ignora pta s infirmitate. et variis emendant in hac vita **A**dter qd etiam et ipoz pccata in futuro no in merito seuius puniunt

Terciu quod principali magis accordat est q qm no nūq de pmissis suis peniteant. tñ qm nemine hñt qui illos digni pro pccator merito punire audeat et ipm sibimet effici iudices palpent coiter et peccant: nec sua ad libram equitas delicta ut aliorū extumare et trutinare a priuata supernumia dilectione sinant cu sint tñ p omnia aliorū pccata teritis parib incomparabilis grauiora ut multipliatis superi est ostensuz Hinc est q ipoz delicta diuino iudicio distractius iuditanda et severius serienda reseruatur **V**nde ex huismodi contemplatione veritatis et periculi bñs gregori 26° mox caplo 18° ad timore prelatos et hñli

95

batem exhortans. **D**ūmus inq̄ locis bñ regit⁹: cū is qui p̄cessit
vix̄ potius q̄ fr̄ib⁹ dñat⁹. Cūc̄os quippe natura equales
genuit. **O**t autem ali⁹ ad regendū ali⁹ d̄mittant⁹: nō eos
natura s̄z tūp̄a postponit. **E**t iñfr̄a plerūq; dignit̄ est vt eos
dēm quos corrigim⁹: tracta nob̄ cogitatione preferam⁹. Illo
euz namq; y nos viaa discipline vigore seruit⁹: in hys vero
que ip̄i d̄mittim⁹: ne v̄bi quidē ab aliquo iunctione laceram⁹
Tanto ergo apud dēm obligatiōes sum⁹: quanto apud hōres
ulte peccam⁹. **D**isiplina sc̄at̄ nā subditos tanto diuino
iudicio liberiōres reddit: quanto hic eorū culpas sine vī-
dicta nō deserit. Et idēm ḡre in om̄i vīl **I**A. **C**uz d̄xisset quod
sup̄ habitus est. s. q̄ eñ iñdex qui mō subditori culpas p̄ pre-
positos v̄lascat⁹: in futuro prepositorū mala nū venerit per
semetip̄m sc̄uēs dampnatis. **A**dūgit. **D**nde iugens ingressus
dñs ielus in templū per se quasi flagellū de fūnciū fecit et
de domo dei prauos negotiatorēs ciens cathedas vendentū
colubas euertit: qui subditori quidem culpas per pastores
p̄tuit s̄z pastorū viaa p̄ semetip̄m ferit. **H**ec ille. Causa itaz
pastores agerent: si iminētes excessibus suis diuine v̄laciōis
districionez d̄gnis p̄mē operibus p̄ueniet⁹: hos p̄mis in
semetip̄m districti flendo diluerent⁹: nec ab oīu p̄mis miseri-
cordie future iustiae puniēdo reseruarent. **Q**uanto eñ coz
nūc mala patiētus tollerat: quanto ut respicuant et duertan-
tue diuīa expectat: tanto postmodū ingratis duri⁹ damp-
nat. **V**nde et p̄mis etiā prelatis in iñfr̄a sp̄m tribuit
que sup̄ se dñs ac redemptor nū in columba premō stravit:
vt eos qui sine p̄to nō sūt. **A**tra semetip̄s sp̄ual feruor attende-
ret: quos ip̄e intrū iñdex per misericordiū lenitatem tollera-
ret: et p̄ta sua quib⁹ ip̄e ad tpus per misericordiam p̄teret: il-
li in semetip̄s et p̄ zelū rectitudinis caue p̄spicere et ardo-
re penitentie tremarent. **N**ō itaz sua p̄sumat errata ideo
dimissa q̄: dilata⁹: q̄: ad hoc illos dñtaxat in p̄tis vltio diuina
differt ut corrigit: ne in futuro iuenerit quod seueri⁹ damp-
dat. **V**ndeant promde ut quanto interz ip̄a se erga illoz p̄ca-
re vlastenda diuina iustitia temperat: tanto illos ad eoz zde
p̄titōrū emēdationez considerata pacientie diuine longa
nimitas feruēt⁹ attendat. **V**nde de loquēs glorioſs Thero-
num⁹ in regula ad eustochiū vñmē p̄positā monasterij ca-
mī. **N**ō tibi oblecto aut blandiaris ex dñi p̄tate: qui tam
dui p̄tores sustinet in p̄tis: si diuina sit expectatio: nō
min⁹ formidanduz in vndicta: que tanto durior erit:
quato longius tpus p̄cessit in sustinēdo. **P**ter quod si secu⁹
p̄ debes egeris: periculū expauescas. **N**ec ideo min⁹: si sta-
tiz diuinuz nō incurras iudiciū. **O**nus eñ tu⁹ qui suis oīibus

Nō eccl̄ia ali⁹
ali⁹ sūt prelati nō
natura

Nō platorū mala
iudicio dei iñseruat⁹
in futuro

Pro deus q̄ p̄ prelatos
subiectos distinxit
platorū mala p̄ semet
ip̄m ferit

Nō prelati deberet
sc̄ip̄os nūc p̄uendo
future iustiae sc̄ueri-
tate p̄uenire

Regula
Nō platorū mala
nō sūt iñ modula
qua dilata

Administratioꝝ et in sua te posuit vinea custodem: a te mult
de singul' etiam occultis rōneꝝ Et si quid eū defraudaueris
ni uibet: ubi flectus et stridor dentū ut exprimat: in his quicqꝫ
doloris et pene cogitari p̄t: quisqꝫ debitu vniuersit redditus **I**zli for
te de restituēdo debitu zfidis ote fatuā **N**am pro minimo quoqꝫ
Delicto nō hinc vñ restituā simul hoīs vniuersi: n̄ idem ip̄e veit remitt
tere: tu est restitutio facieſ da **H**ec ille

H

Accidit grauissimū in exitu iudicū et amarissima p̄t hanc
vita cruciatio debetur et reseruet p̄t p̄tis prelatorū et grau
teris p̄nūctur p̄t **O**ccasione criminal' omissois **P**az
scandaloso exemplo suo viciosi prelati multis hoībus vt
ex premissis patet multorū malorū viciorū et p̄torū q̄uisa et occasio
fuit. l̄ q̄; a p̄tis illos dū ex officiū possent auctoritate no cohíbent. aut
ip̄met eis vita sue exemplo ad ausur et exercitū malorū incitamenta
prebent **E**t ideo scđm gre "": pastoralū caplo 4° Mala ip̄i pietan
tes tot mortibus digni sūt: quot ad subditos suos p̄ditionis exem
pla transmittunt **N**ec ab hac vita migrantes pro suis tñ p̄tis penas
lucturi sūt. s̄ tot sibi infligendarū penarū ad infernum descendentes
secū merita deferunt: quot hoībus in hac vita descendendi ad infernum
et occasione p̄ p̄tā prebuerūt **G**rauissic ergo p̄nūcti sūt nō solū pro
reatu p̄torū: s̄ etiā pro scandalō aliorū. cui etiā in hac vita ex oī po
tius lege. testimonia accep̄t et docimēta diuina canonica et humana

Et p̄mo qđem i legē diuina legum **N**umeri 27 qđo pro p̄tō p̄li in
fornicatiōē tñ filiabus moab que votauerūt eos ad sacrificia sua qm̄
illos p̄ipes a tantis sceleribus nō cohíbuerūt: s̄ insup exemplū pub
liche fornicandi illis prebuerūt sicut expresse ibi habetur de sumer
filio salu dute tribus et cognatiōis symeois q̄ tora fr̄ib⁹ suis migr
Diebat fornicari tñ choib⁹ filia sur nobilissimi p̄ipes madianitāt⁹. p̄c
cepit dñs effūdi sanguinē noxiorū. et tolli cūtōs p̄ipes p̄li et suspen
di eos p̄tra soleū i patibulis: vt sic punitis his qui p̄tā cauſaz et
occasione l̄ pene dissimulatiōē l̄ exempli ostentatiōē p̄li pbuerūt;
tūc demū auerteret a p̄lo isrl̄ furo: eius **N**bi etiā in eodem caplo
legim qđo i interfictiōē illius premisi p̄ipes sic p̄lin scandalizant
p̄phinez filii eleazar filii aaron sacerdotis placatus est dñs dicens
Dhimes auerit m̄a m̄a a filiis isrl̄: q̄ zelomeo dñmotus Extra eos
vt nō ip̄e delere filios isrl̄ in zelomeo **A**d idem vale p̄t q̄ in eadē legē
legit **N**umeri 20 de ip̄o electissiō dñ famulo moysē **Q**ui n̄ adsta
dalū p̄li dñm ut preceperat ad petrū. tora p̄lo nō glorificasset. diffidit
aqua de pietate se posse p̄duce ad imperiū dñi. eidem i hoc dñ p̄m̄a
uat est illi dñs pro scandalō et infidelitate illa. omnimat illi i pena qđ
miceret i desertō et nō introdūceret filios isrl̄ quoniam dux fuerint illi

T
Quo ex tripliā le
ge probat p̄relatos
in futuō grauissic
p̄nūctos. Et p̄mo
ex lege diuina

De p̄cipib⁹ filiōz
isrl̄ suspensis in
patibulis pro p̄tō
populi

V
Qm̄ districte dñs
p̄tā moysi r̄serua
uit et puniuit

96

tut in triam promissiois. **Q**ui tñ moyses licet p̄t hoc de p̄to suo
illo penitēs 38 annis tñ eiusdem filiis isrl in deserto vixisset et tot
et tanta miracula fecisset ut enumerare et inuestigare vix homo
sufficiat. **T**oties omnierte redubia ad tabernaculum recurrens dñz
solum fuisse: atz de ea protin⁹ deo loquente doctus fuisse. **I**ratū dñz
p̄lo toties placuisse. sive preas iteruentioe surgentes in superbiā:
atz in discordia dissidentes dehincenibus tre haecibus absorbu-
sset victorys hostes pressisset tot cūibus signa demonstrasset
Et int⁹ hec toties et tam iteratis p̄ibus et fletibus pro remissioe
missi p̄t p̄m dñz int̄pellasset. **N**ichilom? tñ p̄t hec cū ad e-
ram promissiois ventū fuisse vocat⁹ in mōtez est quā culpam
an 38 ut dixi annos fecerat audiuit. et morte celeriori luit. nec
triam promissiois intrare aut in ea sepeliri ut ob optauit et petiit
p̄to suo adhuc obstante promeruit. **Q**uid in hac re. **G**re i ad
Aug⁹ mellitū in registro caplo 276 fuit consideranduz prelatis
est nisi qñtuz tñm dñz sibi sit opotentis dei uidetur: qui p̄ illū
familuz suū tot signa fanebat: qui tñ culpas tam longo ad-
huc tpe in cogitatione seruabat. **D**igit⁹ aut̄ si kmie et illū
cognoscim⁹ post signa proculpa mortui. quē oīpotenti noui
precipue elān: quanto nob̄ debem⁹ metu tremescere. qui nec
dū adhuc nouim⁹ si elā sum⁹. **H**ec ille. **N**unc simile aliquid in
vitas p̄m legim⁹ li 4° pte 19 rubrica 16 de quodam ep̄o qui tpe
p̄secutiois fuit⁹ et coactus numia crudelitate tormentorū. ad dedi-
candaz morte semel p̄senserat ydolis imolae. **Q**ui statuz de
hoc cum dritus ad agendaz penitentias et ad placanduz sibi
dñz pro hoc scelere fudit in remotissimaz solitudine deserti. **E**n-
tū post 49 annos arca sine vite ordinante deo quodā alio sc̄to sene-
solitario ibi iacent⁹ fuisse int̄ cetera illi retulit q̄ licet ibi tanto
tpe penitēs. dñz die ac nocte pro p̄tū sui imissioe exorasset nō tñ
nō post quadrage⁹ octauū annuz signū imissiois a deo ipetrare
potuisse. **H**ic tñ quā carus dñs fuit: ex illis sine patiuit. **R**ā
tū p̄tē sene illo si bene memini. post orationem se in triam collegis
set sp̄m deo deuotissim⁹ reddidit. **N**uo sepulto tñ senecte ille ibi
mane detrenusset: fons ille que dñs ad usq; sc̄t defuncti p̄marau-
rat statim excitatus est: sile et arbor cui⁹ fructu vestebatur mox
exaruit. In quo dñs oīdit q̄ singulari cura p̄ fontem illū et
arborem necessariā virtutū dilecti sui misericordit⁹ prouidisset

et

F

Mātruz sibi dñt
timere plati q̄n deo
dilect⁹ sibi moyse
sic p̄munt

A

De ep̄o q̄ fidem ex
timore negauerat
p̄ diffiniter signū
venie obtinuit

96

Etūdo post hanc vitaz prelatos grām p̄ prop̄tis suis
p̄mēdos colligi potest ex lege ecclesiastica sive cano-
nica. **D**ude expresse habetur i canonē dis 4°. **D**i p̄p
Et assūmit ex ges̄t̄ sc̄t bonifacij mēris de ip̄d sumo ecclie prela-
to. **D**i p̄p sive et fratne salutis negligens reprehendit: inutilis aut̄

et remissus in opibus suis, et insug a bono tantum quod
magis officiat sibi et omnibus nichilomin 24. multo magis
aut quedam glosa innumerabiles plos ceteratum secu du
cit. Et pmo in ampio gehene i. diabolo cu ipso plagiis multis
renu vapulatur 25. ubi scis mitre bonifac 26. rescribens
dulicationi pape passim duo inuit p que prelat 27. quilibz
sepe mortalit peccatis gravioribz se in futuro plagiis obnox
ius reddit. Nuoru pmi est si peccantibus subditis a torqu
tione se subtrahit. Aut dicit cano dis 28. caplo 1 sic vector
Et sicut int' reterna uba gregor i pastorali caplo 18 sic dicti
tis. Dicit ita locutio in arboribus prahit: ita in dicti
silentiis eos in errorem qui erudiri poterant in errore de
linqui. Depe em nqz rectores impoundi humanit amittit gress
formidantes loq libe ptimunt 29. et iuxta veritatis vocem ne
qz gregis custodie pastori studio s mercenario i studio
vire desinunt; qui veniente lupo fugiunt du se sub silentio
abscondunt. Hinc nqz eos p prophetam dñs intrepans aut
in ysaia caplo 76 Canes muti no valentes latrare. Hinc
dñs eurus querit: dicens Ezechiel 13 Non adestis ad a
ex aduerso i neqz posuistis nos muruz pro domo isrl: stare
tis in prelio in die dñi. Ex aduerso quippe ascendere est: pro
desertione gregis vote libera hui 3 mudi peccantibus dñ
ire. Et in die dñi in prelio stare: e prauis deterratis dñ
ex iusticie amore resistere. Pastor etem rca timuisse dicit
i quid est aliud qz certo taceendo terga pribuisse? Cum nimur
si pro grege obiat: muru pro domo isrl se hostibus oppoit. Hu
ruris delinqüentibus plo dnat. Jeremie tuorū: propheti tu
videtur tibi falsa et stulta: net aperiebant iniquitatem
tua ut te ad penitentiā pronocaret. Prophete qippe in sacro clo
quo nonūq doctores vocant: qui du fugiua pntia ce
predicant: que sunt ventura manifestant: quos dñm
hmo falsa videre redargiunt: qz dñs culpas corripere metu
ut in cassis delinqüentibus promissa securitate blandunt: qz
iniquitatem peccantū neqq aperint: qz ab intrepationis vote
etiebant. Clausus quippe actionis est fermio correctionis quia
intrepando culpas detegit: quia sepe nescit pē etiam q
petrauit. Hec ille. He quibz vbi gregor et quibus q
alys ymo locas pluribus colligit: inuenit peritudo prela
tu 3 p titiuitatem mortalit peccare. Quia ad ipsa
peccata subditorū p titiuitatem multiple cooperatur

Primo iniquitatem peccantibus promittendo: vt in au
toritate gregorii premissa in fine ibi. Qui dñs culpas
decido qz taciturnitas etiam iterduz ad hoc votuz fac
sicut manufeste notat: et diatoni 28 diatoni vbi in

C
Quod pte duo
plat 27 sepe mor
lit peccatis gra
uissim se pene
obligat in futuo

D
No mercenari et
no passores s p
peccantibus corr
gendo resistunt

E
Si dunes muti
st plat et pte
te falsi qui deli
quates in corrup
nt

F
No inuenit pei
tulo plat 27 tates
mortalit peccat

tertis casibus tantum mutatis in accepto ordinis pro voto manet
 accipitur et obligat. Tercio p̄tū approbando et peccantibus
 sentendo Nam sicut dicit Innocentius p̄ capitulo Erroris dis 8°
 Error cui nō estis ap̄probatis. Et ysidorū in libro synomioz
 Negligē tū possis perturbare p̄uersos; nihil aliud est q̄ fouere
 Nec carent sc̄ripulo & sententia occulte; qui manifesto facio-
 re desinunt obuiare. Et gregorius ubi sup̄ in decretis dis 8° Con-
 sentire videt & errant; qui ad reseranda que corrige debent
 nō occurrit. Et iterū p̄ moꝝ capitulo 9° b Caritatis zelus & sola-
 tione mirabili iuris sc̄ribis augendo se temperat; q̄n itra-
 nū quoq; opa p̄ votem correptionis emanat; ut et que corrige nō
 valet inīcere incepere nō desinat. ne se p̄cipem delinqutū
 ex sensu tantum mutatis addicat. Quarto ad peccandū licet
 tam tribuēdo. Quia sc̄dm Petri Damiani in epistola ad
 wolfredū ducē. Qū ultore severitas tensura reprimit;
 temeraria delinqūdi licentia laxat; Et p̄t aliquā Qū p̄p-
 litus inquit à moderanda regiminiſ habens repunit; sub-
 iecti quib; velud effrenes equi p̄ abrupta raptant; Alge numi-
 rū licet quod libet. Et nūc liqido ternit; quod sepe dñm in li-
 uidū reperit. In diebus illis nō erat rex in isil; s; vnuſſq; ſanebat quod ſibi ita esse videbat & agebat. Et Ambro in le de
 offi et habet; 27. 4° Est iniuſta. Paterdos aut tūz vni indulget
 indigno; ad probationis dñgūlo. 1. ſeleris experimetus pro-
 uocat iniuſos finaliter emētū tribuit delinqūdi. Se-
 isto aut p̄fensiū interpretatio. qui i prelati tantum mutatis p̄fisit:
 etia sine dubio pene reatus. Quia sicut dicit Canon. 7. q 1. Notū
 sit. in hī cōsentientem et faciētes par pena d̄ſtringit. H̄mo frequet
 magis reus effiat; q̄i is qui malū operat. Quia agens peccat pro
 fe et nonūp mūndalys nocet q̄i prelati qui ad vni publice peccan-
 tis delictū tacendo. nō ſolū ut dictū est illi peccantiſ ſentit fauet
 et p̄tū approbat verūtū omib; alib; ipūs approbationē p̄ tacitu-
 nitatem videntibus. ad peccādūz in ſimilibus licentia preſtat
 et p̄uocat. Et ideo horū oīm erit p̄ticeps in pena; quonū ſuntur
 rit dampnatio in cauſa. Pter quod merito yſidorū aut ut affumit
 gratianus capitulo 1. Qui ſentit 11 q̄i qui ſentit peccantiſ l' defendit
 delinqūtēti maledictus est apud deus et hoīes; et corripit; ingre-
 patione ſeverissima. Quia sc̄dm Ap̄lin ad romanos p̄mo Non ſolū
 qui agūt mala; s; et qui ſentit ſentit facientibus digniſt
 morte. Vbi dicit yſidore. Consentire est tacere tū redargue possis;
 et errore adulacione fouere.

97

G
 Quod nō corripe
 est ſentire et appro-
 bare

H
 Nō platus nō cor-
 ripiens p̄tāndi
 licētā m̄lis t̄buit

licentiam.

I
 Nō platus tacendo
 ſentientis ſimil n̄
 peccante punit. Et
 q̄nq; plus delinq̄t
 p̄ actualitez peccatis

Sed idū quod tangit ſc̄ribis bonifaciu in auctoritate p̄missa
 quo ſe prelatus grauorib; plagiis in futuro obnoxium
 reddit eſt q̄n ſcandalō vite ſue alios et p̄pnie ſubiet

Corruptionis

Non hominum quod plauso ex occidit
sicut etiam graui est
homicidio corporali
rone triplici.

M
Non scandalum prela-
ti plures retrahunt
a bono et ppter spu-
ciuitate infinitum.

N
Non peccatum est una
cum scandalis quod
quod mille corporalino-
centur de causa in-
pere et interficere?

H
Non magis peccat
platus scandalum occi-
dens quod herodes iter-
ficiens innocentem

P
Cum grauitate plati
dampnabitur quos
filios suos scismaticos
scandalum interficiat

Tos ut dominus est super ad peccatum et damnationem trahit. Et hoc immensus propter celestis 30 q. Si quis ex gravamine pene qua in
propter plectit sacerdos qui cum filia spinali peccavit infelix revere-
bit penas mulieribus de sacerdote subiungit. Sacerdos sunt qui
malum ex deo dedit hominibus. ab omni offendo deponit
et peregrinando 20 annis peniteat. Postea vero ad monas-
terium vadat: ibi quod cunctis diebus vite sue huicat deo. Et
quod gravatus pena penam iungit lex ecclesiastica pectori publico stan-
dal: quale est prelatorum in quietu filiorum fratrum et filiarum suis
male viventium et sic eos corruptet ad patrem suo exemplo
trahentium et iumentantur. Homo spinalis occidentur sicut super
multiplicat est onus. Et hoc homicidium a tribus principiis
est gravissimum. Homo quod illi occidit qui specialiter vivunt
debuerunt vita et exemplo suo. Unde gravatus est homicidium
si patitur occidat filium suum quam si occidat alium. Dicitur male-
ris est et placuisse proximo subditum: et ideo eis magis obligatur.
Et si stratum faciat amplius peccatum. Perinde quod sicut dominus est
super spiritu aspirauit a pluribus nimis oib; quod maiores dant
spectacula aliorum. Quemadmodum dicit apostolus: non debet homo f. spectaculo facili sum. Deo et angelis et hominibus. Et dominus mathew: Tu
lucrat lux via regia hominibus et cetera. Et ergo quod ipsi male vivunt
plures ledunt et interficiunt. Dicitur dominus est supra ex ipsis. Rego
quod culpa vehementer extendit: quod pro reverentia occidimus patres
honorat. Dicitur dicitur: cui bona quod causas pectorum multos
retrahunt a statu pectorum quia aggredi intendeantur. Et
significative et machabeorum 20 ad exemplum de mattheo antio-
cho regis prefectore illi totius exercitus gravabat. Tercio quod
ipsi occidunt alias quod incomplicabilitate gravatum est omni homicidi-
o corporali. quanto dignior est alias quod corpus homo sicut scribit
Augustinus ad auxilium episcopi. et habet in canone 20 q. Tu habes
si anima una per patrem pereat de corpore excedendo innumerabilium
mortis corporum si de causa innocentis violenter attrahantur
et interficiantur hinc dampno non potest reparari. Hec Augustinus
he quo sequitur per quod alias suo exemplo quantum in ipso est isto
modo spinalis occidit magis patrem peccatum quod herodes qui occi-
dit corpora innocentium interficiuntur. Et est ratio quod herodes tempo-
ra duxerat interficiens alias misit ad celum. sed qui per unum locum que
suo exemplo scandalizat: ille quantum in ipso est ipsum alias quam
melior est infinitis corporibus mittit in gloriam gehenam. Unde
scimus hanc rationem dicit quod glosa super capitulo si habes alle-
gato quod interficiens paginam magis peccat quod interficiens xpianum
bonum. Quia illi alias mittit ad infernum: istiusque xpianum
ad celum. he quo pensari faciliter potest quod horribilitate peccat et
quod gravissimum reatu future ultimis se impetrat quantumque plati

tus qui suo ex scandalizando non una tamen animis multas non
alicorū tam sibi etiam suorum filiorum et filiarum spiritualium interfici-
at. Verte sicut talis hic ex editionis pluribz tribuit; sic i-
futuro oī amplius et ex misericordia penas sustinebit. put dicitur
in peccato. Et si canones tuae graue penā imponunt hys qui filios
suos opprimit ut habet. Secundum de hys quod habet. oratione infantibus qui tu-
no voluntate sibi negligenter faciunt. et videm ad ordinem quod ei
nullibz de causa. et faciunt tam longam et difusibilem puni-
Duis tunc credere possit per deus idem de quod hoc modo faciat per causas
sua non causat illos de causa celi ad sustinenduz in futuro pena
causa in inferno. propria voluntate multos spiritualiter occidunt
filiorum suorum. quod in illo extendo quod oī ipse in lege veteri
mandauit. **H**ecodi 21 dicitur. Si quis per industria occidet proximum aut
per insidias. ab altari meo euellias illi ut moriat. **I**lli si for-
tasse hic digna puniunt agant antea ad iudicium dei veniant
quod raro fit ut de scandalis bñ pfectantur et digne satisfacti-
digni satisfactio regnit ut publice patiens publice peniteant et
satisfacti scdm illud. **D**euteronomio 38 scdm mensura delicti; erit
et plaga illius modus. **E**t quod sic scandalizantes non tam patiantur
se male faciendo sibi etiam animos ad malum trahendo et multorum
malorum occidunt et causaz preberendo. Ideo non sufficiat quod de uno
tam multa peniteat sicut probat. **D**e peccato dicitur. **O**ne
ergo satisfactio de omnibus que patimur scandalis sequitur. **N**on
scdm decretuz inotency de peccato et fratribus vros. **T**utum tetera pati-
flere punia vnu est si de uno patitur quis satisfactiatur et peniteat
et non de alio. **E**t est ad hoc causus. **P**rimo. Si aliquis hominem vul-
nerat; et patrem cui eo facit de vulneribus illis. et vulnera-
tus postea morte de eisdem vulneribus illis. **Q**uerunt doctores
ut heres aut filius defuncti patitur vulneratum accusare de
morte patris. **E**t sentiunt quod vulneratus non est satis securus nisi
pax fuit sibi de plaga et de omni dampno quod ex illis secesserit seq possit.
nullibz in futuro. **R**uina ligata sit de vulnerato: nichil tamen actu
et de occiso. **F**acit ad latitudinem. **T**u autem et est bonus homo. **R**uina non potest facere patre
de vna plaga non faciat et de aequali aliis offendebz est decisor. Ita
nisi de uno dampno sicut perdit et impossito in de omnibus hominibus penitentia et
satisfactio non metitur venia sed deinde irritat sicut hic dicitur. **P**ecado 36. **S**icut si

Q
Digna et digna
punita publicas sca-
dali est satisfactio
de omni malo quod
ex scandalis pro-
uenit

Pro publicis scanda-
lis tamen quilibet auctor
opatore suorum et per
mortem obligatur
ad penam

Sed quoniam multa mala sequuntur sepe ex scandalis publicis
patiuntur et preputie patrum predati etiam post mortem
tem. **D**e quibus prescare non potest quibus tamen causam pres-
tit et occasionem. **E**t ergo omni illorum malorum et damp-
norum non reus ipse etiam post mortem detinet et obligatur
ad satisfactionem. **C**um qui occasione dampnum dat: tenet ad restitu-
tendum tutionem dampni illati. **D**icit patrus in factu. **V**bi habe-

Qui dat causam
dampni tenet res-
tuere dampnus

No prelatus et
qlibz alius ex suo
aliquo notens te-
netur ad restitu-
re ois dampni

No scandalosa ex
prelatorum s' casu
subditum et suffo-
ratio ois bonorum
in eis.

tur q si quis ponit igne in stipula sua tpe ventoso situt morib
est in aliquibz pribus statim post post messione; et ille ignis
aburit domo segetes vineas l nemora alioruz Ille qui ignes
attendit tenet i vnde de dampno illato **Q**uia qui vocatione
dampni dat culpa iteruemente dampna dare videt
Dicit qui dat causas vocationis pti et dampni spuial alteri; on
sioe mali exempli; tanq igne quodam pti que prius ac
tendit in dia sua tenet ad satisfactionem tota dampni
i pti et futuro **Q**ui similitudini accordat illud quod legitur
Exodi 22 in lege domini **Q**uod si egressus ignis suenerit in
spicis et obusserit aceruos frugiz sine stantes segetes in agro
reddet dampnum qui igne attendit **H**ec licet de refusione
exterioris sbe souet; magis in ligant si de dampno intus
vitium morum et bonorum opm acquiant **Q**uod enim virtutes
spicis igne est preparato accende; nisi virtuose vite proposita ex
prau opis in fratio corde necare **E**t quid est aliud aceruos
frugiz et stantes i segetes incendio virex; nisi virtutum inveni-
ta et profecta bonorum opm vites sine onusione in alijs infirmare
Vnde ad hoc referri videt posse quod Apoc 16 dicit i videlic
q quart angelus phialam suam in solem effudit et datum est
illi estu afficere hoies et igne **N**on cur malignus angelus
malicie ardore in solem hoc est eos qui luce sue sapientie. et
splendore ptiis tene nunc clarent effunde sinit quo videli-
cet sedm prau toridis desideriu tanq dyaboli estu eadz
foris prosperari videt i vident etiam hoies estu affiat;
quia maiorum exemplo etiam inferiores desequunt ad militande
vite peioris desideria intus succendit **R**uia sedm Grego-
rii 34 moralu caplo 10 in suu du sapientes atque potentes
libidine vicos sedm carnis foris desideria vniuersitatem
i iliorum exemplo persuasi infirmi quiqz temporalibus deside-
riis in ardescunt Ruine nam forauz augmetari parant pro-
sitionibz infirmoruz **E**t nimirus agit ut duz subiectis a pro-
sitem suoru exemplo ad sequenda exercit praitatis vestigia
desiderii estus ingenerit; quasi usne aligeno alieno quiqz
in eis viride ac fructiferuz videbatur premet **Q**uod Job
sui caplo 16 Nunc oppressit me inqt dolor meus; et in nichil
ius redacti sunt dies oes artus mei **W**bi bnt gregorii 13 mo-
ralu caplo 2 Dolore inqt suo etiam pmit; qm in malitia sua
crescere pueros intuet **E**t qz duz praui crescut etiam infirmi
qui ea sic ad sequenda praitatis studia irritant; recte addi-
tur **E**t ad nichil redacti sunt oes artus mei **D**icit enim p ossa
fortes; sic p artus infirmi quiqz designari solent **M**embra
ergo etiam ad nichil redigunt; qm ex imitacione prauorum in hoc

99

mūdo crescentū infirmi quiqz detenū infirmari. **V**identes et
mūz felicitate malorū: sepe et ab ipso statu fidei dilabut
Bona qualia appetit et velut in nichil redigitur: qz dū ma-
netem dei essentiam deserit: diligentēs transitoria ad nō ee-
tendunt. **H**ec ibi Ecce quid ea que vivere et ad fructū pfectiois
tendere videbant: ex alieno igne yicēa depereant. **T**ua scdm
gregorii sup̄ ezechielē lī om̄e z h. **D**epe quidā ibū dei audire
desiderant: s; tū vident aurē auraria auertere etiam ip̄i a salutis
auditu demant: et pleriqz multi qestere appetit: atz a cūctis
mūdi hui Jacobis vacare: nullis iam desiderijs tremis succubē:
s; dū vident alios iquiete agendo proficere: atz in hoc mūndo dū-
tus et honoribus extollī qz necdū in via rectitudinis firmi sūt: ad
praua op̄a ex aliorū exemplo dilabut. **H**inc est eūm quod in ty-
po infirmatiū p̄s loquēs dicebat. **M**ei autē pene moti s; pedes:
pene effusi sūt gressus mei: quia zelau in peccatoribus patem patoz
videns. **H**inc iterū dicit. **V**ū supbit impi: incendit paup. **H**ec
ibi

P

Quo infirmi visa
pluperitate malorū
corū exemplore
trahunt a bona
vocatione sua

Ecce quā varijs modis alios dampnificat: qui ad standa-
lū vite melioris pditionis illis exempla demonstrant
vñedo sub quoqz iuris iusti in hac vita pressi ad dñm
gemut: et quasi a tyrānde intollerabili eripi orādo instanti
petuit. **E**t tales notare videt ip̄e Helen Job zt ubi aut p̄it multi
tudine calūpiatorū clamabut. **V**bi gregorij ait mortalū z 6
caplo 8 in fine Calūpiatores recte dicere possum⁹ oēs iniquos
no solū qui exteriora bona rapiūt: s; etiam qui malis suis mo-
ribus et vite reprobe exemplis intimus intia nra dissipare cōte-
dūt. **I**lli nāqz ea que nob̄ extra sūt inadere ambūt: isti nos
predare interius querūt. **I**lli amore rerū: isti nō cessant odio seu
re vñtu. **I**lli iūdent quod habem⁹: isti quod viuum⁹. **I**lli studēt
rapere bona exteriora quia placent: isti satagūt bona interi-
ora dissipare quia disiplent. **R**uato ergo moēu vita a rerū dis-
tat substantia: tanto gravior calūpiator est qui male vñedo
vum nris infert moribus: qm̄ qui violent oppimēdo dāpna
ingescit rebus. **N**ichil iste de substantia subtraxit: s; exem-
pla nob̄ pditionis apposuit. **C**o ergo grauore calūpiatorū intulit
quo qētis cor in temptationē dimouit. **V**ni et si neqz nob̄ actio-
nis sue op̄a pditionis phasit: pugnā tñ temptationis ingessit
Et auem igitur calūpiatorū de vita eius sustinem⁹: quia
numirū intus patim⁹ quod tū labore vitam⁹. **E**t quia tñ hoc
mūndo habūdat malorū vita que truciet: recte dicitur ppter
multitudine clā calūpiatorū clamabut. **H**ec ibi. **H**ec oīa
ideo intuli ut manifestius mōtestorem: ad quanta dāpna re-
sūndenda scandalosa vita p̄esertim prelatorū obligata r̄ma-

R

Pessimū cap-
tores s; alios suo
ex a bono itrahe-
tes vt ad malū
ip̄ellentes et sca-
dalis

neret. **Q**ue nō in p̄nti vita digna satisfactioē restituāt; in
future dampnatioē vtricabūs flāmis necesse est cum
latus huāt. Cauat ergo q̄cūq; prelatus et diligenter
attendat: ne p male vite scandalū sup ea mala quē habi-
t̄. ad dampnatioē cumulū p̄m̄ sibi addat aliena
Dicente gregorio mōlū b caplo 3 i g. Quicūq; tal' est ve-
niente iudice neq; agnosatur; s̄ multipliciter supplia-
recipit; quia eo latius in sua iūitate dilatatus est quo et
in alijs mala p̄magauit. Cui etiam hic nō sufficit iūitas
ap̄ia; torqueatur illic necesse est et merito reatus alienum ex
premissis colligitur; q; ad augendā augmentū pene quod
in p̄nti ad scandalū p̄petratū est sepe in futuro reservat.
Quia cū quisq; tenet satisfactioē de omni quod ex suo
scandalō sequit' multa aut̄ mala ex scandalō p morte scu-
dalizantis sepe sequuntur; cludit q multorū scandalizan-
tur p̄na post mortem augeatur. Ad hoc aut̄ declaran-
dū ponam. talū possiblē scdm̄ c̄nones. Esto q̄ s̄m̄
excommunicatioē sit lata p̄tra aliquē sub editioē de futu-
ro. D; anteq; editio existat; sit de foro alterius facta. Pue-
ritur an editio existente ligatur p s̄m̄. Teneat
uriste cōmunit̄ q̄ sic. Et videtur expressus: q̄ o. Ad hoc
sanxim̄. bidū in glōsa. Et d; 63. Valoniane. Et ecce
plūz d; fo sp̄c t proposūst. Et ratio est q̄ tñm̄ editiois
apposite resonatur in s̄m̄. Hoc iudicauit est metuēndū
trahenti quēcūq; ad p̄m̄ vbo t̄ facto t̄ scandalizationē.
Quia ponam. iam ad p̄positū nēm q̄ aliquis dūz vuit
det alianu occasionē ruine quis mō. nō est dubiu quā
s̄m̄ excommunicatioē dei fuerat p̄tra eū lata de futurō
vbi dicit. Mathei 18. Ve illi p̄ quē scandalū venit. Ni ce-
go s̄m̄ iudicis p̄ditio mō lata ligat eū qui elongat se a
iurisdictioē illius iudicis ut dcm̄ est multo magis. scandi-
lizans ligabitur s̄m̄ dei etiam post mortem suam. quin
potest nec vnu net mortu effugere a iudicio illius iudicis
tui i p̄pheta loquit; dicens. Di ascendero tu illuc es; si des-
tendeco ad infernum ades; q̄ Donat. itaq; q̄ anteq; malū
effectus scandalī veniat factus sit p mortem scandalizans
de foro alteri seculi; stat tñ q̄ p̄dicta s̄m̄ eū liget et
q̄ pena sua ex malo illo a suo scandalō subscito crescat
Et hec videt; fuisse causa quare diues epulo dampnat;
luce 16 petit ouerione fr̄m̄ suoru. ne pena sit s̄m̄ sua crescat
sicut ipi treuerūt in mal' doctrinis suis exemplis et diu-
nis ab eo male segregatis. Quia crescentibus mal' aupe-
nisti uidetur q̄ crescat malū pene. D; tūc quid erit si tal'
peniteat ante mortem. Ad huc dia potest q̄ puniet p̄mal'

A em
No plan et quācūz
ali plures scandi-
lizantes pro plu-
ribus insuplū
punit̄ i futuro

B
No scandalizantū
prelatorū et alio-
rū pena. multi-
plicat̄ i futurorū
seruant.

100

vestigis derelictis, nisi forte viues apud eos quos scandala-
lizauit pro posse reverentur et eos ad pe-
nitendum inducerit, sic eum reuocans et de toto s. in pma
et futuro satisfaciens qm adhuc index est sui ipm et valet
reuocatio sicut dnm est sup de illo qui pacem fecit cu
vulnerato post pacem mortuo de plaqis et de omni dap-
no quod ex illis sequit et sequi possit. **I**llas penitentias
illa ad evasions penarum inueniatur in futuro post no-
morte ex sequeulis scandalorum neqq sufficiat. **E**t hoc de-
monstrari posse videtur similitudine tali. **P**onit scdm
tanones casus talis. **E**sso q tales aliquis mandauit
alium clerici vulnerare, tñ ad vulneratione ille ma-
dator penituit et mada tuz renocauit. **I**lle tñ cui erat
mada tuz hot ignorans deritu vulnerauit. **Q**uerit vte
rū mada tor sit excommunicat? **E**t videt q sic huius ex quo
no puenit ad euz reuocatio mada tenebit us qui mada
uit ff de procura lpturatione in si. **E**t in ff mada di
madassem tibi. **N**am si culpa fuit q atq no preuenit; pu-
niri debet extra de sen exc. **R**uante psumptiois et c illu-
heres et hoc tenet iuriste sicut Bartholome Obrixiens
et ali. **D**icit et in pposito nisi reuocatio et satisfactio in
foro penitentie digna fiat: manet obligatio pene
illi qui pmo p scandaluz causa malo quod pt mortem
inde sequitur prestitit, et totu in caput eius redudat
Pter quod bñus gregorius 16 moliu capitulo 24 b plenior
vn male inchoat: et unitando multi subsequuntur. **D**ic
eius papaliter culpa ē: qui pueris sequentib exempla
probant iugatis. **O**nde ad illu crebro credit suā: q aut
tor extitit in culpa. **H**ec gregorius

Certo prelatos scandalose viuetes in futuro p
hot grauissime puniendos videt: etiam posse
demonstrari adaptione eoru que in lege cui
li sine imperiali legitur. **N**am sedm legem
illā hōtidas esse eos qui causaz mortis aliorum ceteris
pmala exempla tribuunt etiam si id ipm no intendat
Et quia de toto dñpno inde sequenti rñdebut ea simi-
litudine pati. **Q**uia sicut inconsiderate iacul ludens: si
alii occiderit reus erit. **I**nst de li 13. **C**it necis. **D**ic
iactas mala uba osilia et exempla quibz ali ad pcam petra
dñi l trahunt: auditores auditiores fuit sanguis aliorum
ipm existit. **E**t hot pfirmat pcepto diuino. **E**xodi 21
ubi dicit: Di quis aperuerit tisteria et fodere et no ope-
ruerit eam: occideritq bos et azinus in eam et mortuq

100

S scandalizas
alios vbo si pe-
nitent adhuc
tñ qm post mor-
tem pro illo pñ
etur nisi pfecte
reto revocauerit
pt sequelas sca-
dali

100

D
Qui scandalizat
alium pco
luet oia q sequuntur
ex eo

100

Pro prelatos m
los p morte gius
sime pñiendos
on ex lege cuiuli

100

F
P scandalizas
alios vbo l facto
pret intentione
adhuc rei sangis
illorū gastuit

F
Nō excusat
alios scandalizās
q̄ alij ipozū ex^m
nō imitant^r

fuerit: p̄ennū aūalis pro dampno restituat. **Q**uid est
aut cistercianam patentem i quo bos l'azinus p̄fecta
ri possit fodere: n̄isi i firmis et simplicib⁹ publico
vite scandalo occasione p̄ditionis p̄ebere? **N**on ita;
excusat publice alij scandalī occasione parantes si
alij corū exemplū nō imitant^r. **I**p̄i eū quod in se est
faciunt: **N**ūnq̄ alij p̄fectam dei ab infectiōe p̄esent^r
Dqua ibi volūtas profacto iputat^r. **E**t de epis et de l. **A**quid
nō dicam rapere li i vbi dicit^r q̄ attemptas rapere mulier
capite puniendus est ac rapuisset: quia volūtas pro facto repu-
tac^r. **I**tem habet lex m. f. nonoli x. q̄ iū qui fecit et vendit
l'habuit venenū **C**ausa necaudi hoīem. et si illū nō neca-
uerit; morte tñ plectendus ē. **I**tem ē ad l. corne. de simili
is qui telo ibi hominida iudicat^r: qui hoīem telo p̄cutit aīō
omidiendi et si nō seq̄tur mors. **I**tem simulit^r volens serui cor-
rūpe^r: punit^r ac si esset corruptus. **E**x istis habem^r q̄ homo
reus sit p̄ malū exemplū ex sola notendi voluntate et etiā
p̄et voluntate notendi solo facto. **E**t q̄ obligat^r: ad om̄ia mala
que ex suo malo exemplo sequi p̄nt l'sequi^r. **E**t videtur p̄t
a simili p̄ casis possibilem i lege ciuili. **V**t vbi grā. Done
legem esse i vna patria: q̄ occidens vnu hoīem. vna habe-
bit penā s. q̄ suspendat^r. **I**nterficiens vno duos: duplē
habebit penā s. q̄ trahat^r et suspendat^r. **D**ni vnu i illa patni
dedit poculū venenosū. **D**e quo postq̄ ille p̄tem potauerit
nestiens aliquid de veneno: alterā p̄tem ciudā alteri dedit
suguenien^r. **O**troqz mortuo querit^r vterū veneficiis ille p̄t
tus debat vnu pati penā pro vno^r duas pro duplia hoīadū
Et videtur p̄ duas: quia utqz veneno vitam finiunt^r. **E**t q̄
q̄n quis ē in agi culpa: quicq̄d ex illa sequit^r totū illi vnu
tut^r: d. **V**nde dicit^r. **E**t extra de hoīadio. **D**e tertio. **E**t p̄mis
michil differt vtrū malū facias: an causaz mali p̄stas
f. ad l. aliqui. **I**n om̄dit et de con d. **T**i quis p̄bri-
etatem. **D**ic est de illo qui veneno mali exemplū l' male
p̄ficiōis p̄suasiois vnu aliquē infiat et ille alii l' aliob⁹
Vna p̄m^r veneficiis reus ē vnu qui ex suo veneno hoc
q̄ se p̄fecto moriuit^r coram deo q̄n dicit illud. **A**pocal. **z.**
foris canes et benefici et tūc erit in derisū et exemplū oī-
p̄plo Ieremie. **4** & **8** **V**nde h̄tra de testibus. **D**icit nobis habi-
tur q̄ ad penitēnā p̄mū et adulterū obligant^r qui causam
in hys delictis dederūt. **E**t f. de li. **3** l. ultima habet^r ad hol-
similitudo q̄ s̄z tñ liberi hoīis corpus deiectū fusū lesu^r
fuerit: iudex p̄putabit mercedes medico p̄stitas teretrag-
impendia que in curatiōe facta sūt. **D**icterea opa quibus
t;

sanda illū sp̄ellet qui vulnerauit. **D**i hoc ita esse iustū determināt. Et ecōtra est de
de cōporib⁹ leges homin⁹: maiori vīq; rōne sp̄ualit⁹ in pñt⁹ bono exemplo
et futurop iustū ostabit apud deū de leſione cuarū p̄ſcanda.
lī malorū exemplorū Grauissē ergo delinquit qui suo
exemplō ad maluz l' trahit l' occasiōne ſue audaciam tribuit
tribuit: q̄i om̄i malorū que ex ſuo ſcandalō ſequit̄ l' ſeq̄
poſſent ſe p̄tapes oſtituit. **D**root de hot loques. **V**enera
bius ille fuit dauid ordinis minorū qui floruit in pñtib⁹
gallie qui librū profectū religiosorū p̄posuit. In libello
que vottauit d̄ penitū monachorū caplo & in fine ſic ait
Nuāq; alioq; exemplū alioſ reliquerit ſue bonū ſue ma
lū p̄ticeps imitatorū ſuorū erit. ſue i ſupplicio ſue in pñtā
ſue in gloria. **H**ec ille ft qm̄ mali prelati ſuo exemplo pluri
mos ſcandalizauit manifeſte concludit̄ ex premiis
q̄ majorē alioſ in futurop hot pena ſuſtinchit̄. **E**t hoc
mūes dñs M̄ar 9° et M̄athe 18° De inq̄t mūdo ab ſcanda
lis. **A**cceſſe eſt cū ut veniat ſcandalia. **V**enit̄ ve hōi p
que ſcandalū venit. **N**ubq; p̄miserat. Qui ſcandalizauit
rit vñū de puſillis iſtis qui i me credit̄: expedit ei ut
ſuspendat i mola azimaria in collo eius et demergat i m
profundū maris. **D**ix quib⁹ verbū bñis. **O**re li pmo paftrorū
lī caplo: "Indigni inq̄t quiqz tanti reatus pondereſ ſuſge
rent: ſi veritatis ſuā ſollicita mēte cordis aure pensa
rent que ait. **N**ui ſcandalizauerit vñū rē. **N**er molaſ
quippe azimaria ſecularis vite circaut̄ ac labor expimut
i et profundū maris extrema dampnatio designat i
Nui ergo ad ſcitratis ſpēm deductus l' ibo l' exemplo
ceteros deſtruit i meli p̄fetto fuerat ut hūt ad mortē
ſub exterori habitu terrena acta eſtringerent: q̄i ſa
tra offiua in culpa ceteris ynitabiliem demonstrarent:
qua numerū ſi ſolus caderet: vtq; tollerabilior hūt
iſfernī pena crutiaret. **H**ec ille

De horribili pe
na ſcandalizant̄
alioſ p̄cipue
prelatorū

Grauo grauissimū in exitu iudicū et amarissimā
post hanc vitam debet et reſeruat ſpenā pñtis
prelatorū et grauor ceteris ppter lauationē
ſocialis afflictioſ. **D**epe eū prelati ſuis pñtis me
rent: ut ipi ſubditi tpalit affligant i. **D**nde ut h̄r. 5. 14.
caplo. **P**ito. **M**lus pio pñtō achor et filiorū hely in manu
bus hoſtū tradita eſt. Et hoc ſignificat ſubditos corpora
lit flagellari: ut inter ipa flagella prelatorū pñtā feriā
tur. ſicut achor forte deprehensus: lapidibus obrut⁹
eſt. **D**ic et nauicula ione periditat i: ut fugitui ſorte

De grauissimā in
futurop p̄e prela
torū quia mul
tarū ſepe alioſ
cauſa ſt' penaz

III

Nuo aliquā me
ritis platorū de
p̄nat et punit
vita subditorū

ad.

II

De mōsterio pla
gato diuinit̄ pro
fraude vniuer
si officia'

dep̄hensus fluctibus mergeret Aliquotiens pro meritis pli
torū; dep̄uat vita subditorū ut prelatis suis subditū fa
uentes ad malū; tū eis cederent corrūant Dic filii isrl
Diu portantes p̄am sacerdotū; tandem tū eis cederent in
mānibus hostiū Dic dñm sup̄be int̄ intumescēt p̄c
magnitudine p̄tatis oēm p̄cepit p̄plm numerari sicut
habetur et regū ultimū et p̄mu paralipomenon et sicut p̄
hoc pecc̄o sup̄bie natus dñs. tū stritius dñm p̄auissim
cor sūm dicens Peccatiū valde in hoc facto i sp̄ecor dñe
ut transferas uiquitate serui tui quia slulte egi numis mu
sit illū grad̄ p̄pheten. dans sibi p̄ illū triū optionē Hoc est
Aut a amīs habere famē in tū. Aut tribus mēsibus fugere
aduersarios. Aut tribus diebus habere pestilētām
in tūa quod in palis dicit̄ tribus diebus gladiū dñi et
mortem versari in tūa et angelū dñi interficere in vni
uersis finibus isrl Dui tū dixisset Ex om̄i pte me an
dam i manū dñi q̄ in manū hoīm. q̄m multe st̄ mīle
fecit et multa multa virorū de p̄plo fāce quod tot hoīm
subditi pro uno p̄tō prelati sūt int̄ secti De quibus ip̄e
dñm ad dñs aut Ego sū qui peccatiū ego uique egi
Isti qui oues st̄ quid fecerūt Et similit̄ in diuersis
alios diuine scripture libris legim i diuinas plagas sa
mīs pestilentie mortalitatis et strages pucnusse lepe
sup̄ subiectū p̄plm pro peccatis et delictis papu lōsum
litter quoq̄ diuise plage in defectu terū. et ruiniō mo
ruī at etiam mortalitatibus legit̄ q̄nq̄ prouincie sub
iectis in monasteriis p̄stitutis pro auaricia fraude rena
ta subbia at ceteris malis et defectibus prelatorū et
reteriorū officialiū corūdem Dic ut exemplarū scribit
lesarius monachus in dialogo miratolorū distinctione
4 caplo i 9 de quodam monasterio ordinis cisterciens
iū deus i uno anno oīa vina nullius fecit ē saporiū l
valoris Deinde etiam totam aīonā illatā a quodam
malignantē fecit incēdi et dñ abbas q̄ dūcentus in
nullo sibi sp̄alit̄ p̄s̄y grauit̄ sup̄ hot dolerent et stupe
rent. tandem abbas si bene memini sacraissimā quādam
vīmē colonie inclusam sup̄ causa tam manifeste vltioris dñm
nullū atzelinū nōt̄ Cui diuinit̄ revelatus fuit Olegam illā
pronenisse mōsterio p̄o fraude p̄ua diuersis quidā officiū eis
mōsterio fesset vni vidue in quodam negono Diclat etiam neg
ligentia sua et trāturnitate p̄terūq̄ subditorū mala que in
p̄nti corrigendo diuine distinctioni in futuro subtrahere de

102

buerat: crudeliter misericordes etdem in pugnabilibus locis aut etiam
infernalibus suppliciis seu iunctiūdī seruauit Et sicut dictū est
5° nonūq; prauitatis sue exemplis ad etiam illis dampna-
tionem causam et occasionem parat. Denū qm̄ prelati ma-
li suis subditis fructificationem bone operationis admittit: etne
maledictioni quasi sterilem trām illos exponit. Quid enim ifruit
tuositati restat n̄ securis et ignis. Terra enim aut apliis ad hebet
96 6° proferens spinas et tribulos sepe et nō bonos fructus repro-
ba est et maledicto proxima tui i finis in obuistione. Quod ubi do-
mini sonat Mathei 5° luce 5° ubi infuctuose arbori hoīem apā-
rare. His inquit arbor que nō facit fructum bonum et in ignem
mittetur Et iterū iohannis 17° Omne palmitē in me nō ferente
fructū: tollet en et in igne mittet et ardet. De hac infuctuo-
sitate etiam bñis bernardus loquit: dicens. Quia mitius me
pniareb o amara mors vbi vite n̄ fructu. Nam vita sine fructu
tu grauior mors est. Deniq; duplex malū operatur ligno in
fructuoso securis et ignis. Vere maledictus est: qui i igne
et in sequenti maledictioni et obuistioni sepe prelati causaz parat
Vnde bñis gregorii in omeliano euāgeliōnū omē 31 dicit
De scuticē instructuosa dparans prelatuz stanti desup ar-
bori. et subiectos tēc subiacent. Vnusq; inquit iuxta
modū suū in quatuor locū vte pntis tenet si fructu bone opa-
tionis nō exhibent: velut instructuosa arbor trām occupat
: quia in eo lotu in quo ipse est et alijs operandi occasionem
negat. Dz in hoc seculo potens quilibet si fructuō habet hor
operationis: etiam ipedimentū pressi parat ceteris: quia qm̄
subsunt exemplo prauitatis illius quasi umbra pueritatis
eius premitur. Utat desup arbor instructuosa: et subter
tra sterili iacet. Instructuose arboris desup umbra densat
et solis raduō descendere ad trām nequaq; pmuttur:
qua dū subiecti quilibz pñi pueris pueris exempla
spicunt: ipi quoq; instructuosi remanentes veritatis lu-
mine pniuant. Et pressi umbra calore solis nō accipiunt
: quia inde frigidi a deo remanet: vnde in hoc seculo male
protegunt. Dz de hoc pueris quolibet et potente pene iam
deg requisito nō est. Postq; enim se perdidit: querendū solum
nobis est aur et alios premit. Vnde bene in figura huius mo-
ri prelati in euāgeliō luce 13 dñs dixit dixisse dñs huius
instructuose cultori vñce sue. Quande eam. Et quid trām cuā
occupat. Terra quippe occupat: qui locū quē tenet in bo-
nis operibus nō exerget. Hec ibi. Ex his manifeste appa-
ret: q; sepe subditi merito pñpositoū et eoru occasione
et in pñti et in futuro multiplicat: affigunt: affligunt:

102

Quid mali plati
i subditis ip̄e dicit
operatione vñcis.

Qd oocitas et
sterilitas s̄t ma-
ledicta

102

P
Qd prelati malus
assimilat: stanti
desup arbori stei
li subiarentē trām
a fructificatione
impedienti

Hoc iudicium dei
in sancte ratione discurrit
etiam in hunc hunc
veneranda

Hoc platorum et sub
rectorum sibi meita
inveniat et per ini
te disponitum

Hoc plati mali
dant per patre pli
et etonero

Hoc ignoratia pla
torum quod est ex deme
rito subiectorum

Hoc neq; iuste per
pater de malitia
sui plati pro suo
demerito sibi daci

Hoc fuit quereret aliquis quare opes et iustus
deus malos prelatos et in oculis suis reprobus
et pomo in generali secundum wilhelmu[m] pa
risiensem et de vnuiso spiali. q[ua]r[et] recte prophetatum in ope
ribus dei no[n] e[st] quere. quare Quis enim ait b[ea]tus Job
caplo 9 dicere potest deo: qui ita facit. Onde secundum d[omi]n[u]m
g[ra]tiau[m] et moralium caplo 8 et autoris facta sp[iritu] iudicioru[m]
la veneranda sit: quia iusta esse no[n] neq[ue] p[ro]nt[ur] non
quippe de occulto eius filio quere; nichil a est aliud
q[ua]r[et] ita eius filiu[m] supbire. Cuz q[ua]r[et] factorum causa no[n] p[ro]p[ter]e
dere: restat ut sub factis illius tuz h[ab]ilitate taceat: quia
neq[ue] sufficiat sensus carnis: ut secreta penetret manus
tatis. Qui q[ua]r[et] in factis dei rationem no[n] videt: infirmitate
sua considerans cur no[n] videat rationem videt. Hec ille Gal
ua itaq[ue] in oib[us] occulta semper dispositione diuine ma
iestatis ex factoru[m] suis quos diuina inspiratio locutus
esse no[n] dubitam: vnu[m] hoc pro certo cognoscatur q[ua]r[et]
prepositorum vita pro subditorum meritis variatur p[er]
b[ea]tus g[ra]tia in registro caplo 1A q[ua]r[et] quibusdam episcopis
scribens Ita inquit sibi regentur merita. in electu[m] et
plebium: ut sepe ex culpa presidentum deterior fiat
vita subditorum: et sepe ex merito plebium delinquat
vita pastorum. Quia enim mala actio presidentis valde
noceat subditis: testantur pharisei de quibus scripturaz
est. Clauditio celoz regnum ante ho[ri]es. Dabo enim no[n]
intratis: nec introentes sumis intrare Et quia culpa
plebium multum noceat vite pastorum o[ste]ndit idem g[ra]tia sup
ezechielem li 1. Omne n[on] dicens ad filium pensate inquit fr[ate]r him
pensate quia et quod nos digni pastores no[n] sumus etiam ex vestra
culpa e[st]: quibus tales prelati sumus Et priu[m] pastoralium et caplo
in fine spechitans de ignorantia prelatorum. Pastorum inquit sepe
imperitia meritis agriuit subditors: qui ipsius lumine sacre culpa
sua exigente no[n] habeant: districto tamen iudicio agit: ut per eorum us
noratiam h[ab]et etiam qui sequuntur: offendit. Hec ibi Nullus igit
idem g[ra]tia aut sup[er] i. Job 34. Qui regnare facit hypocritam igit
p[er] patrem filii moralium et caplo 1 et in fine qui talen[r] rectore patet:
en que patet et patet accuset et quia numeru[m] sui fuit meius;
pueris rectoris subiacet ditioni. Culpa ergo magis priu[m] accuset
operis: q[ua]r[et] iusticia gubernatrix scripturaz namq[ue] est. Quae[rum]
dabo tibi regem in furore meo. Quid ergo nobis illos precer[er] des
picimus: quorū sup[er] nos regimura ex domini furore suscipimus: ergo secundum nostra merita rectores accipimus: in illorū atmoē in

ligim⁹ quod in nra estimatio⁹ pensem⁹; qm⁹ plerūqz et
 electi subiaceant reprobis. **D**nde et diu dñi dñi saulem
 p̄tulit ⁊ s̄z subsequente culpa adulteri⁹ p̄ditue ⁊ quia dign⁹
 nūc fuit qui tanta p̄positi asperitate p̄meret. **D**z ergo
 scđm merita subditori⁹ tribuūt p̄sonae regentū; vt sepe
 qui vident ⁊ boni. accepto mox regimine p̄mutent ⁊ hanc
 scriptura satira de eodem saule intulit; quia cor tu⁹ dig-
 nitate mutauit. **D**nde i regn⁹ caplo ⁊ script⁹ est sū esse
 p̄nulus in oculis tu⁹; caput te s̄liti⁹ i tribubus isrl'
Dic pro qualitatibus subditori⁹ disponunt acta regentū
 ⁊ vt sepe pro malo gregge vera boni delinquit vita pasto-
 ris. Ille deo cū attestante laudatus. ille supnorū mysteri-
 orū dicitur dñi dñi prophetā timore repente elationis infla-
 tus. p̄pli ⁊ numerando peccauit; et tu⁹ vt dict⁹ est vindicta
 p̄plus dñi dñi petente suscepit. **S**ic hoc? **N**uia videlicet
 b⁹ merita plebūt; disponunt corda rectorū. **I**ustus vero
 inde pectantis vicin⁹ exponit cū aduersione corripuit.
 Ex causa p̄ttant⁹ **D**z quia ip̄e sua s̄z voluntate supbien⁹
 a culpa alien⁹ nō fuit; vindictam culpe etiam ip̄e susce-
 pit. **N**am uia sc̄nes que corporalit p̄pli p̄tulit; rectore
 quoqz p̄pli intimo cordis dolore prostrauit. **H**ec ḡre⁹ et
 sicut dicit Gratian⁹; q̄ caplo **P**ecato. **N**am i p̄missio⁹
 fuit punitio papis. **S**cript⁹ est cūm Dñiborū ⁊ In
 multitudine p̄pli dignitas regis; et in paucitate ple-
 bus ignominia papis. **N**on aut tam varijs et multiplici-
 bus modis prelati ducunt ad penas tam p̄nites q̄
 futuras suoru⁹ subditori⁹; nemeni iustiz videbitur si
 merito tante dampnificatio⁹ in futuro ceteris etiam
 amplius et acerbius puniatue. **D**oloribile itaqz est et
 signū pene mēte tarentis aliquie se tam periculosissim⁹
 statu prelature voluntarie et scient. **V**ngere aut in
 eūdem iſufficientem aliquie aut indigni⁹ p̄mouere
Non mōi cūm qui sit ad terram tribilia aliarū regimina
 ex desano animi timore ibiant; aut ad sacri altari⁹
 misteria sine gradus ecclesiasticos ipsi⁹ etiam angeli-
 os humeris formidandos impudent⁹ aspirant. alii
 mo reū reatore et moderatore cūtoruz maxima grā
 vigilant⁹ prouidet ⁊ si ad sua nepp̄ desideria p̄sequē-
 da relaxant⁹. **T**anta cūm s̄t in platura pericula vt in
 eadē d̄stituti sine maxio dei munere et eiusdem ḡre
 pragmatua spūali dyaboli laqueos nō euādant ita vt
 difficile sit ad etiā illos posse p̄uenire salutem put
 manifeste manifeste dedarat et loquit⁹ h̄tis ḡre⁹ ⁊ mox
 caplo ⁊ circa papuz. **N**am et si sacerdos sine platu⁹

B
 Quod merito subiec-
 torū boī sepe in p̄-
 latūra p̄mutent ⁊
 in penis

A
 Quāc interdiz
 iuste pro p̄to pre-
 lati subditi p̄mu-
 nit⁹

H
 Quod iustissime
 plati grām ⁊ p̄mu-
 nit⁹ in futuro cū
 penarū et iſituō

I
 Quante demēte
 sit pericul⁹ platu⁹
 se ingētere

C
 Quō magna ēḡr
 dei q̄n aspirates
 ad platurā suo
 desiderio fruistrat⁹

D

Quod vix possi-
ble est aliquis in
prelatura salua-
ri posse ppter pla-
ture iuncta peccu-
la

ppriam bñ dispensauerit vitam et aliorum vero no tñ dilig-
ita curam habuerit: tñ pñas pñtioñis in gehennā va-
dit Propterea hoc dicit bñs ioánes a iostom⁹ expone⁹
illud ioáni⁹ et. Quorū remiseris pñtā remittunt et ei⁹ ex-
allegat etiam sc̄tus thomas in euangeli⁹ st̄nuo sup
codem vbo iohāni⁹ et. Dicentes igitur aut iostom⁹
ibidem de prelatis peritū magnitudinē: multam
eis tribuente deuotionem. etiam si no valde notabiliō
fuerit fere iam ex hys tribus pñcime premissis capitulo
colligere erit no diffīle studio inspettori. qñtum pe-
riculi maneat prelatis rōne status sui et gradus al-
tions ex penalitate exitus sive eorū que negligentie
et pñsibilitati prelatorū post mortē mininet in futuro
Colligitur etiam et ex alijs in longū superius deducit
qñ pñs sit qñiqz rōnabilit̄ dicatur. oib⁹ his atten-
tis periculis cui libet in prelatura sublimati obliga-
ri subditū amonie sūi prelatuz mō et forma debita
qñ videntur o viderit oportunuz respectu sive rōne
status

Cfrat̄ iam hec sequenter obligatio subditōrum ad
corripēdos suo prelatos loco tpe et forma
debitis videntur posse rōnabilit̄ colligi
scdm cūdem fratrem rāmeruz vbi supia
in pantheologia sua ex rōne l respectu affectus sol-
reptio eis no prelationis officiū. s̄ caritatis comita-
tur astm Maxime eis pietatis et caritatis comita-
tare quēpiani a peritulo mortis corporalis Multo
aut amplius amplius est caritatis liberare quēpiam
a morte aīe que est pñtā p moderatā et caritatis correp-
tionē etiam si ipa est ad pñs correptio tristare videatur
Nam multa bona prestant inuitis: et plerūqz nñmā ipen-
dentes. licet sumā id caritate faciam⁹ ad ipsū tñ errare
l infirmitate pñuentis ex caritate mñstrando molesti exstinx
Unde bñs pñ nr̄ augustin⁹ in enchiridion Et qui emēdit
mqt ubere in quē pñas datur l cohēret aliquā disciplina
et tñ pñtā eius quo ab illo Iesus est l offensus dimittit
ex corde l orat vt ei dimittatur: no soluzi eo p dimittit
l orat verū etiam ī eo q̄ corripit et aliquā emēdatoria pe-
na plectit elemosinā dat quia mñaz prestat Multa eim bona
prestantur inuitis: qñ eim dñsulit vñlitati no voluntati; quia
ipñsibi inueniunt vñmici ēt in eo libro que scripsit ad boni
faciū comitē Idem augusti Molestus est mqt mediant
frenetico: et pñ indisplinato filio: ille ligando

F

Quod sumē cari-
tatis ē corripē etia
pro tpe grauit
ferētem

iste cedendo: sⁱ ambo diligendo. **H**i aut illos negligant et peri-
 re pmutant: ista potius falsa māsiuetudo est crudelitas.
 Et potius ibi augustinus ex m^{is} p^{ro}me mīcē magne est exhibet
 hōiem iūitū de domo et renitentem quā nos pūderem⁹
 continuo ciuitā. **P**ter que etiā fausto scribens Idem p^{re}
 nū. **Q**uid faciet inq̄t etiā mediana salute om̄i int̄mū cūitate
 inquens. tanq̄ int freneticos et litargicos estuans? **D**ibi glo^r h^z
 q̄ patres st̄ ad modū freneticorum infanentes ac semientes z z
 q̄ q̄ faciat. **E**t sequit. Nūq̄ ptempne. nūq̄ desistere vel debet
 v̄l potest? **D**icitur si necesse est. sit molestia: q̄ neutris ē in-
 unica Nam freneticū nolūt ligari: et liḡ litargicū nolūt ex-
 citari d^{icitur} pſenerat diligentia caritatis: freneticū ligare.
 litergitiz stimulare. ambob amare. **D**ambo offenduntur
 sⁱ ambo diligunt. Ambo molestari q̄ dū egn̄ st̄ indignat.
 sⁱ ambo suati gratulant. Et iterum Idem ad donatus
 pſbim heretici z z. q̄ displicit Displacet inq̄t tibi q̄ trahēis
 ad salutē dei tuū tuū multos nr̄os ad p̄mūne traxeris. **Q**uid
 enī volum⁹ n̄ te comp̄hendi et p̄ntari et suari ne pereas.
 Et infra Volo dice⁹ q̄ te assidue dixisse dūdo. **D**ic volo er-
 rare sic volo perire. **N**elius h^o v̄lo n̄o p̄mūtum⁹: quātū
 possum⁹. **V**olo q̄ te i p̄tēn quo monies misisti: utiq̄
 libera voluntate fecisti. **D**is qm̄ crudelēs eēnt serui dei. si
 hinc male voluntati tue te p̄mūtaret: et n̄o te de illa mor-
 te liberaret. **Q**uis eos merito n̄o culparet? **Q**uis n̄o in-
 pios certe uidaret. Et tu tu te i aquā misisti volens ut
 moreris: illi te nolentem lenauerunt de aquā ne moreris.
 Tu fecisti scāndū voluntate tua sⁱ in p̄mūne tua: illi te nolē-
 tem oīra voluntate tua sⁱ oīra mortem tua. **D**ig^o ista salus
 corporalis ita custodienda ē vt etiā nolentibus het ab
 eis qui eos diligunt seruetur: quātū magis illa spūalis
 in cui⁹ desertione mors etiā iūenit. **H**e his scriptis
 Augustini patet correptionē cē caritatis quā ut dicit. **E**cce
 in mandauit deus būnūq̄ de p̄ximū sⁱ diligendo et
 admittendo. **D**ot enī aut augustinus scribens ad mācedonius
 Debz homo diligere proximū tanq̄ scip̄m: ut quē potuit
 hōiem būnūcere būnūcere solatione informatioē doctri-
 ne vt discipline cohibitione inducat ad te roledū dāt
 hec ille. **L**ui aut magis homo astrictus est q̄ parenti maxime
 spūali tuū tenet p̄ic tēteris et obstat periculis: icolumū
 tati at saluti pro quāto p̄t būnūcio et būt bēnūlēntia lūmā
 dūrere. **D**is hoc quo faciet si in hys i quib⁹ illi viderit nō
 aduertentiū iūine. **P**aulū: iūmonitione sc̄cta illū nō stu-
 duerit de discriminū ansare. **A** parenti h^om̄ carnē litargi-
 co obligatur ip̄o iūre nature dū prod̄st ad salutē pro mor-

H
Quid pū est corripi-
 endo eripere de-
 linquentem

Dividit dilige-
 p̄ximū sicut nos ipos
R
Quā maxime ho-
 tenetur ex cūitate
 corpore prelatuz
 hūlū

te vita*nd*a excitando molestus existere. nec suare amore aut
fidem illi valeat; si prece*do* molestie perire in dormiendo possit
tat; quid tunc de spirituali patre censendū putam⁹ que pre oratione
cupatione rerū et pastoralis cure diuisa nūcādūne à suar
suspitione interdū nō obdormisce vix possibile erit quo
immaculab⁹ pīculis illius nō aduententis benigna cotrep
tione obſistere ex amore nō tenebit; obligatus; Diferentia
genitorū impellente infirmitate p̄ abrupta ad p̄cep*tu*m
festinatū natu*ra*a tenet; dilectione ligando et retinēdo obſile
; quanto magis patri spirituali mōrdinata affectione p̄moto si
preceps tendat et ad pīcula aīe sue v̄l suo p̄deprauato mo
rū itanere male mēte captus incedat amicabili debet et mo
desta intrepatione occurre ut nō eū pīcat; ex suo si pīcere
precaue amonēdo p̄ silentio perire que diligere tenet;
Dū notabilis h̄c cap*tu* Di quis 16. q. 2 ex dicto concilij tribu
nens; **S**i quis abbas aut i*n* regimine humilis castus
misericordes discretus sobrius nō fuerit. ac diuina p̄cepta
v̄bis et exemplis nō onerderit. ab ep̄o in tui*n* territorio pīlī
et a vicinis abbatis et ceteris deūtūmetibus a suo aereat
honore. etiam si oīs aggregatio vīcīs ei*n* sentiens abbate
eū habere voluerit het ibi Ex quo dicit; p̄ nō imp̄dare
pīam cu*n* pīt homo. nichil aliud ē p̄sentire pītant*u* Ut om̄
diat; 86. d. culpa No caret scrupulo pīsensionis occulte
q̄ māifesto faciōnū desunt obviare Et culpa protuldebo
facientis habz; qui quod pīt corrige*n* negligit emēdare
Scriptū quippe est Nō solū qui faciūt; s*z* etiā qui pīsent
pīapes uidentant; Nichil aut̄ sit pius papa pīodest
auq̄ suo errore nō pollui; pīsens pīstat erranti

N
Em̄ rep̄hensibiles
st̄ qui cu*n* possint
beniḡ amonitōe
ruocare platos su
os a malo ad bonum
et nō faciūt

O
De hys q̄nolūt
corripidendo aliqd
sustine*p* v̄t te s*z*
ponus adulando

Are istis pīat̄ rep̄hensibiles ē valde fr̄es illos qui
pīcuentos; adhuc in antīpīti herentes ut faale
eos possent modita p̄suasione ad meliora reu
care ip̄i nichilomin⁹ ne in aliquo apud illos i*n* minorū
familiaritatis libertate habeant; palpant illos v̄būs
adulatori⁹ et souēt tatendo mala que leui intrepatione
facillime imp̄dare potuissent s*u* bītū augustinuz ad
casulanū Melius sit pro veritate pīati suppliū; p̄ pī
adulatione bītū Nec scđm Salixetus papa et q. 3.
Inuictū homini religioso magnū ē debetū imitāt̄
aliorū nō exerce*v*l etiā auge*male* loquēdo; n̄ etiā
cas extingue*bītū* loquendo studuerit het ille s*t* est
eo equalis sicut de umbrā ita et de omni malitia
Tales s*t* maledictorū illorū in aliquo pīapes. quib⁹ d.

105

Ezechiel 12° De qui p̄sumit puluilllos sub dī cubito manū; et faciūt cervicalia sub capite vnuise etatis Nam ut de hoc dicit Gregorius 18 mox caplo 3° b. et anōt a graiano d 46 dūt nōnulli Ad hoc puluillus ponit; ut molit quiescat. Quisq̄s ḡ male agentibus adulat; puluilllū sub capite vel sub cubito iacentis ponit; ut qui corripi ex culpa debuerat; in ea fultus laudib⁹ mollit quiescat Hinc rursus scriptū est s. vbi s Ezechiel 12° de adulatorib⁹ In scripturis dom⁹ ist⁹ nō scribent̄ nec in t̄ram īgredient̄ eo q̄ decepterūt pl̄m mēū dicentes Pax pax et nō est pax Et ip̄e et edificabat pietem illi aut̄ liniebant eam Sup quo iterū dicit gregori⁹ vbi sup̄a q̄ pietis noīe p̄m dū ria designat Edificare ergo pārietem est: p̄rase quēpiam p̄m obſacula obſtruere d̄z pietem linuit: qui p̄ca p̄petravitib⁹ adulant; ut quod illi puerse agentes edificant; ip̄i adulantes q̄i nūdū reddant Tales duz mala facta prelatorū laudi bus efferrunt; augent que incēpare debuerunt hec ille D̄z sicut talis palpatio et adulatio subditū ad platos est maxime p̄tra caritatez: sic cōuerso magne est caritatis indicū tu reuere tia et hūilitate debitū prelato tūlib⁹ amonēdo sūm indutare delictū Ex p̄te ergo affectus quo vnuissim tenet diligē p̄x sūm et illius bonū promouere q̄nt̄ d̄modē p̄t atz illius malo mede ri et obſtēre colligit̄ rōnabilit̄ quilib⁹ subditū ad sūm prela tuz corripenduz tpe et loco et forma p̄gruis inferi⁹ affigiat dūs nō rōnabilit̄ etiam p̄ceptoz obligari Hic de hoc lo ques b̄tūs thomas sup 4° sentenaz dī 29 de corruptione fr̄na arlo 2° q̄ 3 in cor. q̄ois Nūdā aut dicit q̄ corruptionē fr̄na hoc nichil est Nūia prelati in quātus p̄tāt nō st̄ celū; et scđm hoc eis correctio debet Nec iterū qui eos ex caritate corripit; q̄i defanli possent scandalizari prelati si a subditib⁹ corripiant; Et hoc nichil est Nūia prelati in quātus p̄tāt nō st̄ celū; et scđm hoc eis correctio debet Nec iterū qui eos ex utilitate eoz̄ eos amonet Nec iterū p̄sumit quis d̄z de plato iuste scandalizat̄ in eos os ponit. Etiam eos s̄z pro eis q̄i ad utilitate eoz̄ eos s̄z p̄ceptū de corruptione se exten dit etiam ad platos

place prelatis et
am̄as male fr̄ni
entib⁹ p̄ponēdo eis
puluilllos e cervicalia

P

Nūo ad corruptiōne prelatorū etiā subditū p̄ceptōe p̄ceptōe obligant̄

Q

Nō corripiens plātu nō ponit in celū os sūm nec deb̄ p̄su me de ip̄uis stan dizatione

R

Nō p̄ceptū de cor reptione se exten dit etiam ad platos

nimū seruat; humilitas, regendi frangat; auctoritas
vt Augustin⁹ dicit. Ita correptione ad prelatos taliter fieri
debet ne aliquid reuerentie subtrahat. Et ideo dicit; p̄me ad
thymoth⁹. Denique ne intrepaueris sc̄ obsecra ut patrem
hec thomas de vbo ad vbum in forma. Ex quib⁹ ut dictum est
patet. etiam subditos ad suorum prelatorum correptionem re-
tudia et humiliatioē preceptorum obligari. Hunc accordare vide
illud bñ Augustini t̄ libro soliloqoz⁹. quod et in cuvione
anotat⁹ in caplo. Presumunt ⁊ q. A. Presumunt inq̄ plati
nō debere se reprehendi: eo q̄ canonos nō passim eos cōstituit
accusandos. Quod tm̄ negat. solis criminolos cū reprehēden-
dos veritas ip̄a statuit. Si male locut⁹ fu⁹: testimonium pha-
be de malo. Et gregor⁹ scribens vniuersis ep̄is qdlib⁹ ignorab⁹
z. q. A. Dicit. Vnde inq̄ laudabile decretum est ruerentiam
et honorem poribus exhibe⁹: ita rectitudinis ē et dei timo-
ris si qua in eis indigent correctionis nulla dissimulatione pt
postpone⁹: i ne totuz quod absit corpus morbus inuidat: si
languior nō fuerit curat⁹ in capite hec ille. Dicit ergo et
debent a bonis subditis culpabiles plati caritatine amonā
Dicit et ip̄e iohannes baptista cū heremita vita diceret
scribas et phariseos sacerdotes et leuitas indecorū ad se ve-
nientes aspa intrepative redarguit dicens. Venimina vīpnaz
z̄ et habetur Mathe⁹. Dicit etiam et debent cū tois disipli-
na requiri a suis subditis tota superioribus accusari. Qz ad hor
criminolos subiecti et suspiciti nō admittunt. De quib⁹ accipiunt
accipit̄ dñ est illud quod z. q. A. caplo. Dnes. Eusebius pp̄ assertit
Dnes inq̄ens que suo pastori pmisse st̄. cū nō reprehende⁹ n̄ a fide
exorbitauerit. nec vllaten⁹ accusare possit. q̄ facta pastori
eius gladio serienda nō st̄. Et manifest⁹ in caplo. Alieni in
eadem. q. Dponit⁹ pp̄ sic scribit dicens. Alieni erroris somnū in
a sui voluntarie propositi tranmite recedente. aut sacris p̄m regul⁹
et istitutionib⁹ nō obedientem suscipere nō possum⁹ nec debem⁹.
Hec impe⁹ recte cōdentes v̄l sanctoru⁹ p̄m sanctionib⁹ obtene-
rantes pmittim⁹ q̄ infames om̄s ē st̄ sensim⁹. qui suā fidem
aut xpianā legem prevaricant⁹: aut aplicam v̄l regulares
libent⁹ postponunt auctoritate

D
e tribus in ge-
nere requisitis
ad hoc vt correp-
tio prelati a sub-
dito vnirose fiat

D
icit iam vt opinor sufficiente circa correptionem prelatorū
bus in ea considerandis sc̄ inuestigatione intelligēt
et i[n]s[er]t[ion]e rōnal. Nūc igit̄ ordine superius promissu⁹
candem restat p̄cipalit⁹ v̄de⁹ aliqd de tercio. Modificatio[n]e
obseruatiæ actuali. He quo em tam multa st̄ dicta de plato-
ru⁹ correptione et obligatio[n]e subditorū ad candem possent

106

forbitur ignari quibus suspicari quod capere ipsi suorum facta
ppositorum, passim reprehende possint non solum sed hoc ostendit
ne premissorum teneantur. Quod utique non tam turpe vide-
tens et incongruum esset; verum etiam pestiferum et ois religiosis
ac decoris ordinis subuersum et destitutum videtur. Destruetur
enim hoc exhibito reuenerie diu ordinate pietatis ure diuino propter
pater et humano debite; sed et timor ipse ad懸eruationem
omnis discipline necessarius de medio tollit et tolleret. Et
hic quidem timor adeo est ad obsequitiam discipline nam
ut dicat firmianus lactantius in libro de ira dei ad donatum
capitulo 10 quod religio non est: ubi metus nullus est. Et Origenes
ut habetur. 16. q. 1. Et hoc in prima dñi De aut mea est.
Et perit timoratus a terra: et qui corrigitur in omnibus horribus
non est. Non ergo quisque putet accedendum sibi temerarie
pro captiuitate sue sine magno moderamine reuere-
nre ad arguenda infirma spinae prius sui pectorum cum in omnibus
que in vita prius denus obuenire noscuntur vix sit aliqd
quod ad curam sui ita requirat animum caritate fundatum
serena metus et lingua sale editam quodque sic spiritale
et omnia viru et probet et docet sic alieni etiam amissusque
mali digna tractatio. Ut igitur curia modificatione ista
qua se sub obsequitiae cautele subditus suu prelatum cor-
repturus temporentur aliqua spinal notitia habeatur
Daendum scdm venerabilem ptem et doctorem fratrem regnerum
in pantheologia sua titulo de correptione fruia capitulo 6
in fine quod ad hoc ut correptio plati culpabilis a suo subdito
vniuersitate et laudabilitate tria necessaria oportet obsequia
ri hoc est ut fiat
Dicitur ab his psumptione pmissa primo secundum secundum
latentem ab his diffamatione secundum thomam in c. 2. q. 33
Reueretur ab obuergatione ar. 4 in cor quodque quod correptio
que est artus iusticie per coheritionem pene ppter causam
fidei nullo modo operatur subdito respectu prelati. Et ideo
demonstratur in epis. suis ut idem thomas ait super 4th capitulo
disce 19 de correptione fruia ar. 1. 2. q. 3 in 17 et ar. 17
reprehendit dynamephilic monachum de eo quod sacerdotem
quedam corripuit non pro eo quod superior illo sacerdos
erat sed de hoc quod correptione fruam usque ad correptio-
nem pauperrimus et cum ab ecclesia amouit. Quia natus sunt
prelati correpiendi sunt a subditis: non tam est ab eis
dem eis pena infligenda. sed requirendum in hoc ad
superiorum denuncando: vel si non habet superiores reuere-
nre duz est ad dñm ut eum emendet vel de medio subtrahat

Dicitur nullus debet
reuecentur viri
pere ad arguendum
cum ptem spuale

I
Dicitur sine timore
nulla est vel re
per religio

Dicitur vix in villa
re mudi indiget
homo amplior
sapientia quam in
tractatione mali
alieni

G
Dicitur correptio pe-
ne nullo operatur
subdito respectu
sui plati vel
alterius

Recorrectio frēna que ē actus caritatis p̄tinet ad vñigā
respectu cuiuslibz p̄sonae ad quā caritatem habeat debet
in ea corribile inueniat. Actus cū ex aliquo habitu
v̄l potentia procedens se extendit ad om̄ia que st̄nt,
sub obiecto illius potentie v̄l habitus. Dicit visio ad om̄ia
que st̄nt sub obiecto visus. Dz qua actus v̄tiosus dz
esse moderat. Debitis circūstantys. Ideo in correctione
qua subdit corrigunt prelatos debet modus dgru. Adhibet
hec thomas. Hic autē modus determinat p̄cipue in tribus
premissis de quibus. Unū est q̄ talis correctio fiat
Quāliter absq; p̄sūptione vt s. subditus si prelatuz suū
rephenſibilem viderit in aliquo nō se illo ppteremē
liorem simulit p̄t. Quia q̄ subditus pro quolibz ph
nulari defectu se similitudinat suo prelatu supiorē p̄cipue
tuose ut dicit st̄tus thomas in scđa z̄ vbi sup̄ m̄ in r̄vel. N
titulo videt esse supbie. Et sū subditus de suo semp̄ debet
plato meliora sentire. Hic enim dicit st̄tus bernardus in sermō
quodā adūctus dñi de A tolūpnis q̄ nō sufficiat nob̄ exte
rius nostris obtupare prelatis nisi ex intentione cordis
utmo cordis affectu sublimat. Senāam̄ de eis. Pr̄t in
P̄t tñ se homo i aliquo facto ab s̄q; p̄sumptione suo plato
meliorē estimare si prelatus suū no faciat illud quod debet
et sic illū corripe q̄ nullq; ē in hac vita qui nō habeat
aliquē defectu. Nō pro eo dictū sit quod agit Gregorius
q̄ scđorū vitam corrige nemo p̄sumat nisi qui de se
meliora sentit. Huius scđm scđm thomā vbi sup̄ p̄scerāndū
sit q̄ tu aliquis prelatu suū caritatine monet. nō p̄t hoc
se illo maiore existimat. s; auxiliū imptit. ei qui quāto
in loco supiore tanto in p̄culo maiore versat. ut dicit augus
tin. in regula.

Accidentia autē maiore huiusmodi obscuratio hūlita
tis in correptione occurrit. Considerare p̄cipue tria
Pueritatem erete p̄varietatis. Nec tria st̄ngū
timiditatem decite timiditatis. N̄c tria st̄ngū
fūtatem directe hūlitas. N̄c tria st̄ngū
predatorū in subditis inuenire scđm hūtudines duisorū
Primo itaq; st̄ngit in nō nullis subditis expiri
circ̄a correptionem suorū prelatorū. Pūsitate erete stra
rietatis. Nam sūt p̄mo aliqui de qbz etiam i supioribz
dñm est quorū duz corda ad magnā sui estimationē
supbie sp̄us vehement inflauerit consq; illos p̄ducere
nunt. ut semetipos atz opa sua fundit. negligant.
et obseruātie callida que apud suos agant. p̄positab.

X
De prelati p̄t
causam fidei nō
debent a subditis
nisi hūlitas. Amo
nei

V
De subditis nō
sufficiat platus ex
terius obedie s;
tenet. etiā intus
sublimat. de eis
sentire

N
De tribus p̄siderā
dis circa hūlidi
nē duisorū ad cor
reptionē suorū
prelatorū

S
De pūsitate q̄n
dam subditors
q̄ seipso negligē
tes et magnos

107

estimantes scrutā
tur et iudicant
suorū facta prela-
torū et despiciunt
ipsoſ

incessant attendant. Qui dū in illorū actibus infirma aliq-
que reprehendendi pñt fortasse pñscunt: mox ad reprehenden-
dos eosdem temere assurgunt. Et tanto atrociores iudices
suorū se rectoru in minūmis exhibent: quanto mala maxi-
ma in se mala alio intenti min⁹ vident. Oꝝ tanto ad ar-
guendis suos prelatos audatores veniunt: quanto se illis ex-
spatione pñspete infirmitatis in pñpria cogitatione ponunt
Neqq; cū sine fine trepidatione arguere tam supbe suorū facta
rectoru presumunt: n̄ de se pñius q̄ de illis meliora sensisset
Vnde bene in figura talit̄ in historia regū leuites qui
pro tactu archa inclinare intemperis farbit̄: oꝝ quod
robustus dñi interpretat̄ vocabat̄ quia inclinata in modo
prelati sui vitā quā archa designat nequaq; presuptores quicq;
reprehendendo temere tangerent: si nō robustos se et meliores
illo qn iudicaret̄. Qū ergo ad archā manū tendunt obedient̄:
quia dñi pñpositoru suorū facta infirma temē iudicantes supbe
redargunt redargiunt; omne quod in se quasi viue ex virtute
videbat̄. Octingunt̄. Nam vt dicit beatus gregori⁹ 34º mo-
ralū caplo 2 12º in fine tanto atrocios pereunt: quanto ase oculi
los autūt̄: quia in huīis vite itinere offendentes corruunt;
dū abbi intendunt̄. Et quidē nonūq; pñtores se asserunt̄: ner-
ti tñ ut tam noxie i regimine pñsone trāderent̄: et dū re-
tores sui facta despiciunt̄. dū eius pñcepta intemperis
ad tantā vñz insanit̄ dilabunt̄: vt deū res humanas esti-
ment nō curare. quia ei q̄ quasi ure reprehendi eē se omis-
sos dolent. Dicq; dñz pñtra rectore supbiunt̄: etia pñtra iudicia
pñditoris intumescunt̄: et dū pastoris sui redargiudo diuidicunt̄:
ipām quoq; sapientia om̄ia disponetem ipugnat̄. Ideo
sūt alio qui zelo iusticie pñmoti ad arguenda que i prelatis vi-
nosa occurrit iudicunt̄: s̄ dū in ipo zelo deferre pñscientia
debitam pñtan reverentia vñ negligunt vñ nesciunt̄: pñ indiscre-
tionis impetu quod bene zelare videbant̄. Hündūt̄: et
tanto sepe prelati sui delinqutis animū peccis provocant;
quātuz ipā sua reprehensione humiliatis atz verecūdie tem-
pamine min⁹ seruat̄. In pñtibus cū pñstituti et si in hys-
que inordinate presūt amoneri a subditis humili debent:
Argui tñ impudent̄ ab eisdem nec debent nec sustinet̄.
Pter quod bñus gregorius 27 moralū caplo 16 b quō
coripi a subditis prelat⁹ debet insinuās. Dū salutis inq̄
fide res agit̄: vñtus est meritū si quicq; poris 2 tolleret̄
Webet tñ humili suggesti: si fortassis valeat quod displaceat
incedari. 3 curanduz suope est ne in supbiū tñsciat iustitiae
inordinate defensio: ne dū rectitudo intraite diligit̄: ipā
ingrata rectitudis humiliatis amittat̄: ne cū sibi p̄ spesse

L
Prelatorū
infirma considerās
ideo supbiendo
penit̄ q; seipsoſ
nō attendunt

D
Supbiens
suos prelatos deū
impunit̄

F
Prelati nō
dūt indiscrete et
n̄ reverent̄ a sub-
ditis reprehendi

F
Prin corrēptionē
prelati cauēndū
sūme subdito est
a supbia

Sed tu domine reprehendim' aliena quia non regum' nec agosum' uisra p̄pria

I De superbie subditis qui non sustinentes corripuit corripientes se licet platos totu meliose idarguit et infamant

I omnis labor p̄ditur nisi i humilitate fundetur

Accipitulosū sit ex timore non corripere q̄ pos sit homo corri

quis quisq; despiciat; que fortasse dñgit ut in aliqua occasione reprehendat Contra huc timore superbie subditore mēs ad custodiām humiliatis edomat; si infirmitas p̄pria incertant attendi Nam vires nras verant examinare negligim' et quia de nob̄ forma credim'; idcirco eos qui nob̄ prelati sūt distracti uidicant Quo eū nosmetip̄s min' agnoscam'; eo illos quos reprehende' nūt plus videm' het ille Tercio sūt alii qui toto mētis adūsu ad grām huane laudis effusi dū magi videri et de bonitate sp̄ om̄edari appetunt: de p̄ficitate sua corrūti a suis rectorib; sp̄t; quos si pro merito excessū idem rectores q̄z corripunt; quasi iuram passi ultionis retributam retributionē exquirunt Exasperati emox se in stumelias erigunt; quibus possunt obiectōbus referire via vitam correptorū suorū q̄runt Mala queq; excogitant; et si vera de quibus eos possunt ad talū one reprehendendo p̄fundē nō inueniunt: falsa et mendacia malicie p̄singunt Defendē se fama suā pro vītā audiat' allegant; ne se ex silentio reos agnoscētes alii audientibus scandalizant Et dū soli vane glorie intus p̄ timore verant' inserunt: defensores foris veritatis estimati redarguendo fallacit' refūlūt Extasianes malorū suorū iactant' ingeminat' refūdere de quib; amonēt' culpas in iūlpatozes q̄litāq; possūt' elaborant Pudore publice honestatis abutit' et impāneiam superbie in vīb; Stumelie prolata. Istantia pro vītā et pro veritate libertate dñnt' Dēmonstrare longe in capabili reos reprehēsores suos desiderant; vt inorantes se nō sūt atib; s; obiectis aliis criminibus oñdant' hy ad passim corripiendoz suos p̄positos tanto audatores veniunt; quāt' ab' hys de quibus inculpant' excessib; ne dimittant quāzelant hom̄ grām purgationes videri volūt' Dñs isti iam premisi diuisiōis moti affectibus ad corripiendoz suos se p̄positos pueris erigunt; s; ipi que in eorū seruāda est correptionē modeste humiliati p̄ superbiā tradūt' Qui etiam enī scđm Gregorii libro z̄ moralū et caplo z̄ b quā humiliati que vītūz mat' est nesciunt; vītu sui laboris p̄dūt etiam q̄ bona sint que opari videant' Et ma surgentis habite robusta celsitudo nō fugit; que neq; p̄ fundamenū fortitudinē in petra solidatur. Vbi ergo ruine crescit' edificant; qui ante mole habitate humiliatis fundamenta nō prouidat het ille

Accidit dñgit in nō null' subditis expiri arti' rotundatis Vt eū subditorū nōnulli qui licet prelati torū suorū mala sp̄ciāt que emēdare facili' possent

100

Quem tū p̄tate plus q̄ p̄tne salutis s̄culūt; et ex timore nimio
ubi salubrit̄ loqui amonēdo possent sub silentio lingua
premit̄ De quibus bñis q̄re libro scđo pastoraliuz caplo
19 Ammonēdi inquit sūt nimis taciti ut si proximos
fūcūt se diligēt minime illis taceant; vnde eos iuste
rep̄hēdant Docis enī medicamine utrōq; saluti
currat; dū em̄ et illo qui infert actio prava p̄petrat;
et ab eo qui sustinet doloris fēvor vulnere apto p̄pat;
Nam enī proximorū mala resp̄auit. et tū in silentio lingā
premit̄: quasi p̄spetis vulnerib; vñz medicaminis
subtrahit; et eo mortis auctores sūt: quo virus quod potuerit
curare noluerit Hec ille Et infra ibi gregorius in eodem libro
caplo 27 Ad idem Di inq̄t medianal artis minime igna
ri secundū vuln̄ cerneret et tū setare recusaret; prolecto
p̄tū fratre mortis ex solo torpore d̄mitterent. Quātū q̄
tulpa noluit̄ asperiant; qui dū cognoscant vulnera
mentū; curare ea negligunt̄ sectione verbōrū Et sc̄iant q̄
dū a valente sine sūi dampno tulpa quā videt nō torri
gitur; in solus tulpa silenti p̄ multozū quos corrigē
potuit pena dampnat̄ Wnde bñ prophetam dīat̄ s̄z
iemie +8 Maledictus qui p̄rophibz glādū suū a sanguine
nis glādū quippe a sanguine prohibere est; correptio
gladio dīat̄ glādūs me 9 māducant carnes Deutero
32 He quibus bñ gregory vñz liquet. q̄ qui p̄tatem dū
modē p̄t salue pace nō arguit; alieni se p̄tū p̄cipem
fact̄ vñchil aut̄ vt dīat̄ di 86 Culpa alium prodest nō
p̄m̄ p̄prio; qui p̄m̄endus est p̄ alieno p̄tō Quid ergo
nob̄ restat nisi vt faciam̄ quod scribit̄ usque 7 Recedite
recedite. Exte inde pollutū nolite tangere. Exte de medio
eius Et apls 2 ad ro 6 Exte de medio corū et separamini
dīat dīs et inuidū ne tetigeritis et ego recipia vob̄ et ero
et ero vt vob̄ in patrē. et vos eritis m̄ in filios et filias
dīat dīs om̄ps De quo dīnt Ambro. in glo sup vñz
p̄missis q̄ vñz illa intelligenda s̄t nō corporalit̄ s̄ spualit̄
Exte aut̄ simulit̄ de medio malozū. est tace nō tace
corū scelerā et facere quod p̄tinet ad correctionem malo
zū Et augustin⁹ sup iohēm de eodem Recedite inde exte
inde et inuidū ne tetigeritis s̄ tactu cordis nō tazpis
Quid enim est aut̄ exire inde? nisi facere quod p̄tinet
ad correctionē malozū quātū p̄o vñz tuiusq; gradu
atz p̄sona salua p̄ce fieri potest Ergo frēs kimi quād
inter vos malozū esse nōtis quātū potestis improbat̄
ut corde recedatis? recedatis redarguite ut exeatis

endo emendare et
tales s̄t in tripli
a genere

L

No pie corripies
et sibi et proximis utrāq; con
sulūt.

D

N̄ crudelē sit
proximū nō cor
ripere tū homo
possit emendare

E

Ez plati dāpnat̄
pro oīsione
om̄ quos corri
puendo sanare
potuissent

et

M

H̄ qui peccan
tem tū p̄t nō
corripit p̄cip
pem se delici
fact̄ N

D

Dissentēdo
et corripiendo
recedum 9 de p̄t
cipatione et so
ciātate maloz̄
spualit̄

D
Re triplum' as
male se habz ad
mila aliena et ita
numat ab eis

inde: nolite sentire ut inuiduz non tangatis. **E**t utrum Au-
gustinus in smoe de vobis ewangelia malis inq; semp corde
disuigim: ad quos tante corpore copulam: Duobus mo-
dis non te maculat malus: si ei non sentias: et si redargua-
hoc est non dicare: non sentire. **L**ocare quippe: quoniam frater
eius sortiu voluntatis vel approbationis adiungitur. Neque
ergo consenseret sitis mal' ut approbetis: neque supbientes
ut insultans arguatis. **E**t infra ut habet^v 23. q. 4. **C**ecedit
Displuit autem augustinus tibi quod quisque peccauit: non tetigisti
inuidu. Redargisti. corripisti. monuisti. adhibuisti.
etiam agruam si res pro exigit et que unitatem non violat
disciplina: existi inde hoc est ergo exercere inde. hoc est
inuidu non tangere: et voluntate non sentire: et ore non pre-
dicavit ergo secundum sanctum bernardum in smone de nativitate
Iohannis baptiste sentire tamquam est silere tuum arguere possis
Et secundum quod habet^v 23. q. 4. Ita plane ex vobis agit augustinus
sociat: quis patris malorum. si male aliquid cum eis admittit:
aut immittentibus faciet. Ita si neutrum illorum faciat:
vere secundum intellectum premissorum nullo modo patris sociat: ali-
rum. nec sibi a deo imputabuntur: aliena delicta. Precepit
si addiderit tertium addideri addiderit tuum non ut non in in-
dicando pigeris ut corripiat iustus in tua et arguat:
vel etiam si eam plena gerit: et ratio seruande patens
admittat. ut coram omnibus patentes arguat ut ceteri tu-
meant: et hoc oiam cum dilectione corrigiendi non cum odio pse-
guendi faciat: plenissimum officium non solus castus in ore
aut cetera non impedientur: illa tamen duo semper retenta non
probz sanum hec secundum augustinum in sua

D
Oh malum sit
prelatis patenti-
bus adulari non
illos corripe ra-
tione cupidita-
tie.

Necudo sicut alio de genere subditorum qui non illo tempore
pusillitatis sed amore potius cupiditatis a suorum
predatorum amonitione etiam tuum agrue amone posse
se subtrahunt: quod gram fortasse sibi aliquam tuilibz ra-
familiaris. aut spina ab eo favoris sue familiariter
pro beneficiis sue seniores querunt. **D**e qualium numero
est huius de quibus superius in figurativa locutione pluteo
dictum est. quod puluulos sub capitibus tubitis et texu
calia sub capitibus patentibus ponit: et factos et texu
pietas linuit. **D**e quibus iterum Gregorius dicit in litteris
pastoralibus quod tu peccates quosque aspicunt: ne erga se
corum dilectio torpeat corripe non presumunt. **P**rimi quales
puluulos tubitis et texualia capitibus iacentia exhibe-

qñ deducuntur a statu ututu atz pcamu metes blandis ad
ulationibus souet **D**icitur hec legit: figurat **E**ccl 32: p
moyse cū pro adorato vitulo irascente deū ipso isrl terne
ret. et assū ad blasphemū gladios uberet illos a pte dei
nūciant existere: qui delinquentur scelerū intulant
ferrent dicens **D**i quis dñi est nūgat m̄ **P**onat vir gla
dū sup femur suū: ite et redite de porta vñqz ad portu
m̄ediu castoriū: et occidat uniusqz frēm suū et ami
uz et proximū suū **G**ladius ut dictū est supius misio
ne frēne correptionis significat: et infemoze notat: volup
tas vñ delectatio quelibz scdm carnē **Q**uid est ergo eū
qui de pte dei dñi esse desiderat gladiū sup femur pone
! nisi zelū correptionis frēne ubi emendationis sperat:
Vñc gladiū nō semp h̄ subter fēm: illi collocant: qui
ideo fratru culpas argue desinunt ne grā: quālibz scdm
carnēz appetibilem amittant **D**e porta vero vñqz ad
porta ire est: a viao vñqz ad viam p quod ad mente
mors ingredit: increpido discurre **D**er mediu vero
talboruz transire est: tanta eqūitate intra etiam vi
uere, vt qui delinquentur culpas redarguit i nulli: se
debeat favore deducere **V**nde et recte subiungit: **O**c
cidat vir frēm tuū et proximū suū frēm: s. et amicū et
proximū interficiat: qui dñi pūenda inuenit: ab increpa
tione gladio nec eis quos p Ignatione diligit pat dī ḡ
aut **D**ic: z pastoralū caplo z r. **I**lle dei dicitur qui ad
ferenda vita: zelo diuini amoris exortat: profecto
ee se dei negat denegat: qui i quātu sufficiat increpac
vita carnalū recusat

R
C signū diuine
dilectionis est cor
a correptione pati
nu et no trahere

Quartio st adhuc alio qui ideo ex timore amore cū
possent platos suos culpabiles nō assurgunt: ne
ab offensis illis aliquā ipū molestiam paniant
De quibus loqui videt: bñis grez sup ezechiele
li primo omē s̄ h̄ Aliquā aut quis p stultū timorem ta
tet: et tacē se p humiliatē putat locū eū sue subiectiōis
desiderans timet dice bona que sentit: et ignorat qñ
timorū reus efficit: tacendo Ita nāqz timor humanus
sub humiliatē se palliat: vt sepe considerare hoīem quid
p ximo deat nō pmitat **V**ñc tunz ne maioris grām
amittat: atz p hoc aliquid gal' dampni sustineat: ita
que intelligit occultat: atz apud se tacē ipm timore
quo ostingit humiliatē notat: s̄ eū cui nū mult di
tere tacendo in cogitatione diuidit: fitqz ut vnde

R
Cū malū sit
a correptione pre
latorū facere
causa timoris
se humiliatē
simulantis

Tuō aliq timētes
suos supiores cor-
ripiere, in occulto
illos diuidant

Duō est timē-
dūz neq̄ malū
s̄ bonū signū
malis displice-

Duō sc̄t̄ nō trēnt
malos ad edū
sui corripiendo
matare

ut unde se hūlēm ēē existimat unde grām sit sup̄bū
laute ergo homo int̄ hūlitate timoremq; discernat;
ne se timor hūlitate singat Et hoc nob̄ m̄it inuitur
ezekiel z° ubi ip̄i ezekiel dñs p̄cipit dñs dicens Ne
timēas eos neq̄ sermones eoz̄ metuas q̄m inredū
li et subūsores st̄ retū; et n̄i scorpionibus habitas
Ezechiel aut̄ ygregori n̄o solū iunioribus s̄ etiam semi-
oribus loqui mittebat; et ideo ne in causā timore
hūlitate crederet. ut timie n̄o debeat timonēt̄ dñi dñe;
et Ne timēas eos; ac ne forte derogationis eoz̄ uba ḡm̄
rat adiūgit̄; neq̄ sermones eoz̄ metuas. Lue aut̄ dero-
gantū lingas timere n̄o debeat etiam causa subiungit̄;
tū protin̄ subinfert̄. Nam inreduli et subūsores tem-
st̄; et n̄i scorpionibus habitas Timēdi em̄ essent hy quib;
loqui p̄pheta mittebat; si in fide et ope deo omnipotenti
placuissent. Qui aut̄ inreduli et subūsores sūt; in sui
s̄ moībus timēdi n̄o sūt; quia stultū valde est illis plati-
si q̄m̄; quos n̄o place dño sc̄m̄. Debent aut̄ habere
in metu et reuerentia iudicia iustorū; quia mēbra om̄
nipotentis dei; et hoc ip̄i in tra reprehendunt quod dñs
redarguit i celo. Nam puerorū derogatio. vt n̄e vite nre
appatio est; quia iam ondit̄ iuste nos aliquid habe-
si illus displiceret inapum̄ qui n̄o placet deo. Nemo enim
pt̄ in una eadem q; re d̄ipotenti dño at; eius hostibus ḡm̄
existere. Et iūnūs vitatis adūsabit̄; qui eidem vitati in
mete subiungat̄. Unde sancti viri in voas libere intrapatio
succensi eos ad sua oda extare n̄o metuunt; quos deu-
diligere n̄o agnoscunt. Quod p̄pheta ardent̄ exhibens deu-
tōrū om̄ quasi pro iūnū optulit dicens. Nonne qui ode-
rūt te deus oderam illos; et sup̄ iūnūcos tuos tabesceram
i. Perfecto odio oederam illos; iūnū facti sūt m̄. Ne si
apte dicat. Densa quātū te diligo; qui tuorū hostiū tra-
me extare iūnūcas n̄o pt̄imesco. Hinc iterū dicit. Au-
retribuūt mala p̄o bonus detraheant m̄; q̄m̄ sequeret̄.
secut̄ sūt iūnū. Bonū valde est quod iūnūs tribuit; q̄n̄
male agentibus libera voce tradidat. Dz pueri mala p̄o
bonus retribuūt sūt iūnūs derogant̄; q̄t contra eos iūnū
defensionē seruat̄. Hec gre. Ex isto habem̄ q̄t id eo āmo-
nere suos prelatos culpabiles nonnulli recusant̄; ab eisdem v̄l despectus ut alias in rebus molestias reformu-
dant̄; quod vere hūles modeste corripiendo liberius retrubu-
onis grām querunt̄.

fratre ringit et debet in subditis circa correptionem ut
 ammonitione suorum prelatorum iueneri et seruari. Etas
 directe humilitatis dicit enim exigit caritas in subditis
 ut rectorum suorum pueri spiritualibus quam modo per fidem
 autem occurantur; sic edicto in platis regit omnes pueri
 auctoritas ut quod insinuare illis debent in ammonitione
 subditu non nisi modeste et humilitate dicunt. Unde ad hoc ipsi
 subditi triplex per directione sive regula gubernari soz
 Documento veritatis. Pino ego ad hoc ut humilitate sive
 Documento exemplaritatis. Gerant subditi maioribus suis
 Documento straritatis. que emendatione opus habent
 ab omnibus presumptione ut audacia regulari ducet et dirigat. Do
 cumento veritatis. Quia sicut dicit beatus gregorius super Ezechiel
 libro primo omne vere honestum quod maiori a minore datur;
 tunc vere bonum est; si humilitate dicatur; radice sensus in ramo ligatur
 invenit. Quod videlicet vici iam non ex ramo sed ex radi
 ce est; quia nisi cor inveniret ligna minime superaret lumen
 ergo ut idem gregorius in libro quinto moralium capitulo ix. in
 fine quedam facta prelatorum iuste displicerent; quatenus neque
 hoc quod metem mouet reticendum est; sed tamen magna humilitate
 proferendum; quatenus intentio pie sentientis eo vero hinc for
 mula retitudinis: quo per iter gradit; humilitas est libere
 ergo dicenda sit que sentimus; et valde humilitas proferenda
 que dicimus; ne et que recte intendimus; het elate proferendo
 non recte faciamus.

A
 Quod secundum triplum
 regule directione
 subditu humilitate
 hec dicit in plato
 rum suorum correptiones

S
 Quod scripture
 nos docent humi
 litatem loquuntur platis
 liberis

Neando ad hoc ipsum dirigimus et regulam. Monimē
 to exemplaritatis. Secunda enim iudicis metus per
 certum imperatorum amplius mouet quam ubique. Alterum
 damus. pude exemplis suis quod nos sint mouet
 et dorcent quam humilitate et modeste habere nos debemus; et
 emendatione corrum qui nobis omnes non sunt; et maxime pre
 latorum. Ecce ut ait beatus gregorius et moralium capitulo iiii.
 papio. Aliplus paulus auditoribus suis multa humilitate
 dicerat; sed de ipsa exhortatione humili placare eos
 adhuc humiliat sagaciterbat dicens. Hugo autem vos
 fratres ut sufferatis ubi solati; etenim praeceptis scripti vo
 bis. Ad hebreos iiii. in fine. Ephesios quiesce nul
 paledicens; afflictis ac gementibus humilitatem
 suam ad memoriam renovat dicens. Vigilate memori
 am mei retinetes; quoniam per triennium nocte ac die non cessab
 im in latratus mones uniusque; ut in eisdem rursus
 et plam dicit. Obscurio vos fratres ego nuncius in domino

ut digne ambuletis votationi qua votati estis. Hinc ergo colliga
si qm̄ aliquid recte sentit, quāta hūilitate debet loqui magis dī
cipulus: si ipē m̄ḡ gentiū in his que cū autoritate p̄ditat; m̄
submissus discipulos rogit. Hinc vniuersit̄ tolligat eis a quibus
bene vñedi exempla p̄cipit, hoc quod bene intelligit qm̄ hūl
ter dicat: si paulus illis hūli vore se subdidit: quos ad vñi ip̄
susstatuit het gre. **N**ō etiam rectores et potentes in hoc modo
cū multa discretio de suis excessibus coripi debent: Exempli
nathan p̄phete bñis gre sedi pastoraliū caplo 2 in fine sic docet
dicens. Aliqñ cū hñi senili potentes arguit p̄nus p̄ quasdam
similitudines velut de alieno negotio requirendi sunt: et cū re
tam sñaz quasi in alieni alteriū protulerit. tñt modis agri
tibus de p̄prio reatu arguendi st: ut m̄c̄ ipsi potenter timido
stra corripientem neqñ se erigit. que suo sibi iudicio supbie
teruit̄ caltat: et in nulla sui defensione se excusat: que sñaz
p̄prio oris ligat. Hinc ē etiā p̄ nathan p̄phā arguit regem ve
nerat: et quasi de transpaup̄ris stra diuitem iudicuz querat:
ut p̄nus rex sñaz diceret et reatu suū postmodū audiatur:
quatenus et reatu sñaz postmodū nequaqñ iustitie traducatur
qua in seipo protulisset he corpus historie h̄. 2 regū n̄.
Hic itaq; sc̄tus et p̄torem siderans et regem. m̄ro ordine
audatē regem p̄nus p̄ p̄fessionē ligare studuit: et postmo
dū p̄ iunctionē secare. Celavit paululum quē quesivit: s̄ p̄
tus sit repente quē tenuit p̄gnus em̄ fortasse incidet: s̄ p̄
ab ip̄o sermonis exordio apte culpa ferire voluissest: s̄ p̄
la similitudine: eam quā occultabat exatut intrepatione
Nō egri medius venerat: secundū vuln̄ videbat: s̄ de pñc
nia egri dubitabat. Abstundit igit ferrū medinale sub vesti
quod edictū subito fuit in vuln̄: ut ferante gladiū senti
ret eger anteū terneret: ne si ante temeraret sentire renasceret
het gre. **E**cce quāta se arte tempore subditus debent: qui
ad arguendā p̄positoriū suorū infirma lingua parat

Cetero ad hoc p̄m dirigim̄ et regulam̄. **N**oumento
strarietatis siderando videlicet in quātas sepe mis
rias ex potentū intrepatione detinunt deuenient
qui suis hūlis modestie tempiem i suis ausibz
custodire noluerint. **S**ū em̄ sc̄dm gregem̄ et moralium caplo
2 A i familiare sit his qui presul n̄ in ore cordis sc̄ti sp̄us fre
no tenet teneant: ut si eoz̄ mente ordinis sui limite corre
dentes mordinatis ubi subditi aut moribus latessant: in
irate retributiois atrocitatē p̄siliant: et quātūq; pudenter
agere: tantū sibi in eosdem iterū estimet licere. **A**mata cū

111

ptati pene semp impaena est: eis male subiecte impat. **N**on
ipsa sentit: potestas exequit. **H**inc eucit ut in iacepatioē ma-
iorū si minores tempore se cautissime sub obseruatioē modestie
negligant: temeritatis sue frequent et audacie penas luant
Vnde de ipso aristole scribit franciscus petrarcha nouissim opo-
eta laureat in de viris illustribus q̄ tu quēdam familiarē
sibi et carū talēstē noīe phm olim alexandri ad disciplinā
mādandū leis gesta regia iterū ad alexandri mācedonē
magnū studiose ausando monuisset ne vñq̄ regi quaūqz
familiaritate phisus loqui duri aut sine debita reverentie
moderatione presumeret. profectus ille tū apud alexandri
singulare amicac fiducia videret assent̄ adeo ut iam
de quaūqz sibi familiaritatē libertate nichil ambigendū
estimaret. **A**cadit ut regem semel de eo q̄ se ut dīm p̄cep̄t̄
adorari īmemor amonitius m̄grī sui al audatus ex p̄sp̄p-
ta amicac libertate toriperet. **N**eo ille q̄ debete sibi reveren-
tie īura passus. in uram mox p̄motus effebuit: et nō obstante
quaūqz pretense amicac grā. que ante velut cūssimū sibi
et secretissimū habuit: iam ex redargutioē ut īmūtū īviduās
audeli morte p̄mit. **D**icqz qui m̄gri et amici sui p̄cepta
descrīda apud p̄petem p̄tentiorē ī ubiſ hūilitate nō ni-
rauit: in ultione temeritatis sue īmature mortis penas lu-
fert. **N**eo cambisem regem nimis deditū vino trahes asperges
vnus ex kmis. min modeste monebat nt p̄aus biberet et
turpem esse dicens ebrietatē in rege. que oīm oīli auresqz
sequerent. **A**d quod ille īdignat. **V**t sc̄as inq̄t quēadmo-
duz nūq̄ exadam m̄chi approbab̄o iam et oīulos post vi-
nu in officio ec̄ et man̄. **S**bibit deinde libe liberalius q̄ alias
caparoribus mphis: iam grauis ac temulentus obiurgato-
ris sui filii. p̄de ultra lumen ubet at levata sup̄ caput
sinistra manu stare. **L**uc tetendit arcū et ipm cor adoles-
centis id em̄ petere se dixerat fugit: resassos pectore heres
in ipo corde spaulū ondit. **A**c respiciens p̄em interrogauit:
satas ne certam haberet manū. **A**t ille negauit appolline
potuisse tertius dimitte. **I**n quo parz: uram supremi
posse. **C**o malodixit regi nullū emisit calamitosi quidē
tū eque cor suū q̄ filij sui transfixū videret. **A**cessit iste
ad numerū corū qui magnis cladi bus onderunt: quātū p̄sta-
rent regū amicas amonitioēs min taute et bona licet
Isilia. Recitat etiā ibi seneta de quodam p̄nape
harpalo noīe qui suo psam̄ tale aliquid licet salubre mi-

111

I
De rege q̄ torrep-
ton suo carnes fi-
liorū edendas
tribuit

Alio alexander
mū sibi blandi
entes autē occidit

De 4° nobilibus
domī ex hys q̄
ab intrepatis in
caute potentib⁹
oculi st⁹

M
Rsp sepe plus
p̄fint blanda cor
reptio qm̄ severa
apud duros et
potentes

N
Conplorū cor
reptio a subditis
disceri latent⁹
absq; dissimilatio

nus tñ caute p̄nusit. **N**uo rex offensus liberos illi epulans apposuit; et subiude quesuit an placet? **D**icitura. **D**enū vt satis illū plenū malis suis vidit? afferri capta illoz missit; et quō esset acceptus interrogauit. **E**t nō defuerit misero uba nō os occurrit. **A**pud regem iqt om̄is reua ioā cāda est. **H**ecitat ibi iterū de alexando magno cui et franscas ubi sup̄ meminit quō clitū tarissimū sibi et una educatū parū sibi adulante et mū grata loquētū manū p̄pria uratu occidit. **D**e quo tñ adeo doluit sedato furore: q̄ seipm̄ volebat occidē. **D**ocem⁹ hys et huic mō
exemplis p̄mū posse etiam ex ingentibus causis uare
nasci utram abscondi: et ad uba straria sibi cogn̄. **D**ocem⁹
mū necessarū esse istam dīmōtonis respirationē hoc for
titis vite genus ut ad regiam mēsam vt mōsterio sue hys
ao maiorū dēdū sit. **D**ocem⁹ scdm̄ eūdem senectā ubi sup̄
libro z̄ q̄ potentiorū iniure hylari vultu nō tñ parent
ferende st⁹. **D**ocem⁹ dēmū quāta moderatio libanda sit lingui
: tñ ad emēdanda potentiorū virtutis animū dam⁹: vt ne
aspe nimū nec que dicenda eis sūt nec timēde proferam⁹.
Et preapue ut iuxta filiū sapientis fū d̄ filiū litigem⁹
hoīe potente: nesorte incādam⁹ in man⁹ illius. **V**ē an et
intus a nob̄ possit scientie satisfieri: et exultatio grau
or si potentior est in correpto virari: nonuq̄ tuus est et
sepe efficiat tanto exhortatiois blandimento maiorū in
tare via q̄ nimū pugere. **N**ua scdm̄ gregorii z̄ passo
valū caplo z̄ c. **P**leruq; dura vulnera p̄ lenia sonentia
mollescant: et furor insaniorū sepe ad salutē medico bla
diente redunt. **L**ūq; eis in dulcedine p̄descendit: et languor
insanie mitigat. **P**er em̄ p̄salutē saule nisi elatio potentii
fleg⁹ eū negligent⁹ intuendū est: q̄ tū saulen sp̄us adiūt⁹
inuaderet: apprehensa dauid cythara eius vesania sedabat.
Quid em̄ p̄saulen nisi elatio potēti: et quid p̄ dauid inuit
n̄ hūlis vita sanctorū. **S**uz ergo saul ab imūdo sp̄u scripit:
dauid canēte eius vesania ipat⁹: quia tū sensus potentii
p̄ elationē infuore vertit⁹: dignū est vt ad salutē mentis
quasi dulcedine cythare. locutiois nre tr̄iquillitate reuocet⁹
hec gregorii

Ecādo p̄paliit ad hoc ut correptio p̄lati culpabil⁹
a suo subdito v̄tuose fiat nōc oportet saluus que
longe superius dicta sūt vt fiat latenter abz diffi
matione. **B**utūq; em̄ de viciōi dūtaxit v̄ter
tione agit⁹: enitendū est modis omnibus vt quātūq;
fieri potest p̄sonae infamatio deuictet⁹. **Q**uod si vt infi
patebit circa om̄is obſuandū est: maxime v̄tq; vbi de

112

emendatione patris spiritualis causa agitur prouidens
dum est ut nihil ex his virtutibus quorū emendatio queritur dis-
feminetur in publicum; quod discipline atque animarū serua-
ri salua potest illo modo salubritate secretum. Et hoc minuens
beatus gregorius papa moralium libro. 25. caplo. xviij in pri-
cipio Subtilis autē tenenda est via rectitudinib[us] humilitatis;
ut sic reprehensib[us] magistrorum facta displiceant: quatinus
subditorum mentes a seruanda magisteri reverentia nō rece-
dant Quod bene no[n] debuato exprimitur, cuius iudicata verecū-
diora boni filii auersi veniendo tererunt. Auersari dicimus, q[ui]
reprobamus Quid est ergo quod filii verecundiam patris sup-
recto dorsib[us] pallio auersi venientes operuntur nisi quod bona
subditis sic prepositoru[m] suox mala displaceant? ut tū hec ab ali-
is occultent? Opimētū aūsi defecūti: quia iudicantes factū
et venerantes magistrum nolunt videre quod regūt Sunt vero
nōnulli qui separati quid de conuersatione spirituali indhoant,
cū rectores suos typalia agere et terrena considerat morū ordinē
supnē dispositiōib[us] accusant q[uod] neq[ue]t bene ad regendū prelati se
per quos consūtatiōib[us] infime exempla monstrantur Sed h[oc] ni-
mirū dum temperare sea recto[r] si or[um] reprehensione negligunt,
culpes sue exigentib[us] meriti usq[ue] ad reprehensionē cōditōis
excedunt Cuius dispensatio inde p[ro]fecto ab humiliib[us] recto[r]or
agnoscitur; unde ab elatis non recta iudicatur, hec illle. Cauere er-
go sumē subditū debent, lut si prelatorum suorum eis facta iuste
displaceat; sic ipsib[us] q[ui] emendari debet ā monēdo aperiāt, ut hec de
quibus eos admonet ceteris quantū p[ro]ualent tegat. Graue ēte-
mū delictum valde in subditib[us] si de his etiam que in suis platiōib[us] si-
bi iuste et valde displaceat apud extraneos illos maliciose accuset
Vnde et cinaedetus papa ut habetur, Z. q. 1. Maiorum. Deut[er]on[omi]o
tia inquit chani filii no[n] dampnatur qui suox doctoz vel prepo-
sitor culpā prodūt ceusicut chani qui verecunda patris nō opiu-
se ridenda monstrauit Non fuit talis Venerabilis ille imperator
Constantinus magnus De quo loquitur Nicolaus papa in decretis caplo In
scripturib[us]. d. 96. scribendo illum p[ro]ponens in exemplum Iodoco pa-
tri. In scripturis m[al]ta narratur constantius impator dixisse Vere
si propriis oculib[us] vidiisse sacerdote dei aut aliquem eoz q[ui] m[od]ifico
habitu c[on]cūmacti sunt peccatū, claimidē meā explicare et coopirē

Q

Quod subditū exē-
plo filiorū no[n] debet
vitia prelatiū te-
gere

P

Quod subditū suos
platiōib[us] pro cetero[n]or
occupatiōe faciliter
plendentes ad respe-
ctionē conditōib[us] pro-
labuntur

Q

Quādamnable est
in subditib[us] prodece-
mala prelatorum

R

Deut[er]on[omi]o
de legēdis m[al]ta p[re]la-
torū et religiosorū

eum ne ab aliquo videatur. In q̄b̄ desiderantissime filii necessario admonemur: ut quēadmodū fide et religione a chonoupi litate ei adequari videamini: itaq; humilitate atq; deuotione eparari nichil domini iā anheletis. Ita ut in nullo inferior sed potior inueniamini post exempla, qui talem se exhibuantem tali a propositis exēpla. **D**ed hec qđ diximus cautos vos reddere cōspicentes ut si de dñi sacerdotibus qui uire parres dicuntur, alij contigerit vob audire, quod cōfusione p̄ib; mentibus ingratuū inserviūtū p̄udatos filios noe ymitates patrū de celo beretundiam cōteguntur, ut afflenti quēadmodū et illi benedictione repleri moderate dño mereamini. **H**ecibi. **P**ut qđ huiusmodi temporales domini ab ecclesia inueniūt venerati ecclasiasticos patres et blatos et ab illo dissimilatioē peccata agendo desistere et abstinerere, sicut et fecerūt nobilissim̄t̄ eos: qđ tunc facere tenent fratres religiosi sanctis patribus subcep̄tis. **N**ec licet eoy in pfecta ausando debet admonēdo in secreto si possunt emendare: honorē tū ipsoꝝ atq; reverētiam summo debent studio ḡteger̄do mala qđ viderit zelare. **N**on enī possit sine gratiam inay suarū p̄iculio eoy culpas sibi notabiles fieri, aut ipsi apud alios detrahere ullo mō. **P**ropter qđ venerabilis ille pater Iohannes dictus clunias. **S**upēc̄tū qui p̄est exēma taciturnitatē habeauit. **E**ap̄līm. 93.

Quod detrahēre p̄ latore in mōsterio est
grauissimum et p̄culosissimum peccatum
propter **z**

T
Quod malitia de
tractioꝝ colligit
ex tribus
di detrac̄to
ritur ex p̄essimo p̄
cipio et fronte

Cautelem qđtū p̄iculi sit subditos suis p̄latib; detra-
here aut eoy famā apud secum illis subiectos quo
mōlibet in firmare clarus illucescat utile cogi-
ui huic opusculo de hoc inserere tria ex qđb̄ huius mali neq; ad
colligere non erit difficile studiosolectori aliquā diligētā adh
benti. **D**icit autē tria capita qđtū ad preses occurrunt s̄ se p̄m
uitas cōmissioꝝ. **G**rauitas obligatioꝝ. **R**aritas emendacio
nib̄. **P**rimū est grauitas cōmissioꝝ. **P**ublicare enī subditū
peccata vel via p̄lati sui aliis est graviſſimum peccatum et p̄ca
losissimum in mōsternis. **D**icit enī ut dicit papa Alexander caplo
Dūia. b. q. i. sūma est iniqtas fratri detrahere et accusare Iu
autem iniqtatis potest sūmitas colligi ex p̄lī malitia s̄ p̄na
p̄ effectus et fuiꝝ. **P**rimo et malitia p̄cipit. **S**um enī cōb
accusatioꝝ et correccioꝝ causa debeat esse bō. s̄ emendatioꝝ hominib
et ipsi debet nisi ex charitate procedere. **D**icit hoc docet beat

113

Augustinus scribens ad mercellianum comitem de dottiis. Dicitur in
quit dilectioni nisi sunt intentibus debere qui timet; sic dilectio
ne nisi timetibus debere qui terret. Nichil nocendi cupiditate si
at, sed oia consilendi caritate? et nihil fiat inaniter nihil in huma-
nitate. Quia et plectendo et indulgendo hoc solum bene agit; ut
vita hominum corrugat. Hec ille. Detractio vero aut ex pessimo pri-
cipio et criminis mortali quod est inuidia ut dicit gregorius. 3.
moralium non intendens nisi aliquercumque denigre et minuere
famam alterius. Et ideo istriarum directe caritati. Quare et de
o ethicae odiosa est sicut dicit Appls ad romanos. Detractores
deo odibiles. quod ideo additum dicit gloriam ibide ned retractio putet esse
esse peccatum ex eo quod sustinet in eis. Decidit ex malitia effectus. quoniam de
tractio multa mala operatur in nocimento proximi. Ecce constitutum quoniam
tas peccatorum quam proximum immittunt estimant. Nam haec quod bonum quod
alicui auferre festinas. sed hoc nocumentum quoniam est. Int oia autem bo-
exteriora quod homo possidet preminet fama quam spiritualis bonis magis
appropinquat. Unde dicitur publicorum. 22. Melius nomine bonum quod diuine
misit. Eccey Ecclesiastici 41. Cur alii habe debono nomine hoc enim ma-
gis permanebit tibi quam mille thesaurei magni et preciosi. Et ideo
dilectio sum sui generis estimans peccatum quam furtum sum semper thomam
2. 2. q. 13. ar. 3. i. cor. q. Unde et dicit annulus papa ut habet 6. q.
Ex iusto quod deteriores sunt quam vita moresque bonorum corrupti per se. hys quod sub-
stantias aliorum prodigii diripiunt. Hoc causa conformitas premissa
Idem papa ibi in capitulo assignat deteriores. Ipsi enim aut ea quae existentes
sunt licet nostra sunt auferunt, non vero deteriores, et mox corruptio
res nostros sive quod ad usum nos armatur prope nos ipsos decipiunt. glossa
metiendo ledunt. Et ideo iuste infames sunt et merito ab ecclesia ex-
torques sunt, hec ille traditur quod papa dicit. Armat ad usum nos. Qua
habet et ipsi detractores acuina neque. Iuvidis enim dentibus ad usum
suis sepe propositos acuatum plu. Et quoniam propter virtutibus impri-
tatem et proximis quasi brachis cum eis non audet configere; quasi
a longinquo et tergo struunt eis insidias, dum insidios quasi sagit-
tis voboy detestoroy vulnerat eos in fama, sicut nouacula acu-
ta facientes dolum. Pratique enim et nomine bonum atque gestas super
os sive aliorum proximorum suorum gladiolingu acute sonidunt cor-
ripunt in secreto et in iuventute ubi possunt. Propter quod prope eis ap-
pari videt. quod propheta ait psalmus. filii iniquithominum detestes eorum.

113

V
Quis correctio debet
fieri ex charitate

Quata mala defectio
kitem platonum
peratur

Caplum 94.

X
Quo defector apli hoc
in nocet quod sit ultra
poter

A
Exeuere defectors
armatur et rodunt de
tribus vita suorum pla-
torum et aliorum bonorum

armia et sagitte, et lingua eoz gladius acutus. Criterū p. 63. An
erūt ut gladiū lniq̄s suas? intenderū arcum rem amicam: nisi
guttē m̄ occulte īmāculatū. Dubito sagittabūt eum: et nō timebit.
firmiterū sibi sermonē neḡ. Huiusmodi armis sepe nō solū bona
fame suis proximis diripiūt; et animas christi sanguine redēptas
vulnerāt crudelēt et occidūt. Nam dēctōr vīco sepe lingue ita
tres simul aīas atrocit̄ intermixtā, suā videt; et auditoris et illius
cui dēctōr prout declarat beat̄ bernard̄ sup canticā m̄ qdā loco
Prop̄t quod nō in cōuenientē detractores in scripturis homīcide
nācupat̄. Scriptū est enī in decretis. b. q. i. caplo. Dūma. P̄is qdā
dēctōr fratri suo homīcida est. Et sicut dicit Iohānes ap̄ls in canōna
suā: dīs homīcida nō habet p̄tē in regno christi et dei. Nemo ergo
Augustus ut habeat xi. q. 3. Nemo p̄toz aut prudentiū putet qm̄
mūb p̄iculū sit in obīs lingua mētēndo s̄q̄ in detractōe q̄ manubis
sanguinē fūndēdo. qn̄ s̄q̄ hīm glosam mōr̄ seqt̄ quando etiā dēctō
homīcidiū spirituālē ē si etiā mōr̄ corporalū nō seqt̄. Nomē emēdēt̄
o homīnē sp̄u m̄terficiet et dūt̄ oīno mortiū reddit; qn̄ oīa bonacō
pailluīs q̄ alias vīua et profīua esset oīno mortificat et mūtilia fa
cit. Et utiq̄ dicit papa in decretis caplo. Nichil. de cō. d. b. quod in
hīl prodest homīni ieūnare et orare et alia religiōis bona agere. M̄
si mēs aī m̄q̄tate; et obrectatiōis lingua cohībat. Et sic occidūt
tractio ipsum dēctōrē. Occidit etiā dēctōrē ipsum cui dēctōr gla
diolinguē sue; dū ipsius bonā opinione et famā q̄ m̄ cordis alioz
vixit diuinūt et extinguit. Dic gladiolinguē sue christū nō mātī
occiderūt et crucifixerūt uide hora tertia ut habeat̄ in euangelio
marci qn̄ crucifige crucifigēdāmāuerūt; q̄uis hīm veritatem
et realiter hora sexta a militibz pylati crucifixus esse noscāt̄. Et isto mō
occidentes dēctōres tanq̄ belue ferocissime lacerāt et deuorant
dentibz malignitatis sue acalibz ad deuorandū carnes offērunt
qdāmīd̄ eoz q̄b̄ detrahūt. Dicit obrectatoribus suis loquēs
beatus Job libri sui caplo. 29. Quare m̄q̄ p̄seq̄mīnī me sicudo
et carībus mēis saturamī. Tūp̄ quo dicit beatus gregoriū mo
ralū. 14. caplo. 58. Quoꝝ m̄q̄ens mens p̄formoz penas esurit; sa
turari p̄culdubio alieis carībz q̄rit. Dicendū quoꝝ est. q̄līd̄
aliene vite detractōe pascit; alieis p̄culdubio carībz satiū
tur. Unde p̄ salomonē dicit s̄q̄ p̄oulbōz 22. Noli esse in cōlūns
potator̄; neq̄ cōedas cum eis qui carnes ad bescendū serūt

H
**Quod una lingua de
tractoris tres simul
occidit**

L
**Quoniam dēctōr
occidit p̄mo sc̄mētū
et q̄līd̄ mōr̄ p̄partitū**

D
**Quoniam dēctōr illi
cui detrahit et car
nes ei deuorat**

Carnes quippe ad vescomū conferre; est in colloquio viassim de
rogatiōis proximorū vicia dicere hec gregorius. Occidit tertio dēfator
gladio lingue sue suos auditores spiritualiter. Ut ubi gracia loquendo
de religiosis magis ad propositū nēm. Quando frater aliquis
in monasterio plati sui vicia refert et disseminat, oēs talia audientes
aut pāpientes etiā scandalisant infirmantur et infamant. Nam
ut dicit Ecclesiastici. **E**icut gloria homīs est ex honore patris?
ita deditus filii pater sime honore. Duplo ergo quod ex dēfectorali
fama et opimio bona pāpīs spūalis obfuscat et minuit: oēs pāpēs filii
spūales infamant et occidunt qdā mīo pāpue audientes vel pa-
pientes. Nam ut dicit Venerabilis ille pater. Magister gherardus
in epistola ad unū qđ fuit monachū. Non est alia vita homīs qāia vivit
vere in se et recte coram deo: qđ charitatis et amor. Et qđ caritatis rema-
nebit: cū male creduli fratres alicui credunt dēfectori, estimantes sibi
plati tū malum tā misipiente viciōsū et morduñatū sicut sugge-
rit susurrator. Pserit mācū difficile sit mordmatū viciōsū stultum
et malum appub nō odiri eo tūc acruis quo aitali se regi indignis
estimāt nec ex tunc amore et reuerēta debiti se illi subnūlt ut pī;
sed serudi poti⁹ et arido obedūt timore coacti. Ethinc in cenobīs
frequēb iuueniū, hinc oculi aūsi, hinc torui aspectus, hinc discor-
die et rye, hinc cassure et inopelia, et totius spūalis structure
ruina, et etiam non in modū sepe tempalū tam dispicio amissio
comitantur. Nec mirū. **O**bī enī vulnerat et occidit caritas; ibi
necessē est consequēt oīa cū ea pī deperire. Ecce qđ merito propter
hec vniūsa dēfactors homicide in scripturis nominantur. Hic
ut scribit beatius clemēs papa, ut habeat de penitentia. Di. ca. hoīa
dax. **H**ūis petrī apłs hoīcidar triagnacē dicebat. **N**ū tenē hoīcidab īfecto et pena pālē dicebat
res fūniua etiā dēfactors homicide ē manifestab. **N**ā et qđ homicide
qđ dūt fratre suū, et qđ dēficit; pīter esse homicide dēmonstrat. **N**ā ut
aut. **G**loriosus hieronymus sup̄ uscuā. **O**ib⁹ miq̄tas et opp̄ssio et in-
uisita, iudicū sanguinib⁹ est. Et licet gladio nō occidas; volūtate
tā interficiā. hec ille. **G**ūis autē qđ fratri potest dēfhere et nō odire:
ex eo tā sola homicide dicit̄; si solū sime odio dēficerit. **V**erū duplex et
dupliciter homicide cōstituitur, qui et odit et dēficit. **E**t hoc maxime
subdit qui dente dēfactors tā nō vel lingua dolosa in illos seu
unt qđbus omnē reuerētiā debet ethonore, velut prelatib⁹ suis qđ
cunq; nomine vocitantur. **E**t hī nō hoīcide tantū; sed etiā frati-

Quomo dētractor
occidit suos auditores
et quod detrahens
plato etiam subdit
tis cibis nocte

Quod nō est alia vīcē
me humane iniūcias
ritas auerſūctio et
me moris est.

Dēfactors generib⁹ hoīc
diorum

X et pena pālē dicebat

Hoīcide etiā sime
odio homicide est;
tū odio duplex hoī-
cidū

Et huius non homicide tui; sed etiam fricide et patricide sunt in hoc abominabilius; quia spiritualis patris patricidium perpetrat spiritualiter, quod maius est q̄ si carnales parentes aliter peccaret.

Ecclio grauias huius **Capitulum 29.**

vix colligit ex malitia finis Quia ad pessimum finem eterne damnationis detractio perducit. **N**obis misericordiam suam salomon proibivit;

Recuni dixisset de hys q̄ carnē ad vescēdū conferūt de q̄b̄ sup̄ habitum est de illo pena sequēt adiungit dices Quia vacante potibus et dantes simbola consumuntur et vestiēt pānē dormitatio. **D**ux q̄ beatus Gregorius. 12. moralium capitulo. 18. potib⁹ inquit vacant q̄ de opprobrio alienē vite se debuant. **D**ebola vero dare est sicut unusq̄ solet pro pte sua cibos ad vescendum. ita in fabulatione. detractio bala consumetur. **P**er bacantes potibus. et dantes simbola consumuntur; q̄a si aut sicut scriptū est oīb̄ detractor eradicabit. **V**estiet autē pānē dormitatio; q̄a respectū et mōpem a cūctis bōis opib⁹ mōs sua muenit; quem hic ad alienē vite exquirēda criminis. detractio bue languior occupauit hec ille. **E**cce q̄ maleficiū detracitorum fūm̄b⁹ in futuro ab heretiitate terre viciū eternalitē eradicari. ab oī mercede honorū opib⁹ in retribūtū secutura destitui; et ab oī cōsortio sanctorū et electorū dei ab ipsi ullius suffragij vel solatiū expectatio eternalitē despici et elongari. **G**rauias sunt ita detractorum in cōmūni supplicia; sed adhuc hys maiora sūt q̄ sup̄ eos q̄ suis spiritualib⁹ patrib⁹ detrahunt in celēstib⁹ flānis manet post hanc vitā cumulanda. **I**n de illis dicit Canon ex verbis Anacleti pape. 2. q. 1. Accusato quidē. **V**iquet inquit q̄ sumi sacerdotēs a deo iudicandi non ab humānis aut prae vite hominib⁹ lacerandi; sed potius ab oībus sunt fidelibus supportāti; ipso dño exemplo dante. quando p̄ semetipsum nō per alii; bēneficiis et clementiis eicit sacerdotes de templo. **N**ullus enī utreco in sūptum fuerit; aut multa indignatio ipse iurascit; aut potius vīdictam dicit sup̄ eum. **V**nde et dñs aut per prophetam qui vos tangit; tangit pupillā oculi mei. **E**t paulo post di detractores q̄cūq̄ grauius iudicant et in p̄ditionib⁹

Denials fine et
damnatione de dicto
cum

Detractio dānati
one finali detrac-
tiorum

Quod grauiissimū
detrahere vel mū-
riari prelatis et bo-
nis hominibus po-
tius honorandis

quemadmodum multo magis laceratores et accusatores famulos de
damnam: et mbaratu nisi se congrederent: et per eum satisfactione con-
digna ererunt penitentia indubitatebadur: et a vniuersibus flamus
exertitur. Hec et alia periculosa considerantes beati apostoli constituerunt;
ne facile conuenerent aut laceraret vel accusaret columpne sancte dei
eccliesie: que apostoli et successores eorum non immixtio dicunt. Deo si es
adiuus eos vel ecclias eorum commotus fuerit aut causa habuerit?
p[ro]bus adeo obsecratur charitatis studio: ut familiariter colloq[ue] casanet
comoniti hec ille Caplin Lxxvii

Secundo circa infamacione sive detractione prela-
torum et subditis debet considerari ad illius detestabi-
onis. Exciuitate obligatio[nis]. Nisi enim totus cecub
homo detractor alios factus fuerit: sicut prohdolor
detractoribus sepe euent ut omo a consideratione veritatis excedat.
Dicen[ti] dicit Gregorius in pastorali ut etiam habet in decretis. xi. q.
In ebbas: quod detractores nichil aliud faciunt nisi in puluerem
sufflant: et oculos suos terrâ suscitant. ut quanto plus detrahentes p[ro]flant:
tanto minus de veritate videant. Nisi ergo hoc modo detractor
recessit et a lumine veritatis tenebras fuerit facile poterit co-
usus ad penitentiam videre in quantib[us] et ad quam detrahendo se
reddidit obligatum sicut sapient[er] aut prouib[us]. 12. Qui aliqui
rei detrac[ti] in posteru[m] se obligant. Obligant enim se p[ro]mo ad talionem
supplicij. Et est ad hoc iusti ratio ex similitudine iuris canonici
Dirut enim scilicet accusans aliquem obligat ad talem penam: quem
accusatus sustinuerit si in accusacione non defecisset. Produt pa-
pa euticianus in capitulo q[ua]squis. 2. q. u. Non inquit accusator ipu-
nit sibi nouerit licentiam metredi: cum calumpniantibus poscat
ad vniuersitatem similitudo supplicij. Et papa sextus ubi super
in capitulo sequitur. Qui criminis inquit obnunt scribat se probaturum
Et quoniam probauerit quod obnunt scribat se probaturum
Dicit a s[an]cti iustissime dei iudicio detractor qui in occulto accusat
p[ro]m publico fateri erubescit et hoc sepe false frequentante
maligne sustinebit illam ad minius penam qua iudicat
illum dignum cui detraherit. Et de prima pena dictum est ma-
p[ro]pcedenti. Secundo detractor obligat ad restitutionem ab
lati. Erde haec loquens venerabilis ille magister gherardus
Groet in epistola de detractione ad rectorem quendam moia-

M

Quod plati non s[unt]
faciliter a subditis co-
tristandi aut turbandi

N

Ex multiplicitate detrac-
torum sui redditus ob-
ligat precepue quo
ad duo.

O

Quod detractione ho-
mem excaecat a verita-
te

P

Quod detractor ob-
ligat se ad penitenti-
alem sicut maluo
le accusantes

Q

Quod detractor
tenet restituere
multa que absru-
dit

lui de detrahente plato suo in monasterio. **Q**uidam inquit detractorum
di quo ex spoliator et raptor; ut scias quod debes et teneris esse respon-
sor et restitutor. **T**ulisti primo plato tuo famam et opinionem bonam
et nomine eius obscurasti. **P**ace cordia et tranquillitate spoliasisti
fratres; et alius sententia maximus et necessarius bonus ad salutem
charitatis scilicet et reuerentia filiali ad platum. **C**redo cum multis
corumpens dona sacrilegio abstraxisti. **Q**ui tibi in psalmo
dicit. **D**edebas ad usus fratrem tuum loquaris; et ad usus filium ma-
tris tue ponebas scandalum. **H**ec fecisti et tacui. **D**ed non tacebitis
iudicio districtissime iudicetur; cuius nunc benignitas te ad pro-
nitentiam mutant. **A**udi audi auricularis oblocutor frustum
ore confiteris; nisi et contrito corde peniteas; nisi firmus propo-
nas demepris in id ipsum ad detractiones non reutere nisi et leprosi
quis in te fuerit satisceris. **A**ttende regulam diuinam ethumani
iuris quibus tibi rigidam, tamen verissimam que habet. **I**llo q. 6 ca. **D**omi-
nus. **E**t sunt opera sancti Augustini in epistola ad macedonum. **D**icit
qui res aliena propter quam peccatum est reddi possit et non reddi pos-
sunt nisi restituatur ablatum; si ut dixi restituere potest. **H**ec ille Nam
vera non conterit qui de peccatis immisis non dolet et peccat. **N**ote
re de peccatis dolet et peccat; quod inquit non potest non restaurare et reformare.
Vnde nectale sum pontifex nec quisquam aliud potest absoluere; quia
talibet confessio inutilis et quasi ficta est coram deo. **E**t si confitesur sincerus
modi satisfactionis proposito absolutum se credit seipsum decipi?
quemadmodum et ille qui sine hoc calumni soluere mitit; et felicitate et li-
gatum non liberat. **R**estitue ergo purificator nomine famam re-
tentiam et bonum presumptum plato tuo; pacem et concordiam monas-
terio; charitatem et ex amore obedientiam fratibus; et amorem do-
mino quibus sat hanc tradidit procurasti. **E**cce qualium et quod ex obde-
ctorum. **O**nus haec lingua maliloquac; et usque ad nouissimum quod
diantem tuum posse restituere obligari; ita realiter et ampliusque
sibi bona tempalia restituenda capi posses; vel si aliquem miseri-
debito beneficio impediueres; eorum magistris que praeiosiora unum
praeiosissima abstulisti. **H**ec magister gherardus ubi super hoc
bitat stipulantem ea que dominus urbanus sextus in eo opere quod
deiure moralis ordinavit; ad hec probanda adducit duies simili-
litudinibus tam iuris canonici quam ciuilis. **C**ermono quod in capitulo

E
Denecessari restitu-
re ablati tam in rebus
quam in fama

F
My nemo sine sa-
tisfactionib; proposi-
to potest absoluere
a
peccato

G
Quod multiplicio
assimilatio ostendit
restitutio necessari
detractorem

116

de accusatione dicit quod sicut si m ius canonici falsus accusator
vel testis tenet ut ad restitutionem omni q[uo]d sua falsam accusationem
vel restitutio[n]em proximus amissit Dic qui detrahendo mala de
suis proximis testificari; tenet ad de restitutione ois dampnū quod ex
tali detractio[n]e prouemit. in fama vel in rebus quoq[ue] nō Item se
cundū decretale. Et de usuris Quamq[ue] licet usurariis mani
festus moriturus etiā mandans restituū usuras et satisfieri non
tm recipi ad sepulturā in cimiterio donec plenarie satisfactū
sit pro suppetentia facultatum. nisi vel illis quib[us] facienda est
restitutionis ipsentes sunt vel eis absentibus episcopo vel sacerdoti
prochali corā fide dignis sufficiēt cauto p[ro]stet de restitutio[n]e faci
enda et expiat quātitatib[us] reddendoz q[ui]tū possibile est Aliab u[er]o
lo modo recipiatur ad sepulturam. Nec etiam misericordia
aliquib[us] eos ad confessionē seu absolutionē admittat aut testamētis
eoy intersit. q[ua]d alit[er] testamēta eoy nō valēt sicutiq[ue] in maiore
ratione anima detractoris iniuste bona p[re]iosissima fame ause
rentib[us] h[ab]eb[us] nec absoluēta culpis nec in celū intrumittit in co
munione sanctor[um] nisi restitutio[n]e condigna facta vel de facie da
fimmo pontifici deo p[ro] verū proposūtū plene satisfaciendi p[ro]st
ta cauto[re]z. q[ui] vltima Pessimam. Et ex de rapio. c. 2. q[ui] quo
se quod detractori sine satisfactione et restitutio[n]e condigna nō di
mittit peccatū ante mortem. Et post mortē nullū mortale di
mittitur; q[ua]d sicut medicina apposita corpori defuncto nō prodest.
ita nec anime Ergo nūq[ue] eidmittet neq[ue] luc neq[ue] in futuro Itē
de confessio[n]e sa[m]mētali. Dicit inquit rō et lex voluit quod roci
m[is]s[ione] mundialibus obligatus tōne procuratio[n]ibus vel adminis
tratio[n]ibus nō debet religionē mitare nec ad socios ordinis p[ro]
moueri anteq[ue] rōcimia reddiderit p[ro]p[ter]eas. De episcopis et deti
ctis. b. Officiales. Et ex de obliuie ad rocia. c. vīto Ita maiori
ne detractor aliquib[us] multis de soluendo ad restitutionē iuxta p[ro]
missa obligatus; nō potest celestem religionē m[er]ite aut angelorum
ordinibus sociari vel in soutieni sanctior[um] hominū p[ar]ticipatio[n]em
meritor[um] nō p[ro]poni; nisi prius de rōne debitorū satisfac
terit aut ad minus satisfacere sine dilatio[n]e proposuerit. Ex q[ui] omni
applicationē manifesta sans līq[ue]tib[us] horribiliter reddidit detactor ad multa
et varia obligatu[m]. Capl[us] * * .97. 97

H

Quod detractor ini
restitutio[n]e faciat ab
intura culpa nec
trumittit in celum
aut sanctor[um] comu
monem

K

Quod rursum fit debita restitutio fame p[ro]d[uct]io[n]e ablati vel demigrati

I

Quomodo non facienda est restitutio fame p[ro]d[uct]io[n]e ablate Ep[istola]mo de falsis et medosib[us]

tis debemus considerare **charitate emendatio[n]is**. Cum eteniam necessaria satisfactio sit et restitutio in integrum omni malorum damnificationum que ex detractio[n]e secula sunt aut sequi possunt verisimiliter iuxta premissa alioquin nichil valeat aut proposito penitentia alia. Dicitur quotidie videtur in rapina et furto quod caro satisfactio audiatur modum quod debet quia operari possibile est. Quia alias non dimittitur peccatum ut super habitu est etiam cum omni dampno quod spoliatus modus sustinuit et cum fructibus interi p[re]ceptis. **P**urbans sed declarat in de cire moralis capitulo de furto c. Multo ungaricus credendum est fieri restitutio[n]e necessaria et satisfactio[n]e condigna in penitudine de infamatio[n]e detractionis. Quia restitutio[n]e necessaria adeo non intelligunt communes homines et paucissimi etiam religiosorum modus temporibus ponderat unde beret vel adueretur, et quod pessimus est omnis in qua discernuntur anime sue agnoscentes plerique contemnunt. Et hec melius agnoscimus; si que admodum fieri debeat huiusmodi restituatio[n]e particularis videamus. **H**uic autem restitutio[n]is formam erit invenire. Venerabilis magister gherardus groet in epistola illa de detractio[n]e superius allegata fecit intentione sancti thome in 2. t. q[ua]si respondens detractori de penitente modo intercessione ita assignat dices. **Q**uomodo inde restituas: cu[m] de his quod dicuntur sunt non dicta facere non possum. **D**icac tibi autem modum. **A**pud si que falsa vel mendacia dixisti, vel veri malitia falsis au[x]isti? oib[us] apud quos ea scinasti vel ad h[ab]ebas p[ro]uenientia est haec te falsum dixisse et mendacem fuisse cu[m] tua verecundia quod non dicitur peccati p[ro]te delet, intimare et sifiri teneris. **E**t horum probatio[n]ib[us] verisq[ue] testimonium quod potes bonis sed de coru[n] detractionisti. **M**alis vero de te: ut omnino nulla nota iprobitatis vel scandali arte inducta apud audientes remaneat signis, sed tu ut dignus es multitudinem tuam portabis. **E**t de cetero formam et opinione illius cui detractionisti bona in ore flore erodere custodies ut pupilla oculi tui: ut detractionibus ultrem non solum non favetas haboreas: ipsamque in oib[us] malis ut potes excuses: ut fame et fragilitate vel acti et bonos dignus laudibus amplifices et extollas. **N**ecundo vero servata sit

112

ea que illū infamando vel sibi detrahendo narrasti; quia
ablati restituere teneris; non dicendo te falsū vel mendacū pro-
mulgasse; sed debes ad hūc finē nūti q̄buscūq; eis et veris modis po-
tes; ut ip̄sib; tuib; deebis detractořib;. q̄q; veris nō credat. Erat
nec ex tuo testimonio. nec ex signib; per te adductis tāq; vera ha-
beant. Precego teneris s̄m sanctū thomā m. 2. 2. q. 62. ar. 2. m.
responsio ad 2° articulū ad minus dicere q̄ male dixisti; et q̄
ministe etiūque eū diffamasti. Nam q̄quis verū forte dixisti. gen-
hoc tū egisti p̄uso ordine iustitie et ḡtordine caritatis qui ordi-
nes milia marcia ambo sūt m. p̄cepto. Nam secundū ordine cari-
tatis et conceptionis fene Mathei 17. ad dñm p̄ceptū nō debuisses ma-
lū proximū alium int̄imasse; nisi fratna admoritio et testum
ductioē p̄cedentibus; et nisi spe et intentioē ipsū p̄ hoc emēdandi;
q̄t om̄ius hoc plato tuo facere debuisses. q̄ s̄m ordine iustitie ip̄e
iudicare te debuerat et tu nō ipsū. **Secundū de ierū ordinatio-**
nē quia oīb; potestas dat de sup; ip̄se tibi p̄positus est et p̄-
latib; et nō sine causa ip̄se et nō tu gladiū spirituale portas
Ministeriū dei est. Unde qui sibi resistat; dei ordinationem re-
sistit hec ille.

Capitulum 4. 98.

Leende hic etiā lector de ordine iustitie qui ut
dictum est seruati maxime debet in iudicari
do proximum sicut etordo caritatis q̄ s̄m do-
minū urbanū sextum in de iure morali caplo
de iudicio humano qđ iudicū detractionis maxime de plato
miqū est s̄m oīa illa q̄tuor q̄ ad ordine cuiuslibet iusti iudi-
cij de proximo etiā quolibet necessarie req̄runtur. **Primum**
horū est q̄ sit verus iudex habens autoritutē sup̄ eū q̄ iudicari
dūs est. Alioquā dici ei potestis. **Apostoli ad romanos 14. Tu**
q̄s es q̄ iudicas alienū seruū. **Duo dñm stat et codit.** **Deo de ierū**
nō est legittimus iudex p̄seri sui superioris, sed eōne res. **Inferiore**
nū iudex nō potest suū supiore iudicare ut dicitur 21. distinctioē
Inferior. Etiam alij nō sūt subditi detractorib; quia etiā sepe
pape detrahunt cuius facta a solo deo debet iudicari ut e. q. 3. facta.
Similiter et alijs frequentē quos iudicat. **Secundū q̄ sit debitus**
accusator. **Deo detractor non est debitus accusator quia nō ex**
cacitate agit sicut mōi accusatioē et correctionē iuxta p̄missa
req̄ritur necessarie ut etiā habet. 23. q. 1. prodest. **Terciū q̄ sit de-**

113

M
Quid faciet deictor
in restitutioē delys
que vera die.

114

A
Quod iudicū deicti-
onis est iniqui s̄m q̄
tua, in iudicio requi-
sita

senior sine iudicandus p̄n̄s. **N**ed detractor absentia reo ad uicium procedit: q̄ ē ḡra uera ut habet. 3. q. 9. **A**ccusatores et in omnibus cruplis ibi sequentibus. **U**nde diuine et humane leges prohibet ne absens iudicet nisi propter cotidianam. q̄ h̄c locū nō habet quia nō vocat quidicatur. **Q**uartū quod sunt iusti ydony. **C**estes ero si qui sunt in detractione malisunt et nō tales quales ordinat lex in causa diuinitatis. **E**xtra de testib⁹ capitulo. **V**icet que w̄ quod in hoc casu testis nō admittitur nisi uiret se illa de quibus agitur impediret id dicisse antelatū motū: qđ etiā illa audiuit ab auctoribus et fide dignis: et nō ab infamibus suspectis et leuibus p̄sonis. **C**uius legis rō ēbō. **Q**uia si assenserat se p̄mo illa sciuise postq; l̄s fuit mota. sicut detractor et testis eius discutit postq; ira sūt cōmoti: uerū p̄sumit quod vna de q̄tuor causis que corūpūt iudicū testimonium p̄hibeat: i. amor cupiditas. odio vel timor ut. ii. q. 3. q. 4. **E**t quomodo ex oī facie iudicū detractionis cōuicit ēē m̄q̄ssimū. **Q**uare et huiusmodi iudicū quo ipse detractor nō vocatoque quem iudicat ad sententias remunerarie procedit: et seip̄su accusatore teste et iudicē cōstituit: usurpās sibi om̄ia q̄y nō habet sibi d̄petit vel collatū est vel p̄missum a deo in hoc casu. sim tro et sydone vel apud quosq; barbaros in secularib⁹ discutit agere m̄tolerabilis m̄q̄tas et calumna diceretur. **Q**uāto maiori neq̄ia apud iustū d̄m reputabit. Nulla enim in eo iustitia rem tudo seruat: s̄ nec caritatis ut dictū est ordo. **F**rigit enim cōmūnū etiatis respectus: ut anteq; homo ad icte iudicū cōtra quicunq; proximū suū procedat: si viderit in eo aliq; corrigibile vel defectuosū in opere ipsum opus vel ad minus intentionē operantib⁹ m̄q̄tu possit excuset. **E**t si vndeq; manifestū est malū armis excusabile quod raro accidit: deber cogitare subtractū prout a deo hominū gratiā: et enā mīnū forte fuisse temptationē receptam: ut potius diaboli q̄y hominib⁹ opus illud esse sibi suadat. **D**ebet insuper cogitare se multo peius acturū: si similis exp̄serū cū ḡtie subtractionē temptationē: putiq; vere potius est. **D**enū deberet oculos suos saltē autēre a iudicio oculos inquit mētū: quod nulli est difficile. **E**t q̄a nihil hoc facit detractor procedit b̄ nichilominus ad malas sententias proferendas contumaciam suū: et q̄ p̄essimū est etiā plati et spirituale patrē suū. **I**deo Magistri

¶
Quid facere debet
homo ne iudicet con-
specto aliquis malorum
proximo et ut p̄sona
mū exauget

118

Gherardus ubi sup̄ contra ipsū conuenēter muelhutur dices Restitue ergo semper bona de plato tuo p̄dicando singula ac me luis ut teneris interptando mala sp̄ rep̄mēdo, detractoribus undique resistendo; te mihi maledicū turpiloquū, et detractore cōprobādo et quomodo dictis per te pro tūc quia amaro animo fūisti non sit fides adhibenda declarai; et p̄crebrus tuū iudicū falsū mihi mīstū et mīquū iuuenī ostende. Et quod p̄cipitata īnḡ et mīqua et multoc̄es mēdaci multa mīste dicere cōsueisti. P̄suade; ut nō sint auditores certi te verū dixisse. Dimiliū ut singuli frēs plati amēt p̄curat; utq̄ ipsū reuerent, ut ei obediāt, ut bona de ipso p̄sumāt et ad ultimū caritas pax tranquilitas p̄ oīa uisierū tuerit resormetur et cōsecuet̄ elabora. Hec sūt op̄a detactoris vere p̄mitentis.

Capitulum nonagesimum

Credo si p̄missa oīa ad statū p̄stinū restituere et reformare in tua nō fuerit potestate; sic que potes; et residuā cōpensationē plato tuo in scrutinis alias p̄ te fieri nō debitis seruias. Ere profundiūs te corā ipso humiliari; huīluis de satisfactione semiplena misericordiā et remam postula atq̄ te suū debitorē semper cōfiterere et cōstitue. Hec Magister Gherardi Monet etiā in fine epistole patre sp̄uale ut si que talib⁹ detractore in mōsterio fuerit quod absit que resistere secūdūz posse suū voluerit ut eā nō absoluat, quia ficte peccet; nī si in mortis vel necessitatib⁹ articulo. Et tūc etiā nisi in proposito restituendi fuerit; inutile sibi p̄mitentia et cōfessionē suā in finū et. Hūc attendamus si talib⁹ de sublata fama p̄ detractionē vel demigrata oportet fieri vel facere restitutioē in itegruī q̄jūm possibile nobis est ei cui detractum q̄ rarissim sīnt qui ad hū usmodi satisfactionē regule diuine p̄it et humane legis obediant et qui iuxta consilii sapientis Ecclesiastica 4. pro aīa sua nō confundant̄ dicere verū. Qui modis p̄dictis nō dico māfesta mēdacia apud plures quos norunt diuulgata sed vel ipsa vera mala māfiaose tñ licet veritatem p̄ se disseminata etiam de prelatib⁹ suis et fībus suis autalib⁹ laboret tūc cōsusioē sui quomodib⁹ reuocare. Dissimulamus post multā sepe iniuria et fame detrimēta immodic illam alib⁹, et ad p̄petuā fortassis illorū cōsusioē vel notā apud ipsorū vel circos vel emulos disp̄sa defacto dāmno satisfactionē; et si vel semel frigido corde remā postulauerim̄ ab offensib⁹ iā nobis sa-

P

Quid faciendū sit pro eo q̄ nō potest homo de fama sublata restituere.

Q

Quod detactor se nō vere penitēt et restituere velit nō absoluat a sacerdote. Erizans simi. sūt detactoris qui digne peccauerit et satiſfacent.

R

Quod nō sufficit indulge
nā petere nisi fratres
tutio lesu pio posse

na oīa pollicemur Cum tñ nō sufficiat remissione dñmox patet
nisi etiā qui dampnū multo studeat lesu m̄ḡtū voleat p̄fusio
llati dām fidelit̄ et integralit̄ respondere; p̄fertim quando
dāmificatus sibi vellet sifieri posset satis fieri de illatis Nam
talib remissio totius vel p̄tis nō excusat s̄m iura cōdicti nec ab
soluta restitutiō facienda; si eo m̄o remittes ut dictū est vellet
tū rehahere si posset v̄l cōuderet Sicut hoc pater Extra deusu
ris M̄m manifest. in 6 Sup̄ q̄dicit Glosa archidiacoi p̄ remissio
que sit mala voluntate nō sufficit Erigitur in talib casu in integrā
restituere m̄tremi Juxta mōtione scripture dicētis vniuersit
detractori de eo quē in sama leserit vel in rebus 4. Reg. 8. Rēst
tue ei oīa q̄ sua sūt cū oībus ḡmodib et fructib p̄ceptis et de hīb
que pierūt Et qm̄ hec tā mala sūt apud nōnullos habiti
et noīe religiosos ut faciliū in tractādis rebus alieis p̄ detrac
tione delinqūat Nam enī cōuenientib nobis in vñū Iuxta ap̄p
p̄ma ad corītos irūtita dītā nō ē dīmā cenā manducare;
nō est panē vīte vñū salutis ad refectiōē mētū salutis p̄p̄r
in medū proferat sermonē de scripturis; referat de v̄tūtib et vi
tis detestandib; loq̄t̄ de religiōib proposito; ut de mox edifican
tione; vel emulatiōe pie religiōib; sive p̄fectiōe sanctitatis Dēd
terio unusq̄sq̄ suā cenā p̄sumit ad manducādū; et vñq̄ quidē
esurit estū m̄faciabili et deuotioē arthemenſi audiendis p̄ de
mundi statu aliq̄ noui; aliis vero ebruis et s̄me cīrīspectioē
sem̄ p̄at̄ referre q̄ curiose m̄sup̄sit; nūc de procuratōe autoſſi
cialibus alij; erā sep̄us de plato aut de p̄ncipib vel alij negoſſ
ſecularibus sive p̄ſis Dicqz ad recessū carnes cōſerūt; et in mūtū
sibi mutuo cymbola in cemib et cōuenitib suis Ita utrā ven
ficietur in nobis; qd̄ dominus querēdo loq̄t̄ p̄ prophetā ſuum
Jeremīa 8. caplo dicens Attende et auſcultauit; nemo q̄ bonū
est Hoquī Ideo hec oīa detractionib mala cōſiderāt et p̄cula
credidi p̄op̄t̄ quod et dico q̄ meo videre vix sit vel cogitari
poſſit aliq̄ viciū vel peccatū m̄feligiosos et denotos in
tepiib magis p̄fiferū et p̄cūlosū peccatū detractionib Nam
quos hoc viciū ſeruit cepit p̄cōrēptū rariſſime cōdigne p̄tā
in p̄ſentī Ex quibus omnibus iam premissis de hac m̄famati
onē maxime platorū patet raritas emendationib
Capitulum vicesimum *

S

Quā cōmūe sit viciū de
tractiōib in conuicti
bus hominū. Et q̄m
re loquuntur de deo
ulementibus nobis

T

Quod vix sit aliquod
peccatū periculosis
denotis q̄d veracrio

Cetero principaliter ad hoc ut coruptio plati culpabilis a suo
subdito virtuose agatur necesse oportet ut fiat. **P**leure
rent absq; oburgatio. **N**am ut dicit beatus thomas
2 sc̄pt̄. sen. de 19. de coruptio. fr̄na. ar. 2. q̄ 3. m̄ cor.

Quod plati nisi reue-
rentia a subditis sit
admonendi

qm̄ fine **D**icit ea que sunt charitatis ad subditos plati talit gerere
debet; ut nulli auctoritati p̄uidicū generetur. ne dū nimū ser-
uatur hūilitas regi. si frangat auctoritas ut Augustinus dicit
ita coruptio ad platos talit fieri debet; ne aliq; reuerentie plato
subtilitatur. **E**t hoc in iūt ap̄ls dices; ad Thymoteū caplo ē
Seniorē ne increpaueris; sed obsecra ut patrem. **Q**uæ cationē de
seniore Augustinus in glossa sup̄ vbo ap̄li p̄missō assignat dices
Seniorē sc̄retate vel mouibus ne increpaueris prophetatis honore
nemidigne feceris scaūore corripāt magis exasperet q̄ proficiat
Ded obsecra ut patrē; ut facilius suscipiat admōitionē. **P**otestem
immonitus vereri ne corripāt postea q̄ tuxpe est senioribus. **H**uius
accordat beatus Gregorius 2. pastoralū caplo. 4. dices. Admonē-
tione subditos ne p̄positoy suoy vitā temere iudicet super eos for-
tasse agere reprehēsibilē videt; ne unde mala recte redarguit, inde
velatiois in impulsū in profundiora mercant̄ hec ille. **A**lect̄ in p̄fectō
ba aliq; putet gregorii accere subditos ab admōitionē plati secreta
et reuerentiali. **I**deo beat⁹ thomas ubi sup̄ in responsioe 2⁹ argumē-
ti hec vba gregorii allegans dicit, quod gregorii prohibet hī iudicā-
re remittatis, ne sc̄alib; platoz factū de facili in malū cōutur; vel
de eis coīcalib; obloqtur; nō autē iudicū fraterne corruptionis
prohibet cū reuerentia factū hec ille. **A**cueā ergo quicq; subditene
ne extra ciuisam vel grandis valde et publica scandali et subūsiōis
om̄is religiōis et discipline, et si suos platos quoniamq; p̄ceptū
mar descat; ne p̄pon sibi illos subijci p̄apt̄ reprehēsilia qdā pia
despicat. **N**e etiā s̄m̄ gregorii ubi sup̄ culpas p̄positoy conside-
rat, p̄tra eos audaciores fiant. **N**am et si qua eoz sunt prava sit ea
apud senetipsoz dijudicet ut tñ diuinotimore istricti ferre sub
eis iugū reuerentie nō recusent. **H**ec Gregorius. **D**epe em̄ ut sup̄
tuctū est nōnulli subditoy dū, q̄sidemire atq; p̄fere culpas uide-
beret prop̄bas negligūt; cōpatioe aspecte ciuiuslibet infirmita-
tē; q̄ pro se illis dignores putat. **O**numq; quasi midigna regum
ne eoz p̄sonā despiciunt pariter simul eorū cū factis vba con-

Quod plati et seniorē
ireuerentia aumout
corupti male anticipat

Quod subditū prohibent
platos temerarie cor-
pare hī nō reuerentis
despectu et audacia

R
de sup̄ba audaciaq;
cundam contra su-
uos prelatos quam
libertatem vocant

De remedio audacie
subditoy contra suos plati
tos. **F**ig. plati subditis
nō nimis condescendat

tempnū subesse ipsoī ī imperio rēnuūt, ad māre patōis irrenērē
am contra eos cūdacter insurgūt. **E**t tales sūt de quibꝫ loquutur
beatus gregorius. 34. moralū caplo. 20. et sept̄. dicens quod sepe
rectoris sui dictis proterue obuiāt; et eandē vocis supbiā liber
tate vocant. **D**ic. App̄e elatio se propt̄ rectitudinē libertatis
obuiāt; sicut sepe et timor pro huūlitate suppōnit. **N**am sicut plati
riḡ reticet ex timore et tñ tacere se estimat ex huūlitate; ita non
nulli loquunt p̄ impatiētā elatiois; et tñ loq̄ se credūt p̄ liberta
tem rectitudinis. **H**ec ille. **S**ed ad huūlitasmodi temeritatē at
p̄escendam p̄mo sm̄ beatū gregorii p̄m̄ pastorali. 18. e
necessē est m̄ ipsibꝫ platiis ut m̄ cura regimīnis tanti modē
nimis arte se tēperēt q̄tius subditoy mens cū quedā ecce
sentire potuerit sic m̄ vocis libertatē prodeati ut tñ libertatibꝫ sup
biā nō trūmpat; ne dū fortassis īmoderatius lmḡue ei libetis
Iceditur, vite ab hibꝫ huūlitas amittatur. **S**ecundo ip̄sis subditis
necessē est ut attendat sm̄ Gregoriū m̄ registro ad eusebū abbatē
caplo. 361. quod h̄i qui cont̄suos p̄positos ferigunt, profecto ostē
ditur quia dei serui esse cōtempnūt. **A**ttendat sm̄ eundē 25. mora
liū caplo. 16. m̄ fine. prouidendū sibi esse ne sibi rectoy suoy facta
displiceat. **Q**uia et si magistrorū vita iure reprehendit, oportet m̄
ureos subditū cum displicet reuerētur. **S**ed hoc est solerē intuendum
ne aut quem venerari nēsse est. vmitari appetas; aut quē p̄missa
ri despiciēt venerari cōtempnas. **V**nde de hoc scribēt sanctus Ep̄
anub ut habetur m̄ decretibꝫ caplo. **D**ñs nōst̄r distiictiōe. 931
Dñs inquit n̄r ihesus christus rex et iudex et dñs nōst̄r usq; ad pa
siois dī seruauit honorē pontificibꝫ et sacerdotibꝫ; q̄bius illi nec
timorē dei nec agnitionē christi seruaret. **N**am cū leprosi mūdas
set, dixit illi vade et ostende te sacerdoti, et offer donū. **H**uūli
tate nos humilis docuit, sacerdotē adhuc appellans quē sciebat
sic respondes pontifici; m̄hi ille cōtumeliose locut̄ ē m̄ p̄sonā p̄o
tificis? sed sic magis īnocētiā suā tutus est dicens. **S**i male locu
tus sū exproba me de malo. **S**i autē bene q̄ me cedis. **N**ue oīa
ideo ab eo factū sūt humiliter ac pacēter, ut nos huūlitatis arxi
gitimē honorare; dum circa falsos sacerdotes ip̄se tabis extitisset
hec ille. **C**apitulum centesimum p̄mū *

De malis platiis et
honorandis exemplis
christi

Vrca humis tñ pmissi capli euidentia est notandu quod
 prout determinat Magister robertus holcot sup libro
 sapientie lectio 75. in fine plati etia mali plus hono
 randi sūt q̄b̄ subditi q̄bius boni. Et hoc oportum ad pre
 sens occurrit propter tria siue triplici rōne scz
 Necessitatis requirentib⁹ auxiliū
 Dignitatis ostendentib⁹ fastigium
 Utilitatib⁹ conferentib⁹ subsidium
 Primo ergo honorandi sūt etiam mali plati potius q̄b̄ boni
 subditi rōne Necessitatis requirentib⁹ auxiliū Est autem muen
 re in rebus humana siue humane vite cōsatioē triplice rōne
 indigentē auxilio p̄elature Prima est consecuande eq̄tatis ut
 unusquisq; iure suo et subsibus tranquile uti possit absq; iuria et
 p̄uidicio cuiuscumq; De quo Gregorius in registro scribes Leonī epis
 copo caplo 80° Ad hoc inquit loco gradus rōis ordo
 distinxit et iudicia esse institutū ut nec p̄posuit in opp̄inet & se frustra
 valeat occupare subiectos; nec subiectū cōt suos p̄positos effreā
 tis sit resultandi licēna Et ceterū distinctione 89. caplo ultimo bon
 fatus papa Ad hoc inquit dispositio p̄missio. gradū diuīsos et ordines
 instituit ēē distinctiones ut dū reverētū minorib⁹ potiorib⁹ exhibe
 ret. et potiores dilectionē iuniorib⁹ impenderet. vera cōcordia fieret
 et ex diuisitate extitio et recte officior⁹ gereret āministratio singulor⁹
 Necq; omnisitas alia poterat rōe subsistere nisi magnus ea differetie
 ordo seruaret Quod vero creatura in vna eadēq; q̄litate gubernata
 vel vivere nō potest. celestū militiaq; exēplū nos instituit q̄a dū
 angelis sūt archangeli līḡt q̄a nō equales sūt; s̄ in potestate et ordine
 sicut nostis differt alter ab altero Si ergo aut Gregorius in registro
 ad episcopos gallie caplo 33° A mīter hōs qui sine peccato sūt ista
 statē distinctionē q̄s hominū abnuat seliū libenter dispositio
 submittere. Hinc etenī pax et veritatis se mutua vice p̄lectūt;
 et manet firma cordie in altera et deo placita dilectionē sinceri
 tas et unūq; tūc salubrē p̄plet officiū. cū fuerit unus ad quē
 possit recurrī. Onde et iheronymus ad euandix episcopū in episto
 la Qui māt in ecclēsia unus cepit eligi qui ceteris p̄ponetur?
 in fassimatis remedii factū est; ne unusquisq; ad se trahens ecclēsiā
 christi tam p̄pet hec ille. Vicerit patet p̄ma necessitas p̄lature
 ad cōseruandā eq̄uitatē quo per eam subditi ab infestatiōibus

P

Quod mali plati plus
honorandi sunt q̄b̄ boni
subditi triplici ratione

Detriplia necessitate
pelature

Q

De necessitate p̄ela
ture propter pacem
seruandā et malob
coarcendob et dilectio
ne mutua fouenda

H malignorū defendenterentur, vel ipsi malignantes a suis concubis
reponerentur et arcerentur. **E**t de hoc etiam dicit **F**atherus
vero nēsis episcop⁹ libro pmo ploquoy caplo. 7. **N**isi m̄q̄ sint
qui iudicet oībus hiebit quelibet ipse agere? fuctū eque lau-
dabitur ut datū; vita cum virtutibus pari corona. **G**raude-
būt. **P**ecunda necessitas est promouēde utilitatis. **I**mpossi-
bile em̄ est a multitudine de⁹ ad effectū m̄hi talis vnu-
cui paratur. **I**n su⁹ milio offici⁹ deuote sine preceptore aplo-
Vnde gloriosus Hieromimus de vita clericorū ad rusticā caplo
12. probans in si negocio et officio necessitate vni p̄incipium
Nulla m̄q̄ aies absq; magistro disertur. **E**tia muta aīduo-
feraz greges dictores suos sequuntur. **I**n apib p̄incipes vna cōf-
frues vnam sequuntur ordine litterato. **I**mpator vniuersitudo
prouincie vnius Roma ut sedita fuit; duos fr̄es simul habere
ḡes nō potuit; et p̄icidū deducit. **I**n rebete utroq; Esau era-
coh bella gesserūt. **D**maguli ecclesiay episcopi, singuli archip̄
biteri, singuli archidiacomi; et oīis ordo ecclesiasticus subm-
titur rectoubus. **I**n nauī vnius gubernatori, in domo vnius
dominiū; in quoīs grandi exercitu vni signū expectutus
Et ne plura replicando legenti tedium faciam p̄hōna ad te cōducō
ut doceam te nō tuo arbitrio dimittendū. **V**ed vnuere sub rī
disciplina p̄is in mōsterio sortioq; multorum. **E**t m̄fia p̄e-
positū in mōsterio time ut dñm diligas ut patrem. **E**redas tibi
salutare, q̄quid ille p̄cepit. **N**ec de maiore sententia iudicē, cui
offici⁹ est obedire et implere que iussi sunt dicente mōste. **A**udis
rael et tace. **E**t iterū Hieromys in regula ad custodiū caplo.
Durat portentū nauigatorib; et pro certo nūq; venīetur
ad portū; si de directiōe et gubernatiōe nauign qui cūq; remi-
grator ordinaret ad votū hec ille. **E**t his patet q̄ necessaria si-
prelature directio. **V**nde cōstipulat̄ regula diuine dispositiōnib;
qua deus dōpōtēs sicut dona diuine beneficēt̄ sue inferiori
bus per media administrat, ita et p̄ media ad se inferioria oī-
nat et leuat. **V**nde ipsū sp̄uale dominū in ecclēsia sua id est
constituit ut maiores minores illis in hoc seruāt; ut quicq;
a deo accepint illis am̄inistrēt. **N**on ut propam utilitatē p-
cūrēt aut respicant; s̄ ut ea possibita alioz utilitati ē
dant, et mou etiam nō recusent pro alioz salute ut dant.

Necessitate plature
rone om̄ib; bonis
mouēndi

D
Sexta circumscripsi-
cūcia habenda ad p-
serum

Non subditū nō debent
de sententia platorū
uocare

T
Quod se deus p̄ sup-
era disponit inferio-
ra ut p̄ media inferi-
ora ad signa ordinat
et dirigit

Crisostomus sup Matheu. 10. Et hec est ultima triu causarū quos assignat sanctus thomas 3. sc̄ sententiā gartizm conceptioē q̄ z. m. solutiō articulorū quare magis honorādus est malus plānus q̄ bonus subditus mīstū platus est. Quia videlicet plānus se habet ad virtutē sicut causa faciēs m alius virtutē. Sed dignitatem triū causarū virtutis existere; q̄ solū virtuosū esse ut dicit p̄s 9. eth. Hoc uiaq̄ libet et officio plānū ut suos subditos vel ad hoc nū propriū subditos vel ad cōmune dirigant, et bonū qđ ipsi hinc ad suffragiū subditos impendat. Vnde ipse eius p̄cipie dicitur. Unusquisq; prout accepit grāia m alterutru illa ministras propter quod et dicit Augustin. 19. de ciuitate dei. Quod iusta nō dominandi cupiditate imperit sed officio consulendi.

Caplin + + * + . 102.

Sicut necessitas est custodiē cōmunitatis. Ibi oī
re publica et in oī statu ecclesiastica seu religioso
necesse est aliquāt̄ esse quip̄ sit et cōtālūt̄ bonū
amīnūs tam in tēp̄alib⁹ q̄ in sp̄ulib⁹ seruandi. Vnde Icle
siastio plānū tunc se seruatores et defensores sine dimittitioē
mea p̄ulegia et extēriora bonū ecclesie ad quā instituitur. Ite
et p̄eclarū religiositentē ad custodiā et cōsecrationē Omīniū.
bonoz tam tēp̄alū q̄ spiritualū quēadmodū est bonū omīniū
religiois et discipulis. Prelati enī sūt q̄si thezaurariū domīni
Quoꝝ singulis ipse dicit id. rad thy. 6. etz. ad thy. 11. bonū depositū
custodi. Ipsi sūt quasi sacriste q̄bus oīa cōfondia ecclesie ad custodi
endū omīnissū sūt quibus dñs p̄cipit id. Numeri quarti. ut custodi
ant dasa tiberniculi illius sc̄ tēpli de h̄dicit. Apostoli eto ay
p̄. Tempū dei sanctū est ip̄ estis vos. Ceterā at custodiāt̄ ceterā
sibi fuerit cōmendata. Numeri 8. Ipsi habere se videtur ad
custodiā ecclesiarū et cōgregationū spiritualit̄. sicut se habet
ad gubernationē et custodiās ciuitatiū p̄fecti vigilū seculariū
Nam de tali p̄fecto vigilū urbis rome lex p̄cipit m. ff. de officiis
p̄fecti vigilū. l. nam salutem q̄ p̄ totā debet nocte vigilare et
armatus cuī suis uebe circuire et admonere tunctos ad vigilū
dū et ciuitelā. Dic plānū ut dicit Ap̄ls ad Hebreos. 13. Pr̄uigilat̄
quasi cōmē p̄cūmab⁹ vñs redditui. Induti nemis iustiue
ad defensionē bonoz et vñdictū malozum. Non enī sine causa
gladiū correctionis portat ut dicit ap̄ls ad romanos. 13. et hoc.

De necessitate plānū
cōmē amīnū bonū cō
seruandi

F

Quomodo plānū tenet
vigilare in custodiā
amīnū religiois et
discipulis et enī bonū
intemp̄que

maxime ne aliquo ad lesionem amicorum ex misericordia nimici quasi
in nocte temptationis irrepatur quo prodatur aut corrumperet
commissus. **Dicit legimus.** Iuxta quod pastores erant vigilantes et custo-
dientes vigilias noctis super gregem suum. **Hec autem custodia plau-**
rum in omninitate est ad conservationem boni communis necessaria.
Sum non maior sit vestry quam querere pro tueri. **E**t ideo dicit **Gregorius**
Hieronymus in regula ad **Custodem virginem capitulo 6.** ostendens
quod nulla res communis sine custodia possit subsistere.
Non inquit ciuitas non regnum non minister domini cula dum ma-
neret in ruine; sicut voluntati parceret decesset. **P**ropter quod ipse
papa petrus qui religiosis apostolice ritu volebat instruere
sicut a magistro didicerat ut magis intelligat, quia cum castigari
in obedientia caritatibus et fraternitatibus amore expeditius. **O**ccidere
in honorificata servitate diligenter deum timete, regem honorificare
Et ne excusationibus accipiat sanctus sub particulari nomine penitentia
dignitatis generaliter in scriptis. **A**verius subditus inquit esse
in omni timore dominus. **C**et ne plati in mediu[m] prouinciarum punitas que
plerique subditibus prestat causam magnitudinis. **N**on tam multa
bona et modestia sed et discolor. **V**ege forte videatur que humana
voluntati se abnegare et crucem dominum tollere in obedientie apparet
propositum; quo dominus labor dulcescit etiam quis. **H**ec inquit est gratia. **O**mnis
felix et habundans gratia obedientia summa virtutum causa non solum
gressus hominem ducit ad christum; et mens non solum excusat a deo
ad reddendum ratione de subditis; sed nec eu[er]a obligatur reddere
de se ipsa. **O** si una libertas qua optenta vir homo possit peccare
hec Hieronymus. **Capitulo 103.**

Ceu[n]do honorandi sunt plati etiam mali priusque sub-
ditus cuius domini regnum. **D**ignitatis ostendens fastigio
ad redendum ratione de subditis. **V**ut enim plati tam ecclesiastica quam religiosi magi-
patet per respectum ad tria secundum
Vicarii representationem.
Precedenti meditatione
Opaci perceptiōnē
Primo ipsis dignitatibus aparet respectus. **V**icarie representationis
Prelati enim vicarii sunt dei ipsius personae representantes et ipsi sunt
agentes in terris super plebem sibi commissam. **U**nde sunt valde bene

Quod nulla res potest
sine plati obedientia.
P[ro]sistere. Et quod et ma-
ius plati esse iendum
est.

Quando obedientia a
reddenda regne excusatur
et hominem consuevit

A de triplici dignitate
prelatorum pie, et pre-
sumi mali honoran-
ti sunt plusquam bonum sub-
ditum.

B Quanto plati sunt vi-
carii dei et ideo ho-
norandi

122

lundi idone illius cuius vices gerunt priusquam amonersa
piens Ecclesiastici. **V**ni tota misericordia tua time domini et sacerdo-
tes illius sanctifica. Honora deum extorta anima tua et honorifica
sacerdotes Illos enim honoratio sine contemptus redundat in dominum
cuius sunt vicarii et ministri. Dicente domino Iacobus. **V**ni qui vos audire
et qui vos pergit me spernit. **V**nde sanctus gregorius in quo
domini rescripto ad felicem episcopum sicilie ut habet in registro eius
capitulo 286. de episcopis et platis ecclesie loquens. Namus iam
quod nullus vita presulium perturbari debet excessibus quia valde in-
dignum est ut huius qui troni dei vocari aliquia motioe a reliquo et sub-
ditis turbaret. **Q**uoniam si datus regni iustissimus in saeculo que restabat
iam ad domino reprobatur et abiectum esse manu mittere non possipit.
Gloria magis cauedum est ne manu detractionis aut vituperationis sue
indiscretions aut de honoratiis quidam mittat manu in unctum
domini vel in predicatorum sancte ecclesie. Quia eorum veratio siue defensio ad
deum periret. cuius vice in ecclesia legitime funguntur. **V**nde sum aperte ca-
uendum est omnibus fidelibus ne clanculo aut publice platuum suum vice
nullum dominum in detractiis aut vituperatiis dilamente ppendentes
illud exemplum marie quia pro eo quod mors famulo domini propter
ethiopissam detinaxit in iniudicia lepre multum est. Et illud psalmus
misericordia. Nolite tangere christos meos. et in lege diuina legitur. **D**omine
non detrahes et principi populi tui non maledicere. **H**ec gregorius
Huic domini illud etiam videtur accimodum quod magister hispanus
rectrat de alexandro magni. **H**ic enim capitulo gratia tenderet usque
Ierusalem Iudas pontifex videbat oraculum dei proprieitate sua. Qui
domini aut ut si dederet et cunctas sarcophagi et pontificilibus
indutus obuiam pgeret alexandrum. **Q**uod et fecit et sacerdotibus
et ceteris multis multitudine magna quem cum alexander videt pontificis
familibus indutum et super eum artem laminam in qua erat scriptum
nomen domini thera grammata descendit de equo solo; mirabiliter
qui adderat nomen domini adoravit et pontificis venerantur est. **Q**uerentibus
autem amicis quare sacerdote videbatur adorasse et respondit. **N**on hoc
adorauit sed deum cuius principatum sacerdotum tenet. Nam sumum
deum in tali habitu vidi qui mihi principatum presarcit se daturum
promisit in visione. **C**apitulum 4. # . 104. *

Quod nullus iure vel
molestie inferende sunt
platis vicariis de celi-
am malis

Quod numeria platorum
referunt ad christum cui
sunt legata

Quoniam alexander ho-
norauit pontificem
videorum

Quod plati sunt medi-
interdeum et populu
primi cephaeos et ideo
honorandi ut

inter subiectū populi et ipsum deū. **Vnde** mōses tōnes legi
nō incurrēti orationēs sue offensū dñm plorasse papilio
peccatorū. Propterea et fāpsū mediastore fuisse inter dñm
et populū israel dicebat illis. **Deuteronomio 3.** Ego sc̄ister et in cō
ub̄ inter decum et vos in tempore illo ut utānūciare vob̄s
ba eius. **E**x isto plati sūt angelūs tuus. **H**ec dñm
graciā impetrantēs et volūtare annūciantes et nos deo re
consiliantes. **Vnde** et ap̄l̄ ad Iohannēs 4. aut de s̄c̄ ipso. **I**nītū
angelū dei suscep̄istis me sicut christū ihesū. **Vnde** ipsū oīdū
pro populo fūr̄ efficitissime. **N**icēadmodū hoc patet in oratione
mōysi qn̄ orauit dominū pro populo quē incendū vastuit
et absortus est ignis. **A**nc̄ter iiii. Quando orauit pro populo per
cōtore quē serpentes igniti necabāt et sublati sūt a populo.
Numeri 21. et m̄ multis alijs locis. Propter quod dicit papa Z
lexander in caplo. ip̄i sacerdotib̄. a. q. i. q̄ ip̄i sacerdotib̄ pro populo
lo m̄terpellant et peccati populi sedūt. quia ea suis p̄eb̄ dicit
at. sumūt. **Q**ui q̄to digniores fuerit. tanto facilius in necessi
tatis pro q̄b̄ clamāt et audiuntur. hec ibi. **E**t valet efficiātū
nō soli pro subditib̄ viuis. verūtā defunctib̄. **Vnde** ad hoc mūndū
Iordanus minor in libro de vita s̄c̄ heremita ordinis sancti
augustini pte. 2. caplo. 18. pōit tale exēplū. **Q**ua m̄q̄t in oratione
nō frater obit. qui post mortē apparuit suo provinciali. qui
erat vigilas in orationib̄ suis. **F**ogauit autē frater provincialis
dicēns. **O**ra pro me pater. quia annib̄ 15. debeo esse in purgatoriō.
Alt provincialis ut fidelis pater die sequenti tota deuotione
in missa sua orauit pro alia illis fr̄ib̄. **E**t cū iterū alijs q̄estēb̄
uos provincialis utantea in codē loco soli oraret. apparuit
ante eū idem frater gaudens. et dicebat se orationib̄ eiā pur
gatoriō liberatus. **D**iscut̄ ex isto aut hi. iordanus lector fr̄ib̄. q̄ ad
silūtū suā sūt ad suos prelatos deferre. **H**ic enim frater iste
in vita sua fuisse inobedies et recalcitrib̄ plato suo. nō fūs̄
ferei datum post mortē ad suū plati habere recursū. **D**iscut̄
etiam plati vigilare in orationib̄ pro sib̄ missis viuis et mor
tuis. multū enī valent in oratione trātū plati cip̄ud dñi p̄o
sibi cōmissis ut patet ex decreto paligato. **E**t ad hoc mēdū
moieuit in religiōib̄ cōsuetudo. ut in fine horar̄ ubi p̄o de
fūctib̄ orant̄ ipsi tanq̄ ad impetrandū magis efficac̄.

A
Quod orones plato
rū p̄fectissime
pro subditib̄ obedien
tibus

C
De fratre qui. isan
mō deburesset in pur
gatoriō orone prouf
ficiū liberato

B
Quare enī prelati
in fine horar̄ dicūt
fidelium

otonem condudant et fidelium dicant. **I**psorum enim est sibi beatum
 augustinum pro reis intercedere. **V**nde etiam beatibus Hieronimi
 in leuitico prout assuntur a graciaco caplo. **D**i quis dist. 26.
Di quis inquit vult pontifer non tam vocabulo esse quam merito
 immitetur moysen, immitetur aaron. **Q**uid enim dicitur de eis?
Muia non recedunt de tabernaculo domini. **Q**uid autem eis opus
 erat? **V**t autem adeo alij disceret: aut populu doceat. **E**t post
 Est et aliud opus quod fecit moyses, ad bellum non vadit, non
 pugnat, confundit. **D**ed quid facit? **O**rat, et donec orat vincit
 populus. **D**ic relaxavit et dimiscerit manus: populus eius
 vincitur et fugitur. **O**re ergo sacerdos ecclesie in desinenter,
 ut vincat populus qui sub ipso est hostes invisibles animale
 curas qui sunt demones. **I**n pugnantes eos qui volunt pie
 vivere in christo, huc ieronim. **P**ropter hec ut dicit frat Thoma
 de louano ordinibꝫ predicatorum libro, et boni virtutis de apibꝫ²³
 caplo, 23. **D**icit aliud subdoulos temptatione occurserit a seculo, si
 aliqua in lesionepacis psequitur forte ingruerit, aut animos
 subiectos ad voluptatem curans trahere hostes voluerit,
 tunc cum monse leuet placit ad celum manus et oculos leuet ad
 deum, error suum ei cumque erit fiduciarum ad christum ut pa-
 bus hostem steriunt et vincant quod tam secularibus nocet su-
 perare ac vincere bellicos potest. **P**recibus enim et lachrimis anima
 sumulatu christi. **D**icere enim istius pparet platos esse velut
 canales per quos deus misericordie et gracie sue fluunt in
 subdoulos diffundit. **V**nde eis de subdolis donis intelligit ipso
 quod dominus ad monsen et aaron in libro suo. **H**oc potius
 nomine meum super facie scribi: ego dominus benedicam eis. urgnit
 traditio ministerio sacerdotum transfundatur hominibus:
Quod etiam dispensacione omnes pro officio dignitatis: quam
 ipsi peccatores sint qui ministri sunt. Aug. Istius ut allegat
 magister in sententiis libro. **V**enerandi itaque valde sunt ipsi
 plati, et illorum summa penitencia offensa intuita mediatione
 et intercessione huic ut quia sine offensione diuine maiestatis
 esse non possumus. **P**ro intercessioni suffragia orantibus pro
 nobis platis natus ad diuinam semper reconsiligungem regressus
 habeamus. **Q**uod ostendit venerabilis pater iohannes ab
 bas montibus suau dictus climacius in libro graduum caplo.

¶
Quod prelatorum
 officio dependit in ten-
 der spūalibus et ora-
 re pro populo

¶
Quod plati sunt
 ut canales per quos
 deus gratia subdi-
 fundit in fundit
 videt super caplo iout
 et v

¶
Quomodo expediri
 ad aliud cum
 magis quam prela-
 tum offendere

sime gradu. **N**oli me admirari et stupere super illud dictrinam tuam habeo enim modum hanc non in eum poterant. **H**oc videt. et minus expediens est in deum et non in patrem neminem pectare deo enim adiuva concitato dix ne potest eum nobis resiliare. **I**sto vero a nobis conturbato aliquis pro nobis deum carentem et proprio faciente utraversum habentem **I**nde minus igitur et discernamus ac vigilem quod vide et posse re incipiat tranquille et ea gracia uictorie sustinere debet nos vel qui etenim est ei et satisfactione facere. **M**icromus tunc sup' omni quicquid nobis uenit minima consilientibus esse facilius luci eni' hora est. **D**uplex vero quae in persona dilectionis recurreat satisfactionem et excusandam esse prius prima et coniunctionem caritatis et indissolubiles pacis hec uide.

Capitulum

105.

Tertio hoc dignitas plati se ostendit hostigia respectu. **P**otes tis precepit. Mirabiliter enim operantur et efficiuntur sic arca oblationis et sub solutionem amarum suum ac ipsa per propria predicationem. **I**psa enim potestis sunt omnia quis qui sacerdoti quod minister potestis cum ipsis uera et equum est quo ad consecrationem dominici corporis et sanguinis uideatur sanctoribz beatitudine in libro de christiana religione sermone. et q. de veneratione ecclesiasticis artibus capitulo. credat enim potestate demonii angelorum et beate virginis marie. **E**t primo de mortuorum spiritu cuique habet in comparabile potestate per respectum ad quamlibet potestate alius hominis. **D**icitur de diabolo dicitur ibi. **A**si est potestis super terram que competit ei. **D**eo maior utique est potestis sacerdotibus qui plus potest erga percutientem aperte in celum per misericordiam penitentie et absolutionem quam omnes demones simul suis temptationibus celum illuc claudendo. **D**icitur et de potestate iuvenandi corpus domini. **C**elum apendo in hora et ad uba consecrationis. q. eo modo angelus neq; aedifici possit. **D**ic tertio est de potestate beate virginis et omni creator. q. ipsam credit potestis sacerdotibus talis quo adfectum consecrationis corporis christi. et ipsum de celo euocandum ad altare in mysteriis latenter in breuitate seu minorante obnoxia quia beatissima maria christi concepit euocatum de sinu patris per octo.

H
De maiestate potestis
te sacerdoti supra po-
testatem demonum an-
gelorum et marie

A
Quod potestis sacer-
dotibus in auritate
consecrandi excedit po-
testate marie quo ad
triam deuocandum
sanctum dei

124

ba sacerdos per quatuor. In maioriitate qui dicitur omnis capi-
est in utero ergo si sic hominibus ne palma apparueret
potuisset humano oculo apprehendi cum esset perfectus homo in
cibis viribus et membris non solum in corpore secundum animam.
sacerdos vero per uba consecratiois ipsius evocat ad altare et opti-
net ut magnus et perfectus sicut fuit in cruce et iam regnaret
in celo. Tertio in immortalitate. Maria concepit mortalem
sacerdos consecrat mortale. Quartum replicabitur; quia
sacerdos evocat christum omnium die unum tamen in die illa
qui uba consenserit sui certe repeteret christum amplius;
non conceperet. Infinitum est ergo sumus oes doctores potestas
sacerdotibus non sufficiat fructu virtutibus ad perficiendum sacerdos
mentem. Ergo excedit potestas illa potestate omni creaturam.
Ex quo sequitur sumus sancti beatitudinem ubi super sacerdotem
potestas est sicut pater dominus presentia et quandoque transubstantiatione
tanta requiritur virtus, quia in mundi creatione sicut tradidit
nunc quod sacerdotem sententia. Hec autem potestas placuisse dum
sacerdotibus omnibus est respectu cui sumus etiam illi reverenter
debetur. Et hoc adiungens beat franciscus fratibus suis dicebat. Au-
dite fratres mei. Si beatus ergo honoratur ut dignus est filius
dei portauit in sanctissimo utero suo. Si beatus iste res ipsa
strenuit non audiens contingere sanctum dominum otium. Et sepulchrum
in quo per aliquod tempus christus iacuit cante reverenter
honoratur. Quia tunc debet esse sanctus iustus et ei honore dignus
quidam non mortuus sed glorificatus et metemorphosis virtutis in
quem desiderat angelus propicere et directus manibus erat
de antiquo rissu iunctus quoque portavit ad consumendum. Quia
propter sicut supra esse hominum genus hoc mysterio deus
sacerdotes honorauit ut ipse super oes deum honorare utrum
debent, et etiam ipsi ab aliis sibi propter deum in honore et re
uerentia habent. Unde id sanctus franciscus dicere solitus erat quod si
obuiasset ei ageret et sacerdos publicaveretur fecisset sacerdoti quod
angelus dei debita.

Capitulum 106.

Hec per hanc potestatem et dignitatem cum aliis
comunem sacerdotibus prelati alia spuale et
singularem habent potestate iurisdictionis super
subiectos ex traditore et auctoritate summi

videlicet amissione quod
alioquin immunitas sit
ad iudicium suum impo-
natur

¶
Quod maria re-
verentia dignum sunt
sacerdotes et prelati
secundum franciscum

R
De maxima poe-
te plator quo adimi-
tetur iurisdictionis

plati christi ihesu. **Q**ui illam autoumē stulit beato petro et
successoribus eius; et pereū ceteris platis in pte sollicitidinē
votatis omnia qm gradū suū. **E**x qua potestate ligace pnt
et soluere alias subditox fm exgentia meritor dicente dno
ad beatum petru. **M**athei. 16. **T**ibi dabo claves regni celorum.
Et qm ligaueris sup terā erit solutū et m celis. **N**acpo
restate pcpue plati constituitur et nominantur, gens
sancta populus acquisitionis, genus electū regale sacerdoti
um. **C**apri et. **H**ec autem potestas pseri in pontificibus
tanta est: ut nulla ei pttas temporalis aut regia valeatō
parati magis qz celestibus terrena diuina humana, et
spūalibus etenim. **Q**uod ex eo patet quod **G**regorius
nazarzen imperatoribus Istanopolitibz scribit dicens
Suscipitis ne libertatem vbi libenter accipitis. **O**lo, id est
accipere debetis qz lex christi sacerdotali subiectis potesta
tis atqz istis iudicibus, si ecclesiastis subdit. **D**edit enim
nobis potestatem, dedit pncipatū multo pfectiore pnci
patibus vobis. **A**ut nunc iustū vobis videtur sedat spū
cūrī, si terrenis celestia supēntur, si diuīns pferant huma
na. **O**nde et felix papa ut habet in decretis distinctio apli
Certum certum est inquit hoc rebus vobis esse salutare
utrum de causis dei agatur, uitta ipsius constituti, regi
am voluntate sacerdotibus christi studeant subiecti nō pser
is sacrosancti pccior p̄siles potius discere qz docere, omnes for
man sequi, nō huic humanit obsequendo iura pfigo. **N**e q
eius sanctiōibus uile dominari cuius deus voluit clementia
sua, pie deuotis colla submittit, nedium mensura cles
tis dispensatibus creditur, eatur modicum in disponen
tis. **H**ec ille. **P**ropter hoc minē possit pccator pceptū sine
maximo pccato subditox contempnū. **Q**uia quod plati
pceptū pertinet ad salutem deum pcpere putandū
est. **I**nde beatus bernardus in libro de pcepto et dispēsan
tione caplo 17. ut. **A**ulqz vice dei pceptū homo quod nō in
certū dispuere deo hanc scib dno accipiendū est: ihs si
pceptiat deus. **N**uid enim interest si aut pseaut per suos
ministros sue horanes sue angelos hominibus inno
testat placitum suum deus het bernardi exposito possit.

I
Quod potestas plati
vñ excedit omnē potesta
tem mundialem seu
regiam.

M
Quod sic reuendenda s̄
platorum pceptia
ministris dei

125

mis adūtere q̄ valde subditos obligant suorum platorum p̄cepta;
sicut per elationem et contemptum contumeliam. **S**o em̄ fit ut sub regu-
lari professioē degentibus in cognitū p̄cepta que de rebus
medīis fuit transgressio in crīmē deputetur quoy aliud sine con-
temptu prevaricatio et negligentia surreptioē infirmitate et
ignorācia foret solummodo venialis. **V**nde beat bernardus itez
in de p̄cepto et dispensatioē capldez: 22. Clatio autē contēpientibz at
q̄ impenitentibz obstinatio in mīnīmis mandatis culpā facit
non mīnīmā et conūnt in crīmē quibz rebelloibz nēmī scībz leue
simplicis transgressioibz. **D**eniq̄ iobedientie crīmē et absqz
dubio sit apud samuelē adūtite; quasi inquit peccatū are-
olandie est repugnare et q̄si scelus vđolatrie nolle atque esse
Non autē in dactiū acquiescere se nolle atque esse ut nō iussioibz sp̄les
illa transgressio; sed voluntatibz sup̄ba cōtētio scelus vđolatrie
sp̄tut. **N**on enī ad ipsū est interdū nolle obedire ei obedire
~~est~~ **H**oc quippe interdū crediis est nōnūq̄ infiemutus
illuo vero aut odiose p̄tinacie aut contumacie ad ferēde quod
et ipsum repugnare est et resistere sp̄ui sancto et sc̄ad mortē
usqz perdurauerit blasphemia nō est remittenda siue in hoc
scalo sine in futuro. **N**on ego q̄liscāqz mādati p̄teritio cū
uale facit iobedientiū repugnare se nolle obedire hec bernar-
dus.

¶

Quod cōtem p̄tibz obli-
natio de minimo pec-
cato facit maximū

Capitulum 4. 107.

Nauis ergo est obligatio p̄cepto mīscī caute-
la et cūuerēta suscipiāt. **V**nde temerari valde
sunt p̄niciōsibz sepe tam sibi q̄ subditibz et velut
in furia aut frenesi ferentes gladiū plati illi
qui precipites sūt aut faciles ad p̄cipiendū. **I**n enī suos
subditos ḡuissimibz sepe p̄iculibz in p̄senti et in futuro p̄eis
reddūt p̄cipiendo obnoxios. **H**oc bene exptis mōch qdā cīst
cēsis ordinibz fuit de quo cesaribz mōch scribit in dialogo
miraculorū distinctionē 12. caplo. 25. q̄ post mortē appaereb
audā exfēbūt fuisse tam districtū. **N**am mīnīa que
nūc p̄utassem dñm fuisse tam districtū. **N**am mīnīa que
hic nō fuerit per satisfactionē delecta obseruat. **D**enide subiuxit
et hoc Deus m̄q̄ ignoscit platis nēbiqua magnis et mul-
tis p̄eis nos subiuxit. Valde illoz p̄cepta ligat. **Q**uando enī
indiscrete aliquo p̄cipiūt et subditi hocnō m̄sedūt v̄l p̄ui p̄dūt

¶

De stulta temeritate
platorū qui faciles sūt
ad p̄cipiendū

¶

Quā grauiter subdi-
tobz obligant p̄cepta
platorū

futuro iudicio reservantur hec ille. **H**ec attendes beatus pater franciscus ut haberet in libro de sognis suis capitulo. 66. ratio per obedientiam preceptum esse censebat, nec primo fulminandum esse iaculum quod deberet esse extremum. **A**densem inquit tuto mittenda manus non est. **C**um autem qui precepto obedientie non festinanter obedit, dicebat nec deum timere nec hominem revereri; dum si non habet causam necessariam retardandi. **E**t subdit ibi. **S**ed verius istis. **N**am auctoritas imperandi in temerario preceptore, quod est aliud quam gladius in manu furiosi. **Q**uid vero desperatus est quis religiosus neglector obedientie et contemptor. **H**ec ibi debent utique precepta plati vicini dei tanquam ipsius metus a subdito pari studio obsequendi, pari reverentia suscipi, nisi forte contraria deo preceperit. **Q**uia admodum dicit hoc apostolus tessalonicenses commendans, ad tessalonicenses 2. **C**um accepisset inquit nobis verbum auditus derat, accepitibilium non ut ipsum hominum sed sicut verum est opum dei. **N**am in ligna non. **I**sta esse contra deum, et que pertinet ad dispositionem actuorum rerum humanarum exercitus et secundum corpus tenetur subditus suus superiori in suis preceptis obedire, secundum ratione superiorum. **D**icit miles duci exercitus in hisque pertinet ad ciuilia opera regendarum filius prius in hisque pertinet ad disciplinam virtutum etiam domesticam; religiosus suo proprio consilio ad regularem conuersationem secundum quam suis prelatibus subditus est prout hoc notum sanctus thomas 2. 2. q. 104 articulo. 5. in cor. Iustinus et in solitudo 3. ac. **E**t hoc maximo necessarium et sufficiens est studiolum ut idem ibidem declarat. **D**ed religioso cuius profectus cumulū emulanti et christmata meliora hoc sufficere minime debet sed debet potius cogitare in hisque que deo auctoritate professio non constat esse manifeste contraria secundum modum coniungi gloriosi superius alligata hoc sibi esse salutare quod a maiore preceperit. **E**t si sua sibi in hoc cogitatio scrupulum faciens suggestum quod homines facile falli in dei voluntate dubius rebus percepientur et in precipiendo fallere possunt. **H**ec postea ebeatius bernardus in de precepto et dispensatione capitulo 17. **Q**uid inquit hoc refert tua quia conscius non es? **P**resertim cum tenetis de scriptis vestris quia labio sacerdotibus cuius

¶
Quod inobedientis nos
deum inueniunt nec homi-
nes reuerentur.

¶
Quod religiosus in
exterioribus tenetur
obedire et debet regim-
re saluberrimum se-
quod precipitum.

¶
Quod verius religiosus
non debet esse contraria
obedientiam in quibus
necessaria est.

¶
Quod subditus non
debet iudicare de pre-
cepto quod non constat esse
malum et presumere
meliora.

diuit scientiam et legem ex ore eius requirunt, quia angelus domini
erexitur est. Requirunt dixerit legem non quod vel autentica
ulla tradidicerit vel non manifesta probauerit de huiusmodi ap-
pe nec preceptor expectandus nec prohibitor auscultandus est
quia taliter aut obscurum esse cognoscitur ut in dubium venie-
possit, utrum nam de sicca aliter forte velit, si non de labrys custo-
dientibus scientiam et errore angelii domini erexitur certum reddat.
A quo demig potius diuina consilia regentur? quia cibillo
nisi ratione est dispensatio misterior dei Iesu promoe quem
pro deo habemus; tamen deum nihil que non recordem deum non sunt
audire debemus herbernardi Caplin. ¶. 108.

Dicitur in huiusmodi quoque modo dubiis fiduciis in obediencia perfecta presumto uno ex-
tra credulitas divini beneficium. In huius-
modi enim plurimum pietatum religiosorum vobis si
de precepto a subdito dispiaret ut optime declararet illustris
frater pater illius Aldam ordinis minorum in gallia in
uno libro profectum reliquias capitulo 70. dicens quod obediens
in superioribus in Iesu que preceptore uisset, et ad alia esse te-
pidum et negligenter, nusquam tam comitudo co-
git del timor lucis impellit, et quod sufficiat homini sic statim
in mortale peccatum non incidere, nec damnationem incur-
rere, valde periculosum est et in professis obediencia regu-
larem. Quia prout discutitur amperante facere quilibet for-
te mortalibus obediens laiquecum aliquem incidit. Dicit qui
hunc appropiquat precipuum, subito dum non caute circum-
spicit, in precepto labitur. Si docimur omnia sponte stultum est
et nisi belle canimur et ut non debet inuiditare hoc esse mortale
peccatum, quod nostra opinio non vult pro mortali habere. **D**ua esti-
matio est regula iustitiae per foliolum non ita circulosa opinio
quod nemam conscientiam per latum. In professione obediencia non
eripimus hanc exrophe ut nolum sed cum teneam quoniam ad
ungitur hoc opus proprio rei per obediencia hoc tibi dico
Ande boni obediens tam studioso obediens facere quod uobisetur
simplius, cum constat platus suu tam plane id velle, quod si appre-
ter precepto vel obediencia in beo hoc vel illud hec illle. **H**uc
optime concordat beatus bernardus in precepto de dispensatio-

DPericulosisimum est
subdito uocare atque
non obediens vel non

TDepicendo eorum qui
volunt in scelis necesse
sunt obedire

DQuod bonus subdito
debet obediens ad moi-
ta ac si esset precepta et
non herere ad singula

ne capitulo 18. imperfectum quicordis et infirme voluntatis
dicuum est statuta seniorum studiosus discutere. Heretice ad signa
la que iniungunt exigere de quibusque ratione; et male suspici-
re de eis precepto cui causa latuerit. nec unquam libenter obedire
nisi cum audire contigerit quod forte libuerit; aut quan-
tum non licere seu expedire monstrauerit vel apta ratione vel inde-
bitata autoritas. Delicata satius summa nimis molestia est
huiusmodi obedientia; non plane hec est illa que ex regula
trahitur obedientia sine mora. Disputare plane, hoc est in
astutia cordis non in auditu auris obedire hec benevolens
longe est huiusmodi hominum obedientia ab illa. Pscudo
obedientia indiscreti; qua filii vere obedientie castificari
corda sua in obedientia caritatis parati non solum ad pre-
cepta obedire vel ad ea quae specie pietatis habent; verum
nam ad ea quae prima facie iuane ratione adiuta videtur. De qui
bus ita eos qui in obedientie regularibus statu vocati su-
mam obiret. Iohannes abbates montis sonai dicit claram ac
in libro scilicet capitulo sine quodcumque obis summa. Credendum enim
absque sollicitudine loquaciter qui nra cura gerere in domino assupserat
etiam si ceteris quedam etiame scilicet adiutoria summa appa-
rentia iniungantur. Tunc enim nostra fides ad ipsos quasi in forma
re luctuosa probatur. Nam fidei notificatio in hoc est et cogi-
tare complicitate ea que fuit contraria spernitibus existente inimico
indubitate peripientibus obediens hec illa.

Capitulum

109°.
Ecce causa re potest aut retinere de eis subdi-
ctos ab e frequentibus suorum platorum mandans p-
mandantum mala vita sine intentio summa
que meritorum obedientie non minus cum sint etiam in suis
mandatis et modis que mala esse non constat ut dictum est illi
am malorum reverendi. Unde habet in decreto distinctionem
83. c. **A**uctoritate. Quod ergo sacerdote tamquam quis ad alios isti
ministrabat ex parte et esse in mente tamen si ipsorum se habuerit non
ideo uba sue predicationis debet contemnere. Dicit enim **Jeronymus**
aut **Hieronimus** p. cinere fluens inuidetur lauat et non lauat. In be-
na doctrina per misericordiam doctorem alias credentia lauat a se de-
bet. Et **Athenagoras** papa secundus scribens anafrasio

Quoniam debent
credere platos et mythos
que videntur esse con-
traria

Quod etiam malorum
platorum precepta sunt
reverenda et facien-
da

imperatori ut habetur d. 19. c. Secundū Di visibilia inquit solus
 huic radī cum p̄ loca sedisima transeat nulla penit. s. m̄d
 natiſe maculantur? multo magis illius qui istū visibilem
 fecit virtutis nulla ministri indignitate p̄stingitur?
 Nam cum et iudas foret sacrilegus atq; fur ip̄q̄ egit inter
 apostolos p̄ dignitatem commissa? beneficia per indignum
 data, nulla ex hoc detimento senserūt declarante hoc ipsum
 dñō manifestissima voce s. Mathei 22. Scribe inquit et phari
 sei sup̄ cathedram moysi federūt que dicunt facite que au
 tem faciūt facere nolite dicunt enim et nō faciat Quidq; q̄
 go ad profectū homīn quilibet in eccl. In ecclēsia ministri
 p̄ officio suo vident operari hoc totū contineat debet, t̄p̄les
 diuinitatis effectū Itaq; ille per quē christus loquitur p̄ata
 lus affirmat Ego plantau. apollo riguit sed decessione
 mentū dedit Itaq; neq; qui plantat est aliq;. neq; qui rigat
 sed qui incrementū dat deus Ideo autem nō h̄c qd vñq; qd
 predicit, s. que p̄dicat refert ut inuidos erā christus bene
 confirmet p̄dicare Quo malos inuidie ipse diabolus de
 lectus est, et hoc p̄senō destitit p̄dicare herebi. Erq; qd
 pater reprehensibile esse siq; propriet reprehensibile quo
 dom platoz vitam verba, vel eonidē putaret ex hoc os
 officia cōtemnenda Vnde et fabianus papa episcopis o
 rientalibus scribens ut habet m. c. significatio, iq. 1.
 Significasti aut̄ plerosq; attendere multos in ipsib; hono
 ribus ecclesiasticis nō congruenter vivere sermonibus et sa
 cramentis que per eos populis ministrantur Omiseris
 hoīes qui hos in tuendo christū obliuiscunt, qui multo at
 p̄dixit ut legi dei potius obediāt, qd vñtandi videat
 illi, qui dicunt et nō faciūt, et traducent suū tolerant us
 p̄ finē: enā euangelisaturū cū ceteris misit Nam et a
 postoli talēm consuetudinē habuerūt nō, nec habendam
 docuerūt Et itey ibi in caplo sequenti Papa nicholaus
 scribens Michaeli imperatori Non qles inquit sacerdotes
 dom sūt, sed quid de dñō loquuntur est vobis magnope
 p̄uidendū, nec in vicariis beati petri est vobis attenden
 dū quid sūt, sed quid p̄ pro coruē ecclesiastico quid p̄
 salute vñi satagunt Nec enī illos inferiores dicens scribis

B
Quod mandata et
 sacramenta et benefia
 a deo nō inficiantur ma
 tia ministroy

C
Glossa. id est firmum
 et ratū habet

E
Quod officia ecclēsiae
 et sacramenta nō sūt
 p̄uenida prop̄ idigī
 ratione ministroy

D
Quod subditū non
 debet attendere qles
 p̄lan p̄cipiat sed
 quid

et phariseis sedentibus sup cathedra mense de quib[us] dñs p[ro]p[ter]a
tens. **N**unc ergo dixerit potius faciat s[ic] in op[er]a cor nosse faciat.
go impator considera. sullas dicit audiendos q[uod] sup cathedra
mosi sedebat. q[uod] ip[s]o potius qui sup cathedra perire sedentes
christianos obaudiendos. **E**t beatus Augustinus patre
noster in libro psalmorum Christus inquit q[uod] feci ^{nobis} qui tradidit
rem suam tanta patientia pertulit utri p[ro]m[iss]a eucharistiam
recte factam mambibus suis et ore suo ministratam. si autem
aplis traderet. **M**uid nobis fecit Christus si quecumque fiduciam
sui que diabolus nominavit q[ua]nto ratione dñi nec fidem lan-
tibus dominicis potuit exhibere cum ceteris discipulis ad p[ro]p[ter]a
imperii regnum celorum misit ut monstraret dona dei peruenientia
eos quicunq[ue] fidei accipuerit etiam si talis sit p[er] quem accipuerit
radus fuit h[ec] Augustinus Caplin. ¶ ¶ II.

A
Quod mandans suum
potius non vidupenden-
da sibi propter idiqui-
tatem vice ipsorum

Igitur dñs in suis mortis et p[re]ceptis et sacra-
bo[n]is et phariseos sup cathedra mosei sedentes et iudei
traditore mendacem sacrilegum et furum volunta-
duri et non regnare. **Q**uia et baptismum uides faci-
et ceteros apostolos et alia que cum aplis egit noluit ut an-
tel uirum et eo q[uod] opera et mandata Christi essent sicut super
ouibus patet. **E**t edit etiam Augustinus sup Iohannem. ut habet
de con. distictioe 4. c. Aliud. q[uod] omagis ecclesiastico et mar-
religiosorum platoz morta et mandata. subditis propter aliqui
uite reprehensibilitate contemnere et pacui penderent non licet.
Presertim cum ex paup[er]ientia malitia obedientibus meritorum
non minuatur sicut potius augetur et duplicat ad coronandum
Honde iohannes abbas montis sonay in libro sa-
lari gradu 4. refert de quodam sanctissimo seni q[uod] dicebatur
Iohannes op[er]ary osabarte qui illi retulit de tribus mortis
qui ad illum venerunt institui ab ipso cupientes. **Q**uib[us] singula-
s[ic] conditioes eoz proportionata exercitia p[ro]suadens. **D**omi-
n[u]m p[re]cepit. ut se ferderet sub obedientia sancti cuiusdam senioris
Cum autem ille hoc audiens benignus suscipieret consilium sermo-
prudente prospiciens de futuro. **I**nterrogavit senatum dicente
Pater si huiusmodi in negligencia degueret q[uod] interbet. **S**ed
abbas iohannes ait. Etiam si formitatem ipsi videbitur ne distin-
sed contra te ipsum dic. **A**nnuit ne quid venisti. **T**um apos-

B
Quod vero obedienti
uolentia malitia prepon-
dit sicut potius procedere
exempla de hoc

es exterminatum intumescitione et putrefacta ca
 lesfactione Hec ille De huismodi etiā malorum prelatorum
 obedientia perfecta Idem Abbas Iohannes Cluniacus in
 eodem libro scribit eundem Abbatem sanctissimum Iohannem
 opam retulisse sibi quod in aspa fuit quidam senex oīno negli
 et incōtinēs Sic aut nescio quomodo discipulū iūmōrē mōd
 centū nomine? simplice utiqz arbitrio et deliberatione:
 cogitatione vero et opere prudentē Qui tanta ab huismodi
 isto fene sustinuit; quātū et pluribus forte videbūt macrō
 bula Non enī mūrē solū et ignominis; s; et plagiis et vī
 ribus cū quotidie cruciabat Erat vero nō irrationabilis et paciā
 Cum igitur cū quotidie videbāt q̄si seruū cōpticū extrema
 affectū mūseria: obuias ip̄i sepn̄s dicebā ad cū Quid est fē
 mōcētū? q̄mō fuit nō hōdie Et ille confessim sicut ex dno qn̄
 P quidem oculū lūcidū? qn̄qz collū; qn̄qz vero caput pla
 gatiū ondebat Cognoscēs itaqz ego q̄a opator est dicebā ei
 Bene bñi; sustine et saluaberis igitur faciens sub fene illo
 irāns abnt ad dñm Depulito igitur eo in cōmitēcio patr̄
 p̄ceptor eius post quīqz dies ad quendā magnū abnt fene
 et degētib⁹ in regiōe eadē; et dirit ei Pater mōcētūs mortu⁹
 ē Dener vero cū audiset; aut dicenti Rēde senex quia hoc in
 persuadere nequibus ut audiā Ips⁹ vero aut Dēni et vide Dur
 rēt fene celerit; et ad cōmitēciū venit cū beati pugilis pre
 ceptore Et clamat tanqz viuenti ad vere in bñi viuētē; et di
 at ei Fr̄ mōcētū mortu⁹ eb⁹ At vero p̄udens et obedies
 Pater? qmō est possibile hōmē opatorē obedientie mori Tūc
 knex p̄mo mōcētū p̄ceptor vocat tremēs et paues in faciē
 suam cū lachrimis cecidit q̄rēbz a congregatiōib⁹ duce prope
 mōumentū facere cellā Ibidem castē de cetero vixit; dicens
 patrib⁹ semp̄ quia hōcidū feci Idem ipse sanctus Iohannes p̄noi
 natus fuit ille marinus senex qui cū mōcētū qui cū mōcētū
 mortuo locutus fuit q̄th hec; qui hec dñmato propt̄ hūilita
 tē q̄si de altero retulit Ecce qmō mōcētū isti beato obedienti
 p̄ceptorib⁹ sui malitia nō obfuit s; corone meritū multiplicā
 uit Ipse iam in etiā vite perceptioē cognoscit expt. q̄s; Adā
 ille venerabilis autor profectū religios⁹ libro 2 caplo 1o. aut
 p̄ spe p̄mī potius q̄ timore supplicij adiuncta volūtarie

128

F
De fratre mōcētū
qui p̄essime senou
obedivit

C
De verus obedies nō
p̄cessit in anima ma
le mori

**Quod bono subdit
no obest mala intentio
precipientis**

obedies non disputat in quo teneantur vel non teneantur obediens. Quia sine teneantur sine non obedit sibi esse meritorum; dummodo non sit manifeste malum quod uibet. Et vere sic est. Nam et si mala intentione placit aliis uiberet quoniam mala non essent sed pro odio illius cui inuinceret ut cum sic tribularet, vel per modum magis proprio quam pro obedientis profectus non solum non nocet insulter obedienti sed etiam dupler meritus et hoc habet sed obedientie misericordia et patientie. Dicit inobedientia magis nocet bona intentio plati, et precepti utilitas sequebatur duricia prepeditur eis: ita bono obedienti magis ob profectus prouenit indiscreti plati fulminatio: dummodo non fuerit contra deum. Ut si quis in ira paupri prolapide massam argenti in gremium iactaret, paupr non indignaretur pro ira iacentis, sed iocundaretur pro argento taliter ac si hec ille. Et hys satib patet etiam malos platos reverendos et honorandos reges preceptorie autoritatis in suis iustis preceptis, et secundum sententiam beati petri apli i pcc et obedientia esse reverenter dominis etiam carnalibus non solum bonis erem destis hoc est morigerant et in paciendo discretis veritate et discolis hoc est in utroque deficiens. **Capitulum. cxi.**

Tende tamen quod dictum est dummodo non sicut deus papitur. Quia si malum aut ira domini deo papit at homo, pagendum est in sententia dilectionis sancti petri ad preceptes sacerdotum. Actuum 4. quia cur

E
**Quod non est obediens
alicui contra deum vel
in malum**

Quia obediens oportet deo magis quam hominibus. Unde sanctus papa dominus ait ut assignat gratianus inter multa. c. Di. 18. n. q. 3. **I**hesus qui peccatum tuum quod ad dominum prohibuit facere uisserit, vel quod scriptum est preterierit aut preterierit dauerit. sancti pauli apostoli sententia in gerenda est dicens. **C**uasi nos aut angelus de celo euangelisauerit vobis preterquam quod voluntate euangelizans anathema sit. **I**de. **D**ic quis prohibebit me quod ad dominum preceptum est? vel rursus impetrari fieri quod dominus prohibuit fieri, execrabile est omnis qui diligit deum. **I**dem. **I**hesus qui peccatum si preterierit vel dicat aliis vel impetrat tantum falsus testis vel sacrilegi habeatur. **E**t ideo ut in capitulo. **D**ic quis. e. q. aut papas enticant missas pro hereticis cantare, non licet, non enim expedit obediens

129

cis Non ergo semp aut Augustini ibide statuerit malum enim obe
dere preceptio Cum enim dominus iubet specie typal quod deo gratia et ad
uersa sunt scilicet scripturis tunc ei obediendum non est Et Gloriosus Ieronimus
in epistola ad ephesios Dicit dominus magis ea iubet quam gratia non
sunt ut ad ipsas scripturis subiectas fuerit dominus Nam vero ista p
er capitulum magis obediatur spiritus quam corpus domino Emissa dicitur Dicitur bonum
et quod percepit imperator iubet esse esse voluntatem Domini malum enim quod
obedire oportet deo magis quam hominibus Et hucus Augustinus Qui
resistit iustum potestati dei ordinandi resistit Per quod si illud iubeat
quod non debebas facere Hic saepe tempore potestatis ipsos humanos
legum dominus attendit Dicit aliquis iussit curator faciendum est tamen si temp
er consule iubeat non utrum tempore potestatis eligis maioris ser
uire Nec hinc debet minor irasci si maior si maior placuta est Nur
si si aliquis ipse consul iubeat aliud imperator aliud deo quod iudicat
Maior potestatis est deus Da veniam o imperator Tu carcere ille ge
hemina minat Hic iam tibi assumenda est fides tua cumque scutum in
quo possis omnia ignita arcuata summa extinguere herille Et vult
ille beat Augustinus dicere quod quod non obedit potestati in bonis deo
resistit Dicit vero potestas iubet malum potius obediendum est domino
celi quam domino terreno Et hoc probat exemplo vel similitudine se
cularium potestatarum in quibus si maior percepit certe minorem
minor est obediendum Hec per exempla probat beat Augustinus
scribens contra donatistas hereticos Imperatores magis si in errore
essent graviter et pro errore suo certe veritate legem darent per quam iusti p
arent et concordarent non tamen faciendum est quod illi iubent quod deus
probet Dicitur nabuchodonosor rex iussit ut statua aurea
adoraret et quodcumque facere noluerunt deo placuerunt Qui autem impa
tores veritatem tenent pro ipsa et errore iubet Quid si quis graviter
ipse sibi iudicium acerbit Nam inter homines penitentia et apud
deum fronte non habebit quod hoc facere noluerit quodcumque cor regis ipsa
iustitia iussit Dicitur ipse nabuchodonosor post miracula salu
tis trium puerorum motus atque mutatus pro veritate Ista errorum
dictum posuit ut quocumque blasphemaret deum sordidus misericordia et abde
natio in iterum uertit et dominus ei in dispersione dicitur ibi Augustinus
in aliud de his exemplis Julianus magis erexitur infidelis imperator
non existens apostata inquit odolat Multos christiani seruierat
imperatori infidelis ubi veniebat ad causum christi non ag
noscebat nisi illu quoniam in celo erat Qui uolebat ut in dolore coleceret

E

Quod semper maiori
obediendum est super mi
nor et deo super ho
minem

f

Quoniam sancti mil
itibus paruerunt potes
tibus sed non in
illucitis

ut thurificaret. pponerbat illi deū. Quando autē dicebat p
ducere aciem uestra illā gentē: statī obtemperabat. Sed i
stinguebat deū eternū ad nō cpali. Et de codē beatis Am
brosius. vi. q.2. Julianus. Julianus māt̄ imperator quād
es̄t̄ apostata. habuit tñ sub se christianos milites. q̄d
cum dicebat producere aciem p defensioe rei publice. ob
dicebat ei. cū autē diceret eis producere aciem in christia
nos tūc ḡḡfēbat imperatore celi hec ille. Breuerit ergo ubi
malū es̄t̄ p imperat̄. Istiterit. Iudienda ē sūma pape fabri
ubi sup̄ in caplō sequēti. Qui māt̄ oportēt̄ deū metuit. nec
stra euāgeliū nec st̄ aplos nec prophettas vel sanctos p̄m
instituti agere alij ullo mō cōsentit hec ibi. Caplī.

Remissa de h̄s dicta s̄nt que cer. 112.
tū est esse mala vel nō p̄tinere ad iurisdictiōnē
eius q̄ forte inficit. Ceterū religiosis in h̄s
que cōtra deū māfeste nō s̄nt aut substatu

sue professiois p̄iculoso est oīo nō obedire. Ipsi em̄ prop̄
voluntate abdicaverūt. Vn̄ Augustini p̄r n̄r̄ m̄ regula
p̄mia et assūt̄ m̄ canōe. 12. q.1. Non dicatis. Cū huius m̄r̄
n̄r̄ Gregatiōis frēs nō solū facultatib̄ sed et voluntatib̄
p̄p̄is m̄ ipsa ordīs suscep̄t̄ renūciaverit. et se p̄p̄am
sam obediēt̄ penitus alioz potestati et ip̄s̄ m̄ chris̄to
et p̄ diriōto subdiderit. certū ē m̄d̄il eos habere. possidere
vel accipere. sine superioris licentia debere hec ille. Decr̄
iftine q̄nt̄ nō obedientes m̄ dubiis religiosi. Unde si
tūt̄ dicit. ii. q.3. c. Absit. In veterē quidē lege q̄cūq; sanc
tōib̄ nō obtempaserit. aut ex̄ c̄strā positus lapido
batur a iudeib̄. aut gladio cervice subiecta. p̄ceptum
erpiabat cruore. Nūc vero mobedientes spirituali aīnd
ū siōe truncat̄ aut electus de ecclesia rapido ore deo
nū decerpit. Unde et Augustini p̄r n̄r̄ m̄ regula
cūndā p̄cipit̄ mobedientes qui m̄nēt̄ sibi penitēt̄
sue satisfactionē ferre recusauerit. de fīm societare p̄nāt̄
Em̄ accordat̄ sūma sancti clementis p̄p̄ loquēt̄ de mobedi
entib̄ ep̄o. ii. q.3. c. Di autē. Di māt̄ vobis ep̄is nō obedient̄
ōes p̄s̄b̄i et reliqui derici. q̄sq; p̄ncipes tā maioris ordīs p̄
minoris et reliq; populi: nō solū infames s̄t̄ et eront̄ a regno
dei et a ḡs̄t̄no fidelī et a lūnitib̄ sancte dei ecclesie alienū tūt̄

Quod mōdūs debet
obedire illus q̄non
stant esse atra deū. Et
q̄t̄ que sit non obedi
re

Quod mobedientes
et contumaces erō
candi sūt et vitadi

130

hec ille tales em ut m c. Qui suis, dist. 93 et consilio pisensi
Qui suis epie no obeduit, mdubitavit reprobi et rei existit
Dicat ergo ut ibi dicit epie a deo donu sumi misericordia sequunt
q suis doctore libet obedire hec ille Dicat adeo que est
fsubtero no obedire epie suo qd no adiutat quassim esse re
ligiosu q uita pmissa propria voluntate totaliter abditum
et se plato suo dedit vel reddidit propter regnum celorum ipsi eide
non obedire fecitando q professione promisit cui oem te
net m suis monitis et mandatis tanq christo obedientiam
et reverentiam exhibere. Ecce autem petrus apostolus m or
dimatioe sancti demetius dicens restauerit in iustis modi
planu sui doctore veritatis; peccati in christu et patrem
omni erat rebatur deu propter quod et vita glorio eterna carebit
hec ille Ergo in ordinata qualitatibus et gradatione scia sive modesti
ca ubi munuerit vel exingeret alijs talis manifeste iobedi
ens potius et rebellus suo superiori, oes deberet se ab illo abstracta
nullusq deberet se ei familiariter aut sociale exhibere; ut tali con
teptu nolit et suis facilius et citius spelleret a diaboli laquis
quibus misera tenet duricia captiuus respicere. Unde in ordinata
tioe eadem scia demetius bts petri piceps apolor ut habet dis
93. ca. pmo Uniusum deru et populu amonuit dicens
Si alium minuit iste demetius pro actibus suis et vos
nolite expectare ut ipse vobis dicat Eni illo molite amia
esse Et prudenter obsecuare debetis et voluntati eius absqz
omunicatioe obsecundiae; et autem vobis ab eo qui ipsu sen
titib aduersu. Sed neq loq hys qbs ipse no loqt; ut unusqz
qui in culpa est dum ceperit omni rem ministras haberet, fess
net atq recosilari ei qui obli p est. Et per hoc redent ad similitud
q obedire ceperit noitib p sidentib. Si vero qd amu fuerit hys
qbs ipse no loqt, vobis est ipse er illis q gerimare ecclesiam de voluntate
et cu corpore videat esse vobiscum in te et non strabore. Christi
multo neqz hostis hic, qd illi q foris sunt et euidenti in nos sunt
vicen p minicaz spes q unica snt gerunt et ecclaz dispici et vobis
tari Ideoqz hysmodi apostolis institutis vobis monentes instruunt
effecta caritas vestra certior sollicitus demeps agere sti
deatus et cautiubi ne peruersi et infideles homines ledere
di fideles et benivolos habent homines facultatem
Rebatur petrus Capl'm 4. 4. 113.

130

Quod cotressans p
latu suu in christu
peccat

ff

Quod nullus oebet
rebellibus familiariis
eristere

A

Quod faunes rebelli
bus et maluolos
peior hostis singu
lare artis ecclesie

G
De triplici utilitate
latoris ratione cuius
plus sicut honorandi
et subditi

Eratio honorandi sunt plati etiam mali plusq; subdi-
ti q;uis boni respectu vel r;oe Utilitatis seruare
subsidiū Nam per officia et mysteria platorum pli-

mas subditi utilitates spuiales sequuntur q;as
subiectis vel coequilibus m;estu huic sunt habere nō p;nit affinitas

Et possunt assignari papue tres.

Expiatio criminalis p;ma igit; administratio plati

Educatio spuialis et ture utilitas dicitur Expiatio cri-

Defensio temporalis m;inalis Quia uis plati au-

thoritate sibi p;stata subditos purgant a peccatis faci-

mētialit; absoluendo. Vincula expiatio administrando &

cessus et delicta iudicialiter corrigendo Propter que beatu-

Gregorius ipso alloques platos in omni vulgari. i. q;em

die sc̄i luce sup; evan. designauit dñs in sic u. Per nos mis-

fides ad sc̄m baptismū veniūt n̄is p;ab; bñdicūt et p;po-

sitionē in manū n̄ear a deo spūm sc̄m accipuit. atq; ipi ad

regnum celeste p;tinguit; et ecce nos p; negligētiā n̄eras deorsū tē-

Ingrēdūntur esti sacerdotū mābi expiati celestē patrū; et

sacerdotes p;ui ipsi p; vitā reprobā admiserū supplicia festi-

nāt. Cui ego rei cui similes dyerū sacerdotes malos in an-

baptismatis q; p;cta baptisator diluēs illos illos ad regnum ca-

leste mittit; et ipsa in cloacis descendit. Timeam h̄es̄fr̄s m-

eissimi. Dueiat actiū n̄re ip̄su m;isteriu n̄m. De peccatorū n̄rō

cōtidie exaltationē cogitem; ne n̄ra vita p;ctis obligata remāt

at p; quā om̄p; deus cotidie alios solvit hec illa. Ecce p;ma en-

titas plature expiatio a se de c̄minū p;amīstrationē sc̄mēto-

p;me et alio. De hoc dicit Eriostomus ut habet in canōe c. Nōp;

De cose. dif. q; Quod nō p;ctis ḡtia vite accipe celestis n̄ purgari

fuerit ab di forde p;cti p;me cōfessionē, p; donū baptismi salu-

toris dñm et saluatoris n̄rū ihu christi. Ipsi ergo plati h̄oy sanc-

torū collationē purgationē nobis faciūt p;ctor ut Ad iherosolimam.

Priester hec ipsi nos plati et expiati iudicialiter a correptionē cōm-

rector vigor. Dū se sc̄i aut dicit. H̄e mor. 26. caplo 18. infie dif-

ciplina platorū rāto subditos diuinū iudicio liberios reddi-

q;id hic eoz culpas sine vñdicta nō deserit. De q; m;isterio deo-

I
Quod sacerdotes mali
alios p;se purgatos
mittit ad celā et ipsi
descendit in infernum
similes aq; baptisatu-

A
Nō nemo est cui p;
gratia nisi purgatus
a peccatis.

illud est dñm. q; dñm
dilectum est dñm
et dñm dñm dñm
dñm dñm dñm

L
Quod boni subdi-
ti correctione bene-
ficium depūtari q; p;
ter purgationem
peccatorum

bidentia sternit. Correctiois adiutorii vice sue procinui depuratur. p qd dñi pntis vici culpa corripit vici iudicis ira repatur. Vnde sapiens ait prosibioz g Doce iustū et festinabit accipe. Et iter idē gregorius 26 mor caplo 2 b Por mqt Israe grade sibi scripmū sc̄ncredūt cū de qbusdā mōs sub illicitis actioib⁹ arguitur. Proponūt em̄ ante oculos cordis qci districtū iudicū dei rato veri sup eos tūc mitigabit. qto nūc acerbius arguere p̄misit. et tpale irā sup se lucrū cōputat. per quā se eternā posse euadet nō ignorat hec ille. **M** Denū etiā boni plati suos subditos purgat vbo solatiois et hoc mſoratiois. Dicit dñs ih̄s suos discipulos purgauerat. qb⁹ dicebat Ioh̄is. 15. Vā vos mūdi estis. ppter sermonē quē locutus si bobis De q̄li purgationē loq̄t b̄tis. **N** Orl̄i p pastoralū cā. 17. m ſie dices. Tales ſe q̄ p̄fūt erhibeāt. qb⁹ ſubiecti occulta p̄fua prodere nō erubescat. ut cū temptationū fluct⁹ p̄nuat tolerat ad pastoris mētē q̄si ad m̄ris gremiu recurrat. et hoc p̄m ſe m̄gnari pulsantis culpe ſordib⁹ puidet. exhortatiois eius ſolatio acclamatiois lauet. **N** Un etate foreſ ſepli ad ab h̄edas ingredietū manū mare eneū. i. luterē duocī boues portant. q̄ qdē ſacie exteriū ēmēt. ſe pastorib⁹ latet. Quid nā p̄ 12 boues n̄ vniū ſe pastor ordo ſignat. de qb⁹ paulo dicete ker dicit nō obturabis ob boui triturāti. Quorū qdē nos apta opacim⁹; ſed apud districtū uidetē q̄ illis posterius maneat occulta retributiois nescim⁹. Qui tñ cū dispeſatiois ſue pacientia dilucib⁹ primor cofiſſioib⁹ p̄pat. de lutante foreſ ſepli luterē portat. ut qſq̄b m̄tre eternitatis ianuā mititur temptationes ſuas menti pastoris indit et q̄si in boui luterē cogitationis vel opib⁹ manū lauet hec grec⁹. **H** Ite ergo patet p̄ma ſubditis utilitas et platoz m̄ſterio. p̄uenies in expiatione criminali.

Capitulum . * . * . 114. *

Ecūda plature admīſtratiois utilitas de Educatio ſpūalib⁹. Ipsi em̄ plati ſubditis ſunt velut p̄etes filib⁹ et pastores gregib⁹. Qui habēt illos ſpūaliter tanq̄z oues christi ipsius ſequuntur redemptoris ſeuicare curare et paſſere exēplo boe operis et vbo doctrine. **N** Un cuilib⁹ illoz dictū eſſe inteligere debem⁹ q̄ dñs petro aut ioh̄ib⁹ 21 caplo. **D** mon

Quoniam purgant
ſolatiois et amōti
omib⁹ plator. Et quod
ipſi debent ſe accessi
biles p̄bere ſubiectus

Quoniam boni plati
ſuos ſubditos mul
tipliciter paſſant

Iohāns amas me. **P**asce oves meas hoc est parvula vñcō
plaris et doctrinē salutaris qb̄l nutriat cōseruēt et pficiendo
augēat eis admīstra. **N**ūc admodū autē huij spūales p̄fili
res suis ouib̄ escas p̄pet audi apud b̄tm iob 36 caplo nūb̄
illos helm spātē et de dño dicetē. **H**iboluerit nubes exēder
ic̄. **D**at escā mortalib̄. **V**bi b̄tūs gre dicit mor 27 cā 7m s̄c̄p
nubes dñs extēdit, cū mīstris suis vñcō pdicato. **S**apiens eis
m mūdi latitudinē circūqz diffundit. **N**ecd cū facit p̄ip̄s
nubes escā mortalib̄ tribuit q̄a sc̄i pastores mētes fidelū
terrore future iudicij dicipnatiōis afflictus cōsolatiōis eloquo
nutrūt, et p̄cūntentes de sup̄m regm gaudis pascūt. **D**i
dñs em̄ nō pasceret ieuina r̄ca corda p̄ istas nubes, neqz
de esuriētib̄ populis discipulis ipse dixisset. **D**ate illis vos
manducare. **M**athēi 14. **Q**uod sicut eorū mālb̄ factū crēdū
ut hoc eorū v̄bis cotidie sine cessatiōe fieri videam. **Q**uiden agit
petr/ cū p̄ ep̄las loqtur n̄ ut v̄bi pabulo corda male ieuina sanct
Quid paul/ quid ioh̄es p̄ ep̄las loquētes opāt: m̄ stū mētes n̄t
celestia alimēti p̄cipiat et mediesue q̄ mouebāt vīcūt. **H**ec dicit
Hec nubū v̄ba q̄t̄ies nobis plati ad edificationē erōnētēb
p̄ferūt totiēs nos q̄si oves christi sibi ḡmissas nem̄ hac deficiā
m̄ p̄egrinatiōis crūpnā q̄si vite alimētis pascūt. **E**thoc p̄ul
chro mīstērio m̄ ipsib̄ filiis et filialib̄ b̄ti iob figuralit nobis m̄
cū de ipsib̄ dicit. **C**uisdē iob cā p̄mo. **Q**uod ibāt filiis et faciēt
iūnia p̄ domos vnuſqz m̄ die suo. **E**t mittētes vocabātros
sorores suabut cōederēt et biberēt cū eis. **V**t em̄ sm̄ v̄ba b̄n
gregori m̄ codē loco mor p̄mo cā q̄ loqr et sm̄. **I**sti filii beati
Iob pdicatores sūt ecclēsie et pastores fidelū aiāz. **I**sti ergo filii
dei fracturi cōiūua p̄ domos circueunt; q̄a ḡmissos sibi subduo
stat et cōditiōes sollicite m̄uestigantes attēdūt, ut hoc cū iū
predicādo admonēdo arguēdo ad aiē refectionē p̄pet; q̄tūqz
pro stat̄ sui q̄litati n̄cm atqz actōmodū vidēt, ut hoc subduo
apud eos ad v̄tūtis pastū p̄patū m̄ueniat; q̄a affectib̄ suib̄
q̄z morib̄ accordat, q̄tīn̄ cogruo sibi pastu v̄bi recreat, cōua
leat, ne a veritatib̄ pabulo ieuin̄ m̄ lūi v̄te labore suib̄
Dicēte videlz dño mathei. 15. **D**mittere eos ieuinos nolo. **Q**uo
si dimisero eos ieuinos deficiēt m̄ via ut di marci. 8. **C**ōiūua
ergo pastores aiāz faciūt q̄a videlz fidelib̄ diuinī v̄bi cōb̄
apponūt. **H**ec autē cōiūua vnuſqz eorū m̄ die suo cōb̄

Y
Quoniam plati vnum
quēqz ammonet se
cūdum q̄litatē per
sōne sue

quia pro captiu intelligentie sue unusquisque ad cuia refectione
graciam quam accepit pat Inter ipsos enim platos et predicato-
res scilicet multa est intelligentie differencia Nam ut ait apostolus
Paulus Alius iudicat die non die, alius iudicat oem diem
Ac si apte dicat Alius quidam non nullis intinxiss intelligentiali?
vero omnia ad intellectum possibilia itant sicut videnda agnoscunt
In die ergo suo unquamque filius coniunctum erubet, quia platus quodque
vel predicator uixit mensura illuuiate intelligentie sue metes cui-
dientium epulus veritatis pascit De tali die suo cogitare aplis
unquamque amonet dicens ad Romanos 14. Unde quis in suo sensu
habundat sed de istis filiis dicit quod mittentes vocabant tres so-
iores suas; ut cederent et biberent cum eis Maria sancti gregorii so-
iores sorores filii ad coniunctum vocant; quia infirmis auditibus
refectionis superne uba predicitur, leoruque menses quia a veritatis pabu-
lo retinens aspicuntur, diuinum eloqui epulus pascit Bene autem de te ut
cederent et biberent cum eis Scriptura enim sacra aliqui nobis cibis;
aliqui poterint cibis est in locis obscurioribus, quia quasi exponendo fragrant
et mandendo glutitur Pot vero est in locis aptioribus; quia ut sorbet
sive membra Unde occulti manda data sacri eloquuntur et apta se precepisse et
intellexisse restatur, qui reprobanti se iudicii querentes dicunt luce 12.
mendacium et bibimus coram te Quod apte exponendo subiungunt
et in plateis nostris docuisti Maria ergo sacra eloqua in locis obscurioribus
exponendo fragrantur, in locis vero aptioribus ut suauiter fuerint po-
tent, bene de Nutientes vocabant tres sorores suas et Ac si apte dicat
Infirmos quodque boni prius blanda ad se persuasione deducunt, quatenus
cor mentes et magis preplatione disserentes pascant et quia per
historiam tradentes nutriantur Hoc ergo habemus utilitatem a platis nostris
educatione sanguine quipsumur de Ieremie 3 pascunt nos scia et doctrina
Nam de pastu vite exemplaris satis dominum est super Caplum. 4. 115.

P
Quid est iudicare me
diem et die et omnem
diem

M
O sacra scriptura ali-
qni est nobis cibis ali-
cuando potius

A
Quomodo a platis sub-
ditu defensione et
protectione

Eritis demum platis administratiois utilitas dici potest
Defensio a platis Nam platos ad hoc infirmioribus
nobis omnes benignitate tribuit, ut si quis forte vel in
a diabolo temptationis vel foris aduersitatis ab homine
migraret, ipsorum nobis expugnatione depellat Unde cum magna erga
titudine cognoscere deberemus et profite hanc protectionis nre moditatem
et dices singuli apud nos in ipsos dice ad hunc quod dicitur scripsi nabal
caerulei ad abigad ororem cuiusdam regum 26 de dauid et eboris et vice
ipsi pro misericordia nobis fuerit tam uoce quam in die in diu ipse Maria vere

platini mīdi hūi tā mī die p̄spūtatis q̄m adūstans
nocte p̄ mūro nobis fūt, cū et ad p̄s̄pa elatos suis nos ut hūi
lieni correptionibz depmūt, et deectos mādūsibz, ne despem̄
solatioibz ac mōtis suis nos attollūt. Et sepe st̄ingit ut ip̄i
m̄ se vire enorūtūtū austicia plati deuent̄ et m̄cholomia
tra adūstantes p̄ quiete subditoz protectiois scutū fortū se
uēt Nam ut dicit bñus gregoriuſ. 28. moz al ḡm sine ḡḡr̄p̄
zq; inenre platoz, h̄b videam̄ honoribz et tolli voluntatibz et fru
rez multiplicatute delectari h̄i sepe ml p̄cipue n̄ p̄esse eternis
appetitūt, a multis timeri q̄stulat. Hicte vñere negligit et recte
vite famā habere et cupisaut, addulatiois q̄rūt fauoris m̄tu
mescut, et q̄a m̄ rebz sibi copiose p̄ntibz p̄mpti sūt; ventura
gaudia n̄ reqrūt. Cāq; eos multiplex actio occupat, et n̄ aſ
met ipsibz alienos demōstrat. Et tñ siq; fidei rep̄atio erugat,
q̄a m̄ easaltē sp̄eten̄ cōtinēt, h̄ac ubibz hāc labouribz defendat et
celestē patriā vñditat nec tñ amāt. Quod bene illū z̄ ap̄d
mōsen filii ruben et gad et dimidia t̄bz manasse erpmūt,
q̄ multa pecora et iumenta possidētes dñ ext̄ iordanē ea q̄ vñ
rūt cap̄estria cōcupisaut, in re promissiois terra habere nolue
rūt dicentes. Terra quā p̄cessit dñs in cōspectu filioz israel is
giois uberrimē est ad pastū aūalū. Et nos serui tuū habent u
mēta plurimā p̄camiq; si mūcim̄ graciā corā te ut des nob̄
familis tuū eā m̄ possessionē, nec facias nos trāsire iorda
nem. Qui ergo uimēta plurima possidēti iordanē trāsire respi
giūt q̄a quos multa mūdi implicanēti occupat, habitacionē
celestibz patet n̄ reqrūt. Sed ipsa eos quā sp̄eten̄ tenet fidei mo
pat ne oīndilectioi torpescat, atq; ex p̄lo suo alios a labōis ro
lerācia et studiū loquacitatis frangat. Unde eis p̄ mōsen
dī. Nūq; fr̄s fr̄s vñi ibūt ad pugnā, et vos hic sedebitibz. Cu
subānis mētes filioz israel. Sed quia erubescut n̄ defendere
q̄ confitēt, p̄ eadē fidei quāq; fessi sūt ad c̄tumē p̄perāt, eāq; n̄
sibi s̄ p̄orum̄ vendicat. Unde et ad mōsen dicit̄. Cauat
ouū fabricium̄ et stabula uimētoz, p̄uiliſq; nūs urbes
muūtibz. Nos autē ip̄i armati et tactici p̄gen̄ ad plūū at
filios israel. Qui mox forces pro alijs veniūt, et re promissioibz
terrā ab hostibz liberāt et relinquit; atq; ad pascenda armē
ta ext̄ iordanē redēt. Multi q̄pp̄e q̄uis fideles curibz p̄m̄bz
occupati q̄si armēta ext̄ iordanē pascunt, q̄a ḡra fidei bapt̄

P
Quod sepe mali plati
hez carnalitē uiuēt
subditoz m̄ et t̄dem m̄
descendunt

133

mati tota mēre oīg desiderio rebus seruitur in seculū: q̄ tñ viri
q̄ fidei septimō ouē defensōis armis acciūnt, hostes fidei supā
do trucidāt; et hereditatē terre reprossiois idē fr̄m fidei non
amāt; sicut villa pugnat ut tñ sua pignora ex̄ illa ponat
Quia enī p̄nulos foris habet: assēm in eius habitatiōe nō la
bitatioē nō habet. Vñ ad cāpistrum redēut: q̄a ab altis cītūm
nibz mōtū q̄si ab sp̄e celestū dilabat: ut ex̄ reprossiois terream
bruta cītalia nutriat q̄ad pascōs vñs desideris ierationa
bilis q̄ motus elaborat. Necque bñs ḡre de secularibz sive ec
clesiastibz platis nō nullis et figura applicat: quomō enī apud
religiosos mōsterior platos q̄sdā verificat est facilis adūtare. Qui
sōe religiosis insignit et curis rēpalibz nimis dedit dū rez idēp.
m̄ti foris toti in uigilat: q̄ m̄ seip̄s dāpm̄ sp̄ualis patiatur
min⁹ curat. Bene se agere cūcīa estimat si in erīm̄ vigiles sp̄u
ales q̄s regūt domos ab errisec̄ in uiente p̄urbationū sive tūū
az rēpestate defendat. Pūulis suis hoc ē subditibz mūtis urbes
ad q̄tē i st̄ituūt: q̄ad pascōa armata bestialū suor affēm̄ mēns
aciem tendat. F̄rēs suos ad ingressū terre reprossiois armati
pūtiq̄a vñbis illos et subsidibz ab ipediē hoste errisec̄ tutoſ
reddūt. Nec tñ eandem ip̄si reprossiois terrā ad posidendū
diligūt ad quā alios sollicitudīe sua atq̄ labore introducūt. Iq̄a
dū calendis pecoribz sp̄ualū suoy desideroy sp̄alū rez. Modo ve
lūt vñrentia m̄ p̄nt ante oculos p̄asua diligūt ab amore repro
misse in celestibz hereditatibz refrigerat. Et p̄curāde licet h̄eti sua
fatigatōis alibz foris in seruiat: sibiū ad sorte sufficere iudicat:
si honibz fulti circa iordanē hoc et m̄ p̄nt alere peccā p̄mit

tantur Caplīm : #: 116^m

Ales autē q̄uis forte alicubi plati religionū in
ueniant muloi tñ a suis subditibz in venerati

one habendi sūt. Quia q̄ ip̄i a tu mulibz seg
riti intendere m̄t̄ q̄ete sp̄ualibz rebz p̄nt: eoy proculdubio
mōsterio agitū: q̄ foris in negotiis et adūsa fatigati ab i grue
te illos m̄jetudine stuēt. Ips̄ domi tāq̄ mulieres et pūuli
ad forū residēt: dū ip̄so plati in bello tāq̄ viri fortes cōtra
hostes cū piculo sive vite clipeū tenet. Ips̄ tāq̄ dilecti filii et tem
pi dispensante desup̄ oī potēt p̄re m̄tar aduris oneribz/occupatio
nū repalū m̄de tuti sūt: vñ q̄ui mole p̄ ip̄sīs t̄renaz sollicitudi
nū plati tāq̄ serui miserabilit̄ occupant. Et hec mūes beat⁹

C

Quod etiā mali plati
pter modū tuitionis
aberratis molestia
subditibz merito hono
randi sūt

Gregorius 35 moralium super iob capitulo 16. Deinde aut misericordis deus minus
dispensatione pietatis utrumque spiritualium metebat a terrena cura disueta
sit in regiminiis duris ac laboriosis cordibus umbras ut tam illi
ab hoc mundo que lateat in hec in terrenis sollicitudinibus
beter elaboraret. In exhibituque apposite suscepto oneris propriisque omni-
litatibus subditor dure vie sunt humanae seruinitatis. Et sepe modis de-
quos tenere diligenter eos sollicitate ab exercitibus actionibus abscondit. Namque
rurum per familias ad eum labore seruos dirigit a quo filios suscepit
et inde filii sine oratione decori sunt. non serui in puluece sedantur. Quia etiam
in ecclesia agitur diuinus ipsa tabernaculi constructione sustinet. Ad
mopsem apposite diuina voce patitur ut ad regedam interiorum sancti fratre
eribisse ac cocco atque iacincto vela tecum, missumque est ut ad portum
domini tabernaculū vela clivina et pellis extenderetur. quemque vel
plumias vel ventos vel puluerem toleraretur. Quid ergo per pellis et
clivias quae tabernaculum tegit, non grossas hominum mentes accipimus?
Quaequa seruire curis corporibus non timet, oportet ut temptationum
ventos et plumias de mundi hisque contrictibus portet. Quid vero
piaculum coctum missum signatur in sancta vita tenera scandala que
domini caute in tabernaculo sub clivibus et pellibus abscondit, sua integra
pulchritudo seruat. Ut enim interiora tabernaculi missus fulgor
coctus chorus set iacinctus ceruleo colore resplendeat desuper pellebas
clivias ventos et puluerem portat. Qui igit magnis virtutibus in se
ecclesie sum propositum ppositoy suoy vita despiceret non debet non
vacare hos rebus exteriores videtur. quia hoc quod ipsi securi itima per-
metratur, et illos adiuvi metu est quodtra pcellas huius scilicet exercitus labo-
rat. Quia enim candoris sui gratiam reinneret, si missum pluvia nigeret.
Aut quod fulgoit atque claritatis cottus vel iacinctus ostenderet, si
hec susceptus puluis fedaretur. Ut ergo desuper texture alii fo-
tibus ad puluerem sit mitem color iacinctus aptus ad decorum Orientem
ecclesiam qui solidis rebus spiritualibus vacat, regant ecclesiam quod etiam
bor rerum corporalium gravat. Neque ergo contumore suum crecent
agentem murmurari ibi quod in sanctam ecclesiam iam secundum ful-
get. Si enim tu interiorum secure ut coctus rutilas, cliviumque pregeris
curi accusas, sed a quibusdam queritur, quod domini salte pro utilitate sub-
ditor rectores nimis temporibus curis insecuriuntur, plicique in terris
eoz deterrerentur. Non ver valde esse quod abneget, cum curari a passibus
plus fructu quam celestia videtur. Sed neque hec iusta sunt, quia mox

V
*Quod sepe deus mulierum
dilectionis ab eis trahit et
cupatioibus auctoritate ad
quod durior mutat*

X
*Omni regimine et eorum
patrono extremis possum
sustineri temptationibus
et turbationibus mundi.*

V
*Quod deuoti etiam
non debet murmurare
rare coniunctus officiales
et prelatos*

Q
*Quod propter nimia
distractione platoz
sepe subditur obsecratur*

134

H Oculi pe subditoz eri
gunt ut prelati ma
li sint

psidetū uixit subditoy merita disponūt. Occulte nāqz et spō
re ppetrate culpe erigunt pua eta pastorib; exēpla pbeat qm
uiso iudicio is qd de via dei supbz erorbitat: in via q dōt etiā per
ducatū pastoib offendat. **Hec gregorius.** In hys tribz caplis pmissis
facis patet diligentē inueniē utilitas subditus puerē in subsidū
examinatioē plature. Quā si pmissa emētē eiusdē platioib ne
cessitate atqz dignitate iugim⁹: lucet plane qd merito etiā foris ip
sos platos nrōs qnus īse malos plusqz alios subditos licet bonos
venerari debeam⁹. **Circa hoc tñ qd di malus plato magis honorāo?**
qz bon⁹ subditus qm rō dictoy ex causib; est assumēda dicēdi notan
dū sm Alerandū de hal⁹ in 3⁹ pte sume sue. q. ib. articulo. q. 19.
qd duplē est honor qntus. **Pm⁹ qui dē debit⁹ ex necessitate.** Et tal⁹
etiam debetur māis plato moqzū plati sūt proprieē dēb rō
nes pmissas p̄cipue moqzū huīsimodigerut psonā dei sicut
dici aplib ad rōnōs. 12. qd dei mīsterest. **Est enā moqzū huīsi pso**
na publica est. Vn magis in reuerētia foris haberi debet qz bo
nus subdit⁹ qz honorāe in ipso moqzū est bōitas talib cōtans
et ecclēsie sue congregatioib que maior est qz merita ali⁹ signi
laris psonē. **Secundus honor qntus est non debit⁹ ex necessitate.**
Et qm sm plm pmo ethi honor debet rebz diuīm⁹. Ideo hic
honor debet hōi moqzū habet similitudmē dei. **Maior autem**
dignitas magistris et similitudim⁹ dei in bono et vnuoso
subdito qz in malo et vicioso plato. **Ergo tertius honor ma**
gis debet bono subdito: qz malo plato. **Caplin. 117.**

I ea que pmissa sūt sana mēte capiat erit ex eisdē
facile cognoscere qz reuerētissime se hō habere debet
in correptione suoz platoz: qzqz temerariū sit
et oī religiose discipline cōtrariū audiet et ipu
dēm impetrē in ipetu zeli sm sciam, discretionē nō habentis
aut m mō debitū reuerētis cōperiē nō seruantis. **Era em⁹ ex**
huīsi temeritate solēt ut cōis docet exipientia frequētissime
cōmunicari felicet.

Erorbitatio corpiens
Excorbitatio p̄sidentis
Excorbitatio audientis
Deterioratio audientis
is qf sit cōtra sibi platos arguedos impudēt exuegit: modū sue
cōdōmōs excedit, et dū fortē in ipsib; aliqz merito emēda pā
so ordīme elationib; ipse pētm et p̄suptuōis temeritate, mutat

A Quomō intelligen
dum qz malus pla
tus sit magis hono
rādū qz bonū sub
ditus. Et de duplia
hono regatus.

B De tribz malis qz sequunt
er: hoc qz subditi vere
uerēt suos prelatos
corpiunt

Quod indecens est
subditi ureuerēt
sui plati cōpēct
presūptuōsum

Quod sacrilegii est sub
ditu impudenter cor
ripere sui prelati

Quomodo Istantine
luit iudicare prelate
rū mala

Quod vehemens in
patio frequenter agit
in peius precipue
plorū

Quod dulcis incre
patio melius ope
ratur

q̄ sit id q̄ in maioribz suis emēdādū nō oīno īniuste existimauit
Valde enī criminosisū est in subdito: si aliquy adūs p̄z spūalēm
pudenter quoq̄mō marie ad tuēlā ex sup̄ba temeritate p̄stat
Mā et hoc p̄p̄t̄ dei reverētiā et contēptū cōitatis cui vices nō
er officio platus rep̄ntat a doctissimis viris sacrilegio sp̄parat
Vnde Rabanus in de p̄ssuris ecclesiasticis li p̄mo sic ait Non
in p̄petiuū dāpnā cū īniuste iudicam̄ dicēte p̄s. Necdāp
nabit illū cū iudicab̄ illi Multi sacerdotū culpā zelodei &
p̄seq̄ p̄fitet. sedū īdiscrete hoc agunt: sacrilegi faciūt mūrū
et dū p̄p̄ites q̄si ad emēdādū rūnt ipsi q̄q̄ multo magis de
terius radūt hec ille Istud adūtes r̄statim ille sūm̄ m̄po
tor ut habet ī historia ecclesiastica cū ī m̄tēno r̄silio ob
lige ubi fūsser ī scriptis multe accusatiōes cōt̄ diuisos platos
et ep̄scopos: libellos q̄dē accusator suscepit et eosdē q̄ accusati
fuerāt platos quocās ī eoz cōspectu libellos q̄s arregrat
incēdit dices It m̄t̄ vos cauſa dispoite v̄cas q̄a dignū
nō est q̄ nos iudicem̄ deos In q̄nos docuit religiosus p̄m̄
q̄zta sūt dūtū reverēta etiam plati: q̄zq̄ reverēt̄ se habet
homo subdīq̄ debet ad eoz tractanda infirma: q̄n tāt̄
p̄ncip̄s tātā ipsis v̄eneracionē exhibuit ut eoz v̄ea ma
la nō solū iudicare ut potuisset s̄ nec scire q̄dē aut legere.
dīct̄ sit ne aliquo cōt̄ eoz irreverētie occasionem īniem̄

Caplin 116

Ecundū malū ēr tali temeraria et ī pudēnnī
uectiōe subditoz ī platos corripiēdos p̄ueni
ēs est Exacerbatio p̄sidentis Qū enīt sapit
qdā au et ānotat̄ ī ḡtiano diss. Lū beat̄ Ieuūt castigant
reverētiā castigant exhibeat; aspitate autē nimia m̄repato
nec m̄repationē recipiat nec salutē Etob hoc ne calujs plati
honestiores subditoz tōnq̄ membra sua nobiliora p̄fert̄ m̄jū
aliquē promotor̄ ipudēt̄ deb̄t̄ testigace vel exacerbare c̄rēplo
autē apli cū oī patēa et doctrina et blanda potius si fieri p̄t̄
p̄tatiōe ad meliora p̄ponere et s̄m̄ senectū ī h̄de moribz ipsiā
obiurgatiōe sempalij benignitatis admīstere ut oba n̄ sa
lute digerenda eo facilius penetret̄ et efficiat̄ op̄etur: quo molli
ora venerūt̄ ne ut ī eodē p̄missō caō dī dū m̄caute subditasbi
p̄cutit m̄ēbra; ipseq̄s debitā sibi subditoz reverētiā subtra
hat. q̄t̄ om̄agis ipsi subditi ad suoz platos admīstionē p̄f

sibi ponderare debet sermones suos? non restringere co-
 libere audaciā et immiam a locutione rescindere libertati
 ut nec in ipsis nec in gestu corpore aliquip p̄ferat q̄ contemptū
 dicet, sonet audaciā; irreuerētiā q̄q modo p̄tendat. Quod
 nisi subdīq̄ sub oī crucela studuerit sollicitus obseruare ex-
 p̄petet in dubiis. Igruā sue temeritati ac p̄sūptioni corrupti-
 onē cōmō in iunctionē r̄fūrā; si forte in mēre occurserit illō
 sapientis. 26. R̄sponde stulto iuxta stulticiā suā; ne sibi
 sapieb̄ esse videatur. Et verificabit̄ in illo illud p̄pubioz. 15.
 q̄a semper uirgina querit malum, agelus crudelis mutatue
 contra eū. Nicchil igitur tali impudenti concepcionē profici-
 erit nisi q̄ām p̄sidentis si modestior fuerit eracerbit;
 si mordacior ad deterioria prouocabit, ut forte q̄ aliquā fieri
 solet c̄n̄ er potestrae tumēs qui vir cū oī modestia sufferret
 q̄tūlibz de aliquid tāq̄i resp̄ensibili reverētiā admoneat; si
 audacius et mīni, verecunde se viderit a minore mēpāci fu-
 rōe eracuat frōtē indureat, let nō iā de emēdando ip̄ obviciue
 cogitet s̄ de vindicanda sibi q̄si iniuria facta irat p̄fet. Dñ
 increpat̄ ex audacie irreuerentie dati occasiōē deteriorem
 efficit, quē plūlūtūtis mansuetudinē irreuerētiā emēdāc
 ferre potuisset. Vnde dauid cū persequēti se regi sauli reverē-
 ter detulit et benignè pep̄it, eundē v̄bis huiuslibz erētū de
 spelunca ubi ventrem purgauereat et eūtē itinere suo
 quo ipsius eiusdē dauid sanguine sitiebat et q̄reb̄at nō so-
 lū a malitia quā concepat reuocabat, reverētiā ad p̄cūtūdī
 nē et cladrīmās pro delicto p̄uocabat. Nam ut habetur
 p̄mi regū. 24. cū in eadem spelunca de qua rex saul exierat
 dauid latuisset p̄sa ora clamidis saulis exiuit postillū
 de spelunca clamās posttergū saul et dices. Dñe mi rex
 Et respernit saul post se. Et inclinās se dauid p̄n̄ in trā
 adorauit et dixit ad saul. Pater mi vide et cognosce ora-
 clamidis tue in manu mea; qm̄ pep̄it tibi culus
 meus. Quē p̄sequeris rex israel quē p̄sequeris? Canē mor-
 tuū et tulicem vnu. Et cetera multa ibi. Quibus audiit
 leuauit saul vocē suā et fleuit. Duritqz ad dauid. Justior
 tu es q̄b̄ ego tē et reuissus est in dominum suā. Ecce quomodo
 per lucile reverētiā et mansuetā v̄ba mēpatiōib̄ tā se-
 quis p̄secutor mutatub̄ est et a malitia reuocatus

135.

Quod concepcionē tēpā
ta amplius p̄ficit
erēplū de dauid et
saul

Quod subditi nō debent prelati denuo here nec eos dure et prehendere de dāuid et saul

Distant igit̄ exemplū dēs subditi suis deferre platis et neq̄ ius
incipare nisi cū dī hūilitate benignitate et truerēta nec
trahere illis absentib⁹ illo mē, christi enī vicarii sunt
mīstri et q̄ m ipsos delinq̄ui m christū peccam⁹. Tadid
nobis maulcandū; enīdē dāuid erēplū nobis iupit̄ ap
pōnit Gregorius secundi pastoralis 4⁹ m fine. Paulus ip̄
persecutor cū ut dictū est ad purgandū vētē fœlūca
fūsserit ingressus, ubi cū viris suis dāuid merorū in lo
go rēpi p̄secutiois eius mala tolerabat. Cūqz cū viris su
ad seriendo saul ascenderet fregit eos fermōib⁹ dīcēs qui
manū mittere m christū dīm non deberet qui tñ occidit p
rēxit et orā clāidis et absidit. Quid p saul nisi mali reāci
q̄ p dāuid misi boī subditi designant. Paulus igit̄ vētē
p̄negare est p̄uob p̄positos conceptam m corde malitiae ul
ad opa miseri odoris extenderet et cogitata apud senoru
factus exteriorib⁹ ex quēdo mōstrare iūēt̄ m dāuid ferire
metuit. q̄a pie subditi mentes ab oī se peste abrectant
mīb abstinentes p̄positoy vitā nullo līngue gladio p̄tū
ūt, etiā cū de mīpfectiōne reprehendunt. Qui et si qn̄ p̄posit
mitate sese abstinere vix p̄nt ut nō extrema quedam am
teriora p̄positoy mala s̄tū hūiliter loquāt̄; q̄si oā clā
dis latent̄ instindūt; quia v̄ delice dū plati dignitātē
tē morie et latent̄ derogant; q̄si regis sup̄positi vestem fi
dant; s̄tū ad semetipsos redēt; seqz vēhemētissime vel
renuissima v̄bi laceratioē reprehendunt. Unde et illuc bēni
scriptū est. Post hec dāuid persecutor suum eo q̄ p̄sindit
orā clāidis saul. Facta q̄r̄ p̄positoy oris gladio ferē
da nō sunt; etiā cum rēcē reprehendenda iudicat. Hujū
vero contra eos vel m mīmis linḡ labit̄ nec est ut per
afflictionē penitēcie cor p̄mat̄; quatinū ad semetipsū
redeat; et cum p̄posito potestati deliqueret̄ conēscit
ū a quo sibi prelatu est phorescat. Nam cū p̄positus nō
delinq̄ui ei ordinandi q̄ eos nobis p̄tulit obuiām. Unde
mōsset q̄qz cū īfectuā p̄plim q̄ri cognoscit̄ aut slos tñ
q̄ sum̄. Nō ī nos est murmur v̄m s̄ contra dominū
tali temeraria et impudenti mōctioē sub
sum̄ ei dītois m platos corripēdos, puenīb⁹ est.

Huic
Quod peccantes
m platum m de
um peccant

Eciū malū er Capitulum * * 119.
tali temeraria et impudenti mōctioē sub
sum̄ ei dītois m platos corripēdos, puenīb⁹ est.

Deterioratio audientis **H**oc autem quomodo fieri potest et sollet satis patet ea q̄ longe superius promissa sunt in memoriā am reuotantur. **V**epe subditorū sūt plurimi q̄ pro eo quod suis voluntatibus p̄misca prelatib⁹ nō simūt, aut pro excessibus suis aliquā corrigunt male eis affecti sunt. **H**uic aliquā viderit eidū suis suū p̄latum audaciorē et ad hinc hēndū contēnū duriorē statim se illi associat et occasione nacta vel p̄ eū virūs q̄ dui m̄t timore cōp̄ies serat euomāt; vel sua assistentia eūde m̄ malignitate curdatorē et fortiorē reddant? quoy utrūq̄ q̄ dānabile sit, adiūtūt cui dñs donauit intellectū. **I**nsup̄ q̄n plati ipu- denter corripuit et passim a subditorib⁹ tollit eis libertas a monendi et corrigendi delinquentes; et oēs facinorosi suorū cōp̄ationē platorū auditis vel p̄ceptis eorū defectib⁹ oblinatiores et audacieores ad peccandū redduntur. **E**t quod determinus est respectu suorū platorū m̄ propīs oculib⁹ suis fit ut sūt et iusti. **E**t hoc sīm sc̄m bernardini m̄ sermōc. 20. de christiana religione articulo 3. cōf. sī sc̄us ioh̄es euangelista in apocalypsi ca. 6. m̄ cōp̄ationē sc̄ri signaculi futurū esse videbat sīm tēp̄ p̄senti q̄n dicet mōtes et petris cadi- te sup̄ nos. **G**rauius siquidē est q̄ peccare, p̄tēm defen- dere et excusare? **N**on tū sicut fieri solerit ut q̄libet cōs̄ p̄tor p̄c- ratiū suū defendere et excusare velut p̄ cōp̄ationē ad pecca- torū suorū p̄cipue q̄n audire vel m̄ publico recitari vī- tū p̄suū ureuerent argui. **Q**uasi eternū mōtes sup̄ inferiores cadūt et eos opūt; q̄n ruine magnez hom̄i inferiori cui p̄ad m̄ ipsorū oculis quasi nullas faciūt apparet. **V**nus Jeremie. **A**ūsacrūr isrlāq̄ suā iustificatiō p̄uāicatricis iudaū. **E**iusāt isrlā p̄eccaſt cōm̄b̄christiano. **N**ec autem nō simpliciter iusta dicit̄ nec a deo q̄c iustificata sī se ipsam iustificat p̄e corā deo ex hoc īnocentior sūne nobilior ē: q̄a se peior aliis inuenit. **T**anē ēsse seipsum iustiorē reputatq̄lē b̄z inferiori; cū peiorē se attredērit quēlibet superior? q̄n stat. **P** p̄uāicationē iude cōgrue designat. **I**uda em̄ confessio dicit̄ que magis debet statu p̄latorū, eo quod christiā doctrina vtute et exemplis magis corā mul- titudine confiteri tenet̄ hec ille. Ecce quāta remūt.

¶
Quod subdī ex-
stant se m̄ peccatis
suis audire desectib⁹
prelatorū

¶
Quod q̄uius est per
cātū et defendere q̄
peccare

¶
cū que deo peccando ad
ueratur

¶
Quod nullus est
īnocentior p̄co-
ciliens vel multo
cū

I
**Quia publica concep-
tio prefatorum frequenter
deseruit ad malum
eritum**

ex publica et irreuerenti correptione platorum patrum a subdi-
ctis. Unde propter promissa occurrit scilicet remissio in sermone
quos super articulo 3. capitulo 6. quod non quod videtur indiscretus
lator correptione contumelie scandalum sequitur; et obnubilationem
unumque confusionem metibus et fraterne salutis. Cedicur
ibi capitulo 4. quod oecumenica spousa gratia illuminari; ad reverentiam
clericis et platorum inducerunt. Quod patrem habito
ato francisco quam in plurimis epistolis suis amonebat fratres suos;
ne obloqueretur publice defectibus cleri vel platorum quod diuinis
electis toleratur dicens. Si contra meq[ue] fortis? habebebit plaus
sacerdotes vel clerici animos et adherentes suos quod de hereticis
et factis vobis ubique rebatis animay fructu atque salute; totum i-
tetur in scandalum et infusione. Unde cum esset semel in labore
dia et a quodam heretico accusaret sibi sacerdos quidam; san-
ti coram sacerdote genu flectens manu eis osculabat. Hoc
nardinus ubi super maliter ergoloches beatus regonius
in de huiuscenarraria redargutio platorum a subditis et
non de illa secta pudici et reverenti admitione firmare
qua super habitum est dicit in registro rescribendo felicitate
piscopo sicilie ca. 281. f. Valde inquietus prouidendum est
subditis tam clericis quam laicis ne propositorum suorum vita expi-
ienda audeant; si quod eos fortasse agere reprehensibiliter vide-
ne vnde mala redarguitur inde per relationis impulsu[m]
fundiora inquantur. Et post paucos facta propositorum
oris gladio ferienda non sunt; etiam cum recte reprehendenda vi-
deantur quoniam a predecessorebus nostris et a multis reliquo sacerdoti
copibus statutum fore cognovimus; ut oues pastores suorum
facile non reprehendant; nec eos criminar vel accusare possu-
mat. Quia cum propositoribus nostris delinquntur recte ut super
propter admonendum; sunt subditus breviisque orditis ministris
cum magistrorum facta consuetudine ad eum suum redeant; ut
de eorum incepationibus non percipiantur quod non est dispensabile
super magistrum; nec seruus super dominum suum. Hoc gesto

Capitulum. ¶ . . . 120.

Volumen iam sancte deo de caritatis frumentis
ceptoria obligatio duo promissa in longius
tempore; et quod expediuimus scilicet de dictae obligacionis et le-
gitime excusationis; nullus super est ut de recte frumentis omni-

I
**Ob triplum occasio-
ne omittit concep-
tio finis culpabilitatis**

137

si quis aliq; brevi p̄dictio. **I**luenūt autem cessare homines
conceptione fēna culpabili trupli occasione s̄c
Vitrande immicandis cardinalis. **P**rimo et hoc alia culpa
p̄tē verecundatiois frēnulis. **V**uln̄s sicut inimicatu
vēlmande dānsificatiois t̄pabs. conceptione sicut am
monitionē fēna occasione sine causa. **V**t ad immicationis
cardinalis. **N**unq; videt timet si frēm delinqutēt monuerit
gullus ad ihū se odii indignationē et imitatis errita
bunt. **D**ed h̄i attendere deberet uba bū petri apli s̄c
timēt in ipsius ordinationē admonētis. **H**ic est te ministrer
fēb; propter rigore iusticie odio habuerit ex hoc qdē non
lederit; quia ex iuri odys amoris tibi consilium dei. **E**nī de
o sc̄itō ge magis et refugē nelaudetis ab iniquitate ne capess
me agentibz diligatis h̄ec illē. **P**ecundo aliq; omittit cul
pabiliter comp̄e et cōmonere frēs delinqutēt qn̄ eos mul
tum huiles et verecundos videt. et ob hoc timet eos ad se
pus contrastare peccantes ipsorum verecundie. **E**t in hoc mu
sercordit se agere estimat cum ej̄cito. **G**regorius dicat. 22.
mox tū p̄mo, q̄ nec mīa vera est q̄a coniectio iusticie
est aliena q̄a que potest p̄missiā pollui inescit proculdu
bito sibimet inserviri. **V**nde sc̄s p̄ nr̄ Augustin̄ aut in re
gula sua 2°. Qui oculi petulantia in aliquo vīm adū
terū statū debet cōmonere ne cepti progrediāt s̄ de
proximo corrigant. **E**t infra de midicatione culpe itea
te post conceptionē. **N**e vos mīt iudicetis esse maluolos
qn̄ hoc midicatis. **M**agis quippe inoccētes nō es̄tis. si frēs
videt q̄s midicādo corrigerē potestis tūcendo p̄ire per
mittitis. **E**t de hīs duobz simul p̄ issis loq̄t bētus greg
sup̄ ezechielē libro ī om̄. 10. sup̄ 1° qd̄n̄s aut ad ezechielē
ca cuiusde 3°. **V**t adamātē et silice dedi facie tuā ne time
as eos neq; metuas a facie eorū. **A**damas mīt et s̄ler
utraq; dura s̄ vñū eorū p̄ciosum est: alterū vīle Adamas
ad ornāmetū sumitit. s̄ler ab itinerātibz calcit. **E**t se
p̄tē itigat ut hos q̄s conceptionē suā sp̄cim̄ nimis h
ūnūlter audire verecūdam̄ eis aliq; dicere. indūq;
vero cuem̄ ut eos q̄s increpationē suā videm̄ posso
ferre. **D**ed si recte sepius et ad eos q̄b; nos honorari cōspici

M

Q̄ nō est maluolos
sp̄ci caritatue
coupe deliquete

P

Q̄ vera tūc nō mi
sercordia ē si a iust
icia aliena nō est

N

Ob dupli timore
homo retinet mor
dinate a concep
tione fēna

mus et adeos quibus nos despici cōspicim̄ auctoritatē trah
tatiois vel increpatiois sūm̄ ut nec illoſ huiuslati debem̄
erubescere ne hoz supbia formidare Dicā ergo Dedi faci
tū ut ad amātē, i. si ab auditoribz honorariis dedi faciē
ā ut silice; si ab auditoribz cultaribz despiceris; ut nec pil
latū honore refrenet lingua ex vercundia; nec p̄ despici
taceat ex infirmitate hec Gregorii Tertio culpabilitē q̄m̄
mittitur correptio deliqueti causa vel occasioe dedimand
dāmificationis ipsalis, ne se quisque admonere debem̄ offendit
aliquā nobis subtrahiat emolumēt aut modi ipsalis Prout
de hoc dicit Augustini in libro de ciuitate dei q̄ p̄ p̄cūq̄ a
male agētibz amonēdis obiuratis et corripēndis dissi
ni vel ne eos offendam̄ vel ut eoz uincitatis eutēm̄ in
pediat et noceat in istis ipsaliis rebz q̄s ad ipsiā scī adhuc nō
q̄rit cupiditas; sine q̄s amittere formidat infirmitas in

Ex aliquo intermitte
corruptione et timore
cupiditatis

De triplici dia oīssi
om̄is concepcionib⁹ q̄
ad ḡuitatem peccati
ti vel nō

PQuod coreptio fra-
ternia non est facie-
da nisi tepe congruo
et oportuno

Quia in tēpe igne
oest no aliter faci-
enda sunt

oportunitas. Cuiusde. s. Unde et cuiusvis mli de remedis amori
 us. Cepibz mqt medicina balet. data tēpore. p̄sunt. Et data
 nō suo tēpe vīna nocet. Oportet ergo volente alteri corūpi-
 endo mederi prospicere diligēt. utrū is q̄ delinq̄t pro tēpe
 capar sit ad mortis frēne vel nō. Nam si videtur eū in
 iphi esse et tribulatioē. tutu est experitare et differre concepti
 orē in horā oportunā. ne et ipsē sm̄ ērī sōlōm̄ ubi vo-
 luit corrupta sarcire maiore disruptionē faciat. et cor-
 ceptioē emēdandus deterescat et non debito sibi tēpe data
 medicina āply languescat. Quod notasse videt. Idē po-
 eta Quidi) m̄ de remedio amoris ubi aut. Nuomā etiā ac-
 cendat vīcia aut irritasq; vitando. Cepibz si nō aggredi-
 are sīns. Et talis offissio vel potius dilatio conceptiois frēne
 non est vīciosa. sīs vīciosa et meritaria. Que em̄ fūt vel ordi-
 nantur in aliquē finē pro tanto et tūc sunt bona; p̄qnto
 etqñ deseruīt vel disponūt ad illū finē. Dispositio em̄ coz-
 q̄ sūt ad finē attēditur sm̄ rōnē simis. Et q̄a simis concepti
 oīs caritatīue est emēdatio fr̄is delinquētis; ideo concepti
 oīa q̄n vīgēret in deteriorationē fr̄is esset utiq; itēmittē
 da. Ubi tñ hōi nō m̄cuberet corrigere delinquētē ex officio
 quēadmodū plato; q̄ in actu conceptiois habet prouideē
 et m̄cedere nō solū bonū p̄uatū alīcū delinquētis f̄etia
 bonū cōe. totiusf. cōgregatiois. Et ideo plerūq; silere nō p̄t
 a conceptioē q̄uis sciat correctū ex hoc nō emēdari propter alios
 ne ipsi p̄ illū m̄ficāt et prouocāt ex ipum̄ delicti cōd similia
 mala facēda. Nam sic u dicit Ambrosiū in libro de officiis
 " sacerdos vīi indulget m̄digno ad p̄batiois Itaqū.
 expimētū sceleris p̄uocat vīiūsos. Quia facilitas vīmē
 m̄cētū tribuit delinquēndi. Necudo m̄ p̄termititur fe-
 ha correctio cū p̄cto mortali q̄n s̄z ut dicit Augustinū in s.
 li de ciuitate dei formidat iudicū bulgi et tārem̄ exer-
 cito vel p̄emptio dū tñ hec ita dominēt m̄ aīo q̄ frēne
 caritati p̄ponāt. Et hoc videt vīgere q̄n aliq; p̄sumit
 dealiq; delinquēte p̄babilitē q̄ posset eū a p̄cto retrahere
 et tñ prop̄tate timore vel cupiditatē p̄termitit. Certio
 huī omisso est p̄ctū vīmale q̄n timor et cupiditas tar-
 diorē faciūt hōinē ad corrigendū delicta fr̄is. Non tñ ita
 q̄ si evīstaret q̄ frēm̄ suū posset a p̄cto retrahere propter

Q

Q̄ correp̄tio a nō
plato non est faci-
enda in ubi sperat
emēdatio

T

Quod platus q̄nq;
tenet corrip̄ere enī
am ubi nō spātē
mēdā delinquētis

R

Quādōmissio cor-
reptiois est morta-
lis et q̄n vīmalis

timore vel cupiditate dimitteret qbz māis p̄ponit meritate frīna. Eccl̄o mō qnq; sc̄i viri negligūt corrigerē deliquētes. Hec sūm bñm thomā. Et q̄dērā fāstis līq; sīcā dōfūmād mō vīssūd̄ correcōnōs.

**Secunda pars p̄m̄
palis libri Caplīm . 122.^m.**

F̄pedito circa materiū correcōnōs
frīne vīno mēbro s̄c̄ de necessitatē
obligatiōis. Restat nūctōco s̄c̄
do erordine m̄ p̄ncipio p̄missō
videre aliq; de secūdo p̄ncipaliss.

Pietatis inductionis. Vñ q̄uisce

supioribz fātis emineat, quēadmodū oēs hōtēs salutis de
bitis circūstāchis tpe et loco oportūb ad correcōnōfī
nā p̄cepto diuino obligent m̄thilōis tñ nō erit absūdū
si aliq; adhuc causas et rōes qubz pie mēres ad hūm̄ cor
reptiōes caritatiuas inducent et diuins scripturis ad me
diū addūcam. Quia de read p̄nū tria occurrit p̄ q̄qlibet reli
giōse cōfūsatiōis emulator ad pie admōnedū frēm suū de
Inquēte deberet merito prōnōcari. Dūmūt autē tria ista
er respectu p̄i ordīs q̄qlibz p̄scētū religiosus regulat̄ p̄k
esse dispositus ad frēs suos tñ qbz viuit, ad seipſū q̄dūc̄tū
et admīnistrā disciplinā et ordīs obseruātiā s̄m quā vīuit. Et
s̄m hoc p̄nt dici tria ista.

Caritas frīne cōmissionis

Que tria cōcuerere vidēt mō

Cōq; interne dispositiōis

de sensū tñ illis triibz q̄ossim

Firmitas p̄m̄ traditiōis

bñs bernardus m̄ sermōe

de festo pasce pro acomaribz mēns dicit ea cōpassiōis affectū
discretiōis sp̄m, et rectitudinibz zelū. P̄mo igit̄ induceret nos
et prōnōcere debz ad pie admōnedū frēs nōs si forte deliq̄
tes viderim̄. Caritas frīne cōpassiōis ut s̄m bñm bernardi
m̄ sermōe q̄ sup̄ q̄tēs deliquēte viderim̄ frēm ante oīa p̄
dat et p̄ora sibi semp̄ vendicet cōpassiōis affectus q̄ fū cāq; vī
nerato et p̄uenio a rēptante vīctate ex frīna mēritate cōpāna
m̄. Ad hāc autē m̄ nobis cōpassiōis radicalis cōplantād̄ tria
p̄ ceteris vidēt cōcuerere felicit̄.

Respectu natūre cōfortans

Herem̄ tria sūt debet simul vīat.

Defectus p̄i infirmitatis

nūt; ad verā mēns cōpassiōis

Effusus frīne fidelitatis

frēs infirma cōrūtē efficiet p̄

**De tribz m̄ductiōis
ad correcōnōm
fraternā**

T

**Quod oīs religiosus
m̄ cogregatiōne vī
uēs debz esse ordīat
quo ad tria**

**Ob s̄p̄ in correcōnō
p̄m̄ debz esse rōp̄s
sio fraternā**

**De tribz que hōmē
m̄ducit ad com
paciēndū deliquē**

moneretur **P**rmū utiq; provocās ad cōpatiendū delinqūti
 qui compiendus occurrit est. **R**espectū naturae cōformitatis
 Hic enī respectū naturalis conditiois nature cōs nō solū m
 ferioris sine subiectos ad se iūce compiendos cōpassuos et
 hūc nos facit verū quoscūq; etiā p̄positos ad sibi subiectos
 et ad seruos ipsos ipatores si rite consideret reddit p̄ oīa māsue
 tōres. **V**nde de ipsaloquēs **I**eo p̄p̄ in sermone quodā q̄dū
 gesimālī. In cibz māt naturae est diligēda cōmūo que
 nos etiā m hñs bēngnos debet efficeret q̄ nobis q̄cūq; sūt
 conditiois subiecti marie sicadē iam f̄rā renat et cōde sagui
 m̄s christi p̄cio sūt redēpti. **D**imul enī cū istis habem⁹ q̄ ad
 māgnumē dei conditi sumi, nec etiā m̄s origine nec
 sp̄uali natuitate diuisi sūt. **C**ōde sp̄u sanctificam⁹, eadē
 fide būiūm⁹; ad eadē sacramēta cuerm⁹. **N**on s̄p̄ natūrē
 vmitis nec vilis sit nobis ista cōo, s̄ hoc ipsū p̄ oīa faciat
 m̄tiores p̄ eoz vtimur subiectoē; cū q̄bz v̄m deo eadē sub
 hām seruitute. **A**uferat ergo ab eis māa seruitati, et ve
 mo delectat ulcionē hec ille. **E**r quibz v̄bis et q̄busdā alios
 dērentibz facile est intelligēt et m̄tēdēt consideratē tripli
 cām cōformitatē que nos mēto by ad sp̄assionē deliqū
 tū et m̄tām provocare. **P**ma est naturalis. **D**e hac dīnt
 Gregorius 26 mor̄ cōplas. q̄ cunctos nos natura eis
 les genuit, ut autē alii ad regendū alioē cōmittat; non
 eos natura s̄ culpa postpoit. **C**ū ergo deliqūtēs qq; cōm
 pūt sollicitate attendat, ut et si p̄ disciplinā culpas argu
 at; per humiliatibz tñ custodiā es̄les seip̄sibz fr̄ibz q̄ compi
 m̄t agnoscāt. **P**t. ss̄m q̄ idē gregori⁹ aut. **M**or̄ 21 fiat eis
 tñ magna hūam̄tūs; considerata eq̄litas conditiois
 De hac cōm̄formitatē cōditiois ad sp̄assionē provocare aut
 etiam Veneta ad lucilū cplā 95. **V**ueris m̄tēs q̄m̄d hōi
 bz sit utendū. **Q**uid agim⁹ q̄dam⁹ p̄cepta. **P**t. p̄cam⁹ sagui
 m̄ humano. **Q**uāculū est nō nocere; cui etiā debebas pro
 desse. **M**agna laus est filio māsuet hōi est. **P**recipiemus
 ut naufragio manū porrigit et erranti viā mōstret, cū
 esuriente panē dūndat suū. **D**icā cū possim breuitee
 hāc illi forā hūam̄ officiū trado. **O**mne hoc q̄ vides q̄
 diuina atq; humana cōclusa sunt vñi est. **M**embra su
 mis corp̄is magni, natura nos cognatos edidit; cū

139

V
 Quod considerata
 equalitas nature
 provocat ad sp̄ass
 onē et m̄sericordi
 am

X
 De triplici cōformi
 tate ad cōpatiēdz
 delinqūtibz m̄
 dimonit

P
 Quom̄o ex equa
 litate nature dis
 cit homo cōmū
 re et alioē misere
 et

B

Quomo ex debito
nature dñbem nos
iuxta uiuare

ex eiusdem et in eadem gigneret. Hec nobis amore inuidit m
tuū et sociales fecit. Illa equum iustūq; cōposuit. Friliū
constitutioē miserius est nocere q̄ ledi. Ex illius ipso pāk
sunt ad iuuādū manus. Illi v̄sūs luc et in pectore sic. No
mo sum. huām nichila me alienū puto. **H**abeam ī mī
quod nati sumus. Societas rūa lapidū forē cōi simillima
est: q̄ casura nisi iuice obstarēt. hoc ipso susinet hercēnē.
De iuuā naturalis cōformitatis cōsideratioē ad miā
et cōpassiōne inducēte intelligi p̄t illud. Job v. cōf. **P**isces
specie tuā nō peccabis. **A**p̄es nīcā est equalis nobis natu
re conditioē prōimīnē. **D**icitus sup̄ vobis istis li. 7 moz
zo. I. dicit brūs gre. q̄ species homis est alter homo. **J**oh
spēm quisq; tūc visitat. cum ad eū quē sibi simile p̄natū
ram cōspicit passib; amoris tendit. ut in altero sua cō
siderās ex seipso colligat q̄lit̄ infirmāti alteri. **I**deſtitat
Ap̄enē suā visitat. qui ut in se alterū reficit. se mala
v̄ pensat. **H**inc thobias semor filio suo ait. **T**hobie. 3. **R**ub
abi non v̄is fieri alteri ne feceris. **E**rm euangelio. **R**ub
Dñs. Quicunq; vultus ut faciat vobis hoīes. hec et vobis fan
te illis. **A**si ap̄e dicat. **A**p̄em vīam visitate. atq; ec vobis fā
ipsid agnoscite q̄ vos oporteat alib; celubere. hic gre. **D**omini
est cōformitib; sūe eq̄litas sp̄ualis q̄ eq̄lit̄ sum̄ v̄es fideles m̄
bra ch̄isti ipsius sanguine eq̄luerit. cedēpti ipsius sacramētū
eq̄lī sanctificati confirmati et pasti. **D**e q̄ eq̄litat dictū cōfū
m vobis leonis p̄pe. **D**e qua et aplūs ait ad ephesios 4: **A**p̄
portantes mūcē in unitate. **P**olluiti seruare unitati p̄ vī
lo pacis. **V**nū corpus et vnu s̄p̄us sit vocati cōfūsionā sp̄
vocationis v̄t. **V**nus dñs vna fides vnu baptisma. **V**nus
deus et p̄t vīm qui est sup̄ v̄es et vobis hec ille. **F**igilū
multatib; eq̄litas et vītatis sp̄ualis mēbra sūt multas
fideles misericordib; ch̄isti multū aplūs debentes sibi mūcē
er hoc cōpati q̄ q̄unq; cōmembra corporis carnis. **D**nde
idem aplūs. s̄ ad corintios. 12. **V**os estis ut corpus christi cō
membra de membro. **O**bī p̄miscerat. **I**di p̄sum pro se mūcē soli
cita sūt membra. **G**losandē nō minūs follūtū sit vnu cō
membri p̄t cōlio q̄ p̄ se ut sc̄iat q̄ sc̄at salz. **P**uji p̄an
tue vnu mēbr̄ cōpatiant vīa mēbra. **D**uc ḡoziat vīa
mēbr̄ cōgaudeat vīa mēbra. **T**ercia equalitas p̄

C

Quod ex cōforma
tione sp̄uali debemus
iuxta cōpatiās
membra

dia criminalis quia oes peccatores sum? **A** in dixerim quia
 p̄tēm nō habem aut iolies in p̄mo f̄mis et nomine sue nos ipse
 reducim et heretis in nobis non est. **Q**uoniam igitur peccatores
 sumus dignū est ut cōpeccabz clementebz cōfūpatentes sum
 Vnde s̄i viri h̄o in arī p̄fectioē sublimantur ex suor memori
 tia delictoz formā anticipat q̄ delinqūtibz fr̄ibz cōpatenti
 do et misericōde cōdescendat si que q̄liq̄bi mala p̄petrārūt a
 te oculos mentis reuertantur ex eo cōtūtu se semper peccato
 rū agnoscantur. tantoḡ indulgentia aliena mala **m̄c̄r̄p̄a**
 do uideat quanto hec sine indulgentie miserationē posse sal
 uari veracit̄ videt. **E**t hoc est q̄ beatus gregorius z̄ moralū
 q̄. A sup l̄ lob 37 Qui p̄cipit niū vt descendat in t̄ra cōpās
 s̄os viros niū **A**qua inquit p̄us ab infimis trahit ut p̄z
 a superioribz sefa reddat. sic s̄i q̄q; etiā cū in virtutū acce cō
 sistat unde eleuati sūt considerant ne aliena infirmitatibz
 abiecta concepnāt. **Q**uasi ergo aque ad terras unde eleuate
 sūt redēunt dū cōdescendētes usi peccatoribz remissi nō
 desinūt q̄ fuerūt. **V**erte in terris paul adhuc fuerat cū legē
 carnaliter sapiebat. **D**ic dūtus ad celestia et in niū v̄hē
 q̄ p̄us infirmū sapuit ad soliditatē vere intelligentie cō
 mutauit. Et cōdescendētes s̄ibz q̄si n̄x v̄ma repetit; q̄a et
 post stūtu culmina quasi fuerit indigny cognoscit dices
 Qui p̄us s̄ui blasphemus et persecutor et cōtumeliosus; p̄
 misericordiā consecutsum qua ignorās feci in mcre
 dulitate. **E**cce q̄ clementer sue imbecillitatibz remissi. cū
 hoy equanīmūter infirma paciat. **Q**uasi enī ad terrā de qua
 sup̄a fuerat post celū aqua redit; dū post tanta sue cōtepla
 tōis archana peccatore se paulus mentit. ut prodesse huālit
 peccatoribz possit herille. **I**lic proinde tripli conformia
 te homo m̄dinari debet ad miserendū proximo deliquēti
 uter illi q̄ debet ad infirmitatis medelam cū multa cōpas
 sione coripiendo clemente exhibeat et ad p̄p̄in delicti indul
 gentiā v̄tē sibi redi misericordie apud deū miserādo co
 quirat. **Q**uod nisi fecerit audiatur de seruando sibi ad iusti
 tie iudicū et retributionē v̄midite ex ore sapientis. **E**ccl
 iastici z̄ peccato suo sentētā veritatibz. Qui v̄dicare vult
 h̄q̄t adeo īnuēt v̄midicā et p̄tē illius seruās seruat
 bit. **N**isi que proximo tuo nocēt te; et tūc depeccanti tibi.

140

B
 Qnomō ex memori
 a prop̄p̄orū peccatorū
 debem̄ compati et
 condescendere alibz

Quod nō misere
 ti et indulgenti de
 nō miseretur

peccata soluerit. Homo hinc reseruat uam et a deo quitterna
delam. In hominē simile sibi nō habet misericordiā et
peccatis suis depeccat. Ipse dū caro est reseruat rā et
ppitiationē petit a deo. Quis exorabit pro pītib illib
Die ergo ad cōpatiendū proximo delinquenti qui un
monendus est respectus nature cōformitatis

Capitulum # : #.123.

Ecundo ad cōpatiendū proximo delin
quenti qui coripiendū occurrit prouinc
re et inducere debeat defectū proprie
mitatis considerati nāqz infirmitas prop̄a mala nā
aut Oregon extus aliena. Quēadmodū em̄ ut au¹⁸
grec. zō. mor̄ caploz. circa fine aerogantes q̄qz quāos
bimetiōpis iustiores sunt; tanto aliēis doloribz et infirm
itatis duriōres existunt. Nesciat em̄ in se passione alienum
firmitatis trahere; et sicut sic in et p̄ḡm̄ ibeclitatum
sereri. Quia em̄ alta de se sentiū idcirco huīibz nūlū
condescendit. H̄yq̄m̄ veracit̄ curat̄ v̄ficiant̄ lu
bēt; si quēpiā in culpa et infirmitate vel surcep
lapsū fortissi cōspicuit; aut dolore cūcidatum nō solū
nō spatiūm̄ verūet̄ sub sc̄e nūlū emulatiois e
uerius increpando confundit; et vel si qua m̄ eo sum
pua mala eraḡterat; vel ea que vere bona sunt mal
cipud se interpretanda cōmutat. Die econ̄ v̄r̄ v̄m
cīte sc̄i huīles si p̄occupati quēpiā q̄litiq̄ culpa cōpar
runt; et e cuiusde memoriam p̄p̄ defectiōis ad cōpassiōis
affectū mētē componūt. Vnde et si quedā eiusdem q̄lq̄
mordicati coripiūt cauēt tñ ne seuerius fr̄m̄ iner
pando ḡm̄ sauciēt quē infirmitatum ad lapsū ḡm̄
dolet. Culpam p̄ lmḡuā modeste feriūt; si sibi in ifie
mitate consen̄ a cōpassiōis affectū mētē neq̄q̄ felicit̄
Habent m̄tere erga monēdā compassiōis affectū sim
bēm bernardū sermōe z̄ m̄ die p̄actis de tribus vnguentib
sc̄i v̄ri tanq̄ cogitat̄ humātan̄ concipiūt ex seip̄p̄ pur
āmonet apl̄s Vos inquies qui sp̄nales estis instruit̄
huīi in sp̄u lenitatis; cōsiderās te ipsū ne et tu te perib
Ecū dñs exiret bauulās sibi crucē et plangeret sup̄ eum

D
**Quomō ex considera
tione prop̄e infiri
tatis debemus ali
ene infirmitati cō
p̄ari**

**Quod sup̄bi non
habet compassio
ne ad infirmos**

141

Hoc dū oēs tribz terre s̄ mulieres peccate; cōūs ad eas filie iāt
Iherusalem nolite flete sup me; s̄ sup ipsas flete et sup filios
vros Ordinē diligenter attende. **P**rop nos p̄mo demde sup
filios vros Temet ipsum attende; ut alij noueris cōpati
ut arguas in spū lenitatis; et ipsum considera ne et tu cepte
ris hic bernardus Qm̄ itaqz nos ipsi oēs infirmi hoīs su
m̄, tū delinquentē quēlibet de simul infirmis fr̄ibz et curita
te corripim̄; debem̄ semp p̄mū meminisse quod sum. **V**t
sum Gre^m Z̄ mor et u. b gr. p̄pa infirmitate p̄fēmi quo do
cendi ordine ifirmis fr̄ibz cōsulam. Considerem̄ usq̄t quia
autales sum q̄les nō nullos corrigim̄ aut tales aliqui fu
mus et si iam diuina grā cooperator nō sum; ut caro tēpan
tus corde luīli corrigam̄ quāto nos in ipsos verius in hys
quos emendam̄ agnoscimus. **D**i autē tales nec sum nec fu
m̄ q̄les adhuc illi sūt quos emēdare curam̄; ne cor nēm
solet supbiciat et de ipsa īnocētia penititruat; q̄y mala congi
m̄ Italia eorū bona ante oculos nōs reuocem̄. Que et si ol
no nulla sūnt ad occulta dei iudicia recuoram̄; quia sicut
nos nullis meritis hoc ipsum bonū quod habemus act
p̄m̄, ita illos quoq̄ p̄t grā supie v̄tutis infundere; ut ex
citati posterius etiā ipsi possint bona que nos accepimus
preuenire. **Q**uid em̄ crederet q̄ aplat̄ merito sculps lapi
datū stephanū p̄cessuerit qui in more eius lapidāt
q̄ desinēta seruabat. **H**ys p̄mū cogitationibz luīliari et ad
cōpassiōne molliri cor debet; et tūc demū deliquētū m̄q̄tas
m̄reparant ex prop̄a p̄ibz infirmitate lingua mitiguantur; et
hunc demū caritatis ordine debito ad aliena infirma relare
tur. **I**nstanti et s̄ viri dū quoslibz corripiunt semp ut dictū ē
pluitatis graciā ad cogitationū suay intima reūtuntur
vehementē trepidat ne vel intus cōpassiōne vel m̄suetudi
nem fous in ipsa correptione postponat. Morit em̄ s̄ini gre
goriū. II. morali. c̄ 12. e quia illi solius est p̄ctū hoīm sine
cōpassione discutere; qui ex nature sue omnipotēta ignorat peccia
re. **U**nde bñus iob amicis suis qui ipsius ita facta reprehende
runt ac si in se nichil ipsi reprehensibile habuisset ita loq̄ba
tur dicens de ipso deo. **N**ob. 13. Nāq̄ facit eius accipitibz
et pro deo iudicare intimum. **F**aciem m̄q̄ grei liberi ac
cipere est auctoritatē illius in iudicio sumere. **T**raſſ

E

Quo consideratio
ne appoy peccatorum
debenit aīus cōpati
et nullū despiceret
nos ipsos luīliare

F

Quod solius dei est
et nullū hoīs ē sine
compassione alios
corripere

pro deo iudicare niti: qui cu*m* infirma que*z* in altero rep*h*
hendit apud se intorsus p*re* compassionē nō infirmat Quia
illi e*st* quib*z* iterū idē b*ea* Job loquit*d*icēs lib*u* su*c*ā
**Quare p*re*seq*m* me sicut deus Dup*u* quib*z* ob*b*is b*ea* gre
ci*c*. 18. A Tanto m*o*st*o* potens deus iustus aliena vicia pri
tit: quāt*o* m*o*st*o* ip*s*o m*u*l*u* habet v*ic*or. Hoc*v*erō i
per disciplinā alios ferūt: sic aliena infirmitatē debē*p*
cūtere d*u*t etiā ad suam nouerūt oculos reuocare; ut*se*
metipsib*s* considerēt quāt*u* alijs feriendo p*ec*at, cu*m* se*p*ro*fe*
dignos p*ec*ussionib*z* non ignorat Itaq*z* trilib*u* dicit Quia
p*re*seq*m* me sicut deus? Ac si apte diceret Ita me emp*re*
mitatib*z* meis arguitis; ac si ipsi more dei de infirmitatē
m*u*l*u* habeatis hec*te* Hac p*re*terea infirmitatē p*re*co*ns*
deratiōe compassionē seruari et modestā fieri humanam
mentem m*o*psa correptiōe v*ic*or etiā p*re*ipue p*lat*im*u*
ret ip*s*e senect*u* in li*d*e m*o*ib*z* Fies m*o*g*es* magne clementia
est indulgendo potius p*ec*ata q*u*i*d* vindicando corr*ig*ere Op*er*
m*u* est semp*u*gnoscere semp*u*gnoscere semp*u*gnoscere p*ec*ati. tūq*z* ip*s*i quotidie
peccatum*u* aut peccare possim*u* Et adhuc m*ia* nouum
dei dispensatio*e* nobiscū agit, ut*m* vicia aliq*z* que apud
hōies vel tur*p*ia s*unt* vel manifesta eridere ip*s*i p*ec*atum*u*
ut sic infirmitatē n*em* liquido erpt*u* discam*u* m*o* prop*ri*o*q*
clementer ac modeste nob*h*abere debeam*u* m*o* malo alieno
Dñd*u* m*o* hoc b*ea* gre*o* omelia z*u* habita ad pop*l*im*u* in du*o*
pasche explicitib*s* de b*ea*to petro apl*o* Considerandū m*o*st*o* n*on*
bis est cur op*s* deus eu*q* quem cuncte eccl*esi*e p*re*f*er*e disp*o*
suerat ancille voce p*re*timescere, et se*p*sf*u* negare p*re*miss*u*
Quod m*o*strū magne cīct*u* dispensatio*e* p*ec*ata cogn*o*
cī*nt*ut*u* qui futur*u* erat pastor eccl*esi*e m*o* sua culpa di*sc*
ceret, q*u*i*d*liter al*l*is misereri debu*s*set Bus itaq*z* eu*q* off*er*
dit sibi et tūc p*ro*posit*u* ceteris ut er*u* sua infirmitate reg*u*
ceret, q*u*i*d* misericord*u* aliena infirmit*u* tolleraret hec*te*
E*rh*ys v*ib*z satis colligit quia v*ti*q*z* a rigor*u* durat
mens ad compassionē emollitur, si infirmitas p*ro*p*ri*
m*o*cessant*u* attendit Q*u*ā em*u* quisq*z* diligē*nt* m*u*tu*u* i*n*
ipsius p*ec*ata op*s* deus et considerat et portat, et m*o*sup*er*
suis infirmitatem conservando misericorditer tuer*u*
pondere p*ro*p*ri*o*q* m*o*ia mala p*ec*ps lab*et*, p*u*det si non o*mn***

Quod aliqu*n* p*ec*atum*u*
homo malo*q* vicia
cadere entalib*s* com
paciantur

pectantí ipse exhibeat. q̄ tā demēter īp̄endi sibi ab eo qui
 p̄cere ex infirmitate nō p̄t incessanter exultat. Quid em̄
 est quicq; etiam h̄ome turbis ḡemorū z̄z cō ultimō si
 conditōis suī p̄temone desirant̄. Verte m̄hūl alud q̄ q̄da
 uid loquēs ad dñm cōsiderat̄ dīcēs. Memēto dñcīq; puluis
 sum. Et abrahā similiter. Loquar m̄q; ad dñm cū sim pul
 uis etiām. Quēādmodū em̄ sine grātia obstatulo aē
 faciem vēti puluis capitur. ut m̄ aurā h̄imēndē dispega
 tur sīc si infirmitatē h̄ois conseruantis dei m̄ia deseruerit.
 In oīm mor p̄mīciū m̄mici hac maliciā prout voluerit se
 git. Prop̄ter quod de im̄p̄n̄s ipse propheta in psalmo 2°. a
 iustis eos fecerit et a grācia derelictos ostendit nō sic ip̄n̄ nō
 sic stanis puluis quem p̄n̄ciet vētia facie teret. Sed q̄a
 ad hecōia cōprobanda exēplū efficiat̄ p̄suadet et altius ip̄
 mit aīo ideo aut b̄nū bernardī sermonē 2° in die pasche mit
 to bos ad sc̄m illū sēnē qui cū peccasse audisset unū e fūbz
 amarissime fleuit dīcēs ille hodie et ego teas habet̄ q̄ vita spa
 trū. Pte ī caplo 9°. Qui sic flebat aut bernardī sup̄ se ex considera
 tione videt̄ infirmitatib; prop̄e putab; quia nō compassus sit
 feaci. Hic itaq; in conceptioē fr̄ib; compassiois affect̄ multū
 quidem prodest quia cūm liberalis contrastare quē p̄se vi
 derit anxiū erubescit. Eido ipse est qui conceptioē suscipi be
 ingne a conceptio facit. Quod pulchrit̄ ex facto excludit proph
 etia quia dñs missus prophetae et corripe cōcaptiuos fr̄es su
 os videos in babilone venit ad eos uirtutē fluiū chobari; et
 sed it ubi illi sedebat manēs ibi septē diebz merēs in medio e
 oxy deducit et ostendit b̄nū ḡreī sup̄ eūdē ezechielē lī p̄mo li
 melia. II. b dīcēs. Notandum cōcaptiuo populo propheta sc̄b qui
 ta cōpassioē se copulat̄; eoz merorib; consēdendo et merendo
 conuigit quia radix verbi est vtus op̄is. et ille sermo ab au
 diente libent̄ accipit̄; cui ap̄dicante cū compassionē animū
 profertur. Dic ferrū cum ferro uigitur liquat̄ p̄bus; ut postmo
 dum viciſſim a seip̄so teneat̄. Piem̄ p̄bus m̄mīcē mollescit; p̄
 modū tenere fortiter nō sufficit. Dic propheta cōcaptiuo popu
 lo consēdit et merēs in medio eoz extitit; ut dū taritatis q̄a
 am condescendendo se ei molliorē redderet; eū statī p̄ obi sortitū
 dīmē teneret̄ hec ḡreī. Ex h̄is itaq; cib; p̄missis satis patet q̄
 tā ad cōpatiendū corrīgendo compassio valit.

13

Quonā in chilēst̄o
 me conseruante ip̄
 sum protectione di
 uina

14

Quod cōpassio facit
 doctrinā et concepti
 onem ab aliis benig
 ne accipi

H
Quod vera fidelit
tas et dilectio capi
mu delinquentem
compiendo sable
nare

I
Quod dilectio vera
ordine subueniendi
firmiores fortiorib;
anteponit

Ecio ad copatiendū **Capitulum**
prormo delinqēti qui coripiendus occurrit
prouocare et inducere nos deberet Effectus
fidelitatis Ecigitē fidelitas qua nobis ob
mutuo tenemur obligati ut nos iūcē in reputatis repor
multominīq; in adūstātē fortune deseram. Quēadmodū
scribit̄ Ecclias. Fide possidē cū cūco tuo m paupertate illius
m tēpēceptātōis p̄mane illi fidelis Et qbz v̄bis dicit̄ q
vera fidelitas proximo exhibenda et secunda cōsiderat m tol
eritio malez et cōtatione honoz. Et p̄mo ergo fidelitas
secunda m malis proxio hec est ut ab ipsius dilectionē m
mīne desistam proprie cōmūne quēcūq; defectū hoc est
Gracie Vnde p̄mo nō debem⁹ a primi dilectionē dījū
Fortune re proprie deserū ḡtie si videlz amic⁹ vel p̄ior
et nature mis p̄uentis fuerit m aliquo excessu culpe. De
ra em̄ et fidelis dilectio si p̄occupat̄ m aliq; delicto sc̄m p̄o
cōpassione s̄m gr̄e et non indignatio solet p̄moueri. Tercium
pe oido rectus a mōris meliorē similit̄ plus diliḡ p̄cipit deliq
uis affectu intētione tū et necessitate subiectōis culpabilis.
pe iustiūbz ante p̄oī sinatōis aspectu Et hoc est q̄ p̄tis. Au
gustinus m ep̄la ad enstoriū intendēb. Cacitatis māt̄ que nō
nutrit souet filios suos nō ordine amandi s̄ ordine subueni
endi m firmiores fortiorib; antepoīt quos tales valles q̄d
illi sunt quos nō ḡtēpndo s̄ de h̄is mteri confidendo p̄d
het ille. Decundū hanc uisitū similitudinē sicut aliquo fad
us mater habeb̄ mter plures filios sanos et generosos vñ
miserū infirmū aut scabiosum. ibi q̄si posthabuitis illi de
bili plus spatiē plus intendit nō q̄ similit̄ plus cū diliḡas
quo ipsius indigentie et necessitatē efficiat̄ succurrat. Tertium
vera fidelitas dilectionis sc̄m aliquo delicto vel peccato p̄iū
tanq; egrotū aut alias mserū a sua statim dilectionē mod̄
scindit nō contēpm̄t nō abh̄it s̄ amplius āp̄lectit et fibi
astringit plus illi cōpatitur etio magis intendit quocu
ra et subuentione amplius egente conspicit. Hec est mter
ia et fidelis dilectio sc̄m deliquēti mteri hoc modo
amare; nō ut p̄spectante forsitan ut ei qui futurū sanū et
ui stū sperat curā et diligēnam qua ad sauitate ersalutem
proueliat̄ mteri impendat. Debet autē m trali cōficien

fidelis fr̄i suo quilibz sicut medicus egrotū p̄t. **M**agistruī dicit
 medicus fr̄i cūndem non amat egrotū si non odit egrotū.
 dñs Vr̄egodilectus egrotū p̄sequitur febrem. Nolite ergo au-
 mare vicia amicoy vroꝝ; si amatis amicos vros. **D**icātis
 amico sp̄ualit egrotū aut vulnerato seruet amicitia ut egrotū
 dñi eius sine vulneribz adūbeat pro posse medicinā. **I**n ne-
 cessitate probatur amicus. **C**rudelitas vroꝝ est nō amicitia
 tū p̄mū mōsticando despicere tūc deserere cū debeas et pos-
 sit curare. **A**ura autē ista sp̄ualis in hoc consistit ut quē m de-
 leto p̄uentū cernimur; ex vera cū compassionē fidelis amonē
 do instruendo exhortando subleuens. **Q**uod faciendo utiqz aīco
 lapsō magis fideles et aīci sumus q̄ supsū in sua misericordia
 adulando et palpando foueant; et sic corum p̄t et mori p̄mit-
 tam. **E**t de hoc augustinus in libro confessionū dicit q̄ nō oīb
 qui peti amicū est nec oīb qui b̄berat mūm. **M**elius enī est
 tum severitate diligere; q̄ cū lenitate decipere. **V**nde breuiter
 non est fidele q̄q̄ ad hōiā p̄cēmū contristam̄; si vicia in co-
 ta huius op̄portunitate non debem̄ in emendandis sc̄ibz p̄fere-
 respicere voluntatē; s̄q̄ eis in ferri debeat ad salutē. **M**ulta e-
 in uter v̄bis augustinus longe superius allegatū est bona p̄stā
 tur mūtis. **V**t v̄bi gracia v̄tu frenētū ligat quilibet egrotū
 suscitat ambobz molestus est; s̄ ambos amat. **D**ic p̄modū
 ex oī compassionē ad emendandū frēm delinqūtem p̄ correpti-
 onē fēnā mens inducit quēadmodū si sauciātū ḡuit ad mor-
 tem cerneret ad medendū q̄tū p̄ualet ex p̄tate p̄uocet. **C**e
 quo enī verissimū cernitū quod b̄v̄s gregorius li⁹ p̄ pastora-
 lū aīta. 14. Qui inquies p̄iermor malo respicuit et tñ m-
 silentio lingua m̄ p̄mū; quasi conspectus vulneribz usum
 medicarū m̄is suōrahā et eo mortis auctores fūrū quo di-
 rug quod potuerunt curare noluerūt hec gregorius. **D**ic habemus
 ex hys tribz p̄missis caplīb quomō ad correptionem fēnā m-
 ducit charitas fraterne compassiōb et quomō illam cōpas-
 sione in hōiē eritā t̄is p̄missa. **E**quibz lucet q̄huiq̄i cor-
 reptio modo et forma debitib fratri delinqūenti cum am-
 mi compassione impensa est vere et maxime caritatis; q̄z
 uis interdum ipsi corupto crudelitas videat. **V**nde de miser-
 citate quorundam qui corūpūt Gregorius. 20. mōra. 11°.

M
 Quod vera amicitia
 et dilectio est secundum de-
 linqūtem non palpā
 re s̄ compere

al amicū amonē
 oīb in Mōrā
M
 Quod in correptionē
 non est attendendū
 ad p̄fente deliquētū
 voluntate s̄ salutē

O
M
 Quod nō emendare
 primū corripiendo
 cū possib est ipsū
 occidere

D
Quod imperfecta
receptione severitate
iudicatur.

A
Si simia caritas est
de culpa cognita pri
mū compas.

R
Quomodo per tria ho
memouetur et be
ne dispositur ad cor
ceptionem fratnā

C
Quod triplici occasi
one mihiarie quis
peccato alterius et
p̄mo si nō corripit

habuit quod plecūq; seplus fecerit estimat q̄s meret putat decessum delitiae arbitrantur iudicari distictione equissimā factōis, quā et cum vulnus egrū medicinā fece rēficerit, medicus crudelis vocatur. Quia tñ p̄ secundis manū duriorā adūsat vulnera; sed concordat salutē. In hoc adūstātē tu coceptiois messe in p̄p̄b̄iū bērat̄ iudicat̄. bērat̄ bernard̄ in ep̄lā ad querendū amicū archandū prelatensem abbate scribens bene intellexit aut. Quidq; gracie et d̄lectiois impendere sibi possunt sententes amici p̄ito et me debere cibet michi debentur. Quāq; gratias dñeis tamq; debita denotionē q̄stum in vnoq; nō ficerit m nullo euidentius cognoscere seu īnotescere possimus q̄s si alterutū nō clemens, siq; fortasse de alterutro q̄ non dēc̄ audimus herile. Capl̄m: : : . 125? *

Secundo principalius moutere et prouocare q̄ntus amicus debet ad pie amonendū frēs uros si forte de ueritate nō sit. Inquietes viderim. Cruxq; interne disposita est in corde ut videt ille qui alios corrige deliquerit in se ad huiusmodi correptionē bene motus sit disponitū captus et p̄donat. Non enī omnibz m̄griuit equus aut qualis est gracia ad tractanda siq; aliena; ad quod requiri p̄p̄m̄ in sua euidentia mēs p̄ia et ḡraria multa. Unde saluo ab eo melius senciendū videt michi prout ad p̄sens occurrat q̄ triū sint que ad huius apertitudinem et dispositionē efficiē tam quā ad motū q̄s quo ad effectū q̄s etiā quo ad fructū p̄ter caput dieta sunt et in sc̄p̄tū dei grātā melius dicit plurimū cogit. Horor contumaciam. P̄imo ergo ad huius correptionē fan- Ardor emendacionis. endam fēi delinquēti homē p̄t mori. Victor discretionis. uere et bene disponere habet. Ius conūminatiois ne videt ipse et malo fēno cognito m̄fida- tue et cōrīquinetur. Potest enim fieri occasione tripliciter caminatiois mali alieni. P̄mo q̄ negligit ad propositū est si correptio que profutura presulter negligit aut ulpo- biliter prout dictum est super omittit. Ego enī homo deb̄ quentibz p̄t p̄ticeps redditur si quod turare corripiendo poterit nō medetur. Dicit enim dicit. Glosa super adūstā. q̄d̄ cōcīat q̄s peccatis aliis fieri palpāt. et cum corrigerē possit compere negligit. Et pap̄. Ioh̄es octauus in decretibz disti- culpam m̄q; proculdubio facientibz habet qui quod p̄t au-

gere, negligit emendare Non autem caret scrupulo consenti
 ois occulte qui manifesto facinori desinit obuiare, et ibi
 manifeste Gregorius Consentire aut videt erranti, qui ad
 resecando non occurrit que corrigi debent. Et bernardus in
 sermone de nativitate Iohannis baptiste Est aut consentire:
 silere cum arguere possit. Et Augustinus in libro de obib
 dicit Di neglexeris iest corriger peior factus es illo q̄ pec
 cuuit talis etiam omissoe conceptionis sine legitima etiu
 sa prout ostensum est superius occasio iudicat illius quē
 compiendo a morte aut preservare posset et ideo dicit
 Bonachus pp. dist. 82 cap. Prudendum q̄ nō est gra
 dis differentia vtrū letū inferas vel admittas Mortē
 languentibz probatur infligere; qui hāc cū possit non
 excludit Quid ergo aut p̄mis pap̄ dist. 86 prodest hōi suo
 errore nō pollui; qui cōmissū p̄stat errant. Et quia utdi
 cīt canon consciētes et facientes par pena constringit, hoc ē
 sim Gregorii pari pena plectunt Ideo ut dicit Iohes papa
 viii in ca. Culpm̄ distincti. 8.6 Nichil prodest alicui nō pu
 nici prop̄ q̄ puniēt de alieno peccato Maxime autē hec conti
 nūatio peccati alieni ex omissione conceptionis locū habet apd
 ipso platos De quibz in decretis dist. 86 ca. Inferior dicit Leo
 episcop⁹ scribens ep̄o aq̄legiēsi q̄ inferior culpe ordinū ad nullos
 magis referende sunt q̄ ad desides negligentēs rectores: qui
 multā sepe nutriūt pestilentia. dū seueriore dissimulat adhube
 re medicinā. Et h̄tus gregorius in de fægminis pastorali Di
 sector m̄q̄t cōtra culpas m̄nūt accendit culpas dñi reus tenet
 Et iterū idē sup Ezechielem li p̄ home: xi Vbi m̄q̄t subiectus
 ex sua culpa moritur. ibi is qui p̄est q̄a tacuit reus mortis tene
 tur hec gregorius. Secundo hec contaminatio mali alieni in coru
 piendo causat: q̄n ultra modestie debitū cōdūsus quis vehemē
 ter accendit. et ex zelo licet nō cū s̄m sciam ad irā usq; et con
 tentione inflammatur Prout de hoc loquēs b̄tus Ambro: mli
 de s̄o ioseph patriarcha Ira aut sepe inoccētes ad crīmē addu
 cit. q̄a dū iusto apluus irascimur et volum aliena coercere pec
 cata cōmittim̄ ḡuora Et de contentione dicit idē ambrosius
 sup l̄ x ad th̄o n̄ Noli obib contendere, ad nichil enim utile ē
 nisi ad subversionem audientū Non potest inquit esse quin
 contentio extorqueat aliquid quod dicit cōf cōsciam ut intus

144

D
 Quod non compies
 dum p̄t consentit et
 simili pena cū deliq̄
 punitue

E
 Quod non compies
 deliquēte cū potest
 occidit

F
 q̄ platus non cori
 piens omn̄ peccator
 re efficit et occidit

G
 Quod contra peccā
 tem m̄nūt iraens
 et contendes p̄co
 illius m̄gnatur

H
 Quod cōtentiosa ira sp̄
 est m̄rīa p̄co q̄uis
 bonū zelū habere vide
 atue

māo p̄dat. et s̄uis accedit victor accedit. Nemo em̄ patitur
se vincit; licet vera sciat esse que audit. Collatio ergo inter facie
dei debet esse, non alter catio hec ille. Quapropter vitanda est
ōis crudelis et amara conceptio; etiā a plato; nisi magna ad
hoc nātias cōpellat et publice discipline contēptus. Et hoc
parabolice mūes venerabilis ille abbas. Notes climacius
Fidiculosa est inquiēs cōreplatio vulpis inter gallinas; in
dul vero pastore reatundo magis ridiculosum et impudicū
Ille vero gallinas hic vero aut̄ cōiales contuebat et p̄dit
Et idem. Ne sis aut̄ districtus minimo erōsitor et cito. q̄
em̄ minus emūgit; elicit sanguinē q̄ peccati. Ne q̄ ego m̄
m̄s aut̄ in regula sancti pater benedictus. Talis aut̄ mīnī
tas aspītatis in increpatione sepe ex mīterio animi tūma
generat. Dicit dicit h̄tus gregorius 24 moralū ca° 15 cōp̄
ū esse arrogantiū ut etiā afflitos auditores suos magis dissi-
cōrpe appetant. q̄ blande refouere. Plus em̄ studentut m̄
ut mala oburgando increpant. q̄ bona leuidando cōficiant
Supiores q̄pp̄ se bideri desiderant; et magis gaudent cū coū
am̄ ira leuat q̄ cū caritas creqt̄. semp̄ inuenire optūt q̄ m̄
crepando rigide feriant. Vnde scriptū est. In ore stultū vīm
supbie iqa videlic̄ p̄cutere rigide sat; sed cōpati hūlit̄ nesci-
h̄t ille. Quapropter idē Gregorius 26 moy: ca° 30. a. dignū
aut̄ est tū aliena corrigim̄; p̄us nra metiamur; ut p̄us m̄
a sua accensione defereat. p̄ apud semetipsam zeli sui
petū trāquilla equitate cōportat; ne si ad cūaduerēda in
cia abrupto furore trahim̄ peccatiū cōpiendo peccatum
et qui culpam diuidicando m̄seqm̄ m̄oderare feriendo si-
ciam̄ culpā h̄t ille. Cercio h̄t cōtānatio ex male alieno
in mente causat; si ex cōpatione infirmitatis vel culpe fīm̄
in semetipsa mēs mēs infletur. Hūt em̄ nōnulli ut aī m̄
sīna Grego. moy 3 caplo 20. c. qui etiā vītūtis m̄ se merita nulla
habeat. q̄tēs tū infirmantes aut̄ delinquentes cōspicunt
ex eorū se cōparatiōe extollūt. eoz se magnos iudicant; si non
malis peiores existant. Ihs breuiter cogitare fatigatus foret;
q̄ia par ad vītūtē confert in aliq̄ pessimis esse meliorē? nec
ex eo quisq; bonus est; si pessimis peior nō est. In etiā bona a
liq̄ habeant. nō tū ex eo meliores sūt si malos. aliq̄s m̄gradu
aliquo antecedit. Vnde h̄tus Jeromini cōtra iουianū

D
Q̄ turpe platum
esse aracundum et
corripere

E
Quod supbi semper
tūnt aīp̄e comp̄e et
sme lenitute

F
Quod conceptus
debet m̄ se esse trāq̄ll
et cōsideratio prop̄i
delici

G
Q̄ aliq̄ ex cōpatione
peior intumescent et
se esse aliq̄ arbitran-
tur

H
Q̄ suspecta ē oīs boī
tab q̄ ex cōpatione
mali vel peioris collig-
gitur

145

Si mo^s Suspecta est inquit mihi eius boitas rei. quā magnitu-
do alterius malū; malū cogit esse infirmus. Vnde bonū est illū
naturaliter. q̄ cōpationē nō habet malū. q̄ platioē alterius
non obūbratur. Ego aut nō lenius malū s̄ simplex p̄ se bonū
volo hic. Hieronymus. Huiusmodi hōes p̄o tanto ex maloy
conceptione aliorū detersūt quia ex aliena infirmitate occasio-
nem supbiendi sumūt et plerūq; etiā ex homīs et sc̄is viris ex
conspectis quibusdam vernalib⁹ delictis se p̄ferūt et q̄ diui-
na dispensatione m alios ad huīlitatis custodiā reliquuntur.
Ihs ad tumorē opatur. Et vñ illi se aplius huīliando ad vitā
proficiunt. inde isti alios despiciendo p̄ supbiā ad intentū redūt
Quare b̄tis gregorius. 31. moz. ccl. ii. a contra huiusmodi homīm
errorem loquens. Cum quosdam nōt nō despece opatiois vīos
iracundia vel zelo defendere terrena cōspicim⁹ debem⁹ hoc p̄
caritatem in illis reprehendere nec tū eos reprehendendo despere;
aut ex eisdem nob̄ infirmitatis cōpatione extollere. quia plerq;
vīi eidem homīm et insunt quedā uidicib⁹ que apparent.
et magna que latent. In nob̄ autem sepe et magna in fa-
c̄e prodeunt. et non unq; que reprehenda sunt occultant. Vnde
ergo huīlianda est nre mentis elatio; quia et illoꝝ infirma-
sunt publica et nra secreta. Et rursus fortia eoz secretū sūt
et in publico nra vulgantur. Quos ergo de apta infirmita-
te reprehendim⁹. sup̄ est ut de occulte estimatiōe fortitudinis
benevolent. Et si de apta semper infirmitate mēs nra eleuat. infir-
ma sua occulta consideras sese in huīlitate p̄mat. Nepe em⁹ nō
nulli multis p̄ceptis obsequiūt. et qdā paucā p̄tererūt. Et nos
multi p̄ternuttim⁹ cū pauci seruam⁹. Vnde fit plerq; ut quia
nra in elevatione s̄ eleuat. obliuiscēs q̄ multa p̄tererat. cū
valde sint pauci que seruat. Acte est ergo ut in quib⁹ alios rep̄
hendimus. elatiois sollicite nre cogitationis inclinem⁹. Quia si
sublimiore se ceteris nre aīm⁹ conspiciat. q̄si in p̄cipiti singularita-
tis duc⁹ heu p̄cuit hic gre⁹. Capitulum. * : 126⁹

Ecūndo ad huiusmodi conceptionē faciendam
fratri delinqūti homīne pie monere et disponere
habet. Ordor emendationis quo mentis intentio
seruat enī quē in errore conspiciat et a nocuo se-
cernere et in bono ac necessario p̄petuāt bono mō succurrere.

145

¶
Quomō supbis alioꝝ
bona stūntur in p̄p̄
et ad mortem.

¶
Quod boni vici nō
sunt despiciendi. p̄p̄
ter aliq; p̄ua publi-
ci mala

¶
Quomō debem⁹
nos huīliare sub boni
et in p̄p̄ delinqūti-
bus

¶
Quod ad conceptionē
ſim induci amore
caritatis debem⁹
ut possimus eis p̄de-
ſe. Ergo conope ē man-
me caritatis actus

et promouere. Et si in hunc affectum et hanc intentionem via
correptionis procedere videntur sicut de ex radice pessae ut habeat ipsa. In
hoc est de incendio caritatis. Ut etiam innuere videtur ipsa diffini-
cio correptionis quam assignat beatus thomas super 4th sententia dist. 19. de
correptione fera articulo. i. m. i. articulo dicitur quod correptio fratris est
admonitio fratris de emendatione delictorum ex fraterna caritate.
Ex quo statim patet quod correptio delinquentis ratione presentata
originis singulare est opus amicite et caritatis. Nam cum per
pemittereat ad lesionem delinquentis, et est quoddam malum ei quod vel
quod ex caritate ab eo remouere debet quantum modo potest non inveniatur
eius bonum promouere. Magis autem quis ab alio debet remo-
uere malum eo spiritualiter, sed per amicite et caritatis ratione
tempore vel corpore. Cum itaque propter sit amicite vel similitudinem
et lucor quod facit magis subuenire amico in damnum suum quam
damnum exterior rex potest quod correptio per quam fit amico successus
iste in dampnum suum sit actus principie caritatis et amicite. Ideo
autem manifestius aliis consideratione et via declarat. Ideo beatus
thomas in 2. 2. q. 33. ar. 1. m. cor. q. dices. Correctio delinquentis
est quoddam remedium quod de adhiberi contra periculum aliquum per
alium alicuius duplicitate considerari potest. Unde quidem non iniquum est
nocuum ei qui peccat, alio non iniquum evitare in nocum aliorum qui
ex eius percoleantur vel scindalgantur, et etiam iniquum est nocum
boni eis cuius iustitia per periculum hominis perturbatur. Duplex ergo est
correctio delinquentis. Una quidem que adhibet remedium per se iniquum
est quoddam malum ipsius peccantis. Et ita est propter feria correctio que
ordinatur ad emendationem delinquentis ut sepe dictum est super
remouere autem malum alicuius eiusdem rebus est et bonum eius per
ire procurare autem fuisse bonum pertinet ad caritatem per quam volu-
mus et opamur bonum amico. Unde et correctio feria est actus
caritatis quia per ea repellimus malum fratris per periculum cuius remo-
tio magis pertinet ad caritatem quam remotio exterioris dampni vel
etiam corporalis nocimenti et tanto magis quanto contrario bonum vel
magis est affine caritati quam bonum corporis vel exterioris rei. Di-
ctis corporalis vel subuentio qua excluditur exterior egescas. Ali-
a vero correctio est que adhibet remedium per se delinquentis sum
que est malum aliorum, et etiam principie in nocimento rebus boni et aliis
correctio est actus iusticie; cuius est conservare rectitudinem iusti-

N

Quomodo correptio de
linquentis aliqui spectat
ad iusticiam aliqui ad ca-
ritatem maximam

146

ne vnuis in alterū her ibi. Istud autem q̄ promissum ē cor-
reptionē fraternali ad caritatē magis p̄tinere nō est accipien-
dū s̄m ipsam exteriore greci⁹ actus; q̄as m̄ hanc p̄tinet ad se
ueritatem iusticie; s̄ s̄m interiorē intentionē coripientis; q̄ vult
fīcē suū amalo culpe liberare q̄ utiq̄ p̄tinet ad m̄iam et di-
lectiois affectū s̄m illud p̄ubior. 27. Meliora sūr vulnera dili-
gentis q̄ fraudulentia odiētis. Decūdū; hāc nēpe intentionē
est una de semper m̄ie sue elemosinis sp̄ualib⁹ q̄ s̄ docere regno
rātem. Isulere dubitati. Isolari tristē. corrigerē peccatē. remittere
offendēti. portare onerosos et ḡues. p̄ oīb⁹ orare. Et hec in hoc
v̄su. 9tinet. Eōsule. castiga. solare. remittere. fer. ora. Ita t̄n q̄
sub codē intelligat cōsilii et doctrina. Et h̄ee elemosine sp̄ua-
les ordinant ad subuentiū diuisis defectibus proximor̄ sp̄u-
alib⁹ sicut elemosine corporales ordinant ad succurēdū diuisis de-
fectib⁹ corporalib⁹. Inter ceteros autē defectus sp̄ualeſ primū bñ
est q̄ se habet er p̄ emordiāti actus peccatis m̄iḡtū s̄z idem act⁹
redit ab eius iordiāti voluntate. Ethic⁹ subuentiū sp̄alit per
corruptionē. q̄ q̄s eū quē videt exorbitantē a bñ iusticie et declinā-
tē p̄icula cūe sue miti ab illis p̄iculis rapere. quēcādmodū si-
mater filiū aut q̄ic̄ amicū rapet subito in p̄cep̄ tendentē et re-
duceret in vie rectitudinē p̄ timore turpis et odiū ipsius hocē tur-
pitudinē p̄cti illi ostendēdo et ad meliora p̄uocādo. Ethoc sonat
nomē ipsū conceptiois. Hapi em̄ dicunt q̄ subito auferūt. Unde
et sillaba corp̄i dicitur. q̄ raptū et subito p̄nūciat. Et istud ē op̄
magis m̄ie et caritatib⁹; et elemosina qdā ut dictū est sp̄ualis
Que qdē conceptiois eleōstā sicut et alie eleōstē sp̄ualeſ simplicit̄
loquendo s̄m bñum thomā in 2. 2. q. 32. ar. 2. in cor. qoib⁹ dī ele-
mosine corporali p̄minet p̄cipue tripliū rōe. Pmo quidē q̄a id
q̄ erhibet nobilis est. sc̄ bonū sp̄iale q̄ p̄minet carnali s̄m il-
lud p̄ubliox 4. Donū bonū tribuā nobis; legē meā ne dereliq̄
tg. Secundo. ratioē eōcui subueit. q̄a sp̄us melior est corp̄e. Unde
sicut homo sibi ipsi magis debet p̄uidere q̄tū ad sp̄um q̄ q̄tū ad
corpus; ita ex p̄to quē debet tanḡ seipsum diligere. Tertio q̄tū
ad ipsos actus q̄b⁹ subueit proximo q̄a sp̄ualeſ sunt nobiliores
corpalib⁹ q̄sūt qdāmō seruiles. Et hec ita se habent simpliciter lo-
quendo. Nam in aliq̄ casu quedā corporalis elemosina posset et de-
beret alicui sp̄uali elemosine p̄ferri. Puta magis esset p̄asen-
dū fame morientē; q̄ docendū. sicut enā indigenti s̄m p̄lin

Quod conceptio est u-
ni de z. opib⁹ m̄ie sp̄i
ritualib⁹ Et que si
tilla

Q. conceptio et cetera
opa m̄ie sp̄ualia grec
dunt corporalia in tri
bus

Q. in aliquo casu ele-
mosina corporalis pre-
fertur sp̄uali ~ ~

R

Qui cū qui debet compre
operet esse discretum
summe ~ ~

D

Quid uul sic pbat spu
tem virum sicut alii
mali tractato

D

Quā mā et zelus disci
pline debent in bono
platō esse comixta

melius est dicitur q̄ philosophari. quia hoc similiter melius. *hic*
doctor sc̄is ubi sup̄ in corp̄e q̄ois **Caplīm** * : * . 127.

Ergo ad huiusmodi correptionē faciēdā fram
delinquenti hominē p̄e monere et bene dispo
nere habet Vigor discretiōis Qui licet p̄ necessi
tatis sit in ope b̄ono et magis in locutioē si
cuit dicit gregorius. 10. mox ca. 2. d. q̄ v̄tus sc̄iētē p̄dit q̄ subdis
cretiōis custodia nō p̄fertur Maxime tñ ubi est discretio ne
cessaria ubi de curanda mēs intendit aliena infirmitate q̄b
quippe se tota humana mētis industria m̄diget. cū in m̄llius
magis rei q̄ in aliē mali negotio q̄m se v̄tutis ipsa habeat de
claret Nichil em̄ aut sc̄is p̄ Augustinus sup̄ ep̄lām ad gralā
tas ita p̄bat spūale virū sicut alii mali tractatio. cū librationē
potus eius q̄ p̄t̄auit q̄ insultationē potusq; auxiliū q̄ via m̄
ditatur et q̄z tñ facultas tribuit subuenit hec ille colligat utq; si
et diligenter attendat qui ad curationē alterius lmgua parat
Videat vires moresq; ei quē emēdare desiderat ne forte si vulnera
secundū m̄taute tractauerit q̄ sanare ex v̄tute debuerat p̄ modū
cretionē fuius ledat Nam sepe ut aut gregorius p̄m p̄siozalū m̄
ib̄ dererius frangit. cū m̄taute fractura colligatur. ita utrūq; cum
debet fuius fissurā sentiat. si hanc imoderati ligamēta constringit
Vñ nōc̄ est ut cū sollicitudine etiā districtio ipsa moderet q̄nn̄ sic
uira discipline contra delinqüentes exercitat ut pietatis v̄sera nā
amittat et de plato loquē. Curandū aut q̄pp̄ est. ut rectore subdi
ctis et matrē pietatis et patrē exhibeat disciplina. Atq; inter hec sol
licita circūspectione p̄uidēdum? ne aut districtio rugida; aut p̄ie
tas sit remissa. Nam disciplina vel mā multū destituīt. si una
sine altera teneatur; erga subditos ergo suos messe rectoriū dicit
bet et iuste cōsules mā; et p̄ie fencies disciplina Hinc nāq; est
docente veritate p̄ samaritani studiū seminū in stabulū dicit
et vīnū atq; oleū eī vulnerib; adhibet. ut p̄ vīnū mordēatur
vulnera et poleū foueantur Acte quippe est ut q̄s q̄ sanādū
vulnerib; p̄est in vīno mossum dolorib; adhibeat in oleo mollīcū
pietatis. q̄tm̄ p̄ vīnū mūdentur putrida; et poleū sananda
foueantur Riscenda est ergo lemtas cū severitate. faciendū
qdām rēpamentū ex utraq;. ut neq; multa aspītate crudelit̄
subditi; neq; mā benignitate soluātur. Ob certe illa tabernā
culi archa significat in qua cū tabulis v̄ga simul cū mānā ē

147

qua cū scriptura sacra scīa in bonis toris pectore sīc vga districti
ōis et mānā dulcedimis. **Hinc** dauid ait vga tua et baculū tuus
ipsa mī. **Ipsa** scīa. **vrga** p̄cutimur. baculo sustēmūr. **Si**
ergo est districtio vge que feriat. sit et cōsolatio baculi que sustētāt
Seruitaqz amor s̄ nō molliēs. sit vigor s̄ nō eraspās. sit zelus sed
nō immoderat̄ scīes. sit pietas s̄ nō plus q̄ expedit patīes. Iudū
sem̄ arte regim̄ iusticia demētiaqz p̄misceat. is q̄ p̄est corda
subditor et terrendo demulceat. et tñ ad terroris reverentiam
demulcendo constingat hec ille. **Quoniam** igit̄ tam in correptione
q̄ m correctione zelus iste et cōpassio iusticia et mīa ad emen-
dationē fr̄is delinquentis sic cōcuerūt. ut uniuersi illorū in tēpe
suo singulariter q̄ sūi est tribuat et recte offerri creditur recte
diuidatur. n̄t̄e est aut bñis bernardus sermōe z̄ resurrectiōis
domīne ut assit sp̄us discretiōis ne forte cū cōpassiōis affectum
ehibeti oporteat iusticie zelus procedat aut ruesus cū er zelo magis
iusticie agi res postuleat. **P**assiois se affectus opponat et indiscretiō ip̄a
cōfundat om̄usa. **Habent** itaqz aut bernardū mēs n̄ra sp̄um discr-
tōis. ut misere apte cōpibz cōpa. oportune emulari et in dūlōmnī
ignoscere scīat samaritanū sit custodiēs et obseruās q̄i oleū mīe q̄i vi-
nū feruoris infundat hec ille. **Eccē ex hīs q̄ p̄missa sūt** in tribz istis
nouissimis caplis de horrore cōtūnatiōis. ardore emēdatiōis et vi-
gore discretiōis puto ad p̄senis aliquiter declaratū q̄modo ad concepti
one fr̄i delinquenti ministrandā inducere nos debet et bene dispo-
nere ut dictū est. **Caplīm.** 120.³

Etio ergo nūc conuenienter videamus q̄mo p̄n-
cipaliter religiosos quo s̄qz m̄ cōi simul cōgregatiōe
et societate viciet p̄nuncare in erit et inducere
debz ad se mutuo cū deliq̄it cōpiēdos firmi-
tas hoc ē p̄fuerantia paternē fidicōis et hoc et respectu debiti
ad mīt̄ quo quis m̄ monastica huiusmodi sine cōi religiōe aut
congregatiōe degēs regulariter bene ordinat et dispositus esse
tenetur ad cōm̄ disciplinā et ordīs obseruātiā s̄m quā alns cō-
mīt̄. **A**d quam hōrem p̄cipue ordinat et dispositus iusticie zelus
scīa et cōpacia regulatus. **E**st enī zelus aliq̄s nō bonus. q̄ ab a-
more malo censatur sicut effectus a sua causa p̄cedit. **E**t talis est
zelus liuoris et cōmīdie vel q̄ emulatiōe habet indiscretā vel et
ineam. **D**icit paulus hebreis testimoniū plibet. q̄ emulatiōne
dei habebat s̄nō s̄m scīam ad Romanos 10. **T**alis zelus con-

D

De discretionē sumē
necessaria in correpti
one fratrina

F

Quoniam ad conceptio
nem debet inducere
zelus cōis discipline et
q̄ triplex ē zelus iordia
nis et malus erēns
scientia

A

De zelo inuidie cōtent
oī que er supbia nasa
tui et malo eius

centioēs et rixas prouocat. et multa mala alia habet ānera. Quē
admodū de ipso iacobus in canonica sua cā 3 restatū dicens. Vbi
zelus et cōtentio ibi et incōstantia erōe op̄ pūū Zelus em̄ lumen
et mdignatioēs ubi cām occupauerit ibi. tār̄ in cōtentioſa b̄
bq̄ prumpit. Emulatur em̄ ex supbia pro defensione cratilie
cie sue vel alterius rei morditate amate et sic contendit
mp̄ cōsecutioēs vel pfecte fruitioēs vel adeptioēs illius cō
pticipationē mūdē ballis. Vbi autem fuerit supbia ibi erō
melia uediat pūbior 3. Et hec est incōstantia qua zelus iste pli
bitur de interiori mdignatione in vba contentioſa et contiūlio
sa. Quia ex mdignatioē cordis maledicū loqntur. et p̄ cōueniēt
malū op̄is. Vnde subdit iacobus. Et oē op̄us pūū sc̄ interius et ex
terius pūū quia ex mala arbore non nisi malus fructus p̄cedit ut
mathes. 7. Talis est zelus quorū dā qui sensib⁹ p̄p̄i errore decepti p̄
veritate emulantur falsitate zelū dei ut putant habentes s̄ non
s̄m sc̄iam. Quales m̄ p̄mitua et̄ia fuerūt uidei plurimū ex illis
ex euangelice veritati propter emulationē legalis obseruāc
ne. Psequēs ecclesiam dei. Quales fuerūt p̄ncip̄s sacerdotū crucigē
s̄que qm̄ so erāt. qui repeti zelo uecerū manus m̄p̄ios urhaber
Actūs. Quales et illi fuerūt zelantes uidei qui pdicante paulo
euangelium veritatis in tessalonica assūmetes de vulgo vireb⁹ off
dqm̄ malos et facta turba concitauerūt ciuitatē cōt̄ ipsiē urba
bētū. Actūs 17. Talis est zelus q̄rūndā habundancū m̄fessu
s̄q̄ et p̄m̄auacū in errore suo q̄ bonas informatioēs nō capiūt
et sepe in sua p̄tinacia dammabilitate p̄sistit. Quibus eternam
contradicit et dicit. Nolite zelare mortē in errore vite v̄e sapient
mortis nōis actus quilibet vel affectus criminosis s̄ue ipsū
actus v̄e ex morte aīc̄ sc̄ualē occasionaliter operat. Dicitur aut̄ u
robustū ep̄istola sua cā 1. Peccatiū cū consumatiū fuerūt gen
erūt mortē. Qis p̄scera qui peccat erunt. Decipiū estā pūblos et
quia imprudēna stultor erēas. Quid est ergo in errorz vite morti
zelare s̄ut h̄c mēris obsecratōe peccaminos alicui rei s̄ue efficien
tia a amore iſuadisibilitate adherere. Huiusmodi zelo obsecra
tōs et inducatoſ q̄ſſe vicino comitāt adhuc alii religioſi q̄dārū
in suo zelo sc̄iam non habentes in genere duplia. P̄m̄ fūtr̄lū
osi quidam sibi ipsis ubi uiḡ sine nota possūt p̄antes armou
gentes audia et regida sanctitatis studia et veritatis refutatē

De zelo p̄tinacum et
obstinator in sensu
suo

De zelo emula nati
tum form seca ob ser
uantias

fletia exercitia assumentes laramq; vitam q; ad corporis comoda
 qm; salua salute licet obseruantes qbz sufficiat sicut pyculo dypnia
 nois et pccis mortalib; possit abstinere. **N**usmodi hoies iquo
 ad anim pyculosissime stent. eo q; pccles magis sunt et facile idu
 cibles ad lapsus pccoy. **D**icente beato gregorio palli soli in illis
 uta nō cadunt. qui se et alitis restrinquent. **S**olent tñ ut religi
 osi videantur aliqui sibi vim magnam facere et diligentiam
 habere in quibusdam exterioribus obseruantib; et traditioib;
 huamis ethonestib; formescas in intentionib; pulsationib; m
 gestibus mouibus et habitu exteriorib; et huiusmodi. **P** quem spe
 rem religiositatis criterius representant. **E**t vident isti hoies vroste
 dit fratre Adam in libro profectu religiosoy ca. i. pfigurati
 genere uno leuitarū q; dicebatur gersomitarū q; interptantur
 aduenire. **P**ortabant autē isti in ministerio suo extrema rabe
 natuli tactu mollias cortinas tecū trifariū et sumiculos. **Q**ui
 aliiusmodi hoies sicut cōit oēs nouiter conūsi talū obseruāti
 am multū zelant et magnā in talib; fiduciā collocant et m
 talibus obseruandib; studiosos sanctiores estimant. et quos in tali
 bus aliqui eredere viderint negligentes. et cur religiosos putant
 quia dū mteri Vera et interiora studia virtutū ignorant vel nō
 currant in huiusmodi obseruancys salua sibi oīa suspicant. **V**nde
 et si tales homines in intentione non deficiat nichil omnino tñ p; iustia
 nam diminutam vident ad superstitionē et conformitatē pharizeor
 illorū in aliquo declinare de quib; ipse saluator nō dicebat. **I**usi habū
 dauerit iusticia vīa plusq; scribar et pharizeor non trahitib; in
 regnum celoz mathei. i. **D**iminuta estem iusticia nec religio sufficiēt
 ceremonia illa et minora hoc est obseruātias illas exteriorib; et cor
 porales scribare. et que vere religiosi sunt studiū vītū et erupugnati
 vītē vītior vel rigidiora etiam corporis exercitia. scilicet vigilias dis
 aplinas ubi sine nota fieri potest declinare. **V**nde in tipo huiusmodi
 zelator dñs cathabetur mathei. 22. reprehendit scribas et pharizeos di
 res. **P**er vobis scribe et pharizei hypocrite qui decimatis mentam et
 quietum et cūmūnū. **L**uce. ii. et trutam et omne olis mathei. 22. et reli
 qib; que gnuora sunt legis iudicū et minā et fidem. iudicū q; ad nos
 metipos. misericordā quo ad proximos fidē q; ad deū. **A**ddit lucas
 ubi s; et caritatem dei. que cōpleteatur omīsa. **I**sta em̄ sunt maiora
 et gnuora legis magis utiq; ponderanda q; decimationes herbarū
 vel obseruatiōes q; rūcānq; reū eternar. **D**e qualib; apud mathe

D

De iusticia minuta
in exercitu apud tan
tum sollicita

E
De minora maioribz
et extera intermis
debito ordine postpo
nenda.

F
De pocrisi carenti
um tantum extera

G
De his qui zelant tñ
dura exercititia corpo
lia interior ignari

ū adhuc subditur. **D**uces ceci erolantes culicē et camdū glucium
Sed ne illa minora et extera dño contemnda putaretur id
dñs tam apud matheū qđ apud lucā postea qđ premissa sunt sub
iungit dicens **H**ec oportuit facere et illa non omittere qđ fidem
non prohibeo nec dissuadeo **e**sta minora et extera ne fiant fisi
seruentur ut veris et spūalibus boīs atqđ maioribz posthaben
da noscantur **Q**uapropter et ipse aplus paulus discipulos suos
a corporibz et extermis ad spūalia et interna reuocans **E**mula
mini aut spūalia p̄me ad cor iꝫ **E**t dñs ad pharizeos ubi s̄ma
theriz. **V**e vobis scribe et pharizei ipocrite qđ mundatis qđ po
ris est calicis et p̄apsidis mitis autem plen estis impia etimū
dicia **G**losa extenuis sanctitate ostendit. mitis sordes p̄correli
quitibz **P**harizee cece munda p̄us qđ mitis est calicis; ut fiat
id qđ desoris est mundū **V**e vobis scribe et pharizei qđ similes esis
sepulcris dealbatis qđ sors appareat hōibus speciosa mitis ero
plena sunt ossibus mortuor̄ et oī spūcita **S**icut vos afuis qđ
apparetibz uisti mitis autē plen esis ipocriti et iniquitati
et quibus oībz patet zelū iꝫ hōm̄ non placere deo si exterioribus et
modicis contenti discordis puritate ad quā aspirare oīs debent
chose emulatioibz affectibus inimicū curant **T**ales enim sunt velut
poma ita qđ dicuntur crescere apud mare mortuū: que foras appa
rent speciosa et bona s̄mitis sunt putrida et fetida ut dicit **A**nh
et si in gratia sine criminis decesserint: tunicum est qđ in futurū
vita ḡnes pugnatorū penas sustinebūt et qđ in regno dei respon
tiorū magis nō erūt **E**thoc significatū videt in eo qđ ḡreson
te qui istorū qđ pū gerūt in erectioē tabernaculi in occidentali
plaga nouissimi post tabernaculū castrametabantur **Q**uāq̄ illi
extrema in exercitis vñtu seruare contenti sunt. in futurū
extremis etiā in occasu solis in lūnī ore glorie splendore collora
bunt **S**ecundi sūt religiosi qđam contrari p̄dictis qđ zelū suum
tendūt adducā dūntat vitam et austera in corpali exerci
tione affigentes corpora sua ieiunis virilis et alii laboribz corpo
libus. et putant hoc sumū in religiosis obseruancia esse interro
ris dulcedinis ignari **D**e veris autē vñtu studis que in seū
et mente sunt pacū curat **V**ix ut dicit frater dauid in libro p
fectuū cīs propter austernitatem cōfusiois sic figurati fuerū
in secundo genere leuitarū qđ dicebantur merarie que in seū
tut amari et portabant tabulas tabernaculi et columnas et

vates; et illa marmore que dura erant et media inter cortinas
 et sanctuarium. Iste quia in secessu sicut ut pote diuine suavitatis et
 perducere et regredi non possentes carni; sic etiam frequenter et aliis se
 in iudicando severi. Unde bene possunt et solet amari sive amari
 cantes dici. Et quia medium habet inter extremum et optimum in
 studio beatitudinem statum in presenti. Ideo in tractione tabernaculi non
 post sanctuarium sed ex latere ad aquilonem locum mansios forciantur
 ubi minor calor solis et lux quam in australi parte sentitur quam nunc
 deest eis de beatitudine perfecto studio; tamen in futuro desideris de fulgore
 glorie et diuine fructuosis ardore. Iste igitur bona emulatione habet
 et intentione pietatis non tam in copatione perfectorum usquequam semper sciam
 corporalis enim exercitatio et afflictio igitur valeat ad purgationem
 ad viae repressionem ad beatitudinem acutem etationem ad spiritualis gratiae et consol-
 latib[us] preparationem et ad proximi edificationem, parum tamen utilis est
 dicte ab apostolo sed ad thymocum cuius respectu pietatis que ad oīa utilis
 est permissione habebit vita quam est et futuram. Nec pietas cultus dei
 est quo deus studens agnoscere et amare et habere et ipsi placere
 corporalis autem exercitatio prout utilis est, pro quanto ad utilitatem
 deseruit. Unde non propter se sed propter pietatem appetit et ad ipsam or-
 dinatur. Dicit ergo non semper scientiam diceretur aliquis zelare si sciret
 plura artificia quae bonum esset patens tam nobile et estimosum ut per
 illud in brevi posset dari et sublimari usque ad nomine magniorum
 qui sunt super terram; si illo neglecto exerceret semper alio viliori et ignobili-
 orum et tantum uno maiori laboris uter illud nobile pergitum vir-
 tenuerit posset virtutem et potum accipere. Ita est in religioso zelus sine
 scientia uno magna imprudenteria siderelictio directo studio beatitudini et
 exercitio pietatis in quo maximum meritum est et maxima perfectio
 et sanctitatis et sapientie maria etiam delectatio et securitas occupat
 se circa alia minima necessaria. Nam ut dicit Hugo de sancto victore siccus
 habet actionem ad pietatem et deuotionem sed corpus ad spiritum. Visibilis
 autem quod corpus deuotio quod spiritus deuotio ac vivus deus vivit in mortuis
 non vita. Actio transit, pietas actionibus incipit in sepe non finitur
 cum tempore hec illa. Propter hec omnia istos quod huiusmodi zelo promissio se-
 bens paulus per ad cor mihi 12. excitat et provocat ad salubriores zelos
 dices. Emulamini carismata meliora. Et quasi aliis ipsum inter-
 rogaret. Que sunt illa carismata zelanda. Adhuc magis excellenter
 viam vobis demonstro. Ethic est caritas sive pietas de qua perfectio
 ut patet inueni patet itaque et promissio triplicem esse zelum malum

V corporis afflictio
 ut ad quicunque et quo
 modo dicuntur ad modi-
 cu[m] utilis utrus vero
 pietatis ad oīa utilis

fuit sicut anima
 corpus

3
seu mordinatus scz

Affectum indignatione inducati. Vatet hec p singularique pre
Intellectus in deceptioē obstinati missa sunt diligentius ma
Actus in electioē de ordinati enti Caplin. 129.

Dezelo spūali quid sit
et quod duplex ē et q̄ē
actus caritatis

Hic enim pmissos alii sunt viri vere religiosissi
mitus ad pūi et sc̄m zelū succendit corda et acutissi
sc̄us et pie cōmonet emulari curisimata meliora
Et hī spū deuotioē accessi et adiuti que diuinū lo
noris sunt et salutis feruētissimo desiderio et in se et in aliis psequā
tur pati. Hī aplim ad galatas 4. bonū emulari in bono semp. Et
hic zelus in sanctis hōibus et bonis emulatoribus in duo pertinet
Primo enī cor hōis spūali emulatioē succendit ad ea q̄religionis
honestatis sunt et v̄tutis exq̄ in seipso tanta desideriū intēnō ut do
leat se ab aliquo in v̄titū exercitatioē et operū honorū frequētatione
p̄cedi. Erido dolore frequenti pungitur. q̄tēs viderit aliquos in
spū feruentes exercere et habere bona aliq̄ que sibi nō ēst̄ estimat
Dolet itaq̄ de bono alieno siue alterius non tñ propter hoc q̄
nollet ei tale bonū messe eo q̄psuspicitur sibi ex hoc puentiu ipse
dimicentum ad illud bonū q̄ ipse morditare diligit et q̄t̄it. q̄a hor
est propū zeli luxoris et muidie. Neq; propter hoc q̄ cōparatur de
cuis malo quia hoc facit mīa. Neq; propter hoc q̄ ille alter sit idig
illo bono. quia hoc facit nemesis. Sed ideo zelus vel zelosus h̄c dī
let de bono alterius. quia tale bonū sibi deest. Et hoc mō philosoph
z. rhetorici. 20. diffinit zelum dicēs. q̄ zelus est tristitia de bono
alterius ex eo q̄ nobis deest illud bonū. Et si tūc aut bñus h̄c
m. z. z. q. 26. ar. z. in correcti. iste zelus sit circa bona honesta. laudi
bilis est s̄m id apli p̄me ad coz. 12. emulamini curisimata meliora
Hic autē zelo de bonis honestis alterius nemo p̄t tristari nisi v̄tū
in seipso amator. Unde talis tristitia siue trius zelus p̄supponit m
hōe feruētū desideriū p̄ficiendi in bonis morib; v̄tute et sancti
te. Et hī h̄c respectū zeli in ardore profi. s̄m se theologi diffini
zelū dicentes. q̄ zelus est qdā feruor metis quo q̄s debet mītari ad
p̄ficiendū cū melioribus. Secundo zelo isto homo mītārētū
met ad tuitionē et conservationē illius boni vel rei quā dūgū
vel cui sibi usum p̄manere contendit. Et hic zelus siue luxus
pari ut videtur pede p̄i passu cū anteriori concurreat. Quāto enī
quisq; ardenter aliq̄ diligitt tanto ab illo auelli vel hoc sibi au

B
Q̄duplicit̄ dolerat
liq̄ de bono alterius

I
De zelo pro conserua
tione vñtris et discipli
ne ergo coeq̄t̄ am
ri habuo

ferri vel etiam corum pri illud aut ledi gnuus tollit Quod nō solū
 in hōibus berū etiā in bestiis ipsis q̄ndie videm⁹ H̄to em̄ fetus su-
 os aut pabula amplius diligēt tanto ista destrui aut ledi sibi qz
 auferri molestius ferūt, et s̄m hanc m̄itionē nunc h̄c zelū accipi-
 mus in p̄sent⁹ Secundū hanc acceptionē zeli Acuī et Augus⁹
 in glosa collateralī sup̄ ioh̄ib⁹ Zelus domus tue cōredit me ze-
 lum diffinūt dicentes Zelus est fervor q̄n quo m̄es abiecto huma-
 no timore p̄ defensione v̄tutis accendit Vñ arcu v̄bū p̄missum⁹
 zelus domus tue cōredit me sic exponēdo dicit glosa metrīnaris.
 mutus cōmonuit et q̄si conosit ut denerē ipso et p̄iculo me expōe-
 rem Vñ et Augus⁹ ibidem dicit Zelus dom⁹ d̄m cōmedit eūq̄
 oīa que videt p̄uersa corrigere cupit emēdare nō q̄scit si emēdare
 non p̄t tollerat et gerit Et alis fuit zelus mathathie m̄ciuitate
 modū q̄n in d̄spectū videt legis dñine illic quēdam iudeū in ocu-
 lis d̄m sacrificare idolis sup̄ arā s̄m iussū regis antiochij et doluit
 et contremuerūt renes eius Et accensus est fervor eius s̄m iudicū
 legis; et in silēstrūcidauit enī sup̄ arā, sed et virū quē misericordia
 rex antiochius qui cogebat iūolare occidit in ipso temp̄ etaram
 destrurit Et zelatus est legem: sicut fecit phinees zambi filio zalo
 mi ut habeat p̄im madiabeor⁹ Istiusmodi autem zelus ut dictū
 est p̄uenit ex mēnsiōe amoris ut effectus ipsius Nam manifestū est
 p̄sū v̄tus aliq̄ mēnsibus tendit in aliq̄; tanto fortius etiā repellit
 de contrariū vel repugnās Cum ergo zelus p̄ueniat ex mēnsis
 amoris ut patet ad zelū p̄tinere videt q̄paliq̄s non paciat q̄p̄ sit
 amato contrariū, si ipsum refutat et repellat q̄tū p̄t. Et hoc dicit
 aliq̄s zelare p̄ deo p̄ religiōe pro veritate p̄ iusticia et ceteris que deo
 placet et ad ipsū p̄tinet q̄q̄ pro ipsius sūl honore et veneratione
 ad q̄taz quas ip̄ se diligit salutē ordinata et instituta pro q̄z ea que
 h̄is sunt contraria et aliquo modo contra voluntatē honorē velar-
 do. Quidam v̄eldiam salutē proximi m̄stitut⁹ sp̄edire resūta ut repellat
 et tollat q̄zā sufficiat s̄m exigentia statut⁹ sui adiutoriū suppliciū
 do corrigendo ut in superioribus est exp̄ssum Et sic rōe causē sacra
 gnis zelus in his exercitiis est effectus amoris. Quia vero p̄t mē-
 trū in h̄ac zelum vehementius accedit Unde p̄fērunt in obitu
 sūl in deo dīno et p̄p̄ter infiniti amoris quo erat in multis p̄t
 p̄tō finalē et ipsas cōntā et salutē diligit et nō rōa ipsib⁹ p̄tā cor-
 ripit corrigere p̄mit zelos specialiter dicitur Vñ ip̄semēt Erodiozo
 miuit. Ego sum dñs deb̄ tuus fortis zelos v̄sitan⁹ p̄tūmētēmētē

M

Quoniam verus zelus
bontatis seruandę p̄
uenit ex amore sc̄o.

ces p̄m in filios in terrā et q̄tam generatione. **Dicitur** Valde amās
ū et ea quae deī sunt zelasse p̄deo dicuntur in correptione et p̄mone
impiorum. **Dicitur** Nasz regi. et aut zelo zelatus sum pro dño deo om̄
ciū: quia dereliqui pactu tuū filii israel. **Dicitur** De plume mō
dñs aut postq̄ ceteris in formicantes in sp̄ habiti est: zelo meo
magno ardore amoris mei successus comonit est contra eū. **Dicitur** q̄d
Origenes in glossa collat. **Oremus** inquit ut inueniam semper patrem
istrum gladiū p̄que ceterum ip̄si semina et concepimū partim
et p̄picius nobis fiat deus p̄ verū plume ihesum christū dñm n̄m
Dicitur amore dei et salutis f̄ni debem⁹ zelare et nobis cordi zelodo
mis̄ deis̄ in deū et ea que deis̄ erit fr̄s n̄os erant sint salutem
deo p̄deo ad deū diligimus sicut nos in ipsis diligere oculū n̄i
que contra regulare disciplinam bonos mores eradicis obsecruū
quibus coordinamur ad deī seruiciū eruefere videcūmus sicut
in nobis siue in aliis cogitando coripiendo amoneendo opacum
pro viribus extirpare tollere aut impedire laboremus. **Audit** hoc
nos beatissimus christi baptista iohannes qui ut p̄ctū manū et sa
dali publicū de medio tollere posse nec ipsū verebat potestitudi
tum quo minus total libertate sp̄ib⁹ peccantē argueret regem tri
cudelē atq̄ sup̄bum sacra quadā vellemētia ad locipsum p̄o
diens in deserto: nec ab hoc blandiens eius reuocatus ne ipsū n̄i
hōrō deterrim⁹. **Meru** barauit scriptura herodes iohannē: transi
to eo multa faciebat et libenter cū audiebat. **Utile** in illa ad hoc
etis n̄plicet magis tibi habere cū **Ligeris** quoq; in carcerē reuol
tūlūdū se tūm veritate et occubuit p̄ veritati felici. **Vnū ad ipsi**
initiationē nos prouocab⁹ bñis bernardus in sermō de nativitatē
eiusdē. **Feru**cat aut etiā in nobis zelus iste fr̄s carissimum feruatur
nō in sancte odii iniquitatib⁹. **Nemo** fr̄s vicia palper p̄ctū dissimilat
nō fecit cū videlicet ordine regule. minuti disciplinā. **Eft** om̄i cōsentit sic
re cum argueret pessis: et scim⁹ quia similis pena fratres manent
sentientes hec ille. **Quāq̄** prouide visu vel alias ceterū ualidū
om̄p̄m tūlū p̄ fr̄s delinqūtēs cōtinuo procedere debet priora
obiendē icare cōpassiōis affectus. **Dicitur** is cui peccantē cōpānni
ideo ducat cernere faciat et attriti fronte. utq̄ magis cōpānni
natur. tūlū magis mē compassione et paciētia ostensib⁹ abu
siqua in nobis caritas aut idem bernardus sermonē secundū

**Quoniam exemplum suum debemus esse credere
contra vicia per religione seruanda**

resurrectionis dominice. contemptum hunc dei equum ut ferre non
possim) nec debem. Et idcirco sicut ante humanam miserationem indui
capiebamur fratrem post conceptum miserationis iam ipse amor
discipline nos. Spellit copati ipsi religio et iustitia quae videmus
cum ipudentia abysci tam impudenter provocari. ut quodcumque in nobis
est ordine caritatis sum formam euangelii obseruato corripiamus
et corrugamus. ut ex eo quod nostra infelix nullum regularis obseruatio
discipline nostra dissimulatione detrimetur pacatum. Et hinc inquit
bernardus est zelus iusticie quod ad usus delinquentes accendimus
tumq; pietate ducti ergo ea quae contemptu videmus iusticiam dei
Veritatem et in hoc tempore pari oportet cum ut nihil fiat nisi emenda
nōs intentione. neque puenteribus ipetu. sed caritatis affectu. Alioquin
in spiritu vellemus iterum naues tharsis. iterum assatum calamum et
sanguinem lignum fugias.

Capitulum 4 : 130.

Eautem circa zelum istum quod fennam conceptionem de quo
principali lucagimus et notitia clarior et discretio
moderatior habeatur et obseruetur. Tria ad hanc per
missa hic placet amotare se.

De tribus circa zelum
in conceptione fra-
ternis considerandis

Incitamentum opationis
Explanandum discretionis
Detrimentum omissionis

Primo utraq; circa zelum istum iusticie et pietatis occurrit considerare. Incitamentum opationis hoc est per quod provocemur zelare
miserere et in deo conservare et tueri ea quae iusticie quod tutus quod discipline
ne sunt et religiosis sum tradita nobis formam apostolus noster. Et si quid
ad detrimentum horum erupererit aut a quodcumque induci attempitum fuerit ibo
vel factio in dissimilare se opponere nos et ad usum et stare plus
que debet. sed ad usum molientes compiendo et increpando. salvo in
modibus moderatius ut dictum est caritatis et iusticie ordine non omis-
so. Debet autem nos ad efficaciam sive operationem huius scilicet zeli quod concep-
tione perficit fennam exercitare ut certa quoniam ad sensum occurrit et sufficere

De tribus incita-
mentis ad zelum spu-
alem contra vitam

Divine scripture exhortatio
Divine scriptura acceptatio
Tra dicti exemplaria

Primo ad zelum istum in conceptione fraternali proutione religiosis sumis et discipline exercitare nos debet. Hacce scripture exhortatio. Ex scriptura sal-

De vita bona quam re-
tine contra vitam ac-
cedit

universis Matt. 18.

Di pectauerit in te fennus compescere et cum multis
alios de quibus habitum est in predictis principiis in aliis et ex aliis
basi bernardi in causa predicti. Nam sum hunc gregio. li. 5. mox. c. 22. d. de
hoc zelo intelligit quod in psalmo 4. prophetice dicit. Ierasimus et no-
lute pectare. Quod autem in eum non recte intelligunt qui trasci nos no-

ibis immo non etiā proris delinqūtibz volūt. **D**ic enim sicut pri
mos ut nos amare p̄cipim̄, restat ut sic eoz erratibz sicut nūs
viciis iustim̄. **D**e hac zeli uap̄ salomonē dicit. **N**elios estura iſu
q̄a p̄ tristia vultus coniunctus delinqūens. **D**e hoc zelo mā
thias moriturius filios suos amonuit ut habeat p̄m̄ mādiabe
orū cādices. **A**nc̄ filii emulatores estote legis et date aīas b̄enḡ
testamēto p̄m̄, et memētote op̄um p̄m̄ q̄ fecerūt in generatioibz
suis; et accipietis gl̄am magnā et nomē eternū. **P**limes p̄m̄
lāndo zelum dei accepit testamētu. **S**acerdosq̄ eternū. **I**llius dum
impluit obū factus est dux israel. **N**elias dū zelat zelū letibz re
ceptus est in celū, et multa alia ibi p̄fōrēt. **D**ecidō ad zelū istū
in correptionē delinqūtibz incitat̄ nos debet. diuine ḡrē acceptano
Tali em̄ zelo et d̄ḡs placatur et ipsius ḡra ip̄petrat. patet hoc p̄cipit
in plimes qui uthab̄t. **N**ūc̄. **V**ides vñ de p̄ncipibz israel sa
zambū filiū salu q̄dix fuit detribu et agnatiōe similiōis mātrātem
corā fr̄ibz suis ad sc̄utum mādiabit̄ vidente mōrse et oī turbati
her israel qui flevat q̄n foreb tabernaculi, surrexit de medio mul
titudinis, et arrepto pugioē m̄gressus est post virū israeliten mu
panar, et p̄fodit ambos simul virū et mulierē in locis genitalibz.
Virū dñs ad mōsen. **P**limes aut̄ irā meā a filiis israel, q̄ zelo
meo cōmotus est contra eos ut nō ip̄se deleb̄ filios israel m̄ zelo meo
Iderio loq̄re ad eos. **E**cce do ei pac̄ federis mei et erit tā ipsi q̄ semin
eius pactū sacerdosq̄ sempiternū; quia zelat est p̄ pro deo suo eripi
aut̄ scelus filiorū israel hec ille. **E**cce q̄tū deo placet zelus qui pro
ligione est quo homo delinqūt̄ vel ad monēdo a viciis eripit vel
corrīendo siue p̄uendo desistere a peccando cōpellit. **N**ocēm̄ zela
gitur ut p̄ciosum a vili, bonus a malo, v̄tus a vicio, aīa a p̄cō affi
a mundo sepetur. **Q**uod q̄tū deo placet ip̄se ostendit iheremias. **O**th
aut̄. **D**i se p̄aueris p̄ciosum a vili q̄si os meū eris. **V**ile est oī p̄cāp̄
vilem̄ facit homē peccatore, sicut dñs ad aīam peccatorē loquēt̄
remie. **M**ū vilis m̄q̄t facta es iterā vias tuas p̄cō. **Q**uā dulor
ē agnoscēs in p̄ talibz aīe peccatoribz. **I**heremias trenorī ad dñm̄
aut̄. **V**ide dñē et considera. q̄a vilis facta sum. **P**recioſa est aut̄ aīa
Quia ergo s̄m̄ gregorii is moralū cā zo p̄ciosum a vili separat̄
si os dñm̄ vocatur, quia p̄ eū dñs v̄ba sua erit, qui ab amore p̄cō
seculi loquendo que p̄ huānā ammā euellit, qui cū quē in p̄t̄ viliū
te prostrat̄ consipit, corriundo aut̄ corrīendo a p̄cō luto quasi
mundando fecerit. **C**ertio ad istius zeli efficaciam̄ in corrip̄to deliq̄

¶
Quātūm̄ deo placet
p̄uis zelus contra vici
a et peccantes

T

**De creplis sc̄z ad ze-
lu cont̄ peccata dñsq̄e
fEB 27**

hū nescire nos debet. Hēc vīte exemplatio. Quoties m̄q̄ zelosi p̄o-
līgī pro religione p̄o iusticia atq̄ vītute sc̄i in vita sua fuerit recon-
hī, toties nos in eis ipsos eoz exemplis q̄si q̄būqdā sc̄i abz ad eum dēzeli
spūalis in imitationē mīstāmam. Dicunt ex eo q̄m̄ mathathia sup̄ aligatū
est patut q̄ moritū ē filios suos creplis p̄m̄ in zelo ad emulationē le-
gis inauit et cauit. Dicunt q̄to zelo ad coreptionē p̄torū sancti sic
essi sunt volum̄ sc̄ire, q̄ de mōrē sc̄o Gregorius alleget audiamus
M̄stendes enī greg. zo. moz ca. b. q̄m̄ simul mōrēs cū amore mari-
mo velimētē etiā cont̄ delinqūtēs zelū habuit. Iste iquit mōrēs qui
tantis visceribz populu israel amauit q̄ p̄o eius vita deleri delī vīte
penit. ḡra eius culpas pensem̄ q̄to zelo rectitudinis accēdat. Mor-
em̄tū pēnitē p̄ma culpe venia ne deleretur optimūt ad eūdē po-
pulu vēmēs aut. Poruit vir gladiū sup̄ femur suū. Ite et redire de
porta usq̄ ad portā per mediū castorū, et occidit onusq̄ frēm et a-
mītū suū et proximū suū. Et ceciderūt in die illa q̄si xxii milia hōi-
num. Ecce qui vīta oīm̄ etiā cum sua morte petat. paucay vitam
gladio erit mētū. Intus arsit ignibz amoris foris acēsus zeloseueritans
Intus amas diuine ire supplicando obstitit. foris seūres culpā ferredo
consūpsit. Et de eodē greg. sup̄ ezechielē lī p̄mo homilia xl. Ecce tāt̄
silegentibz aīm̄ sp̄us vīte in zeli feruore tētigerit. p̄tin̄ in sacribz eloq̄
ibidet q̄ mōrēs ad castra rediēs et populu p̄y dola peccasse agnos-
cens hūc p̄feruorē sp̄us gladio stravit q̄ plūmēs p̄sequedo luxuri
am̄ iram dīm̄ gladio placuit q̄ petrus mēcīentes sibm̄et v̄bōp̄
aut̄ et occidit. q̄ paulus negligentibz discipulis dīḡa mīt̄ hēc ibi-
Ad erit mētū aurē idē greg. moz. zi. ca. 22. sup̄ i. mo 1ob. 29. mor-
cursum p̄fit armans de equo dīm̄ loquēs qui significat virum
sc̄m̄ qui p̄uis et male agentibz fēse etiā cum nō q̄ritur oppomit
Intueri m̄q̄t̄ lubz sessoris sui calcaribz exercitatu contra hostes ar-
matos q̄t̄us feruorē paulū accēderat. q̄n̄ eū ephesi ad eūpēdas
theatri turbas zeli flāma rapiebat. Scriptū q̄p̄e est. Repletis
ira et exclamauerūt dicētes. Magna diana ephesoy. Et ipse est
ciuitas cōfusionē. Et ipse fecerūt vnamit̄ in theatru. capro
gāgo et carnis tēcho macedonibz comitibz pauli. Itaq̄z mor subdit̄
Paulo aut̄ volente mīre in populu non p̄misserūt eū discipu-
li. Quidā aut̄ de aīcē p̄ncipibz qui erāt amici pauli misserunt
ad eū. rogantes nē se daret in theatru. In q̄bz profecto v̄bis agnosc̄
mus quo ipse contra ieros adūsarios irrueret̄ nisi eū p̄cūcos et
discipulos caritatis frenū tenuissent hec gregori. Dupōmīa

autem ad zelum istum meritare nobis debet ex eius dñi nři dictis christi
qui nro zelo scribar et phariseos p̄ca redarguit: ut patet i plurimis
euangelio locis p̄cipue qm̄ seipsum in zelo successores venientes in
eius factu qm̄ sumculo cepit encere emetes et bendentes de eis plo et
mesas numularior et cathedras vendentem colubas eunt dices Dom' mea dom' oris vocabit cunctis ḡtib⁹ nos autem fessis ea speluncis habemus
tronū ut habeat matia xxi et marci.ii. Et hys esse tribus p̄missis habemus
sufficien̄ ad zelum istum meritari et opatiois Caplin 121.⁷

Ecundū circa zelum istum iustiae et pietatis in contemplatione
fina occurrat considerare Temporālē dissensionis utile et odio iniquitatis in zelo iustiae ad eam
ripiendū deliquētes mēs iusti vel hemētis Islamit⁹
tur freno in discreciois ac modū excedat in feruore rēpet et scia regula
letur Nam ut ait bñs bernard⁹ sup cantica Zelus absq; scia ini-
nius efficac mīsq; utilis iuemit Quod igit̄ mō aut zel⁹ feruētor re-
liemēnor⁹ fuerit sp̄us et profusor caritas eo vigilātore op̄ est
scia que zelū supp̄inat sp̄m rēpet et ordinat caritatē herille Quod
circa et luc tria debemus attendere scz

Necessitate moderatiois. Homo itaq; circa temporem zeli huius
Facilitate transgressiois correptione fraterna attendam Necessitate
Oportunitate emēdationis rem moderatiois uicta bñ bernardi v
ba scia premissa Quib⁹ etiā scitis sonare videlicet bñis greg⁹ Tmō m⁹
33c sup iob 6 Vicū stultū interficiat uicidū exponēs aut ēū mō p̄t
zelum cui mouet curadū sumope est ne hec eadē que instrumentū oī
nis assūtū mēti ira dominiē ne qm̄ dñi p̄cat si vult ancilla ad obit
quā pata a rōis tergo nūq; recedat Uicem contumacia robustus se
rigitur cuī subdita rōi famulat Nam cōstibetura ex zelo rectitudinis
suegat si mōderata mēte viceat rōi p̄tū securi contemptū et tā
se ipudentius dilatat qm̄ impaciēte vitū dñe putat Dñ necesse
est ut horante osa qui zelo rectitudinis mouet attendat ne ira ex
mētis dominū transeat s̄m ultime p̄tū rēmodūq; consideratū
gentē cuī turbationē subtilius retractando restengat: aiōsitate dñe
pm̄at et mos fruidos sub equitate disponat: ut eo fiat iustitia ulo-
gat ut ante ipse qui corugit p̄ paciam crescat ut et feruorē suā fū
dendo diuidicet me integrant̄ eritatus ipso zelo rectitudinis longe
a rectitudine aberret hergrego. Secundo circa temporem zeli
spūalis contra vicia delinqūtū attēdere possum Facilitatem

De tempore zeli et
bus circa illud conside-
rando

V

De necessaria modera-
tione zeli in coruendo ali-
oē Egyp̄ homos trāpat
in somp̄so

153

transgressioⁿs. Difficile nāqz est ut cū ex zelo mēs contⁱⁿ conspecta
mala vellemēt accendit, nd etiā in correptione aliqⁱ qⁱ nō debet auct^{ur} aut
quanto nō debeat eloqt^{ur}, ut nō loquēdo et interior fēuore modū
foris transeat, et mīl m se vel apud eū quē corusq^e forte mīmīs craspe
rat nō in aliqⁱ saltē delinq^t. Quoniam sūm id iacobi in canonica sua
cāz. Lingua nēmo domare p̄t vir sit aliqⁱ adeo pfect^{us} qn in sermōne
aliqⁱ peccat et pfect^{us} hō ex zelo ut sibi videt pīcōmos qui nō mpe
tūs qⁱ auditori cōuenit id etiā qⁱ dicendū est pfect^{us} et ex ipetu qn
qⁱ cū quē sanare debuerat gūl ledat. Hinc est qⁱ quis sūi viri cur
in correptionē faciendā tēp^{is} oportunitatē expectat emēdāderū
mores considerēt ut sūm ipsorū conditōes congruāt cīs locutionem
āministrēt inclūmīnū tñ cum ad vba venīt, modū sepe in lo
quendo nō custodiūt, et aliqⁱ in loquēdo pfect^{us}, que vel oīno tace
re vel loqui alit debuerit. Hinc būs gregorii. io. mor. cī. 7. aut qⁱ sepe
magis hoc doctrib^r mirandisq^e dīgit, ut qⁱ alta cīcītate feruent:
modū correctiōis eragiter, ut lingua aliqⁱ qⁱ nō decet dicat, qⁱ mētē
dilectio qⁱntū debet inflāmat ille. Ex isto vide ex cessu qⁱntulocungi
conīgēre qⁱndū zeli ira etiā iusti viri pectus vellemētus inflāmat
etiā mentis oculū calīqⁱnturbans obnubilat. Vñ de seipso psalmista
aut Turbatib^{us} est p̄tra oculū mētis hoc est aspectū rōis de ira per
Aliter se habet quo ad oculū mētis hoc est aspectū rōis de ira per
bīcū, et alit de ira per zelum. Nam ira p̄ virū oculū mētis ex cīt
ira autē p̄ zelū turbat, qⁱ quo saltē recti emulatioē cītūt, ea que
mīl tranquillo corde p̄cipi potest. p̄plando dissipat. Ipse nāqz ze
lus rectitudinis quia mētudine mētem agitat, eius morātē ob
scurat, ut aliora mōtōe non videat, que bene p̄mū tranquilla
sernebat. Ped mōe subtilius ad alta redurim^r unde ad tēp^r ne videat
reūberat. Nam ipsa recti emulatio cīna post paululū mīqⁱ-
litate latius aperit, que hic interi p̄tōmo nōnē claudit. Et vñ
mētis turbat ne videat, mōe p̄ficit ut ad videndū verius dare sciat. sī mōe cā
sicut mīfūmāti oculo collūm^r mittitur lūr p̄tē negat, sī mōe cā
post veracit recipit vñ hāc ad tēp^r salubritā amittit. Nunqⁱ vero
ad mōtōi cōtēplatio iungit, nec p̄vualer p̄turbata cōspicere;
ad qⁱ vir tranquilla valet mīliare, quia nec solis radius cernit, cū
mōtōe nubes celi faciē obducit, nec turbat fons respiciens imā
gīnē reddit, quā tranquillus propē ostendit, qⁱ quo eius unda pal
pīt, es m se speciem similitudinis obscurat hic ille. Tertio circa
tempamentum istud zeli spiritualis attendere possim^r. Oportu

Quod difficile e ut zelū
in compiendo modū
nō trascēdat

P
Quod ira p̄ zelū mē
tem turbat sūi per
cīlpam cītūt

71
Qⁱ turbatio mētis
cīmōtōzelo p̄rouēt
eīs cīo cītūt et se
renat

D
Qⁱ nāqⁱ cōtēplatio
mīta est cū turbatio

**Quoniam p nimietate
et caritate delinqutit
citus a deo dimittit**

mitate emendatiois quomodo videlicet excessu isti zeli in plus olim
minus emendare debemus Pro quo notandum quod deus inspectio et
dui discretorii cogitationum et intentionum in his que apud hunc si
ue ab hisibz sunt non tamen pensat solum catus certum intentione affect
Et ideo quoniam origo et principalis causa istius zeli caritas est sicut
superioribus est ostensum caritas autem operit multitudinem proximum
ut habet proxime petri q. Et omnis delicta operit caritas ut habetur
proximior. 10. Ideo quod p nimietate et caritate delinqutit a caritate
dei filius relaxatur. Et hoc est propter beatus gressus 10. mox tamen autem
ex zelo plate etiam contulit ubi tanto cuius periculum ex qua raduit
prodeat pensat. Unde benedictus permisit p capitulo dicitur. Deuteronomio
19. Si quis abierit cum amico suo simplicitatem in siluam ad lignum adde
et lignum secundis fugerit manum ferrugine lapsum de manubrio a
mico suum percussit et occidit. hic ad unam superdictarum urbium
fugiet et vivet ne forte proximus eius cuius effusus est sanguis doloris
stimulo psequatur et apprehendat eum et peccati aitiam eius. Adsil
uam quippe cum amico in ius: qui est cum quolibet proximo admittitur
da delicta nostra contumia. Et simplicitas ligna succiduntur cum deliquentum
vicia pia intentione rescamus. Sed secundis manum fugit. cum se fessum
crepatio plus quam necessaria est in asperitate peralit. Ferrum de manubrio
perfilit. cum de corruptione sermo durior procedit. Et tamen paucis
occidit qui auditorem suum plato. Numilia ab spina dilectionis inter
ficit. Corrupti namque menses repente ad odium proruit. si hanc inmodum
rata increpacio plus quam debuit advenit. Sed is qui incaute lignum
paucit et certum prorimum: ad tres urbes nunc est ut fugiat utri
una eaz defensus vivat. quia si ad peccatum lametta iubatur
vmitare sacramenti sub fide spe et caritate abscondit rebus ppcari
ti homicidij non tenet. Cumque extinti proximus etiam inuenientur
non occidit quia cum distractus uider aduenierit quam se se nobis per nos
nunc procul uixit. ab eo procul dubio vmitatur de culpe reatu
non expedit. quies sub eius venia fides spe et caritas abscondit
tus igitur culpa dimittitur que nequam malicie studio perpetra
tur herille Capitulum * 132^m

**Citus dimittit
quoniam et malitia
peccatur**

**Qz damnabile sit no
tione ubi hunc tenet
et de tribz circuito hoc
considerandus**

Et hinc circa zelum istum pietatis et iustitiae quo
ad corruptionem fraternali restat considerare. Item
mentum omissionis quod videlicet magnus sit determina
tum et quis negligenter valde dampnabile sibi considera
tus omittat quoniam quem debet et tenet delinquentem munge

154

Et quoniam de huiusmodi super causam omissione satis distincte determinata
nisi sit **P**rimo non utile si de eadem hic omissione tria adhuc considerentur.
Grauitatem dampnorum
Dubietatem obligationis
Vulnaretatem fructificationis
Sed graue videlicet sicut grauiter dampnabile sis qui tenet corripere
delinquente ipsum corripere sine legitima causa ipsum in causa pre-
missa excusante negligentem omittat. **H**oc prout ea que super ad huius
damnabilitatis ostensionem permissa sunt in causa. Aliud adhuc appareceret
debet ex damnatione omni principi populi israel quos oes dominus sit ge-
solem suspendi in patibulis coq subiectas sibi plebes corripiendo non
cohibusserunt aut perinde correrissent de fornicatione cum scortis ma-
daminibus prout habet **A**menit. **P**recipuum autem ad hoc est exemplum
de heli summo sacerdote filiorum israel in solo. **D**e quod dicitur batus gregorius. pri
pastoralis capitulo 16. **O** quia falsa pietate super ferire filios delinquentes
noluit apud districtum iudicem semetipsum cum filiis crudeli morte per-
cussit. **E**t iterum de eodem gregorius. moribus capitulo 22. **N**ancirum iacti zeli quo heli
non habuit motu contra se implacabiliter diuine ultiois exercitauit.
Nam quo contra subditos viae repuit eo quod illi districtio eterni
rectoris exarsit. **D**e isto heli dicitur in speculo platorum capitulo quatuor in
uenientibus vel scriptum regum excessum heli in propria persona. **N**on enim
luxuria vel castitatem erga vel auaritiam. **P**er enim talis esset. non solum de
filiis eius facta de ipso dominus quereretur. et tamen quia zelo curuit. et negli-
gens atque remissus fuit cum filiis suis iterum iudicio diuino percussus.
Premiatae filiorum suorum sustinuit iuxta illud iob. 16. **D**i sustinuerom
fervidus domus mea est. **O**z damnabiliter autem heli in tali remissione
et negligenter peccauerit quodque datus ex hoc offendit patet et
ubiq; viri dei quem dominus misit ad heli dicere illi in sermone domini. **A**utem
loquens locutus sum: ut domus tua et domus presbiteri tui ministraret in
respectu meo semper tenui usque. **N**unc autem dicit dominus. Absit hoc a me
quicunq; honorificauerit me. glorificabo cum te. **E**t quod tamen me
erit ignobiles. Ecce dies vernum et pericula brachium tuum et brachium
domini presbiteri tui ut non sit senex in domo tua. et videbis emulum tuum
in seculo et in eternum. propterea israel. et non erit senex in domo tua in aliis
diebus. **V**erum tamen non auferam virum peremptum ex te ab altari meo. sed
ut deficiat oculi tui et tabescat aia tua. et pars magna domus tue
moriatur cum ad virilem etatē pervenerit. **H**oc autem erit tibi signum

155

Quod plati damnabi-
liter pro patribus subdi-
cunt non corrupuerunt
peccantes ut heli pa-
reos

q[uod] ventur[u] est duobus filiis tuis osm et pliniis. In die uno ambo n[on] rientur. Et suscitabo milii sacerdotem fideliem, qui iureti cor meum am-
mam faciet. Et edificabo a domu fideliem, et ambulabit coram christo mo-
nitis diebus. Futur[u] est autem ut quicunque remanserit in domo tua uideri
at ut ore pro illo erofferat nummum argenteum et tortam panem dicant
Omittite n[on] obsecro ad uniuersitatem presecerdotalem, ut erga h[ab]etiam p[ro]p[ter]e
me. Nec habet in forma cum quibusdam alijs p[ro]p[ter]e regum eis. Et de con-
bi ut habet eis et dicit dominus ad samuel. Ecce ego facio obbam misericordiam
quod quicunque audierit te inuenient ambe aures eius. Indie illo sustin-
bo aduersus helly omnia quelocutus sum super dominum eius, incepimus et co-
plebo. Predicari enim ei quod iudicatus essem dominum eius meternu[m] p[er]
misericordiam, eo quod nouerat in dignitate agere filios suos, et non corripuit eos.
Idcirco incaui domui helly quod non expiecerat misericordiam eius cuius uictis
et muneribus usque meternu[m]. Quid autem post helly accidit, habet p[ro]p[ter]
regum. quod duo filii eius osm et plinius in pholio a philistinum ut p[ro]p[ter]
fuerat a viro dei in uno die simul occisi fuerunt, et archa domini a philisti-
m capta est. Ecce fugiisse rex debetiam in phlio, venit in solo scissa
veste, et conspersus puluere caput. Et cum nunciasset helly omnia que accide-
rant, ille non agnita nocte amox sedes super sellam et spectans confi-
xi. cum audisset quod capta esset archa domini, accidit de sella retrosum
ostium et fractis cervicibus mortuus est. Ecce qualis damnatio secundum
uos filios delinq[ue]tes corripe ut debuit ex zelo non curante. Nam
corripuit quidem non ea autoritate et severitate ut debuit. Dicit
enim ubi super regum eis quod tu esset sener valde audiuit omnia que fan-
ebant filii sui viri n[on] israeli et quoniam dormiebat cum mulieribus
que obseruabant ad ostium tabernaculi et dixit eis. Quare faciatis
hunc modi quas ego audio res pessimas ab oī populo. Nolite filii
mei. Non est enim bona fama quam ego audio, ut transgredi faciatis
populū domini. Si peccauerit vir in virtute placari ei p[ro]p[ter] deus. Si autem
in domino peccauerit vir quod orabit pro eo. Unde de p[ro]p[ter]o helly et corripi-
tione hac qua corripuit filios suos utiā dictum est dicit in apologetico suo br[ac]t[us] gregorius nazarenus. Hely magis sacerdos pro misericordia
filiorum damnatur quod eos diuina sacrificia temerantes dum
ultio[n]e plectebat. Misericordia mea. Et quidem corrumpit et quidem corripuit
lemitate et mansuetudine p[ro]p[ter] non autoritate pontificis helly.
Ex isto circa detinentem officiis zeli corripudi apte
grauitas damnationis. Caplin 133^m

Quod helly in hoc per-
cauit quod non sanis aspe-
te corripuit filios

Cumdo circa detinentem zelum in officiis corripuit

V
Vnu de vñalibz et m
mniis quibz amicis
comperirentur

fratrem pro rege fieri debite considerem⁹ Dubietate obligatiois Cū
enī tam variis modis declaratiū sit hominē ad fraternalē recepti
one p̄ceptore obligari Posset scrupuloso dī in dubiu an de sib⁹
que videlicet videta proximo morditate vel aliter q̄ debet fieri amo
nere vel corripere illū tenet Et videt in hoc saluo semper melius seā
entū iudicio dicendū q̄ nou propter ea que de excusatiōe a p̄cepto
receptiois fr̄ne longe sup̄ p̄missa sunt calz cū sequentib⁹ de circō
stancib⁹ locor⁹ tēpum causar⁹ et psonaz Hec de hys de qbz correptis
fina facienda est nō adeo videt specificatū Igitur de cūmībus
et gñorib⁹ excessib⁹ q̄ vñgūt in derogationē diuini honoris fr̄ne
salutis et discipline et religiois notabilit̄ nō est dñ⁹ ea esse de q̄
bus ostensionē correptionē patam De quotidiam⁹ autē mūnisi⁹
negligentis et cūtabilib⁹ qdāmō delictis ac cōmissiōib⁹ statū m
fronte occurrit cuiuslib⁹ moitoria sūt p̄n̄t ioh̄n̄ clivomachii sup̄ allega
ti p̄cipientis ne sit nūc in alijs distractus mīmoy exq̄sitor et erector
qm̄ qm̄ emūgit dicit sanguine Nēpe quēad medū ostēsib⁹ est zel⁹
rep̄hensibilis iustitiae dum in iustitiae sic et nūmīetare iusticie non est mī
nus in nōnullis rep̄hensibilis videtur vel noctuus qui pro captu mē
tis sue oīa que occurrit sensu suo mīt bona aut p̄fecta statim rep̄hē
dere parati sunt similes in hoc iudā fatuo qui ut fabulosē dicit nūcīes
deslapi des in cōposito positos in structuris plateis et muris et calamis
indecentiā iacentib⁹ in tecis aut itinerib⁹ voluit p̄ cōponere et ordinare
sui conceptū stulti capit⁹ sui ante q̄ p̄cederet Tales possunt p̄ opt
iūmetate apparetis zeli sui mordinate dī iuxta cō p̄ubū habere
lāmpades sine oleo Indemnēs enī et in cōpassu sūt etiā mūnīser
cessibus alioz desuēs longe alioz sencientes Unde hui⁹ modi ad corri
piendū semper promptulos et rigidos et in iudicio alios securos
qui trabes nōnūq̄ solēt de festucis alioz fabricare notasse videtur
seū bernardus in sermōe ad uētē dñ⁹ dī acol dices Quidā velhē
ter contra alioz delicta zelantur videri possunt esurere et sinere iusti
cā si esset apud eos de suis quoq; peccatis idē iudicū Hec nūc p̄d⁹
et pondus utrūq; ab hominatio est apud deū Nam cōtra alios cā
impudentē q̄ maniter estuant seipsoz autē tam insipieē q̄z mutili
ter palpan⁹ Hęc loquitur bernard⁹ de hys qui discipline iusticiā
strictissime seruari etiā in mūnīs voluntab alioz p̄ multo alter
ē dissimulant in semetipsis Qui et si m̄ se p̄ virib⁹ ab ē dissimulati
one que sunt p̄fectiois emulaent in hylomorphis dissimulare nōnūq̄
infirma aliter satius esse pro rege et vera iusta que sūt cōpassione semper

I
C. in corripiendo de
mūnībus his non debet
esse mūnīs iusti⁹

K
Q̄ p̄uersa ē iusticia
cor q̄ studiōs zelat
corripere alienā dis
similitates mala p
p̄tia *

I
De iusticie minime
et q[uod] oportet interdū dis-
similare et de epukya
quid sit

M
Q[uod] inclitus est seruare
genitū statutum sum
tentonem istiueniā
q[uod] secundū obba

N
Q[uod] nullus p[ro]ptere
sup interioreb[us] actib[us]
hominis

O
Q[uod] impossibile est alij statu-
tu vel aliqua legē ab homi-
nate q[ui] sit iō casu serua-
da

P
Quod aliquando fac-
re sūm verba legis est
peccare in lege m[od]o

habet p[ro]cipit et p[ro]uenies et hoc utilitas ubertas a p[ro]pta ascensit. Unde cro-
authoritate sapientie suadet. Et dicitur filii esse iustus minus nec plus sapientia
q[uod] nō est. Iustitia enim si modū nescit ad interdū dispomit. Prout in locis
sapientia est; et aut q[uod] iustus perit in iustitia sua si videlicet fuerit in minutis
minimis. Oportet itaq[ue] interdū obsecrante statutum sue legis positum hoc est
luuane rigore temperari. Quod si dispare fiat vicinū nō est sūt vobis ceteris
que apud philosophū in quicunque esti epukya appellat. Que quidē vobis putat
dicat magister iohannes gerson in conclusiōib[us]; suis est iusticia pensatis ob
circumstantib[us] p[ec]catorib[us]; dulcore misericordie repata. et p[ro]pondeatur u
ris rigor. et vocat e[st]as apud nos Nam si dicat quod iusticia legalis q[uod]m
legis obsecratio attenditur duplice p[ro]ptere accipi. sūt sūm nuda obba legis
vel sūm intentionē legis latioris bonū tūn et utile intendētis que q[uod]dē m[od]o
he potior est. cū epukya se referat ad intentionē legis latioris potius q[uod]ad
obba legis. oportet epukyam potiore esse ea iusticia que legi obba p[ro]tectio sūm
ba legis. Unde epukya vel epukyam sūm aliquos dicit ab epukya q[uod] est sup
et drakyon q[uod] est iustū q[uod] si supra iusticiā p[ro]moto. sūm dictam iustū ob
reperat legi sūm q[uod] consonat obba legis. **Caplin. 4. 4. 134**

D[icitur] huius autē evidētā scire conuenit sūm scum thomā
in 2. 2. q. 1er articulo ī in cor. q. q[uod] est leges positiu[m] sūm
statuti humana dant ad regulā actuū huma-
norū exteriorū sup que humana p[re]cepta tridētū
possunt. Nam de interiorib[us] actib[us] hominū nemo p[ro]talteri directe
loquendo p[re]cipe; q[uod]a sup huiusmodi nemo p[ro]t aliuū ī iudicio conuenit
ut definiat magister iohannes gerson ī de vita spūali. Humani
autem actus sūm scum thomā ubi sup de quib[us] leges dant ī
singularib[us] cōtingentib[us] consistunt infinitis modis variari p[otest]
Ideoq[ue] nō fuit aut est possibile aliquā reuerētiā ab aliq[ue] iustitiā
que ī nullo casu deficeret. sūt legislatores attēdūt ad id q[uod] ī plu-
ribus accidit sūm hoc legē ferentes. quā tūn ī aliq[ue] casib[us] seruat
est cōtra equalitatē iusticie et cōf[ide]nt bonū cōde q[uod] lex intēndit. Sicut
lex iustitiae q[uod] deposita reddant. quia hoc ī plurib[us] iustū est. Con-
uenit hoc aliq[ue] ēsse notiū. puto si furiosū depositū gladiū eripit
aut dum ēstī furia. vel si aliq[ue] reposcat depositū ad p[ro]p[ri]e impugna-
tionē. In his ergo et similib[us] casib[us] malū esset conseq[ue]ntia legem positiū
bonū autē est p[er]missis obbis legis sequi id q[uod] possit iusticie ratio
et cōs[ider]at utilitas. Et ad hoc ordinat epukya. que apud nos dicitur
hec thomas. Ex quo satis patet veritas illius sapientis qui ait
Ipse enim leges cupunt ut uire regantur. Oportet itaq[ue] ī plurib[us]

que sibi se simpliciter considerata vel precepta vel sua scilicet iuris potius statuta seruanda referre metus respectu ad intentionem utilitatis et bonitatis per legem intentem, et sic si in accidens tanta prout deseruit ad illud intentum vel facere vel dispensare cum iure que sibi opera legis seruanda videntur Et qui sibi hanc intentionem in consimilibus casibus interdum propter causas occurrentes postponit ea que lex vel statuta sonat non facit iustum nec delinquit id quod iustum est similiter, si iustum quod est lege determinatum. Leges iudicant legem quasi sit male data sed de propria negotio in quo seruare opera legis sibi aliquam circumstantiam posset esse iustissimum et periculum in lege sicut patet in exemplis suppositis Nam sicut dicitur Thomas super in re ad proximum cui sequitur opera legis in quibus non operari viciosum est, unde dicit in Codice de legibus et constitutioibz propriis Non dubium est in lege remittere cum qui opera legis complexus contra legis initium voluntate Qui ergo contumacia sapientis vellet esse minus iustus opera sibi planum littere seruando et que aliter quinlibet fieri cerneret iudicando et corripiendo ille sibi veritatem fieret maxime iniquus et iustus Et verificaretur in eo quod sapienter quodammodo summa iustitia. summa iustitia fit Nullum enim per humanitatem dari statutum quod non aliquo casu posset seruatum videtur viciousum Et hoc sensus ut apparet Gloriosus hieronymus ad custodium ordinem regulam capitulo 4 et ultimo Nulla inquit tam scia tam iusta et diuina iusta est constitutio, que in futurum plurimos non paciat defectus que aliquem correctivum erat egerat Propterea inquit si quid in hac normalia apostolice vite et religiosis dispensatio correctione vel mutatione indignum, episcopo vero dispensasset mutet et corrigat hec secundum in conclusione regule Videtur in factis sentiendum de istis cotidianis iniurias personarum quibus prius sit et fine sondum caritati ut ubi nullum iniuriat ex lesione caritatis vel alia verisimile occasione detinetur, fratribus mutuo corripiendo etiam de personis instruendo et provocando cooperetur in bonum nichilominus tamen similiter et regulariter loquendo de talibus minimis corripe passim alios preceptorie minime tentant; nisi illa quotidiana fortassis talia sunt que ad gaudia ex proprio disponant Capitulum 135^m.

Si tamen notandum sibi Hubertus super regulam Augustinianam capitulo 84. k quod per ita opera minoria hoc est remalia sunt dispositioes ad maiora scilicet moralia, sibi diu in modo Quedam sunt enim dispositio remota Et de talibus quo ad conceptionem videntur mihi posse et debere accipi que dicta sunt

Quoniam summa iustitia potest esse vel fieri summa iustitia

Et nulla constitutio fieri potest quoniam aliquem paciat defectum

Quod de minimis sepe cura potest non esse necessaria misericordia ratione

Et triplice ratione aliquem remalia disponuntur de propriequo ad mortale

H
**De multitudine veniali
et ira aiam gravatae
cum veniale mortale**

Vilia sunt que ex propinquio disponunt ad mortalium. Et talia sunt triplex differentia secundum quilla propinquum disponunt ex tripliciter. Primo. si roe multitudinis venialium. sicut qui assidue ludus modus sine iustero mutantur. De tribus enim dicit gregorius et libro pastorali. c. 23. in principio Admonendi inquit sunt quatuor in minimum si in sequentem credunt. ut neque. I sideret qualia sunt quam cum committuntur. Tunc enim sua si despicunt timere dum pensant. debet formidari dum enumerantur. Altros quippe fugientes fluminum. pueri sunt inveniuntur repente fonte pluviarum. Et hoc facit sententia latenter crescere quod patens procella sciemus. Et minuta sunt que excepuntur in multis per scabie vulnera. sed cum multitudine eorum innumerabilitate occupat. sic vitium corporis sicut unum graue inflectit pectori vulnerum necat hec gregorius. Secundo roe magnitudinis. sicut aliqua maledictione vel aliquae detractiones uel ea que habet picalum et verisimile timorem vel appareretia mortalis vel letiam ea que sunt ex contemptu. De quibus amonies fratribus suis bernardus in sermone primo de iustitione sibi pauli super i. pauli v. Quis es domine. Discite inquit et hoc frater in iustitia uideatur deum non modo quid fiat. sed quo anno fiat considerare. et auere demptus ne quis puer reputet quilibet puer scienter delinqueret conuincat. Item dicat in corde suo levia sunt ista non curro corrigerem. non est magnus sed in his manea venialis minimum puerus. Nec est enim dilectissimum ipem iustitia. hec blasphemia in spiritu sancto. blasphemia irreversibilis hec bernardus. Qui satis concordat quod es carius episcopus arclensis sermonem. Ad frater de heremo autem. Nam qui sola iniquitate capitalia remunera sunt. et contra ipsa immunda contendit. et de pueris pueris puerum omnima sollicitudinem gerit. non minus picalum incurrit quod si cetera maiora committeret hec ille. Unde sicut dicit in decreto ex operibus sancti augustini distinctione. 25. c. viii. horarii. Hunc etiam nullum puerum est adeo veniale. quod non fiat mortale dum placet. quod exponit qdam in glossa autem. Veniale inquit puerum non efficit unius mortis. si aliquis actus de venialium generis sit mortalibus dum placet est ex contemptu retinetur. Certo roe inerioribus cum mortali sunt sunt colloquia et visus impudicus circa mulieres. Unde sed pater in augustino in regula tam sollicitate amonet ut qui oculi petulantiam in aliquo aduertent. statim amonere ne cepta predicatione dominus hic tria venialium genera ex propinquio disponunt ad mortalia. Iuxta quod scriptum est ecclesiastici. 19. Qui modica sunt paulum decidit. Quia sicut dicit gregorius super i. et pastoralium. 23.

V
**Quoniam intelligit
veniale mortale si
erit quoniam placet**

A
**Opere minoria per
uenit ad maiora**

157

Qui p̄tē minima flere ac deuitare negligit, a statu iustice nō quidē ce-
pente s̄ p̄tib' rotis cadit. Admonendi igit̄ sunt aut q̄ in minime fr̄quē
ne credunt ut sollicite considerent, quia nō sūq; m̄ pua deterius q̄ m̄ ma-
iori culpa peccat. Maior em̄ quo citoq; quia sit culpa agnoscit̄ eo m̄
celerius emendatur. Minor vero dū q̄si nulla credit̄ eius penib' q̄ se-
cūrus m̄ usū retinetur. Unde fit ut pleyq; m̄es assueta malis le-
iub; nec ḡuora phorescat, atq; ad quandā authoritatē nequit imp̄
culpas nutrita p̄ueniat, et tanto m̄ maiorib; tem̄pnat p̄imes
ter, q̄to m̄ minimis didic̄ non timendo peccare her. gregorius
Quare ad conclusionē propositi n̄i dicit h̄ubert̄ sup̄ regulā Au-
gustinū m̄ 84 k. Quod sicut quis vñdēs alii madent̄ p̄ viam
q̄ quā credit̄ q̄ statū incurrit p̄iculum mortis peccaret nisi re-
heretū, utr̄ ait p̄t̄ alijs peccare mortalit̄ nisi corrigat sc̄m de hu-
usmodi venialibz que sunt dispō ad mortale herille

B

Q̄i decernit aliquā in
minoribz q̄s in maiori
bus peccatur ✕ ✕

C

Q̄ om̄issio concepcionis
enā de veniali p̄t̄
esse mortalib; ✕ ✕

Erno circa determinētū zeli **Capl'm 136^m**
in omissione concepcionis sc̄m pro tēpe fieri debi-
te considerem̄ Utilitate fructificationib; que sunt li-
tas aut q̄s sp̄ualis fruct̄ ex hoc proueniare vel seq̄
possit fieri zelo quis corripiat vel si corripi omittat. Nam s̄ p̄tūm
gregorii moralū cā. 24. A. necesse et ut p̄ om̄e q̄ agim̄ m̄ me-
ris trutina positiū hinc pondus hinc fructū n̄i laboris est
nus. Cum pondus fructū sup̄at, labore q̄sq; īngre declinat,
dūnd m̄ alius se errectat, in quib; lucro fructū pondus laboris
vñcitat. Ēa vero subsequētē q̄ntitate fructū mensura laboris
aut eqtur aut vñcitat labor: nō sine ḡui culpa declinatur her-
ille. Ex quibus vñbis hoc colligi videntur q̄ m̄ ope occurrit attē
dere homo debeat q̄ emolumēti sp̄ualis ex ope illo p̄p̄cto spectat;
aut q̄ a p̄rio dām sp̄ualis si non fiat timeat, si etiā aliq; illi sc̄a-
dalum verisimile estimatione app̄deat, ne forte mai ex secu-
turo scandalo p̄iculu īm̄neat, q̄ ex facto fruct̄ prouemat
Quid em̄ p̄dest ex ope aliq; vñtatis modicum aliquē fructum
conq̄rere si ex eodem contingit ope ex p̄t̄ alia ḡuora dāna
sustinere. Ut si bbi ḡea de modici aliqua culpa sc̄m suū ex
zelo quis minimo vehementius arguat et ita p̄uo illā exces-
su corrigit, ex vehementiū tñ q̄ decet in unctione a vita carita-
tis occidat. Non em̄ magni ibi acq̄rit̄ fruct̄ p̄mo nō p̄iu
dāpñū īcurrit ubi p̄o abigenda ab oculo amici missa. m̄d̄
p̄t̄ obere pupilla cert̄. P̄bi ergo p̄u verisimile estimatione

D

Q̄ in concepcione sc̄m
et om̄ni ope bona de-
bet attendi fructus p̄spectu
dam p̄m ✕ ✕ ✕

Quoniam est virtus semper
aduersis resistere sed ut
le aliquando declinare

et correptione pfectus psumit ergo et corrupti vel alioz scandalum
cautus lesionem damnum formidat ibi nonius ab his qui ex officio non
gerere non tenet secedit, ut diligenter inter lez pie zelantes utiliori occupa-
tione recesset. Dicunt sequo ad apud videlicet habent de coripiendo vel non con-
cipiendo in minoribz sive sicut in aliquo casu de sustinendo se libet vel
declinando psecutore. Non enim consilii semper est aduerso hostibz dan-
gere, maligna molientibz in faciem resistere. Quia sciat necille duc-
toris est qui ab hostibz facie cauendu semper exercitu subduat sicut
ille sapientis est qui contra hostiles cunctos exercitu semper paps obni-
vit. Dixit enim dur boni debet modo ab hostili ipere cu exercitu secun-
te subducere, modo hostem circumfisis combz coactare. Hac similitudine
scilicet viri psecutoris rabie modo non ut declinantes sapient sed non exercit
cedere, modo strenentes fortis si non pappitant obuiare. Pro se pse paulisper
gens iherusalem et audiens quia vincula sibi in iherusalem immicerat
cuidabz, non solu alligari, sed in noui patl p nomine ihesu aduersus oculum
cu damasci cu ppositi capte vellet conclusa ciuitate a fratribz p meum
spiritu demissus fugit. Quia enim in damasci valde obstinatas metas p
quentur videlicet noluit aduersitatibus fugere, quia et semper sum quoniam
pro futuri multis nouerat vidit posse deficere, et aut nullus se illuc au-
paucis prodesse. Percessum ergo a certamine petit, et pugnatru sepe
cibus ad alia bella conseruauit. Non enim loco virtus sed virtuti locum defini-
et duxisse fortissimi miles ab obsidiois angustia certaminis caput quisque
Per hoc ergo pterosolimam ptegens psecita passione spe uberioribz fructu
sibi pro regi suo cu morte bellum non timuit, in damasco de disper-
nitio fuisse edocuit non de timore qd fugit. Hacmodi rei similitudine
prudentie est qndqz in coripiendo pro tepe simile, sicut fortis zelantis
cu oportuni certatur ab anguendis viciis etiam minoribz non mact
Dicit enim qui oportune ftem corripit amatorē sciusitie esse ostendit
sic qui de oibz ocb reprehendere malis semper patet est temeritatis est
audacie precipitis nota non evadit. Non ergo ubi sine scandalo pse
spat ex timore debet conceptio ptermitti nec rursus ubi scandalam
notabile verisimilit ex correptione timet pappitant debet et con-
sule frequenter. In hacigit re sicut btm Gregorii. 31. mox aiz
h. pensandu est qd ille labores quosdam vel actus p dispensatione
iudicium laudabilitate declinat qui pro dei amore alios fortiter colle-
rat. Nam sepe ab hominibz timor debilis cauta dispensatio
catur, et quasi prudente ipetu declinasse assert. cu fugientes turpi
e in erga feruntur. Vnde necesse est ut in causa dei cu reb dispe-

Quod oibz semper mi-
nus velle corripere
temerarium est

G
Quoniam timiditas se
cautelam prudentie
simulat ***

sancis agitur, metus cordis subtilissima libratione pensat, ne p̄ inscri-
tatem timor subrepatur et se p̄ dispensationis p̄ imaginē rōnē fingatur?
ne culpa se prudentiā nominet, iāq; nec ad p̄mittētā amīlēde
at qn̄ hoc qn̄que perpetrat utrū vocat hec illa **Caplin 137**

Vit ergo occurrente culpa an corripe melius sit q̄
tacere q̄i n̄r dubitat, p̄us m̄f semetipsum m̄f for-
midinē et p̄cipitationē sibi obuiā occurrentes
diligent̄ discutiat, q̄tuō nec emendando vicio for-
midolose se subtrahat nec p̄cipitātē opponat. **W**bi vero sicut dictū
est ex locutione proprie cōcurrentē circostātā aut maij aut minus
fructui dāmū patet aut scandalū notabile īm̄. ibi p̄ prudē-
tiām rēp̄astamī zelus tutius silet. **W**nde huc veritati astipulat
sīma Denerabilis doctoris Johis gerson cancellari p̄siesis m̄ devita
spūali lectioē q̄rāt̄ qua eut. **W**p̄t fieri ut absq; p̄ctō mortali p̄mo cū
merito magno sit aliquis theologi vel aliis prudēs qui dissentiat
corde ab humāns aliquib; editionib; aut determinatioib; qui tñ ob-
ligab; p̄op̄t evitatioē scandalū vel alit̄ n̄ repugnare eccēus
Nam p̄t aliquēt̄ occitūni publicatio prohibeti, et aliquaz facili-
tatum dogmatizatio p̄miti. **W**olum̄ m̄ ut mox vigilans modi-
loquendi n̄ de traditōib; honnū utiū p̄scise sint qui fallere
m̄ illis vel falli possunt. **N**omā detinatioēs ecclēsie vñm̄ salis
m̄ eis qui fidē sūr ab hoc nūero scribāt̄ m̄ quib; nec fallere potest
nec falli. **P**erī quoq; p̄t ut leges hūane aut detinatioēs p̄ticipēt̄
cum diuīms, et hac rōe eas esse suscipienda pro diuīms nemo nes-
cit hec illa. **E**x p̄missib; m̄ promptu est adūtere, quom̄ p̄op̄t bo-
nū pacis seruandū, et ne m̄ dissensioē et scandalō mātora mala
prouenant sepe utilius est ab increpatione p̄sertim maloz mīmīoz
caute dissimulare. **D**icem̄ et ecclēsiā expedit a q̄rūdā malorū
correctione p̄ resuras et sentētaz fulminatioēs cessare ubi h̄y p̄-
apue qui p̄sectant sociā multitudinē habent ex quoq; dñeō
p̄culū scismatis īm̄net. **D**icut de horio quis Augustin̄ libro 2°
contra epistolam p̄memianī heretici ut habeat 23. q. 4. ca. **C**ū q̄sq;
et plūcib; alijs caplis ibi a p̄ncipio **P**aci m̄q; ecclēsie prouidēdū
est et maiorib; semp̄ p̄t auendū. **W**nde ibi m̄ libro contra p̄memia
m̄ epistolam augustin̄ aut. **Q**uisquis vel q̄ p̄t corrigendo corrigit,
vel q̄ corrigere n̄ p̄t saluo pacis vñculo excludit vel quod saluo
pacis vñculo excludere non p̄t equitate iprobar firmitate subportat
hic est pacificus et ab isto maledicto de quo scriptura dicit. **A**de h̄y qui

F
Quoq; ad correptione
nec p̄cipitatione deb;
homo deb̄ feci nec soam
dīm̄ mōrdimata ab illa
retrahi

H
Quom̄ homo tenetur
aliquā foris a rephen-
dendo silere q̄ tamē mi-
tenet aliis sentire

I
Quom̄ aliquā p̄op̄t
scandalum et sociā
multitudinē a correpti-
one cessandum

K
Ob que emendari corri-
gendo non possit p̄o
bono pacis tollerati
debent

dicunt q̄ neq̄ est bonū et q̄ bonū est neq̄ oīo liber prius securū p̄em
tus est alienus hec ille. **H**uc in collectui p̄ oīa videā accordare. **V**en-
bilis magister geson in vita de sp̄uali lectura. **A**b etiam allegat
būn gregorii quem de quibusdam peccantibz ita esse vere auſta
taliſuetudine auti possunt. et ideo cum rema suo ingeoſe relinqui
diſunt. **P**imile autē habetur mathei. 12. de zizama dimittenda et
non eradicanda ne simul eradicet et tritici. **D**ic aut ſagena ecclie
oīe genus p̄iſū congregat. nec separat mſi in littore finalis uide
in. **D**ic uidas cum aplis dimiſſus eſt ad nō non corrip̄t. **N**ouerat
em̄ d̄hesus qui om̄ cognitor est ſecretor ex correptione illū nō mſi
deteriore futurū. **D**ic dimiſſus eſt iebuzeus cū iſraelitis. **D**ic p̄iſia
dicit ierom̄ ſemp̄ cum optimis uincit ſunt. **D**ic collecati ſunt
ly iſrael dare ex teſis ad uſurā. etuti libello repudi. **D**ic diuige
neralit̄ b̄tis augustin⁹ contra p̄merianū ubi ſupra libro ſean-
do Quod nō p̄t eſſe ſalubris a multis correctio. mſi cum iſecorip̄u
qui nō habet ſociam multitudinem. **C**um vero idē morbi plurimos
occupauit. nihil aliud reſtat a boīis q̄i dolor et gemitus. aut p̄ illud
ſignū q̄ ostendit ſeū reuelatū ſeū ex chielo illa ſic euadere ab eū
infestatione mereantur hec ille. **E**x quibus deſcendendo ad p̄nulari
a eli p̄t verū eſſe ſepe etiam platos ad multa teneri proprieſtate
uigibilitate ſubditoy. ad quoy oppoſita ſi corrugibiles habeat ſubdi-
tos tenerentur. **Q**uare etiā ipſi plati non ſolum poſſunt p̄mo de-
bent ab excoicationibz et iuregularitatibz ferēdis deſiſtere aut
iam latr̄is tacite vel exp̄ſe reuocare interdum contra vicioſos
ut ſunt formicatores publici uſuarii vel ſcismatici et alij huius
modi. ſi viciū tale aideo in quibusdam p̄ibz moleuit q̄p huiusmodi
ſentētias nullo mō p̄ſuuntur corrigi. ſi deteſtiores effici deliquētis
Ded diceret ait aliquis. **P**ecata vobis ergo remaneſe ip̄um. ut ſe
abſq̄ freno corrūt omnes in flagitia ſic oīs ecclie vijgor
diſciplina abcedet. **A**bsit horame. **I**enido medicinā. ſi nō eā que
vulnus augeat aut vitam tallat. **D**i nō conſiderem q̄ p̄oſtitio
et oīs correctio debet eſſe medicinalis. ſicut ſimil amate p̄tio
eſt ſanitas. ita excoicationibz et cui libet correctionibz ſimil eſt emendatio
nibz. **I**feruatio caritatis et vmonis in ſubditis. **P**ropterea q̄nisi
excoication vel correctio veriſimili coiectura nō preſuīt utiſ ſeū ſeū
lice nec delinqüentis aut aliorū ſubditoy ſue conuictū conuictio
nem affere illa debet omni. **D**unc enī talis correctio ſue censu-

L
O etiā p̄lati tenerent
ſare ap̄ publicas censurā
et correptionibz ab iſe
ratur emendatio

M
Quodlibi correctio ſint
in medina no proparit
omitti debet

159

ra manis est et puerosa atq; sacrilega. q; a ipia et superba, plus afferens
damni q; confereb; emolumēti, plus perturbans infirmos bonos q; corū-
genis aīos malos. Hec gressus sup̄ sensibilis lcz nō oīa eisdē vobis aut
ordine dicendi. Eum hec ita se habeant rōnabilit̄ et sensenda sint iudi-
cioe veritatis in maioribus eccl̄esie tenuisib; circūstanciis nec̄b; co-
pensatis. Ponderet et diligent adūtūt p̄ius lector et q̄libet religiose q̄
satioib; emulat̄or; q̄tū sibi in minorib; corripiendis ad rēparandum
dei congruat. Considerare circa ipsam correptionē vel corruptiōib; omisi-
onē. Utilitate fructificationis. Ut inī maior fructus ex correptione
spetur, ipsa utilius corruptio pro tempore deservatur. Amen.

Mars tercia principalis libri Caplin 138th

¶

De modo corruptiōib;
et tribus circa ipsam
generi obseruāndis

Ostējz authore deo de materia
corruptiōib; sene duas p̄teb; p̄n
cipales hoc est de necessitate ob-
ligatiōib; et pietate inductiōib;
ad eandem p̄ mēsura p̄vita-
tib; nīre expeduiim. Nuncordi-
ne a p̄ncipio reprobūssore stat
tercio loco videre et amota-
re alīq; prout dñs donauerit
circa eandē correptionē mu-
tuam et finā de tertio et ultimō
sq; de qualitate executiōib; quo

modo videlicz fieri debeat ipsa corruptio ut proficia et meritoria sit;
et omnis exercitio assurbit. Quibus autem de modo seruando in coru-
piendo plura colligi possunt et hys que dicta sunt sup̄ nichilom
hys in ut corruptio vnuose fiat tria muli videntur prout nūc occur-
rit debent circa illam diligenter considerari et obseruari quesi nō
obseruetur quod in tristēm aut deteriorē v̄gat critū timidū est. Hūt
autem tria ista ut corruptio fiat

Propter itaq; ut corruptio
fraternali vnuose fiat et
meritoria sic debet fieri
Oportune quo ad temp̄

Oportune quo ad tempus captatum
Perire quo ad locum separatum
Viscere quo ad modū obseruatum

Quod oportunitatis
p̄tū captanda ad cor-
ripiendum attendit
tribus ***

Captatum. Qui enim querit per correptionem alteri proficere debz
ad ipsum corripiendum oportunum tempus captare. Omnis
in negocio utsapiens Eccl̄iesiastes 7. tempus est oportunitas
videtur obseruabilis ex tribus salient

P

Quod p̄t̄ ad similitudinem
mobi corporis operantur
in homine triplicem de-
fectum.

Quod p̄t̄ impedit nutri-
mentum verbi dei reple-
tum.

Quod patrum ipedit
operationib⁹ virtutem quo-
ad tres virtus amme.

Premium caritatis.

Et pte delinq̄tis curandi

Ev parte medētis rempādi

Et pte p̄fētis venerandi

reptio adh̄beri debet tanq̄ medicina quedā preservativa reputati-

sue curativa morbi eius sp̄ualis.

Quid est enī p̄t̄ m̄si morbus quidā

sp̄ualis quod ad similitudinem morbi vel infirmitatis corporis tripli-

cem in homine defectū opat̄ sc̄.

Requisite nutritiōis

Consuete operationib⁹

Ducente dormitionib⁹

renat.

Vel si cibus intus remanet in malū ei redit cibus mentis est

sermo dei de quo ait dñs.

Mathei 4 Non in solo pane vuit homo sed

in oī v̄bo quod procedit de ore dei.

Hunc cibū p̄tor ideo nō appetit quā

aliam et malam desideri⁹ plenus est.

Vnde de quibusdā terribiliter

dñs ait ioh̄s. Qui ex deo est uerbum dei audire propriea vos nō au-

ditis quia ex deo non estis.

Ideo ei iste cibus non sapit quia in qua-

cordib⁹ malis humoribus infectum habet ex p̄t̄.

Dicit illi qui audi-

entes dñm dicentem dedenda illius carne et bibendo sanguine durar-

Durus est hic sermo quis p̄t̄ eum audire.

Qualeb⁹ et etiā qui dixerūt sles-

mus quid loquit̄ ioh̄s. 16.

Huiusmodi dici poss̄ illud p̄t̄.

Astultatioq̄

Sapite Hunc cibum non retinet sed statim rejet̄ quia mortis est signum.

Picem dicit Gregorius in p̄melia.

Quod quasi acceptus cibus sona-

do languente rejet̄ur quā auditus sermo in ventre memore non-

net.

Ved quisq̄ aut alimenta non retinet huius profecto vita desperat̄.

Ecce ergo mortis periculum formidate si cibum quidem sc̄ celotemno

fuscip̄is. S̄ oba vite id est alimēta iusticie in mēte non tenens herili-

Istum cibū licet retentū in malum suū p̄tor conūnt. quā decabo vīc-

ad modū serpentis vel aranee materiam sibi venient et mortis faci-

Hoc autem rūcaccidit quando obum blasphemat vel malū

pretorū aut false intelligit.

Dicit iudei qui audientes oba salu-

ta dñs direcunt nū sc̄m̄ quia demoniū habeb̄.

Ioh̄s. 3. 26.

Do p̄t̄ tanq̄ morbus quidam sp̄ualis opatur in homine tripli-

tem defectū consuete vel deuote opatiōis fin̄ tres videlic̄ virtus ait

Ita ut dicere possit p̄cator illud psalm̄go.

Infirmata est in paup-

eritate virtus mea.

Nam quo ad vim rationalem infirmat et quodā

niō deficit quia obscuratur quodāmō et recatur.

Quare et in p̄sonā

peccoy.

Jeremias autem troy ultimo Venobis quia peccauim̄ quā

a mestum factum est dolore cor nūm̄.

Ideo tenebri sunt orali nū

Primo debet obseruari et captari nō p̄t̄

opportunitas ad conceptionē ex parte vel

respectu delinq̄tis curandi cui ipsa cur-

reptio adh̄beri debet tanq̄ medicina quedā preservativa reputati-

sue curativa morbi eius sp̄ualis.

Quid est enī p̄t̄ m̄si morbus quidā

sp̄ualis quod ad similitudinem morbi vel infirmitatis corporis tripli-

cem in homine defectū opat̄ sc̄.

Wmo igit̄ p̄t̄ opatur in homine

requisite nutritiōis sp̄ualis.

Qua per cator cibū spiritualem vel nō appa-

tit vel si sumit non ei sapit aut stan-

derat.

Non in solo pane vuit homo sed

in oī v̄bo quod procedit de ore dei.

Hunc cibū p̄tor ideo nō appetit quā

aliam et malam desideri⁹ plenus est.

Vnde de quibusdā terribiliter

dñs ait ioh̄s. Qui ex deo est uerbum dei audire propriea vos nō au-

ditis quia ex deo non estis.

Ideo ei iste cibus non sapit quia in qua-

cordib⁹ malis humoribus infectum habet ex p̄t̄.

Dicit illi qui audi-

entes dñm dicentem dedenda illius carne et bibendo sanguine durar-

Durus est hic sermo quis p̄t̄ eum audire.

Qualeb⁹ et etiā qui dixerūt sles-

mus quid loquit̄ ioh̄s. 16.

Huiusmodi dici poss̄ illud p̄t̄.

Astultatioq̄

Sapite Hunc cibum non retinet sed statim rejet̄ quia mortis est signum.

Picem dicit Gregorius in p̄melia.

Quod quasi acceptus cibus sona-

do languente rejet̄ur quā auditus sermo in ventre memore non-

net.

Ved quisq̄ aut alimenta non retinet huius profecto vita desperat̄.

Ecce ergo mortis periculum formidate si cibum quidem sc̄ celotemno

fuscip̄is. S̄ oba vite id est alimēta iusticie in mēte non tenens herili-

Istum cibū licet retentū in malum suū p̄tor conūnt. quā decabo vīc-

ad modū serpentis vel aranee materiam sibi venient et mortis faci-

Hoc autem rūcaccidit quando obum blasphemat vel malū

pretorū aut false intelligit.

Dicit iudei qui audientes oba salu-

ta dñs direcunt nū sc̄m̄ quia demoniū habeb̄.

Ioh̄s. 3. 26.

Do p̄t̄ tanq̄ morbus quidam sp̄ualis opatur in homine tripli-

tem defectū consuete vel deuote opatiōis fin̄ tres videlic̄ virtus ait

Ita ut dicere possit p̄cator illud psalm̄go.

Infirmata est in paup-

eritate virtus mea.

Nam quo ad vim rationalem infirmat et quodā

niō deficit quia obscuratur quodāmō et recatur.

Quare et in p̄sonā

peccoy.

Jeremias autem troy ultimo Venobis quia peccauim̄ quā

a mestum factum est dolore cor nūm̄.

Ideo tenebri sunt orali nū

Et propheta in ps 31. Cor meū conturbatū est m̄ me dereliquit
 me v̄tus mea. et lumen oculorum et ipsum non est meū Quo ad vīm
 concupisibilem infirmatur et quodāmodo deficit. quia tarda
 fit ad opandum. Efficacem hō per p̄cām sūs hō illi qui habebit
 manū aridam quem dñs sanauit De quo habet mathei 12 luce
 quīto Et hominī palito qui portabatur in lecto de quo habetur
 mathei 9 marci 2 et luce 21. Quo ad vīm irascibilem infirmatur
 et deficit eo q̄ p̄cām remissa et debilis fit ad resistendū malo et
 p̄na ad lapsum. Vnde de talibz dicit profeta in ps 25. Ibi ecclēdē
 qui opant mīqtatē. expulsi sūt nec potuerūt stare Tertio p̄cām
 tunc morbus quidam sp̄ualis opatur in hōie defectum. Quicte
 dormitiorū Dicit em̄ corporaliter infirmi et morbidi non p̄nt bene
 dormire et rēq̄estere. Nichomop̄ctor sp̄ualit infirmi nō habet q̄atrem
 quocūq; se verterit Nam p̄mo in deo nō q̄esit. quia desperat se illū
 euasurum quem offendit Nec in creaturis quia nō saciat. Secundos si
 diceret et cogitat regnū celoz nō q̄esit. quia nō sp̄at se illuc p̄uenitū
 Si consideret et cogitat in fernū non quiescit. q̄a desperat se illumine
 uasurum Tertio non quiescit in stutibus quia eis nō habet. nec in
 p̄cāb eo q̄o sc̄ia remurmuret. Octo ergo nūq; p̄t esse vere quiescere
 sūm diuīsa vīta diuisimode agitatūr et mouetur Nam ascendit p̄ sup
 biā. descendit p̄ gulam et luxuriam. ebullit p̄uram. mordetū et
 roditū p̄uidiam. discurrit p̄ auaritā. vult et nō vult paccadū
 dissoluitur p̄ vanā leticiā. astringit p̄ tristiciam. et sic de alijs Propt̄
 que dña bene dicit psaue 57. Quod cor nmp̄n est quasi mare feruens
 p̄q̄escere nō p̄t Ab hoc tam molesto morbo p̄t curat uomo p̄me
 dicābū b̄bi dei. que sibi in fina correptione et caritatiua amonitione
 adhibet Hec medicina p̄ncipalit est dei. a quo sicut Eccl 38. estois me
 dela Qui solus sanat eos infirmitates nras ut dicit ps 102. Licerem
 homo b̄ba p̄froferat. dei tñ esse dicunt. a quo habet originē et quē fina
 liter diriguntur et cui solum mō ḡre cooptatione emendationē co
 rept̄ efficaciter opant Alias ut dicit eccl 7. Nemo p̄t corriger. quē
 ille esperit Ipse ergo p̄ncipalit est q̄ per fideles zelatores suos b̄bū
 suum iuit ad corripendos delinquētos et sanat eos de interitio
 bus eorū ut habet in psalmo. cxi. Neq; em̄ herba neq; malagma sa
 nauit eos s̄ tuus dñs sermo qui sanat oīa sapientie. 16. Hoc sermo
 et b̄ba n̄ emendationē p̄tantiū sancti viri p̄ linguā suam medici
 nalem efficiuntur canes dei ut habetur in psalmo. 56. Hoc v̄bo em̄
 dando peccatores Unigua sapientū sanitas est ut dicit p̄roubius

Venitū debilitat

Quod p̄cām nunq; si
in hominem essi qui
erit

Quod solus deus p̄ ver
bum suum p̄t sanare
atām a p̄cto et corriger
delinquentem

D

Quod corruptio no
prodest homini in
furore existente

12 Cum ergo medicinalis debaret esse curaepio et solay en pmp
liter in emendatione attendi debet utilitas illius qui compa
satis liquet q̄ congruū sit ut ad ipsam tanq̄ medicinā insu
mo adhibenda res ipsa. Igruū quo videlicet illius ipse se capere
spectetur et cōp̄tetur. Quādū enim cādū delinq̄ētis adjuventur
su est et libidinis nimio furore constringitur. ad illius curan
tem frusta coripiēndo plerūq; laborat. Unde et roudub p̄c
ta in libro de remedio ambois aut Impatiēs cās nec adhuc trām
bilis arte h̄esput atq; odio v̄ba monētis habet. Et de hoc plurim
ad formam dicta sunt sup̄ ea. Ap̄ totū Caplin 139^m

F

Quoniam sancti viri
mōi opere et magis
corruptionē oportum
fui nō p̄ceptant

D̄ p̄missa autem i gruēntia valde adūtendū est
q̄ sā viri mōi q̄ agūt sollicitate iuigilant, ne int̄mō
sue opari per miserationē pdant. Unde siq̄ int̄mō
dendum fēns eratibus emendādib; p̄ conceptio
nē considerant, sūma ad hoc sollicitudine temp̄ quo congruēt
in hoc desiderat obseruat, ne forte si iupestue ad corpiēndum profic
iant, et laboris sui sollicitudinē, et quē ex emendatione fēna frutum
spauerant simul pdant. Unde prudentē se p̄us colligentes pensant
ad corpiēndū q̄n debēt efficiatis procedere, q̄n a corruptione utilit
reticere. Nam ut dicit bñis gregorius zo. moy. cl. 15. sup̄ p̄mo iob v.
Qn̄ cubant in antris et in specub; insidiant sp̄as sc̄s doctores m
tulis leene de quibus ibi intendit. Neq; cuncta tēp̄a doctrinā sunt
grua. Nam p̄ez q̄z doctorū v̄nis pdit si itēpestue proferatur, sex
enī et q̄ leuis dicitur, congruētis animat cōcētu temp̄. Iller
go sāit recte dicere, qui et ordinate nouit tacere. Quidē nō prodest
eo temp̄e irascientē corripe quoalierā mēte nō aliena v̄ba p̄cip̄
sā semetipsum vir valeat tollerare. Fuerentē q̄pp̄e qui per iactan
corripit, q̄si ei qui nō sentiat ebrio plagis ip̄o int̄. Doctrina im̄q;
ut puenire ad eū audientis valeat, que sibi congrua sunt ip̄o
momenta pp̄endat. Bene ergo de eisdem catulis dicitur q̄n̄ cubi
mantris et in specub; insidiant. Doctores enī sā q̄n̄ et acq̄du
conspicunt et in se p̄ silentū in cogitationib; retinēt, quasi in specu
bus latent, et velut in antris se contegunt q̄a in suis cordib; orni
tant. Ped cum oportuniū temp̄ iuenerit repente profluit, nūl
la que dicenda sunt reticent, et ceruent sup̄bientū moſū nō p̄p̄
nō crepatiōis tenet h̄ec ille. Ecce quoniam sā viri in tēp̄oū nō p̄p̄
tumitate ad corruptionē cōp̄tanda solliciti, nūl quidē cōcupi
dis h̄ys qui nec dum ad capiēndum v̄donā sunt caute se subi

A

Quod corruptio nō prodest
homini q̄s cui est in
turbatione et furore

hūt nūc ad carpēda vīcia que mātūrā cōspērēt audacēt līcēt
 nō p̄cipitānt p̄cēdūt Et sicut dīct ḡḡorūs p̄mī p̄st̄orālū
 vīcā. c̄ nōnullorū vīcia līcēt c̄pte cognīta patientē mītēt et sācēt
 tollerant. cūm bīdelez rey mīnūmē oportūtāb̄ congruit ut ap̄
 te corrugantur Nam sectā īmātūra vulnēra dēterius m̄fērūs fāt
 et m̄si cūm tempore mēdicātā cōueniat cōstat p̄cauldū
 bīo q̄ medēdī officiū amittant. **D**ed cūm tempus delīquē
 h̄bz ad cōrēptionēm querit. sub ipso culpaz pondere pacēna
 mītēm pie zelāntibz exēctēt. **V**nde bene īfigura talis zelato
 us p̄phēta ait ps. 128. **D**ux p̄ dorsū mēū fabuclauerūt p̄t̄ores
 In dorso quippe onera sustinēmus. **D**ux dorsū ergo suū fabri
 tasse p̄t̄ores querit ac si c̄pte dīct Quos emendare mītē cōrī
 viendo nequio. q̄sī sup̄impositū pondus patientē p̄t̄o. **P**ius siḡt̄
 et p̄dēns zelator q̄n c̄rrīt̄ q̄ ab insolēntibz ad h̄lucī fēruore mali
 cōt̄stitutis sua āmōmītio. tēnīt̄. illorū duritiam deserēt̄ p̄di
 cōt̄t̄ioibz sue v̄ba moderat̄. Et s̄mī ḡḡorū. 20. moy. **F**renū posuit̄
 ore meo. **F**renū ait ḡḡorūs ibi apud quosdam positiū agnouerat
 qui dicebat. **H**obis oportebat p̄mī loq̄ v̄bum dei. si qua repellis illud
 et m̄dignos vos iudicatis eternē vīt̄. ecce dūtūmē ad gentes. **F**renū
 sibi silentibz sup̄ipositiū sancti vīri apud dūras sup̄boy corda. **I**spī
 unt qui p̄phētam dicunt. **Q**uomō cīntabim̄ canticiū dīmī
 ī terra aliena. **F**renū p̄mī etiam paulus āmonuit. qui discipu
 lo p̄p̄p̄t̄ dicens Hereticum post p̄nā vel secundā cōrēptionē deui
 m̄. sc̄s quia subūsus est qui eiusmodi est. et delīqt̄ p̄p̄o iudicatos
 dēnnatus. **H**āt̄ qui p̄p̄e doct̄ores plēq; alti cōsideratiōe resiste
 nt̄ corda conspīnūt̄. et dū ea diuinīt̄ derelicta vīdent̄. afflictī ge
 mentes q̄ contīcescunt. **A**n̄ non aliq̄n̄ frenū salomon doctoribz
 sp̄oint̄ qui dīct Noli arguere derisorē. ne odierit te. **D**ed si ab m̄
 cōp̄ationē idicō reticemus. q̄a contra nos insūgerit̄ derisoris
 odio formidam̄. iam non lucra dei s̄ n̄cā querim̄. **Q**ua m̄ re sa
 endūm̄ est q̄ nōnūq̄ q̄n̄ redarguunt̄ p̄ui dēt̄rōres existūt̄. **I**psis
 ergo et nobis p̄t̄imus. si ab eoz redargutioē pro eoz amore cessam̄
Nā n̄cē est ut aliq̄n̄ toleremus tacendo q̄ sunt. quatin̄ in nobis
 discent̄ videndo q̄ non sunt heretīle. **Q**uia ergo sc̄s q̄sq; et prudēs
 ī ecclēsīa dei zelator v̄ba sua p̄ caritatē s̄p̄ exercit̄. ea etiā n̄dnūq̄
 ex caritatē restēngit̄. **C**ū enī ī q̄busdam ī furō ad h̄lucī positis
 p̄fētūm̄ non p̄spīcīt̄ redargutioibz ab eis ī p̄t̄ū suspēdit̄. ut p̄a
 cīentiam saltem ex eius vīti condīscit̄ cui v̄ba admīttēre ad h̄lucī

B

Quod a cōrēptionē
moderatoz debet homo
abstineat̄ ne deterescat̄

D
De tribus ruita matura
tuum hominum correptionem
considerandis

m corruptione recusant Caplin

140⁷

Ed ne horz que pmissa sunt occasioe ab his qui con-
siderantur et turbidi sive in motione positi videntur as-
sumuntur sive in sandu oio ab maxipatione et reclinquentur eos pri-
meritatem suam oia in sue malicie libertate qd exsistunt De ipsorum
fractatione quo ad miam corruptionis sum duicam ipsorum qualim
rem Nam consilii pro moribus cuius capiendum est tria proficie
meo videce ac necessarie consideranda occurrit scz.

Vilitas dedicatiois Pmo ergo sum aliquam dispositionem eoz

Urbanitas moderatiois qui turbati et in feroce maliae adhuc

Acuitas obiurgatiois constituti sunt considerari debet et obsec-
uari quo ad materiam corruptionis Vilitas dedicatiois precipuebi
ira sue ipetus in pmo feroce fuerit nimiusq extauderetur Unde cur
aut Veneta libro tectio de remedio tre ad nouatū Fiebet qstibura
vires qzq integras habeat Aliquā enim vberanda agendaz retro-
est Aliquā cedere debemus dum videlicet velhemēt aedet qzq ipso
mento exasperat et crescat Cum enī tēpestas pma descensit super ipso
caplo patet non estremdy capar et timendum ne ne remedia ipso
sciam ferat volentesq mederi furiosi sui picipio inoluntuacis si
piens aut Ecclesiastici vni Non intendas carbones ptoz arguē
eos et ne incendaris flama ignis eoz Nam ut ait salomon pū
bioz.26. Hic ut carboneb ad prunas et ligna ad ignem si homo
iracundus suscitat ruras Ergo Dicur qui apprehendit auribus
caneis sic qui transit pacies qmfectur ruce alterius Dum ergo aur
Potius furor in ipsis est currenti aede furori Nam ut ait Venetia pmo
de ira ad nouatū Huiusnam et ppetū concitat quidam et sapientib vobis
dixerunt breuem insamam Eaz enī impotens sui est decoris oblitus nec si
tudmū inimicor, in quod ceperit pmar et meritum, rōi consilis p
dusa, vambagitata causis, ad inspectū equi veciq inabilitus, rumb
simillima que sup id q frangunt oppressore franguntur Dnde ut id
vibz ait in sequentibus sic agitatus sepe etiam si ingerat oculus vermis
amat et intuetur errore, coagul non vult, et in male ceptus honest
vult regi, urasit veritatem ipsi, si contra voluntate suam apparuerit huius
alle Quēadmodū ergo lunaticum in frenesim captum quo usq fave
visus fuerit declinasse, nemo arguit nemo culpare psumit Dicatur se
necat ubi sup libro z pmain iram nec audiendum orde multari fundi
enī est et amens. Dabimus illi spatiū Fiebet in remissione proficit

D
Quod in furor cōmono-
ris constitutus non est
compendius

D
Oh homo iracundus
conturbat enim sibi
nos

D
Qura magna brevis
quedam insamam est
et consti inca-
par

Mercoculos tumentibus temptauerimus. vni regente monendo ma-
naturi Nam et cetera vicia dum feruent initia. mēbroz quies curāt
cedendū utique ad modicū dum in cursu est impetu Quia sicut aut
Gregorij pastoralū cap. 25. Et huc occasionez cōmouentes et labore
contentioz gaudentes melius corrigimur. sim ipsa uassie cōmotioe
declinans Perturbati quippe q̄ audiant ignorāt s̄ ad se reduci
tanto libentius exhortatioe vba suscipiunt. q̄to se tranquillus
tolleratos erubescunt Menti autem furore ebue oē rectum q̄ dicit
pūsum videtur Vnde et nabat ebrio culpam suam abigat lauda
biliter tacuit quam digesto vino laudabilit̄ dixit Et idcirco ma-
lum q̄ fecerat agnoscere potuit. q̄a hoc ebrius non audiuit **M 141¹**

Quod iusti in cōmotioe
monendi non sunt si mo-
dium ferendi

Ecundo circa huiusmodi duros homines et eos qui
in cōmotione sit quo ad aliquā ipsorū dispositionē
considerare debemus et obseruare Urbanitatē reme-
diatioe Nam cū feruorū ipetū repescere cepit. aut si
non repuerit futurus et sibi nocuz timet et molestior ceteris. urba-
na p̄t et si adhuc nondum apta suggestione mitigari Quāvis
eterni tractu tempis ipsa per se turbati animi temulencia digesto
possit furore paulatim in sermore mentis q̄litatē remeare. nō tū
interior occiosa peccatis erit hec apud ipsam urbana suggestio Po-
test enim per ipsam fieri ut velatus desinat velut uondū restrictū
custodiatur ne tam cito recidens in flāmas p̄stinas recalescat Et hoc
esse videtur q̄ auctōbus gregorij pastoralū ead. d. Quod cum ita
iacundi alios sp̄etunt ut declinari oīo non possint nō apta exprobra-
tiōe s̄ sub quadam sunt cautele reuerente feriendi Hoc autē q̄mo
prudenter possit fieri Denec li. z. deire remedatioe ad nouatū ostendit
hoc nō Vino aut quis ipetū quem nō audier lempre falleat Hemo
uebit oīa cōmotiois et ultiois instruēta simulabit iram. ut tūq; do-
lous comes plus auitoritatis in cōsilis habeat Moras necet. et dū
maiorē quasi penas q̄ret p̄sentem differet Amni arte feruorū requie
debit si vellementior fuerit. aut pudore illi cui non resistat in cui
et aut metu si infirmior Hermones inferet vel ḡtos vel nouos. et
cupiditate cognoscendi vacabit Medicū autem cū regis filiam cur-
rare deberet nec s̄me ferio posset dum tumētē māmā leniter fouet.
scalpellū spongia tectū indurisse Repugnasset puella remedio palā-
ad moto. eadem quia non expectauit dolorē culit Quedā misidecepta
sanctantur Igitur alteri dices Vide ne iūris tuis iracundiatua
voluptatis sit Alteri dices Vide ne magnitudo animi creditum q̄

Quāti non debent in
siqui necesse est turbā
no modo compi **xx**

Quod non deberi
arē compi etura remedi
ari cautele et na illudi

de te apud plerosq; bonū cedit. Indignor si non iuemo lediudi mā
Tempus ergo expectandū est. Dabit ille penas. Pericillad mā
tio cum potueris et pro mora redes hic ille. Dix ergo apparet
dendam et arte quadam cassandam p̄mo esse animi cōmotionē.
et sic artificiosa deceptione paulatī et caute ipsam correptionē tem
perare et quasi a latere et urbano ioco q̄m seruū successus descendit
inducendam. Alias ut dicit seneca ubi sup̄. Insulte testigare uscī
et ultro oburasci incitare est. Hec autē ait b̄nus grigorius secundipositi
valium cū. 26. melius ostendimus. si abner factum de quo libet regi
gad medii deditum. Hunc quoq; cū azael vi matutinē p̄cipitanū
impeteret scriptum est. Vocat est abner ad azael dicens. Ne de noluit
psequi. ne copellar confodere te in terram. Qui audire contempſit
et noluit declinare. Percussit ergo eū abner aūsa hasta in rugine. et
traffodit eū et mortuus est. Sui emazael typum tenuit nisi eoz quib;
vehementer accipiēs furor in p̄ceps ducit. qui in codē furoris iperu
canto caute declinandi sunt. q̄to et insane rapiunt. Unde et abner q̄
nō sermone p̄us lucerna vocat fugit. quia doctor lingua q̄ sup̄
nū dei lumen midicat. cum per abrupta furoris mentem cuiusq; ī
ferri conspicit cū contra urascentem dissimulat vborū tacula reddet
quasi psequētem non vult fecire. Sed cum urascenti nullam con
sideratione se mitigant. quasi azael psequi et insanire non cessat.
Necessē est ergo ut hi qui furentes conantur corripiendo rep̄ire
nequac̄ se in furore erigant. si quidq; est tranquillatio ostendat?
quedam vero subtiliter proferant. in quib; ex obliq; furentis ām
pungant. Unde et abner cum cōtra psequētem subsistit. nō tum
recta s̄ trafforauit aūsa hastā. Ex mucrone quippe p̄curere est. ipse
tu apte increpaciōis obuiare. Aversa vero hasta psequētem fecit
est furentem tranquille ex quibusdā tangere et quasi p̄pendit
perare. Asiel autē protinus occubuit. quia cōmote mentes dum
et p̄ci sibi sencūt et tū responsorū rōe in mittim̄ sub tranquillum
tanguntur. ab eo q̄ se exercerant scitū cedunt. Qui ergo a feruō
sui impetu sub lemīs persecutiōe resiliunt quasi sine ferro moxūt

hic grigorius Caplin. & H 142^m

Eritis circa hūmodi obdurateb̄ hominēs p̄
materea correptionē s̄ m aliquā ipso condonat
et cōconstans temporū locorū causarū et p̄
uanda. Necessitas oburgatiōis cum videlicet ipsi concitā cōindura

B

Quod inconsulte coniuge
urascentem matutinē est.

I

Quoq; er quando
pueris et ducis hoi
bus in faciem et adū
lo resistendum est.

ti ero quod se dimitti multe consipiūt; in contemptū cōis boni
et religiōis acīuram aliorū manifestam ad augēndā et continuā
da que conceperit mala audaciam sumūt. **V**icat enim ait bñs Grego-
rus scribens ad iohannē episcopū p̄mēistane in regiſto cā 71. a.
Quando mala que p̄mittente fletu purganda sunt augēnt excessi
bus; ita maior est delinquentibus adiubenda coēctio. ut et ipsi
scānius sūi pena saltem vindicari cognoscant et alios ab illiciis
ecclēsiastice tuitionis timor corrēat quod non solum ad eorū qui ab ipi-
bus iuste verant̄ verū etiam ad aliorū constat emēdationē p̄fiare; ut
piaoz hominū p̄scriptio nū de cetero. **S**tra sacrorū canonū statutū
vel ecclēsiasticā disciplinā illo modo audiat atēptare. **I**n hoc ēm
ipsi locū habet q̄ idem gregorius ubi sup̄ cā 112. ait ut magni causa
flagitiū negligi vel transīrī non debat ipum̄ta. ne eius imitatioē
sælesti ab alijs p̄ absit audacia sumatur. **D**ed a contraria potius
dum audaci proterui er adūso resistit. vna res et ultro sicut p̄petere
delinquentis et delinquenti formido sicut alios in codē ordine & situ
ns hec ille. **N**oc autē in arce prelatorū est qui er auēthoritate valent
et ex officio debent tenerari sūt ausib⁹ ex adūso occurrere. ubi er dissī-
mulatiōne malorū cōi vident bono vel subiectoz profectu et salutē p̄
culū innīere. **E**t in hoc casū dicit bñs gregorius in de regimē p̄fō
vali. **S**i rex orū innīus cont̄ culpas accēnditculpas vñ reus
tenetur. **E**t de hoc ex p̄ssiu vide sup̄ cā. **V**nde bñs gregorius
in regiſto cā 443 cōpanū diaconie er auēthoritate sua contra q̄sdā
maleficos rep̄mendos et p̄uincendos monendo p̄cipit velhementē
accēndi dicans. **O**mnī v̄tute oī instanciā tua dilectio in hac cau-
sa zelum sūi erga oīpotentem deū cure ostendere. et inimicis illis
aduersitatem dignam inflictis ultimib⁹ erubere. ut ipse latue
quod scriptum est. **N**ōne qui oderūt te deus oderam illos. et sup̄ innī
nos trahescbam. **D**ignit̄ dilectio tua hoc zelo accēndit. in eo
qui deū reliquerūt et contra cū alijs maleficijs egerūt monstretur
pena hec ille. **D**ed attende sic insurgendū aduersus eū q̄ p̄cipit furo-
rem facili capiatur illo dūnterat tempe esse quo de emendando pro-
tunc per aliam viā urato desperatur. et ex dilatatione et moria p̄culū
grauis innīere p̄suītur. **I**n sup̄ quidē hoc p̄seri ab illis qui auo-
ritate et potestate p̄dū virtute valent irrumpe iniquitates et cessan-
tē ponere hñs qui gloriant̄ in malitia et potentes sunt et inqui-
tētē in excuso loquunt̄. **V**nde et **P**enitēta liēz de ira ad nouatum
totem in excuso loquunt̄. **V**nde et **P**enitēta liēz de ira ad nouatum

M
Quonodo p̄iorū et
publicē peccātē sunt
dure compendi ~

N
De zelo dei ad coru-
genda et p̄uincenda
magia p̄secata ei
p̄tib⁹ ~ ~ ~

O
Op̄ plator p̄cipue est
perūsib⁹ in faciem oc-
currete quando ne-
cessē est ~ ~ ~ ~

Varie inquit aggredieris blandeq;. nisi forte tanta p̄sona eris ut

possit utram communere. Quicadmodū fecit dñus Augustinus cū emac
apud medū pollioñ Regratvñ e seruis crūstallū Kaprū nō
uissit, ne vulgari quidem more peritvū. Mūrcem s enī obno uib
batur, quas egentes in pīsana continebat. Quis non hoc illū pura
ret luxurie causa facere, se uicia enī erat. Euasitē māmbrū puer, fugit
ad cesarīs pedes, mīlaluid petitvū q̄ ut alius periret ne esa fieret.
Motus est nouitiat exorditans cesar. Et illum qui dēm mūrū, enī
līna autē mōia coram se frangi uissit, et p̄ scīnam ī plenī. Aut cesar
sic castigandus amicus, bēne uisus est viribz suis. Dūring nēdīo
cōuiūto facis hoīes rapi m̄ penas, et noui generis pēnis lāman
Di calix tuus fractus est, vīscera hoīis distrahent. Lantū ubi pla
cebis ut ibi aliquē duci uibreas, ubi cesar est. Dicait seneca cui m̄
pacientie est ut irām ex superiōrī loco aggređi possit male trāctare. Ne
talem dūntaxat qualēm mō retuli feram ī manē sanguinariam
que iam m̄sanabilis est, nisi manus aliq̄ exūmuerit hēc ille. Et in
tribus caplis aliquālē lucer ut puto, quando ergo nō cequālē
sit vel cessandum vel agendū a coēptionib⁹ vel in coēptionib⁹
homīnū ratundor p̄cipue et idurator. **Caplīm** 142^m

3D

De tripli utilitate co-
reptionis malicioſorū
hominum et peruerſorum

Capitulum 143^m
Eautem fructu laborari quis putet et sollicitudine
adhiberi ad huiusmodi hominum correptionem pescum
platibus qui ad eandem ubi prodesse posset tenetur ap-
us obligati quorū er correptione vel dubia putantur

vel raro erit ut emendatio placet adhuc de eisdem his sollicitum
mis profectu in corripientibus talibus ex dictis scir utilitate& aliis
assignare Possunt autem hec utilitates sumi et assignari vel ex pte
illius qui corripit vel ex pte aliorum quos er coniunctu vel notitia vel
occasione alia ipsa corruptionis adhibitio vel omissione & virtus omni
sia latere respicit vel ex pte illius sine illorum metu qui corripuit Et
sem huc explicitur ut utilitas istud dicti posse videntur

Decurritas excusande p^ticipatione

Dalibutus euittinde dissemination

Parilitas procurande emendatione

Prima utaq; eeturum
correptionis ipenschulⁿ.

modi hominibus.

~~Quod qui dum p̄t nō
corripit peccatorum
septimē in constitui
it~~

negligentes rectores, qui multam spēnūt̄ p̄stāt̄. dū sicut
 uocem dissimilant adhibere medicinā. **Vnde** erit nō fr̄gūt̄ m̄ regis̄to
 ad nobiles sc̄dōmē m̄ sūle cū 484. **Tao** inquit w̄ subiecto culpa ipsoſ
 torum deprimit vitam, et cum m̄ subiecto p̄t̄ non corrigitur, m̄ eos
 qui p̄sunt seniūt̄ detorquet. **Erit̄** ubi sup̄ cā. 164. euseb̄ archie
 p̄st̄o th̄essalonicensi ſcribens. Cum fidei tue m̄c̄t̄ ſinceritas, radia
 h̄ic nobis ut eopportunit̄ deo proprio ſit rectitudine declarata, magna
 nimis admīrāt̄io ſuſpendimur t̄t̄ eōs quōs bene et recte ſenare
 cognoscas, fruſtra quorundam ſtāndalizari vñio paciāt̄, ut alii
 q̄ culpa, frater mitatis tue fuſſert̄ op̄mo. Nam quoniam ſincero
 ſuspiſione ſit, qui patientiam p̄ſt̄at̄ erranti. Aut quam
 de ſe estimatio nem p̄beat̄, ſi ea que feruor fidei poſtulat̄ p̄ta pur
 geni ſanſtatione non p̄uidet̄ Nam qui non corrigit reſectanda, cōmit
 tit̄ h̄ec ille. Ab hac itaq; p̄mū delictoſ coloni pariter ex ſuſpicioſ ſen
 roſ ſe uifi et excuſabileſ exhibent̄ ſi que reprehendenda in proximis or
 turerint minime tacent̄. **Varet̄** hoc ſuſp̄ cā. **Erid̄** ſicut br̄uſ gregorii
 m̄oraliū caplo 9 ſuſp̄ 1 v̄ h̄ayn. Loquar et reſpirabo paululū iob. 22.
 Depe inquit concurrit ut ſapiēt̄ viri cum ſe non audiri conſide
 rauit ou ſuo ſilentiū m̄dicunt̄ ſi plerūq; dū conſpiciunt̄ q̄ inquit facio
 ſu ſuſtinet̄, ut in locutione ap̄te coceptioſ ſeruāt̄. **Vnde** erit he
 remas propheti cū ſibi p̄diciat̄ ſilentiū m̄diriſſet dices. **Nō** reor
 dabor cuiſ neq; loquar ulteri m̄ nomine illius illico adiūt̄. Et
 faciūt̄ euiſ neq; loquar ulteri m̄ nomine illius illico adiūt̄. Et
 et defeni ferre non ſuſtinet̄, audiu em̄. **Numelias** multoſ **Pio** eo em̄
 q̄ ſe minime audiri conſperit ſilentiū petr̄. ſi cum arſentia mala
 terneret in eodem ſilentiū non p̄mansit. **Quia** em̄ ſouſ tacuit ex
 tedio locutionis intus ignem p̄fulit de zelo caritatis. **Inflammat̄**
 quippe corda iuſtor̄ cum non correcta c̄reſcere conſpiciūt acti ma
 lorū, eorūq; culpe ſe p̄t̄icipes credūt̄, quoſ m̄ iniquitate c̄reſcere
 ſilendo p̄mitrūt̄. **Vauid̄** propheti poſt̄ ſibi ſilentiū m̄decerat
 dicen̄s. **Posui** oū meo cuſtodiāt̄ cum conſisteret peccator adiūſum
 me, obmutui et filii humiliati et filii a boīib. m̄ ipſo ſuo ſilento ca
 retit̄ zelo exarsit, qui illico ſubdidit. **Et** dolor meus renouatus est
 concealuit cor meū int̄a me et in meditatione mea exardecet ignis.
 Intus ergo cor concaluit, quia dilectionis eius ardor per amō int̄a
 one in locutionis exterius emanare reſuſauit. Ignis in meditatione
 tardis exarſit, quia incepcio delinquentium a coceptione oīis

164

F
 Quod plati non coripi
 ent̄ part̄icipes ſunt
 delinquentum

E
 Quod bene zelosi non
 ſuſtinet̄ taceere quandoex
 ſuo ſilento uident̄ pecca
 ti augeri

infringit Caritatis enim zelus consolatione ammirabili augendo serm
perat quoniam contra iniquos. Quia per vocem corripadiis emanatur
et que corrigit non valet more patere non desinat. ne si Principem de
laqueum et consensu mutuaturatis addicat hunc gregorius **C. 14.**

V
duomo p corripone
peccatum cohære ne alle
rins serpente plures
mificant **¶ 444**

Ecunda utilitas queceptis impensis hinc modi dunt
homibus quod dubia est acceptatio et mendacii
incertus respectu aliis quos ipsa conceptio vel conceptio
omissa non nisi ex occasione et quasi a latere
resipit dici potest. Salubritas cuiusque disseminatio ut in mali
hi qui corrupti sunt ex sua ipsa ammissione non proficiuntur
duloribus cum ipsum venenum malicie quo infecti sunt ipsi
conceptio et flatus sui libertate restringit ne in plures exempli
imitatione disseminatus plures mificere possit. Nam sicutur
brus Ambrosius tractans illud apli prime ad co. 2. Modum
fermentum in totam massam corrumvit peccatum unius quod
cognitum non reficitur multos contaminat, uno oculo quo
runt et non devitent aut cum possunt arguere dissimilant
Non enim sibi videtur peccare qui a nullo corruptus vel viciatur
Quocumque modo enim dicit brus benardus in de consideratione ad
eugenium papam. Impunitis incurie soboles, insolentes mali
radix impudentie, transgressionum nutritur est. Unde si iohannem
christostomum in quodam sermone. Tempore scelerum dum non esse
cautum crescunt et in augmenta facinorum profluitur, quoniam
secura impunitate peccatur. Dum enim in absolon fratribus occisi
enim non vindicatur in patriadium prius renduum faciuntur
ratur. Et Augenes super libro Numeri homelia. 8. Dum sacerdo
tes inquit omni paupertate omni ecclesie moluntur interitum eum
est auctoritate bonitatis ista misericordia, ut patet et oculi in discrimine
adducere. Polluitur enim et uno peccato populus; sicut et unus ou
morbi omnis gressus inficiatur. Ut enim cassiodorus super psalmum
Iniquitas mortalius more putredinis sine fine vegetaret, sic etiam
medicinalis intercessio non sine desecaret. Taliis erat nequitiam
a quibus cauendis apliis discipuli ammonerunt dicens. Ad hunc
theum et quod secundum eum ut cancer serpit. Taliibus ergo malis
apliis si publica sint ne ad infectionem multorum libertate possi
ta cohære Accelerata quidem. Quia sicut dicit cassiodorus
libro 3° epistolarum sicut malum si perseverat augetur, ita remedia

V
Quod si pumitate male
peccata augetur et
patiuntur amittantur
ad peccatum **¶ 444**

E
Quod dum omni pa
titur plures peccatum
mificantur **¶ 444**

A
Quod publica peccati
nes sunt atque dura et pub
lici corripendi **¶ 444**

165

le bonū est in pāto acelerati coceptio Ideo ut idem aut in quadā
epistola Occurrendū est ne tractu temporis ipumta malitia con-
ualescat ne vices iniquitati dissimulando vel indulgenor grāa
submissiſt Dura ſim gregoriū priuī pastorali. cīz ecum culpa ab
aucthore non cognoscitur. q̄n ic ponderis ab mārepanis ore ſenti
atur et cum ſibi quis malū quod ppetrauit leuitat hoc contra
ſeguiter ex coruſientib asperitate ptimeſt Publici Quia ut
dicit gregoriū in regiſtro ad felicē episcopum cecilie cīz 286. b.
Palam arguendi ſunt qui palam noceut Ut dum apta pur-
gatione ſanciantur. hy qui eos imitando deliquerant coru-
gan-
tur Cum enim unius coruſit plurimi emendant Et melius
eſt ut pro multoz ſalute unius redēnetiq̄ p unius licentia mali
peridicentur

Caplīm 145^m

Efta utilitas coceptiois impense huiusmodi du-
ris homībus quoruſ ſic dubia eſt acceptatio et
emendatio ux ſpectata ex respectu ipſorū metrū
coruſiuntur dici p Varietas procurande enī
damonis Esto enī quod aliquis adeo ſit in malitia ptingit ut ipſa co-
reptione ab eo de quo monetur vicio vel flagitio māne emendetur
aut ſanctetur nichilomin tamē ſup et pteipremiſtas utilitas ipſa
coceptio fraterna circa ſicāmōtum tum plura alia bona ad
ipſuſ ſanctionē diſponētia coice operat Et pmi quidem ſic p
uenitum vel ad modicū retardat et retinet ne toto ſenip impetu
infemis et continuū capiatur in pcepis. dum interi vel conſidera-
tione dicitur, uenit enim ad alia diſtrahit vel uboy artificiosa co-
poſitio nouitatem ac varietate ſua ſuſpensum, a cocepto malicie fer-
uore vel in aliquo reperire ſacit Et hunc fructum conſideraſſe
bidetur Seneca in epiftola ad lucillū q̄o ubi ait Nudabo per
carū mala ſua oſtendere Vicia enī ſi nō gradero, mhibeo No
deſinent, ſi intermittentur Fortiſſe autem deſinet, ſi intermitten-
di conſuetudinē fecerit hec ſeneca Die enī ſehabetaū homine ve-
hemētia male alicui paſſiois preuenio, ſicut ſe habet cum homī
ut dictum eſt in iſamam vel in frenesin rapto, cui multa ſepe bona
pueſtantur muſto et uenatio Inter que unū ſumme neceſſariū eſt q̄
ſepe dum ad pničiem ſui per pcepis rendit captiuat ligatur et a ſu-
leſione violentē retinetur Cui qui utliſſim et miſericordiſſim
procurat occurrat, molesiſſim et aduifimmoſiſſim eſſe videtur Die enī
humaniſſimus hoī eſt qui amōtione fraterna, ſi fieri ut potest v-

Quod cruciatio enī
malitiorib ad mul-
ta proficit

Quam piū ſit colibe
re hominem inui-
tum a peccato

si ita fieri non potest et assit facultas violentia coartatione repūtūlū
ab eo quod ad amissione intentione pīculose pīsumit Et si autem
qui in frenesi passus fuit recuperata salutis tanto uberioris violen-
tia in hora passionis gratias agit, q̄to protius in necessitate sua
minus cū sibi p̄cepisse cognoscit, ut et de hīus constat qui propter
conceptionem passionē pīuentī molestiez sustineant, cum aspergunt
gratia ad serenitatem redirent magis sibi fuisse ad salutē compas-
amitos, q̄i in bīno fautores recognoscunt Hoc sentītēs bīssimūb
pater n̄r augustinus in epīstola quadā ad sanctū lucerōnum

Non aliter inquit intelligo quod scriptum est Complicet me usq̄
in misericordia et in crepabit dñm tu autem peccatoris nō sp̄igim
caput meū, nisi q̄ magis amicū obiurgator sanaturus q̄ ad
lator ungens caput Vnde ipse idem in libro de sc̄a trinitate ob-
bat Magis optabo aquoliber reprehēndi, q̄ ab amico sive ab
adulante laudari Nec mirū Quia ut ipse idem augustinus in
epīstola ad lucerōnum ait Melius tumor capitū dolet tum m-
ratus, nam dum exigitur non sanatur Hoc est etiam argua-
nūc obiurgare metuentes Illi enim dum rēarū dicunt alii
vera que conuagamus, isti autem minore q̄ oportet exibent

iusitie liberente dum amicitie timet et aspercare dulcedinem
Hys addendum est conformiter ad pīmissa quod sepe ipsa amico
o causa fit homini occasio intelligentie spiritualis quia hoc cum
ad seipsum reducit, vel culpa quā nō nouerat, vel eiusdē culpe
grauitas inorescit Quia de eis bāb̄ gregorius in pastorali suo
bene ait quod clavis aptiois est sermo conceptionis, quia culpa
increpando detegit, quam sepe nescit ipse qui neq̄ā p̄petuit
Item ipsa conceptione dum sua delinquentē asperitate fonderet
liberat, a sc̄ita mitis viciōy mentem purgat, ut tanto sit mī
q̄ futura illa peccatorū ultrix flāma viendū replet, q̄to amplius
penitētē iudicium conceptionis līma prodat Vnde gregorius
quodam loco in moralibz ait Quod ipsa asperitas conceptionis
origo sit lūcūm, et ignē tribulatiois admouet, ut in nobis
corū rubiginē consumat Ex quo sensu ulterius mōnūs videntur
Idem gregorius in quodam loco registri sui si bene invenimus ut di-
ceret Ab oībus coripi ab oībus paratus sum emendari, et hīc
solum mihi amicum estimo p̄ cuius longam ante apparitionē
districti iudicis maculas mentis mee tergo Proptere que omnia

D
Quod magis est amicū
delinquentē corrupte
q̄ adulari peccatorū

E
Quoniam conceptione
intelliguntiam per
alios videntur

F
Quoniam conceptione
na purgata sc̄ia
victoriū

optime sensisse et dixisse videtur bñus bernardus in epistola ad archandū prelaciensem abbate ubi ait. **Q**uidq; gracie et dilectio nō sibi impendere possunt absentis amicis. puto et me debet tibi et mihi debet ait. **Q**ue tam grata utriq; tamq; debita deuotio ē qñi in unoquoq; nñm feruatur. in nullo euidentius cognoscere seu inotescere possumus. q; si alterutru non celamus. siq; fonsisse de altrutto quod non deceat audim̄ hec bernard. **E**x hys oib; tam pñmissib; puto aliqualitet patet quomodo ad hoc ut coniectio fra terna debite et meritorie facta obseruari et captari debet ad eam oportunitatis temporis ex pte delinqüentib; curandi.

Caplin 4 146^m

Camdo nūc videndū est quomodo obseruabilis re p̄is ista oportunitas est ad coniectione fraternā bñtuoſe et meritorie pagendā. **E**x pte medentib; imperandi Medicinalis em̄ ut superius ostensū est debet esse cor repno. **E**t ideo ad illius tanq; spiritualis alicui medicina ām̄ i[n]strationē p[re]requiritur non solum in ego dispositio ad accipi debita endum. verum etiam in ipso qui corripere dispont p[ar]ano et equalitas congrua ad ipendendū. **Q**ui em̄ ad corpiendum deli querenti venit. quasi ad egrū medicus accedit. **I**psum igit vul neris et oīs p[er]mū morbi ex p[er]em oportet existere ne in amplius egrum ipse inficiat. quo ad illius velut leuandā egritudinem ipse morbidus appropinquat. **V**nde bene aut bñus gregorius p[er]m pastoralū in fine. **I**ntus adhuc ope passioēs viuit. quia p[er]spectioē p[er]fissum mederi propat. qui in facie vulnus portat. **N**am ut idem gregorius ait ubi sup̄ c. xii. **N**ecesse est qñius hunc nulla immundia polluat. qui hoc officiu suscipit ut in aliemq; cordibus pol lutioīs matulas tergit. quia necesse est ut esse studeat manus munda que diluere sordes curat ne tacta queq; deterius inquinet. si sordida se existens prohibetur corripe. ut declaratum est sup̄ c. z. b. et. d. et. e. **O**pe nūlissime tuū captanda est tempis oportunitas et circa eū qui coniectu rū est strictissime obseruanda. quo ab oī furorib contagio in se trāgib ipse consistat. ut sp[iritu] p[er]mū sibi potest sit nullo ut impedimento prequa tuis. **N**am si re turbulentia extra fines circūspectiois mentem duren tam non agere que oportet hominē ex eo p[er]mitit. **N**am ut ait Gregorius moralū c. 31. Cum p[er]trauandie culpam pacientia p[er]ditur q[uod] quo ne ordine agendū sit nesciat. **Q**uia minirū intelligentie lumen tra

Quod summe caritans
indicauim est amicos
semiuicem ammone
re ***

De pueritate et tranquili
tate animi q[uod] habere
in se debet alium compati
reus ***

H
Quod summe in coniectu
one vitanda estira. Et
quod ipsa confundit ho
ne in agendis ***

I

Verum dicens a primis resistenda est apud apud eum

subtrahit, cuī mētem promouendo confundit hec gregorius. **P**ut et iusta igitur ira ne introeat. Quia sicut dicit Bernardus, p̄m ad nouatū de iracundia. **F**acilius est erludere p̄missa q̄ regre et non admittere q̄ admissa moderari. **N**ārū se in possessione potuerit potentiora rectore sunt, nec recidi se iūcē paciuntur. **C**ōmūntia in n̄ra potestate sunt; ultoria vero in sua rapiuntur; **g**ressum relinquunt. **V**t in p̄ceptis datis corpibus, nullum suū arbitriū est uerisistere nec morari delecta poterunt, s̄ consilium oē et penitentia irrevocabilis precipitatio abscedit. **E**t non ligeo non p̄uenire, quo non in licet. **I**ta amamus si in n̄a amorem aliosq; se proiecit affectus non p̄mittitur repente in p̄petū. **F**aci at illum oportet et ad p̄mū agat pondus suū, et viciorū natu proclivis. **O**ptimū est igitur p̄mū uitamentū ire p̄tinib; sp̄ue ipsisq; repugnare semimib; et dare opam ne incidamus in īcam. **N**ām si cepit ferre transīsos, difficilis ad salutem recursus ē. **Q**uo mā in rōis est ubi semel affectus induit est iusq; aliquod illūm voluntate datum est. **F**aciēt de cetero q̄zām volet nō q̄zū p̄missū. **E**t sicut dicit Glosus hieronimus ad demetriadem virginē ipsius iracundū sensib; conscientie stimulis eragitatū ita ab oī consilio mente deturbabit ut dum irascatur insamire credatur. **I**n p̄mū igitur aut seneca ubi sup̄ fimb; hostib; arcendib; ē. **N**ām cūm uerit et portis se intulerit, modum a captiuis non aciperet. **H**ic de ira per vitū a seneca apud ip̄fectiores in sola nature condicūtisq; adiutorio grātia dictū possūmū/actipere, q̄zū de ira p̄zū lum apud scōs homines dicat Chrysostomū sup̄ i mathei. v. **A**ui irascatur fratri suo, quod si ira non fuerit, doctrina non proficiat. **I**udicia stant, nec crimina cōpescantur. **I**taq; qui cū causa nō irascatur peccat. **P**atientia enī irrationabilis vita seminar negligeām nutrit, et non solum malos s̄ bonos ad malū munitat. **D**e aliud est quod non p̄t ip̄fectus homo per naturā aliud quod p̄t sancti per gratiam. **V**erūtāmē q̄zū ex zelo bono homo contra viciorū p̄sūptores mouetur difficile ī est et maxime bānus et quod rarissimi possint aut sciant calentem impetum zeli distin̄mōs freno ita restringere ut extra tempāne et rōis limitē non ercedat quēadmodū declaratum est supra ca. 131. t. v. x. **D**ude et Ambrosius sup̄ lucā li. v. **P**reclarum inquit est motum temperare consilio uet minorib; virtutib; dicitur colibere iracundiām in

I

De necessaria ira que
est per zelū & docē pācē
tia irrationabilis

M

Quod difficile est ante
sum amūmū rep̄
mēre

167

digitationemq; compescere q; omnino non re iusta, cū
plerumq; illud leuius istud fortius estimetur. Et idem
in libro de officiis. Non mediocre est mūtigare iracundi-
am, non inferius, q; oīno non cōmoueri. Hoc nēm est
nature illud. Propter huiusmodi cohibitionis difficult-
atem p̄cauenda semp̄ ira videtur infirmis et utrū mul-
lo modo iuxta nos ei viam pandant. Cauendū insup-
eriam fortioribus, ne ex ira viciose cōmotione ad concepcionē
nem procedant, scripture multipliciter tam nobis p̄suadent
ut eque superius cōficiāti est ostensum. Nec in errore. Di enī diligē-
ter attendimus incongruum esse ut ad corruptionē fraterū
celiti ex ira cōmōdū cōmotione procedatur ex tribus maris
considerare poterimus sīz.

Crossus nimicitate

Processus incongruitate

Profectus raritate

fieri si ex impetu et in cōmotionē proferatur.

Hec enī tria per ipsam quo-
tidianam experientiam sa-
ns docent perniciōsam po-
tius q; utilem corruptionē

Quod incongruum esse
coripi aliquem ex ira
cōmotione patet ex
tribus

Caplīm : * : * : * : * 147^m

Rimo igitur insicūm tranquillitate et sine ira
turbulentia corruptionē debere fieri. aliasq; ipsam
in detersus redere et plus ledere q; prodeesse ostendit
hostis rūmītate. Nam ut dicit Gloriosus iherominus. Ira
naturae degenerata rōe excedit mensuras iusticie. am
bitum rumpit concordiam dissipat pacem pectoris auferit. Et
sicut dicit Venecia in libro primo de ira ad nouatū. In temeritatē
prona est. et picula dū vult inferre non cauet. Et undecimq; pro
ueniat semp̄ mentem auferretur turbat. Quare ut aut Christo
mis̄ sup Mat̄. 2. zelus sapere nescit. et ira consilii non habet su
ror emm iraq; mentem p̄cipit. Unde in cōmotione positus
recte aliquid erēqui ut oportet bū possibile est. Male enī aut qui
dam cuncta ministrat ipetus. Quins tanto error piculosior esse
dimoscitur. q;to non erit. fratio putatur. Nam ut ait gregorius. mo
raliū cōficiāti. dum perturbati mens iudicium sine rōe exasperat. rōe q; fu
ror suggestit rōnem putat. Iratus enī sim senectam etā facinus
consilii putat. Et hinc est qd̄ dum in cōmotione ad corripendum
appicam mens sp̄ellitur. ipsa sua cōmotionē cecidit ut dū propria
furoris estū agitur seruire se iusticie suspicatur. Unde bīus gregorius
sup ēzechielis 5. ubi erat impetus illic animalia gradiebantur li-

Quod irānō haber
modum et oīa com
pellit p̄cipitante
agere *

Quod ira difficultas
naturae quia semper
se uissim putat *

P

Q
Quoniam se ut imper
palliat sub imagine
iusti zeli & & & &

pmo homelia quinta. Utendum inquit nobis est quia pl
rumq; impetus carnis se sub velamine spiritualis impetus
palliat, et quod carnaliter facit, mentitur sibi ipsa cogit
atio quia hoc spiritualiter faciat. Nam sepe quis iracundie
stimulis virtus contra delinquentes zelo ulciscendie iustini
plus q; necesse est inflamatur, et iusticie litem in ultionem
transiens agit crudeliter, quod se agere iuste suspicatur. Im
perius igitur carnis huic sub specie spūs velatus est quando
et hoc quod iuste agi creditur sub discreto moderaminō
tenetur. Huic tamen pater n̄e augustinus sup' epistolam ad ga
latas Quidq; m̄q; latente animo dixeris pumens estipe
tus nō corrigenas Dilige et dic qd̄q; voles. Sed nihil tibi licet
aut. Denec dum irascis Non enim fieri potestur qui velhem
ter iratus loquitur, non aliquid perirendū ebulliat. Unde si
sim Ambrosiu de sancto ioseph ut ira etiā sepe inoccentes in crāni
adducat. Quia sim gregor. 33. moral. cā. 14. A. Iracundi qui m
crepare semper appetunt et nūq; souere, multa plerūq; in crepa
do mentiuntur. Nam ut arguere doce videantur, singuri non
nūq; que redarguāt. Eccecum ipsi equino more in cūsum ostend
oīs ferueat in aliorū in uestiōibus ex fictis sibi iniquitatibus
pum parant. Huic sententie concordari videtur quod sapientia
Ecclesiastici. 19. Correptionis inquietus mendax in ira contumeliosi. Dign
tur scribit b̄bus gregorii richardo regi wisigothorum in registro cā. 22.
In correptione si oīe cauendū est ne ira subupiat, ne fiat acīus oīe qd̄līz
Eum ira quippe etiā delinquentū culpas exequit nō debet menī qd̄lī
dīca preire, s̄ post rōis tergum quasi ancilla famulari, ut ad facī
misi iussa venias. Nam si semel mentem possidēs coperit iustū esse
deputat etiam quod crudeliter facit. Hinc scriptū est. Ira viri iusti
nam nō opatur dei iacobi. i. Hinc rōsum iacobus in canonica sua
aut. Hic rōis honio velox ad audiendū, tardus autē ad loquendū era
dus ad iram cā. i. Cauenda ergo ira in correptione fraternia et in
oī etiam correctione delitorū ira m̄q; predominat, et cuius non sit
moderatio per oīa in amīni potestate. Nam ut ait sententia h̄i de ira
cundia ad nouatum. Nil minus q; irascipumentum decet, cum
magis ad emendationē pena proficiat, si iudicio latet. Inde q
socrates seruo ait. Cederem te nisi irascar. Ad mortitionē seruum
tempus sanius distulit, illo tempore se amonuit. Cuīus erit tam
temperatus affectus, cum socrates non sit causus se committere. Ergo

F
Qd̄ sume cauenda ira
confraterna et
qm̄ vīu qd̄q; assūptū ve
ber obsequi nō domina
et. & & & & &

V
Quod nunq; aliquis
comotus debet corige
re calum. Exemplum
de socrate & & & &

ad coibitionem errantium schelerorum irato castigatore non opus est. Nam
cum ira delictum animi sit non oportet peccata corrugere compentem her
seneca. Fatio huius correspondes premissis esse videt. Vnde ex libro
vita spum rubricati libri Abbas matharius dicit. Vi quae compueris
comotus ad iracundiam, propam passionem adimplies. Nec enim
ut amara felues te ipsum perdere debes. Erue proximum tuum a
peccatis sine improprio iniquitate pueris, quia ad se converentes non possunt
erit. Vermo enim malicie non demoretur in corde tuo ut possis dicere
et. Dimittit nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus
nostris. Que precepit nobis fricienda sunt cum fratribus nostris dei autem
est dimittire et confirmare petitionem nostram. Plura de hac materi
a vide super capitulo 124. Et capitulo 131. v. Et infra 161. capitulo

D
Quod qui comotus est
eripit propriam passio
nem erexitur.

Capitulum

148°

Secundo quod ira comotus et turbidus aliud compere
non decet deducibile videtur. Ex processus incongru
itate. Iniquum enim valde est ut moribus morbo cure
tur ut qui sibi inpare non sufficit, papere alio velit, ut maiori via
o turbulentie quo infectus sum et sordidatus quasi luto sis mambis
excitare verum maculas et infirma multo forsitan innora alio
Et oburasci singulis velim que occurrerent emendanda. Adiutandum
tamen quocumque modum affectus inpiant antirescant aut efferantur
Nam si senecam licet de iracundia ad nouatum tripliciter inuenitur
in iracundia motus. Primum est non voluntarius quasi quedam pa
tro affectus et quedam communatio. Hunc animi motum effigereret
non possumus, sicut uicilia que accidunt corporibus, ne nos ossi
tatio alicui sollicitet ne oculi ad impotentiationem subito digito
borum compellantur. Illa non potest vincere. Hic motus non cul
pe in natura ascribendus esse videtur. Hic motus ad corruptio
nem si ultra non processerit impedimentum non prestabit. De
tundus est cum voluntate non tamen inveniatur, ut quoniam aliquis cogitat
turpe et maliciosum est quaglitur ab alio correctione dignum, et mo
tus intermissione uiruit compere vel ulcisci quod perpetua agitur non
sit sine deliberatione et iudicio eis pretermisso. Qualis zelantum
que recti sunt est motus et indignanciam contra facientes iniusta
rem, qui non potest equaminus ferre, cum uiderit concilari iustitia
cum insolestere malos, pere in religione disciplinam. Ad hunc effectum
duplex est bonorum habitudo. Quidam enim adhuc in fieri sunt qui
quis equissime moueantur nescient tamen in exercitio zeli percepti

E
Quod indignum est ut
se uicet si compere distric
atios velint.

B
De triplice motu iraci
die sine gradu in com
matione.

C
De duplice habitu
bonorum ad componendem
zelii contra iniustitiam.

one vel nature dispositione vel nondū mitigatas animi passiones
tenere moderari. cerebra in hoc prope infirmitatis experientia dotti
Huiusmodi hominibus tutius videt pro tempore ab increpatio-
cessandum quo usq; motionis seruor relangueat et caligo q; men-
tem pmit. aut recedat aut minus densa sit. ne ipse sui minima-
re quēm pressu prohibere nō poterunt ulcerare magis q; sanatio
re comprobent. **V**nde sīm Cassiodorū sup i p̄s Irascamū et mali-
te peccare. **U**bi est aut seruia vndicta non est tempata iustitia
Aldeoq; tali sīm eundē ibi inclusus est vncere utā propam. q; m̄p-
ciuitatem alienā. **A**d hoc pulcherrimū exemplum de platone
ponit seneca līz de iracundia ad nouatū. **N**ic plato ait aliqn̄
iratus seruo delinqūti iussit eū exire scapulas p̄bere ipse p̄fus-
sus. **D**um autē se interī sentiret iratū continuit manū. **E**t sic
stans stupidus interrogatus ab amico qui forte interuenierat q;
ageret. **E**rigo inquit penas ab homine iracundo. velut stupens
gestum illum securi deformē sapienti viro seruabat oblitus
iam serui. quia alii se quem potius castigare suenerat. **I**ras
abstulit sibi in suā potestate et ob peccati quoddā cōmotior. tu māt
spes ipse sic em vocabatur amitus ille seruulū istū vberibus obiuc
qui Nam ego irasco. **O**b hoc non cecidi. proper quod aliis cecidisse
Irascor inquit. Plus faciam q; oportet. libenter faciā. **N**on sit
iste seruus m eius potestate qui m sua non est. **D**ubdit seneca. **N**e
quis vult irato cōmitti ultione. cū plato sibi ipsi negauerit. **A**lib
tibi licet. dum irascaris. **Q**uare? **Q**uia vis oīa licere. pugna mā
ipse. **D**ivincere utā non poteris. te illa m̄cipit vncere licet seneca.
In anticipi ego casu quo se infirmitatis prope sibi quisq; consa-
tineret verisimiliter ex minietate peccaturū tutius videtur ut
dictum est sibi dare ut locum et cedere ei que latet in suū suo nō
dum edomite iracundie passioi. **N**ic de abbate ioh̄e legitur m
quarto libro vitas p̄m pte quarta. rubrica 39. q; ascensionib⁹
quando p̄ viam que ducit ad sichi cum plectis suis de palmis
vidisset camelarū quendā loquentē et cōmouentē se ad furorem.
dimisit quod portabat et fugit. **A**lii fortiores sunt qui visus hys
que imp̄tinent a malis p̄sumuntur. vehementē zelo moti atq;
duntur. duce tū rōe et adiutrice grā se cohibent utque reprehē-
da occurserit mīmī silentio transcant et tamē in officio co-
reptiois fraterne modū tempante non excedat. **E**t de talū nū
ro se consignans Chrysostomus sup math. Motum inquit amīm

D

DY passiōbus nō ple-
ue dominantes nō de-
bent scālū zelō mo-
ti corūpere. //

C

CDe platone qui com-
motus seruum culpo-
bilem non cecidit. //

fruidū propter humanā fragilitatē in potestate habere nō pos-
 sumus suffragante tamen grā dei rōe disciplinali continem⁹
 Nam si irascimur nec dormī consideratione refrenemur s-
 a voto nō impediāmū aliquo necessitatē obiectū tunc vñqz
 constat nob̄ facti crīmē portare enā si non possū q̄ volumus
 efficer. Et Ambrosius de iacob et vita b̄ti li p̄mo Smollini
 inquit p̄tire motus. Aquinā cū qui est rōis capax nō est sua
 rū passionū dñs s̄ repressor. Neqz em̄ fieri p̄t ut facilis adi-
 racundia non irascit. s̄ ut rōe se impet indignationē colu-
 beata puniendo se renocet sicut propheta nos docet dicens
 Irasciū et nolite peccare hec illē. Hic amm̄ mot si rōe
 dispossit ut vult seneca ubi sup̄ non p̄p̄ne ira vocari debz.
 Est m̄ simplex cū mot rōi patr̄, qui apud n̄os in scripturis
 diuinis zelus appellatur. Tertius motus dicitur ipotes. q̄ nō
 si portet ulcisa vult, s̄utiqz qui rōnē euincit. Et luc aut seneca
 ubi sup̄ prope ira est que rōnē transiluit que seū rapit. Hoc motu
 uter libris ecclesiastice historie habenur. Et assūta ḡmanom decre-
 ting. n. q. 3. Cum apud Eum apud thessaloniā seditionē erorta, qdā
 ex militaribus vir. impetu furentis populi fuisse extincti. theodo-
 sis imperator repentinū nūnci atrocitate succensus, ad ludos
 conicaces theatrales in uitari populu acqz ex iprouiso circuſudi
 milites atqz obtruncare passim ut quisqz occurrit gladio infi-
 sitanz vndictam dari nō ceñnum s̄ furor. Ob hoc cū fuisse
 q̄ sacerdotibus italie redargueret agnouit delictū culpāqz pro-
 fessus publicumqz penitentiā in conspectu totius eccliesie gre-
 git. Leges sanxit in posterū. Et in hoc sibi tempus ascriptum
 absqz regali fastigio patente impluit oībus illo quoqz mirabi-
 liter adiecit. Leges sanxit in posterū, ut sententie p̄cipū sup̄
 in cūadūsione prolate in die in. 20. ab executoribz differantur. Q.
 locis nūs, vel si restuliss p̄sentiente deparet hoc ibi. Hoc motu
 ad correptionē vel correctionē ferri sup̄vis diuin⁹ peccātibz
 obiressi. Hoc vero q̄ in dignū q̄ incongruū penitus iustis et
 sanctis viris emulatōribz carismaū meliorū sit sufficienter i-
 nō resat ex hys que tradit seneca, li 2 ad nouatū de iracundia. Ile
 inquit ob alienū p̄cātū sordida et angusti p̄cōbus est; nec unqz
 cōmitet v̄tus ut v̄nia diuin cōp̄escat p̄mitetur. Ipsam irā casti-
 gandam habet que nichilo melior est sepe etiam peior hys delicas
 quibus irastitur. Et subdit. Modus esse nō p̄t, si pro facto cuiusqz

¶

Quod voluntas per
 caudi impedita ipsi
 habilitate pro peccato
 reputatur. # 44

◎

Quod stulta sit uasa ob
 p̄cātū aliena visa. Ego
 sum in te sp̄ iſſet uas
 cendū. # 44

irascendū est Nam ut iniquus erit si eq̄liter irascitur delictis miseri-
bus. aut iracundissimus si toties exceduerit quoties ita sceleris
meruerint Et quid indignus. q̄ sapientib⁹ affectū ex aliena pendet
nequitia At qui Di irasci sapiens turpiter factis debet indignū capi-
suis sapiente Quid illi iracundia merorūq; vita trahit Quod emi-
mōtum erit quo nō improba videat Quoties processerit do-
mo. pscheleratos illi auarosc⁹ et prodigos et impudicos. et ob ista
felices incedendū est Nusq; oculi eius flectent. ut nō quo indigna-
tur inueniat Desinet si toties a se irā. quotiens ea poscent exige-
rit Nūq; irasa desinet si sapient⁹ semel cepit Quid sceleribus atq; viri-
c⁹ plena sunt Plus omnītēq; quod possit correctioē sanari Cetera
ingenti quidē nequitia certamine. maior quondam peccandi
cupiditas. mino; verecundia est Expulso meliorib⁹ equivoq; respū-
quoti nq; visum est libido se ipmigit Nec furtua iam sclera sūt.
pre oculis eunt Adeoq; m̄publicū missa nequitia est in om̄ per-
toubus euāliūt. ut inōcentia nō rata s̄ nulla sit Nunq; emi pau-
singuli aut pauci rupelēgē Undiq; velut signo ad fas nephas
missendum exerciti sunt Non hospes ab hospite tutus Non socr
a genero. fīm quoq; grāna rara Imminet vir coniugis exitio illa
mariti Filius ante diem patōs requirit mānos Di tñ igit̄ ira-
bis sapientē. q̄tum scelerū indignitas erigit non irascendū illi-
s̄ insaniendum est Inter cetera mortalitatis iōmmoda. hec se-
ligo inentū. nec tñ necessitas errandi. sed erroris amor hec se-
ligerat. Di promde nec inotu isto irasci pro viciis alienis homo sapiēbulo
modo debet. q̄to minus ex ure cōmotione ad aliena infirma co-
ripienda procedere Non est sui compos hoc ure motu mīta. q̄
sapta densa caligine mente. minus d̄satūr in turbina ex qua
cum lingua protulerit sic accensub. fulminare videbitur pon-
q̄ effari Quid rite paget cū ut dictū est male cuncta m̄petus
annūstret Quis aut senecti līz de iracundia ad nouantū Dolo-
ri traditus aut furor. non p̄mā rexit verēndia. quis ip-
tu turbidus et in aliquē rūeb̄ non quidq; in se verēndi habu-
it abiecit. cui officio nūb aut ordo constitit mītato quis
lingue tempeauit quis ullam p̄tem corpib⁹ tenuit. quis se re-
corupere possit se p̄mū moueat se aspiciat se sub rōe restringat
Nam ut aut senecta ubi sup̄ līz faciet nos moderatores respectus
nō si consuluij nos Et poterit non statū irasci utiq; si sibi taci⁹

I
Quod uia virtus o-
neni virtutem ab-
icit et nichil debet
facit

K
Q; consideratio mali
ppm facit nos cōpan
malis alienis

170

quisque ad singula quibus offenditur dixerit. Hoc et ipse omisi. Sed ubi
tum equum videtur inuenies. Aliena vita in oculis habemus a
virgo nostra sunt. Hinc hominida tyrannus irascitur, et prius fuit
sacra legis. Et sicut dicit abbas pastor in quarta vita spm pte. 3. in
unus fine habens in domo mortuos propios, in aliis ad domos vicin
noꝝ plangere et curare mortuos alienos. Ex quo uix ita paucissima
poterit eū qui corruptus est pmi debere esse alienum a motione
uacuandie propter processus incongruitatem. **Capl. 142.**

Erto quod corruptus alios a cōmotione uacuandi
e debet merito et necessarie esse alienus et in se trāgl
lus ostendi pte. Ex profectus caritate. Cōter enim
vel frequenter quali cōsilio it dispositione corruptio a
corripiente ministratur, tali aīo a corrupto suscipitur, et tales in
ipso fructū operari. Unde caro videamus q̄ h̄y qui ex cōmotione fer
uore alios. Non nob̄t, nihil aliud q̄ m̄dignationē ex sua corruptiōe
reportarent. Unde legi exemplarū 4° libro vita spm pte. 3. cōs
q̄ venit aliqui frater ad quendam senem, et dicit ei. Frater meus soluit
me egrediens hucatq; illuc et pro hoc ego affligor. Et rogauit eū se
nx dicendo. Equamini p̄ porta fr̄, et deus uidet laborē sustentatiois tue
reocabit eū ad te. Neq; enī possibile est ut cum duria et auſteri
tate facile alijs ab intentione sua reuocetur, quia nec demon ex
pellit demonem. si magis cum benignitate reuocat eū ad te quo
nā et deus n̄ consolando homines ad se trahit herib; Quidau
tē mirandum si homo primū suū in ira vel cōmotione corripido
ad ipsius emendationē non p̄ficit, qn̄ etiā non iūc̄ propter fra
ternā ex hoc offensionē gr̄e p̄pe p̄rogatiuā amittit. Non credat
hoc qui non credit q̄ in līde illustribus viris ordinib; cisterciens
legitur distinctione quarta cōsiderat de frē quodā qui in sacre religi
ō obseruantia seruens et sollicitus, dum aliqui die dominico
h̄i consuetudinē ordinis corpori et sanguini christi p̄ticipasset.
vixim est illi tunctep̄ totū dēmēps diem q̄ faniū mellis in ore
dulcissimū retineret. Dequenti vero dīmīca dum eucharistiam
similiter p̄cepisset, p̄ continuū triduiū simile expiū est graciā
Tertia quoq; dīmīca dum diuinā milēlōmī alimōna reacce
p̄piss; totū iam liebdomada faniū in dulcitudine sentire p̄
meruit. Et tunctergo et dēmēps hanc p̄amis dulcedinē mul
tipliciter et multo tempe sensit modo rarus et modo crebrus, put
dator gr̄e sp̄us sanctus paup̄i suo. Sedere dignatus est factum

I

Quod oēs consideram⁹
mala aliena negligē
res propria

II

Quod raro bona pro
uēnit et turbulen
ti corruptiois &c

III

Quoniam grā hominū
subrahuit proprie
tate corruptiois
vel offensionē fratris

IV

De frē qui graciā di
uine suavitatis assiqn
alii durus obuergā
do contristauit. **

autem est ut aliquid quelpiam de amnis suis pro culpa sua obiurgab
uisse iunctiois mensurā sup̄ modum excedere nec tū ante q̄ diuinor
gratiā sacramētorū ab altari sumeret; et asperitā fr̄is constātā pr
satisfactionē lenire curauit. **Vnde** factū est ut hostiā pacificam pr
nec dum pacificato p̄cipere p̄sumēb. pro mellea spūalis dulcedi
m̄s suavitate qua antea refici et recreari consueuerat; sup̄ felicit
absinthiu amarissima amaritudine fauces suas infectas trem
bundus houeret. **Quo** circa reatu suū q̄storiis ad memorā re
uocans et proculpa minus discrete iunctiois humiliata sans
factione p̄mittentiā agens. **Apostolitā illā sententiā** de cetero sol
licitus obseruare curauit in qua ait: **Vos qui spūales** st̄. b. l. u. f.
modi in spūlētatis corūpīte considerans tēp̄sumne erū
temptis. Attendant que so illud exēplū quicunq; videntur esse
sui ordinis zelatores, quicunq; accensi zelo iusticie in spū feruent
attendant inq; et cautius obseruet; ne forte vba iuste conceptionis
et emēdationis fraterne, in armis vñant destructionis alienē et omni
sionē ac meritū amissiois grēs pro p̄p̄e. Non multū huic dissimilete
gitur in quarto libro vitissim p̄te nona rub. viii de duobus fabiis
magne vite in quadam gregatione, qui meruerūt striguli viderē grām
dei in alterutru. Factum est autē ut aliquid egredieretur unius crastin
feria erra congregationē et videret aliquē manducantem no
ne et dixit ei. **Hac hora manducabis in feria sexta.** **Cantū ei** dicit
Die autē sequēti facta est celebratio missarū s̄m consuetudinem
et ingressi ecclesiam mitiūs frater eius vidit gratiā que ei dātū fu
erat recessisse ab eo, et cōtristatus est. Qui cū veiissent in cellā, di
cit ei. **Quid fecisti frater, quia nō vidi sicut p̄die gratiā m̄i?** Ille
autē respondens dicit. **Ego neq; in actu neq; in cogitationib; 250**
m̄hi sum alicui malū. Dicit ei frater eius. **Neq; sermōe aliquē odi**
osum locutus es? **Et recordatus dicit ei.** **Enī** **Hesterno die** vidi
quendam mane manducatē et dixi ei. **Hac hora manducabis in**
sexta feria. **Hoc est p̄tē mēū.** **Ned labora mēū duas hebdomadā**
dab; et rogem deum ut m̄hi ignoscat. **Et fecerūt ita.** **Et post duas**
hebdomadas vidit fratre grām dei iterū veniente sup̄ frārem
suū, et consolati sunt, deo qui solus bonus est grās referens hēb
um tñ in correptione contra peccantes extindescitibus nim
consideratiois sue grā diuina subtrahitur, q̄ modicū etiā sumi
aut nullum p̄mō sepius detimentū potius, mordacio, metu

P

De alio frē qui gratiā
annis quia fratrem
sūr̄ndisceret
paup̄

171

patio apud illū qui corripit ab hys quibus ex officio non incombuit
habuum est in superioribus operatur. Unde necesse est ut homini viri in opere
quod iuste contra delinqüentes velant. Amotiois sue iniurietatem suspectā
habeat. Qui et si ab aliis viciis colluvione desecati sunt, ab iracū
dicitur irruptione securi penitus esse nūc pñt. Nam ut ait seneca
libro 3 ad nouatū de iracundia. Ita nullam transit etatē, nullū hōi
nū genus excipit. Quedam gentes bñficio egestatis nō nouerūt luxu-
riam. Quedam quia erāte et vagae sunt effugere pigritiā. Quibus
incultus nos agrestisq; vita est tunc in scriptio ignota est et fraus
et quodcumq; in foro malū nascitur. Nulla gens est quā nō instiger-
ira, tam mīter graios qm̄ mīter barbaros potens. Non minus pñt
osa est leges metuentibus, qm̄ quibus iura distinguunt modus virū
Hoc mea refert qm̄ sit et quo surrexerit et levissim sem in maiora
euadit. Alio em animi mala ad pessimos quosq; constat pñt in ira-
cundia enā crudis hominibus et malis satis solet urepe. Nemo ergo
seniū ab illa iudicet, cum lento quoq; et natura placidos, in seūtiā
et violentiam euocet. Quē ad modū adūsus pestilentia mīhi prodestfir
mitis corporis et diligēs valitudinē cura, promiscue em inbecilla ro-
bustisq; inuadit. Ita ab ira tam inquietis moribus piculū est qm̄ co-
positus et remissis, quibus eo turpior et piculosior est, quo plus mī-
lis mutat hec seneca. Hic pñpue sancti in coreptione cauere sibi de-
bent ab hac peste et sollicitate pñdere ut illum possimū tempem se
tranquilli sint, quo emendandis fratermis delictis ministerio corepti-
ōis opam dederint. Nam ex iracundie ipetu alii corripe, opp̄mire est
potius qm̄ emendare. Unde et apud h̄m̄ iob cā 26 recte helyn dicit
Non te ira supet, ut aliquē opp̄mas. Dup quibus vobis pulchre ad p-
positum nēm̄ h̄tūs gregorius 26 moy cā 29 et deinceps ait. Quod oīs
p̄que nōc est aliena vicia corrigi, semetipsum p̄us debet sollertere
inuerti ne dum alio culpab ulciscitur, ipse ulciscendi facinore su-
peretur. Plerūq; em̄ menē sub obvētu iusticie ire imamitas vafat-
et dum quasi seuit rectitudinē zelo, rabie explet furor, iuste qm̄ se fa-
cere estimat, quidq; ira nequit dictat. Unde et modū sepe ulciscendi
transgreditur, qui a mēsura iusticie nō frenatur. Dignū qm̄ p̄ce est ut
cum aliena corrigimus, p̄us nra metiamur, ut p̄us mensa sua
attensione defrueat, p̄us mita semetipsum zeli sui ipetu tranqui-
la equitate cōponat, ne si ad ciādū tenda vicia abrupto furore
trahimur, p̄cm corrigendo petremus, et qui culpā diūndicando
insequimur, imoderate feriendo faciam culpam. Non ciuitē iam

172

Quod in iusto etiā zelo
semper debet ira effe-
beri suspecta ✕ ✕ ✕

B

Q uia nulli pararet
enam iustos inuadit

D

Q ex ira corripe opp̄
mire potius est qm̄ emi-
dare ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

E

Q m̄ se tranquillus
primū deberesse alii
corepturus

coercio delinquentis sequit. si in ultione ut ultra q̄ culpa mereatur
extenditur In conceptione quippe vicioy subesse menti debet iracundia
non p̄esse aut ad executione iusticie nō domino mandato p̄ueniat s̄ famili
lando subsequatur ut non iudicium possessa m̄pleat nō p̄curat Gen
itaq; dicitur Non te ergo superira ut aliquē opp̄mas quia videlicet
si is qui corrigere mititur ira sup̄parat opp̄mittantemq; corrigat Nam
dum plus q̄ debet ascendit, sub iuste ultōis obtentu ad inamata
tem crudelitatis effrenatur hec gregor. Christus sans liquet q̄ in conno
tione arguens emendatiois fructus s̄m̄ qui in coercitu vel in caro
spectandus est rarissime cōsequuntur Quodēm s̄m̄ boetii de cōso
latione philosophie precipiti via certi deserit ordinē letos nō ha
bet exitus s̄ oīcīurgia sollicitosq; dolores et alia mala multa de
quibus in plerisq; locis sup̄ habitū **Caplin** & 150^m

V
Quod interdum proer
cit in one p̄igri ira in
zelo simulanda est a p
lato intentionem sincera
et affectione sp̄ saluis

G Et tū ita accipienda esse puto post Venitiam m̄li
p̄mo de iracundia ad nouatū ut q̄uis turbulen
tū illū ire motum qui in tertio gradu in superiori
bus est assignat oīo detestari nec admittere unq;
debeat homo iustus Nichilomin⁹ tū quandoq; p̄serit ab his qui
regendis alijs p̄sunt ut simulanda est et sp̄es quedā ac habundio
tempate om̄oni effigienda si segnes audientū animi cōstatandi
sunt aut pro aliorū vitanda infectione atq; sequela p̄st corripien
di Apud quos poeta nouus aut sermo tuus dentes habeat mo
diciterq; illos tenge quos corrigere alias aut ab aliorū infectione a
hibere infusa medullis et diebus inueterata malitia verat Dicau
senecti tarde consurgentis ad cursum equos stimulis excitamus
Dic aliquā mātendus est metus hys apud quos rō nō proficiat q̄d
tū pro exigenda p̄sonaz ad emendatione foris p̄tendendū nūm
proximū salus p̄suasrit sic agendū est ut intus in nobis et mā
tione recta et assertio dilectionis ab indignatiois et iracundie mā
lis maneat inconfusa Nam ut scribit b̄tus gregorii Augustini
anglorū episcopo ut habetur in registro ca 262 Necesse est ut iuris
districtus quedā lem̄ corrigantur Etaū paulo districtus agit
ex caritate tū agendū est non ex furore qutin⁹ ipsi hoc p̄cētur qui
corrigitur ne gelidēne ignibz tradatur Vicen̄ nos fidelius tem
re disciplinā debem⁹ sicut boni p̄es carnalibz filii solent quos
et pro culpis v̄beribus ferunt et in ipsis quos doloribz affigunt
habere heredes querunt et que possident ip̄sis seruat quos iran m̄f
qui videntur Hec ergo caritas in mente tenenda est et ipsa modū

F
Et pia mātione et pa
terna caritate p̄fer
tim p̄clati corripeat
et corrigat debent

correctionis dicitur; ita utrūcū extra rōis regulā oīo nihil faciat hec
 p̄dictio utiq̄ corpiens ut dictū est pura, sed affectio oportet sit nō
 mīnī sincera. Debet enim corripere medens affectu esse imbutus
 nō odientis. Unde hīm semicam ubi sup̄, c̄q̄us inferre q̄nq̄ castiga-
 tionē etiam aliquis si platus est necessariū habet, sincere tñ hocca-
 get, si cū rōe faciet. Non em̄ nocet, sed medetur specie noscendi. Quē
 admodū hastilia derorta ut corrigant adurus et adactus cune
 ib̄ non ut frangamus s̄ ut explicamus elidimus. Hic ingema-
 vico p̄ci, dolore corp̄is c̄iq̄ corrigim̄. Nempe medicus p̄mo
 in leuibus bītib⁹ temptat non multum ex cotidiana cōsuetudi-
 ne m̄flectere, et cibis potiobusq; exercitatiobus ordinē pone-
 re, ac valitudinē tñ mutata vite dispositiōe firmare. Proximū
 est ut modus proficiat. Si modus et modo non proficiat, subducatur ali-
 qua et concordit. Si non ad hec quidem responderet, m̄reditabitib⁹.
 et abstinentia corpus eroneras. Si frustra mollia cesserit, ferit ve-
 nā m̄bris. Que si adherentia nocet, manū affert. Neculla videtur ai-
 ra, cui salutaris effectus est. Ita legū p̄sidem ciuitatis rectore decret-
 ebat p̄t obis et molioribus hīb̄ ingema curare, aut facienda sua
 deat cupiditateq; honesti et equi conciliet, faciatq; vixioz odium
 p̄ciū bītū. Trāseat demde ad tristiorē p̄sonam, qua moneat adhuc
 et exprobrebit. Nonissime ad penas, et has adhuc leues et reuocabili-
 les recurrat. Ultima supplicia sceleribus ultimis ponat ut nemo
 periret nisi quem p̄ire etiam peuntib⁹ intersit. Hoc uno medentib⁹
 erit dissimilis, quod illi quibus vitam non poterūt largiri facile
 erit p̄stum. Hic damnans cū dedecore et traductiōe vitā cri-
 gūt. Non quia delectant̄ alius pena protul est sapiente tam in
 humana feritatis, s̄ ut documentū oīm sint. Et qui alia nolie-
 runt prodesse, morte certe eoz utat̄ res publica. Hec autē oīa sine
 liuore, sine iusta facit consulens in hīb̄ oībus si fieri p̄t delinqūtū
 salutē, si autem sibi salutē esse nō p̄nt suadēs per eos cōi utilitatem
 Hec qui sua conūsatione nec sibi nec aliis in si notiū esse volūt sua
 condēnatione vel aliis p̄sint. Non ergo indignari delinqūtūb⁹
 aut cōspicari errantes sapientib⁹ est, s̄ cōpan. Alioquin ipse sibi odio
 erit. Quid em̄ nō multa contra bonū more faciat quis nō multa
 agit que bēmā desideret. Nam irascere etiam sibi. Neq; em̄ eq;
 inde aliam de sua aliam de aliena causa sententiā ficit. Neq;
 inq; fuerit qui se possit absoluere. Et īnocēt̄ q̄sc̄ se dicens
 tēp̄t̄ respiciet non consūtū. Quare humanū mītem et p̄mū

A

Verq; ad modū medē
 nō plati p̄cipiū m̄curat
 oībūs liabēs se debet
 a leuoub⁹ procedendo

B

Quod oīo p̄iūos p̄lan
 publica cōdūre corrigē
 re debent prop̄faliōs

C

Quod delinqūtūb⁹
 cōpacientū est
 et nō irascendū

VQuod enim duri coru-
piendi sunt ex caritate
et sine odio.

magis autem oportet prestare peccantibus marie ubi ex malitia
peccatur illosque non persequi delinquentes freno mite ferantem per
grossum ignorantia vie melius est ad rectum iter admonitione et vi et molliter erasce
corrigendem utique qui peccat et amonitione et vi et molliter erasce
meliorum et sibi faciendus non sine castigatione si sine ira quis enim
cui medetur irascitur At qui corrigi nequeunt mulierum in illis lese
aut bone spei capax est tollantur e medio mortalium Et quo uno
modo possunt desinunt esse mali Sed hoc sine odio Quid enim cur
oderim eum cui tamen marie prosum cum illu sibi eripio Nisiq; mebra su
a quis odit tunc cum abscedit Non est illa ira; sed misera curatio
habidos affligimus canes et truce atque inmansuetu boue octidimus
et morbois pecoribus ne gregem polluat ferrum damus portatio
sos fetus cingulum Nec ira sed ro est a sanctis iurilia secerere huc senti
ca Huius sententie valde accordare videt quod sanctissimus p[er] Augustinus
in regula sua et dicit Quod qui secretius amonitus de criminis neg
lexerit corrigi post concilium sive prepositi vel presbiteri ad cuius dispensa
one p[ro]met arbitriu debet emendatorum subire vindictam Quia si ferre re
cusauerit etiam si ipse non abcesserit de via societate p[ro]curat inquit Non
enim hoc sit crudelitte si in sermone ne contagione pestifera plurimos
perdat Et hoc inquit in omnibus inuenientibus prohibendis vindicandis con
vincendis vindicandisque peccatis diligent et fideliter obseruet ai di
lectio hominum et odio vitiis Hec autem quomodo fieri p[ro]bit et debet in cor
rectione peccantum sine odio summo cum dilectione personarum pulcherrime
declarat Ideo beatissimus p[er] nos Augustinus de sermone domini nimi
ti Diuinenassuit agracando in decretis 23 q. 4. ea vindicta dueb
et vindicta non prohibet que valeret ad correctionem que erat in manu p[ro]hi
bet Nec impedit illud propositum quo quisque patitur est ab eo quod conuenit
esse vult plura perfere Sed huic vindictae inveniente non est idoneus nisi
si qui odiu quo flagrare solent qui se vindicare desiderant inveniendi
ne dilectionis superauerit Non enim metuendum est ne odisse paulum filii
parentes videantur cum ab eis vapular peccatis ne peccet ulterrimus et
terre perficio dilectionis ipsius p[ro]bus dei punitanda nobis p[ro]ponit cum
in sequentibus dicit Diligite unicos viros beneficite hys qui oderunt
vos et orate pro hys qui p[ro]sequuntur vos Et tamen de ipso dicit p[ro]p[ter]a
tamen Quis enim diligit dominus castigat flagellat autem omnem filium quem
renipit Diuina omnia dominus Verius qui nescit voluntate dominum et facit
digna plagi vapulabit paucis Non ergo ut ipse vindicet cura
ordine p[ro]bas dicit et ea voluntate vindicati qua p[er] filium paulum

VQuod nemo idoneus
est ad corrigendū alios
inī prius ab ira etodi
o p[ro]curus.

VDeru' autem quod si tu volu
tatem domini sui et facit nō
digna plagi vapula
bit multis.

flagellat quē m̄ peccantē nō p̄t odire. **H**inc enim aptissimū exēplū datur
 posse p̄cām amore potius vīndicari; q̄ ipum̄ rēlm̄ qui ut illū quem
 vīndicat nō pena miseriū s̄ correcōe b̄n̄ esse vēlit. **V**eracius tū sic si op̄
 fuerit equo cōs̄ plura ab eo tolerare illicita quē vult esse correcōum, siue
 m̄ h̄ habeat potestatē coactūdī sūc nō habeat. **M**agm̄ autem et sā
 viri qui iam optime fecerit mortē istā que aiām dissoluit a corpore
 formidandā nō esse p̄t̄oy tū aiām qui illā timeret nōnulla peccata
 punīcūt̄ morte, quo etiā viuentib⁹ utilis metus incutere, enām
 illis qui morte punīebant̄ nō ipsa mors no ceret, s̄ p̄cām q̄ augrei
 posset si viueret̄ diminueret̄. **N**on timere illi vīndicabāt, quib⁹ tale
 vīndicūt̄ deus donauerat. **I**nde est quod helias multos morte affect̄ p̄
 p̄ manu, et igne diuinitus īp̄fecto. Quod et alij multi et magni diu
 ni buri, eodē sp̄ū consulendo rebus humānib⁹ nō temere fecerūt. **D**e q̄
 helia cū exemplū dedisset discipuli, memorātes q̄ ab eo factum sit uten
 am ipsis daret p̄t̄atē petendi de celo ignē ad cōsumendū eos qui sibi
 hospitū non p̄buerat̄ rep̄hendit in eis dñs non exemplū prophete
 s̄t̄, si ignorātiā vīndicandi, que adhuc erat in rudib⁹, aīadūt̄s
 eos nō amare correctionē, s̄ odio desiderare vīndicāt̄. Itaq̄ postq̄ docuit
 eos quid esset diligere proximū tanq̄ seipsum, infuso enā sp̄ū sc̄o quē
 decim diebus completns post ascensionē suā desigūt̄ ut p̄misserat n̄ nisi
 nō defuerūt tales vīndicte, q̄z quis multo iacuīs q̄z in veteri testamento
 ibi em̄ ex manu p̄te seruientes timore p̄meabant̄, hic autē maxime
 libert̄ nutriebantur. Nam et ubi apli petri animas et uxor eius,
 sicut in actibus aploy legi eranimes cederūt, nec resuscitati sunt s̄z
 sepulti. **Q**uapropter idē augustinus ut habet̄ in de cōtr̄ ibi sup̄ ca
 dīa de se atq̄ plāns ecclesiasticas loquēs. **D**i inquit ea de quibus
 vehementē deus offendit̄ insequi vel ulcisci differimus, ad irascendum
 utiq̄ diuinitatis prouocam̄ patientiā. **N**onne adhuc filius rare p̄teri
 it mandatū dñs, et sup̄ onē populū israel ita eius incubuit. Et ille
 erat unus homo, atq̄ utinā solus p̄isset in scelere suo hec augustinus
 Sed hecque coartitūa et punītūa correctionē respiciūt sicut in sup̄io
 ribus maxie m̄ cī secundo. b. et. multiplicat̄ est ostensū p̄cipue spectat̄
 ad plānos

Capitulum ✪ ✪ 151^m ✪

Errantes igitur plāns n̄ris in coactione peccantū
 et punītione p̄t̄oy que ipsoz sunt redeamus ad pro
 positū attendentes q̄ non obstantib⁹ p̄missis deo
 n̄ religiōis et iusticie zelatores ubi verisimiliter p̄fectū
 sperat̄ et tranquilos se atq̄ m̄ intentione ac affectione sinceros consi

P

Quod homo non coripi
 ens ubi debet iram dei
 quāsi prouocat p̄cā
 p̄p̄ prelatus

G

De necessario zelo cari
 tatis q̄ se debent frēsli
 bent suarem monere
 et in amplis proclama
 re ✪ ✪ ✪ ✪ ✪ ✪

derat saluis hys que in superioribus de excusatione a p̄cepto fēcē
reptōis dicta sunt cā. et cum sequētibus seūtē debet fraternaliter
et diligenter de suis cotidīanis defectibus et culpis exterioribus magis
notabilibus amonere et libere qn̄ oportinū apparet in caplo mo-
re religioso caritatue lēz publice p̄clamare Quēadmodū enī tra-
dit doctus ille et exptus in multis Frater thomas de louamoy
dñns p̄dicator in li⁹ bom̄ umūsalis de apil⁹ cā. 29 Necessaria es-
t caplor celebus offiana ubi fēm cōuentualū quos summa p̄cipue
cet mūdicia excessus debent proferri ad mediū accusari corrigere
purgari Hoc autē aut quo in melius fiet et cōuenientius q̄ ut in
medio culpe singulorū quasi ereramēta opantū salutē mutuam
proferantur Et sic fit q̄ scriptū est Valutē nām iūcē opemur
Mūlū est enī remissiū in sericordiis et tolerabilis in p̄senti corā
paucis et hoc corā frībus coripi et emēdari q̄ in illo horibili iudicio
corā bom̄ et malis sententia condamnari Et hoc est quod dicit apil⁹
Di nos in ipsōs iudicarem̄ non iudicare m̄ Sed heu timer quilibz pa-
ti sic et peccantē veretur arguere ne sibi socio cum peccauerit talibz refi-
tur Cum in q̄libet n̄m potius gaudere deberet argui cum peccaverit
illa frōte sorū audact̄ coripe quia vellet eū suos p̄cessus et negligē-
as non tacere Sed nūn p̄m p̄phetā iob p̄ieghūt umbra abrā et
et corpus eius quasi scuta fusili copactū quasi sibam̄ fēse p̄gol-
mentibus Et in hoc diabolū cum oībus suis miscellxit qui fēse iūcam̄
fendunt v̄l conregunt ut sic oīs ordo manasticus in dissolutionē oīs
honestatis decus in turpitudinē oīs forma v̄nitas in viciū oīs rigor
iusticie in precipitū facinorū evanescat Hec oīa p̄sus euemūt̄ q̄a-
cūtōes et correctiones in caplis non habent Petrus anam̄ et za-
phurā quasi in caplo semiorū pro vicio propensatis corripuit et puniuit
Paulus p̄ncipē aploz petruz quasi in caplo semiorū corā semiorū
et frībus arguit quia reprehensibile iudicauit Hec in mitio nācī-
tis ecclēsie et inter dispensatores fidei magis ad instructionē nām
acta sunt et conscripta Utimq; ergo horū seruit̄ exēplū ibi mdu-
dui cum ipsa habundantia rerū tēpaliū chris̄i grā perseverat
Hec in libro apū Sed adūsum ista oīs est targumētanō dicentum
et se ab huiusmodi proclamationibz et correctionibz excusantū
q̄ homo non debet sibi odiū excitare p̄grem Quid sicut gregorū
dicit moy & caplo. 27. fēt habet sup̄ cā 1. 10. nō est timendum nō
qui corripit contumelias referat; si cauendū ne iratus excitatus cā
odiū deterior fiat Sed ex fraterna correptione sepe odiū generatur

V
Quā in alium sit certimo
et omittere proclama-
tiones in caplis

I
Quid respondendum
hys qui dicuntē wā
piendū ne errori alii
os ad odium nō

174

qua veritas odii patet. Insuper et ex ipsa conceptione sepe non sequitur
emendatio et sic fieri videtur frustra. Frustra autem nisi ut ait salustius
in ipso prologe in iugurtha et allegat Ieronimus in prologo genesis ad
paulinum nequam aliquid se fangendo, nisi odii querere, extreme dementie
est. Sed adhuc breuitate respondet brus Thomas super quartum sententiarum
distinctione 19. art. 2. ep. i. in responsione ad 4 articulū et dicatur verū esse
quod semper vitandum est ne ex conceptione sequatur odii ex nostra culpa, sed ex
indiscretia nostra conceptione. Hic autem ad odium aliquis inde prouocetur, ex
quo deberet ad dilectionem incitari, non est curandum principie quoniam concepti
peccati in damnum alterius veget vel etiam damnum seques vel ipsum
peccatum est grauius odio quod in nos erit. Nam per speciem quod odium
paulatinus repescet in concepto. Tunc enim sequitur quod christostomus aut. s. op. me
luis est odium propter deum, quod amicitia que est propter seipsum. Cum enim
propter ipsum amarum debitores dei sumus, cum vero odio propter ipsum
habemur, debitorum enim nobis facimus. Hec thomas. In his consonant dicit
etiam Thomas libro 2 de capibus ca. 39. superius colligato quod loci mutius
accusationibus et conceptioibus capitulo subito aliqui turbationes puerantur
auctoribus tamen sancti victute citius conquescent, et ad se redeunt corde paci
et pacille. Propter que idem thomas ubi super capitulo 15. religiosos viros capibus
comparans Verarum inquit apud singule habent aculeum. Sed in his
mihil misib; nocent. Si que vero sacerdotes amaros habent, et ex na
tura fidei sunt has persequuntur et puniuntur. Verarum ergo aut apud signu
la que religiosos aut fideles quosque significant, sine aculeo quod loco et a cetero
debet redargundone nomen denotat esse non debet, cum decrevimus augustinus
in regula sua 2 fratribus suis aut. Magis cetero in occis no estis, si fratres viros
quos indicando corrigerem potestis tacendo pire punitis. Et hoc bene
dicitur in regula sua. Si quis inquit se contumac vel fratribus aut obediens
aut inimicorum aut in aliquo contrarium regulam sancte et precepis, semper
seu conceptio reptus fuerit, hic sim domini nra ihesu christi preceptum admis
ter secreto servel et secundo a censoribus suis. Si non emendauerit, ob
ligatur publice coram omnibus. Celibatibus in claustralibus esse debet
De hoc dicit per ezechiel terribiliter loquitur dominus. Si non ammiciauerit ipso
spiritu suam, et in iustitate sua mortuus fuerit, portabis iniquitatem eius
deo dices cum caym. Numquid custos fris mei sum ego? Erquid negan
te et tu in eo quod non custodis occidas hec ille Postea in ea sequen
tia in scripto ista mutua fratribus querentibus principie necessaria. Aperte dicit

174

quod turbano ammici
et via correspondente vel pro
damnatione puerant pcede
Iustitia cum gressat +

I

Quod nolentes fratribus de
inquietib[us] futurere
usu bone operis q[uo]d
q[uo]d p[ro]ut Et quid tales
dicunt maledicti

que eccl[esi]e non habent, mella de cetero facere non p[ot]est Quid
mella inquit dulcis, q[uia] utile vocundus Hancutiq[ue] in p[re]dicto
mouere non satagit, qui peccantem primu[m] arguendo vel acu-
fando non puniunt Vel alit[er] exponi p[ot]est, si grauius est Apes
que eccl[esi]e p[ro]dunt, mella de cetero facere no[n] p[ot]est, quia sepius fit
ut qui p[ro]prio subuenire arguendo vel indicando no[n] curat, iusta
vindicta dei a melle evitatis erit, et qui fr[ater] suo a fouea auferre
velint ipsam et latet iniquitatis iuratur Quid inueni Maladicti
a propria dicit iure meo q[uia] qui prohibet gladium suum a sanguine
Prohibere autem gladium a sanguine, est proximum nolle vbo congre-
re, quo mori posset per intendendo p[ro]prio, et vivere coactus deo Calobest
maledictus, idem malo adductus, quia in eo q[uia] proximum curare nolunt
eum in malu culpe in p[ro]prio et in malu pene in futuro perpetue
damnationis nolunt De quo q[uia] n[on] inquit regre acciderit audiamus
Et subiungit Didimus m[on]ches in quodam monasterio modicu[m] natura
li ingens et sancta p[ro]ditu[m], utr[um] castitans et o[mn]i moru[m] honestate p[ro]da-
r[er]et, in quo solus ille defectus erat, q[uia] nullu[m] otra p[ec]cata rigiditate habe-
bat Quem defectu[m] in eo corrigendu[m] modicu[m] sperantes eum in abbaciu[m]
uniuersiter elegerunt At ille factus abbas in pusillamitate et igna-
nia p[ro]sternit, et ex hoc ordo monasterius nota sans graue incuerit dissolu-
tio[n]is Quod superiores eius ordinarii ministru[m] graue ducentes, illi ab
officio remouerunt Quod super modicu[m] grauit ferens, ad tantam paulatim
impudentiam venit, ut manus m[on]achian totalitatem daret, et se ipudens sine
nequissimum in dilapidacione ecclesie sociaret Nec hinc tempus des-
sus interessit, cum esse positus in agonia iportuios eractores sibi in-
stare vidit, seq[ue]ntia opere reddere ratione non solu[m] de defectibus et suis
excessibus quos omisit veru[m] etiam de illo ex cessibus quos quādoq[ue] cum
gere debuit et nō correxit Eractores ergo cum declinare vellet nec
potuit, clamans inter angustias expirauit O q[uia] horrendu[m] est illus
hore critu[m] expectare, et non cum lachrimis debitis et lamentibus erigitur
penitente fructibus p[re]uenire Nisi ergo exempli g[ra]u[m] conceptionis am-
leu[m] habeas ne frustreris mella et midas a vnde hic ille

Capitulum

152^m

Ediam fortassis adhuc in dubiu[m] v[er]et alijs de numero
scrupuloso dicens Et quomodo ista ut se habere dimi-
nis de conceptione fraternali, ut pro emulari fratrem
de discipline cessare non debeamus ad modicu[m] p[re]sentis fraterni
tristis, in conceptione culpe fratrem sicut etiam longe super dicta

N

Quomodo intelligatur non resan-
dum esse a conceptione p[ro]mo-
dici contrastante causa de
M[on]asterio hoc videatur subtraisse
fratram suam aliquibus

175

ratu sit notabilibus exemplis in caplo. 149. o. p. q. deus gratia suā
subtraherit hys qui prorios suos de defectibus visis ut sibi visu est
et pio zelo arguerūt. papue de eo qui frēm suū in feria sexta manu
eius manducant̄ coripiuit quod apud deuotos etiā nō in tempis
q̄ nōm̄bile videā a deuotione illius cui multi distantia in repte
refriguit nob̄le videret. Dicendū breuit̄ et considerandū diligenter
atq̄ nōmemorūt retinendū saluo in oībus semper iudicio famis sen
tentiū in oī correptione fraterna et p̄clamatiōne sue accusatio
publici tria esse obseruanda s̄z. Primo ergo ad correptionē frānā
Certificationē cognitiōis magne capitularem vel pub
Purificationē affectionis licam precepitur in ipso coni
Modificationem locutionis p̄iente illius p̄cti de quo aliū
p̄clamat corripit vel accusat. Certificationē cognitiōis Isidorus de
sumo bono Nullū inquit iudicē suspiciois arbitrio Non enim qui
accusat, s̄z qui cōuincit reus est. Dicit igit̄ nullus debet iuste
vel ex suspitione iudicari aut condēnari prout scribit̄ b̄tūs greḡ
in registro b̄gilio episcopo arelatensi m° 204. Si inquies qua se
fortasse fēmitān vīc sacerdotū vel aliorū culpa intulerit, una cum oī
fīc episcopo augustino residentes subtili cuncta iūstigatione p̄c̄ri
te. Ecce vos in ea que deum offendit et ad iracundiam provocant
districtos ac sollicitos exhibet, ut ad alios emendationē et vindictam
culpabilem feriat et in omnē falsa opimo non affligat, hic ille. Dic
etiam nullus debet maxie in publico ex suspitione vel dubio coram
alios et nisi de certis accusari, notari, circui vel confundi. Graue est
enī ut aut b̄tūs gregor̄ scribens constantino mediolanēsi ep̄o, ut in re
dubia, certa det̄ frānā. Quare cuncte in statutis regulariū caplī ibide
simensis p̄te tertia m̄s. p̄cautū est quod nullus sup̄ aliū in caplo cul
p̄ clamore faciet ex sola suspitione, nisi de hoc quod viderit vel audi
erit. Quod utiq̄ intelligendū non est de hys que de aliquo alio solū
referentibus audiri ab illis cognouit, s̄z de hys dūcuntur que in eo q̄
culpandus putat̄ prop̄is oculis suis vedit et prop̄is auribus ab eodē
auduit. Debet ergo fieri accusatio vel p̄clamatio caplāris sicut publica
non nisi dect̄ cognitis, quia is q̄ sic aliū accusat aut p̄clamat p̄bare
culpā a se ab obiectam tenet si requit. Et si false aliū p̄clamat in
maliciose accusat et in p̄bacione defecrit eadē pena iuoluit quam in
re qui dictus est ab eo reus, si dūceret dect̄m̄ in partis del 90, et
Et habetur etiam in eiusdem statutis p̄te p̄ma ca. 9. Et concordant hec
hys que habentur 2. q̄. 4. t̄. Di quis uas. Obi etiā in caplo sequentiū

175

¶
Detrib̄ iōcepno fēnāt̄
p̄apue p̄clamāt̄ capl̄
ri necessāns Et p̄q̄ndz
cōepno vel p̄clamāno
fīci m̄s dērectue cogn
tis

175

¶
Quod fālse vel maliciose
accusans tenetur ad
penam talionis ✕ ✕

A
Quod proclamatio nō
debet fieri ex ira vel odi
oī tantū ex caritate

Ped aliud papa fabianus dicit quod ille qui criminē clamare nō valit
instauria interrogatur. Secundo in conceptione fēna in crīe caplari vel
publica praequirit in ipso coripiēt vel accusant ad ipsū quē p̄fē
mat. Purificatio affectis urinō et ira odio rancore indignationē
vel cōfusione p̄sonē nec in vel er cōmōtō et turbulētā animi ma
le affecti sive appetitu occulto vnde quia se fōrītā p̄clamavit
qñ aut alias aliquid multū iurie vel molestie, nec cōnō confundēd.
sicut aliqui faciunt qui quos minus diligunt aut ad quos indecessū
sunt quos in fēna secreta cōmonere non audent in publico ubi eis
equo loqui aut respondere non sine nota p̄nt publice p̄clamāt. Et
nullo horū qñ se ex sole radice p̄esse hoc est intendit p̄ne dilectionē
et sincera intentionē emendatiōis nullā alia similia intērō admittit
egredi ad publicū debet v̄ga corruptionē vel enā refectionē fēna. Alio
ratio quis expletur de sua conceptionē non indignationē non irā nō odio
et nullū fructū prouenit. Quoniam conceptionis ut dictū est sūp̄ cōntē tab
ālo si conceptio suscipit, et talem in eo fructū operat, qualis cōnō et mā
one a coripiēt p̄fret. Ideo ut ait b̄ssim⁹ p̄r̄ angusti⁹ sup̄
epistolam ad galatias. Nunq̄ aliem p̄cī obuegandi suspicēdū qñ
negociū, nisi cū mērīs interrogatiōib⁹ ḡcumnatē r̄am cōfū
liquide nobis corā deo responderimus dilectione nos facere. Hec illē
Ped qm̄ horrarū est apud nōnullos qñib⁹ ad conceptionē necessariū
requiratur. Ideo idē b̄ssim⁹ augustin⁹ ubi sup̄ dicit Quod mulier
p̄bit sp̄ualem virū, sicut p̄cī alieni tractatio, cum liberatiōnē p̄p̄
qñ insultatiōnē eius qui deliquit, auxilia qñ conuicta meditātū
facultas tribuit subuenit. Alias aut in ep̄la eadē Quidq̄ lacrimā
cōnō dixeris pūmentis est ip̄etus non caritas cōrigens. Dilectio
dic qñq̄ voles hec illē. Tercio ad conceptionē accusationē aut p̄clamā
tionem fraternalē in crīe caplare aut publicam requirit in coripiēt
ipso quo ad executionē actus. Modificatio locutiōis uel homi nō
coripiēt frātē modeste benignē et succintē loquat, nec ullum
homini us amicū fibi aut familiaritā habeat, cui in p̄clamatiōnē du
re prolure aut sacre cōnde loquat. Quoniam enim p̄m plū ea que sunt
in voce signa sunt eoz que sunt in cōnō. Et ideo cōter cōlub⁹ v̄t
lis et oīo. Et qm̄ fieri v̄x p̄t ut qui ad aliquē minus bene affatatur,
in p̄bus etiam motus cordis eius ad eundē non aliquelit ostendat.
Hinc est quod qui mordacius modico alios erguunt, sepe apud
dignatiōis incurrit. Et ideo h̄i qui coripiēt alios publice āmō

B
Quod nūq̄ homo de
bet alium cōpē nū
erūtū sc̄rē s̄lā cā
mit id fieri

D
Quod in conceptione et
proclamatiōne debet ho
mo benigne loqui

C
Quod aspera concepcionis cō
tra ad malum nūc
p̄metitur. Et alio dicit
cōmōtū

hent cauere a vobis asperitate debent sumi, ne quod pro curitate ex
 intentione agitur p locutionis intemperantia militare odii videat
 Quicquid enim in corruptione seruanda sit culpa, in ipsa tamen paissione
 verecundie seruanda est mensura, ne ipse qui corrigere fieri ambo
 uendo instituit. Sagere illi odii seminaria et indiscretione probetur
 Propter quod in statutis regularum patruissimorum capitulo v prudenter
 scriptum est Quod si quis aliquem clamare voluerit, non erageret
 clamore suum nec quecar circuitus vobis, sed culpam suam simpliciter
 proponat in mediis. Et est vero quia frequentiter quod ibi presertim indiscretione
 dicuntur grauitate auditur. Et sicut dicit beatus bernardus in quodam
 sermonе Ieuis quidem sermo, quia leuis volat, sed grauitate vulnerat?
 leuis transiret, sed grauitate uenit. Leuis annus penetrat, sed non leuis exit,
 leuis profertur, sed non leuis reuocatur. facile volat, sed non facile caritate vio-
 lat. Hoc bernardus. Vnde circa tuitionem discretionis melius obseruan-
 dam circa corruptionem fraternalis est non odii, quod in mediis ut super dictum est
 capitulo 128. c. 6. h. inuenimus nonnulli homines claustrales qui in exterioribus
 diuinis obseruatione superficialiter ambulantes, nulla interioris dulcedie
 uorantur. Qui bene in actibus apostolorum signati sunt per illos qui se spi-
 ritu sancto ignorare respondent, et secundum in idem baptizatoe baptiza-
 tos. Qui unius duci abstinentia potius zonam pellucem et cameleonem latus
 non habentes. Tales ut potius in austerioritate morum exercitus am-
 bulantes, actus vite multo labore opa patrantes, rigidiiores sepe
 sunt et ad exacerbationem patrum. Martha enim que sollicita erat circa
 frequens ministerium, erga plurima turbabatur. Vnde tales sicut
 gaudi et austeri sunt sibi in ipsis non patentes carni, sic etiam sunt in
 iudicando et compiendo alios duci et seueri, volentes oculis spiritu in
 discreto et non valentes sibi in omnibus conformari. Et si quos dissimili-
 les sibi esse speraverit, illos despiciunt, iudicant, arguant et puniunt
 Huius iudicavit fratres thomae louaniensis auctor libri boni universalis
 de apibus libro 17. inter tertios religiosos spuicavit malficentes
 significati in quibusdam apibus rusticis aspectu horridis valde ira-
 nindis. Que labore et opere persistantes intemperante aliqui adacto aculeo pri-
 sunt, ut mitemur sequatur, et tunc illuc mouant. Dic autem huius
 religiosi potius in talibus apibus significati si in temperante aliquo
 per indiscretione in corruptione puniunt, ut mitemur rancoribus
 odiorum sequatur, vel etiam occasione infirmis et ipsi scitis febribus dede-
 rentur ut ab ipsis odio habeantur, mortalissime peccant, et quasi in
 remediabilem peccatum manet quo usque fabris reconcilient, et concordem mo-

¶

Quod indiscreta vba
epi grauitate audiunt
et credunt. * * *

¶

De quibusdam qui in
exterioribus rigidi in
iudicando alios sunt
seueri similes et in cor-
piendo. * * *

¶

Et graue similes indis-
creti compiendo ad odii
annum et exacerbationem
excitantes. * * *

ribus se abilicent ut et ipsi in pace vivant et alios secū in pace vivere
permittant. Et vide q̄s reprehensibile istud christus notauit in euange-
lio dicens. Qui sanctos inueniunt miquis viuā de p̄fusilis iſus qui in me
credunt et peccat super magnitudinē ut suspendat mola asinaria in celo
eius et oclingatur in profundo maris. Nota q̄ carissim⁹ christ⁹ nisi
hic penitus certus distinguat p̄cō. hic autē pro scandalō diuincionē
in mari cū mola asinaria fieri uidicauit. Quis autē magis scādo-
lizat hōmēm. q̄j qui ei occasiōē p̄cō a scandali p̄stat. Discant et in
ib⁹ apes fideliū p̄ loquacitati et p̄sonā culco pungere; sicut nū
te et nūm̄d̄ ipsūm culcu rendetū arcellū q̄tū in ip̄se est cōdū mīg-
nificans et fratre cōstitutus coruptum et remendatū ostendat. In
tribus in corruptionē fratrum necessariis diligenter pensatis scatis patr̄
q̄ de sup̄ius obiecto dicendū est de fr̄e qui pro eo q̄p̄ alii quendā fēm
mamus consuero. Om̄edentē corripuit; peculearē quā habuit grām
amisit. Indubie enī credendū est q̄p̄ grām illam nō amisit; p̄o eo
q̄ fēm suū amonuit; s̄ p̄o eo q̄ modū mīcorripiendo debitū non
seruant. Siculū enī mī magnificū cūm p̄clar; q̄ nō desiderat rem
partie moderamē. Unde apud deū qui inspecto est cordū et om̄niū
ognitor seceror credendū est fēm illum deliquisse in p̄o corruptionē.
Vel quia videlicet contra modicam culpam in corde ubi videret lati-
bitat deus nimis excludit. Vel quia forte nō mīscita causa facti ad-
pauit ubi culpa nō fuit quia fortassis fēm illū ad manus mandu-
candū obedientia mīscitatis necessitas cogit aut q̄uis labor etiū
p̄a excusat. Vel quia iusta lēz ipsam corruptionē. v̄boz exacerba-
re nimici ministravit aut alio mō viciavit. Et hoc etiā de aliis si-
milib; videt securiendū. Concludit ergo in hoc membro q̄p̄ lember
mitis debet esse fēma corruptionē sive in publico sive in secreto. Dicitur
dicit apl̄us ad galat̄. 6. Vos qui sp̄iales estis. huiusmodi mīsternū
in sp̄ulemētatis. Et augustinus dicit. Corripuit iustus in mīa crāgu-
at uirū id prophete in ps. Qm̄ siquem̄ mīscitudo et corripient
Et si tunc aliquis obuat contra hoc illud apl̄ ad dīcū. Argue illos
dure. Et exemplū Ioh̄is baptiste dure scribas et phariseos corrip-
tis math̄ 4. ubi aut. Seminūna v̄paz etē que fuit durissima corrip-
tio. Respondeat sc̄d thomas sup̄ 4° sententiar̄ distinctione. 12. de mīscitudo
v̄e fraternali aetate. q̄z in cor. q̄ois sim̄ ḡre "conformit̄ ad longe signa
p̄missa. V̄ nōnullo p̄cō sunt lem̄t arguenda q̄ā videlicet non malitia
s̄ solum ignorantia vel infirmitate delinquit. Nonnulla autē sunt

B

Quod mītis deberesse
corruptionē. Erquid si respo-
dendū obuatribi et apl̄
et ioh̄is baptiste mītis
sudētib; facientia. *

177

Quod ex malitia paternis
injuriis durus arguendice
infirmitate leni animo
nundi. # # # # #

vehementē mercanda, sc̄ q̄ū et malitia patrari. Et quis hoc gressu
in pastorali dicat principalit̄ de correptione platis que competent
in etiam in correptione que ab alijs sibi hoc obseruandū est. quis
fratrem corripno semp magis debeat ad lenitatem accedere, quia
non ex auctoritate officij, sed ex caritatis affectu adhibet, herethos
discretionē ergo in hoc obseruari oportet et q̄ā si fieri p̄t ad medi-
um attendere. Quod si custodire difficile apparet, quidq; amplius
futurū est, in p̄tem humaniōre p̄cipōderet sibi senectū. Hoc enī un-
ius ex p̄te conceperit, quia sibi eundē senectū in libro de mōib; falso
penetrant v̄ba que molliā vadunt. Et ex p̄te coniunctis sibi christissi-
mū z li dialogorū ex sanctoy fortius erit pro erubētiū māri q̄ē ex alto
rigore iudicari. **hic non est caplī speciale:** *

Seco p̄ncipalit̄ capienda est ad correptionē tempis
apertūtas obseruari et considerari p̄t. Ex p̄te presentis
veneandi. Quia in p̄senā fermoy prudentiū et mārie
prefatorū in iheridā iuuenib; et subditib; oīo est a fraterna correptione
cessandū. Et qm̄ hoc in superiorib; cōs. et cōs. 12. est sufficiēter declarata
nam ideo de illo plura hic in serice superfluum dico. **Caplī. 153?**

Tertio p̄ncipalit̄ circa modū correptionis fene ut mē-
toua sit et fructuosa necessiō est iuxta p̄missa ut fiat. De
cetero quo ad locū separatiū. Et hoc dñs inuit et erp̄s
sit mather. Et peccauerit in te frater tuus, hoc est
ut solū sc̄iente ut aliqui dicunt, corripe eū m̄tre te et ipsū solū. Et
Augentib; sup̄ leuiticū homelia z4 tractū illud. Divideris fratrem
tui non recte agere, argue eū m̄fer te et ipsū solū. Non vultis
qđ dñs si forte videris p̄tem fēis tui, dñmū euolare in publicū, et
p̄damare p̄ssim et diuulgare aliena p̄cta qđ esset unq; nō corrige-
re, s̄ potius infamans herile. Istud autē est in culpis nūbilibus
de necessitate salutis, quia cadit sub p̄cepto diuino circūstantiō de-
bēns et si p̄te pensans. Quēadmodū enī ip̄se actus correptionis fra-
tēne ut dēmonstrā est sūp̄ alz. b. et cā. z. cū plurib; sequēntib; cadit
sub p̄cepto diuino, māḡit̄ orationē fēis. Ita et modus
et ordō correptionis fratrem iudit sub p̄cepto diuino, māḡit̄ modus
vel ordō correptionis fratrem faciūt ad emendationē fēis. Hic cuius
modus et modo prout eū dñs statuit et p̄cepit in euāgeliō mat. 18 di-
cens. Di peccauerit in te fēi tu et cetero quatuor comprehendit. Dñmū est ut
corripas sive amoneatus secrete, ut sic et īnocētiā recuperet famā
non p̄dat. Secundū si hēc medicina nō fuerit efficiē vel nāp fuerit

Quomō correptione fēia de
bet esse secreta. Et de consi-
derandis aīca hoc. # #

Quod modus sive ordo cor-
reptionis etiam iudit sub
p̄cepto et quatuor com-
prehendit. # # #

tunc debet p̄t̄m fr̄is paucis ostendi, ut culpa cognit̄, et fama non
littere non p̄datur. Et hec est secreta denūciatio, que in duo sibi suadē
dennia ordinare fecit. Nam p̄mo debet secreta denūciari ante oīsp̄
lato soli, qui marie p̄t̄ p̄dēsse et nō obess̄. Denide unum vel duob̄ testib⁹
denūciari. Tertium si frater adhuc ex isto non cognit̄ tunc debet
om̄o fama negligi et ipse in publicum p̄di et testibus cōvinci erit.
P̄pter correctionē aliorū Quartū quod si nec publica concep̄tio p̄fici
rit, debet om̄o abscondi iudicio ecclesie et haberi ut ethim⁹ et publican⁹.
Et h̄ic uideri ut dictū est dñs mat̄. v. tangens. Di p̄cepta uerū m̄t̄
frater tuus corupe eū inter te et ipsum solū. Di audierit te lucratuſ
es fr̄em tuū, si non audierit adhibe tecū unū velduos testes. Si nō
illos audierit, dic ecclesię. Di ecclasiā nō audierit scribi sicut etiam in
et publican⁹. Unde s̄m sanctū thomā sup̄ quartū sentençā dist. 9.
de conceptione fr̄na ar. 2. q. 2. m. re. 4. ac. ultimā illā p̄ficiōnē p̄t̄m
sue p̄t̄oris. Item in quatuor in conceptione fr̄na ad illius si possi
le est emendationē debet p̄cedere. P̄mo enī debet secreta amonēti. De
cundo debet plato secreta denūciari. Tertio debent testes adhiberi.
Quarto si negauerit debet in publicū cōvincēti p̄duci. Sed duo media
ordine considerare modo consuetuſ aliqua debemus.

Caplīm

14^m

Quomō cō secreta concep
tōis sumit̄ ex similitudi
ne processus medicinalis

anno istac ex ordinatione diuum p̄ceptu ad emenda
tionē fr̄is in materici fr̄ie conceptionib⁹ p̄cederet.
p̄cedere debet secreta amonēti que semel vel plurimes
debet fieri q̄dū probabilit̄ spes habet q̄ fraterna tali et secreta possi
frater amonēti emendari. Et huiusmodi cō generalis colliguntur hoc
q̄ dictū est superius q̄ conceptione fr̄na debet esse medicinalis. Et p̄ concep
tus alii debet se ad ipsum habere sicut medic⁹ ad egrotū curandū q̄
interdū eligit min⁹ malū ad p̄cauēdū malum mai⁹ sustinēti mor
dum aut inferēti s̄firmitatē minorē ad p̄cauēdū vel expellendum
maiore. Q̄ mō in conceptionib⁹ fraternae materia s̄m sanctū thomā sup̄
quatuor sentençā dist. 9. de conceptione fraterna ar. 2. q. 1. m. cor. q. locū habet
quod cur p̄līs & ethi. q̄ minus malū ex hoc q̄ p̄eligit respectu magis
mali. At p̄p̄t̄ rōne magis boni sicut dictū est in medico, qui aripiū
interdū unū membrū ne totum corp̄ inficiatur, qui tñ hoc faciat alio
necessitate coactus p̄t̄ temptat et si p̄tab infirmitate totū horū n̄li
berat. Unde hunc modū ut in p̄sonā cōp̄lī dictū est dñs seruans p̄ceptū
p̄t̄rib⁹ sp̄ualiter comp̄pndit medicum. P̄ceptū autē ex p̄m diuino

170

la morietur; sed in occidente damnū et dispendiū fame. **D**omini damnum sc̄ro
famie manūmissione innocentie manus est; q̄ dispendiū fame q̄ est secundū
Maior autē danno semp̄ potius et p̄ius est subueniendū. q̄ minor
temp̄tū est ut subuenire. q̄ sūc sine danno fame, faciendū est. **V**nde p̄ius
et alia etiam mala que ex infamia sequi p̄nt preccauant̄ hoc auē
fit si secreta correptione qui reus est emendetur. **A**si fieri nō p̄t, negli-
gi debet fama, ut repetetur conscientia. **F**ame autē dispendio si subueniri
cū nō p̄t in toto, debet q̄tū p̄t ut se p̄mo pacius et postea multis
crimē pandat. **E**t sicut q̄tū fame in occidente p̄ponēda est, ubi utraq̄ fer-
uari nō potest, semp̄ in q̄tū fieri p̄t fame p̄andū est. **V**icentē dicit
sanctus ih̄os 2,2,q,7,3,4,5,6,7,8 inter v̄s res c̄pales quas homo
habet fama est p̄ciosior, per cuius defectū homo ip̄penditur nō solum
multiplicit in c̄palibus ut motū est, verū etiam in sp̄ualibus et bonis
agendis et malis p̄t auendib. **M**ulti enī hōes timore infamie a p̄co
retrahunt̄. **V**nde q̄n se infamatos inspicuit urefrenate pectit. **P**ropt̄
quod Glōsis ih̄ero sup̄ vbo i mat 18. Dicit auerit in te fr̄ tuus, cori p̄pe
pudore aut veracundia amiserit remaneat in p̄co. **V**nde bene et sapiēs
aut eccl̄ 41. Curam hāc de bono noīe, hoc enī magis p̄manebit tibi q̄
mille thezauri magni et p̄ciosi. **E**st itaq̄ in emendatione fr̄is deliquens
secreta correptione ordine diuīm̄ instituto ante denūciatiōē etiā p̄uatā
Inſamatioīs declinande. **P**rimo ſim dñi preceptū premittenda est
Emendationis procurande secreta mom̄tio ſive conceptio. **R**ede infa-
litionis p̄t auendē. **M**atiōis declinande et hoc tam ēone de
linquēns ne ſez ſe videns inſamatu, rupto et abiecto freno timoris per
impudentiam derīcep̄ p̄cipitetur in oīe flagitiū ut dictū eſt. **V**erū
etiam v̄e aliōz illi ex quietu vel alias attinetum. **N**am maſſefato
p̄co ſecreto ſubditū vel plati, aliōz multi hor audientes, aliōz ſubditos
vel platos eis ſimiles ſuſpiciāt. **E**t ſic uno inſamato, aliō ſimilit p̄uer
tumeo inſamantur. **E**t hoc notans b̄is augustin⁹ in ep̄la ad plebem
upponensem. **C**um m̄q̄ de aliq̄bus q̄ sanctu nomē p̄ſtent aliq̄ cri-
mīb vel falso ſonuerit vel veri patuerit, instant ſat agunt ambūt,
ut de oībus hoc credatur. **D**ecundo rōe Emendationis ſine p̄curāde
ut ſez frater a p̄co ſpetentius reuocet. **D**icit enī ordinanda eſt correptione
oīr caritate facienda, ut p̄ eam p̄co non deterior ſe melior efficiatur
Ded ſicut ex correptione ſecreta ſepe efficiatus homo bonus emendat̄

170

Q̄m coeptio ſemper q̄
cum fieri potest parandum
eſt fame. Et q̄ ſe p̄ciosa
upſit. 4 4 4 4 4 4

170

Quod ſecreta correptione
eſt denunciationem
necessaria ſcriptio ran-
done. 4 4 4 4 4 4 4 4

170

Quod correptione ſecreta
efficiatio eſt ad emenda-
tionem in delinquen-
tibus. 4 4 4 4 4 4 4

ita ex publica conceptione sepe peiorantur. **U**nde et **D**ugenies sup le-
tum homelias; sup c. **D**i videbis fratrem tuum non recte agere, argue
eum inter te et ipsum solum dicit sic. **D**olus vidisti, solus inter te et
ipsum coripi. **V**bi enim serua sisibi ministerium viderit, fruabitur et ipse
mendatiois pudorem. **P**er vero se videat dissimilatio illico ad negandum
impudentiam ostentare et non solum peccatum non emendabis, sed dupli-
bis. **E**t augustinus in libro de libris domini expones illud mar. rom. **C**oupi-
cū inter te et ipsum solum. **A**ctus māt correctioni, parcens pudori
fuit enim per verecundia, incipit defendere peccatum suum, et quae vobis faciat
melior, facias peior. **A**bbas etiam psaude Syria in libro de contemptu
mundi. **N**isi pro malitia inquit fratrem tuum accusat deum iumentar
fuscatorum. **N**isi occulte proximum corrigit maliciam eius sanctorum du-
vero inuentum accusat, inflata vulnera cruxbar. **N**isi occidit fratrem
tuum corrigit affectū caritatis ostendit. **A**lascus in occulto redargitur
sapiens ineditus est hæc illa. **T**ercio rōe imitatiois vitande ne vidi-
loz audito in publico aliquis peccatum alioz ad patetendū provocat. **E**mpti
enim homines ad iniurandū malum priores sunt, q̄ ad bonū sequuntur.
Unde quod superius aliquid est ex Gregorio Nazarenico magistrorum
commissarii appologemio suo de prelatis, etiam de singulis aliis donis
veranter p̄t, q̄ sc̄ si quis in aliquo vicino in oribus est, facile malum
transfundit, et multo facilius q̄ malum est ab eo transit, q̄ signum
eo virtutis fuerit. Nam ut ait Poeta. **D**um cernunt oculi lesos, ledunt
et ipsi. **I**n superiores audientes in publico peccata aliquot que nescie-
runt et suspicabantur, peccata sua minus curant, primum alios, aperte
alleuiant multiplicat et excusant, marie si plator sunt. **F**Et de his
superior capitulo 54 et **C**apitulum 4. 4. 4. - 155°

¶

¶ iam contra hec que secreti amonitioē p̄mittenda
dicta sunt possit aliquis consideratio eum scriptu-
ri p̄cipue ex tribus sc̄z

De dei et semiorum exemplatione
Precepti et peccatorum implicatioē
Capli et iudiciorum erratatioē
reptionibz p̄seruando comprehendit. **D**rum ego motum dubitum
ad concordiam p̄missor surgit. **E**x operatione dei. **I**n opibus enim
caritatis p̄cipue debemus deum imitari simillimum apli ad ephe-
si. **E**spresso imitatores dei sicut filii carissimi, et ambulare in dilec-
tione, deus autem interdu publice punit hominem pro peccato nullu-

M
Quod semper homines pro-
mores sunt ad punitio-
num malum q̄ bonum

A
De diuisis obiectis bussa-
tra necessitate secreta con-
cepientis ante denuncia-
tionem 4. 4. 4. 4.

Ouomo et quare deus
aliquos punit et dena-
ti acutus fecerit am-
monitac 4. 4. 4. 4.

179

secretā amonitione p̄missa, ergo videtur, q̄ nō sit necessariū amonitionē
secretā p̄cedere denunciationē. **P**recerea christus denunciavit iudam
discipulis prout legit̄ ioh̄ 13. Eccl̄ ipsum non legit̄ aliquid ante secreta
amonuisse, ergo videtur idem q̄ sup̄. Ad h̄c respondet doctor sanctus
Et ideo hoc modo se habet occulta p̄cata ad iudicium diuinum, sicut publica
ad humānum. Et plerumq; deus quasi secreta amonitione p̄catores arguit
someter inspirando vel vigilanti vel dormienti sibi illud iob 23. Per
sonam in visione nocturna, qm̄ uenit sopor sup̄ homines, tunc capitulares
viroz, et erudiens eos instruit disciplinā, ut auat̄t hominem ab hys
que faciat liberet eū a supbia. Eruens auareciū de corruptione, et vita
eius ut non transeat in gladiū. Ad 2° autem quod de iuda obnatur
Respondet idem doctor ubi sup̄ in re, et ar. 2 formiter p̄missa, qd̄ deus et
dñs n̄t̄ ihesus christus p̄m̄ uide tanq; deus ut publicum habuit.
uide statim poterat ad publicandum procedere, cū ipse non publica-
uit, s̄ obscuris vobis cum de suo facto amonuit. Velenam dicendi sibi
uide sup̄ quartu sen. dist. 19 de correptioni fini ut, z. qui in re, ad p̄m̄ ar.
Qm̄ obsecratisib; p̄ceptori semper ad intentiōne precipitatis et ratione
p̄cepti attendendū est. Ideo autē p̄cepit dñs ut secreta amonito pub-
licam denunciationē p̄cedere, ut expertaret emendatio n̄t et famē p̄-
rectur p̄catoris. Et quia dñs scribat iudam nō emendatū fore si ipsū
amoneret, s̄ magis exaspandū, quia nō est probabile q̄ ubi illū eme-
darent quem tot miracula visa non monuerūt. Ideo ipsum nō p̄mo-
nuit, quia scribat ipsum magis exaspandū et deteriorē fieri. **A**ct
etiam est simile de ipso et de nobis, quia ipse secreta cordū cognosaret
futuros eventus, non autē nos. Et ideo nisi certissimis signis appa-
reat incongribilitas et exaspatio alicui futura, non debet a nobis
fina apud eū correpto p̄termitti. **H**ec ille. **V**nde si hoc nobis de aliquo
infallibilibus indicib; constaret q̄ ex nostra correptione deterior fieret pl̄
exaspatus, vel quod ad iniunis non inde emendaret, tunc de tali apud
nos non platos non uideret illius correptionis sub p̄cepto. **T**unc enim nobis
illius correptio vel emendatio vide ret̄ impossibilis. **M**aledictus autē Iesu
christus qui dicat deū aliq; impossibile p̄cepisse. **T**alis autē hoīs emenda-
tio pro tanto videretur impossibilis, quia talis homo videret a deo despici-
tus. **D**icitur vero est Eccl̄ 7. Considera opa dei, q̄ nemo p̄t corrigeri quē ille
desperaret. **T**alibus autem indicib; non errantibus de aliis obstina-
tione, manu p̄cepit̄ de corruptio. **V**nde augustinus dicit in libro de cor-
rectione et gratia. **A**lescentes quis p̄cipiat ad predestinationem numer

P

Quare christus iudam de
nunciavit autem secreta
corripuit

Q

Quod in p̄ceptis semper
respiciendum est ad in-
tentionem p̄cipiens etiā
uicem p̄cepti

R

Quod ubi non constaret
incongribilitas delinqū-
tib; corrige p̄cipere debemus
et concilia

PQuare aliqui sicut auct
scriptam cōceptiōnē aliq
denunciatur uero ioseph
paulus petrus ¶ ¶ ¶

TQuod peccata publica
debet publice et non se
creta puniri ¶ ¶ ¶

et quis non p̄tineat; sic affici debemus caritatis affectui, ut oēs vel
mus saluos fieri Et ideo debemus oībus fratrene correctionis officia
impendere sub sp̄e diuum auctly. hec augustinus Secundum in
tū dubietatis contra necessitatem secreta amonitionis ante publi
cam denunciationē surgit Ex sanctoy exemplatioe Nam si ac
augustinus ait in libro de mendacio Ex gestis sanctoy colligitur
qualiter scripture sacre p̄cepta intelligere debeamus Sed in gestis
sanctorū inueniuntur sepe facta publica denunciatione, absq; secreta
amonitione p̄missa etiam in p̄tis oculis Nam legitime genitus
¶ 36. quod accusauit ioseph fr̄es suos criminē pessimo Dialetactium
¶ q; petrus anamā et zaphiram occulte fraudantes de p̄tis agri pub
lice denunciavit nulla secreti amonitionē p̄missa Domilite paulus
rephendit petrum corā oībus nulla amonitione secreta p̄cedit. Sed
ad horū p̄mū respondet doctor sc̄us 2.2. q. 22. ar. 7 in 10 2. ar. Quid iuste
credendum est quod fr̄es suos ante secreta p̄monuerit. q̄ns scriptum
sit Vel p̄t dici inquit q̄ peccatum publicum erat mit fr̄es Vnde dicitur
realiter accusauit fr̄es suos Ad secundū quod abhinc de fr̄o petro re
sponderidem doctor sc̄us ubi sup̄ q̄ forte p̄tēm eoy erat publicum ut
statim publicandum Vel forte scribat eis monitionē suam nō valitū
Vel tercio et melius quod hoc forte petrus fecit consilio sp̄us sancti q̄
erat repletus ad terrorē quia hoc p̄tebat statu p̄nituit ecclēsie neve
mret auctoritas eius in temptū Et hīm hoc ut idē dicit 2.2. q. 22. ar.
Am re. ad 2. ar. petrus publicauit p̄tēm eoy. si tanante et sapientia
q̄s erector dei cuius reuelatione p̄tēm cognovit Ad 3. q̄ obyctū de
paulo rephendente petrum Respondet idē doctor sup̄ 4. ubi sup̄ q̄
petrus coram oībus peccauit et iō oportuit ipsum corā oībus ar
giu. Hic autē ordo sez ut secreta cōceptio p̄cedat denunciationē obser
uandus est in p̄tib⁹ oculis Vnde dicitur Di p̄tēauerit m̄ fī
id est te solum sciente et tibi soli nocendo Vnde sup̄ i. idem doctor 2.2.
ubi sup̄ in cor. q. dicit sic Quid dicit aplius. i. ad thmo. 3. p̄tentem
coram oībus argue. ut ecceperi timorē habeant, de p̄tis publicam
telligitur ut dicit augustinus in libro de oībis dñi Quia si p̄tā sunt pub
lica. nō an adhibendum est remedii ei qui p̄tāvuit ut melior fiat
Et etiam alios in quorū nouitā deuenit in scandalizant. Et ideo calo
p̄tā sunt publice arguenda Di vero p̄tā sunt deculpa sic vide rōm
habere quia it dñs Di p̄tēauerit in te fī tuus eti Quandom̄ in offen
dit publici corā alios iā non solū in te p̄tēat sed etiam in alios quen
turbat herille Caplin ¶ ¶ ¶ 156 ¶

Veretur motum dubietatis contra id quod de secreto motione ante publicam denunciationem premitenda dictum est surgit. Ex piculo implicatione hoc modo

*Q*ubi piculus immet quibus loca habet secreta conponit premitenda denunciantur, quandoque non

aliquis maius piculum immet; si peccatum non publicet, quod sit malum infamia utius hominis. Quia pector latens per multos corrumperet in fide vel membris, quod non posset facere in publicum peccato eius de ducto. Vel etiam priminere piculum aliis in corpore aut rebus. Duplo etiam infamiam multitudine, si peccatum unum de multis in multis. Minus ac talis infamia obletur, nisi per penam peccati que non potest inferri, nisi perducatur ad publicum. Ergo nec semper debet secreta monitio ut videatur denunciationem predere. Ad hoc breuitate responderetur hinc. Etiam q. 23. c. 8. i. re. ad 2. car. Quod quoniam immet piculum multitudinis tunc non habet locum hec uba dñi mat. 17. Perpetraverit in te factum. Quia tunc fides peccans non peccat in te tantum. Promittit tamen ibi quoniam in corpore necessariam distinctionem dicas. Quia in oculis peccatis per partem proximorum offensa, id distinguendu[m] videtur. Quedam enim peccata occultas sunt in nocturnum proximorum vel corpore vel spirituale. Puta si aliquis occulorum tractet quomodo ciuitas tradatur hostibus, vel si hereticus percutiat homines curat a fide, quia iste qui occulit peccatum, non solum in te peccat sed etiam in alios, sicut et statim ad denunciationem procedere ut huiusmodi nocturnum impediat, nisi forte aliquis existimat, quod statim per secula amissionem posset huiusmodi mala impeditur. Quedam vero sunt peccata, que solum sunt in malo peccantis et cuius inique peccatum vel quia a peccante leditur, vel falsa ex sola noticia, et tunc ad hoc solu[m] redendum est ut fides peccanti subueniat. Et hec subueniendo ut dictum est superius eo modo fieri debet si possibile est ut restituatur innocentia et servetur fama. Dicatur hoc fieri non potest neglecte famam perferat conscientia et restituatur innocentia. Quartu[m] motu dubietatis ad operarietatem eorum que promissa sunt de secreta ammissione necessariae peccantibus da ante denunciationem surgit. Ex obligatio[n]e preceptorum Religiosi emendentur suis platis obedire. Sed aliquis plati precipit vel contrariebus vel alicui specialiter, ut si quid sit corrigendum eis dicatur. Ergo videatur quod tenentur eis dicere ante denunciationem. Cum ergo natus tenetur alteri obedire contra diuinum preceptum videtur quod non sit de necessitate precepti, ut secreta monitio denunciationem premitatur. Omnis videtur si platus posset alicui scienti crimini fuisse ut ei dicatur, tenetur enim dicere ut videatur, nec silere liceret, etiam si ipsi praiper-

E
*Q*uod pectora occultata quibus periculum immet sunt in duplice genere

A
*Q*uando homo tenet obediens preceptorum platorum decretatione secreta monitio quando non

qui criminis omisit. Necum prelatus peccaret querendo, quia sibi ordinis iuris petitur iurementum etiam in causa criminali de veritate dicenda ab eo qui accusatur. Ergo idem quod pater. Ad hanc respondet sed thos 2.2. q.22. ar.1. m. re. 4°. ar. 1. q. p. placitum non est obediendum contra preceptum diuinum iuxta illud dictum 4. ca. Oportet deo magis obedire quam homini. Et ideo quoniam platus capit ut sibi dicitur quod quis facerit corrigendum est preceptum sane intelligendum, salvo ordine correctionis fine, sive preceptum faciat contra ad oculos, sive ad aliquem specialiter. Sed si platus ex ipso caper contra hunc ordinem a deo constitutum, et ipse peccaret principes et ei obediens, quasi contra dominum preceptum agens. Unde non esset sibi obediendum, quia platus non est iudex occulorum, sed solum deus. Unde non habet potestate preceptandi aliquid super occultis nisi misericordia p. aliqua iudicia manifestantur, p. tamen infamiam vel alias suspitiones, in quibus casibus p. t. platus capit eodem modo quo p. t. iudex secularis vel ecclesiastis exigere iuramentum de vereitate dicenda. Et sicut hoc ad extremam p. tem apponit, sicut eundem super quatenus dist. 19. de cœceptio fraterna ar. 2. i. re. ad 1°. ar. 1°. quoniam p. t. distinguendum est. Quia preceptum aliqui factum, a plato suo de p. t. alterius publicando in eo casu quo publicari nolle, p. t. fieri vel in iudicio, vel extra iudicium. Vice in iudicio ordinis iuris exigente iudex alicui p. cipliatur p. tem suu vel alterius confiteat non peccare p. cipliendo, quia ipse non exigitur accusans cui iudex ius reddere debet. Et tunc tenet quibus p. fici ad preceptum iudicis p. tem suu vel alterius, vel p. t. appellare, si contra ordinem iuris ei p. cipliet. Et tunc publicans p. tem occultum vitat manus malum, scilicet disciplina iuris encratitionem. Tam iudex deberet dissimulare quantum posset ne tale p. ceptum faceret salvo ordine iuris et p. ciplue in aliis, ubi magis p. equitatem p. cedendi est quam sicut rigore iuris. Caplin 157

Q. sicut fuit causa sed non
contra accusatio fieri primo
nitione secreta p. missa

Vmitum motu dubitatis ad contrarium corque de sententiâ amotio p. remittenda ante denunciationem dictasse sunt surgit. Ex iudiciali accusatione sic Grauior via p. cedendi confitimina est si p. accusationem vel etiam p. inquisitionem p. cedat, quod si p. denunciationem, quia etiam maior pena infligitur. Si aliquis p. t. p. cedere ad accusationem nulla secura amotio p. cedente inscriptio in facta sicur dicitur. Ille motio etiam in decretali. Ergo in denunciationem ut videlicet oportet quod amotio secreta p. cedat. Ad hoc doceatur sicut thos super 4°. sent. dist. 19. de cœceptio fraterna. q. 1. ar. 1. i. re. ad 4°. ar. dupliciter respondet. P. mo aut dicunt quidam, quod etiam ad accusationem p. cedi non debet sicut fuit causa, motio secreta non p. missa, nisi fuit

maiori piculo obviandum esset aut p̄tēm esset publicū. Quia sicut dñm
 est sup̄ ubi iminet picula multitudinis, non habet locum uba illa dñm
 Di p̄petraverit in te fr̄tu et c̄. Tunc enim frater peccatis nō peccat in te tantu
 p̄fim forū causarum non requiri q̄ accusationē p̄cedat secreta amo
 mōto, s̄ solūm inscriptio. Inquisitio vero non est facienda, nisi de noto
 rīo p̄tēo. Quia oportet q̄ inquisitio p̄cedat clamosa insinuatio, et ideo
 ante eam amoītio secreta non requiri. Vel secundo ait dicendum
 alios. Di accusatio nō agit ad emendationē peccantib; s̄ ad bonū
 cōfessionis consuētam cōseguādam p̄ punitionē delinquentib;. Et ideo ac
 cusatio in iudicio bona, sc̄ia p̄ fieri, etiā si amoītio secreta nō p̄cedat
 Hec etiam hoc sit contra perceptum dñm quod intelligitur q̄n agit
 ad emendationē delinquentib;, hec sc̄us th̄os. Decimus motu dubitans
 ad contrarium eorum que de secreta amoītione ante denūtiationē p̄mittent
 da dicta sunt exurgit. De cōcūtationē caplari. Quia nō videtur esse p̄ba
 bile quod ea que sunt in cōsuetudine cōi religiosorū, sint contra p̄ceptū
 diuinū. Sed sicut est apud religiosos q̄ interdū in caplīs se cōmītāce
 rūt p̄blicē et p̄clamāt, nulla secreta amoītio p̄missa. Sed accusati
 re aliquē in caplī p̄blicē est dicere ecclēsie, ergo viderur non esse necessa
 rum q̄ denūtiationē semper amoītio secreta p̄cedat. Ad hoc responderet s̄c̄
 th̄os. 22. 23. ar. 7. i. re. ad 4th argumētū. Q̄ huiusmodi p̄clamations
 que in caplīs sunt, sunt cōter de aliquib; leub; que fame nō derogat
 Vnde sunt quasi quedā memoriarices insinuatioēs potius oblitiorū
 cū parū, s̄i accusatioēs vel denūtiationēs. Secundū eundem autem
 sup̄ q̄ s̄ent. ubi sup̄ in re. ad 2. ar. Illebus siue de leub; p̄tēs non
 surgit infamia siue scandalum, et ideo de talib; nō est vis si quis in cū
 q̄ tali accusatione magis deterioraret, q̄z conigeret, et collegio eius
 nō multum p̄sit cui bonū semper preponēdū est bono iūnis. Vnde
 et aliq̄n̄ etiam si peccatis emendatio nō expectat, p̄t aliq̄b; cōrā multi
 tudine accusari, si p̄fectus multitudinis credat. Vel de p̄tēs erq̄b; possi
 q̄ infamia surgere nō debet et aliq̄b; in p̄blico accusari, in si p̄missis h̄is
 uīo fr̄ne cōceptioēs exposcit, et ḡnūt peccare accusatis; sicut fr̄m su
 e infamias, hec ille. Ex h̄is p̄missis evidentia apparet quō in ordīe cor
 rectioēs fr̄ne secretū amoītio denūtiationē est premittenda.

Capitulum

158^m

Secundo in ordīne cōceptioēs fr̄ne post secretam amoītione
 sequi debet. Decreta denūtiationē. Vici
 amoītio secreta non sufficit ad emendationē fr̄is de

In licet aliquem publicē
 p̄clamare in caplo nulla
 secreta motione p̄missa

E
 De secreta denūtiationē
 h̄is modo et quare p̄mit
 tenda sit denūtiationē

Imiquentis hoc est per eam non corrigitur nec emendatur cessando ei p̄co. n̄c
conuenienter debet p̄us discere et secrete denunciari p̄latio. Et hoc est q̄ s̄b
pater n̄r augustinus in regula 2^a aut. Q̄ si frater à mortuis neglegetur
corrigi, aut eis alius demonstrari per quod qui cūd̄ est si negligerit, se
testibus p̄us p̄posito debet ostendi si forte ab eo secrete correptus possit
adducend̄ innotescere ceteris. Huius autem r̄o est quia charitas fr̄na reigit
ut q̄m fieri p̄t semper parat famē delinqüentib; Et video q̄ p̄t pauciorib;
p̄t debet ostendi qui delinq̄t; si secrete mortuū emendari negligit. Unde
p̄mo aut eis plurib; publicetur, debet ostendi soli p̄latio ut vulneratus
sanādus tanq; p̄i sp̄nali qui marie potest prodere et non obesse. Et
hoc extra formā iudicij, tunc emendat ut p̄uare p̄sonē et non eccl̄esi.
¶ Quod p̄latio in iudicio velut p̄sidenti dicitur hoc eccl̄esi et nō p̄uare
p̄sonē dicitur. Hoc autem fieri non debet, nisi p̄us fuerit vni vel duob; nō
testibus posteriorum p̄ quos quād̄ possit si negligerit, quia p̄ccatum ante assertum
oriem estiū nō p̄mititur. Hic m̄ 9 formū ad p̄missa p̄m s̄m s̄m th̄m
sup 4^a sent. dist. 19, de correptione fr̄na. ar. 2, q̄. 1. m̄ re. ad 2^a, ar. ad discernen-
tia habendam in p̄ccatis denunciandis. p̄latio considerandū est ut nō
p̄ccatum sit oīo occultum, aut ad noticiā alioz deuenerit, aut in propria
aut deueniat. Si autem p̄ccatum iam ad noticiā alioz deuenit et est oīo pub-
licū, tunc nō estiū adiubendū remedū ei qui peccauit ut melior fiat.
Sed etiam aliis in quorū noticiā venit. Ideoq; tunc debet denunciari
ei qui potestatem habet corrigendū, ut qui scandalizati sunt de culpa
edificentur de pena. Et hoc notari apliū ubi ait. ad th̄m. I. P̄tētū
corā oīibus arguit ut ceteri timore habeant. Si autem nondū ad publicū
deuenit, s̄ est in via veniendo ad publicū s̄p signa aliqua tunc enim
est denunciandum p̄latio, ut scandalo futuro occurat. Si autem est oīo
occultum tunc p̄mo distinguendū est et considerandū, ut r̄u emenda-
tio peccantib; spectari p̄habilit̄ possit aut nō. Q̄ quidē de faciliter adū
poterit, si considerat utrum aliquis ex elatione vel passione peccauit, s̄c erma-
lia vel infirmitate, q̄ idem est. Quod quidē perpendi p̄t et condi-
tione peccantib; et ex iteratione actus. Quia si aliquis frequēt et in p̄hi-
bito et sine freno in aliquid p̄ccatum lapsus est, signū est q̄ ex malitia
et elatione peccauit, et nō de facili emēderit. Si autem occasione peccandi
oblata in p̄ccatum ruit, et postea tristitia et verecundia ostenderit de p̄ccato
signū est q̄ sic p̄ccatum ex infirmitate vel passione quidē est et de facili emē-
datur. Si ergo ex malitia nō peccat et emēdatio s̄gatur, et tunc debet
ā monito p̄cedere et denunciatio differri, quousq; videatur q̄ non emē-
datur p̄ccator nisi forte imineret occasio similiis cuendi in p̄ccatum quam dicitur.

Dedūsitate p̄ccarū oīiū
iūum quo ad denuncia-
tionem

O
Quomodo potest fieri ana-
liquis ex malitia vel in
firmitate peccauerit.

dinare nō vellit, tunc enī deberet p̄lato denūciari ut suo p̄tēto p̄uidet
ne in p̄cipiū vadat. **D**i autem non speratur emendatio tunc iterū dis̄tingui
dum est. Considerandū est enī an illud p̄cām sit infectū alioz sicut est he-
resis vel fornicatio aut aliquid huiusmodi, aut ecclā adat in aliquo dāmū
alterius sicut fuetum homicidū vel huiusmodi. **V**icū non adat in dām-
nū alterius nec sit infectiū p̄cām, tunc p̄tē denūciatio differi quod usq;
videatur à momōtōis effectus, p̄cipue si emendationē promittat. **D**i au-
tem est infectiū alioz, debet denūciari p̄lato ut gregi suo caueat. **D**i
cuteū dicit glossus hieronim⁹. Que mīa est p̄tere um, et multos in disci-
mē adducere. **P**olluit populus ex uno p̄tēto, sicut ex una due morbi
da totus grec⁹. **H**emp̄ enī bonū multoz, debet p̄fēri bono um. **V**nde et
fama unius negligi debet, ut innocētia vel fama multitūdīns consecuet.
Dicautē v̄gat in dāmū corpore alterius, tūc debet fieri cōpactio illius
dāmū ad dāmū fame istud ecclī dāmō q̄ p̄p̄derat obuiari magis
debet, hec ille. **H**abem⁹ ergo quomō et q̄n publicam denūciatiōnē p̄cede-
re debet denūciatio secreta facienda prelato et sequi mortuonē p̄uata. **C**ui
ordinis et gradualis processus rōmē ex medicinalis industricōpatione bēs
hōs assignat⁹ ubi sup̄ in cor. q̄ib⁹ z. **Q**uando inquit medicina leuis a qua
mīcipiendum est non p̄fit, tunc debet medicus efficaciorē medicinā appone-
re, non statim efficacissimam, s; paulatī p̄cedendū est, ut q̄sto min⁹ fieri
p̄grauet ille cui mederi cupimus. **E**rido si p̄ma medicina sez̄ amōni-
tio secreta p̄cedens non p̄fit, quia p̄cām iterari videt, oportet ut ad ulteri-
orā p̄cedat, ut p̄uatis ostendat et talibus qui p̄nt prodesse, et de quibus
non creditur q̄ obſunt diffamando. **E**t illi p̄ncipalit adhibeantur ad
mōneat. **D**ed p̄mo autē oēs p̄ sp̄uali soli, qui ad hoc sume efficax iudi-
catur ut dictū est. **E**t q̄n in hac secreta denūciatiōnē nihil querit p̄ncipa-
liter nisi emendatio et nō diffamatio fr̄is ideo per hanc denūciatiōnē non
efficietur quis p̄dit⁹ criminib⁹. **C**aplin. 157

H
Quotidio p̄cessus in maten
et concep̄tōis colliguntur se
opanone sive practica me
dicinalis. **¶** **¶** **¶** **¶**

Ecclō in ordine concep̄tōis finē necessaria est restū induc-
tio. Nam si secretū à momō et secreta denūciatio seicta soli pla-
to nō valent ad emendationē fr̄is, tunc p̄cedendū est ad in-
ductionē restū. **N**isi forte p̄babilit̄ erit inaret, q̄ hoc ad
emendationē fr̄is non p̄ficaret. **Q**uia si p̄sumeret q̄ inde deterioraret et per-
cip̄tū eius nō vigeret in corruptionē vel nocimētū multitūdīns et aliorū
time debet oīa a concep̄tōis cessari. **Q**ām enī ea que sunt ad finē debent re-
gulari sīm q̄ exigitō fr̄is, et finib⁹ concep̄tōis talis est emendatio delin-
quentib⁹. **I**deo ubi de tali fine desp̄arit et peiora insup̄ timerent cessandū
ab actu concep̄tōis et ulteriori processu. **D**i vero sp̄es de emendatione per

¶
De inductione restū
quando et quare et quid
modo fieri debet. **¶** **¶**

maner. debet ulterius quasi medicinaliter paulatim lembus deficiens
ad anima procedi, semper tamen quod paucioribus ostendi. Et video ubi
non perficit plati secreta monitio, debet ostendi paucis et talibus quod
velint et possint prodere. et de quibus non est timor quod debent diffi-
mando obesse. Unde dominus ait iustus 18. Si peccauerit in te frater tuus
si te audierit. si periculus occulter te audierit. a corceptionem tuam in
secreto receperit. lucrat eris fratrem tuum, non dicit ille lucratus est seipsum
sed tu lucratus es eum, quia per salutem alterius nobis acquisitum est
latus ut expone hieronimus. Diuero tuam corceptionem non recipiem
secreto nec planum similiter, oportet si patere debeas quod adhibeantur
unum vel duos testes. Et hoc propter tria ut vult scilicet thos super 4° senatus
dispositi de concepcione anno 453. q. 2. m. cor. q. 6. Domo et principali adhibentur
testes ut amoneantur, ut amonitio facte sint testes. 2° ut negotium
coram ecclesia conuincantur. Unde augustinus in regula dicit. Pas in his
quod in publico prodatur alteri vel tecum demonstretur ut duorum vel trinum possit
ore conuincere. Quomodo autem non potest intelligi quod aliquis ex precedenti
monitione non sit mendacius nisi per hoc quod patitur actu ut iterat. Ideo ad
hoc inducendi sunt testes ut actu ut iterat videatur. Et hoc patitur a au-
gustinus ubi in regula sua ait propter alteri vel tecum demonstrandum, sicut
patitur. Non tamen debet propter hoc aliqua occasio peribit ut patitur iterat
one conuincendi, quia non sicut facienda mala ut veritas bona. Diuero
autem scilicet thos ubi super in causa 5° argumetum actus iterat ostendit testibus non
potest, quia fortis patitur caueri sibi a corripiente, ne se videtur possit aut restude-
re iterat, debent tamen adhiberi adhuc, ut cum ipsius se reum cognoscatur vel
saltem ut ipsi amoneantur eum, ut sic obviengatio plurimorum eum corrigatur.
Et hanc duas causas assignat glossa super 1° m. iust. 18. Adhibentur ei studi-
o corrigendi vel conuincendi. Alias causas idem thos. 2° 2° q. 7. ar. 8.
in re. ad 4° ar. assignat de testibus inducendis diuersus quod res possit in
duci propter tria. Primum ad ostendendum quod hoc sit patrum de quo quis agit
iterat ut dicitur. Secundo ad conuincendum de actu si acutus iterat dicitur
augustinus in regula. Tercio ad testificandum quod frater amones frater
se fuit ut dicit crisostomus. Sed iam fore circa inductionem huiusmodi
testium mouebit aliquis dictus a puo semet ipsum quod inconveniens
in ordine corceptionis fraterne ponatur testium inductio. Quia cur iste cor-
reptionis modo intelligetur de patre publico aut occulto. Si de publico
non oportet adducere testes, quia manifestum est. Si de occulto non oportet
manifestari, quia si hominem auctoritate magis esset proditor criminis quod
correptor delinqventis. Preterea augustinus prius non in regula ubi ordinatur

R
Quod testes adhibeantur
propter multum in negoti-
o denuntiationis

I
De quadam obiectione
contra inducendum testium
et respondetur ad eandem

fratere coruptis assignardicat; quod alius scilicet testibus demonstrat p̄tām
fr̄is p̄ quos conuincendus est si negauerit; si non p̄t alios cōuincip̄
būm restem quia in ore duoru vel tenue testium debet stare oē obvī
ſim euangelium Ergo videt q̄ mōnūmē dicit q̄ testis unus vel
duo adhibeantur cum semper duo ad minimis esse debeant Adheres p̄p̄o
dendo sc̄us th̄os sup̄ 4^m ubi sup̄. q. 2. m re. ad p̄. ac. Et similiter in 2. 2. q. 22.
ac. 8. m re. ad. 1. ac. dicit q̄ propter p̄mā obiectiōē quidā dixerūt et in-
tellegērunt q̄ ille modus comp̄endi per adhibitiōē testū seruandus est
q̄ p̄tām nō est oīo publicum nec oīo occultū, s̄ ab aliq̄b̄ sc̄utū Unde di-
cunt q̄ nō p̄t alii aduocari nisi qui in oīo sc̄ut. ad quos etiā coruptio
p̄tinet Et intelligūt h̄ic ordinē coruptis fraterne esse seruandū ut
p̄mo fr̄ sit in seculo comp̄iēt et si audierit bū q̄ est quia lucrat̄ es fēm
nū. Diuitiā nō auoceret et p̄tām est oīo occultum ut nullus alii sc̄at̄
p̄ter et dicebat nō ulteri p̄cedendū Et illud euangeliū. mat. 8. Di p̄ccat̄
uerit m̄ te st̄ et si exponebant̄ si te solo sciente p̄ccauerit si tuis comp̄e-
tū inter te et ipsū solū Di p̄tām iam misit ad plurimā notitiam p̄temē rati-
quibus indicib̄. curit dicebāt ualereis esse p̄cedendū esse ſim euangeliū?
et illius indicandū qui iam p̄cipunt. Sed hoc aut ſc̄us th̄os nō videt esse ſim in
tentōnē euangeliū. quia ſilli qui adhibent̄ alias ſciuissent. nō oportere
q̄ adhibeant̄ advidendū ſi ſtat̄ per eos posset. Quidam Ecclā 100. ut ſup̄ alliga-
tum est dicit quod nō est mā p̄tere vni. et oēs in diſcrimē adducere. q̄ ſie-
ret ſi p̄tām q̄ est alius nouiū non p̄publicaret Unde patet q̄ ſi p̄tām in
alio detinētū ſigat. q̄ debet alius dicit q̄ adliberat̄ ſit occultū. et etiā ſi nō
b̄gat in alterius detrimentū. inſi in illius qui p̄ccat Unde ſim auguſti
nū ubi ſed dicit Illocentes nō eſtis. ſi fr̄es viob̄ quos indicando corrige-
re poteris. mēdo p̄re p̄mittitis Acceſt hoc efficiat̄ alios proditor criminis
eo q̄ non manifestat et imenad infamandū ſi ad emendandū Ad 2^m
dicat idem doctor ſup̄ 4^m ubi ſup̄ ad 2. ac. Ov̄ unius testis adducat̄ ad amo-
nendū ſi nō aduicendū Vel dicendū q̄ ipſe denūciās ſufficiat̄ uo ſte-
ſione requiriſt̄ duo testes Caplin. ¶ ¶ 160^m

¶ cōfūcūnq; pām occuln
sēp v̄garm alioy dēcimē
d̄z dēmārālālb

Num restis ad libet adā
monendu s̄ diu nec iam
sunt ad conuincendum.

De republica denuncianœ
Et quod dupliciter dicit
aliquid ecclesiæ ¶ ¶ ¶

Capitulum 100.
Moto ex parte dei in ordine conceptionis finē est necessaria
ria publica diuulgatio Nam ut dicit beatus ihos 2.2. q.3.
ar.8 in cor. q.9. De uno extremo ad alterū extremū. Quem
enī transitur per medium In conceptione autē finē volu-
it dñs et præcepit q̄ p̄ncipiuū esset occultuū dum fratres iubetur m̄f-
fe et ipsū solum. Finē autē voluit esse publicū. ut denūciaretur ecclesie
Etideo p̄mo p̄mis̄ secretū monitio ut bonū vite et consciē recuperaretur

et dannū infamie nō incurat. In medio pōmē vel p̄cipit dēmū cām
s̄z ut p̄c̄m fīs m̄dicetur paup̄s, qui p̄nt p̄dēsse et nō obesse, ut salēnsis
sine multitudinē infamia emēndetur. Dēmū p̄cipit tēstū m̄ductio
Ultimo q̄z dui est sp̄s emēndatiōs, p̄cipit p̄blicā diuulgatiō. Unde
aut dīcēt ecclēsī. Hoc autem duobus modis fieri intelligitur. P̄mo p̄
Glosū. P̄dūmū ut dīcat multitudinē. Enī paucos nō audierū
tunc multis dīcōm est ut dērestatiō eum habēant, ut qui paup̄s
pudore sanari non poterāt multo s̄mētō opprobriis. Secundo p̄mē
sōstōnum dicit ecclēsī, q̄n dicit plato ecclēsī, p̄cētātē corām eo per
testes quīcēndo. Vi vero propter hēc oīa p̄ccās se non corerēt, s̄p̄
ecclēsī. Et hēc debet fieri per os ecclēsī, ut per sacerdotē, quo exāmī
tōtā cum eo ecclēsī op̄at. Unde sequit̄ in euāngelō mat. 18. P̄tib⁹
sicut ethīnicus et p̄blicā. Ethīnicus autē idem est q̄. Tēmū b̄ndit
cabanus. Unde sicut uidei nō v̄tchans samaritans ut dīcat ioh̄n̄
Ita tu talem p̄tōrem īconigibilem obstinatū exāmītū m̄pēna
suām deuita non cōcāndo cum eo. Unde augustin⁹ in li⁹ de ūbi dīn⁹
P̄tib⁹ aut sicut ethīnicus et p̄blicā, quasi dīceret. Noli illum tam
deputare in numero fīm tuoy. Ex istis iam nouissimis capiōs p̄missis
facile est adūtere intelligenti q̄ p̄tōr tribus modis corrigi debet et
p̄tōs retrahit. P̄mo amōre. Et hoc sit, q̄n caritatē amōnet in fratre
Quod si sufficiat nō est ulterius procedendū. Secundo pudor si p̄mū
non sufficit. Et hoc sit, q̄n denūciat um̄, vel adhibent testēs paup̄s
Tertio timore pene, si videla duo p̄ma non proficiunt. Et hoc sit quād
p̄blicē ouictus ab ecclēsī p̄stindit, et velut ethīnicus et p̄blicā
pēnam suām vitat. Qām autem hec p̄fācio extēma est ultio p̄mū
et gladiūs ecclēsī extēmus nō nisi in despatū p̄ccātō vibrandū
Ideo is qui zelo ductus cōsq̄z in frē p̄c̄m p̄sequit̄, attendere subiunctū
de debet ut in se ad hūzmodi p̄secutiōē bene circū stāntionātē de
bitē idoneus habeatur. Hūzmodi enī p̄blicā denūciatio quānam
p̄testes p̄tōr quīcēta cōtūsatiōē valde apprōxiāre videtur. Quis sim
būm thōm 2. re. q. 6. ar. 3 in re. ad 2. ar. differētia sit in denūciatiōē
et accusatiōē. Accusatiōē enī agit ad penā p̄tōs et obligat am̄
sāb ad probandū crīmē de quo accusat et ad penā talioōs simp̄
bationē defecit. Sed hoc nō est in denūciatiōē, ubi in agit ad enī
dātōē delinqūtēs. Nichilomin⁹ tñ cēdē conditiōēs que in legiōnē
accusatore requiruntur, vident̄ hūzmodi zeloso denūciatoriū
rie ne līmitēs caritatis et debite moderatiōē excedat. Hūzmodi
enī conditiōēs p̄ncipaliē sunt quām quās assignat Alexander

P
Quod sp̄ndē ecclēsā ecclē
tāndūces et tātēmū gāb
dūs. Erquid s̄tēlīm̄cūs.

R
Quod tribus modis p̄m
emēndatiōē debet et rētālī
a p̄ccāto.

R
Q̄d dīscētē p̄cedendū sit
ad p̄blicā denūciatiōē
Et de quaūtā tālī denūci
atiōē cōtēfāmō.

104

de halibz pte sume sue. q. 28. ar. 7. Et post eum si repereris in pantha-
lo sua ipse de accusacione caplo 6 scz
Judicium discretiois
Zelus correctiois
Verbum veritatis
Gradus vel statu pientis
Primo ergo in accusatore et similiter ut apparet
in denunciatore requiri Judicium discretiois
q[ui] terribilitate dicitur malitiae. In qua mensura me
accusatione repellitur mulier et etiam puulus propter defectum discretiois
generaliter nisi in quibusdam casibus in iure expressis. Hoc iudicium
discretiois valde necessarium est corupturo magistris qui ad denunciationem
pedere intendit sibi promissa p[ro]p[ter]re multa in huiusmodi corruptionibus et denun-
ciatiois negotio necessarie cum summa discretioe ponderanda de quibus plu-
ra dicta sunt sup[er]. Adeo ut sibi augustinus sup[er] ep[ist]olam ad galathas nulla
est res que magis ita cum spiritualem et discretum, et lingua requiratur p[ro]p[ter] oia
et studiu[m] et cum tempatu de quo sup[er] ca[pt] 84. tet. gregorii, c. 8. v. et multis alijs lo-
gis. Secundo accusatore similiter et corruptore et denunciatore requiri Zelus cor-
rectiois quo ad motum sue intentionem in a[cc]to. Res ipsa illa prohibito. Nemini
intentione et illo caritatis affectu accusari coripi et denunciari si ut emenda-
no sequatur vel ipsius si fieri potest vel aliorum per eum si ipse emendari non potest
Vnde nullo modo debet fieri ex a[cc]to corruptio honestum iudicium, iura iniquitatem
vel rancore. Prout de hoc dictum est sup[er]ius ca[pt] 92. b[ea]t] 102. b[ea]t] etios. m. Eth[ica]
est quod approparet de accusacione loquendo propter suspitionem corruptionis animi
quatuor genera hominum excluduntur ab accusatione, scilicet timori propter suspi-
cionem odicentia aduersari propter suspitionem mali amoris, serui propter suspi-
cionem timoribus sum legem canonum 2. q. i. Et cupidi turpis questibus, ut propter
pecuniam accusare talique sicut dicit in eodem. Nam ut dicit gregorius
quatuor modis iudicium humana punit, scilicet timore, dum memorem potestans
aliquem punitus est. Cupiditate, dum primo aliquam cum coru[m] punit. Odio
dum contra quemlibet aduersari mouetur. Amore, dum a[cc]to vel propriu[m]
contendens p[ro]stare. Tercio in accusatore similiter et in corruptore et denunci-
atore requiri. Abu veritatis ne se[ci] accusato corruptio vel denunciatio falsa
relinetur imponatur. Vnde dicit leuina 19. Non facias calumpnia p[ro]prio tuo; ne
q[ui] in occulto ueq[ue] in iustitia festos in iudicio. Nam calumpnia est falsi crimi-
nius impositio. Et hoc ex certa malitia ad nocendum vel ad diffamandum
Nam si ex errore vel ignorantia vel incertitudine vel etiam lenitate
ai sume facilitate credendi aliqui falsum rei mei iponere, non diceret prope
calumniam. Quia hoc esset proprie magis temeritas q[ui] calumpnia debet
ergo etiam sue corruptor sue denunciator publicus esse sine dubio certus.

D
¶ Criminosi et infamis
non debent alios publice
conspicere vel accusare ¶ ¶

ut de dubiis aut ex opinione nemine notare presumat papue coram iudicis
capitularium multis prout de hoc notari est super capitulo 112. ¶ Quarto iudicis
accusatore similiter et in receptore et denunciatore requiri gradus usus statu
bonitatis invenientur sed papue eius de quo alium accusatur corruptus vel deuinctor
ne replicetur contra eum illud apostoli ad Romanos 3. Qui dicas non medietum
medicari. Quia rite ab accusatione tria genera hominum excluduntur. si impo
nentes conspiratores anathematizati. Infames propter infamiam homi
nis. Tales sunt criminosi. Unde beatus Eugenius papas 3. qui sic dicit. Ad
accusationem nullatenus admittendi sunt qui infames sunt. quia summa
est vox eorum. Conspiratores ab accusatione repelluntur propter propinquu
tatem. Qui cum tales ad lesionem caritatis ex malitia tendunt. Anathematizati
ab accusatione excluduntur propter conceptum punitus. Unde fabia
nus papas 3. q. 4. sicut Deus quos suos patet instituta anathematizantur
ab accusatione omni fidelium submouentur. Nota tamen sim iohannem papam 2. q. 4
quod aliud est eradicatio et aliud anathematizatio. Quia exortatio a fratre
societate separata. anathematizatio vero ab ipso corpore christi quod est ente
sua resinditur. hec ille. Ex hoc ultimo videtur quod accusaturi receptori vel de
nunciaturi alios presertim publice ad minorem habere debent. superioritate personarum
et bonitatis. Quare et generaliter infideles fideles. mali bonos in codem
imme principes sodales suos vel in maiori delicto culpabiles alios pro
tros publice conspicere aut denunciare sine accusare minime potest magistris
platos. Unde Hardinensis consilium 2. q. 1. sicut. Huius qui non se recte fidei et
conuersationis et quod vita est accusabilis et quod fides vita et liberabit
resurgetur. Nec enim viles personas in eorum recipimus accusationem hec ille.
Et propter hunc ratione. Quia receptio et multo amplius denunciatio viola
tatio est honoris respectu peior ut patet super capitulo 2. e. Et ideo ut ex sententia
sancti thome in capitulo codem d. determinatur in similibus ac maioribus criminibus
quis positus publice conspicere debet. Boni autem ex affectu caritatis suos
etiam platos seruatibus debitis circumstantibus conspicere denunciare et etiam
accusare quoniam tenet potest ostensum est super capitulo 16. et deinceps. In
lit et capitulo 19 cum sequentibus. Unde etiam in decreto beatus papae Gregorii
2. q. 1. scribens quibusdam subditis ita dicit. Propter in ecclesia damnatio po
nitatem vim videritis admittere. mox autem nostris vera relatione signan
ut quod fieri debet censeamur. Et enim habet ibi exemplarum quoniam auctor
itate beati gregorii pape quidam episcopus inter alia mala carnali criminis
lapsus a suis clericis accusatus ait. couitibus. episcopaliter sententia de
positus est. Prout hec etiam post sanctum thomam et Alexandrum de halis
se reynierus in panthalon sua actulo de accusatione capitulo 1. in fine ibi

C
Quomodo differunt com
muni cito ab anathema
zatione ¶ ¶ ¶ ¶

D
¶ Boni etiam suos pre
latos quandoque possunt ac
cusare et conspicere ¶ ¶

105

Paret iam sufficient ut estimo quomodo secundo ad modum corripnis se
ne p̄sertim de p̄tis oculis requiri quod sit secreta. **Vetus** autem est
de manifestis. **Vnde** b̄assim p̄nē augustin⁹ in de obis dñi sup illo
mattheus. **D**i p̄tacuerit in te. fī. t. et c. Que p̄tēant in q̄r coram oib⁹.
corā oib⁹ corripienda sūt ut oēs nūciant. Qui secrēt p̄tacūntur
secreto comp̄fiam si solus nosī et cū vīs coram alijs argueret. nō
es corrip̄tus s̄ proditor. **Caplīm** 161¹²

A

De rebus necessariis au
reptis ad hoc cordis fre
cipiat

Uic postremo postq̄ circa qualitatē c̄retiōis
hoc est circa modum corripnis fraterne dictū est
et p̄out potum declaratiū de duobus. **Quomodo**
videlicz ipsa fieri debet oportune quo ad temp
c̄ptatum. et secrete quo ad locū separātū. **Iam**
nouissime in calce p̄fessis opusculi paucis considerare restat quē
ad modum tertio sp̄cialit̄ ipsa fieri debet discrece ad modum obser
vatur. **D**e hac autem discretione in modo corripiendi sūmū necessari
q̄uis dicitur sicut in superiorib⁹ multa p̄serti. s. ca⁹. 9.c. et. u. n. et x⁹. p. et 41.
b. et. c. et. x⁹. i. et. x⁹. et in plerisq; locis alioz dñi nī debita excautio et
reptis et modus discretionis ad vigore et efficaciā fruct⁹ per eam int̄n
q̄ max̄ op̄at. Ideo ad huiusmodi discretionis in ea temp̄ p̄tia obseruādā
et uta debito lūnitate modestis corripiendō excedat. **A**d evidētiā etiam
m̄iorū p̄missor̄ reia adiung in superiorib⁹ recta modico diligenterius consi
derare et obseruare sollicitus debem⁹ s̄z

B

O. concordia aliū debet
subīn seipso esse tranquillū
me in erodio

Tranquillitatē animi
Minutum eloquij et
Vagacitāte trivagātū
alii necessariam sibi debet habere. **T**ranquillitatē animi propriū ut hī
augustinū sup̄ ep̄lam ad galathas. **N**unq; alieni p̄tū obuergandi
negocī suscipiat nāq; s̄ de remedianda infirmitatē aliena p̄ cor
reptionē intronūttat. nisi discussi p̄tū m̄iorū mentis sue prope
qualitate. serenū s̄ atq; ab oī tracundie furore alienū conspiciat. In
tentio em̄ et fīns corripnis. emēdatio debet esse et salus delinqūtis
ut per sollicitudinē quā collendis malis ip̄pendim⁹ nō prop̄p̄tū in o
tibus n̄i s̄ profectibus proximū seruācim⁹. **D**ic em̄ idem b̄assim p̄r
n̄i augustinus dicit. Quando sc̄m tuū corripis quia doles q̄ p̄tē
uit in te. si amore tuo id facias. nihil facias. **D**ivero amore illius facias
optime facias. **D**eo sicut bis greg⁹. dicit in registro. **I**lla dūntaxat pri
morū sollicitudo utilis est illa cautela laudabilis. in qua rō tūn re
git et furor nūl. sibi vendicat. hec ille. **P**erūp̄ p̄tōnde ante corripniōē

C

Quā comp̄iendo debem⁹
p̄fectum p̄mū m̄itendere
non nostrū commōdu

fraternā animi est serenitas reparanda. Quidq; emī in inimicione at turbula
lēcia crucifit ledet amplius q; sanabit. Qj; qd; emī aut vāssim; p̄e n̄c augus-
tus sup̄ ep̄lam ad galat. lacerato aīo dixeris, puritatis est imp̄et non
caritas corrigens. Quapropter ut pulchre dicit br̄us gregorij quō mor-
tāzz. Necesse est ut hoc ante oīa qui ad comp̄ienda mala aliena zelo et
tudinis mouet attendat ne ira extra mentis dominū transcat, s; in ultione
p̄t̄ temp̄us modumq; eredat surgente animi turbanione subtili retra-
do restringat. Animositatē rep̄mar et motus fruicōs sub equitate disponat,
ut eo fieri uictor ultiō alienus, quo p̄o extitit vīctor suus, quatenus si uil-
pas delinquentū corrigit, ut ante ip̄se qui corrigit p̄ pacientiā crescat;
ut et feruorem suū transcendendo diuidat, ne in p̄p̄ant eritatus ip̄so zelo et
tudinis longe a rectitudine abeatur hec ille. Quonid autē hecā tranquillitas ad
aspectum peccatiū ab oī iracundie furor p̄seruari ac possideri debeat. Idem
vīs Gregorj ubi sup̄ cīzz. p̄ duo remedia declarat. Duobus inquietis modis
fracta possidere aīm ira dissusat. Pm̄ quippe est, ut mēs sollicitatiā amicq; agit
qdlibet in p̄ciatioēs sibi quās pati p̄t̄, timelias p̄ponat, qm̄ redemp̄toris
sui p̄bra cogitans ad adūsa se p̄p̄et. Que minūrū vīmenia rāto formor recipit
q̄to se cauīus ex p̄sīa armavit. Qui emī in p̄p̄uidus ab adūsatate dep̄pendit,
quasi ab hoste dormiens iuēt̄, cumq; citius īmīcēt̄, quia nō repugnā
rem p̄forat. Nam qui mala īmīnēa per sollicitudinē p̄enotat, hostiles manu-
sus quasi in insidias vigilans respectat, et inde ad victoriā valent accīgitur;
unde nesciens deprehendi putabat. Voleret ergo aīcāne cīctioēs sic p̄mō-
dia cuncta debet adūsa meditari ut semp̄ hec cogitans semp̄ contra hec tho-
racē pacie mūnit̄ et q̄q; accesserit, p̄uidus sup̄et, et q̄q; nō accesserit, luat̄.
Putet. Secundus autē seruande mansuetudinis modus est utrū alios
excessus aspiciā, n̄ra quibus in aliis excessum delicta cogitem. Considera-
ta quippe infirmitatis prop̄a, mala nobis excusat aliena. Patientē namq; illam
nūriā tolerat, qui p̄ie meminit q̄ forte ad huc habeat in quo debeat ip̄se tol-
lerari. Et quasi aqua ignis eriguntur, cū surgente feruore at, sua auq; ad
mētem culpa reuocat̄, quia erubescit p̄cta nō p̄cet, qui vī dīo vel proximo
sepe se recollit p̄cēda p̄cessit. Heclz vīs grej de seruanda mansuetudine con-
adūsa occurrētia assignet, facile tñ quonid in materia correptionis ad seruādō
tranquillitatē animi circa ea que arguēda zelus p̄cipit deservit est inelli-
genti adūtere. Cui emī dubium est, non facile eum rapi in furorē ex asperitu
qualibet culpa aliena, qui longam mitans dīnc memor quia uidam p̄pan
enter p̄t̄ulit adūsus suspectā sibi iracundie passionē armatus semp̄ incedit
ex p̄uidencē tutela. Quis nō videat mīnē eum excandescere ex conspectu
p̄a qualibet proximū, qui ea que dispergunt in aliis messe ad uollevannū

D
Qd duobus modis iracūdo
ad nūrias et mala aliena pu-
cauenit. **E** primo p̄ p̄ou-
dēcētām. ***

E
Q contra impatiētā de-
bemus cogitare mala que
nos alii frēmus aurād
huc portari necesse habe-
mus. ***

186

ad huc vel insuisse aliquando siue ad minus insuisse posse considerat silē
tis. **V**eritatem de clementia p̄incipis ad neronē vicū de quo con
quereris si diligentē inspereris, in sūmū reip̄ies. **I**nquit ergo publico cri
minī trasferis. Utile ut absoluas ignoscit Et de hys habes sup̄ cōtra b
et cōtra iurē. immo totum. **C**apitulum 16^m

Ecundo ad hoc ut obsecuet̄ discretio in modo debito coepti
ob̄s ſēne necessariū est coriuptuſ seruare. **M**ilitatē eloquij
Quonā ut in loco quodam p̄ſper aut p̄tēs dissimilia ad
hibenda ſunt remedia, ſicut ex dissimilibz cuiuslibz veniunt

Quonā in corruptendo alios
p̄cipue in publico liuere de
bet esse misericordia et mansuetus
in verbo. * * *

Wea p̄tē. **A**legue coequales obſcra ſemores, m̄crepa uiuores in dī patien
ci et doctrina. **Q**ua leuit̄ caſtigat̄ exhibet caſtigant̄ reuerentiam, aſpitati
autem minir̄ m̄crepatiōis offensus nec emendationē recipit nec ſalutē. **Q**ui
potius tales plerumq; mole tristis ſup̄ modū grauati ſuccubunt et ſordū
om̄ vultus per quos poſſent reſtitui deo refugiunt̄ aut certe ad oēm peccā
di impudētā exacerbat̄ pſiliunt̄ hec ille. **V**ic ergo durius m̄crepati ſim
Gregorii in odiū m̄crepantibz cito priouūt̄, et vnde emēdari leuit̄ moī
poſſerant̄, inde exacebat̄ deteriores ſūr. **P**rouit̄ hec uocant̄ ſup̄ cōtra 24. **P**uñ
ſim eundē gregorii in paſtoribz. Plerumq; configit ut cum culpa ſubdi
corum cum magna uertuſe corripit magiſtri lingua uſq; ad excessū ubi
protrahat̄, cumq; m̄crepati ſūmoderate accendit̄, corda delinquēti in deſpa
tiōne deſpunt̄. **A**trudeat p̄inde correptuſ ſi fratri ſuo delinquēti mede
ri deſiderat tempore linguiam; et ipſe pendere illi correptionē moderatam. **Q**ue
ſim bernardū fermōe z̄ reſurectiōis dominice de tribus maribz proutentiā
ſup̄ allegaſſe me puto oīo magnū quoddā bonū et datū optimū eſt, et
habeant pauca. **L**ingua enī aut in aliis nemo domare p̄t̄. **V**idetas m̄q;
aut multos ſinceralēz intētōe et benigno accendant̄ q̄to, ſeu iū dicere q̄q;
uif audiat̄. **D**olat irreuocabile ſubum, et q̄ ſanare debuerat, q̄a morda
cuis ſort̄ videt̄ exasperat̄ et exulcerat magiſtri negligēt̄ addit̄ impudē
tia, et ipaſcia cumulat̄ ut qui in ſordibus erat ſordescat adhuc declinans
m̄d̄ba maliciā, ad excusandab excusatiōes in p̄tibz, ac more freneti nō ſo
lum repellēt̄ ſe et mordere temptans media manū, hec ille. **E**x hys appa
re capud eos qui tractabiles ſunt nec inducat̄ dulcem uilere magiſtri ſemp̄
correptionē et efficiat̄ ad ſalutē op̄i. **P**rouit̄ de hoc loquēbūis Ambro
ſius ſup̄ lucam. Plus inquit proſiat aīta correpto, q̄z accusatio turbuleta
illa pudorē inuitit̄. hec indignationē mouet hec ille. Debet ergo circuicilus
temodi hōies ſim eundē amb̄iſ ſuī ubi ſup̄. **E**t ſim Tulliū in de cūcīa,
ſic eſſe monītur non ſit aſpa, ſic oburgatio ut creat cōtumelia. **Q**uare
et oburgationes que in durius ſonat ſim Glosam mathēi z̄ rare eſt ſine

Ob benigna correpto com
munit̄ apud bonos am
plus prodest. * * *

magna necessitate amicis adhibenda sunt; et nō nisi respectu dei remom
ab oculo nube, & odio faciliter eū penetrant et efficacius et efficacius ad
profectū amīne operant̄ sī in senectam vba que mollia veniunt. Dicit
diffusus hoc ostensum superius in caplo 19.18. d.c.f. Ipsa enī compassio
monitores ad delinquentē que in vbo marmore lenitatem et mansuetu
dine demonstrat ipsa facit ut ab eo qui corripit conceptris vba benign
no aīo cōpliantur. Dicit hoc ostensum est sup̄ caplo exim. q.

I
Quoniam concepno quadruplici
et reī modo debet compari
Erīmo aliqua blanditius
erīdo

C Capitulum : 163.

Erīto ad hoc ut obseruerit discretio in mō debito concep
ōis fraterie necessariū est conceptu non nūq̄ ut habe
at et exhibeat in ipsa conceptione. Dic agitatioē tempori
ni. Quemadmodū enim medicus aliquis sagar et industris, cū egrotum
conspicit necessarie sibi medicinē amaritudine et aspitare deterritū, nūlla
aut succari siue alterius suauitatis conspōsitione acrimoniā assumendop
contempnatur dū q̄ mulct p̄ delectamento libent̄ insūt, id simul quasi
obumbrati q̄ sanitati conferat hauriat. Dic sapient̄ pastor et quilibz alius
frīe salutibz per concepnois antidotum industris emulator, dum emendar
delictum in frē amīno nēdo satagit, p̄mo an salubris monita suscipere equam
mē possit diligent̄ attendit. Cum autē nec dum capacē remedialibz incepā
ōis in ferende per rigorē intelligit, a vbo a spitate ad minora descendit, sanā
de se infirmitati in vbo ostēp̄at, atq̄ ad id quod inferre necesse est in rū
rentibus quibusdam lembus quasi paulatim quibusdam gressibz approp
p̄inquit. Nunc dulcia quedam quasi aliunde conferēs premitur, ut quo
vbo dulcedine cūm sanandi ad suauitatem affabilitatis attrahit, eo mor
inferre que ad salutem uicēt, quasi a latere efficacius possit. Dic q̄ inter ea
que dīci fortassis aspīus modico ipsa rerū qualitas erigit, inoueri velle
mīte frēm viderit, intīmiso moe rigore se ad blandiora cōuerit, benigna
interferit et quasi amaricanti poculo de suauitate amoris quā mōdī
abscondērat melliti sermōis dulcedine refundit. Dic seneca in quadam
ep̄la nos instruēs. Oburgatio inquit semp̄ aliq̄ blande grīm̄se. Dic sim
Gregorii 15. moy 4.b. Quia pleic̄z iustoy cum quosdam agere p̄ū serōsp̄
cūt qui ducibz sunt interpatibz frīendi in lingua aspītatem sumunt.
Et sibz lingua mēns siue benignitatē contegūt. Bene sī ecclēsie vox dicunt
Mēl et lāt̄ sub lingua tua. Qui em̄ mēns siue dulcedine aperire infirmis
nolūt, si loquerintur quadam eos aspītate ferūt tamē mīte vba aspīa quasi
larente quiddam dulcedinis intermittūt, h̄y videlic̄s nō in lingua sed sub
lingua habent dulcedine quia mīte dura que proferunt emittunt q̄dā
blanda et dulcia quibz contristati mēs possit ex benignitatē refūcti h̄y

107

Quomodo correptione tempe
rante quandoque laude bono
rum quoniam

Nominiq; iusti ut neqdū aspicio correpnois uba sustinere valentib; et nū
delinqentibus fr̄ib; per mansuetudim lemitate salubrius amonēdo
oponuntur subuenient si qua in eisdem emendandis ex alia parte que com
mendari aliquo mō veracē possint opa bona sint diligent inquirunt et
sic arce pietatis mirabil ad arguenda que emendari oportet quasi ex
laude paulanā bone operatiois adulacione pia descendunt. ut q̄co q̄ ad
laudem bonitatis caute p̄mittit ex mulcenti delectatione libenter susci
pitur tanto quod submiserit ad correctionē pacientius audiatur Exempli
grā Ecce autbus gregorius 24 mox cā 16 A Paulus aplius cornelios,
cosq; in culpa diuisiois aspiciens, erorsus est dicens Grā agō deo meo
sem̄ pro vobis in christo ihesu quia in oībus diuites facti esis in illo
Multum prosector laudant quos in christo in oībus diuites dicit Ecce
te adhuc blandimenta multiplicat dicens In oī vbo et in oī sūa sicut
testimonū christi cōfirmatū est in vobis Testimonū christi in vobis cō
firmatum dixit acsi ope p̄gessent quod doctrina didicerat Et mox in lau
dis consumatione subiunxit Ita ut nihil vobis desit in ulla grā, expecta
tibus reuelationē dñi nostri ihesu christi Queso te paulo ait gregorij istis
tortuoribus iam quo tendas misera Ecce paulo post sequit Obsecro
vos fr̄es per misericordiam dñi nostri ihesu christi ut id ipsum dicans vobis, et nō
sint in vobis scismata Significatū est enim mihi de vobis fr̄es mei ab hys
qui sunt cloes, quia contentiones inter vos sunt De quib; contentioib; pau
lus subdidit dicens Cum enī sit inter vos zelus et contentio nomine carnal
es vobis et sim hominē ambulans Ecce q̄ laudibus ad apta correptionis
uba descendit ecce in corde audiencū q̄ blanda fauoris manu viā districte
increpationis aperuit Prīus namq; supborum studiuit brachia per
blandimentorum vincula religare, ut postmodū portuisset vulnus supbie
ferro correptionis madere Erant prosector in cornelios et qui laudare debu
issent, erant et qui argui Peritus itaq; medicus p̄v; sana membra queren
ti vulnus erant laudando palpebant et postmodum sūmū vulneris se
riendo transfixit Habet ergo in sc̄is viris ad utraq; aptum doctrine
regula pondus suum, ut recti fauores nutrit, et peruersa evaduer
entes abscondant hec ille Sed cum hec considerandum, q̄ apud illos ma
gis hoc laudū premissione in compiendo proficiunt, atq; huiusmodi
mendacionum tormenta utilius animonitio impense miseri, quos
minus humiles et apud semetipso aliqualiter ex sui estimatione in
flatos videmus Illi enī precipue sunt quib; ad correptionis capabilitatem
disponendis aut eo ut dictum est modo inferenda sunt bona alia que in ip
sis sunt, aut certe dicendū que poterat esse si non sunt Et tunc denum

Quod superborum pe
nitentiis correpano laudebo
norum est impreanda

m illis per conceptionem recessanda sunt a nobis mala que disperguntur
pius ad audiendum placibilem eorum mente premissa fecerit bona
que placent Nam sicut b*ea*m gregorium conformiter ad premissa lib*er*o
pastoralium r*ev*oc*at* cap*itu*lo etiam equos indomitos blanda p*iu*s manu
tangimus, ut eos nobis plenus postmodum etiam per flagella subi
gamus. Et amaro pigmentorum poculo mellis dulcedo adiungitur
ne ea que saluti profutura est in ipso gusto aspera amaritudo sentiatur
Et dum gustus per dulcedine fallitur, humor mortificus per amaritudo
dinem evanescatur. Ipsi ergo presertim in elatis conceptionis erordia per
mixta sunt leuide temperanda, ut dum admittunt fauores quos dili
guunt, etiam correctio*n* suscipiant quas odecunt hec g*ra*^r. Preterea aliqui
etiam sancti viri ut proximis delinq*ue*tibus in forma lenitatis efficiantur
ammonendo proficiantur non solum quedam illis coincidabilia replicantur
had q*ua*sta in melius mutant et sibi et aliis utiles possent esse q*ui*raq*ue* apud
deum et gracie et glorie munera emendacionis vice merito conquerentur
sibi possint inculcari. Hinc etiam accedit b*ea*m gregorius et pastoralium
ubi sup*er* dicens quod quibusdam plerumq*ue* persuaderi utilia inclu*di*
possimus, si profectum eorum nobis potius q*ui* illis profuturum dic*am*
mus, et cum nobis magis q*ui* sibi impendi postulari. Facile enim ad bo
num elatio flectitur, si eius inflexio prodesse et aliis cedat. Unde moysi
qui regente se deo deserter iter aerea column*a* duc*er*e p*re*geb*at* cum petro
cognatu*rum* agenititans coniunctione velle concret*er* et omnipotens
dei dominio subiung*at* aut proficisci*m*ur ad locum quem d*omi*n*us* da*re*
rus est nobis ven*er* nobis*um* et benefac*em*us tibi, quia d*omi*n*us* bona pro*u*
misit i*st*eb*us*. Cui cum respondisset ille non vadam tecum sed vadam ad
terrani meam in qua natus sum illico adiunxit. Noli nos relinquer
tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus, et sis
dixi nostri. Neq*ue* en*im* moysi mente ignorancia i*ter*teris an gustabat qu*an*
et ad prophetie scientiam cognitio diuinitatis expanderat, quam colup*ta*
er*ter*ius preibat, quam de cunctis interius per coniunctionem sedulam locut*us*
deo familiaris instruebat, si videlic*et* vir prouidus elato auditore colloqu*es* so*l*
laci*u* petunt ut daret, duc*er* requirebat in via, ut dux ei fieri ad vitam p*on*
iser*et*. Egit itaq*ue* ut superibus auditor voc*at* ad meliora suadenti co*magis*
eret deuotus quo putaretur necessarius, et unde se exhortatorem suum p*re*
cedere crederet, inde se sub ob*lig*is exhortantis inclinaret hic ille. Denunt*at*
cre*do*, presertim plati*rum* in hoc etiam conceptionis sue nonnullaq*ue* acrimoniam
temperant, quod dum aquibusdam magis noctuis delinquentes subiung*at*
arguendo colubent condescendendo insieme ad hunc eorundem imperf*ect*ion

M

Quomodo con*cep*to*n* quā
do*q* temperatur min
dan*om* et promissione
futuri utilitatis et pro
fectus

N

Quomodo con*cep*to*n* quā
do*q* temperant presup*u*
t*er* platan*alia* quā q*uo*d
huc*en*fūnd*at* premit*er*
de*re* et indulgendo

100

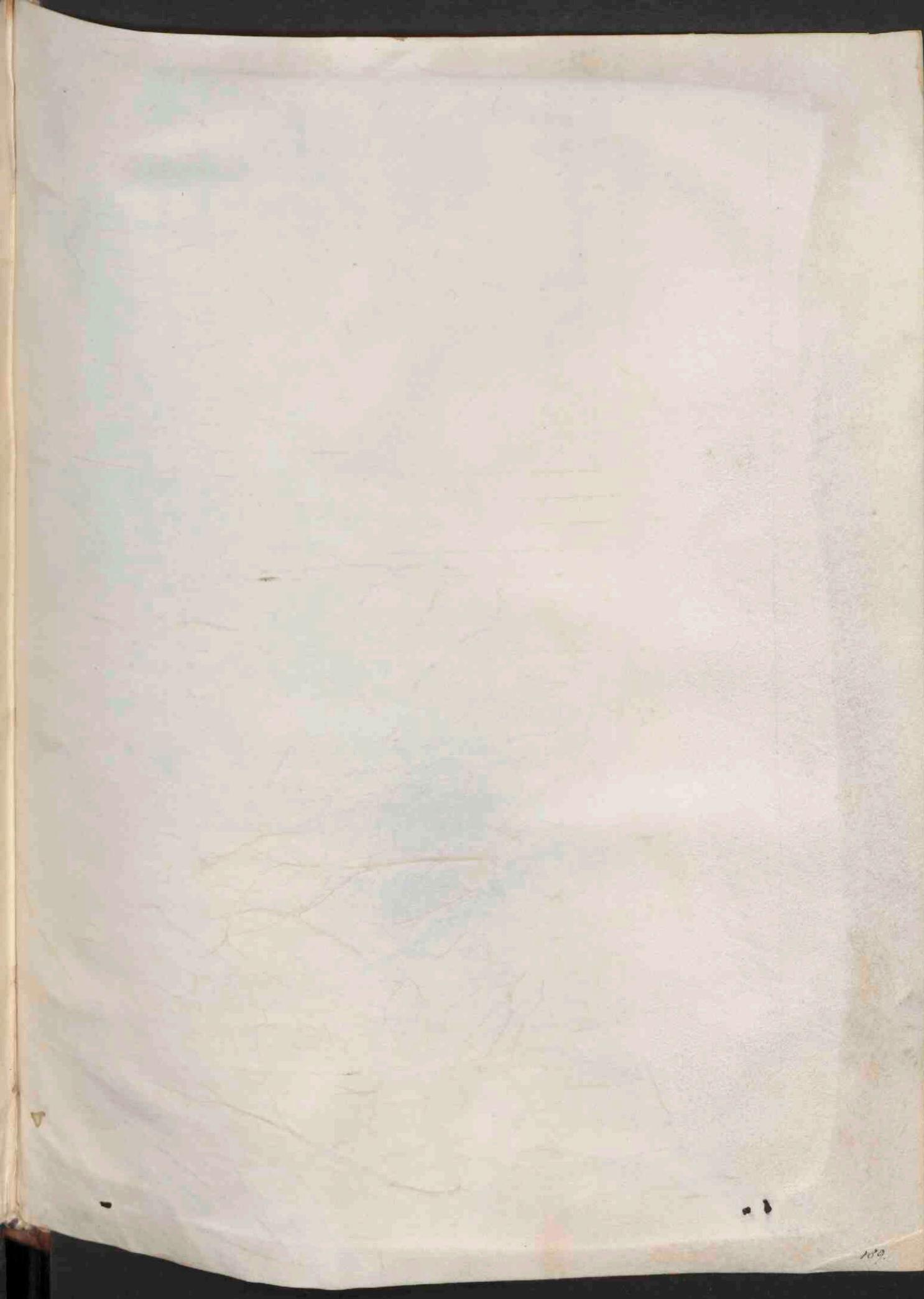
in educto nonnulla minus noria clemente indulgent ne dum imperfice ho
luntatis infirmitatis ab his etiam que sine aie sue extremo discriminatur utur
vel posse sedudi se omnino non tolerat numerate vigore ad impudicitiam
excitatus abiecto freno pudoris nec se iam a maribus coarctari ferat. Pruden-
tius igitur pusillorum infirmitati consulunt qui pro eo quod in minimis cum
ab indulgendo ad horam dissimilant et a grauioribus illos curant more
patione modesta restringere ut sic urbanitate induite miserationis fac-
luis prouocent et assuestant etiam paulatim a minoribus abstiner
Humanus enim animus ab omnibus que delectant subito se abrumpi-
vit non sustinet. Unde sicut dum minima aeratione constringitur ad audi-
da peiora prouocat. Ita dum in modico morem geri sic infirmitas
indulgentia silenter conspirat ad parendum monitoris voluntatis en-
am ad maiora ex ipsa natura ingenuitate facilius assurgit. Huc siue
e regione ex vetatione honorum in exercitu obedientie satis videtur congru-
ere. quod ipse beatus gregorius 23 mora. ca. 12. d. exemplariter adducit de p-
mis parentibus nostris et ipso creatore. Creator enim omnipotens ipsis
primis parentibus natus mor ut condidit. obedientie legem. qua astricti
tenebentur inducere. Ex omni inquietus ligno paradisi edere de ligno au-
tem scientia boni et mali ne tangerentis. Hup quo gregorius ubi supra
Qui inquit ab uno quolibet bono subiectus vetat. necesse est ut multa
concedat. ne obediens mens funditus intereat si a bonis omnibus pe-
nitus repulsa ieiunat. Oes autem paradisi arbores ad esum dominus conces-
sit cum ab una prohibuit ut creature suam quam nolebat et inquis
protegit tanto facilius ab una restringere quanto ad cunctas lacus re-
laxaret hec gregorius. Et hinc sanselutet quomodo ad discretionem modeste
exemptionis efficiat operetur. Vagacitas temperamentum. Ipsa enim est
discretionis filia que in omni negocio necessaria. Nullum enim finit esse ut tuos
nihil preclarum. nihil meritorium. nisi quod sue fuerit modestie tempera-
mento respsum. Cui nos nunc in hoc fratrene correptionis erexitio pti
apes. per quod eam sic faciat in futuro glorie semperente consortes do-
minus noster ihesus christus filius dei patris unigenitus. Qui cu
rare in unitate spiritus sancti vivit et regnat deus laudabilis et bene-
dictus. In secula seculorum. Amen. **Fini** **Fini** **Fini**
Explicit tractatus missus et dedicatus ad honorem dei omni-
potentis venerando domino et religioso patri domino Beroni prio-
ri monasterij fini regularum pensione prope Beuvron
ab ipsius nomine dictus Berologion de correptione puoz
Copulat p'marie adiutorio gracie a fratre quodam eiusdem

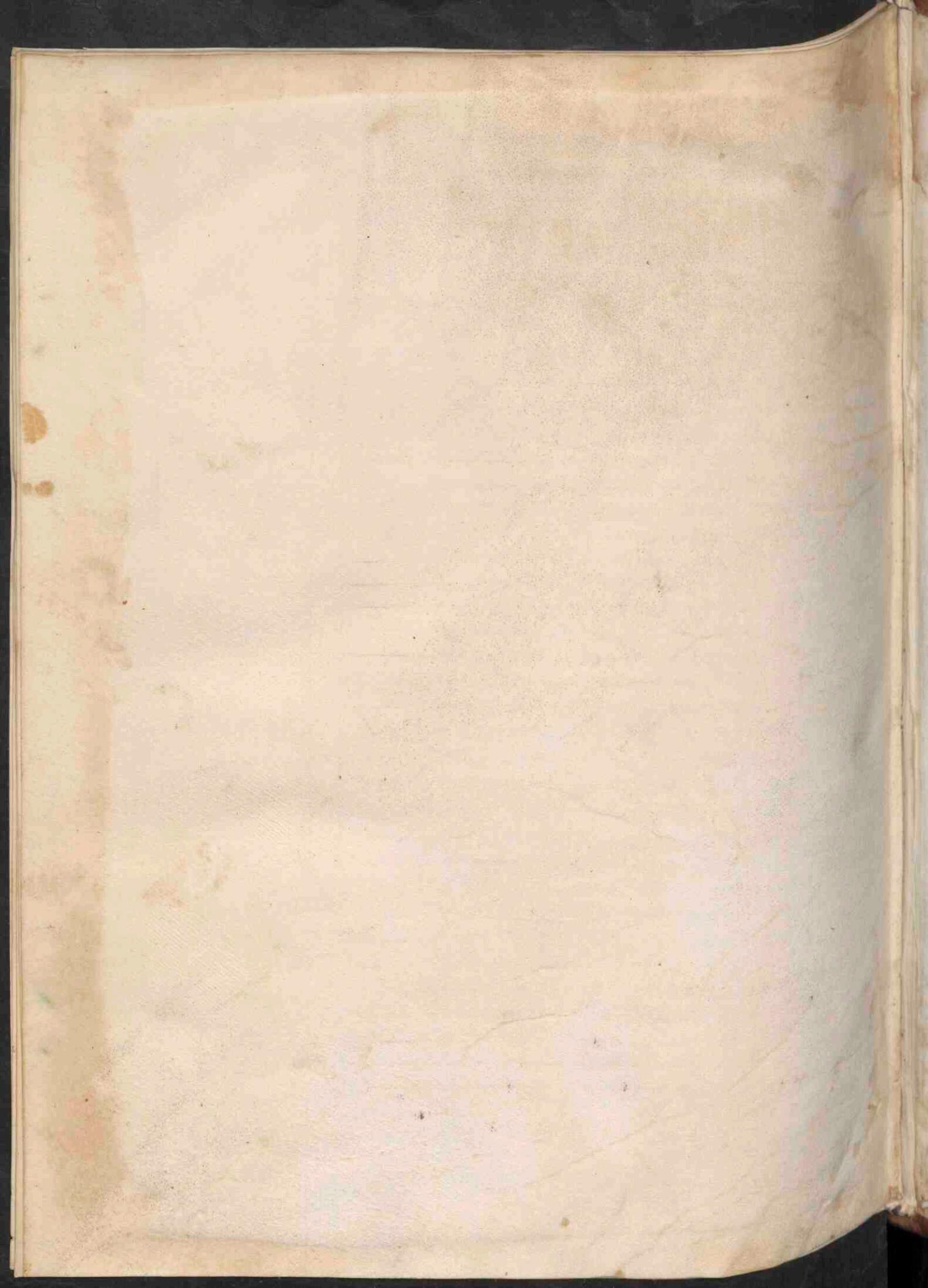
ordinis domus beate marie nōn lucis prope hōem

Amen

et

37

